

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-01

Rasûlullah Efendimiz Nebîlik cesed-i muâllâlarına aittir.

Nübüvvet vardır biliyorsunuz.

Rasûlluk bir tek Rasûldur.

Evveli de o dur sonu da.

Rasûl, Allah ın doğrudan doğruya elçisidir.

Kendi cesedlerinden Ruh-u Muâllâları ayrıldığı zaman Nebîlik Vilâyet makamı ile kalır.

Vilâyet makamı nebîlikten yüksektir.

Bu vilâyet makamı doğrudan doğruya zâten Rasûlullah Efendimizden evvel yoktu Velî denilen şey.

Bu vilâyet makamı devam eder gider.

Bu Vilâyet Makamında bir Gavs bulunur her devirde.

Gavs!..

Gavs demek.

Her türlü şeyde teveccüh edilip onun vasıtasıyla Rasûlullahın şefâatından, Allahın yardımından meded umulacak kanal, MAKAM demektir.

Türkçesi yoktur. İzâhı bu.

Gavs, bulunduğu yerde Nazar-ı İlâhi oraya müteveccihdir.

Allahın nazarı.

Nerdedir bu?

Bilenler vardır yerini.

Belki Salamon adalarındadır.

Belki İngiltere dedir.

Belki Kutuptadır.

Belli değil.

Yalnız bu ZÂT, Kürre-yi Şimalindedir.

Ekvatorдан aşağı değildir.

Ekvatorдан aşağı hiçbir müstakil İslâm Devleti de yoktur.

Bu da bir hikmettir.

Yeri mâlum değildir Gavsun.

Bunun sol tarafında mesela şimdi.

Sol tarafında, Nazarı, Dünya Âlemine, Mülk Âlemine nazır Abdulmelik Makamında..

İsim adamın ismi değil, Abdulmelik Makamında bir Zât vardır.

Sağ tarafında Abdulrab denilen nazarı Âlemi Melekûte, semâvâta nazır bir Zât vardır.

Abdulrab o da.

Nazara Âlem-i Mülke olan Abdulmelik, Abdulrabdan efdaldır.

Bir de Abdullah Makamı vardır burda.

(M.D.Hocama bir hanım sormakta)

Efendim yani şunu bir özetleyelim diye. Yani dünyaya bakan tarafı?..

Evet daha efdaldır!

Bir de Gavsun yanında yani onun önünde şöyle Abdullah Makamı vardır.

Bu makam bazen Hilâfet-i Mânevîye şeklinde tecellî eder.

Bazen de Hilâfet-i Vücûdiye, cesediyle.

Bunlardan başka Gavsı bağı;

Şimal de Abdulmelik,

Cenubde Abdulkâdir.

Makam bunlar, isim değil!

Şarkta Abdulhayy,

Garbde Abdulalîm denilen dört kişi vardır.

Bunlara Evtad denilir.

Dörtler-Direkler

Bu evtadların yerleri mâlumdur, bazen yerleri değişir.

Ruhen Kâbede dâima müctemidirler.

Bazen de ceseden toplanırlar.

Her asırda bir Gavs vardır.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Nâibi bu.

Resûl-i Ekrem tarafından İzn-i İlâhi ile seçilir.

Bu dörtler her zaman Mekke de mânen toplanırlar.

Bazen de cesedleriyle birlikte toplanırlar.

Bunların emirlerini Kırklar, Mülk Âleminde görürler.

Kırkların müşkülli olursa, Yediler hallederler bunları.

Bir de Yediler vardır

Birde Üçler vardır.

Bunlar ümmîdirler.

Manevî ziynet gibidirler.

HAKKın onlara teberrüken dâima, Abdurrabba nazar eder ve niyâz eder onlar.

Hiç kimseyle alâkadâr olmaz.

Üçyüzler vardır, seyyar-gezerler.

Üçbinler vardır.

Kendi hallerinden niyâz ve tâaddadırlar.

Bunların bazıları irşâd ile meşguldürler.

Bazıları kendi içlerine çekilmiştir.

Tâad ve ubidiyetlerinin mükafâtı olarak Velî Makamındadırlar. Yâni mesela burada bir adam bakarsınız. Fillandiyanın sefareti yoktur.

Teberrüken Fillandiya sefareti gibi o makama otururlar orada.

Bir de Meczûb Mecnûnlar vardır.

Bunlar CEZBe içindedirler.

Yollarını, tahammül edemediklerinde, şaşırmışlar hataya düşmüşlerdir.

Bunlar fakat İnd-i İlâhîde mağfurdurlar.

Bunlarla yemek yenmez,
Elbiseleri giyinmez,
Sohbet de edilmez.

Bu Cenâb-ı Peygamberden sonra, Rasûlullahın ruhanîyetinin Velîye etmişlerdir.

Bütün Ruhanî Kanunlar ne kadarsa, efendim maddî!...
Kim verdi bu emri.
Göster o emrin yerini.
Maddî -Ruhanî bu.
İkisi de DEVLETtir.
Ruhanî Kanunları bunları idare ederler.
Ne Levh-i Mahfuzda lâzımsa onlar senindir.
Bunlar bambaşka!..

Velîler vardır.
Doğrudan doğruya Vilâyet-i Rasûlullaha hâkim Velîler vardır. Evliyâ-yi tahtet
gubabil ayaneküm gayri.
Onun için:
Arz-ı vasi ister isen gir Velînin Kabzına,
Arz ü Kürsîden geniştir bir Velînin him âyesi.

Bunlar tamamiyle bilinmezler.
Bu dediklerim gelir siz Velîsiniz, sizi bile tanıyamaz.
O kadar gizlenmiştir bu.
Bunları seçmek güçtür.
Şimdi bu kitâbı okumada aşağıdaki öğütleri düşünerek okuyun.
Bu öğütler sizi sarsıyor.
Ve bunları yapmaktan sakınacaksınız!
Sayfaları okumaya devam ediniz!
Samimi olarak size tesir etmiyorsa okumamanızı rica ederiz! Yaprak, çiçek
koparmayınız!
Yaş ağaç kesmeyiniz!
Dal kırmayınız!
Yaprak çiçek çiğnemeyiniz!
Meyve kabuklarını yaş, yaprak, çiçek taze dal, ateşe atmayınız!
Bunlara dikkat ederseniz şu hadisin müjdesine kavuşursunuz. Nebatata kadar
merhamet gösteriniz!
Bunda şefâati müjdedir de görürsün.
Kuşları kafeslere hapsetmeyiniz!
Kuşlara hayvanlara taş atmayınız!
Avcılıktan çok uzak durunuz!
Hayvan öldürmeyiniz!
Her ne türlü olursa olsun zararlı ve fâideli, yenir ve yenmez balık avına gitmeyiniz!
Balıkçıların, avcıların, ağaç kesenlerin, hayvanlara eziyet edenlerin sonları
karanlıktır, hüsrandır.
Zengin veya hükümdâr olsak.
Tarlalara zarar veriyor diye köstebekleri, fâreleri, muzır dediğimiz kuşları
öldürmeyiniz!
Bütün tarlanı yemezler.
İçinde haram var ise..
Sen de haram peşinde koşuyorsan, içine karışmış haramları, onları temizlerler.
Hiç bir nebata, hayvana küfretmeyiniz!
Ne Allahın belâsı şey! i katiyen söylemeyiniz!

Dilimizi bir gün yakacak bir hadisenin muhakkak geleceğini unutmayınız!
Her şeyi tatlı bir sabırla hiddet etmeden karşılayınız!
Dünya hayatının gözle görülemeyecek kadar ince suâllerle dolu bir İmtihan-ı İlâhiye olduğunu unutmayınız!
Kalabalıkta yapmaktan çekindiğiniz hareket ve işleri yalnızken yapmayınız!
Bunu bir huy ve karakter olarak kabul ediniz!
Zirâ Allah her yerde hazır ve nazırdır.
Görür ve Görücüdür.
Sıcak ve soğuktan katiyen şikâyet etmeyin!
Bunlar tabîî olaylardır.
İsteseniz de istemeseniz de olacaktır.
Evinizi, elbiselerinizi, eşyalarınızı, muhitinizi son derece bir dikkatle temiz tutunuz!
Her biriniz şahsî veya umumî hareketlerinizi, gayrı sakın, düşünerek doğru ve en iyi bir suretle yapınız!
Katiyyen küfür ve yemin etmeyiniz!
Yalan, dedikodu, arkadan söylemek, gammazlık, hased, gıpta, hor görmek gibi hareketlerden dâima uzak durunuz!
İnsanlığınızı zedelemeyiniz!
Hiç kimse hakkında fenâ düşünmeyiniz!
İnsanları, hayvanları, nebatları, her şeyi seviniz!
En çirkin görünen şeylerde ve hareketlerde bile bir güzellik vardır.
Veya bir hikmet bir Ders-i İbret gizlidir.
Onu görmeye gayret ediniz!
Evinizi, ailenizi, yavrularınızı seviniz!
Onlara dâima güzel yüzlü, sevgi dolu hareketlerle muamele ediniz! Kâinâtta her şeyin bir başlangıcı vardır.
Mekansızlıktan mekana geldik, görünür, yer kaplar, büyür, muayyen bir müddet bâki kalır.
Sonra yavaş yavaş erir.
Mekandan sıyrılır gideriz nâ-mekana.
Bazılarının bu hâli uzun sürdüğü için biz onları bâki zannederiz.
Bir kısmı tekrar doğar.
Bir kısmı tekrar doğmaz.
Kaybolur giderler.
İnsanlıkta SEVGİ gizlidir.
Vücûd yüzenler bile yek diğerini sevdikleri için bile bir nisabı içinde tekâmül ederler.
Hemen hududdadır.
O hali bozulursa insan hem ceseden hem duygularıyla bambaşka olur.
O nisabın iki ismi vardır biri maddî sıhhat, diğeri mânevî sevgi ve ahlâktır.
Sevmekte ve ahlâkta dürüstlükteyiz.
Fenâ, çirkin, bozuk bir şey yoktur.
Padişah olsun.
Aksinde devranan, düzensiz, ahlâksızlık işlenir.
Gerçeği seyreden ADAM doğrudur.
Hakiki DOĞRU ADAM bütünyle SEVGİdir...

KELİMELEER:

Muâllâ: Yüksek, yüce, âli. Makamı ve rütbesi yüksek.

Vilâyet: Bir şeyi kudretle elde etme. * İl. * Birisine kefil olmak. * Dostluk.

Muhabbet.

Gavs: Çağırma. Nida. Medet istemek. * Yardım edici. Medet verici. * Kurtuluş. (Bak:

Aktâb)

Teveccüh: Bir şeye doğru yönelme, bir tarafa dönme. Çevrilme. * Mânen üzerine düşme. * Ait olmak. * Hoşlanmak. * Sevgi, alâka.

Makam: Durulacak yer. * Rütbeli yer. * Câh. Mesned. Mansab

Müteveccih: Yönelmiş, dönmüş. Bir yere doğru yola çıkan. * Birisine karşı iyi düşünce ve sevgisi olmak. İhsan ve iltifat üzere olmak. * Pir-i fâni olmak.

Kürre-yi Şimal: Kuzey yarım küre.

Müstakil: Kendini idare edebilen. Başıbaşına. Bağımsız.

Melekût: (Melekiye) Meleğe mensub, meleklerle alâkalı. * Paklık, temizlik, ismet. * Hükümdara, melike âit. Melikle alâkalı.

Efdal: (Fazl. C.) Ziyadeler, fazlalar, çoklar. * İhsanlar, ikramlar, iyilikler, meziyetler, hünerler.

Evtad: (Veted. C.) Direkler. Kazıklar. * Ricâlullahtan birine verilen isim.

Müctemi: Toplu. Topluca. Bir araya gelmiş. Hepsi.

Nâib: (Nevb. den) Vekil, birinin yerine geçen. * Şeriat hâkimi olan kadı vekili. *

Nöbet bekleyen.

Ümmî: Anasından doğduğu gibi kalmış ve tahsil görmemiş, mekteb ve medresede okumamış kimse. Yazı yazmak bilmeyen. (Ümmî ile câhil arasında fark vardır. Ümmî yalnız okuyup yazmak bilmiyendir. Câhil ise, okuyup yazmak bilse de, bir şey bilmiyen kimsedir, her ümmî câhil değildir.)

Alâkadâr: Alâkalı, münâsebetdar.

Tâat: İbadet etmek. Allah'ın (C.C.) emirlerini yerine getirmek. İtaat etmek.

Ubidiyyet: Bendelik, kulluk, kölelik. Kul olduğunu bilip Allah'a itaat etmek. Allah'a teslim olup, Kur'an ve Peygamber (A.S.M.) vasıtası ile verilen emirleri aynen icra ve tatbik etmek

Teberrüken: Uğurlu ve mübarek olarak. Bereket mevzuu ederek.

İnd-i İlahî: Allah'ın indinde. Allah'ın nazarında.

Vasi: (Vasia) Geniş, enli. Bol. Engin. Meydanlı. * Her ihtiyacı olana vergisi kâfi ve bol bol ihsan eden. İlmi cümle eşyayı muhit, rızkı bütün mahlukata şâmil ve rahmeti bütün şeyleri kaplamış olan Allah (C.C.)

Arz-ı vasi: Genişçe yer.

Kabz: Tutmak. Ele almak. Kavramak. Almak. * Tahsil etmek. Teslim almak. *

Amelde zorluk çekmek. * Kuşun süratle uçuşması. * Mülk.

Âye: Avuç içi.

Muzır: (Muzır) Zıyan veren, zararlı, zarara sokan.

Suâl: İsteme. İstek. * Soru. Sorulan şey. * Dilencilik.

Gıpta: İmrenme. Aynı iyi hâli isteme. Şiddetle başkasının güzel bir halinin kendisinde de olmasını arzu etme.

Muamele: (C.: Muâmelât) Hatt-ı hareket. Davranma, davranış. Birbiri ile iş görme, amel etme. Alış veriş. * Resmi dairelerde yapılan herhangi bir iş.

Muayyen: Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit olunmuş, karalaştırılmış.

Nâ-mekan: Mekansız.

Nisab: Zekât ölçüsü, ölçü miktarı. * Üzerine zekât verilmesi farz olan mal miktarı. *

Asıl, esas. Sermaye mal. Derece, had.

Tekâmül: Kemâl bulma. Olgunlaşma.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-02

Bu gelişimde Ankarada kendi varlıklarını lâikiyle bilmemişler gördüm.
Suâl soruyor da.

Belki anlayamayacaksınız bazı yerlerini çünkü onun suâline...

İrşad makamına daha ayak basmamış, kendilerine meşâyih süsü vererek etrafına mürid toplamış, irşad davasında bulunurlar.

Müridleri vardır.

Bir diğerine: Sultanım! veya Efendi Hazretleri! hitâbıyla kendilerini dünya halkına Velî tanıtırlar.

Biz Mârifet Ehliyiz! derler

Evliyâ sözlerini, tasavvufî cümleleri satan tellallara rastladık.

Sin, Lâm yazın. Tın yazın. Elif yazın. Nun yazın!

Bunu okuyun.

Sultan değil mi?

Bu Sîn in mukabili Yâ Sîn dir.

Yâ Sîn dir.

Ondan sonra Lâm geliyor. Elif Lâm.

Tı, Tâ-Hâ ve Ta, Mim, Sin..

Aynı zamanda Nun, Nur Sûresi anlaşıldı mı?

Onlar Sultanın mânâsını verirler.

Arapça da Sultan Kurân dilinde Burhan demektir.

Delil mânâsı demektir.

Bir diğerine: Sultanım! veya Efendi Hazretleri! hitâbıyla kendilerini dünya halkına Velî tanıtırlar.

Biz Mârifet Ehliyiz! derler.

Evliyâ sözlerini - Tasavvufî Cümleleri satan tellallara rastladık. Mârifet ilimdir.

Bu ilimle Rabbiyle arasındaki perdeyi kaldırmaya yarar.

Mârifet sahibi her şeyin sıfatını görür.

Hakikatini göremez.

Sıfatların tevhidi, mârifettir.

Bu tevhidi bilmekle Velî olmuş olmazsın.

Hakikati göremezsin.

Eğer eşyanın zâhirini gören Velî olsaydı, hiç kimse azaba müstahak olmazdı.

Mârifet sahibi bile hayır sahibi değildir

Herifi uçuyor görürsün ilâ nihaye...

Hatta Yediler, Yediler başka, Kırklar, Üçyüz Vilâyet sahibi değildir.

Vilâyet sahibi değildir.

Bu mürşidler Vilâyet Makamına ayak basmış olsaydı irşad davasında bulunmazlar ve kendilerini halk arasında aziz bilip ve HAKK katından uzak olmazlardı.

Kendilerini Velî tanırlar bunlar.

Rasûlullah, âhrete intikal eder etmez Nübüvvet Allah ın izniyle Vilâyete tebeddül olundu.

Nübüvvetün hükmü tamam oldu.

Vilâyet Devri ortaya çıktı.

Rasûlullah Efendimizin RUHÎ KUDRETİ evliyâda zâhir oldu.

Evliyâ öyle kimselerdir ki bütün Âleme ve her şeye gizlidir.

Her ilmi bilirler.

Dünya halkı tasarrufun kimin elinde olduğunu bilmediğinden dolayı evliyâ, zamanında bilinmez.

Zâhirî varlığı her ne kadar gizli değilse de hakikî SİRRı gizlidir.

Bu gün Vilâyet Devri olduğu için Kudret Makamı evliyânındır. Evliyâyâ sürülen,

Rasûlullahın nübüvetidir.

Bugün bir bu Velî, bundan üç yüz sene evvel üç bin kilo yükü varsa bu gün otuz bin kilodur.

Çünkü âhrete, kıyamete yakın Allahın sevmediği işler o kadar çok olacak ki Cenâb-ı Allah gazab vermesin diye, Rasûlullahın ruhanîyeti müteessir olmasın diye Velîler omuzlarının üzerine almışlardır.

Eskiden bir Velîyi kızdırmak için on sene uğraşacaksak bu gün üç yüz sene beklememiz lâzım.

Allah bu derece Es-Sabûr Esmasıyla tecellî ediyor.

Kavm-ü Lût iki mahalle idi, 1500 kişi idi.

Nuhun Kavmi 2000 kişi idi.

Musanın 1200 kişi idi.

Bir anda Cenâb-ı Allah onları hâk ile yeksan etti.

Kavm-i Lûtun otuz sene de yaptığını bu gün yarım saatte yapıyor beşeriyet.

Adamlar!...

Çünkü Rahmetenlilâlemindir.

Rahmet şu demektir.

Şu elimize be her santimetrün murabba sahayı havanın bir kilo otuzüç gram tesir eder.

Bir puan tuttuğumuz zaman nasıl şişer.

Havayı ref edin mizanda tutulur.

Rahmette böyledir.

Rasûlullah efendimizin Cesed-i Mübarekleri arzda iken RAHMETi hâlâ devam ediyor.

Âhirete yakın kıyamete yakın hadis bu.

En son Mekke'de kopacak kıyamet.

Beş dakika sonra da Medinede.

Cebrâil, Mikâil, İsrâfil, Azrâil Aleyhisselâm incekler.

Cesed-i Rasûlullahı aşağıya inip koparacaklar.

O, onun şiddeti görmesin diye.

Korkmasın diye.

Onun için Rasûlullah müteessir olmasın diye yukarı böyledir.

Dünya halkı da:

(Bir Hanım sormakta:)

Efendim ama bu dünyadan hayatından başka, başka bir dünya daha olabilir mi?

Başka bir Âlem daha olabilir mi?

Halkın arasında gizli yürüyenler vardır.

HAKKtan başka onları kimse bilmez.

Bunlara eşyanın sıfatları da perde olmaz.

Onlar gizli bir şey, onlara gizli bir şey yoktur.

Dilerlerse bir anda şarktan garba varırlar.

Bunlara EHLULLAH derler.

Benim ümmetimin âlimleri Ben-i İsrail peygamberleri gibidir. Hadis-i Şerîf.

Buradaki âlimlerden maksad Evliyâlardır.

Nübüvvet Makamına bu dünyada Evliyâdan başkasının erişmesine imkan yoktur.

Hatta Vilâyet ve Nübüvvetin ikisi de bir NURdur.

O NURun, Velînin varlığından vücudundan doğup çıkınca buna VİLÂYET denir.

Nebînin varlığından çıkarsa, buna da NÜBÜVVET denir.

Bu NURun açıklanması Enbiyâya farzdır.

Peygamberlere.

Evliyâyâ men edilmiştir.

Çünkü Nübüvvetlik-Peygamberlik addia etmiş olur.

Onun için yasaktır.

Derhal kâfir olur.
Her hâlin kendine has ÖZÜ ve SÖZÜ vardır.
Konuşması belki birden bire anlaşılamaz.
Fakat konuşmalarında bir HEYBET sezilir.
Her Velînin kelâmı başkadır.
Her biri kendi MAKAMına göre konuşur.
İrşad ederler, ilme bürünmüştürler.
Affederler.
Halkın ayıbını örterler.
Cefaya da bicamildirler.
Aslında Allahtan gelen fakat zâhirde kullardan görünen hallere razı olurlar.
Bunlar aşikâr olsalardı.
Halka da eziyet addetmiş olsalardı hakkında çekişmeye ve muharabeye girişmiş olurlardı.
Onların bu gizlenmesi Hakk tarafından halka bir merhamettir.
Halka belli olan bir Velî ancak zâhirdeki ilmiyle belli olur.
Vilâyet Sırrını kimseye göstermezler.
Her Velîyi gizleyen bir çok perdeler vardır.
Perdeler çeşitlidir.
Herkes Velîyi anlayamaz.
Birçokları inanmaz, muteriz kalır.
Bu da bir sırdır.
Eğer halkın hepsi onun büyüklüğünü kabul etseydi.
Yalan isnad edenlere de karşı sabır halinden alacağı ecri bulamayacaktı.
Şâyet hepsi yalancılık isnad etseydi o zamanda HAKKa şükredemeyecekti.
Onun için iman iman iki tûrlüdür.
Birisi SABİR
Bir diğeri ŞÜKÜR.
Bu günün ulemâ ve mürşidlerinin ağzında bir TASAVVUF kelimesi gidip durur.
Tasavvufun özü vardır hakikati vardır.
Fakat ağızda dolaşan ismi yoktur.
Bu gün yalnız sadece ismi var.
Özü kalmadı, hakikati de yoktur.
Tasavvuf yazıları, kitapları, o Velînin yaşadığı haldir.
Bir kimsenin içi dışından daha değerli ise,
Bir kimsenin içi dışından daha değerli ise onun adına VELÎ derler. Bu kadar!...
İçi dışı aynı olursa ona da ÂLİM derler.
Bir kimsenin dışı içinden kıymetli olursa ona da CÂHİL tabakası derler.

Sana dâima, size dâima söyledik, yazdık, imâ ettik.
Fakat sen bildiğin gibi gidersin, her şeyin dibini öğrenmek sevdasındasın.
Yoksa bir lâhzada iş biter!
Fakat aslında kaybettiğini söyleyip, başka bir kağıda yazılmış yazanın el yazısı bile, değil.
Onun ricâ ve selâmını aldık onun hatırı içindir.
Hatırı zamanında neredeyse akıp gidiyor.
Her şeyin sonu vardır.
Onun için bedastan laflarından uzaklaş oğlum!
Maddî Planda çalışanlar, Mânâ Makamlarının sözlerine ve adamlarına da muhtaçtır.
Bu son cümleyi yurdumuz kaybettiğinden bu günkü duruma düştük.
Gördüğüne, işittiğine inan!
Hükmünü sonra kendin bil ve de bul!
Sofrada kalktıktan sonra dökülen ekmek parçalarını, düşen pirinç tanelerini yiyenin gözü açılır.

Bu laf on ciltlik kitâbın ÖZÜdür.
Böyle olursan gezdiğin yerlerdeki ağaçlar, kurtlar, taşlar ve hayvanlar seninle konuşup söyleşirler.
Bu sözleri söyleyecek kimse kalmadı.
Yerlerini de dolduracak da yok.
Kütüphaneler kırk senedir kapalı.
Kitapları okuyacak da yok.
Başka yazı, başka lisân, başka zihniyet.
Daha seninle bile mektubu bile yazamıyoruz birbirimize eski Türkçe.
Ben sağdan yazarım.
Sen soldan başlarsın.
Muhterem Efendim!
Sayın, Bay good!
Memleketimizde elli, kırk senelik nesil Bit Pazarından toplanmış uydurma kelimelerle câhiliyet lisanı kuruldu.
Amma bir bakıma iyi oldu.
Belli olacaklar ortaya bütün üryânlığıyla çıktı.

Akşemseddin Hazretlerinin babası, Şeyh Hamza adında kerâmetleri olan bir zâttır.
Şeyh Hamza Akşemseddin yedi yaşında iken Allahın emri ile Amasyaya gelip yerleşti.
Kavak Mahallesinde.
Hâlen kabirleri ordadır.
Şeyhül Hamza âhirete intikal edip kabre konduğu gece sırtan kurdu adındaki bir canavar kabrini açar.
Cesedini yemek ister.
Şeyh elini çıkartır.
O canavarın boğazından sıkarak öldürür.
Ertesi sabah halk ziyârete geldiğinde merhumun elini dışarıda görürler.
Herkes hayret içindedir.
O anda kalb gözüaçık olan Ârif bir zât da orada bulunur.
Zikredilen zât: Kurdu tuttuğundan meyyitin elinin yıkanması gerekir! der.
Ve yıkarlar.
Hakikaten de eli içine çekilir.
O zamandan beri merhuma Kurtboğan Şeyh derler.
Şimdi o diyârda bu adla anılır.
Şeyh Hamzayı tanımazlar.
Bu hikayede ne var?
Ara bul!..

İşte bu günün menkibesi.
Elinin yıkanması gerektiğini bilecek, o kadar ulemânın, mürşidlerin arasında bir tek gölge bile yok maalesef.
Kiminle konuştu isen, hepsi kendi büyüklüğünü izhar ve kabul ettirmek sevda ve gafletindedir.
Nakşibend Şeyhleri, Rifaî Halifeleri, bunların müridleri, mürşid diye bize tanıttırılan bey-namazlar.
Alevîyim diye geçinen, pos bıyıklı güsulsüz câhiller.
Ehl-i Beyti seviyorum! diye Ehl-i Beyti rencide edip Allahın Rasûlunun ruhunu tazib eden, dindâr görünen yerine göre kendine makam veren münafıklar gördüm.
Aralarında menfaat kisvesine bürünerek onlara bilmeden tâzim ve hürmet eden, akli ermediğinden küfr içerisinde olan, tamamıyla şirke düşmüş insanlar gördük.
Tantanalı laflarına kapılıp onların peşinde koşan temiz gençleri gördük.
Bir diyârda mânevî kalb hışır olur, küfür olur, münafık çoğalırsa o diyârın zâhirî,

maddî, iradî nizamı da düşmüştür.

Her türlü iş ehlinin gayrına tevdi edilirse, kıyamete intizar edilmiş bir süre beklenip durmaktadır.

Kıyamet alâmetlerini saymaya hâcet yok!

Ne soruyorsun?

Şu oldu, şöyle olacak diye laf etmeye de lüzum yok.

Bütün insanların kendileri teker teker bir nevi kıyamet alâmetidir.

Artık maddeten ruhlara, bu âlemin alâmetleri intikal etmiştir.

KELİMELER:

İrşad: Doğru yolu göstermek. Akli ve kalbi, mukni ve te'sirli eserler veya sözlerle gafletten uyandırıp hidâyet yolunu göstermek. Cadde-i kürba-yı Kur'aniye yolunda selâmetle devam ettirmek. Allah'a ibadet ve itaata kavuşturmak. Velî bir zâtın, bir kimsenin hidâyete ermesine vesile olması. Ist: Hak ve hakikatı arayan kimselere bir mürşid-i ekmelin Kur'ânî ve İslâmî eserleriyle veya sözüyle Sırat-ı Müstakim olan İslâmiyet yolunu tanıtmaları ve tarif etmesi. İmanı kuvvetlendiren ve inkişaf ettiren tahkikî ve yakînî delillerle hak ve hakikatı talim ve tedris etmesi. (Bak: Mürşid)

Mürid: İrade eden, istiyen. Tarikata girmiş olan. Şeyhin veya mürşidin şakirdi, talebesi.

Meşâyih: Şeyhler. Pirlar. İhtiyarlar.

Mukabil: Karşılık olan. Karşı taraf. İvaz, bedel, karşılığı.

Burhan: Bürhan. Delil, hüccet, isbat vasıtası. Man: Yakînî mukaddemelerden meydana gelen kıyas. Red ve inkâr için itiraz kabul edilmeyecek surette isbat-ı hakikat eden kavi hüccet.

Tellal: Dellal. İlân edici. Yüksek sesle bildiren. Müşterileri çeken. Davet eden.

İlâ nihaye: Sona kadar, nihayete kadar. Böylece devam eder.

Tebeddül: Başkalaşmak. Değişmek. Yeni hey'ete, başka kıyâfete girmek. (Bak: Hudus)

Nübüvet: (Nebi. den) Peygamberlik, nebi olmak, nebilik. Allah'ın (C.C.) emriyle vazifeli olarak insanları doğru yola çağırarak

Müteessir: Te'sir altında kalmış. Acımış yahut sevinmiş. Hissiyatına dokunmuş. Üzüntülü.

Sabûr: f. Çok sabır gösteren, çok sabreden.

Tecellî: Görünme. Bilinme. Kader. Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. İlâhi kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.

Hâk : f. Toprak. Turab.(Hâk ol ki, Hüdâ mertebeni eyleye âli.Tâc-ı ser-i âlemdir o kim hâkk-ı kademdir.)

Yeksan: Beraber. Bir. Düz. Her zaman.

Beşeriyet: İnsanın tab' ve hilkati ve fitrî halleri. İnsanlık.

Santimetrin murabba: Santimete kare. Cm²

Tesir: Bir şeyde eser ve nişane bırakma. Vasıfları ve halleri değiştirme. İşleme, dokuma, iz bırakma. İçe işleme.

Ref: Kaldırma, yüceltme, yukarı kaldırma. Lağvetme, hükümsüz bırakma.

Mizan: Terazî, ölçü, tartı. Akıl, idrak, muhakeme. Mikyas. Fık: Mahşerde herkesin amellerini tartmağa mahsus bir adâlet ölçüsü olup, hakiki mâhiyeti ancak âhirette bilinecektir. Mat: Yapılan hesabın doğruluğunu anlamak için yapılan diğer bir hesap. Sağlama.

Şark: Doğu. Güneşin doğduğu taraf.

Garb: (C: Gurub) Güneşin battığı taraf. Batı.

Ben-i İsrail: İsrâil oğulları. Yahudiler. Yahudi.

HEYBET: Hürmetle beraber koruk hissini veren hal. Sakınıp korkulacak hal. Azamet.

Âşikâr: f. Belli, meydanda, açık. Bedihi.

Addetmek: Saymak. İtibar etmek. İttihaz etmek.

Muharabe: (C.: Muharebât) Harbetmek. Karşılıklı cenk. Cidal.

Muteriz: İtiraz eden. Kabul etmeyen. Bir şeyi beğenmeyip bozulmasını isteyen, aksini iddia eden.

İsnad: Bir söz veya haberi birisine nisbet etmek. Peygamberimiz'in (A.S.M.) sözlerini sırası ile kimlerden nakledildiğini bildirmek. Bir nesneye, bir şeye dayanmak. Birisi için, bir şeyi

yaptı demek. İftira etmek.

İmâ: İşaret etmek. İşaretle anlatmak. İşaret.

Bedastan: f. Değerli, kıymetli kumaşlar, silâhlar ve mücevherler vs. alış-verişine mahsus üstü örtülü ve mahfuz çarşı.

Zihniyet: Düşünce. Düşünce yolu. Anlayış. Kafa

Üryân: intikal

İntikal: Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. Göçmek, geçmek. Sirâyet. Bulaşmak. Bir şeyin miras olarak kalması. Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlamak.

Meyyit: (Mevt. den) Ölü. Cansız. Ölmüş.

Menkibe: Meşhur kimselerin ahvâline dair hayat hikâyesi. Kıssa. Hikâye. Menkıbe.

İzhar: Açığa vurma. Meydana çıkarma. Göstermek. Zâhir ve âşikâre ettirmek

Rencide: f. İncinmiş, kırılmış.

Tazib: Azab verme. Eziyet etme. Men eylemek.

Kisve: Elbise. Kılık. Hususi kıyafet. Kûsve. Kisbet.

Şirk: En büyük günah olan Allah'a (C.C.) ortak kabul etmek. Allah'tan (C.C.) ümidini keserek başkasından meded beklemek. (Şirkin mânası mutlak küfürdür.) (Politeizm)

Tantana: Çok lüks içinde olmak. Gösteriş. Gürültü patırtı.

İradî: İrade ile alâkalı, iradeye dâir.

Tevdi: Emanet vermek, bırakmak. Misafirin veda etmesi. Giderken kalanlara: Allah'a ısmarladık gibi veda etmesi, bolluk hoşluk duasıyla bırakıp gitmesi. Mutlaka terkedip bırakmak.

İntizar: (Nazar. dan) Gözlemek. Ümidederek beklemek.

Hâcet: (C.: Hâcât) İhtiyaç, lüzum, muhtaçlık.

Nevi: Nev'e ait, çeşit ile alâkalı.

Alâmet: İz, nişân, işâret.

İntikal: Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. Göçmek, geçmek. Sirâyet. Bulaşmak. Bir şeyin miras olarak kalması. Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlamak.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-03

İNCİ

Unutmayalım ki istiridye, deniz dibinde sabır kanaatla, hırsla ve itirazdan, isyandan uzak, aza tahammül ettiği için ALLAH'ı için İNCİ ile doldurmuştur.

Bunlara muti kalan insan aza kanaat, sabır, tahammül, isyan bilmez itiraz tanımaz temiz ve ahlâklı olur.

HAKKın emirlerine boyun eğerse, HAKK onun içindekiyle o kimseyi İNCİ haline getirir.

Evinizde veya birinizde İNCİ bulundurmayı unutmayınız!

İNCİ taşımak sıhattir.

HAKKa şükürdür.

Bir nevi gizli sırriyeden ibârettir.

İNCİ hakkında söylenecek çok söz vardır.

Çok sır var amma bir türlü ifşâ edilemez.

İNCİnin taşıdığı SIRR çok büyüktür

Sarhoşluk veren içkiler şarap ve bütün içinde hamır bulunan içkiler.
İstisnâsı yoktur.
Besmelesiz kesilen hayvanlar.
Besmelesiz yapılan evlerde, avlarda, eti yenen hayvanlar.
Besmelesiz tutulan balıklar.
Bunlar yenmez. Acı olur

Çocuğa üç gün ac duracaksın! dedi.
Sokağa bir daha çıkmayacaksın!
Sokağın kabahati yok bunda.
Besmelesiz kesildi diye hayvan pis olmaz.
HAKKı anmadın diye yenmesi sana yasak edilmiştir.
Başkasına ait olup, gasp edip, çalınarak zorunan alınan gıdalar, hayvanlar, mallar her türlü şey, temiz oldukları halde bunlar ne kullanılır ne de yenir.
Burada; HAKKın verdiği rızka kanatsızlık vardır,
İsyan vardır.
Rıza göstermemek vardır.
Ondan dolayı sârikın eli kesilir.
Allah korusun!
Şiddetli cezâ!..

İslâm olmayanın yaptığı yemekler, kestiği hayvanlar her türlü şey. Bu asırda bunları tatbik etmemek de imkanı yoktur.
Daha söylersem aklıktan ölür gidersiniz hepiniz.
Bundan dolayı şu hadis buyrulmuştur.
Kafirler diyârında rızık aramayınız!

Onun için bunların önüne geçemiyoruz.
Hiç olmazsa Allahın katiyetle yasak ettiği şeyleri yapmayalım! Emrettiği şeyleri bütün imkanlarımızla yapmaya çalışalım!
O zaman Allah Gafûr- Rahîminden HAKK bize fazla azab vermez. Bu günkü asırdakiler azaptan katiyyen kurtulamayacaklardır.
Hiç olmazsa bunu hafifletmek imkanları mevcut, onları sayım.
Bu asırda: Ben cenneti garanti ettim, azap görmüyeceğim! diye hiç ümit etmesin!

Bu imkanlar nelerdir?
Bu asırda gökte, insanda olan o lemayı ortaya çıkarmak için yoldur.
Farzlar mecburî değildir.
Mecburî olsa Allah onu biz istesek de istemesek de yaptırır.
İnsan serbest bırakılmıştır.
Bu serbestiyyet HAKKın sırlarına büyük bir perdedir.
HAKK, inananlara da inanmayanlara da Âdil olduğundan aynı rızkı vermesi, nefesi de veriyor.

Unutmayalım ki istiridye deniz dibinde sabır kanaatla, hırsı ve itirazdan, isyandan uzak, aza tahammül ettiği için Allah içini İNCİ ile doldurmuştur.
Bunlara muti kalan insan aza kanaat, sabır, tahammül, isyan bilmez itiraz tanımaz temiz ve ahlâklı olur.
HAKKın emirlerine boyun eğerse, HAKK onun içindekiyle o kimseyi İNCİ haline getirir.
Evinizde veya birinizde İNCİ bulundurmayı unutmayınız.
İNCİ taşımak sıhattir.

HAKKa şükürdür.
Bir nevi gizli sırriyeden ibârettir.
İNCİ hakkında söylenecek çok söz vardır.
Çok sır var amma bir türlü ifşâ edilemez.
İNCİnin taşıdığı SIRR çok büyüktür.
Bundan bir nebze bildiğim kadarıynan söylersem, ve ilân etsek bütün malınızı İNCİ almak için sarf edersiniz.
Belki dünya hayatınızda değişiklik olur elde edemeyince de hüsrana düşer, şeytana uyarsınız.
Sövenlerin yanında olursunuz.
Sordunuz, sordular da biraz İNCİ den konuştuk.
Bu kadar bilmek kafidir.
Fazlası doğru olmaz.
Âyet-i Kerime de bile Yahrucu minhumellu'lu velmercanu. Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani.
Siz bunu da mı yalan zannediyorsunuz.
Cümle bitmiştir.
Bunun için SIRRı da gizlemiştir Cenâb-ı Allah.
İki denizi serbest akmak, birbirine kavuşmak üzere bıraktı.
İkisinin arasında geçemedikleri bir engel vardır.
O iki denizde küçük-büyük İNCİ ler çıkar.
Allahın hangi nimetlerini yalan sayıyorsunuz.
Onun için içinizdeki Katrâ-yi lülû: İNCİ DAMLASına hürmet ediniz.
Mercan, bunun hakkında söz söylememe Rahmetullahi Hocam katiyyen müsaade etmemiştir.

Kıymetli taşlar:
Yakut: kırmızı-yeşil,
Zümrüt: yeşil.
Zebercet, elmas, akik, firüz: yeşil-mavi,
Kehribâr: siyah-sarıdır.

Kokular:
Gül, gül kokusunda bir SIRR gizlidir.
Diğer kokular bu SIRRı gizlemek içindir.
Reyhan gizleyicilerin reisidir.
Sümbül, bunun yaratılması da büyük bir hikmet taşır.
SIRR dır.
Misk, bir nevi geyikden elde edilir.
Amber, taşolat denilen memeli bir balıktan elde edilir.
Muhtelif kokular yek diğerine karıştırılırsa bir çok kokular ortaya çıkar.
Bütün kokular burun ile hissedilir ve alınır.
İyi kokulara hiç kimse fenâ demez.
Fakat muhtelif kokuyu tercih ve sevmek ayrılır.
Hangi kokuyu severse ona göre o kimsenin tabiyâtı ve mânevî cephesi az çok ortaya çıkar.
Fakat, aslında fenâ koku yoktur.
Tezâhurları öyledir.
Bir de koku kadrosuna sokulmayacak kokular vardır.
Hiçbir kokuya sığdıramazsınız.
Her mahlukun kendisine has kokusu olduğu gibi her insanın da kendisine has bir kokusu vardır.
Fakat o kokuyu insan kendi alamaz.
Alırsa çıldırır.

Bazı kokular, bazı kokuları örter.
Bazı gıdalar da mahlukattaki esas kokuları gizler.

Renkler:

Beyaz, siyah, yeşil, kırmızı, mavi, sarı, kahverengi.
Yeşil: açık, grisi, koyu, ela türden.
Kırmızı: açık, koyu, nar, bembe, al, bej, şarabî, erguvan.
Mavi: açık, koyu, lacivert, mor, dumanî, kurşunî, pus.
Sarı: açık, koyu, krem.
Kahverengi: açık, koyu, kestane.
Yine renklerin birbirine karışmasından başka bir çok renk de ortaya çıkar.
Bütün renkler gündüz tam olarak seçilir.
Gece bazı renkler seçilemez.
Zulmî ziyâda da bazı renkler seçilemez.
Bütün renklerin menşei siyahîdir.
Sarı gece seçilmez.
Zulmî ziyâda, kumaşçıda kumaş baktığınız zaman topu kapının önüne getirir
kumaşçı bilirsiniz.
Hepisi buradan doğar.
Bu renkler tekrar siyaha dönecekler.
Döndükleri vakit beyaza doğru gider kaybolurlar.
Ondan sonra RENKSİZ ismini veririz.
Bu da siyahta kaybolur!..

ÂYETLER:

وَالْمَرْجَانُ الثُّلُؤُ مِنْهُمَا يَخْرُجُ

🕌---Yahrucu minhumellu'lu velmercanu.: İkisinden de inci ve mercan çıkar.
(Rahmân 55/22)

تُكَذِّبَانِ رَبُّكُمَا آلَاءٌ قَبِيَّةٌ

🕌---Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani.: Şimdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini
yalanlayabilirsiniz? (Rahmân 55/23)

KELİMELER:

İstisnâ: Ayırmak. Kaide dışı bırakmak. Müstesna kılmak.

*Gasb: Başkasına âit bir şeyi zorla, rızası olmadan almak. Zorla almak. * Zorla alınan şey.*

Sârik: (Sârıka) Çalan, hırsızlık yapan. Hırsız.

*Lema: (C.: Lemâat) Parlamak. Şimşek gibi çakmak. Güneş ve yıldız gibi parlamak. * El ile veya elbise gibi bir şeyle işaret etmek.*

Farz: Fık: Din hususunda icrası vâcib, terki mâsiyet olan Hükm-ü İlâhî. Kur'an-ı Kerim veya Hadis-i Şerifle sâbit olan Cenab-ı Hakk'ın kat'i emri: Şirk koşturmak, iman etmek, namaz kılmak, yalan söylememek gibi...

Mecburî: Zor altında, ister istemez, yapma mecburiyetinde.

*Muti: İtaatli. Terbiyeli. İsyan etmeyen. * Rahat.*

*Sırr: Gizli hakikat. Gizli iş. Herkese söylenmeyen şey. * Müşâhedetullah'ın mahalli bulunan kalbdeki lâtife. * İnsanın aklının ermediği şey. Allah'ın hikmeti.(Sırrını*

kimseye fâş etme sırrın fâş olur.Sen kendi sırrını saklayamazsanEl sana nasıl sırdâş olur.)

İfşâ: (C.: İfşâât) Duyurmak. Fâşetmek. Meydana çıkarmak. Gizli bir şeyi herkese duyurmak.

*Katiyyen: Kat'i ve kesin olarak. * Aslâ, hiçbir zaman.*

Zulmî: Karanlık.

Ziyâ: Işık, aydınlık, nur. Ruşenlik.

*Tezâhur: Meydana çıkma, belirme, görünme. Gösteriş. * Birbirini korumak, birbirine arka olmak. * Arkalaşmak; yâni birbirine yardım etmek. * Avretine zihar etmek, yâni zevcesinin arkasını validesinin arkasına teşbih ederek "zuhruki kezuhri ümmî" demek.*

Mahluk: Yaratılmış. Yoktan var edilmiş olan

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-04

EŞŞEK BONCUĞU

(Münir Derman ks. Hocam, Almanyada bir papazla olan konuşmasını anlatmakta)

Nazar denilen bir şey vardır.
Sizde sizin dile tercüme edilmez.
Senin kafanı ezsem, öğütsem.
Tekrar yapsam yine girmez kafana!
Şimdi dinle beni!
Bizim Peygamberimizin bir sözü vardır! dedim
Nazar; insanı mezara, deveyi kazana götürür!

Çocuğa kızarsın, kızılır.
Bir şey görürsün korkarsın.
İşte bazı gözler vardır ki konsantre olur onu çeker!
Nazarın fennî, ilmî hatta fiziksel olarak izâhı vardır.
Bu başka hikaye..

Onun için bunu anam koydu bana! dedim.
Benim nazar alacak bir yerim yok! dedim.
Yalnız eskiden bizim memlekette dedim
Eşeklere takardılar bunu! dedim.
Eşeklerin buralarında var idi!.
Hoca ayıb ediyorsun!
Şimdi gel senen!. Burda eşşek var mı? dedim.
Gidip konuşalım!.
Felân köyde var!
Bindik arabaya gittik.
Sen dur şurda! Ben soracağım! dedim
Bu eşşek Almanca bilmez! dedim Papaza.
Eşşeğe sordum.
Dedim: Sen yalnız saman, arpa, ot mu yersin?
Evet! dedi.

Diğer binlerce çeşit yiyecek var niçin yemezsin onlardan?

Papaz bakıyor öyle!..

(Bir hanım sormakta:)

Almanca mı soruyorsunuz.

M.D:

Eşşeknen konuştum da ona almanca tercüme ediyorum bunu..

(Bir hanım sormakta:)

Eşekle Türkçe mi?

M.D:

Heee!.

(Bir hanım sormakta:)

Siz Türkçe mi konuştunuz eşekle?

(Bir hanım sormakta:)

Eşşekçe konuştum!.

(gülüşmeler..)

(Bir hanım sormakta:)

Cidden mi konuştunuz hakikaten?

M.D:

Canım bana onu sorma!.

(Bir hanım sormakta:)

Mânâda mı?

M.D:

Canım bırak ben öyle de konuşurum.

Sen bul bana en azgın köpeği konuşuyum onunlan!

Şimdi burada, hanımnan kızım gülüm müsaade etti Frankfurta aslanlan konuştuk.

Onu da okuyacağım size.

Orda nasıl konuştuğumu söyleyeceğim.

Eşek dedi ki Bana şimdiye kadar böyle suâl soran olmadı. Madem ki sordun söyleyeyim. dedi.

Efendi dedi niye saman yiyorum biliyor musun?

Bu asırda eşekliğimi muhafaza ve devam ettirmek için.

Çünkü bu devirde yaşamak için başka çâre yok.

Sana bir şey söyleyeceğim! dedi eşek.

Ben gece anırırım.

Allaha sığının haaa!

Çünkü şeytanı gördüğümde anırırım! dedi.

Ben onu biliyorum! dedim.

Resûl-i Ekrem efendimiz bir hadisinde söylüyor.

Ben de bilirim onu! dedi eşek.

Peki gündüz niçin anırırsınız? dedim ona.

Haaa! dedi.

Orda bir sır vardır Efendim ama söylemem!

Yalnız şu kadarını söyleyebilirim.

O da eşşeklik icabıdır!

Bir aralık eşek boynumdaki mavi boncuğu gördüüüüüü!

Papaz Efendi gibi.

Sırıttı.

Hemen: Niçin takıyorum biliyor musun? dedim.

Nasıl bilmem efendim? dedi eşek.

Eskiden bize nazar almayalım diye takarlardı inanmış insanlar.

Şimdikiler bizi anlayamıyorlar!

Boncuğu nereden anlayacaklar beyim kaçınıcı asırdayız! dedim.

Şimdi böyle böyle mavi boncuk takan da yok! dedim.
Hele Almanya da hiç yok!
Zâten şimdi bu günkü asırda bize o kadar işte kalmadı.
Onun için nazar hikayesi de mevzubahis olmaz.
Her şey makine ile yapılıyor.
Yalnız biz eşeklerin bir korkusu var.
Bir pastırmacının eline düşmek.
Allah korusun bizi!
Amma sizdeki boncuğu çok sevdim Vallaaa! Hem de çok faidelilir bu! dedi eşek!
Sus sus faidesini söyleyeceğim ben! dedi.
Bu devirde tepen katırlar çok.
Dünya tepen katırlarla dolu.
Boynundaki boncuk mâlum, Eşşek Boncuğu.
Katırın babası da biziz.
Bu boncuğu gördüler mi hürmeten seni tepmezler! dedi eşek!..

KELİMELER:

*Nazar: Göz atmak. Mûlahaza, düşünmek, bakmak, imrenerek bakmak, düşünce. Yan bakış, kötü bakış. Bir türlü kabul etmek. * Gözdeğmesi. * İltifat. * İtibar. Mevzubahis: Kendisinden bahsedilen. Bahis konusu.*

Kedi

KEDİ

HIR=Kedi
HIRE=Dişi kedi
HÜREYRE = Küçük kedi
Kurânı Kerimde:

At. Aslan. Deve. Karga. Kırlangıç. Yılan. Karınca. Yunus balığı. Köpek. Fil gibi bir çok hayvanların isimleri geçmektedir.
Bazıları methedilir.
Bazıları misal olarak gösterilir.
Bazıları da vakıa icabı isim hâlinde geçer.
Kedi Kurânı Kerimde geçmez.
Fakat Kurânda geçenler hakkında bazı hadisler söylenmiş, fakat bunlar misal ve târif olarak...
Kedi hakkında hadis meşhurdur.
Bir vakıa üzerine bu hadîs söylenmiştir.
Sahabeden bir zât daima Resûl-ü Ekrem'in yanında bulunur, söze karışmaz daima dinlermiş, munis, orta boylu, siyah saçlı, siyah gözlü, zayıf bünyeli fakir bir zâttı.
Eshab-ı sofa ile yemek yer çok konuşmaz.
Gözleri yaşlıdır.
İyiliği sever.
Resûl-ü Ekrem de kendisine hoş nazarla bakar, kendisini severmiş. Ara sıra kendisi ile görüşürmüş ve bazı görüşmelerde tebessüm ederlermiş...
Küçük bir kulübe gibi evde oturmuş.
Sokakta kalmış kedileri götürür onları yedirir severmiş.
Resûl-ü Ekrem'in bundan haberi yokmuş.
Sahabeler birgün Resûl-ü Ekreme söylemişler.
Pis kedileri toplayıp kulübesinde bakıyor! demişler.
Resûl-ü Ekrem birşey söylememiş..
Bir gün sokakta görmüş, bu zât bir kedi yavrusu bulmuş.
Resûl-ü Ekreme sahabelerin söylediğini, kendisi de bildiği için Resûl-ü Ekrem birşey söyler diye, kediyi hemen hırkasının içine saklamış.
Resûl-ü Ekrem kendisine, hırkanın altında ne sakladın demiş. Hırkayı açmış küçük bir kedi yavrusu.
Resûl-ü Ekrem yavruyu sevmiş, okşamış, ve o zâta:
Ebu Hureyre: Sen kedi babasıydın demiş.
İsmi artık böyle kalmış.
Biz de Resûl-ü Ekrem'in koyduğu isme hürmet için o zâtın ismini söylemiyoruz..
Bir gün bir sohbetde Resûlullah efendimiz:
Hubbül hırratı minel iman Buyurmuş.
Kediyi sevmek imandandır.
Niçin? diye sormuşlar.
Ebu Hureyre bilir demiş başka bir şey söylememişlerdir.
Ve Eba Hureyreye bir çok daha ledunni sırlar söylemiş.
Ona söylediği sırları Eba Bekir, Ömer, Osman, Ali bile bilmezdi.
Eba Hureyreden beş hadis rivâyet edilmiştir.
Fazla değil.
Kendisine:
Bize de söyle Resûlün sana söylediklerini
Söylersem kâfir oldu diye başımı vurursunuz! demişlerdir.
Eba Hureyrenin bildiğini hiç kimse bilmez.
Resûl-ü Ekrem'in Eba Hureyreye ledunni sırlardan söylemesi ne sebeptendir? Ve niçin Eba Hureyreyi seçmiştir?
Bu da sır değildir amma ne faydası var, onun gibi olamadıktan sonra.
Merak etmek, birşeyi öğrenmek bazen insanı küfre götürür.
Tehlike ile karşılaşmamış olan insan, cesaret hakkındaki sorulara cevap veremez.
Meçhul, Sır kelimeleri insanın akıl hududunun ötesine habersiz hürmetin gizlendiği kelimelerdir.
Kedide büyük bir sır vardır.
Kedi: Nankör değildir.
Kedi: Hürriyetine çok düşkündür.
Kedi: Kulaklarıyla de görür. Radarı vardır.
Kedi: Çok sabırlıdır.
Kedi: Abdest edeceği zaman yeri kazar, yapar ve örter.
Niçin. Sebep...

İnsan da dahil hiç bir hayvan y oktur.
Böyle hareket eden.
Kediye sordum:
Sana insanlar nankör diyorlar, ne dersin?
Kedi geldi ayaklarıma başını sürdü :
Nankör olmadığımı bilirsin... dedi.
Öyle bilsinler. Daha iyidir. Ne olur Sırrımı kimseye söyleme!
Peki dedim sana bir soru daha soracağım. Buyur dedi.
Sen bazen sahibinin elinin parmağına tırnağını batırırsın dedim.
Bende kabahat yok. Bunu bir bilseler. Tırnağımı eline batırdığım adam bile tövbe ederdi.
Sordum :
Benim bir siyah kedim vardı. Böyle yaptığını hiç görmedin.
O adamını biliyordun efendim.
Peki! Bir soru daha dedim.
Siz nereden düşerseniz hep ayaklarınızın üzerine düşersiniz. Bu nedir? dedim.
Efendim o da bizim yaratılış sırrımız, ama ben de bilmiyorum dedi.
Siz sebebini bilirsiniz. Bunda büyük bir sır gizlidir diye dedelerimizden kalma bir sözdür bu dedi
Tekrar elimi yaladı:
Aman efendim sırrımı kimseye söyleme dedi çekildi, sıçrayarak dama çıktı. Güneş var. Dama
uyumak çok güzel...
Kedi ayaklarının üzerine düşer.
Fizyolojik sebebini ilim bir türlü söyleyemez.
Bunu bilersen niçin düşmediğini o zaman fizik olarak da anlarsın. Söyleyemem dedim ya.
Huzurun kaçır, keşke söylemeye idim diye sızlanırsın.
Yalnız size birşey söyleyeyim:
Kediye eziyet etmeyiniz!
Kedi öldürenin sonu hüsrandır.
Evlâtlarına bile intikal eder.
Kedilere iyilik eden onları besleyen insanlara gıpta ederim.
Kedi edeb ve sabır timsalidir.
Kediye HAKK'ın bir mahlûku olarak bakarsanız, onun nankör olmadığını anlar, çok şeyler
öğrenirsiniz.

Kedi abdest edeceği zaman toprağı gelip koklar.
Sağ ayağı ile toprağı eşer. Koklar.
Aksi istikamete dönerek abdest eder.
Tekrar koklar.
Sol ayağı ile toprağı örter.
Sıçrar bir iki adım sonra durur titrer arkasına bakar ve gider.

Son fenni müşahedelere göre;
Können Katzen mit den augen hören
Kedide radar teşkilâtı vardır.
Göz sinirlerinde işitme lifleri de mevcuttur.
Geniş bir sahadaki sesleri işittiği gibi aynı zamanda da görür.
Göz bebekleri bu işitme olayını ayarlar.
Hem kulaklarıyla da, hem gözüyle de ses alır.
Ve her ikisi ile de görür.
Kavga eden kediler, başka tarafa baktıkları hâlde yekdiğerini arkaları dönük olduğu hâlde görürler.
Ziyâ ve ses Computerleri ile yani elektronik dalgaları alır ve tesbit ederler..
Diğer hayvanların kulak sinirlerinde görme sinirleri yoktur.
Göz sinirlerinde işitme sinirleri bulunmuştur.
Bu bakımdan kedi müstesna bir hayvan olarak halk edilmiştir.
Bunda sebebi hikmet nedir?

Ashâb-ı suffa : Suffa ehli. Bunlar, Hz. Peygamberin (A.S.M.) mescidine bitişik üstü örtülü, etrafı açık bir yerde otururlardı ve orada yaşarlardı. Bu zatların yaşayışları ve hâlleri din hizmeti, hayatı bakımından büyük değer taşımaktadır. Bütün hayatları Peygamberimiz'in (A.S.M.) yanında bulunarak Kur'ânın en yüksek derslerini alır, öğrenirler ve öğretirlerdi. İslâmiyeti öğrenmek, öğretmek ve yaymak için her türlü şahsi menfaatlerini terkederek tam bir İslâm fedaisi olarak yaşarlardı. Bunlar evlenmezler ve dünya işleriyle uğraşmazlardı. Ashab-ı Suffa'nın bu hizmetleri sebebiyle ve bu çok büyük fedakârlıkları vesilesiyle İslâmiyet az zamanda çok yayılmış ve kökleşmiştir.

Nankör : f. Gördüğü iyiliği unutan, nimeti inkâr eden. Nimetin şükrünü eda etmeyen, gafil.

Abdest edeceği : Dışkı çıkaracağı zaman.

Hüsran : Ümit edilenin elde edilememesinden duyulan elem. Mahrumiyet acısı. * Zarar, ziyan, kayıp.

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD 05

ESİR ASLAN

Alaksandra, Monika arabalarına aldılar.
Bizi Frankfurta götürdüler.
Orda Hayvanat Bahçesini gezdik.
Üç saat hepisini göremedik.
Yer, Deniz Hayvanları hepsi.
Filhakika dünyanın her yerinden getirmişler.
Mesela bakıyorsunuz bu oda kadar üç misli bir akvaryum.
Atmış derece soğukluk var içinde.
Penguenler geziyor içinde.
Dalgalar var.
Hep klimasına göre.
Oranın nebatatına göre şeyy edilmiş.
Bahçeye çıktım.
Şunun kadar, bu oda kadar kafesler.
Fakat yerden şu kadar beton üzerine kurulmuş.
Sizin kafes orda başlıyorsa bu arada şöyle birer adım fasıla ile demir parmaklık var
oraya gelip de seyrediyorsun.
Bu tarafta da havuzda Yunus Balıkları sığıyor.
Tiyatrolar falan.
Kalabalık
Ben bunun altından girmişim oraya.
Ordada zâten: Yanaşmak yasaktır, tehlikelidir! diye yazıyormuş.
Ben kendimde değilim, geçmişim.
Eğildim.
Yâ Esad! dedim.
Aslan geldi.
Elimi soktum içeri.
Başını böyle burnuna.
Hani kediye okşarsın ya böyle başladı hayvan yapmağa.
Bunları görüyorum.
Kedi gibi sevmeye başladım.
Birden bire arkadan birisi yüksek sesle.

Herr çruuk çruuk! diye
Geri gel Efendi! diye birisi bağırdı.
Ben döndüm baktım ki Polis Memuru.
Ne yapıyorsun? dedi
Sen çıldırdın mı? dedi.
Polisin bu hareketi, o sırada aslan ağzını açtı parmaklıkları tırmaladı, bağırdı.
Herkes irkildi bir kere o aslan kolay kolay bağırılmaz.
Bende: Bilmiyordum yasak olduğunu! dedim.
Gördün ya okşadım. Hayvan bir şey yapmadı. Git sen okşasana! dedim.
Polis: Ben deli değilim! dedi.
O halde aslan delileri ısırmıyor gördün ya! dedim.
Herif iyice şaşırdı, afalladı.
Herkes dönmüş de bize bakıyordu.
Ayrıldım ordan.
Biraz sonra tekrar döndük.
Kadın erkek hep toplanmışlar oraya.
Beyaz saçlarımdan tanıdılar beni.
Hep Birbirine: Çocuklar şimdi geçiyor!.
Tekrar aslana baktım.
Yine parmaklığın önüne geldi.
İtişe kakışa birbirimize bakiştık.
Etrafımızdaki bu hayvanları izlemeye gelen bu garip mahlukları aslanla beraber biz seyrediyorduk.
Kafesteki aslana çok üzüldüm.
Aslan farkına vardı.
Bana:
Üzülme HAKKın kaderi bu.
Bize de dünyada imtihan var.
Benimde işim var.
Bu HAKKtan uzak insanlar içinde aslanlığını bir zerre kaybetmedim kafesin içinde.
Görmüyor musun?.
Parmaklığın yanına bile korkudan sokulamıyorlar.
Ben Allahın bir mahlukuyum.
Benim gibi milyonlarca halk etti.
Benim yanıma yanaşmak cesareti olmayan bu zavallılar yarın HAKKın huzuruna hiç çıkamazlar! dedi.
Hele bak Efendim! dedi.
Nasıl korkacaklar birden bire!
Direndi, birden bire bütün gücüyle aslanca kükredi.
Herkes birden irkildi ordan.
Diğer tarafta olan ağaçlardaki kuşlar uçuştular.
Hepisi taş kesildi orda.
Hepimiz kaldık orada.
Öyle bir bağırma ki.

Derken iki polis tekrar yanıma geldi benim.
Affedersiniz! dediler.
Siz necisiniz? dediler.
Sihirbaz mısınız? dediler.
Hayır değilim! Doktorum!. dedim.
Eee Nedir bu? dediler.
Hayvan lisânını anlarım! dedim.
Biraz aslanla konuştum o kadar! dedim.
Herifler iyice şaşırdılar.

Biraz korkuyla karışık güldüler.
Alay ettiğimi zannettiler.
Bu sözümle alay etmiyorum! dedim.
Üç saattir hayvanat bahçesindeyim, birazda hayvan lisânından öğrendiğim için,
bildiğim için bunlarla buluştum!
Aslana döndüm selâmlaştım.
Oradan ayrıldık.
Herkes bize bakıyordu.
Bu bahçede insanlar hayvanları seyrediyor gibi görünüyor güyâ. Halbuki hayvanlar
seyrediyor.
Hayvanat Bahçeleri kurulalı hayvanlar insanları daha iyi zâhiren tanıyor.
Hayvanat Bahçeleri kurmak, onların yurtlarından getirip kafeslerde beslemek,
İslâmın katiyyen yasakladığı şeydir!..

KEİMELER:

Esad: Esed. Arslan, şir.

Zâhiren: Görünüşe göre. Meydanda olduğu gibi. Göründüğü gibi.

Katiyyen: Kat'i ve kesin olarak. * Aslâ, hiçbir zaman

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-06

KURU KÜTÜK

Kurân-ı Kerimde bir Âyet-i Kerime varıdı.
Ven necmu veş şeceru yescudan
NECM, Arapçada YILDIZ demek.
Cemi Nücum demek.
Fakat Kurân Dilinden Cenâb-ı Allah kesretle tezâhur ettiği için yıldız mânâsının
Cemi olarak NUCÛM kullanılır.
Kurân Dilinde Necm, ÇEMEN demektir.
Bu cem-i sâlimdir.
Cem-i sâlim ne demek?
Mesela şimdi sürü dersek bir sürü aklımıza gelir.
Müfteriddir.
Çemen dediğimiz zaman çemenler, bütün çemenler.
Çemen ve ağaçlar secde ediyorlar.
Âyet-i Kerime sarıh.
El necmu vel seceru yestican deseydi.
Onlarda ediyorlar.
O muhakkak fizikman doğrudur evet.
Ve Vel Arapçada.

Bir sabah vaktıydı.
Mevsim yaz.
Yemyeşil çemenlerle dolu bir ormanda dolaşıyordum.
Rahmân Sûresini çok yavaş sesle okuyordum.
Birden bire yağmur çiseler gibi oldu.
Çemenler ıslandı.
Herhalde yaz yağmuru.
Hallab veya Hellabe denilen yaz yağmuruydu.

Bir türlü kestiremedim.
Zira havada bulut yoktu.
Çemenler ve yeşil ağaçlar hem görölüyorlar.
Canlılık ve renkleriyle.
Fakat garib olan şimdi ağlıyorlardı.
Âdeta bunu lisânen söylüyorlardı

Bu sestir.
Fakat kulakla duyulmaz.
Bu nasıl lakırtı!.
Evet öyledir.
Hakiki lafta budur.
Şu âyete inanmıyor musunuz?
Ven necmu veş şeceru yescudan.
Çemen ve ağaçlar secde ediyorlar.
yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu.
Bütün semavat ve arzda ne varsa hepsi Allahı tesbih ve zikrediyorlar.
Fakat siz bunları görüp duyamıyorsunuz.
Yeşil ağaçlara sordum:
Niçin ağlıyorsunuz siz? Hem de memnunsunuz!
Memnunuuuuuz zirâ dâima HAKKa şükür ve niyâz içinde olmamızı bize nasip etmiş
ezelden beri Allah!
Niçin ağladığınızı merak ettiniz.
Yaş yalnız bu gözden gelmez.
Öyle gözler vardır ki kupkurudur.
Göz yaşı HAKKın Er-Rahîm Esmâsından nasip alandan gelir.
Bundan dolayı Allahın indinde, gözyaşından makbul ve temiz bir şey yoktur.
Zira göz yaşı HAKKın Er-Rahîm Kanalından süzüldüğü için içinde hile ve yalan da
yoktur.
Tam hakiki, şirksiz HAKKı bilmek gizlidir.
Niçin ağladığınızı söyleyemeyiz.
Şu karşıda kurumuş yerde yatan arkadaşımızdan sorun! dediler.
Bu Kuru bir küçük ağaç! Evvelce kesilmiş! dedim.
Evet doğrudur!
Fakat ÖLÜler vardır dâima onlar DİRİdir.
DİRİ görünenler vardır onlar hakiki ÖLÜdürler.
Sen git-sor, görürsün! dediler.
Kütüğün yanına çömeldim.
Bunlar niçin ağlıyorlar? HAKKın mahluklarından olan kardeşim! dedim.
Kütük: Beni gördüler de belki bizim sonumuzda böyle olursa diye ağlıyorlar! dedi.
Halbuki ben ölü kurumuş görünüyorum.
Ben ölmedim.
Kalıp değiştirdim.
Daha bir çok kalıplara gireceğim! dedi.
Niçin ağladıklarını biraz sonra söyleyeceğim dinle! dedi.
Kuru Kütük söylüyor:
Yaşlar niye ağlıyor!
Diz çöktüm.
Bana yaslan memnun olurum! dedi.
Yaslandım kütüğe.
Bir gün ben bu yeşil ormanda uyurken beni balta ile söktüler!
Söktüler mi?
Söktüler!..
Dallarımı kırdılar.

Yapraklarımı sıyırdılar.
Adıma ODUN ismini verdiler.
Dedelerimizi toprak altından çıkardılar.
KÖMÜR dediler.
Beni yaktılar.
Adıma ATEŞ dediler.
Halbuki yaş ağaç kesmek.
Ateşe atmak.
Yaprakları ve çiçekleri çiğnemek.
Ne kadar büyük zulümdür.
Rasûlullahın hadisiynen sabittir.
Allah zâlimleri sevmez.
Zira Kendisi zâlim değildir Rahîm ve Raûftur!
İnsanların, hiç bilmedikleri fâidelerimiz vardır insanlara.
Cenâb-ı HAKK bizim hürmetimize gökten yağmur indirir.
Ciğerlerinize giren havayı biz dâima temizleriz.
HAKK Kelâmında tesbih ve devamlı zikrimizi ilân ediyor.
Bunu bilmezsiniz.
Bizim hakikatimizi bilebilseniz.
Ve SECDElerimizi görebilseniz.
Çıldırırsınız!
Böyle olmamıza rağmen bütün işkencelere ses çıkarmayız.
Beddua da etmeyiz.
Bizi çiğnerler.
Baltalarlar.
Yakarlar.
Ne sesimizi çıkarırız.
Bizim kadar HAKKa muti hiçbir yaratık yoktur.
Bizim bu hududsuz SABRımızı bilmezler.
Bu sessizliğimize karşı bizi kendi aralarında Tahkir Makamında kullanırlar.
ODUN gibi adam!
Hissiz adam!
Kaba adam!
Vurdum duymaz adam!
Mânâsına kullanırlar.
Amma bu lakapta kendi hallerine aittir.
Biz ait değildir.
Bâzen insanların içine giriyoruz.
Bundan dolayı ismimize ÂDEM diyorlar.
İşte aha bu garip şeye ağılıyorlar arkadaşlar.
HAKKa en çok nazı geçen yaratık SUDur.
Çünkü Cenâb-ı HAKK SUDan her şeyi halketti.
Amma SUyu neden halk ettiğini bildirmedi.
Sırrı ifşa etmeyelim diye de bizim lisânımızı size öğretmedi dediler.
Fakat biz sizleri, ne lisân konuşursanız konuşun, anlarız.
Zira biz ALLAH Lisânı biliriz.
yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi
Âyet-i Kerimesinde arz ve semavatta ne varsa Allahı tenzih ve tesbih ediyor.
Bunların lisânı işte budur.
Ağaç onun için HAKKı tesbih edenin lisânını biz sessiz, sössüz de anlarız.
Sen herkes gibi değilsin anlıyoruz.
Ağaç kesmezsın.
Dal koparmazsın.
Çiçek koparmazsın.

Yaş hiçbir şeyi ateşe atmazsın.
Nasıl biliyoruz gördün mü?..

Doğruldu.
Biraz yürüdüm.
Er-Rahmân Sûresini okumam bitmek üzereydi.
Sesli okuyordum.
HAKKa kasem ederim ki başım döndü.
Düşecektim!
Oradaki ağaçların SECDE ettiklerini, KIBLEye doğru, gördüm.
Bana rüya değil.
Siz buna rüya diyebilirsiniz.
Amma ben gördüm, tekrar Allaha kasem ederim ki gördüm!
Ben Velî değilim!
Velînin ayağının altını öperim!
Amma ben de bir KULum
Nasip etti, gördüm işte!
Bir şey iddia etmiyorum!
Fakat gördüğüm şey buydu.
Elhamdulillah.
Allah en doğrusunu bilir!
Ağacın, Allaha, kasem ederim ki secde ettiğini görebilirsiniz.
Biz birbirimizin SECDE ettiğini görebiliyorsak ağacınkini de

ÂYETLER:

يَسْجُدَانِ وَالشَّجَرُ وَالنَّجْمُ

🌱---Ven necmu veş şeceru yescudan: çemen(bitkiler), ağaç secde eder dururlar.
(Rahmân 55/6)

الْحَكِيمُ الْعَزِيزُ وَهُوَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ فِي مَا لَهُ يُسَبِّحُ الْحُسْنَى الْأَسْمَاءَ لَهُ الْمُصَوِّرُ الْبَارِئُ الْخَالِقُ اللَّهُ هُوَ

🌱---"Huvalлахul halikul bariyulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu: O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir. (Haşr 59/24)

Cenâb-ı HAKK SUDan her şeyi halketti:

كُلٌّ عَلَى اللَّهِ إِنْ يَشَاءُ مَا اللَّهُ خَلَقُ أَرْبَعٍ عَلَى يَمْشِي مِّنْ وَمِنْهُمْ رَجُلَيْنِ عَلَى يَمْشِي مِّنْ وَمِنْهُمْ بَطْنُهُ عَلَى يَمْشِي مِّنْ فَمِنْهُمْ مَّاءٌ مِنْ دَابَّةٍ كُلٌّ خَلَقَ وَاللَّهُ قَدِيرٌ شَيْءٍ

🌱---Vallahü halekü külle dabbetim mim ma' fe minhüm mey yemşi ala batnih ve minhüm mey yemşi ala ricleyn ve minhüm mey yemşi ala erba' yahlükullahü ma yeşa' innellahe ala külli şey'in kadir: Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür... Allah dilediğini yaratır; şüphesiz Allah her şeye kadirdir. (Nur 24/45)

KELİMELER:

Nücum: (Necm. C.) Yıldızlar.

ÇEMEN: Yeşil ve kısa otlarla kaplı yer, çimen. Ağaç ve çiçekleri olan yeşillik, çayır. *
Pastırmaya konulan bir çeşit ot.

Muti: İtaatli. Terbiyeli. İsyan etmeyen. * Rahat.

Tenzih: Suç ve noksanlıktan uzak saymak. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip söylemek. * Kabahati yok olduğu anlaşılmak ve onu ifade etmek.

Tesbih: Sübhânallah demek. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) şânına lââyık ifadelerle yâdetmek. Yâni: Allah'ın zâtında, sıfâtında ve ef'âlinde cemi' nekaisten münezzeh olduğunu ifade etmektir. (Bak: Sübhan)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-07

ESRÂR

Şimdi, biliyorsunuz Kuran-ı Kerimde her cümlemin bir icazı vardır.

Yedi türlü manası vardır.

Bir manalar vardır.

Doğrudan doğruya iskelet manasıdır.

Bir manalar vardır.

Batını manasıdır.

Bir manası vardır. Zevki manasıdır.

Bir manası vardır. Sırrı manasıdır.

Sır zaten insanın tahammül hududuna inmemiş şeylerdir.

Şeriat insanın tahammül hududundan hariç olan şeylere

karışmaması için kurulmuş zincirdir zaten.

Karıştırmayacaksın onları.

Yani Cenâb-ı Allah bir nevi insanları şey ediyor.

Mesela Mansur: Enel Hak! demiş değil mi?

Evet!..

Astıkları zaman ilk defa ayaklarını kesiyorlar.

Kollarını, dilini, milini.

Ayakları kesidiği zaman diyor ki:

Era kademî : Ayaklarımı görüyorum!

Era ve demmî : Ayaklarımdan kana bulandım!

Heyhat edemmî : Yazık oldu kanıma!

Yazık oldu kendi mi anlatamadım!

O zaman başını vuruyorlar.

Son sözü bu olmuştur.

Şimdi ben bu sözü Mansurdan daha açık konuşurum.

Nasıl?

Bana benden yakın Cenâb-ı Allah.

Lâ ilâhe illallah!

Artık Esrâr Örtüsünü karıştırma!

Daha açıktır.

Yani Bir Hazret derki:

Cenâbı Allah insanı deriden yarattı, giydir üstünü! der.

Daha açık olur bu iş.

Onun için ilmin bazı usulleri var.

Mesela şimdi İslam âlemini kurtarmak gayet kolay.

Yalnız Gayretullaha biraz, iç âlemine biraz açmak lazım orayı.
Nasıl mı?
Ankara radyosunda bir ay evvelden başlarsın.
Felan günü, felan Cuma namazından sonra.
Biraz evvelden söyleyecek.
Her zaman söyleyecek.
Felan Cumanın felan günü bütün Türkiyedeki İslamlar abdest alacaklar.
Cuma namazından sonra sokağa çıkacaklar.
Bir yaz gününe tesadüf ettilerelim.
Kapısının önüne belediye hoporlörünü koyacaklar.
Radyodan bir emir gelecek.
Bi bir on dakika konuşacak.
Şu hareketi yapacaksınız.
Bir Tekbir alınacak: Allaaaahuekber!.
Herkes sokakta.
Hayvan pisliği de olsa ne de olsa başını secdeye koyacak.
Orada iki kelime söyleyecek.
Bu otuz milyonun içinde dört milyonu yapsa bunu hepsi tamam.
Buna Mubaye Duası derler.
Doğrudan doğruya merkezî..
Mesela ben buradan İstanbulu isterim. Saatlerce...
Vekil var, baş vekil: İstanbulu bağlayın!. der.
Hemen Verirler.

Yazdım kendi evimde.
İstirahat ettiğim odanın duvarında:
Bir insan Allahı bulamayacağını hissettiği acz, acz içinde kaldığı dakikada Allahını bulmuştur.

Ondan sonra ayrıldık ordan, ellerinden öptük ayrıldık.
Ben bir sılaya geldim.
O zaman sağdı.
Rametli ağabeyimde geldi.
Ben Fransaya gittim.
Kerl Karla Lisesinde bir ay kaldım.
Lyona gittim.
Fakülteye yazıldım.
Bin dokuz yüz yirmiyedi buçuk sene. 1927,5 sene.
Bidmeleste Patronaj var.
Talebe yurdu.
7 kat orda kalıyorum.
İşte buradan biraz daha büyük odam.
Karyolam var orda.
Ben zaten orayı yıkadım kendi elimnen.
Kapıda ayakkabılarımı çıkarırım.
Oraya böyle büyük bir muşamba gibi bir şey serdim.
Şöyle küçük bir şey, tabure gibi bi şey ayakkabılarımı oraya.
Akşam dersden geldikten sonra şeye giderdim.
Bu Japon klubüne judoya .
Geldim kitaplarım koltuğumda, şeye bıraktım.
Ayakkabıları içeride sağ tarafta..
Sol tarafta da kapının şeyi varıdı..

Gittiğimin altıncı ayı idi..
Gece içerde üç kişi.
Siyah sarıklı üç kişi
Ben afalladım kaldım.
Korkma oğlum! dediler.
Ben kapıyı kapadım.
Yanaştım yanlarına musafaa için omuzumu öptüler.
Birisi çıkarmış şöyle bir kağıt.
Bunu dedi hocan gönderdi dedi.
Bunu al oğlum! dedi.
Dersine devam et! dedi.
Bu kağıt hâlâ bendedir.
Ondan sonra duvardan yüzüp gittiler herifler!

İster buna hayal de.
İster ne dersin de.
Bu kağıt hâlâ bendedir.
(Birisi soruyor): Bu kağıtta ne yazılı efendim?
Dur, sıraynan..
Muska halinde içerdedir.
Elli dokuzda Sılaya geldim.
Gittim memlekete.
Ağabeyim de gelmiş.
Hocanın elini öptük felan ettik.
Ağabeyim rahmetliğe dedim ki:
Ağabey dedim. Hoca dedim bir kağıt derken abim: Şiit! dedi.
Abim: Şiit! dedi.
İkimizdik hee hocanın yanında.
Şey baktı.
O an kulağıma bi şey söyledi.
Ben kulağına bişey söyledim.
Onları iyi saklayın! dedi.
Ağabeyimi de göndermiş.
Nasıl geldi, nasıl etti işte o kağıt hâlâ bendedir.
Bunlar akıl labaratuvarında eritilip tahlil edilecek işler değildir.
Akla vurduğunuz zaman tımarhânelik olur insan.
Nadas kesilir.

Bu sırların çoğuuu veli İNSANA aittir.
İş onun kokusunu alıp yanına yanaşa bilmekte.
Bazıları şekil değiştirirler.
Bakarsın herif veli gibi görünür.
Birden bir iş çevirir sonra: zındıkdı! dersin.
Onlar bulutludur, kaparlar kendini.
Yağma yok.
Yakala kendin ye.
Kopar ye! yok öyle iş!.
Salak gibi görürsün!
Bazen dünyanın hali bu.
Deliye sormuşlar aşk nedir diye de?
Deli demiş ki: Ben neden bu hale geldim? demiş.

Beşyüz kırk kumandanlarından Sebuk Tekin biliyorsunuz.
Beyazidi Bestamînin kabrine gitmiş.

Ziyaret etmiş.
Bastamdadır Beyazidi Bestamî zaten.
Bir Derviş oturmuş.
Bir hadis var orada: Beni ve Benim Velilerimi ziyaret eden cennetliktir! diyor.
Ordaki dervişe Sebuk Tekin: Bu doğru lakırtı değildir! demiş.
Sultan zikrinde derviş.
Dervişe soruyor Sebuk Tekin meşhurdur bu.
Ebu Cehil de Rasulullah sav i gördü! demiş.
Konuştu Onunan demiş.
Cehenneme gitti demiş.
Derviş ne cevap verdi biliyor musunuz.
Hemen Dervişin elini öpmüş.
İyi amma demiş.
O demiş.
Peygamberi Ebu Talibin yetimi olarak gördü demiş.
Eğer peygamber olarak göreydi o da cennete giderdi demiş.
Onun için hiç kimseyi..
Karıncı hikayesini unutmayın.
Anlattım size!.

Hanım deyü kimseyi dahl etme sen!
Defter-i divâne sığmaz söz gelir divan eder!

Divâne sandığın birisi bir lakırtı söyler.
Hiçbir yere sokamazsın söz allak bullak olur.
Bacağına araba kesmiş köpek gibi bağıra bağıra kaçarsın.

Kazalarını bitireceksiniz.
Namazı bırakmayacaksınız.
Onlar bir nevi yolculuğa çıkan insanın eksikliklerini. Mesela efendim.
Cebinde konserve açacağı olmazda elinen de konserveyi açamazsın birader.
Keserinen de açılmaz bu.
Tertibli gitmek lazım

Onun için mesela Hz. Ali için Cenâb-ı Peygamberin bir hadisi vardır:
Ene Medinetü Ali babiha.
Ben Medineyim, Alide onun kapısıdır demiş.
Ne demek bu?
Aha bu hadisi, anlamamazlıktan;
Alevilik çıkmış.
Bilmem Kızılbaşlık çıkmış.
O çıkmış, bu çıkmış.
Birbirine girmiştir millet!.
Halbuki hepsi bu hadisi anlamamaktan...

Sonra Mevsuk hadis derler bilirsiniz.
Mesela mevsuk hadis şöyle.
İza tayyiatül bil umur esteinu bi nefel gubur: Çok müşkil zamana kaldığınız zaman kabirlerden istiâne ediniz!
Buna Hocalar mevsuk hadis derler.
Halbuki Velîyullahlar indinde mevsuk hadis diye bir şey yoktur.
Hep Cenâbı Peygamberdendir.
Mahaller değiştirdiği için anlayamazlar.
Çünkü Peygamberimizin hadisleri doğrudan doğruya hıfz-ı ilâhiyenin altındadır.

Kimse değıştiremez onu.

Bütün kelimeler değışir.

Kelimeler doğrumu.

Kelimeler türer.

Şimdi; Kadınlardan Hz. Hatice Validemiz, erkeklerden Eba Bekir, kölelerden onlar da bir hizmet-i ilahiyeye mahrum olarak olmuştur.

Kadın, kadın iffetini muhafaza eder de beş vakit namazını kılsa erkekten erken ermek..

Yani Veli olmak imkanları yedi kat fazladır kadında.

İffet, yüzü, müzû kapamak,

Onun gibi olmak değildir oğlum!

Onlar cesedî şeyler.

Hiç! Hiç! Hiç!..

KELİMELER:

İcaz: (İycâz) Edb: Az söyle çok şey anlatmak. Sözü muhtasar söylemek. Çok mânaya gelen kısa cümlelerin hâli. Mâruf ve müteârif olan cümleden kısa bir cümle ile maksadı ifâde san'atı. Böyle sözlere mucez, veciz veya vecize denilir.

İcazî : İcaza dair, icaza ait ve müteallik. Veciz bir tarzda.

Tahammül : Yüklenmek. Bir yükü üstüne almak. * Sabretmek. Katlanmak. * Kaldırmak.

Kadem : Ayak. Adım. Metrenin üçte biri kadar olan uzunluk. Oniki parmak uzunluğu, yarım arşın. * Uğur.

Dem : Kan.

Gayret: Dikkatle ve sebatla çalışmak. * Kıskanmak, çekememek. * Hareketli ve temiz hislerle çalışmak. * Dine, imana, namus gibi kıymetlere tecavüz edenlere karşı müdafaa için harekete gelmek.

Biat: Bağlılığını, itimadını bildirmek. Birisinin hakemliğini veya hükümdarlığını kabul etmek. El tutarak bağlılığını alenen izhar etmek. Bağlılığını tazelemek. * Rey vermek.

Mübaaye: Biat bildirme.

Sıla: Kavuşmak, ulaşmak, vuslat. * Âşıkın mâşukuna kavuşması. * Doğduğu yeri, hısımlarını gidip görme. * Bahşış, hediye

Musafaa : Birbirinin boynuna sarılma.

Nadas: Tarlayı temizleyip otlarını kurutmak için önceden sürüp hazırlama.

Zındık: Kâfirlik, dinsizlik. (Zendeka sâhibine zındık denir. Bazılarınca zındık; hem dinsiz, hem emvâl ve ezvacın iştirakine ve dehrin bekasına kail olan kimsedir.)

Dahl : Karışma, girme. * Nüfuz, te'sir. * Vâridat. * İrâd. İtiraz, ta'riz. * Ayıp, töhmet.

Divâne: f. Deli. Akli başında olmayan.

Tertib: (C.: Tertibât) Tanzim etme. Dizme, sıralama, düzene koymak. * Tedarik edip hazır ve müheyya kılmak. * Bir şeyi bir yere sabit ve pâyidar kılmak. * Mertebelere göre davranmak. * Hile ile aldatma.

Mevsuk : Kendisine inanılır olan. Şâyân-ı itimad olan. * Sağlam. * Vesikalı. Delile dayanan hakikat.

İnd: Arapçada zaman veya mekân ismi yerine kullanılır. Hissî ve manevî mekân. Maddî ve manevî huzura delâlet eder. Nezd, huzur, yan, vakt, taraf gibi mânâlara gelir. Gayr-ı mütemekkindir. Yani hareketleri değışmez. İzafe göre zamanı ifade eder (Min) harf-i cerriyle birleşebilir. Bazan da zarf olmaz. Bazan kalb ve ma'kul irade olunur. Yani, bazan huzur-u kalbîye delâlet eder ki, itikad mânâsına kullanılır. Bazan mâkuledeki hissi huzura zarf olduğu gibi, huzur-u manevîye de zarf olur. Bâzan onunla fiil emir olur. Hüküm, fazıl, ihsan, teşvik ve tergib etmek mânâlarına gelir.

Cesed: Ten, gövde, vücut, beden. Ruhsuz vücut.

SOHBET MD-08

ZİKİR ve FİKİR

İnsanın fiilini, fiili insanın aynı değildir efendiler.

Fiil ise Allahtandır.

Şeriatın zemm ettiği şeylerden başka zemm edilecek fiil yoktur İslam dininde.

Şeriatın zemm ettiği şeylerde bir hikmete dayanır.

Bunu ancak Allah bilir.

Yahut kime bildirmişse o bilir ki ona da Velîyyullah denir.

Bir insanın hayatını yıkmaya çalışmak.

Gıybetle, dalavere ile, yol kesmekle, öldürmekle yıkmaya çalışmak.

Kemâl Sıfatlarını elde etmekten onu men etmek demektir.

Yani Allah için bir kemâle geldi onu men etmek demektir. ..

Resûlullah demiş ki : Ya Çoban Şahabem! demiş.

Sizin için şehid olmaktan ve düşmanları öldürmekten daha hayırlı bir iş, haber vereyim mi? demiş.

Aman Yâ Rasûlullah demiş.

Allahı zikret! demiş.

İnsanın kıymetini yaradılışındaki değeri ancak Allah ı zikri ile yapılır.

Allah, kendini zikredinen kimseyle yan yana oturur! diyor hadiste Allah.

Allahümme entel Mennan bedüüssemavati velard. Zülcelali velîkram. Ya Hayyum Ya Kayyum. Ya Allahu Celle Celalu! dedi mi Allah yanında, bizimledir oğlum.

Dizinin yanındadır Allah.

Şah damarından daha yakındır.

Ama diyebilmek.

Elleh! Elleh! değil.

Allah! diyeceksin.

O da yalnız söylenir.

Bir odaya gireceksin kapıları, her tarafı pamukla kapayacaksın. Ondan sonra.

Zikrederken, zikretmek öyle: Hay huy! Hay huy! değil.

Sokakta bile zikr olur.

Allahı zikretmek.

Herkesi Allahın mahluku görmek.

Onlara daima hürmet etmek.

Fena gözle bakmamak.

Kardeşçe geçinmek.

Allahın mahlukatına hürmet etmek demektir.

Bu bir nevi zikirdir.

Allahı zikreder de Hakkı yanında göremezsen bu zikir değildir.

Allah zikri insanın her tarafına sirâyet eder.

Yanından geçerken, pazar yerine bile gitsen, herifin içi:

Allah! Allah! Allah! demeye başlar.

Allah zikri böyle olur.

Yoksa bilmem şarkıcılar gibi.

Ağzına mikrofonu alıp heehee hey! demek değil.

Gafillerin zikirlerinde hangi uzuv zikir ile meşgul ise o uzuv Hakkın huzurundadır.

Efendim, biz söyleyemiyoruz onu ama, Allahı zikrediyorum!

Hangi uzuv ile yapıyorsan Allahı, zikreden o uzuvdur.

O yanındadır bütün vücudunan değildir.
O uzuvnan yaptırır Allah sana zikri.
Gaflette olan uzuvların zikirle alâkası yoktur.
İnsan tek taraflı değildir insan.
Cenâb-ı Allah tektir.
Çok taraflı tecellîleriyle milyonlar şekilde görülür.
Ama nasıl geçeceksin kendinden.
Bir gün Hz. Ali keremullahiveche ok girmiş harbde.
Bu omzuna.
Burdan asab geçiyor.
Aks-i daris asabı.
Müthiş ağrı.
Ubeyd ibni Cerrah gelmiş.
Yâ Ali dur! demiş. Tutmuşlar.
Aman! demiş. Dokunmayın! demiş.
Aman! demiş.
Çok canım yanıyor, bırakın! demiş.
Ben Ayakta bir namaza durayım! demiş.
Ameliyat masasına yatacak.
Namaz, Ameliyat Masası derler ona.
Şöyle, öyle duruyor.
Bir elini kaldırmış: Allahhuekber! demiş.
Oku çekmiş, çıkarmışlar.
Orayı dağlamışlar.
Hz Ali orda değil!.
Biz şurda imamın peşinde namaz kılarken bir pire ısırsa çifte atarız be!..

Allah böyle anılır beyler böyle anılır!
Heeeee heeey! nen değil.
Bu da işnen olur.
Hareketnen olur.
Bir defa Allahı anabilmek için temiz olacaksın.
Cüneydi Bağdadînin bir sözü vardır.
Velî olmak ister misin? demiş vaazda böyle.
Birisi: Amaaan efendim söyle de olalım! demiş.
Temizlik libası ile, temizlik elbisesi ile, doğruluk ayağı ile, adalet azası ile, ilim feneriyle, Alın teri azığıyla vücud sahrasını kat et senin ismin Velî olur. demiş.
Üç cümle.
Sokağa çıkınca köpeği göreceksin Allahın mahlukunu.
Taş atarız biz Allahın mahlukuna.
ÖtedeEhee! Öhööö!
Nezle olursun: Aman nezle oldum.
Kış geldi, aman odun yok!
Odun yoksa kışı getirene bırak sana odunu bulur.
Daha biz olduğumuz yerde sabredemiyoruz.
Onun için bu sabırsızlıkta, bu edepsizlik içinde birşey olmaz oğlum! Orada, şurada, burada Şeyh kılıklı bazı züppeler çıktı!
Al inada ver inada.
Şeyh efendi böyle dedi efendim!
Bunlar saçma işlerdir.
Şeyh efendi!..
Hazreti Rasûlullahtan başka Şeyh Efendi yoktur efendiler.
Bu koskoca Kurânı binüçyüz küsür senedir Muhiddinler, Mevlanalar, Cüneydler, Salebîler, Haldunlar bu kadar Velîyullah geçmiş, yetmiş onlara Kurân-ı Kerim ile

Sallallahu aleyhi vesellem de, sana onlar az mı geliyor da bilmem Şeyh efendi, bilmem Hasan efendi, yok bilmem ne!..
Bunları bırakın efendiler.
Bunlar hepisi dolandırıcıdan başka bir şey değildir.
Geçin Hazreti Rasûle en kolayı.
Allahuekber! dedin mi? Allahnan yan yana oluyorsunuz.
Bir Salâvat-ı Şerifeynen Kâbeye gidiyorsun.
Şeye Ravza-ı Mutaharaya.
Devam et Ravza-ı Mutaharaya gitmeye.
Ravza bir gün gelir senin yanına.
Yani rüyana Rasûlullah girer.
Bırakın bu saçmaları.
En yakın olan Allahu Zülcelal.
Allahuekber! dedin mi huzuruna giriyorsun.
Daha ne istiyorsun.
Bırakınız bu saçmaları.
Âhir zamanda yaşıyoruz.
Âhir zamanda yaşıyoruz.
Safsatalara inanmayın!
Safsatalara inanmayın aziz cemaat!

İnsan denilen mahluku Allahın ölüm denilen arıza ile yıkması onun kurduğu şeyi mahvetmesi değildir.
Cenâb-ı Allah verdiği bir şeyi alıp mahvetmez.
Bir çözülmüştür bu ölüm.
Ölüm insanın manevî benliğini halktan, Allahın kendisine doğru çekmesidir.
Çünkü her şey Hakka döner.
Ve ileyhi türceun Âyet-i Kerimesi.
Ötede ona başka bir düzen verir ki, O düzen hiç bozulmaz hiç yıkılmaz.
Eşyayı Senin için, seni de Kendim için yarattım diyor hadis-i kudsi de Cenâb-ı Allah.
Affetmek Allaha yaraşan bir fazilettir.
Çünkü insanı kendisi için yaratmıştır.
Madem ki Cenâb-ı Allaha yaraşan bir şeydir, sende affet!

Kulun başına gelen musibetlerin kaldırılması yolunda yalvarışından dolayı onu Cenâb-ı Allah sabırsızlıkla suçlandırmaz.
Mesela: Ya İlah! Şu musibetler geldi. Benim bunu çabucak defet başımdan!
Bunda suç görmez Cenâb-ı Allah.
Çünkü sabır: İnnallahu yuhibbi sabırine
Allah sabırlıları sever.
Sabır İslam dini, İslam lügatında Allahtan başkalarına şikâyetten nefsi nehyetmektir.
O halde: Ya ilahî sana şey ediyorum! demekte suç olmaz!

Çocuk diye bir şey vardır, çocuk.
Çocuğu görmez misin?
Onun daha mükellefiyeti yoktur.
Çocuklar buluşa ermeden evvel ölürlerse.
Onlara cennet, cehennem hikayeleri, onlara sual mual yoktur.
Kim olursa olsun.
İsterse Otandolu vahşinin çocuğu olsun.
İslam fıtratında doğar çocuk.
Büyükleri tasarrufu altına alır çocuk.
İçinizde torun sahibi, yahut küçük çocuğu olan babalar vardır falan.

nefsini onun tesirine arz etmezdi.

Şimdi gözünü dört aç cemaat.

Yağmurun bu risalet ve aracılığı, suyun risaletidir.

Yağmurun bu risalet ve aracılığı, suyun risaletidir.

Onun için: Her şey sudan halk edilmiştir âyet-i kerimesi buyrulmuştur.

İslamda çok güzel söz vardır ihtiyarlar, nineler, eski temiz insanların elini
öptüğünüz zaman size hediye verirlerdi ve:

Su kadar aziz olun! derlerdi.

Suuuuu dünyada görülen, elle tutulan cennet taamlarından bir tanesidir.

Ondan başka yoktur.

Nehirler ve cemaat biliyorsunuz Hazreti Peygamberin:

Es-Seyhanu vec- Ceyhan El Fıratı ven Nil küllin min enharil- cenneh.

Seyhan Nehri Ceyhan Nehri, Fırat Nehri Nil Nehri bunlar Cennet Nehirleridir
buyurmuştur.

Niçin?

Çünkü cennette de Irmaklar vardır.

Onun için Su diyip geçmeyiniz.

Onun için Su kadar aziz olun! lafı dünyada güzel lakırtılar müsabakası olsa
birinciliği kazanır.

İkinciliği de bir insana teşekkür için: Allah senden razı olsun! dur.

Allah senden razı olsun! değil.

Allaaaaah senden razı olsun!

İçinden söyleyeceksin.

Dudağından, damağından, dışından değil.

Çünkü Allah, canlı olan her şeyi sudan halk ettiği için Cenâb-ı Peygamber de
başlarını böyle yağmura veriyor.

İyi anla!

Minel mai külli şeyen Hayy!

Hatta Musa bile suya attı dedik demin eski İbrani lisanında Kıpti dilinde yani eski
mısır dilinde.

Mu : su demektir.

Sa: ağaç demektir.

Bir ağaç kutu içinde suda bulunan demek.

Musanın mânâsı budur.

Bir hadis-i peygamberi de diyor ki:

İnsan ne halde ise, ve ne halde ölmüş ise o hal üzere haşr olunur diyor.

O halde can çekişen kâfirle, ani olarak ölen kafir arasında fark vardır.

Can çekişen kafir ile ani ölen kafir arasında fark vardır.

İkisi de kafirdir amma birisi can çekişir, birisi de ani ölmüştür.

Can çekişmede ölümün zevkini tadmıştır ve gözü açılmıştır.

Velteffetissaku bissaki âyetine uymuştur.

Aaaaa demekki vardı! demiştir.

Mümindir o.

Fakat edepsizliğinin cezası için cehenneme gidecektir.

Onun için hangi halde ise insanlar öyle haşr olunurlar.

Ne ise bu bahsi söylemeyeceğim.

Kafanız bulanır.

Müminden mümin hoşlanır.

Gübre böceğinin mizacı da gül kokusundan hoşlanmaz.

Halbuki gül kokusu, güzel kokularındandır.

Bu mizac ayrılığına göre gül kokusu gübre böceğinin nazarında güzel koku değildir.

Değil mi?

Gül kokusundan herkes hoşlanır.
Gübre böceği gül kokusunu sevmediği için gül kokusu onun nazarında iyi kokulardan değildir.
Sûret ve mânâ da böyle aykırı bir mizaca sahip olan kimse de Hakk sözü dinlendiği vakit tiksindir ve bâtından hoşlanmaz.
Mahiyetten sual matlubun hakikatinden sualdır.
İslamiyette fıkhıta bir kelime vardır.
Onun için Allahın iyi kulları anıldığı yere aziz cemaat Hadis-i Peygamberî ile sabittir, Hadisi Kudsî ile sabittir:
Allahın sevgili kulları anıldığı yere Rahmet-i İlahiye iner.
Velîlerde Nur-u Rasûlullah son derece parlak ve kalbleri daima uyanık zikrullah ile daima meşgul oldukları için onlar:
Yusebbihu lehumafis semavati vel ard âyetinin ahengi içinde bulunduklarından melekler de onları tesbih eder.
Biz burada onlardan bahsedersek o tesbihin rahmetleri buraya da şimdi Allahın rahmet melekleri Vallahi de Billahi de inmiştir. Çünkü Allahın evinde duruyoruz. İnnel -buyuti fil- ard el mesacid.
Tamam mı?
Tamam!
O halde Allahın rahmetinden ne kaçırıyorsun, ne korkuyorsun?
İnnen diyerek.
Sen çok elbise giymişsin de dışarıdan rahmet vücudunu delip.
Hele biraz soyun bakalım.
Soyun da görürsün.
Nasıl paltonu çıkarırsan titrersen.
İçini de açarsan rahmet içine iner, rahmet içine girer.
İçini kapama.
Kalb gözüne mantar tıpası sokma!..

Bundan dolayı, Allahın Velîleri nerede anıldığı zaman rahmet derhal oraya inmeye başlar.
Onun için bu kabil konuşma meclislerinde târif edilemeyen bir zevk duyarlar.
Kimi ağlar, kimi dalar, kimi uruc halindedir.
Bu, rahmetin mevcudiyetini isbat eder.
Görünmez amma hissedilir madde gibi.
Kim dürttü seni de ağlıyorsun, iğne mi soktular?
Yoooo!.
Demek ki bir damarın var bir bam telin var.
Oraya o rahmet indiği zaman, seni Tıınn! diye öttürüyor.
Bu tınıltını Allah daim, her zaman mübarek etsin .
Kendisinde ilim olan kimseye âlim denir bilirsiniz.
İlim ise hâldir hâldir.
Şu halde âlim ilmiyle vasıflandırılmış olan bir zât demektir.
Çok dikkat edin!
Âlim sıfatı aynı olmadığı gibi ilmin de aynı değildir.
Halbuki hakikatte ilimden ve ilmin kendisiyle kaim olan kimseden başka bir şey yoktur.
Bir zâtın âlim oluşu, bu mânâ ile vasıflanmış olmasından dolayı o zât için bir hâldir.
Eser mevcud için değildir, ancak Madum için olur.
Mevcud ise, olsa da madumun hükmüdür aziz cemaat.
Bu garip bir ilim ve işine az rastlanan bir meseledir bu söylediğim. Ama anlayana.
Onun hakikatini ancak evham sahipleri anlar.
Çünkü bu ilim onlardan zevk ile husûle gelir.
Kendisinden vehim tesiri olmayan kimse bu meseleyi anlayamaz.

**Ne kadar var.
Namaza ne kadar var?
Var daha var!.**

Şimdi Allahın daima Allahı zikreden, başını secdeden kaldırmayan, mümkün olduğu kadar:

Yâ İlahî! Yâ Rasûlallah! diyen adam, abdestli gezen adam ölürken muhakkak, hiç korkmayın İslam olan Lâ İlahe İllallah! demeden ölmez.

Rasûlullahın ruhaniyeti gelmeden gözünü kapamaz.

Efendim şöyle olur, böyle olur! diyenler, onlar şüphede olanlar dandır.

Bana göster bir peygamber, bana göster bir Velî ki zındık ölmüştür.

İmkânı yoktur!

KELİMELER

Zemm: Birisinin ayıplarını söylemek, çekiştirmek. Kötülemek, yermek. Ayıplamak.

Velîyyullah: Allah'ın (C.C.) velî kulu.

Sirâyet: Yayılmak, bulaşmak, geçmek.

Uzuv: (Uzv) Bir canlının vücut yapısının kısımlarından herbiri. Azâ. Organ.

Kat : Kesme, ayırma. * Geçme. Yol almak. Yüzerek geçmek.

Ravza-ı Mutahara: Fahr-i Kâinat Aleyhi Efdal-üs-Salavat ve Efdal-üt-tahiyyât Efendimizin Kabr-i Şerifiyle Minberin arasındaki saha.

Cenâb: Büyüklük ifade etmek için, hürmet maksadı ile söylenir. Cenab-ı Hak, Cenab-ı Resûl-i Kibriya (A.S.M.)... gibi.

Tasarruf: İdare ile kullanmak. Sarfetmek. Tutum. Sâhib olmak. İdare etmek. Sâhiblik.

Kullanma hakkı. * (Para veya mal) artırma. * Bir şeye karışıp müdahale etme.

Teskin: Rahatlandırma. Yatıştırma. Sükunet verme. Şiddet, hiddet ve ızdırabını izale etme.

Cezb: Kendine doğru çekme. * İçme.

İsabet: Rastlamak. Doğruca varıp erişmek. Doğru düşünmek, matluba uygun iş işlemek.

Risalet: Birisini bir vazife ile bir yere göndermek. * Peygamberlik. Büyük kitapla gelen peygamberlik. * Elçilik.

Haşr: (Haşir) Toplanmak, bir yere birikmek. * Toplama, cem'etmek. * Kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları. Allahın, ölüleri diriltip mahşere çıkarması. Kıyamet.

Mizac: Huy, tabiat, fitrat, bünye. * Bir şeyle karıştırılmış olan başka bir şey.

Mahiyet: Bir şeyin içyüzü, aslı, esası. Bir şeyin neden ibâret olduğu, künhü, esası, hakikatı. (Mâhiyet, hakikatten daha umumidir. Hakikat, mevcudatta, mahiyet ise, hem mevcudat hem ma'dumatta müstameldir.) (L.N.)(İnsanın kıymetini tayin eden, mahiyetidir. Mahiyetin değeri ise, himmeti nisbetindedir. Himmet ise, hedef ittihaz ettiği maksadın derece-i ehemmiyetine bakar. İ.İ.)

Matlub: İstek, istenilen şey. * Alacak. Ödünç verilmiş.

Sual: İsteme. İstek. * Soru. Sorulan şey. * Dilencilik.

Fıkıh: (Fıkh) Derin ve ince anlayış. Bir şeyi, hakkı ile, künhü ile bilmek. İnsanlar arasındaki ilişkilerle ilgili olarak dinî hükümleri ayrıntılı delilleriyle bilmek. Müslümanlar, müslüman olmaları itibarıyla Allah'ın emirlerine tâbidirler, uyarlar. Fıkıh ilmi, hangi şartlarda Allah'ın hangi emrinin nasıl uygulanacağını inceler. * Bilmek, anlamak. * Kapalı bir şeyin hakikatına nazarı infaz edebilmek. * Kendisine hüküm taalluk eden hafi bir mânaya muttali' olma.

Uruc: Yukarı çıkmak. Yükselmek.

Madum: Mevcut olmayan. Yok olan. Yok.

Husûl: Peydâ olma. Hasıl olma. Meydana gelmek. Üremek, türemek.

ÂYETLER

Ve ileyhi türceun:

تُرْجَعُونَ إِلَيْهِ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ فَأَحْيَاكُمْ أَمْوَاتًا وَكُنْتُمْ بِاللَّهِ تَكْفُرُونَ كَيْفَ

🌸---"Keyfe tekfürune billahi ve küntüm emvaten fe ahyaküm, sümme yümitüküm sümme yuhyiküm sümme ileyhi türceun : Siz cansız iken size can veren Allah'ı nasıl inkâr edersiniz? Sonra sizi öldürecek, tekrar sizi diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz. (Bakara 2/28)

İnnallahu yuhibbi sabirine:

الصَّابِرِينَ يُحِبُّ وَاللَّهُ وَالسَّكَّانُ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اللَّهُ سَبِيلَ فِي أَصَابَهُمْ لِمَا وَهَنُوا فَمَا كَثِيرٌ رَبِّيُونَ مَعَهُ قَاتِلَ نَبِيِّ مِّنْ وَكَأَيِّن

🌸---"Ve keeyyim min nebiyyin katele meahu ribbiyyune kesir, fe ma vehenu li ma esabehüm fi sebilillahi ve ma daufu ve mestekanu, vallahü yühibbüs sabirin: Nice peygamberler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever. (Âl-i İmrân 3/146)

Her şey sudan halk edilmiştir:

يُؤْمِنُونَ أَفَلَا حَيٌّ شَيْءٌ كُلُّ الْمَاءِ مِنْ وَجَعَلْنَا فَتَقْتَنَاهُمَا رَتْقًا كَانَتَا وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ أَنْ كَفَرُوا الَّذِينَ يَرِ أَوْلَمْ

🌸---"Eve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minin: İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı? (Enbiyâ 21/30)

Velteffetissaku bissaki:

بِالسَّاقِ السَّاقِ وَالْتَفَّتْ

🌸---Velteffetissaku bissaki: Ve bacak bacağa dolaşır. (Kiyâmet 75/29)

Yusebbihu lehumafis semavati vel ard:

الْحَكِيمِ زِيْرَالْعَ وَهُوَ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ فِي مَا لَهُ يُسَبِّحُ الْحُسْنَى الْأَسْمَاءَ لَهُ الْمُصَوِّرُ الْبَارِئُ الْخَالِقُ اللَّهُ هُوَ

🌸---Huvalлахul halikul bariyulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu: O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir. (Haşr 59/24)

HADİS-İ ŞERİF

Es-Seyhanu vec- Ceyhan El Firati ven Nil küllin min enharil- cenneh.

. مسدلم أخرجه . [الْجَنَّةُ أَنْهَارٍ مِنْ كُلِّ وَالنَّيْلِ، وَالْفُرَاتِ وَجِيحَانِ سَيْحَانُ : # اللَّهُ رَسُولُ قَالَ] : قَالَ عَنْهُ اللَّهُ رَضِيَ هِرَ رةَ أَدِ يَ عَن -

🌸---Ebû Hüreyre (r.a.) rivayet ediyor:

Resûlullah sallahu aleyhi vesellem: Seyhan, Ceyhan, Fırat ve Nil Cennet nehirlerindendir. buyurdu.

[Müslim, Cennet 26, (2839); İ. Ahmed, Müsned, 2:289.]

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-08

ZİKİR ve FİKİR

Bundan dolayı, Allahın Velîleri nerede anıldığı zaman rahmet derhal oraya inmeye başlar. Onun için bu kabil konuşma meclislerinde târif edilemeyen bir zevk duyarlar. Kimi ağlar, kimi dalar, kimi uruc halindedir. Bu, rahmetin mevcudiyetini isbat eder. Görünmez amma hissedilir madde gibi. Kim dürttü seni de ağlıyorsun, iğne mi soktular? Yoooo!. Demek ki bir damarın var bir bam telin var. Oraya o rahmet indiği zaman, seni Tıınn! diye öttürüyor. Bu tınıltını Allah daim, her zaman mübarek etsin . Kendisinde ilim olan kimseye âlim denir bilirsiniz. İlim ise hâldir hâldir. Şu halde âlim ilmiyle vasıflandırılmış olan bir zât demektir. Çok dikkat edin! Âlim sıfatı aynı olmadığı gibi ilmin de aynı değildir. Halbuki hakikatte ilimden ve ilmin kendisiyle kaim olan kimseden başka bir şey yoktur. Bir zâtın âlim oluşu, bu mânâ ile vasıflanmış olmasından dolayı o zât için bir hâldir. Eser mevcud için değildir, ancak Madum için olur. Mevcud ise, olsa da madumun hükmüdür aziz cemaat. Bu garip bir ilim ve işine az rastlanan bir meseledir bu söylediğim. Ama anlayana. Onun hakikatini ancak evham sahipleri anlar. Çünkü bu ilim onlardan zevk ile husûle gelir. Kendisinden vehim tesiri olmayan kimse bu meseleyi anlayamaz.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

Kafesteki aslana çok üzüldüm. Aslan farkına vardı. Bana: Üzülme HAKKın kaderi bu. Bize de dünyada imtihan var. Benimde işim var. Bu HAKKtan uzak insanlar içinde aslanlığını bir zerre kaybetmedim kafesin içinde. Görmüyor musun?. Parmaklığını yanına bile korkudan sokulamıyorlar. Ben Allahın bir mahlukuyum. Benim gibi milyonlarca halk etti. Benim yanıma yanaşmak cesareti olmayan bu zavallılar yarın HAKKın huzuruna hiç çıkamazlar! dedi. Hayvanat Bahçeleri kurulalı hayvanlar insanları daha iyi zâhiren tanıyor. Hayvanat Bahçeleri kurmak, onların yurtlarından getirip kafeslerde beslemek, İslâmın katiyyen yasakladığı şeydir!..

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

RAMAZAN

Aziz Cemaat insanların yüzü gülmeye başladığı zaman bu gece!
Allah nasip ederse Ramazanın ilk günü için müslümanlar Resûlullah'a bağlı olanlar, âhiret gününe inananlar, ALLAHu Lem Yezelin kadiri mutlak olduğuna inananlar yarın için niyet edeceklerdir.
Bu niyet ALLAH rızası için yemiyeceğim, bu yemiyeceğimin kelimesinin altında mideyi boş bırakmak, pehriz mânâsına değildir.
İnsanlar yemekle hayatlarını devam ettirmezler, bu bir âlettir, bir vesiledir. Cenâb-ı Allah, Er-Rezzak olduğunu anlatmak için yemeği vesile etmiştir. Çünkü doğrudan doğruya ancak insanın derdine derman eden Cenâb-ı Lemyezeldir. İnsanlar ekmekten ziyade güzel sözlerle de yaşarlar.
Onun için mide bir vesiledir.
İnsanlar mide ile dünyaya bağlı olduklarından ilk iş mide kapısını kapamaktır. Efendim aç durmakla insan ölür.
Evet ölür.
O ölenler hayvanlar ölür.
Sen Allaha sığın, aç dur, seni hava ile bile Cenâbı Allah besler.
İş buna inanmadadır.
Amma şüpheli inanma olursa bu işten ne gelir

Ramazan orucunu herkes bilir, onu Salı günü Ramazanın ikinci günü burda öğlenden akşama kadar inşallahurahmân anlatacağız.
Biz daha Pazar günü öğlenden ikindiye kadar Kurşunlu Câmisinde, ikindiden akşama kadar Çarşı Câmisinde..
Onun için biz bu Câminin birbirimize ahababı olduk!
Bir birimize hukukumuz geçti!
Onun için bu hukuktan istifade ederek Ramazan gününü Pazar günü burayı bırakıyoruz.
Onlara da biraz lakırdı edelim söz söyleyelim çünkü onlarda biraz ısrar ettiler.
Salı günü öğleden akşama kadar dayanabilen gelir
Eğer dayanamaz da miden karışırsa, evdeki tavuknan böreği düşünürsün biraz daha tahammül edersin.
Mamfih ben sizi burada lakırdılarla, Resûlullahın sözleriyle doyururum.
ALLAHUURAHMAAAN, inşallah ALLAH müsaade ederse.

Yalınız, dabak daima kendi postunu döver, yine bazı bu câminin secdeye başını koyan müslümanlardan, imamdan evvel secdeye gidenler var ön saflardaaa.
Aman efendim dikkat edin.
Aman efendim dikkat edin.
İmaam burdaki asakirin kumandanıdır.
ALLAHın huzuruna Kâbeyi o çeviriyoooo.
Onuun töhmeti altındayız.
O ALLAHu Ekber demeden kafanı yavaş yavaş eğmeeee.
Görünmeyen direğe carparsın.
Görünenden herkes korkar, kaçırır.
Asıl, görünmeyen direktan korkmaktır.
Onun için imam ALLAHUEKBER demedikten sonra başınızı kıpırdatmayın.
Secdeden de aynı öyle, rükudan kalktıktan sonra amaan imama uyuun.
Bütün yükü imam efendiye bırakın.

Bakınız bedava namaz kılıyorsunuz, siz sadece bir: Rabbenalekel Hamd! Subhane Rabbiyal âlâ! Subhane Rabbiyal Aziym! Es Selamün aleyküm ve rahmetullaah!. İmam bütün mesuliyeti alıyor, Kurân-ı Kerimi sizin için okuyor. Buna hürmeten imama uyun efendim. İmama uyun. Namaz bir mekteptir, orta mektebi bitiren tekrar ilk mektepten başlamaz. Namazda her gün bir bir ibret alır insan, bir bir bu namaz mektebini bitiren velî oluudur. Ben söylemiyorum bunuu. Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem söylüyor. Amma kırk sene gidip gelmek, haaa yok! Çok dikkat buyurun! Hiç olmazsa bu mübârek ayda. Ramazanda yalnız: Efendim ben tuzuna baktım şeyin, abdestim namazım bozuldumu? Koku verdiler bana bozuldumu? İşe giderken şu! Ulan bunlar bozmaz oğlum senin niyetine bak! Efendim sakız çiğni Eee o kadarda edepsizlik edip de sakız da çiğneme! Burnuma su çektim de genzime kaçtı! Kaçar bir şey olmaz, asıl namazı bozan orucu bozan, abdestsiz gezmeyiniz efendiim! Namaz abdesti ile burnun oruçtadır, yalan söylemeyiniz. Bu söylediklerim uydurma formüle edilmiş lakırdılar değil, hadisi Resûlullahtandır. Abdestli geziniz. Yalan söylemeyiniz. Giybet etmeyiniz. Kimsenin hakkında fena bir söz söylemeyiniz. Efendim, Ramazan geldi islamılar çoğaldı! Yok efendim böyle iş yoktur. Bunları bel kemiğinlen düşünen ve onunlan karar veren insanlar söyler. Secde-i Rahmâna bir defa başını koyan, ind-i İlahîde makbuul ve Cenâb-i Peygamberin yüzünü güldürmüştür. Belki hasbel beşer gelmemiştir herhangi bir sebeple! Ne gülüyorsun! Bunların içinde ALLAH dostu vardır, bir velî vardır, onun kalbını kırarsın!

Geçende Müftü Efendi anlattı. Siirtte bir Sinan Câmii varmış demişti, çok eski büyük bir câmii.... Câmiinin üstünde, düz yerde dedi Doktor bey, büyük bööyle kan lekesi var! dedi. Kendisi Siirtli olduğu için bizzat görmüş. Hatta bıçaklan bile kazıya bilirsın! dedi. Hikayesini anlattı, burayı bir Sinan isminde belki ismini unuttum belki başka bir şey söylüyorum fakat vakayı aynen söylüyorum, bir zat bir ağa yaptırmış bu câmiyi bundan 200 sene evvel, 150 sene evvel, Siirt o zaman ülemâ merkezi idi. Bu zât beş vakit namazına gelirmiş, orucunu tutarmış, hacca gitmiş gelmiş. Cuma namazına gelmezmiş, Hocalarda bir lakırdı: Üç Cuma namazına gelmedin mi kâfir oldun gittiiii!. Evet var öyle hadis ama, kime var? Velîyullah var, biz daha namaz kılmasını bilmiyoruz! Eğer o hadisleri bu gün söylersek insanın deli olması lâzım gelir. Sahabe için bir hadis var diyor ki: Enterekesselaat fekad kefertu : kim ki namazı terketti kâfirdir! diyor. Bugünkü zamana şey edersek hepimiz yandık gittik.

O sahabe-yi kirama ait, bu zamana değil.

Bu zaman içinde diyor ki:

Kul La ilahe İllallaaah dehaltul cenneh: Kim ki La ilahe ilallah der cennete girer!.

Hepsini uçup gidiyordu, o halde bu asir için değildir bunlar.

Öyle şey yoktur!

Secde-i Rahmâna kaybolmak!

Tokmağı eline al:

Sen cennete, ben cehenneme!

Öyle bir iş yok islâmiyette.

Bu zâtı toplanmışlar o zaman, bu üç defa Cuma namazına gelmemişse katline ferman, herifin kafasını kesmişler.

Olmuş bu.

Gömleğini de senin câmin bilmem nedir diye şaak diye duvara vurmuşlar.

Bugünkü kan, Müftü Efendinin anlattığına göre oymuş. Aradan bir müddet geçmiş.

Hiçazdan 30-40 kişi Siirte gelmişler.

Demişler: Burada bir Sinan effendi vardır o nerededir? demişler.

Efendim o böyle böyle, böyle böyle oldu!

Ha Sinan effendi, Cuma günleri atına biner, Siirtten böyle ovaya doğru dışarı çıkar gidermiş namaz vaktinde.

Biz onu böyle böyle yaptık!

Yahu demiş, o bizim Mekke'de arkadaşımızdır! demiş,

Her Cuma burda gelir namaz kılardı, kaç aydır gelmiyor! demiş.

Onun için kimseye lakırdı etmeyiiiiiz!

Bugünde velîyullah vardır!

Belki içinizde vardır!

Belki içimizde vardır, hiç insan belli olmaz.

Adımını atarken velî olur insan, adımını atarken kâfir olur, içinden şekki şüpheyi götürür!

Hem kimseye giybet etmeeee!

Aza kanaat et!

Verdiği rızka ELhamdulillah! de, öp de başına koy!

Onun için Ramazan geldi islamırlar coğald! demee.

İçinizde ne nurlu insanlar vaaar.

Ne okumuş insanlar vaar.

Ne saaf, temiz insanlar vaar.

Onun için temizliğinizi gizleyin.

Gizleyin.

Gece vakti yapayalınız iken, Cenâb-i ALLAHın huzurundasınız daima.

Onunlan senli benli konuşmağa başlayın.

Diyor ki: İşte benden kulum, gece vakti diyor.

Gece vakti BENİ bula bilirsın, duan kabul edilir.

Onun için gecelerde çok işler vardır.

Gece yıldızlar görülür, acaba yıldızlar gece mi görülür, yoksa gecemi kendini gösterirler?

Bu meseledir, bunun halledilmesi için.

Onun için hiç olmazsa Ramazanda mışıl mışıl uyumayın!

Gecenin bir saatında kalkın ALLAHınızla senli benli konuşun.

İçinizin muhasebesini yapın:

Ben şöyle fenalık yaptım, böyle yaptım, Ya İlahî tartıyorum, şu iyiliği yaptım, şu elimde değildi, şunu da hasbel beşer yaptım, sen bunları mağfiret suyu ile yıka, hepsini def eyle beni temizle Ya Rabbi! de.

Kafanı da böyle yukarı doğru kibirle kaldırma!

Daima kafan yerde olsun.

Hz.Davud, ömründe bir defa başını yukarı kaldırmamıştır.

Utanmasından.

Ama ALLAH yukarda mı?.

Hayıır, her yerde hazır ve nazırdır, biz göğ**e** bakarız elimizi kaldırırız, ALLAH gökte mi?

Kalbde ALLAAAH.

Niye göğ**e** bakarız?

Ona en temiz, en güzel, munasip yer ora bulduğumuz için o maviliğ**in** içine bakarız.

O maviliğ**in** içine baktıkca, içinde hissedersin, bak güneş 4000 ışık yılı uzakta

olduğ**u** halde, gözümüzün içinde duyarsınız, sıcaklığını elinizde duyarsınız.

Cenâb-ı ALLAH ANLAYANA gore, sıcaklık gibi elindedir, Güneş**e** bakamayana gore, milyonlarca sene uzaktadır.

Eski bir söz vardır.

Hakkı Bâtın, Hakkı Zâhir, Hakkı Dâim, Hakkı Kâim görmeyen,

O**l** ne bilsin Hakkın Âdem, Âdemin Hakk olduğ**un**!

İşte böyle!..

Hz.Mevlana Şemsül- Hakaikinde der ki :

Eeeey müslümanlar!

Ben ne olduğ**um**u bilmiyorum.

Ben ne yahudiyim, ne nasrani, ne müslümanım!

Hiç bir şey değ**il**im!.

Ne yerim, ne göğ**um**, ne şuyum,

..

Benim mekanım yoktur!

Ben CÂNÂNın canının canının içiyim! diyor.

Bakın bu büyük velîler nerelere gitmişler ve herkese velî olmak vâcib**tir**.

Allah bu kudreti insana vermiş**tir**.

Bir takım insanlarda aslî fikirler vardır ki, bunların insanın kendisiyle birlikte var,

bazı fikirleri vardır insanoğlunun ki doğduğ**u** zaman bu da onunla beraber doğar.

Mesela tomurcuk açtığ**ı** zaman, açmadan evvel içinde koku vard**ı**ır, gülün rengi

vardır, hepsi vardır ve altında da diken**i** vardır oğl**um**!.

Korumak için onu.

Allah ve din fikri de insanlan beraber doğmuş**tur**.

Bir insan dinsiz midir?

O sonradan dinsiz olmuş**tur**.

İnsan ALLAH ve din fikri ile doğar, onun iç**un**:

İnsanlar mümin doğarlar, mümin ölürler! diyor Sallallahu Aleyhi Vessellem bir hadislerinde.

Efendim herif kâfir, ölürken mümin ölür, nasıl bu islam mı?

Mümin demek inanmış.

Kella iza beleğatitterakiye.

Ve kiyle men rakin.

Buraya can nefes geldiğ**i** zaman Ve kiyle men rakin doktor aranır, doktor nerede bulunur, doktor gelir şıringalar mıringalar falan.

Ve zanne ennehulfiraku.

Hasta anlar ki artık ben gidiyorum.

Velteffetissaku bissaki...

Bu ayak kemikleri birbirine dolaşmaya başlar.

İla rabbike yevmezinilmesaku

O artık Allahına gidiyor, onda dönüş yok!

İşte o anda, o anda gözün perdeleri açıldığ**ı** için kâfiri bile, dinsizi bile, Nemrudu bile:

Haaaaaa demek ki hakikat buymuş! Âhiret varmış! diye inanır.
Fakat bu inanma fayda etmez.
Onun için herkes inanarak ölür, mümin Ölür.
Firavun bile Fütuhât-ı Mekkiyede Şeyh Muhyiddin Arabî anlatır, boğulurken:
Musanın dediği doğrudur! demiş.
O korktuğundan, boğulacağından değil.
Gözü açıldığı için hakikati gördü, onu ikrâr ediyor.
Onun için insanlar mümin doğarlar mümin ölürler.
Amma aşağıda, o hesap başka, yaptığı edepsizliği, küfrü müfrü, orda artık haddeler
vaar, insan dilinde anlatılmaz, kazan diyelim, bilmem makinalar, falanlar, şişler,
işte fırınlar neyi varsa var artık onu bilmem!..
Onun için insanlar daima Allah fikri ile doğarlar, ölürken de. Fıtrat bozulmamış olan,
ruhu hasta olmayan her insaaan bunu bulur ve hayatında anlar.
Allahın varlığını anlamak için insaan, insanın iç âleminde mükemmel bir makina bir
cihaz vardır.
Allah onu o yolda yaratmıştır bu makineyi.
Nasıl ki bir mıknaatıs, şu mıknaatıs olsun.
Demirleri, demirlere, mıknaatıs ile demirleri birbirine yanaştırdığınız zaman,
mıknaatıs demiri hemen çekiverir yanına!
Çünkü bu mıknaatısın yaratılış fıtratında vardır.
Sen hakiki mıknaatıslığı bulursan seni çeker, mıknaatıslığı görende!
Mıknaatısa şöyle bir şey sür, o da muhakkak mıknaatıs olur.

Onun için gül gibi adamları bul konuuuuuş!
Kile sormuşlar: Ne güzel kokun var?.
Efendim koku benden değil, üç beş gün gül ile arkadaşlık ettim de o koku ondan
bana sindi.
Onun için mıknaatıslı adamları bulun da onlan konuşun.
Vakiti makiti geçin, tırılıtyı, boş lakırdıyı bırakın aziz cemaat.
O kabiliyet mıknaatısta bozulmadıkça, fıtratının çekme icâplarını daima yapacaktır.
İşte insan da böyledir.

Peygamberler insandaki bu fıtratın inkişafına çalışmışlardır. Sende bu hassa vardır,
onu harekete getir.
Onun için: Efendim filan adam velîyullah!
Nerden bildin?
Efendim bizim evdeki pişmiş hindi, hindi dolması, pilavı bildi, sizde bu akşam pilav
var! dedi.
Eeee.
İki de misafirim var, halbuki ben iki kilometre uzakta oturuyorum, dün de şunu
yedin! dedi.
Ulan onu sende biliyorsun.
Bunda velîlik yok.
Asıl velîlik, sende olup da haberin olmadığını sana bildirip de seni yola getiren
adamdır.
İşte peygamberler, bu fıtratı insanda meknuz olan bu fıtratı ortaya çıkarmıştır.
Buna da biliyorsunuz Nur-u Muhammedi derler.
Nur-u Muhammedinin, Cesed-i Resûlullah ile alâkası yoktur.
Cenâb-ı Allah Kurânında diyor ki:
Kâinâtı yaratmadan evvel bir Nur yarattım, bu Nurun ismine Hamdedici Nur,
Muhammed ismini verdim.
Peygamberle alâkası yok bunun.
Bütün Kâinât herkesteki bu Nurun içinden Hayy Esması geçti, geldi senin kalbine
girdi.

Hayy işliyor.

İşte bu NUR sende de vardır.

Nur-u Muhammedi, dinsizinde de imansızında da herkeste vardır.

Bunun sende bulunduğunu bildiren adam velîdir ve bunun bulunduğunu ilk ilan eden de Sallallahu Aleyhi Vessellemdir ve bütün peygamberler âli izamdır.

Onun için biz peygambere Salâtu Selâm getiririz bilirsiniz. Allahümme Salli Alâ Muhammedin ve Alâ Âl-i Muhammed.

Ne demek bu?

Allahümme : Ya İlahiii!

Salli : Mağfiret et!

Alâ Muhammed: Muhammede mağfiret et.

Peki cenâbı peygamber mağfirete muhtaçsa biz ne yapalım? Haaaa, şimdi iş değişti.

İnnallahu ve melaiketihu yüsallune alennebiyyi ya eyyuhellezine amenu salli aleyhi ve sellimu teslima!

Ben Allaaah ve melaikelerim nebiyi zîşana selâvatu serife getiriyoruz, ey inanan KULLaaaar.

Siz de selâvat-ı serife getirin.

Onun için Rahmet-i İlahîye, Sallallahu Aleyhi Vessellem kalbi mübârekine inmeden bize gelemes.

Niçiiiin?

Gelemez ya!

Biz, şuradaki 220 voltluk ampulüz.

Teeeee, barajdan gelen elektrik 16000 Volt.

Transformatörde iniyor, bizim tahammül hududumuza geliyor.

Onun için bu feyz, Cenâb-ı peygamberin kalb-i mübareğine geliyor voltajı iniyor, bizim tahammül hududumuza kadar geliyor.

Lev enzelnâ hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutessaddi 'an min haşyetillahi[Hasr Suresi 21.ayet).

Biz eğer o Kurânı dağa indirseydik dağ onun haşyetinden param parça olurdu! diyor.

O yüzden Cenâb-ı Resûlullahın vücûdunun yaradılış kudretine bakalım.

Ona bile, insan olmayan Cebraîl alıp getiriyor, oda, oda indiriyor bir noktada.

Onun için insanlar meleklerden daha efdaldır.

Melekler insanları kıskanırlar...

KELİMELEER:

*Vesile: (Vâsile) Bahane, sebeb. * Fırsat. * Elverişli durum. * Vasıta. Yol. * Pâye, rütbe. * Baba. * Kurbiyet. * Kendisi ile başkasına yaklaşılacak şey. * Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletün fi-l Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)*

Er Rezzak: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Lemyezel: sonu olmayan Hakk cc.

*Töhmüt: Birisine isnad edilen, fakat kat'iyetle işleyip işlemediği belirsiz olan suç, kabahat. * İtham altında olma.*

Gıybet: Arkadan çekiştirmek. Hazır olmayan birisinin aleyhine konuşmak. Birisinin gıyabında hoşuna gitmeyen bir şeyi söylemek. (Gıybet odur ki: Gıybet edilen adam hazır olsa idi ve işitse idi, kerâhet edip darılacaktı. Eğer doğru dese; zâten gıybettir. Eğer yalan dese; hem gıybet, hem iftiradır. İki katlı çirkin bir günahdır. M.)

ind-i İlahî: Allah'ın indinde. Allah'ın nazarında.

Hasbel beşer: İnsanlık icabı, elde olmadan.

Katline ferman: Ölümüne emir.

Şekk: (C.: Şükuk) Şüphe, zan. Bir şeyin varlığı ile yokluğu arasında tereddüt etmek.

Kanaat: Aç gözlü olmayıp hırs göstermemek. Kısmetinden fazlasına göz dikmemek. Helâl ile

yetinip haramı istememek. Az şeyi de olsa kısmetine razı olmak. (Semere-i sa'yine ve kısmetine rıza kanaattir, meyl-i sa'yi kuvvetlendirir. Mevcuda iktifa dûnhimmetliktir. M.) (Bak: Himmet)

Mağfiret: (Mağfiret) Cenab-ı Hakk'ın kullarının günahlarını örtmesi, affetmesi, rahmeti ile lütfu.

Nazır: (C.: Nüzzâr) Nazar eden, bakan. * Bir idarenin veya dairenin umur ve işlerine bakan en büyük memur. Bir işin idaresine memur reis. * Kabine azalarından herbiri. Nâzır. Vekil. Bakan.

Âli: Üstün. Yüce. Çok büyük. Meşhur. Necib.

Izam : (Azim. C.) Büyükler. Büyük kimseler. * (Azm. C.) Kemikler.

Feyz: (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. * Bir haberi fâş etmek. * İçindeki düşüncesini izhar etmek. (Hakaik-ı imaniye ve esasat-ı Kur'aniye, resmî bir şekilde ve ücret mukabilinde dünya muamelâtı suretine sokulmaz. Belki bir mevhibe-i İlâhiye olan o esrar, hâlis bir niyet ile ve dünyadan ve huzurat-ı nefsaniyeden tecerrüd etmek vesilesiyle o feyizler gelebilir. M.)

ÂYETLER:

الرَّاقِي بَلَغَتْ إِذَا كَلَّا

🌀---"Kella iza beleğatitterakiye: Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemiğine dayanır. (Kiyâmet 75/26)

رَاقٍ مَنْ وَقِيلَ

🌀---Ve kiyle men rakin : «Tedavi edebilecek kimdir?» denir. (Kiyâmet 75/27)

الرَّاقِ أَنَّهُ وَظَلَّ

🌀---Ve zanne ennehulfraku : (Can çekişen) bunun gerçek bir ayrılış olduğunu anlar. (Kiyâmet 75/28)

بِالسَّاقِ السَّاقُ وَالتَّقَاتِ

Velteffetissaku bissaki : Ve bacak bacağa dolaşır. (Kiyâmet 75/29)

الْمَسَاقُ يَوْمَئِذٍ رَبِّكَ إِلَى

🌀---İla rabbike yevmeizinilmesaku : İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rabbinin huzurudur. (Kiyâmet 75/30)

تَسْلِيمًا وَسَلُّوْا عَلَيْهِ صَلُّوْا أَمْنُوا الَّذِينَ آيَهُ يَا النَّبِيَّ عَلَى يُصَلُّونَ وَمَلَائِكَتُهُ اللَّهُ إِنَّ

🌀---"İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima : Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey müminler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin." (Ahzâb 33/56)

يَنْفَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ لِلنَّاسِ نَضْرِبُهَا الْأَمْثَالُ وَتِلْكَ اللَّهُ خَشْيَةً مَنْ مُتَّصِدًّا خَاشِعًا لَرَأْيَتِهِ جَبَلٍ عَلَى الْقُرْآنِ هَذَا أَنْزَلْنَا لَوْ

🌀---Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutessaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune : Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz. (Haşr 59/21)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-10

NUR-u MUHAMMEDÎYEMİZ

Melekler insanları kıskanırlar.

En güzel mahluk insandır.

Hatta Cenâb-ı Cibril, Huzur-u Risalet penahiye geldiği zaman sahabelerin en güzeli olan Dihye Rahdiyallahuanh şeklinde gelirmiş.

Onu severmiş de bu ne güzel insan, onun şeklinde Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellemin yanına gelirmiş.

Onun için Nur-u Muhammedinizin kıymetini bilin!

O zaman Melekler size secde eder.

Sen ne kadar edepsiz de olsan.

İyi de olsan

Burada teypler var.

Alıyor senin sesini.

Efendin nasıl teyp ben görmem?

Yakında bu tozun dumanın sonu gelir.

Mezara gittiğimizin zaman hakikat ortaya çıkar.

Kimin atlı kimin yaya olduğu ortaya çıkar.

Allah o tarafta alın açıklığı versin.

Onun için salâvat-ı şerife kendimizdir.

Kendi Nur-u Muhammediyenize yapılır.

Mağfiret etsin diye.

Yalınız deminki âyete göre.

İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima

Âyetine göre salâvat-ı şerife getirmek ömründe bir defa insana farzdır.

Farzdır.

Birisi: Alâ Rasûlûna salâvat! dedi.

Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ âli Muhammed! dersin.

Yalınız bir ses vardır onu işitti mi o vakit salâvat-ı şerife getirmek farz olur insana.

Dikkat buyurun.

Yarın bu akşam teravihe gideceksiniz.

Müezzin efendi: Sallu alâ Muhammed! dedi.

Emirdir o.

Derhal içinden salâvat-ı şerife getireceksin.

Onu işiten adama farzdır.

Dikkat buyurun.

Dikkat buyurun efendim.

Bu kitapta yoktur.

Kulağa söylenir.

Nerden biliyorsun?

Benimde kulağıma birisi söyledi.

Yalan söylemiyorum.

Âyetnen sabittir.

Sallu alâ Muhammed kelimesini işittiğin zaman, içinden.

Allahümme salla alâ muhammedin ve alâ âli Muhammed!

Çünkü o bana ait değildir Cenâb-ı Rasûledir o.

İnnellahu vemelaiketi yusellune alen nebiyy âyetinin şümuluna göre.

Ötekiler: Allahümme alâ Rasûlune salâvat deyip kendine getiriyor.

Salâvat-ı Şerife getire getire getire içindeki Nur-u Muhammedi inkişafıdır.

Amma deli aklında olanlar.

Bu saçmadır der benim mantığıma girmiyor der.

Zaten mantığa giren işte iş yok.
İslamiyet müminine bil gayb gaybe inananların dinidir.
Anlamak istemeyene, nefsinin zincirlerine cilâ sürüp onları terbiye etmek istemeyene, bel kemiğiyle düşünüp, geçmişini unutup kendi boş kafası ile hareket edenlere bunları izaha kalkmak gölgelerin derinliğini kulaç ile ölçmeye benzer. Delilik olur.
Bu günkü dünya sakinleri ve medeniyet tıpkı bacaklarından biri alabildiğine otuz metre uzamış diğeri böyle kısa kalmış topal bir yolcuya benzemiştir.
Bu gün bunalan dünya hakiki saadeti maneviyat mihrabında asılı olan anahtarla açabilir.
Gerisi beyhudedir.
Kafasında Hakk bilgisi olmayan cahildir.
Velev ki dehri gibi bilgisi olsun.
Ben yüz bin cilt kitap okudum.
Gönlünde Hakk aşkı olmayanda gafildir.
Velev ki dirâyeti ile karşısındakine parmak ısırtsın.
İşinde Allah rızası gözetmeyen de zalimdir.
Velev ki dünyalar kadar iyi.
İşinde Allah rızası gözetmek ne demek?
Yalan yok.
Gıybet yok.
Birinin peşinden zınbırtı, mınbırtı yok.
Midene helal ekmek sokmak.
İşte bu Allah rızası.
Allah rızası denilen budur.
Boş kelime değildir bu.
Onun için dünyada güzel sözlerin müsabakasını yapsa bir insana söyleyeceğiniz kuru lakırtı: Allah razı olsun! kelimesinden güzel kelime bulamazsınız.
Cebimde çok güzel kelimeler vardır.
Allah razı olsun!
Su kadar aziz ol!
Bunlar ne güzel kelimeler.
Bunları, aziz cemaat kullanırsanız ağzınızın içi gül kokmağa başlar. Gül kokmağa başlar.
Onun için işinde Allah rızası gözetmeyen zalimdir.
Birine ezmek, kabasını almak.
Parasını almak bu zülüm bu başka zülümdür.
Buna hayvanî zülüm derler.
Bu değil.
İslamiyette zülüm dediğim budur.
Onun için âyeti kerimede: lanetullahi alez zalimin demiştir.
Çünkü Allah rızası gözetmeyen Allahın El Rezzak olduğunu inkar ediyor demek, tahammül etmeyen kadere su sıçratıyor demek. Efendim kış gelir: aman donduk efendim!
Yaz geldi: yandık!
Burnun akar: aman ölsüm de kurtulsam!
Bu ne biçim iştir efendiler.
Geldi sabredeceksin.
Men sabere zafere
Sabreden derviş muradına ermiş demek değildir.
Sabır bir haslettir zaten.
Kim ki sabır içindedir o, sultan gibi olmuştur.
Onun için sabırlı olmak lâzımdır.
Sabrın sonunda bir şey beklememek lâzımdır.

Ben sabredeyim de sonunda bunları alt edeyim.
O sabır değildir.
O sabır değildir o başka türlü bir şeydir.
Onu herkes kendi baytarî lûgatından mânâ çıkarır isim verir.
Öyle sabır yoktur.
Sabır Kaza-Kader zincirine baş üstüne! demektir haa!.
Onun için bunlara inanmayan taş kesilmiş kalbler vardır.
Bunları yumuşatmak, hava gibi yapmak.
Örümcekli kafaları ayıklamak.
Şaşkın iradeleri yola getirmek.
Gaflet içinde olanları uyandırmak.
Uyanık olanları şevki gayrete getirmek için bu, çok güç bir iştir.
Bu işe girişmek için büyük ve temiz insanları arayıp bulmak lâzımdır.
Demin de dediğim gibi kokulu insanlar.
Adi hayatın.
Hepimizin bir hayatı vardır.
Adi hayatın olurlandaki olmazı sezen, şu olur-şu olmaz!ı sezen, olmazlardaki oluru bulan ve bilen hakikatin en mahrem tecellîsi etrafında toplamış kimselerdir.
Bir şey olmaz! diye dersin fakat onun bir olur ciheti vardır.
Onun olurlunu sezen adamı bulmak lâzım.
Bu kimseler vardır bu dünya yüzünde.
Bu gibilerle arkadaşlık edersen, aslanla yan yana yürümek gibi insana emniyet ve hazz verir.
Bu hazzı duyan insanın yanında küçük bir inhıraf o adamı pecmürde perişan eder.
Bir insan otuz kişi taşır.
Bir insan bir kilodan rahatsız olur.
Bir insana bir iğne sokarsın sesi çıkmaz.
Ötekini sinek ısırır tahammül edemez.
Onun için herkesin kendine göre bir derdi vardır.
Bir acısı vardır.
Bir ızdırabı vardır.
Onu o tahammül hududunda o dayanabilir.
Belki sen dayanamazsın.
Belki sen dayanabilirsin, o dayanamaz.
Onun için herkesin derd ve ızdırabına da mümin insan destek olmak mecburiyetindedir.
Onun için: Efendim falan adam çok yüksek adam
Ne yüksek? Nasıl?
Efendim apartumanı var!
İstanbulda yalısı var.
Sekiz tane otomobili var.
Bilmem Niste oturuyor.
Bilmem ne idiyor.
Paraynan!
Şimdi paran var mı fazilet diploması alıyorsun.
Amma parası çok olup da fazilet dağıtan insanda var.

Eskiden İngilterede Cambridge şehri vardır.
Orda Üniversite kurulmuş bundan 250 sene evvel.
Üniversiteye para toplamak için o şövalyeler, atlar, kontlar montlar cahil adamlar geliyorlar.
Rektörün önüne, reisin önüne bir kese altın bırakıyor: Ver bana bir diploma! diyor alıyor.
O da bi diploma istiyor.

Biri gelmiş atından inmiş, o zaman: Baş üstüne efendim! demiş diplomayı yazmış vermişler.
İnmiş atına binerken: Ulan demiş geldim ben bide atıma alayım! demiş.
Çıkmış şeyin önüne bir kese daha şey vermiş.
Efendim demiş diploma alacağım demiş.
Demin verdik ya! demiş.
Verinde bi de atıma alacağım! demiş.
Efendi demiş al keseni biz demiş atlara veriyoruz demiş Eşeklere veriyoruz! demiş.

Onun için efendileeeeer!
Faziletli, ahlâklı, doğru dürüst insanların arkasında Allahın büyük adil direği yapıp öyle durun.
Onu hiç kimse yerinden oynatamaz.
Daima ahlâklı, dürüst şakadan bile olsa yalancılık yapmayın.
Bu nurlu Allah Dostları bir bakışta, insana batkı mı küflü ve rutubetli kalb hazinelerinizi ışığa kavuştururlar.
Bu bambaşka bir yoldur.
Bu insanlar hakiki Bahar Rüzgarı gibidirler.
Bir yerde durmazlar.
Fırtına yapmazlar.
Bütün gülistanı dolaşırlar.
Bunlar beşeriyet içinde giyim-kuşam derdi de söylemezler. Haykırmazlar.
İç ve bâtın mamurluğunu insanda meknuz kıymeti ortaya çıkarmaya çalışırlar.
Bunların görünmeyen taraflarını nasib olup da görebilen nura dalar.
Onlar Hakla olunca mahluklardan hiç birini görmezler.
Eğer mahluklar beşeriyet icabı öyle insanların önlerine geçerlerse onları küçük toz zerrelere gibi görürler.
Onlara dikkatle bakarlarsa o adamlar yerlerinde hiçbir şey göremezler.
Çünkü her yerde Allahın hazır ve nazır olduğunu sezmiş, nurlu büyük insanlardır.
Evliyayı tahte gubabi.
Bu bir sırdır, İslam Dininde o kadar.
Görüleni zaten görmede hüner yoktur.
Asıl hüner görülmeyeni görmeye çalışmadadır.
Bu gibi insanlar, Allah dostlarından, hakiki müminden ne balık kaçır, ne gökteki kuş kaçır, ne serçe kaçır.
Sokulur yanına, kırk yıllık dostmuş gibi.
Allah cümlemize bu kabil insan kılığına sokulmak nasib-i müyesser eyleye.
Onun için bu büyükler derki: Dil keskin bir kılıçtır.
Nasıl keseceği bilinmez.
Söz geri dönderilmesi mümkün olmayan bir ok gibidir.
Dil harekete geçmeden evvel, sözü söylemeden evvel dikkat edin Aziz cemaat.
Belki bir dostu üzersin.
Belki bir Allah adamının kalbini kırarsın.
Cenâb-ı Peygamber sallallahu aleyhi vesellem hadislerine böyle bir teraziye doldursanız milyarlarca hadis içinden tek bir hadisi vardır.
Alın bu tarafa koyun hepisinden ağır gelir.
Nedir o hadis?
Din kardeşliktir buyuruyor.
Kardeş kardeşe bıçak çekmez.
Kardeş kardeşin altından fena lakırtı söylemez.
Kardeş kardeşe yardım eder.

Üç sene evvel burda akademide ben hocalık yapıyorum.

Bir Fransız Marie isminde bir şey geldi oraya maliye profosörü geldi.
Çağırdılar beni de gittim.
Tercüme ettim Türkçeye.
Adam dediki : Hz. Peygamberin kurduğu sistemi İslam âlemi devam ettirseydi,
zekat İslam âlemine diyor bundan biz istifade edecektik.
Çünkü bu para verilmekle sizin diyarda İslam âleminde fakir kalmayacaktı.
İllâ da vermesi için bize gönderecektiler! diyor.
Buyurun efendim.
Damla damla göl olur!
Dedemizden kalma sözdür.
Damla damla göl olur.
Dededen niye kalıyor da bu gün yok.
Eskiden gölünü bu.
Sahavet, hudutlarımızın haricine kadar giderdi.
Onu ata ata, yontta, yontta nihâyet bir kelime kaldı onu da atamadık.
O demir leblebi halinde haaaa!
Darb-ı meseller budur.
Dedelerimiz zamanında tatbik edilip, gide gide yontula yontula yontula bize gelip de
yok edemediğimiz en son lakırtısıdır.
Damla damla göl olur hikaye budur.
Darb-ı meseller, atasözleri bu demektir.
Zamanında çâreydi bunlar.

Sultan Mahmut zamanında.
Mısır çarşısına gelmiş Sultan Mahmut.
Tebdil-i kıyafetle uğramış sabahtan.
Eskiden zenbillerde mısır pirinçleri gelirdi.
Zenbil pirinci derdik.
Hacı Efendi demiş. Bana beş okka ordan prinç ver!
Emredersiniz efendim! demiş.
Bilmiyor ya Padişah olduğunu tebdilîdir.
Tartmış üç okka vermiş eskiden.
Ağa demiş ben beş okka istiyorum! demiş.
Efendi demiş duydum! demiş.
Aynı pirinç karşıdaki Hacı Ömer efendi de var! demiş.
Ben sabahtan siftah ettim demiş.
Hacı Ömer efendi siftah etmedi git iki okkasını da ordan al! demiş.

Bizde şimdiki Hacı Ömer Efendiye git.
Efendi al iki okkyı da sen öğleden sonra gel!
Hacı efende işte ben bir misafir davet ettim de beş kilo prinç lâzım ver bana
pişirecek miyim.
Efendim başka yerde yoktur.
Halbuki karşısındakinde var.
İşte bu gıybet efendim.
Böyle yapanın orucu sahih değildir.
İstedığı kadar otuz gün aç dursun.
Oruç olmaz o efendim.
O eşşek orucu olur.
Hakikaten eşşek orucu olur.
Oruçlu insan abdestlidir.
Oruçlu insan yalan söylemez.
Oruçlu insan gıybet etmez.
Oruçlu insan kimsenin peşinde lakırtı etmez.

Kimseye fena nazarla bakmaz oruçlu.
Bunları yapmadıktan sonra akşama kadar: Ben oruçluydum! de çık!
Böyle iş olmaz.

Hiçbir şeyi hor görmemede şefaatt gizlidir!
Cenâb-ı Peygamber buyuruyor.
Bir gün sahabelerden Mekkeye giderken ölü bir köpek.
Şişmiş böyle sıcaktan kokuyor.
Hazreti Ebubekir önüne geçmiş.
Ya Rasûlullah bu taraftan gidelim! demiş.
Çok fena koku var!
O mübarek kokuyu bile duymuyor kendisindeki merhametten. Yanaşmış yanına da mübarek asasıyla: Ya Ömer demiş bak ne güzel dişleri var! demiş.
Orda bile Cenâb-ı Allahın kudretini görüyor.
Onun için hiçbir şeyi hor görmeyin.
Üff!.. Demeyiniz.
İslam işi değildir.
Daima güler yüzlü olunuz!.
Dünya da her şeyin kendine göre bir güzelliği vardır.
Fakat her göz bu güzelliği göremez.
Bak koskoca Ebubekir Sıddık bile burnunu tutmuş.
Rasûlullahı o taraftan çevirmeye.
Fakat Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem iki âlemi gören o mübarek gözleri ile:
Bak ya Ömer demiş ne güzel dişleri var! demiş.

Siz, insan karnını açıp görmediniz.
İnsanın karnını ameliyat yaparken bir koku gelir ordan, aman Allah.
Hani koyun kestiğiniz zaman sıcak bir bağırsak kokusu gelir tahammül edemezsiniz.
Biz ameliyat yaparken kokuyu duymayız.
İlk defalar alışamamıştık.
Şimdi çünkü kurtarmak için uğraştığımız için koku moku bize vız geliyor hiç almıyoruz bile kokuyu.
Sallallahu aleyhi vesellem de âlemlere rahmet olduğu için bütün merhamet ve şefkat halinde olduğu için koku moku bilmem ne ona gelmiyor.
Onun için aziz müslümanlar bunun mukallidi olmaya çalışmak yine bir şeydir.
Bu güzellikleri görene Rasûlullahın şu hadisi müjde eder.
Dinin direği biliyorsunuz namazdır.
Yine namaza geldik.
Hani evvel yatmak evvel kakmak hikayeleri.
Bir hadiste buyuruyor Cenâb-ı Peygamber ki: Bir namazı kılıp, diğerini kılmak için vaktin duhulunu bekleyen, gelmesini bekleyen kimse daima namaz içerisinde demektir.
Kıldı öğleyi.
Dışarda mütekaidd adam, işi yok gücü yok.
Kahve köşelerinde.
İkide bir saati de yok.
Saatt ne kadar, ezan oldu mu, olmadı mı? peşinde.
O daima namaz içinde diyor.
Amma bu işi görmeyenlere ne kadar namaz kılan vardır ki yine Rasûlullahın hadisi namazdan elde ettiği ancak yorgunluk ve meşakatten ibarettir.
En hayırsızlar namazdan çalanlardır! diyor.
Namazından çalanlardır.
Ya Rasûlullah namazdan nasıl çalınır? diye Übeyde ibni Cerrah sormuş Cenâb-ı Peygambere.

Ya Cerrah demiş. Namazdan nasıl çalınır biliyor musun? demiş.
Rukuyu, sücudu tamamen yapmayanlar! demiş.
İşte Hadis-i Peygamberi.
Hadis-i Peygamberi ortada.
Beline kuvvet varsa imamdan evvel secdeye gidin cemaat.
Buyurun. Buyurun.
Belki bu dünyada kolun kırılmaz.
Belin kırılmaz amma öteki dünyada beline insanın payanda çakarlar.
Bu dünyada da çakarlar amma sen farkında değilsin.
Her gün bir tuğlanı alırlar.
Her gün bir tuğlanı alırlar.
Onun için ya namazı kıl adam akıllı veyahut kılma.
Eğer öyle kıalarsan.
Allahu lem-yezelin huzurundasın.
Alay etmiş oluyorsun Onnan, alay etmiş oluyorsun.
Ya hasraten alel ibad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihi yestehziun
Her gün okuduğumuz âyet-i kerime Yâsîn dedir.
Alay yok istihza yok içinde.
İşte hadis-i Peygamberi.
İşte Allahın evi.
İşte de siz.
Mihrab da burda!

Bir nüfus müdürünün yanına bile bir edeb ile gireriz, toplanırız.
Allahın huzuru bu.
En kolay giriyorsun.
Bir Allahuekber! dedi mi hemen giriyorsun Huzur-u İlahîye.
Girer girmez de çıkman bir oluyor.
Allahuekber.!
Subhanekeyi okuduktan sonra haydii Bit Pazarına gidiyor aklın.
Ulan aklını götürme arkaya.
Girmenle çıkman bir oluyor.
Gir hele bir defa adam akıllı.
Buna çalışın.
Bunun yolları.
Efendim benim aklım gidiyor!
Senin aklın daha kafanın içine bel kemiğinden çıkmamış.
Bunu biraz sıvazla da yukarı çıkar.
Nasıl sıvazlanır efendim?
Bunu masaj eden tedavi eden doktor var mı?
Var yahu doğru ol, yalan söyleme, şunu et işte bunlar.
Nasıl?
Sen yap bak düzelirsin be birader.
Yap bak düzelirsin.

Onun için Cenâb-ı Allah bir hadis-i kudsîsinde buyuruyor ki.
Kelime-i Şehadet Benim Kalamdır! buyuruyor.
Kalam. Kalama giren azabımdan emin olur!
İzzetime, Celal ve Rahmetime yemin ederim ki! diyor Cenâb-ı Allah.
Hadis-i kudsîde.
İzzetime, Celâlîme ve Rahmetime yemin ederim ki Lâ İlâhe İllâllah ı hakiki söyleyen
hiçbir kimseyi cehennemde bırakmayacağım! diyor.
İşte kulum! bakın ne diyor.
Gece karanlığında Beni bulabilirsiniz. İstediyini o anda veririm. Hadis-i Kudsîsi

vardır.

Başa gelen belalara tahammül ediniz aziz cemaat.

Sabırlı olanın gönlünde felaket katiyen yara açmaz.

Sabırlı olanın gönlünde felaket katiyen yara açmaz.

Ne olursa olsun, ister kafir, ister dinsiz, ister imansız.

Ne olursa olsun, sabredeninin felaket içinde yara açmaz.

Eğer bu mümin ise o yaranın üzerinde güller biter.

Müminin tabîi ki, dinsizden, tabî ki münkirden c-i İlahide büyük bir farkı vardır.

Onun için kendi kendine geç aynanın karşısına şöyle bir bak kendine.

Bir muhasebe yap.

Kendinlen konuş.

Allaha, Peygambere, âhiret gününe ben hakiki inanıyor muyum? de.

İnanıyor musun?

Evet diyebiliyor musun şeksiz!

Allah mübârek etsin.

Eğer şüpheli ise onun ismini kendin koy.

Kendiliğinden içimize sinen kokusu vardır bu Lâ İlâhe İllâllahın, Rasûlullahın.

Her köşede, her bayırda eskiden bir yatır vardı bilirsiniz.

Türbeler vardır.

Felan Padişahın.

Felan bilmem neyin.

Efendim felan mahallede bir türbe varıdı.

Bu, bunlar Velîyullahdır derler.

Bir Velî bir mahallede varısa Velî türbesi:

O Velî o mahallenin sakinleri temiz tutardı.

Belediye çavuşu o idi.

Cömerttiler bunlar.

İyilik severdiler.

Yalan bilmez diler.

Cesaretli idiler.

Bu Velî burada yatıyor diye bütün mahalleyi yangın almaz! diye emniyet içindeydiler.

Her sandukanın altında bilinmeyen bir Velînin kudreti gizlidir.

Asırlarca bu yatırlara, bu türbelere beyhude bel bağlanmamıştır.

Ecdada hürmet, ölümlere hürmetle kaimdir.

Onun için Rasûlullah Efendimizin bir mevzu hadisi vardır.

İza tahayyertüm bil umur festeinu min ehlil- gubur.

Başınız sıkıldığı zaman kabirlerden yardım isteyiniz

Ölüden ne yardım istenir.

İstenmez evet.

Bu geçmişteki dedeleriniz ne yapmış ise onlardan ibret alarak, onlara bir nevi yardım talep etmiş olursunuz demektir.

Bunu yanlış anlamayın.

Gidip yatıra bel bağlamak değildir.

Gidip orda kurban kesmek.

Bunlar İslam dininde yoktur.

Efendim bez bağlayacağım.

Dedeme kurban keseceğim.

Dedeme bilmem horoz keseceğim.

Yok! Yok! Yok!

Böyle İslam dininde yok.

Böyle iş yok müslümanlar.

İslam dininde mihrabda, Kâbeye Allahın huzuruna dönmek vardır.

Umumi hayatta da Rasululahın demesini:

Yalan söylememek, adaletten ayrılmamak, doğru olmak, hileli, desiseli olmamak vardır!

KELİMELER:

Penahî: f. Sığınma.

Mihrab: Camide imamın namaz kılarken cemaatin önünde durduğu yer. * Şiddetli harbeden cengâver. Bahadır. * Evin şerefli yüksek yeri, çardak. * Meclisin sadrı ve ekrem mevzii. * Mc: Harb âleti. * Orman. * Melikin hususi makamı. * Mc: Şeytan ve hevâ ile muharebe edecek yer. * Ümit bağlanan yer.

Beyhude: f. Boşuna. Boş yere. Faydasız.

Şümül: Kaplamak. İhtivâ etmek. İçine almak. * Hükmü altına almak.

Dehri: (Dehrî. C.) Dehriye fırkasından olanlar.

Dirâyet: Zekâ, bilgi. Kuvvetli tecrübe sahibi olmak. * Fetanet. Temkin ve tecrübeye dayanan akıl.

Velev: Eğer, gerçi, her ne kadar da, hatta, ister, isterse.

Cihet: (C: Cihât) Yan, yön, taraf. * Sebebe, mucib. * Vesile, bahane. * Evkafça olan vazife, maaş. * Yer, mahâl, semt.

İnhiraf: Doğru yoldan sapma. * Dönme. * Bozulma. Değişme. * Kırıklık. * Tecvidde: Harf okunduğu zaman o harfde, dil ucuna veya dil arkasına doğru bir meyli bulunmasına denir. İnhirâf sıfatının harfleri Lâm ve Ra harfleridir. Bunlara Münharif denir.

Mamur: İ'mar edilen, tamir edilmiş.

Meknuz: Gömülü define, örtülü, gizli. Hıfzedilmiş, mahfuz.

Zenbil: İçine öteberi konulup elde taşımaya mahsus, sazdan örülmüş ve üst tarafında yine sazdan kulpları olan, ağzı geniş kap.

Tebdil: Değiştirmek. Tağyir etmek. Bir şeyi başka bir hâle veya şeye değiştirmek.

Duhul: İçeri girme. İçeri dahil oluş.

Mütekaid: Tekaüd olan. Emekli.

Meşakkat: Zahmet. Sıkıntı. Güçlük. Zorluk. (Bak: Himmet)

Lem-yezel: Zâil olmaz, bâki, zeval bulmaz. Daimî olan.

İstihza: Alay etmek, birisi ile eğlenmek. * Birisini gülünç duruma düşürmek, maskara etmek

Kala: Kale. Eskiden yapılan büyük merkezlerin ve şehirlerin bulunduğu etrafı duvarlarla çevrili ve düşmanın hücumundan muhafaza edilen yüksek yerlerde inşa edilmiş yapı.

Muhasebe: Hesablaşmak. Hesab görmek. Hesab işi ile uğraşmak. Hesab işini gören resmi makam.

ÂYETLER:

تَسْلِيمًا وَسَلَامًا عَلَيْهِ صَلُّوا أَمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا نَبِّ عَلَى يُصَلُّونَ وَمَلَائِكَتُهُ اللَّهُ إِنَّ

🌀----" **İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima: Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey müminler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin. (Ahzab 333/56)**

müminine bil gayb:

يُنْفِقُونَ زَقَاتِهِمْ وَمِمَّا الصَّلَاةَ وَيُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

🌀----" **Ellezine yü'minune bil ğaybi ve yükiymunas salate ve mimma razaknahüm yünfikun: Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar. (Bakara 2/3)**

lanetullahi alez zalimin

عَلَى اللَّهِ لَعْنُهُ أَنْ بَيَّنَّهُمْ دُنْمُو فَأَذَّنَ نَعْمَ قَالُوا حَقًّا رَبُّكُمْ وَعَدَّ مَا وَجَدْتُمْ فَهَلْ حَقًّا رَبُّنَا وَعَدْنَا مَا وَجَدْنَا قَدْ أَنْ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ وَنَادَى
الظَّالِمِينَ

🌀---Ve nada ashabül cenneti ashaben nari en kad vecedna ma veadena rabbüna hakkan fe hel vecedtüüm ma veade rabbüküm hakka kalu neam fe ezzene müezzünüm beynehüm el la'netüllahi alez zalimin: Cennet ehli cehennem ehline: Biz Rabbimizin bize vadettiğini gerçek bulduk, siz de Rabbinizin size vadettiğini gerçek buldunuz mu? diye seslenir. «Evet!» derler. Ve aralarından bir çağrıcı, Allah'ın lâneti zalimlerin üzerine olsun! diye bağırır. (Araf 7/44)

Ya hasretil alel ibad mâyetihim mir rusuli illa kanu bihi yestehziun.

يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ كَانُوا إِلَّا رَسُولٍ مِّنْ يَأْتِيهِمْ مَا الْعِبَادِ عَلَى حَسْرَةٍ يَا

🌀---"Ya hasraten alel ibad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihi yestehziun: Ne yazık şu kullara! Onlara bir peygamber gelmeye görsün, ille de onunla alay etmeye kalkışır. (YâSîn 36/30)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-11

BENİ GÖREMEZSİN!..

Falan türbeye bilmem şunu bağladım!

Felan yatıra gittim!

Böyle oldu da, şöyle oldu!

Ulan yatıra matıra gideceğine Rasûlullah'a salavat-ı şerife getir.

En yakın mihraba dön!

Allah'ın huzuruna dön!

Bu safsatalara uymayın efendim.

Bu safsataları böyle dinimizin içine soktukları için bu hale geldik.

Bunları bırakın efendim.

Mezarları ziyâret ediniz.

Bu size akibetiniz hakkında çok şeyler söyler hadisi mezarlara hürmet edelim ki bir gün bizde oraya gideceğiz.

Arap mezarının üstünde yazar:

Bende sizin gibiydim. Bir gün sizde benim gibi olacaksınız dünyada kim kalmış.

Ne Fatihler. Ne Yavuzlar.

Ne Süleymanlar. Ne Peygamberler.

Hiç kimse kalmamış.

Nerede dedelerimiz.

Nerede geçen sene beraber kol kola gezdiğimiz arkadaşlarımız.

Geçen sene burada bir hacı arkadaşımız vardı.

Bu zamanlar vefat etmişti.

Nerede?

Yarın Salı günü burada vaaz vereceğiz diyoruz.

Hangimiz bulunacağız.

Allah bilir.

Onun için daima şey etmemiz lâzım.

Bir insan, bir insana inandığı zaman, onu tartmıştır, ölçmüştür. Kokusunu almıştır. Yalan söylemediğini, kendi sinesine yedirttikten sonra ona iltifat eder. Ona hürmet eder ve mukabil ondan hürmet görür. Onun için şüpheli olanlara tekme vururlar. Bir gün meşhur Hazreti Adviyye biliyorsunuz kadın Velîlerin en büyüğü. Hasanül- Basrî ile bunlar ahabab idiler. Bir gün gidiyorlar böyle Kâbeye doğru Hasanül- Basrî ile hacca gidecekler. Yürüyerek gidiyorlar. Sanki buradan şeye Tekke Mahallesine gidiyorlar. Hasanül- Basrî demiş ki Adviyye demiş. Hazreti Adviyyenin 78 yaşına kadar yaşamıştır. Yüzünün bu kitaplar yazıyor. Yüzünün teni hiçbir kırışıklık olmamış. Cenâb-ı Allah 14 yaşındaki kadın yüzünü vermiş ona. O öyle bir kadın. Mübarek bir kadınmış. Adviyye demiş. Ben diyor seni çok seviyorum demiş. Bennen evlen! demiş. Adviyye demiş ki: Ben demiş yaşlandım artık Hasan demiş yaşlandım. Benden daha güzel. Benden kırk yaş daha genç. Benim bir kız kardeşim var onu sana vereyim! demiş. Onu al demiş. Arkadan geliyor! demiş. Hasanül- Basrî arkaya döndüğü gibi Hasanül- Basrîye Adviyye bir tokat indirmiş: Ulan seni yalancı Velî! demiş. Halbuki kardeşi yok Adviyyenin. Hani demiş beni seviyordun. Daha gencini dedim de döndün o tarafa.

Onun için insan:

Ben secde ediyorum. Oruç tutuyorum. Felanca oruç tutmuyor! Secde etmiyor! diye insan insanı kınamasın. İslamda kınamak yoktur. Allaha havale etmek vardır. Sana bir zulüm gelirse Cenâb-ı Allaha havale ediyorum Ya İlahi. Çünkü bir insan bir insana kızar, ona mukabele gösterirse kendinde tecelli eden kadere itiraz eder Allaha bırakırsa Allah kaderi bile değiştirir. Sen değiştiremezsin. Onun için İslamda daima şey vardır. Araf Sûresinde, Hz. Musa biliyorsunuz. Tûra çıkardı. Tûr da kelimullahtır. Tûr da âyet-i kerime de şudur. Ve lemme cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu Vaktaki zaman geldi. Musa Cenâb-ı Allahla konuşmak istedi. Ve kellemehu Rabbühu. Söylüyor kale: Ya İlahi! diyor.

kale rabbi erini enzir ileyk kale len terani ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani felemma tecella rabbühu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minin:

“Enzir ileyk :Bana Kendini göster.”

Cevap geliyor ki : "len terani" diyor.
Beni göremezsın Ya Musa.
İnne hu len yerani demiyor.
Ey Musa sen Beni göremezsın.
Niçin len terani demiş Cenâb-ı Allah Kurân da len terani.
Len eraaa demiyor.
Len eraaa: Ben görünmem! demiyor.
Len eraa dersin Ben görülmem.
Len terani dersin Beni göremezsın.
Ben görülmem demiyor Cenâb-ı Allah orda.
O halde görülmesi caizdir Allahın demektir.
Bir gün göreceğiz Allahı.
Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun
Temiz olanlar Cennetten göreceklerrdir.
Cennette değil. Cennetten.
Ya Musa Beni göremezsın.
Zira Beni gören göz behemehal ölür.
Cemadat dağlar taşlar görürse çürür.
Yaş bir şey görürse kurur.
Beni ancak gözleri ölmeyecek.
Cesetleri çürümeyecek olan cennet halkı görebilir! diyor.
Musa ısrar ediyor.
Ya ilahi enzir ileyk!
len terani! Mâdem ki benim Habibimsin istiyorsun. diyor.
ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani
Madem ki istiyorsun karşiki dağa bak Ya Musa!
ve lakininzur ilel cebeli
Enzur: bak!
İlel cebeli: dağa doğru bak.
Fe inistekarra mekanehu: Orada mekansız olarak bir nur-i ilahi tecelli eder.
Fe sevfe terani felemma tecella rabbühu: Vaktaki Cenâb-ı Allah Nuruyınan dağda
tecelli ediyor.
Lil cebeli cealehu dekken: Cebel an-i vahitte yok oluyor.
Ve harra musa saika: Musa da aşağı devriliyor.
Onun için bu dünya gözümüzle Onu görmeye imkan yoktur.
Nasıl ki Onun yarattığı mikrobu daha göremiyoruz.

Onun için aziz cemaat insan aklının.
Çok dikkat buyurun insan aklının âlemdeki manevî ve fizikî olayları idrak ve anlaması için muayyen bir ölçü sistemi vardır insanda.
Bütün kâinatı anlaması için insanda bir sistem vardır.
Bu ölçü hududuna giren hadiseleri biz idrak eder anlarız.
Kavrarız.
Bu ölçünün dışında kalanları, ya anlar, ya çözer veya şüphe içinde inkar eder ve yahutta tepinerek inkar ederiz.
Bundan başkası olmaz.
Mesela zamanı ele alalım.
Gözün tespit edebileceğı en küçükten ve gözün tahammül edeceği en büyüğüne kadarlarını idrak ederiz diğerlerini kavrayamayız.
Dakikayı idrak ederiz.
Saniyeyi idrak ederiz.
Saniyenin atmışta biri olan saliseyi idrak ederiz.
Onun atmışta biri olan rabiayı şey ederiz.
Ondan sonra yok...

Bakın bu elektrik bir saniye de atmış defa yanıp sönüyor.
Alternatif ceryandır buna derler.
Atmış defa yanıp sönüyor.
Fakat biz onu daimi yanıyor görüyoruz.
Kavrama hududumuz dışındadır o.
Anlaşıldı mı?
Atmış defa yanıp söndüğü için bizim göz kavramamız hududu haricindedir.
Dünya da, idrak hududumuza giremeyecek derecede süratli dönüyor dünyada.
Biz onu duruyor hissediyoruz dünyayı amma dünya dönmekte devam ediyor.
Hâlâ da dönüyor.
Trende bulunun oturun trende.
Yanınıza da bir tren gelsin.
Birden kalsın öteki tren.
Siz şaşırırsınız o mu kalktı ben mi kalktım.
Kalktığınız bir an siz mi acaba hareket ediyorsunuz, o mu hareket ediyor?
Tespit edemezsiniz.
Dünya da döndüğü için biz güneşi yürür görürüz.
O sabittir.
Halbuki biz dönüyoruz...
Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym. Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü yembeğiy leha en tûdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun
İşte âyet-i kerimesi.
O sabittir biz dönüyoruz.
Trende sizin gittiğinizi zannedersiniz gördüğünüz halda aklınız yanılıyor.
Onun için bir âyet-i kerime vardır.
E fe ayına bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedit.
Bir şey halk olur.
Derhal yok olur ve derhal halk olur diyor âyet-i kerime.
Bu halk oluş o kadar çabuktur ki bizim göz hududumuza, idrak hududumuza girmez.
Bu halk oluş yenidir.
Evvelkinin tekrarı değildir.
Çünkü tekrarı olursa Allahın Kadîr Esmasının da aczi ortaya çıkar.
İşte bu idrak hududunun dışındaki hadiseleri akıl alamaz.
Bu hadiseleri insanın idrak hududuna sokan ve insana anlatan büyük Velîlerin işleridir ki bu anlatma işlerine keramet denir.
Keramet budur.
Keramet; Allah tarafından halk edilmiş bir hadiseyi idrak hududumuza sokma işine derler.
Bu işi bilen adama da Velî derler.

Bir gün Hz. Abdulkadir Geylanîye zamanın emiri gelmiş.
Gusûlsüz gelmiş.
Abdulkadir Geylanînin huzuruna gelmiş.
Demiş ki : Bana Miracı, Turfetul- Ayn nasıl oldu! demiş.
Yani bu kadar.
Bu nasıl olur? demiş Geylanîye.
Bana anlat! demiş.
Koca Emirel Müminün.
Abdulkadir Geylanî demiş ki: Sen bir git! demiş.
Abdest al da ondan sonra gel! demiş.
Onun önüne girilir mi?
Emir olursan ol.

Ne olursan ol.
O Allahın Velîsi.
Projöktörleri var, telsizleri var, radarları var, telsiz-telgrafları var, televizyonları var.
Anlamış.
Utanmış emir dönmüş.
Döner dönmez bir gölün kenarında bulmuş kendisini.
Bu laf çarpma marpma lakırtı değil.
Masal da değil.
Bu ancak inananın kafasına girer.
Öteki: Haa haa haa masal! der.
Evet masal masal nasıl kabul edersen.
Soyunmuş göle girmiş.
Gusül etmiş abdest almış.
Tam çıkmış dışarıda ki emir kendini kadın görmüş.
Kendisi kadın.
Vay anasına derken.
Ordan bir çoban gelmiş.
Bunu sevmiş mevmiş felan.
Çobannan evlenmişler.
İki tane çocuğu olmuş emirin.
Kadın, kadın olmuş.
Efendim bu nasıl oluyor?
Tahammül ederseniz ben şimdi burda bende yaparım.
Ben Velî değilim.
Hokkabaz da değilim.
Allahın âyetlerine inanınız cemaat şüphe etmeyiniz.
Şüphe etmeyiniz.
Çocukları olmuş.
Geçinip gidiyorlar felan derken.
Yürümüş adam.
Çocuklarını bırakmış ordaki kulübesinde de yürümüş.
Kadın yani emir kadın oldu.
Derken ayağı şey etmiş.
Şöyle bir düşerken bir toplanmış bakmış ki Abdulkadir Geylanînin huzurunda.
Abdulkadir Geylanî bakmış demiş ki: İnandın mı demiş.
Bir an için doğurduğuna demiş.
Yanaş buraya! demiş.
Şöyle bir cübbesini kaldırdığı gibi doğurduğu iki çocuğu da göstermiş.
Zaman içinde zaman vardır efendiler.
Zaman içinde zaman vardır!
Bunu akılla çözmek güçtür.
Israrla söylüyorum.
Benim aklıma onu kurşun eritip de kulağa döker gibi döktüler.
Ve ondan söylüyorum.
İnanın, inanın vardır böyle şeyler.
Böyle şeyler vardır

Tevratta ve Kurânda: Dünya yedi günde yaratıldı! der.
Bu da, bizim aklımıza sokmak için genişletilmiş bir tariftir.
Yoksa kûn! lafzıyla hepsi yaratılmıştır.
Kafamıza girmeyeceği için yedi güne onu.
Tevrat yazar.
Yedi günde halk etmiştir.

Çünkü İslam Dininde bir kaide vardır.
El emru iza daykettesia vettesiadayk.
Mesele ne kadar daralırsa o kadar genişler.
Ne kadar genişlerse o kadar daralır!
Leblebi gibi olur.
Demir leblebi gibi.

Mesela şu ziyâ.
Güneş ziyâsı ve elektrik.
Bunlar fende sabittir.
Saniye de yani höh! dediğiniz zaman üç yüz bin kilometre süratle gider.
Üç yüz bin kilometre.
Buradan tık! dediğiniz zaman Amerikada tık!.
Üç yüz bin kilometre.
Bunların hareketlerini biz göremeyiz.
Devamlı olduğunu zannederiz.
Böyle vır vır vır üç yüz bin kilometre süratle.
Ses öyle değildir.
Saniye de üçyüz elli iki metre gider ses.
Burdan bağırdım mı üç yüz elli iki metre.
Saniye de höh! dedi mi üç yüz elli iki metre gider.
Gök gürlediği zaman şimşek evvelce düşmüştür.
Şimşegi hemen görürsünüz çünkü üçyüz bin kilometre ziyâ şey ettiği için bir müddet sonra da gürültüsü kulağınıza gelir.
İnsanların en doğru idraki o halde gözle değildir.
Kulakladır.
Kulak, görmeden afdaldır.
Çünkü Kurân-ı Kerimde Essemiül- Basîr diyor.
Semii evvel almış Basîri sonradan getirmiştir.
Peygamberler arasında görmeyen âmâ olanlar var idi.
Fakat sağır olanlar yoktu.
Görmede ışığa ihtiyaç vardır.
Karanlıkta görme yoktur.
Tek taraflıdır.
Fakat işitmede ışığa ihtiyaç yoktur.
Ve her taraftan duyarsınız.
Onun için âyet-i kerimede:
Ya Habibim Sana bakıyorlar fakat seni göremiyorlar âyet-i kerimesi vardır.
Demin ki Musanın:
Len terani: Ben göremezsin!
Len yeraani: Ben görünmem! diyor.
O halde Onu görmek hassamız yoktur.
Ancak o hassa bize verildiği zaman görebiliriz.
Fotoğrafa film çekersiniz.
Film çekilir.
Fakat görünmez.
Karanlık oda da kırmızı ziyânın altında açarsın görünmez.
Banyoya sokarsın.
Banyoda böyle sallaya sallaya sallaya bir de bakarsınız fotoğraf ortaya çıkar.
İnsanlarda ölüm hududundan geçtikten sonra cennet banyosuna girdikleri zaman bunu görebilirler.
Nedir o cennet banyosu.
Vucuhun yevmeizin nadiretun ila rabbiha naziretun.
Alnı temiz olarak kollarını sallaya sallaya:

Dünyada ulan ne insandı.
Ne yalan söyledi.
Aza kanat etti.
Kimsenin peşinden koşmadı.
Baklava yemedi ama peynir ekmeknen ömrünü şey etti geçti!
Ve ahrette de bu insanlar:
Vucuhun yevmeizin nadiretun ila rabbiha naziretun.

Onun için aziz cemaat!
Allah izzet perdesi arkasında gizlidir!
Âyettir bu.
Demek Onu görmek hassamız yoktur bu dünyada demektir.
Halbuki O dünyada her an görünmektedir.
Fakat biz Onu görme hassasına malik değiliz demektir.
Allah insandan gizlenmemiştir.
Bizde onu görme kabiliyeti yoktur.
Yanlış anlamayın.
Allah bütün şiddetiyle ortadadır.
Ben bir gizli hazine idim.
Görünmek için kâinatı yarattım!
Allah insandan gizlenmemiştir.
Bizde Onu görme kabiliyeti yoktur.
Bir çiçeğe bakan, onun renginden Allahın El Velî Esmasını seyreder.
Ama nerde o kafa nerde göz.
Görünmede hüner yoktur dedik.
Görünmeyi görmede, anlamada hüner vardır.
Bu hüner gayba ihlas ile inanmada gizlidir.
İnandın mı gayba bu hüneri elde edebilirsin.

Mikrobu hiç biriniz görmemişsinizdir.
Amma biz gördük okurken mikrobu böyle.
Mikroskopta beş bin defa.
Dört bin defa koyulan mikrobu okuduk, gördük bunu gözümüzle.
O halde siz biriniz görmediğiniz halde görenlerin sözüne inandığınız için var olduğuna inanıyorsunuz mikrobun.
Görmeyi bile ispat için söylemek lâzımdır.
Görenin ikrarında, sözündedir kıymet.
Söz söylemezsen kıymet kazanmaz.
Gözü görmeyen karşısında bir sürü kadın olsa.
Gözü yumuk.
Arasındaki annesini tanıyamaz bu adam.
Kokuynan mokuynan.
Fakat annesinin sesini işitirse hemen tanır.
O halde insanlar sesle alırlar.
Onun için iki kulak vardır.
Dikkat buyurursanız İslamiyette kulağa, göze sövmek en büyük küfürlerdendir.
Çünkü Cenâb-ı Allah diyor ki:
Ben kulumla görürüm, Kulumla işitirim.

Aziz cemaat bana dikkat edin ben burdayım.
Fakat beni burda görüyorsunuz o halde gören başkası, sana gösteren başkasıdır.
Hakiki Onnan gördüğünüz zaman beni yok görürsünüz.
Benim sesimi işitiyorsunuz.
Ses dalgaları havada teee kulağınıza kadar geliyor.

**Amma sesimi kulağınızda işitmiyorsunuz.
Bakın dikkat edin.
Ağzımın içinde sesi işitiyorsunuz.
O halde işiten başkası efendiler.
İş bunu anlamadadır.
Bunu anladığınız dakikada Amerikayı da görürsünüz buradan.
Amerikadaki adamın sesini de işitirsiniz.
Bir küçücük insan yapması âlet bunu yapıyor da sen nasıl yapamayacaksın!**

**Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem bir gün Medineden:
İnni liecüdü nefeser- Rahmân min kibelil- Yemen
İnni liecüdü : Ben alıyorum demek.
Nefeser- Rahmân : Rahmânî güzel bir nefes alıyorum.
Min kibelil- Yemen : Yemen tarafından.
Dört yüz seksen kilometre Medineye uzak.
Veysel Karanî Hazretleri şey ediyor.
Cenâb-ı Peygamberi görmemiştir.
Dua ediyor:
İlahi!
Entel- Halik, ene mahluk,
Entel- Rezzak, ene mazruk.
Entel- Ganiy, ene zaif! diye meşhur duası vardır onu yapıyor.
Bu sesi, Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem alıyor Medineden.
O halde sende onun ümmetisin sende Onun gibi olmalısın.
Nasıl olurum?
Yalan söyleme.
Helal yokma ye.
Kimsenin aleyhinde söyleme.
Yalancı olma,
Âdil ol. Doğru ol!
İşte bu.
Başka artık kuyruk çıkarmaz insan.
Ama bu üç dört kelimeyi yapabilmek güçtür.
Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.
Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.**

**Onun için Aziz Cemaat, sabretmek lâzımdır.
Bir gün Hazreti Musa Tûra gidiyormuş.
Vahiy almak için.
Zengin bir adamın çiftliğine uğramış.
Milyoner herif o zamanın Kârunu.
Varmış Hz. Musa.
Buyur Ya Rasûlallah! demiş.
İkram etmiş o zaman sütü mü neyiyse işte.
O zamanda fruko nerde fruko
Ya Rasûlallah demiş.
Tûra çıkıyorsun. Benim için demiş dua et demiş.
Ben çok zenginim demiş o kadar zenginim ki dağıta, dağıta, dağıta bitiremiyorum
demiş.
Ve şükrünü yerine getiremiyorum bunun.
Ne kadar bir gelirse yüz dağıtıyorum.
Cenâb-ı Allaha sen peygambersin dua et demiş.
Benim zenginliği mi biraz frenlesin, kıssın! demiş.
Peki!**

Biraz ileride bakmış ki bir adam.
Çırçıplak yarı beline kadar toprağın içinde.
Ya Rasûlallah demiş Tûra gidiyorsun.
Ben bir senedir setr-i avret yapacak bir bez bulamadım demiş.
Cenâb-ı Allaha benim için sen dua ette sen Rasûlsun seninki kabul olur. Bana demiş
bir örtülük bişey nasib-i müyesser etsin!
Peki! demiş.
Vahiy alıyor bilmem ne oluyor.
Soruyor: O ikinci kuluma söyle ona demiş her şeyi vereceğim. Biraz daha sabretsin!
demiş.
Ötekisine gelmiş.
Ona da söyle onun istediği ayarda zenginliğini indireceğim yalnız, Bana biraz isyan
etsin! demiş.
İnmiş Tûrdan o toprak içinde bekleyen adama demiş ki: Sana istediğini verecek
yalnız demiş biraz daha sabrını istiyor
Ya Rasûlallah artık bende sabır mabır kaldı mı demiş baksana ben çırılçıplağım.
Yer yarıldığı gibi cuuup herif aşağıya.
Ötekisine gelmiş: Senin şeyini indirecek aşağıya. Servetini. Yalnız biraz küfretmeni
istiyor. demiş.
Ya Rasûlallah demiş ben bu kadar nimeti vermiş ben hamdını yapamıyorum. Allaha
nasıl küfrederim! demiş.
Adamları koşmuş demiş ki: Efendim koyunlar üç doğurdu. İnekler bilmem ne oldu.
Kazanda kaynayanlar pirinçler altın oldu demiş.
Onun için aziz cemaat sabrediniz!
Sabrediniz!..

İnsanlar dinî bakımdan da üç kıratta yaratılmıştır tiynet bakımından.
Hazreti Musa Tûra giderken gelmiş.
Birisi çıkmış: Ya Musa demiş.
Benim için dua et! demiş. Kırk senedir odunculuk yaparım demiş.
Dağdan odun keser gelip pazarda satar bunnan şey ederim.
Çoluk çocuğum yok. Fakat artık yaşlandım demiş.
Çok yaşlandım. Taşıyamıyorum odunu demiş.
Allaha dua et de demiş bana bir eşşek versin demiş.
O zaman Rasûllerinen bir olduğu için Rasûl onun şeyine dua ederdi.
Kendisi kul yapmazdı.
Edeben yapmazdı.
Hazreti Rasûl şey o zamanın peygamberleri sağ idi.
Peki demiş.
Tam Tûra çıkıyor.
Bakmış bir mağara kovuğunun yanında dev gibi bir adam.
Bir ok yapmış şöyle.
Hazreti Musa gelmiş, Musa da iri yarı.
Selamün aleyküm demiş.
O şöyle gözüynen: Aleykümüsselam yâ Rasûlullah! demiş.
Ne arıyorsun burada?
Valla Ya Rasûlallah demiş.
Allahı bekliyorum vuracağım! demiş.
Sen Tûra çıkıyorsun demiş.
Ateş görünüyor ya demiş.
Buranın içinde görünüyor.
Sen konuşurken ben Allahı vuracağım! demiş.
Peki demiş. Ne yaptı Allah sana? demiş.
Yahu demiş. O gine öyle duruyor.

Ben Cenâb-ı Allahtan on senedir üç tane deve istiyorum demiş. Üç tane deve! demiş.

Vermiyor demiş. Artık burama geldi demiş.

Yerleştireceğim demiş.

Hele hele sen dur demiş. Yapma! Ben dua edeyim demiş.

Yok Musa demiş sen duanı yap demiş.

Ben bekleyeceğim demiş.

Hazreti Musa gitmiş.

Bunlar olur mu?

Olsun, olmasın içindeki sen tortuya bak!

Suyun içinde şeker erimiştir.

Şekeri bulamazsın.

Diline vurduğun zaman şekerli olduğunu anlarsın.

Daha var mı vakit efendim dalıp gitmeyelim?

Yedi Sekiz dakika var efendim Akşam Namazına!

İyi şimdi bitiyor!

Gitmiş başka birini görmüş.

O da ibadet halinde.

Bir seccade Üstünde.

Ya Rasûlullah demiş. Bana demiş.

Cenâb-ı Allaha söyle demiş.

Acaba ben cennetlik miyim? demiş.

Ezan okundu mu kılalım namazı?

Peki demiş.

O üçüncü kula için demiş ki.

Ona söyle demiş Ben şimdi demiş

Başka diyarlara gidiyorum.

Dünyayı bir kıla astım.

Üç ay dünya ile meşgul değilim.

Döndüğüm zaman onun hesabını yapar ben ona şey ederim.

Öteki kula da söyle yine ben dünyayı bir kıla astım.

Başka diyarlara gidiyorum üç ay, döndüğüm zaman onun devesini vereceğim demiş.

Ötekine de söyle demiş.

Onun bir komşusunun katırı var.

Onun ölmesi için dua ediyor demiş.

Beddua etmesin vereceğim! demiş.

Birinci adama gelmiş demiş ki.

Allah bir kılınan dünyayı astı.

Üç ay başka bir diyara gidiyor geldiği zaman!

Ya Musa demiş hiç dünya kıla asılır mı? demiş.

Sen cehennemliksin! demiş.

Asarsa asar!..

Ötekine gelmiş demiş.

O yine duruyor.

Demiş ki: Cenâb-ı Allah bir kıla astı dünyayı üç ay bir yere gitti demiş.

Döndüğünde sana verecek demiş.

Ya Musa Allah kıla değil, böyle havada bile durdurur.

O Allah yalan söylemez! demiş.

Ben üç ay daha beklerim! demiş.

İndirmiş.

İndiği zaman dağdan otuz tane bembeyaz deve adamı bekliyormuş.

Gitmiş öteki adama.

Öteki adama demiş ki:

Sana eşşeğini verecek demiş.

Yalnız komşunun şu katırı için beddua ediyormuşsun, etme! demiş.

Ya Musa! demiş.

Allah bana beş yüz tane de eşşek verse ben o katır için hep beddua edeceğim! demiş.

Onun için böyle İslam böyle ilginç olur.

Lillahil Fatiha

KELİMELER:

Safsata: Hezeyan, yalan, uydurma. Zâhirde doğru, hakikatte yanlış ve yalan olan kıyas. (Bak: Dimağ)

Akibet: Bir şeyin sonu. Nihayet. Netice, sonuç.

Rabiatül- Advıyye: (Hi: 95 - 185) Basra'lı bir hatun. Bütün hayatını dine hizmet için vakfetmiş, zengin kimseler evlenmek teklifinde bulundukları halde; "Allah'ı anmaktan, dine hizmetten beni alıkor" fikri ile reddetmiş, fakirliği ve istiğnayı kabul edip dine hizmetten vaz geçmemiştir. Talebe okutmuş meşhur bir velîyedir. (R. Aleyha)

Hasanül- Basrî: (Hi: 21-110) En ileri Tâbiînden olup hadis ve fıkhıta büyük âlimlerdendir. Basra'da medfundur. Mezheb sahibi bir müçtehidir. Sahabe-i Kiram'dan 130 zat ile görüşmüş, Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, Neseî, İbn-i Mace kendisinden hadis nakletmişlerdir.

Vaktaki: f. Ne vakit ki, o zaman ki, olduğu vakit.

Mukabele: Karşılık, karşılamak. * Mücadele. * Karşılaştırmak. Karşılıklı yapılan iş, karşılıklı yapılan okuma. * Camide Kur'ân-ı Kerimi okuyup halka dinletmek.* Yüz yüze olmak. * Düşmanın şerrinden kurtulmak ve onun şiddetini kaldırmak için onu yıldırarak tedbirde bulunmak.

Behemehal: f. İster istemez. Mutlaka. Her halde.

An-ı vahitte: Bir anda.

İdrak: Anlayış. Kavrayış. Akıl erdirmek. Fehim. Yetiştirmek.(Maalesef insanlar teâvün sırrını idrak edememişler, hiç olmazsa taşlar arasındaki yardım vaziyetinden ders alsınlar! İ.İ.)

Kadîr: Mukaddir. Muktedir. Kudreti mutlak olan ve her hususa muktedir olan. Nihayetsiz kudret sahibi.

Keramet: Allah (C.C.) indinde makbul bir velî abdin (yâni, âdi beşeriyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkrâm, ağırlama.

Hassa: (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Halik: halk eden Allah cc.

Mahluk: Yaratılmış. Yoktan var edilmiş olan.

Rezzak: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Mezruk: Rızıklanan.

Ene: Ben.

Ente: Sen.

Zaif: (Za'f. dan) Gücsüz, iktidarsız, kuvveti az, kuvvetsiz, tâkatsız. Kansız. Gevşek, tenbel.

Kârun: (A, uzun okunur) Peygamber Musâ (A.S.) devrinde yaşamış, malı ile mağrur olarak haddini aşmış ve Cenab-ı Hakkın zekât emrini dinlemediğinden Musa'nın (A.S.) duâsından

sonra malı ile birlikte yere batmış olan dünya zengini. Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanını kendine mâlederek nankörlük ve enaniyetinden dolayı bu fena sıfatı ile meşhur olmuştur. **Setr-i avret:** Başkalarına gösterilmesi haram olan yerleri örtmek. Şer'an örtülmesi lâzım gelen yerlerini örtmek. (Bak: Avret-Tesettür)

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

Kırat: Ayar, sınıf.

Tiynet: Huy. Yaradılış.

ÂYETLER:

رَبُّهُ تَجَلَّى فَلَمَّا تَرَانِي فَسَوَّفَ مَكَانَهُ اسْتَقَرَّ فَإِنْ الْجَبَلِ إِلَى نَظَرًا وَلَكِنْ تَرَانِي لَنْ قَالَ إِلَيْكَ أَنْظُرْ أَرْنِي رَبِّ قَالَ رَبُّهُ وَكَلَّمَهُ لِمِيقَاتِنَا مُوسَى جَاءَ وَلَمَّا الْمُؤْمِنِينَ أَوَّلُ وَأَنَا إِلَيْكَ تُبْتُ سُبْحَانَكَ قَالَ أَفَاقَ فَلَمَّا صَعِقًا مُوسَى وَخَرَّ دَكَا جَعَلَهُ لِلْجَبَلِ

🌸---"Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu kale rabbi erini enzir ileyk kale len terani ve lakinizur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani felemma tecella rabbühu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minin: Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca «Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!» dedi. (Rabbi): «Sen beni asla göremezsın. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksın!» buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim. (Araf 7/143)

نَاضِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجُوهَ
نَاضِرَةً رَبَّهَا إِلَى

🌸---" Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun.: Yüzler vardır ki, o gün ışıltı ışıltı parıldayacaktır. Rablerine bakacaklardır (O'nu göreceklidir). (Kiyâmet 75/22-2)

الْعَلِيمِ الْعَزِيزِ تَقْدِيرُ ذَلِكَ لَهَا لِمُسْتَقَرَّ تَجْرِي وَالشَّمْسُ
الْقَدِيمِ كَالْعُرْجُونِ عَادَ حَتَّى مَنَازِلَ قَدَرْنَاهُ وَالْقَمَرُ
يَسْبُحُونَ فَلَكَ فِي كُلِّ النَّهَارِ سَابِقُ اللَّيْلِ وَلَا الْقَمَرُ تُدْرِكُ أَنْ لَهَا نَبِغِي الشَّمْسُ لَا

🌸---"Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym. Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü yembeğiy leha en tüdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun: Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, azîz ve alîm olan Allah'ın takdiridir. Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihâyet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler. (Yâ Sîn 36/38-40)

جَدِيدِ خَلْقٍ مِّنْ لَّبْسٍ فِي هُمْ بَلْ الْأَوَّلِ لَخُلُقِيَا أَفَعِينَا

🌸---"E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedit: İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler. (Kaf 50/15)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-11

BENİ GÖREMEZSİN!..

Falan türbeye bilmem şunu bağladım!

Felan yatıra gittim!
Böyle oldu da, şöyle oldu!
Ulan yatıra matıra gideceğine Rasûlullah'a salavat-ı şerife getir.
En yakın mihraba dön!
Allahın huzuruna dön!
Bu safsatalara uymayın efendim.
Bu safsataları böyle dinimizin içine soktukları için bu hale geldik.
Bunları bırakın efendim.
Mezarları ziyâret ediniz.
Bu size akibetiniz hakkında çok şeyler söyler hadisi mezarlara hürmet edelim ki bir gün bizde oraya gideceğiz.
Arap mezarının üstünde yazar:
Bende sizin gibiydim. Bir gün sizde benim gibi olacaksınız dünyada kim kalmış.
Ne Fatihler. Ne Yavuzlar.
Ne Süleymanlar. Ne Peygamberler.
Hiç kimse kalmamış.
Nerede dedelerimiz.
Nerede geçen sene beraber kol kola gezdiğimiz arkadaşlarımız.
Geçen sene burada bir hacı arkadaşımız vardı.
Bu zamanlar vefat etmişti.
Nerede?
Yarın Salı günü burada vaaz vereceğiz diyoruz.
Hangimiz bulunacağız.
Allah bilir.
Onun için daima şey etmemiz lâzım.

Bir insan, bir insana inandığı zaman, onu tartmıştır, ölçmüştür. Kokusunu almıştır. Yalan söylemediğini, kendi sinesine yedirttikten sonra ona iltifat eder. Ona hürmet eder ve mukabil ondan hürmet görür. Onun için şüpheli olanlara tekme vururlar. Bir gün meşhur Hazreti Adviyye biliyorsunuz kadın Velîlerin en büyüğü. Hasanül- Basrî ile bunlar ahabab idiler. Bir gün gidiyorlar böyle Kâbeye doğru Hasanül- Basrî ile hacca gidecekler. Yürüyerek gidiyorlar. Sanki buradan şeye Tekke Mahallesi'ne gidiyorlar. Hasanül- Basrî demiş ki Adviyye demiş. Hazreti Adviyyenin 78 yaşına kadar yaşamıştır. Yüzünün bu kitaplar yazıyor. Yüzünün teni hiçbir kırışıklık olmamış. Cenâb-ı Allah 14 yaşındaki kadın yüzünü vermiş ona. O öyle bir kadın. Mübarek bir kadıymış. Adviyye demiş. Ben diyor seni çok seviyorum demiş. Bennen evlen! demiş. Adviyye demiş ki: Ben demiş yaşlandım artık Hasan demiş yaşlandım. Benden daha güzel. Benden kırk yaş daha genç. Benim bir kız kardeşim var onu sana vereyim! demiş. Onu al demiş. Arkadan geliyor! demiş. Hasanül- Basrî arkaya döndüğü gibi Hasanül- Basrîye Adviyye bir tokat indirmiş: Ulan seni yalancı Velî! demiş. Halbuki kardeşi yok Adviyyenin. Hani demiş beni seviyordun. Daha gencini dedim de döndün o tarafa.

Onun için insan:

Ben secde ediyorum. Oruç tutuyorum. Felanca oruç tutmuyor! Secde etmiyor! diye insan insanı kınamasın.

İslamda kınamak yoktur.

Allaha havale etmek vardır.

Sana bir zulüm gelirse Cenâb-ı Allaha havale ediyorum Ya İlahi.

Çünkü bir insan bir insana kızar, ona mukabele gösterirse kendinde tecelli eden kadere itiraz eder Allaha bırakırsa Allah kaderi bile değiştirir.

Sen değiştiremezsin.

Onun için İslamda daima şey vardır.

Araf Sûresinde, Hz. Musa biliyorsunuz.

Tûra çıkardı.

Tûr da kelimullahtır.

Tûr da âyet-i kerime de şudur.

Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu

Vaktaki zaman geldi.

Musa Cenâb-ı Allahla konuşmak istedi.

Ve kellemehe Rabbühu.

Söylüyor kale: Ya İlahi! diyor.

kale rabbi erini enzir ileyk kale len terani ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehe fe sevfe terani felemma tecella rabbühu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minin:

Enzir ileyk :Bana Kendini göster.

Cevap geliyor ki : len terani diyor.

Beni göremezsin Ya Musa.

İnne hu len yerani demiyor.

Ey Musa sen Beni göremezsin.

Niçin len terani demiş Cenâb-ı Allah Kurân da len terani.

Len eraaa demiyor.

Len eraaa: Ben görünmem! demiyor.

Len eraa dersin Ben görölmem.

Len terani dersin Beni göremezsin.

Ben görölmem demiyor Cenâb-ı Allah orda.

O halde görölmesi caizdir Allahın demektir.

Bir gün göreceğiz Allahı.

Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun

Temiz olanlar Cennetten görecektir.

Cennette değil. Cennetten.

Ya Musa Beni göremezsin.

Zira Beni gören göz behemehal ölür.

Cemadat dağlar taşlar görürse çürür.

Yaş bir şey görürse kurur.

Beni ancak gözleri ölmeyecek.

Cesetleri çürümeyecek olan cennet halkı görebilir! diyor.

Musa ısrar ediyor.

Ya ilahi enzir ileyk!

len terani! Mâdem ki benim Habibimsin istiyorsun. diyor.

ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehe fe sevfe terani

Madem ki istiyorsun karşığı dağa bak Ya Musa!

ve lakininzur ilel cebeli

Enzur: bak!

İlel cebeli: dağa doğru bak.

Fe inistekarra mekanehu: Orada mekansız olarak bir nur-i ilahi tecelli eder.

Fe sevfe terani felemma tecella rabbühu: Vaktaki Cenâb-ı Allah Nuruyan dağda tecelli ediyor.

Lil cebeli cealehu dekken: Cebel an-i vahitte yok oluyor.

Ve harra musa saika: Musa da aşağı devriliyor.

Onun için bu dünya gözümüzle Onu görmeye imkan yoktur.

Nasıl ki Onun yarattığı mikrobu daha göremiyoruz.

Onun için aziz cemaat insan aklının.

Çok dikkat buyurun insan aklının âlemdeki manevî ve fizikî olayları idrak ve anlaması için muayyen bir ölçü sistemi vardır insanda.

Bütün kâinatı anlaması için insanda bir sistem vardır.

Bu ölçü hududuna giren hadiseleri biz idrak eder anlarız.

Kavrarız.

Bu ölçünün dışında kalanları, ya anlar, ya çözer veya şüphe içinde inkar eder ve yahutta tepinerek inkar ederiz.

Bundan başkası olmaz.

Mesela zamanı ele alalım.

Gözün tespit edebileceği en küçükten ve gözün tahammül edeceği en büyüğüne kadarlarını idrak ederiz diğerlerini kavrayamayız.

Dakikayı idrak ederiz.

Saniyeyi idrak ederiz.

Saniyenin atmışta biri olan saliseyi idrak ederiz.

Onun atmışta biri olan rabiayı şey ederiz.

Ondan sonra yok...

Bakın bu elektrik bir saniye de atmış defa yanıp sönüyor.

Alternatif ceryandır buna derler.

Atmış defa yanıp sönüyor.

Fakat biz onu daimi yanıyor görüyoruz.

Kavrama hududumuz dışındadır o.

Anlaşıldı mı?

Atmış defa yanıp söndüğü için bizim göz kavramımız hududu haricindedir.

Dünya da, idrak hududumuza giremeyecek derecede süratli dönüyor dünyada.

Biz onu duruyor hissediyoruz dünyayı amma dünya dönmekte devam ediyor.

Hâlâ da dönüyor.

Trende bulunun oturun trende.

Yanınıza da bir tren gelsin.

Birden kalksın öteki tren.

Siz şaşırırsınız o mu kalktı ben mi kalktım.

Kalktığınız bir an siz mi acaba hareket ediyorsunuz, o mu hareket ediyor?

Tespit edemezsiniz.

Dünya da döndüğü için biz güneşi yürür görürüz.

O sabittir.

Halbuki biz dönüyoruz...

Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym. Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü yembeğiy leha en tûdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun

İşte âyet-i kerimesi.

O sabittir biz dönüyoruz.

Trende sizin gittiğinizi zannedersiniz gördüğünüz halda aklınız yanılıyor.

Onun için bir âyet-i kerime vardır.

E fe ayına bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedit.

Bir şey halk olur.
Derhal yok olur ve derhal halk olur diyor âyet-i kerime.
Bu halk oluş o kadar çabuktur ki bizim göz hududumuza, idrak hududumuza girmez.
Bu halk oluş yenidir.
Evvelkinin tekrarı değildir.
Çünkü tekrarı olursa Allahın Kadîr Esmasının da aczi ortaya çıkar.
İşte bu idrak hududunun dışındaki hadiseleri akıl alamaz.
Bu hadiseleri insanın idrak hududuna sokan ve insana anlatan büyük Velîlerin işleridir ki bu anlatma işlerine keramet denir.
Keramet budur.
Keramet; Allah tarafından halk edilmiş bir hadiseyi idrak hududumuza sokma işine derler.
Bu işi bilen adama da Velî derler.

Bir gün Hz. Abdulkadir Geylanîye zamanın emiri gelmiş.
Gusûlsüz gelmiş.
Abdulkadir Geylanînin huzuruna gelmiş.
Demiş ki : Bana Miracı, Turfetul- Ayn nasıl oldu! demiş.
Yani bu kadar.
Bu nasıl olur? demiş Geylanîye.
Bana anlat! demiş.
Koca Emirel Müminün.
Abdulkadir Geylanî demiş ki: Sen bir git! demiş.
Abdest al da ondan sonra gel! demiş.
Onun önüne girilir mi?
Emir olursan ol.
Ne olursan ol.
O Allahın Velîsi.
Projöktörleri var, telsizleri var, radarları var, telsiz-telgrafları var, televizyonları var.
Anlamış.
Utanmış emir dönmüş.
Döner dönmez bir gölün kenarında bulmuş kendisini.
Bu laf çarpma marpma lakırtı değil.
Masal da değil.
Bu ancak inananın kafasına girer.
Öteki: Haa haa haa masal! der.
Evet masal masal nasıl kabul edersen.
Soyunmuş göle girmiş.
Gusûl etmiş abdest almış.
Tam çıkmış dışarıda ki emir kendini kadın görmüş.
Kendisi kadın.
Vay anasına derken.
Ordan bir çoban gelmiş.
Bunu sevmiş mevmiş felan.
Çobannan evlenmişler.
İki tane çocuğu olmuş emirin.
Kadın, kadın olmuş.
Efendim bu nasıl oluyor?
Tahammül ederseniz ben şimdi burda bende yaparım.
Ben Velî değilim.
Hokkabaz da değilim.
Allahın âyetlerine inanınız cemaat şüphe etmeyiniz.
Şüphe etmeyiniz.

Çocukları olmuş.
Geçinip gidiyorlar felan derken.
Yürümüş adam.
Çocuklarını bırakmış ordaki kulübesinde de yürümüş.
Kadın yani emir kadın oldu.
Derken ayağı şey etmiş.
Şöyle bir düşerken bir toplanmış bakmış ki Abdulkadir Geylanînin huzurunda.
Abdulkadir Geylanî bakmış demiş ki: İnandın mı demiş.
Bir an için doğurduğuna demiş.
Yanaş buraya! demiş.
Şöyle bir cübbesini kaldırdığı gibi doğurduğu iki çocuğu da göstermiş.
Zaman içinde zaman vardır efendiler.
Zaman içinde zaman vardır!
Bunu akılla çözmek güçtür.
Israrla söylüyorum.
Benim aklıma onu kurşun eritip de kulağa döker gibi döktüler.
Ve ondan söylüyorum.
İnanın, inanın vardır böyle şeyler.
Böyle şeyler vardır

Tevratta ve Kurânda: Dünya yedi günde yaratıldı! der.
Bu da, bizim aklımıza sokmak için genişletilmiş bir tariftir.
Yoksa kûn! lafzıyla hepsi yaratılmıştır.
Kafamıza girmeyeceği için yedi güne onu.
Tevrat yazar.
Yedi günde halk etmiştir.
Çünkü İslam Dininde bir kaide vardır.
El emru iza daykettesia vettesiadayk.
Mesele ne kadar daralırsa o kadar genişler.
Ne kadar genişlerse o kadar daralır!
Leblebi gibi olur.
Demir leblebi gibi.

Mesela şu ziyâ.
Güneş ziyâsı ve elektrik.
Bunlar fende sabittir.
Saniye de yani höh! dediğiniz zaman üç yüz bin kilometre süratle gider.
Üç yüz bin kilometre.
Buradan tık! dediğiniz zaman Amerikada tık!.
Üç yüz bin kilometre.
Bunların hareketlerini biz göremeyiz.
Devamlı olduğunu zannederiz.
Böyle vır vır vır üç yüz bin kilometre süratle.
Ses öyle değildir.
Saniye de üçyüz elli iki metre gider ses.
Burdan bağırdım mı üç yüz elli iki metre.
Saniye de höh! dedi mi üç yüz elli iki metre gider.
Gök gürlediği zaman şimşek evvelce düşmüştür.
Şimşeği hemen görürsünüz çünkü üçyüz bin kilometre ziyâ şey ettiği için bir müddet sonra da gürültüsü kulağınıza gelir.
İnsanların en doğru idraki o halde gözle değildir.
Kulakladır.
Kulak, görmeden afdaldır.
Çünkü Kurân-ı Kerimde Essemiül- Basîr diyor.

Semii evvel almış Basîri sonradan getirmiştir.
Peygamberler arasında görmeyen âmâ olanlar var idi.
Fakat sağır olanlar yoktu.
Görmede ışığa ihtiyaç vardır.
Karanlıkta görme yoktur.
Tek taraflıdır.
Fakat işitmede ışığa ihtiyaç yoktur.
Ve her taraftan duyarsınız.
Onun için âyet-i kerimede:
Ya Habibim Sana bakıyorlar fakat seni göremiyorlar âyet-i kerimesi vardır.
Demin ki Musanın:
Len terani: Ben göremezsin!
Len yeraaani: Ben görünmem! diyor.
O halde Onu görmek hassamız yoktur.
Ancak o hassa bize verildiği zaman görebiliriz.
Fotoğrafa film çekersiniz.
Film çekilir.
Fakat görünmez.
Karanlık oda da kırmızı ziyânın altında açarsın görünmez.
Banyoya sokarsın.
Banyoda böyle sallaya sallaya sallaya bir de bakarsınız fotoğraf ortaya çıkar.
İnsanlarda ölüm hududundan geçtikten sonra cennet banyosuna girdikleri zaman bunu görebilirler.
Nedir o cennet banyosu.
Vucuhun yevmeizin nadiretun ila rabbiha naziretun.
Alnı temiz olarak kollarını sallaya sallaya:
Dünyada ulan ne insandı.
Ne yalan söyledi.
Aza kanat etti.
Kimsenin peşinden koşmadı.
Baklava yemedi ama peynir ekmeknen ömrünü şey etti geçti!
Ve ahrette de bu insanlar:
Vucuhun yevmeizin nadiretun ila rabbiha naziretun.

Onun için aziz cemaat!
Allah izzet perdesi arkasında gizlidir!
Âyettir bu.
Demek Onu görmek hassamız yoktur bu dünyada demektir.
Halbuki O dünyada her an görünmektedir.
Fakat biz Onu görme hassasına malik değiliz demektir.
Allah insandan gizlenmemiştir.
Bizde onu görme kabiliyeti yoktur.
Yanlış anlamayın.
Allah bütün şiddetiyle ortadadır.
Ben bir gizli hazine idim.
Görünmek için kâinatı yarattım!
Allah insandan gizlenmemiştir.
Bizde Onu görme kabiliyeti yoktur.
Bir çiçeğe bakan, onun renginden Allahın El Velî Esmasını seyreder.
Ama nerde o kafa nerde göz.
Görünmede hüner yoktur dedik.
Görünmeyi görmede, anlamada hüner vardır.
Bu hüner gayba ihlas ile inanmada gizlidir.
İnandın mı gayba bu hüneri elde edebilirsin.

Mikrobu hiç biriniz görmemişsinizdir.
Amma biz gördük okurken mikrobu böyle.
Mikroskopta beş bin defa.
Dört bin defa koyulan mikrobu okuduk, gördük bunu gözümüzle.
O halde siz biriniz görmediğiniz halde görenlerin sözüne inandığınız için var
olduğuna inanıyorsunuz mikrobun.
Görmeyi bile ispat için söylemek lâzımdır.
Görenin ikrarında, sözündedir kıymet.
Söz söylemezsen kıymet kazanmaz.
Gözü görmeyen karşısında bir sürü kadın olsa.
Gözü yumuk.
Arasındaki annesini tanıyamaz bu adam.
Kokuynan mokuynan.
Fakat annesinin sesini işitirse hemen tanır.
O halde insanlar sesle alırlar.
Onun için iki kulak vardır.
Dikkat buyurursanız İslamiyette kulağa, göze sövmek en büyük küfürlerdendir.
Çünkü Cenâb-ı Allah diyor ki:
Ben kulumla görürüm, Kulumla işitirim.

Aziz cemaat bana dikkat edin ben burdayım.
Fakat beni burda görüyorsunuz o halde gören başkası, sana gösteren başkasıdır.
Hakiki Onnan gördüğünüz zaman beni yok görürsünüz.
Benim sesimi işitiyorsunuz.
Ses dalgaları havada teee kulağınıza kadar geliyor.
Amma sesimi kulağınızda işitmiyorsunuz.
Bakın dikkat edin.
Ağzımın içinde sesi işitiyorsunuz.
O halde işiten başkası efendiler.
İş bunu anlamadadır.
Bunu anladığınız dakikada Amerikayı da görürsünüz buradan.
Amerikadaki adamın sesini de işitirsiniz.
Bir küçücük insan yapması âlet bunu yapıyor da sen nasıl yapamayacaksın!

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem bir gün Medineden:
İnni liecüdü nefeser- Rahmân min kibelil- Yemen
İnni liecüdü : Ben alıyorum demek.
Nefeser- Rahmân : Rahmânî güzel bir nefes alıyorum.
Min kibelil- Yemen : Yemen tarafından.
Dört yüz seksen kilometre Medineye uzak.
Veysel Karanî Hazretleri şey ediyor.
Cenâb-ı Peygamberi görmemiştir.
Dua ediyor:
İlahi!
Entel- Halik, ene mahluk,
Entel- Rezzak, ene mazruk.
Entel- Ganiy, ene zaif! diye meşhur duası vardır onu yapıyor.
Bu sesi, Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem alıyor Medineden.
O halde sende onun ümmetisin sende Onun gibi olmalısın.
Nasıl olurum?
Yalan söyleme.
Helal yokma ye.
Kimsenin aleyhinde söyleme.

Yalancı olma,
Âdil ol. Doğru ol!
İşte bu.
Başka artık kuyruk çıkarmaz insan.
Ama bu üç dört kelimeyi yapabilmek güçtür.
Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.
Öğüt dinlenir ama yapması güçtür.

Onun için Aziz Cemaat, sabretmek lâzımdır.
Bir gün Hazreti Musa Tûra gidiyormuş.
Vahiy almak için.
Zengin bir adamın çiftliğine uğramış.
Milyoner herif o zamanın Kârunu.
Varmış Hz. Musa.
Buyur Ya Rasûlallah! demiş.
İkram etmiş o zaman sütü mü neyiyse işte.
O zamanda fruko nerde fruko
Ya Rasûlallah demiş.
Tûra çıkıyorsun. Benim için demiş dua et demiş.
Ben çok zenginim demiş o kadar zenginim ki dağıta, dağıta, dağıta bitiremiyorum
demiş.
Ve şükürünü yerine getiremiyorum bunun.
Ne kadar bir gelirse yüz dağıtıyorum.
Cenâb-ı Allaha sen peygambersin dua et demiş.
Benim zenginliği mi biraz frenlesin, kıssın! demiş.
Peki!
Biraz ileride bakmış ki bir adam.
Çırçıplak yarı beline kadar toprağın içinde.
Ya Rasûlallah demiş Tûra gidiyorsun.
Ben bir senedir setr-i avret yapacak bir bez bulamadım demiş.
Cenâb-ı Allaha benim için sen dua ette sen Rasûlsun seninki kabul olur. Bana demiş
bir örtülük bişey nasib-i müyesser etsin!
Peki! demiş.
Vahiy alıyori bilmem ne oluyor.
Soruyor: O ikinci kuluma söyle ona demiş her şeyi vereceğim. Biraz daha sabretsin!
demiş.
Ötekisine gelmiş.
Ona da söyle onun istediği ayarda zenginliğini indireceğim yalnız, Bana biraz isyan
etsin! demiş.
İnmiş Tûrdan o toprak içinde bekleyen adama demiş ki: Sana istediğini verecek
yalnız demiş biraz daha sabrını istiyor
Ya Rasûlallah artık bende sabır mabır kaldı mı demiş baksana ben çırılçıplağım.
Yer yarıldığı gibi cuuup herif aşağıya.
Ötekisine gelmiş: Senin şeyini indirecek aşağıya. Servetini. Yalnız biraz küfretmeni
istiyor. demiş.
Ya Rasûlallah demiş ben bu kadar nimeti vermiş ben hamdını yapamıyorum. Allaha
nasıl küfrederim! demiş.
Adamları koşmuş demiş ki: Efendim koyunlar üç doğurdu. İnekler bilmem ne oldu.
Kazanda kaynayanlar pirinçler altın oldu demiş.
Onun için aziz cemaat sabrediniz!
Sabrediniz!..

İnsanlar dinî bakımdan da üç kıratta yaratılmıştır tiynet bakımından.
Hazreti Musa Tûra giderken gelmiş.

Birisi çıkmış: Ya Musa demiş.
Benim için dua et! demiş. Kırk senedir odunculuk yaparım demiş.
Dağdan odun keser gelip pazarda satar bunnan şey ederim.
Çoluk çocuğum yok. Fakat artık yaşlandım demiş.
Çok yaşlandım. Taşıyamıyorum odunu demiş.
Allaha dua et de demiş bana bir eşşek versin demiş.
O zaman Rasûllerinen bir olduğu için Rasûl onun şeyine dua ederdi.
Kendisi kul yapmazdı.
Edeben yapmazdı.
Hazreti Rasûl şey o zamanın peygamberleri sağ idi.
Peki demiş.
Tam Tûra çıkıyor.
Bakmış bir mağara kovuğunun yanında dev gibi bir adam.
Bir ok yapmış şöyle.
Hazreti Musa gelmiş, Musa da iri yarı.
Selamün aleyküm demiş.
O şöyle gözüynen: Aleykümüsselam yâ Rasûlullah! demiş.
Ne arıyorsun burada?
Valla Ya Rasûlallah demiş.
Allahı bekliyorum vuracağım! demiş.
Sen Tûra çıkıyorsun demiş.
Ateş görünüyor ya demiş.
Buranın içinde görünüyor.
Sen konuşurken ben Allahı vuracağım! demiş.
Peki demiş. Ne yaptı Allah sana? demiş.
Yahu demiş. O gine öyle duruyor.
Ben Cenâb-ı Allahtan on senedir üç tane deve istiyorum demiş. Üç tane deve!
demiş.
Vermiyor demiş. Artık burama geldi demiş.
Yerleştirip öldüreceğim demiş.
Hele hele sen dur demiş. Yapma! Ben dua edeyim demiş.
Yok Musa demiş sen duanı yap demiş.
Ben bekleyeceğim demiş.
Hazreti Musa gitmiş.
Bunlar olur mu?
Olsun, olmasın içindeki sen tortuya bak!
Suyun içinde şeker erimiştir.
Şekeri bulamazsın.
Diline vurduğun zaman şekerli olduğunu anlarsın.

Daha var mı vakit efendim dalıp gitmeyelim?
Yedi Sekiz dakika var efendim Akşam Namazına!
İyi şimdi bitiyor!

Gitmiş başka birini görmüş.
O da ibadet halinde.
Bir seccade Üstünde.
Ya Rasûlullah demiş. Bana demiş.
Cenâb-ı Allaha söyle demiş.
Acaba ben cennetlik miyim? demiş.

Ezan okundu mu kılalım namazı?
Peki demiş.

O üçüncü kula için demiş ki.
Ona söyle demiş Ben şimdi demiş
Başka diyarlara gidiyorum.
Dünyayı bir kıla astım.
Üç ay dünya ile meşgul değilim.
Döndüğüm zaman onun hesabını yapar ben ona şey ederim.
Öteki kula da söyle yine ben dünyayı bir kıla astım.
Başka diyarlara gidiyorum üç ay, döndüğüm zaman onun devesini vereceğim demiş.
Ötekine de söyle demiş.
Onun bir komşusunun katırı var.
Onun ölmesi için dua ediyor demiş.
Beddua etmesin vereceğim! demiş.

Birinci adama gelmiş demiş ki.
Allah bir kılınan dünyayı astı.
Üç ay başka bir diyara gidiyor geldiği zaman!
Ya Musa demiş hiç dünya kıla asılır mı? demiş.
Sen cehennemliksin! demiş.
Asarsa asar!..

Ötekine gelmiş demiş.
O yine duruyor.
Demiş ki: Cenâb-ı Allah bir kıla astı dünyayı üç ay bir yere gitti demiş.
Döndüğünde sana verecek demiş.
Ya Musa Allah kıla değil, böyle havada bile durdurur.
O Allah yalan söylemez! demiş.
Ben üç ay daha beklerim! demiş.
İndirmiş.
İndiği zaman dağdan otuz tane bembeyaz deve adamı bekliyormuş.

Gitmiş öteki adama.
Öteki adama demiş ki:
Sana eşşeğini verecek demiş.
Yalnız komşunun şu katırı için beddua ediyormuşsun, etme! demiş.
Ya Musa! demiş.
Allah bana beş yüz tane de eşsek verse ben o katır için hep beddua edeceğim!
demiş.
Onun için böyle İslam böyle ilginç olur.
Lillahil Fatiha

KELİMELEER:

Safsata: Hezeyan, yalan, uydurma. Zâhirde doğru, hakikatte yanlış ve yalan olan kıyas.
(Bak: Dimağ)

Akibet: Bir şeyin sonu. Nihayet. Netice, sonuç.

Rabiatül- Advıyye: (Hi: 95 - 185) Basra'lı bir hatun. Bütün hayatını dine hizmet için vakfetmiş, zengin kimseler evlenmek teklifinde bulundukları halde; "Allah'ı anmaktan, dine hizmetten beni alıkor" fikri ile reddetmiş, fakirliği ve istiğnayı kabul edip dine hizmetten vaz geçmemiştir. Talebe okutmuş meşhur bir velîyedir. (R. Aleyha)

Hasanül- Basrî: (Hi: 21-110) En ileri Tâbiînden olup hadis ve fıkihta büyük âlimlerdendir. Basra'da medfundur. Mezheb sahibi bir müçtehidir. Sahabe-i Kiram'dan 130 zat ile görüşmüş, Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, Neseî, İbn-i Mace kendisinden hadis nakletmişlerdir.

Vaktaki: f. Ne vakit ki, o zaman ki, olduğu vakit.

Mukabele: Karşılık, karşılamak. * Mücadele. * Karşılaştırmak. Karşılıklı yapılan iş, karşılıklı yapılan okuma. * Camide Kur'ân-ı Kerimi okuyup halka dinletmek.* Yüz yüze olmak. * Düşmanın şerrinden kurtulmak ve onun şiddetini kaldırmak için onu yıldırarak tedbirde bulunmak.

Behemehal: f. İster istemez. Mutlaka. Her halde.

An-ı vahitte: Bir anda.

İdrak: Anlayış. Kavrayış. Akıl erdirmek. Fehim. Yetiştirmek.(Maalesef insanlar teâvün sırrını idrak edememişler, hiç olmazsa taşlar arasındaki yardım vaziyetinden ders alsınlar! İ.İ.)

Kadîr: Mukaddir. Muktedir. Kudreti mutlak olan ve her hususa muktedir olan. Nihayetsiz kudret sahibi.

Keramet: Allah (C.C.) indinde makbul bir velî abdin (yâni, âdi beşeriyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkrâm, ağırlama.

Hassa: (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Halik: halk eden Allah cc.

Mahluk: Yaratılmış. Yoktan var edilmiş olan.

Rezzak: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Mezruk: Rızıklanan.

Ene: Ben.

Ente: Sen.

Zaif: (Za'f. dan) Gücsüz, iktidarsız, kuvveti az, kuvvetsiz, tâkatsız. Kansız. Gevşek, tenbel.

Kârun: (A, uzun okunur) Peygamber Musâ (A.S.) devrinde yaşamış, malı ile mağrur olarak haddini aşmış ve Cenab-ı Hakkın zekât emrini dinlemediğinden Musa'nın (A.S.) duâsından sonra malı ile birlikte yere batmış olan dünya zengini. Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanını kendine mâlederek nankörlük ve enaniyetinden dolayı bu fena sıfatı ile meşhur olmuştur.

Setr-i avret: Başkalarına gösterilmesi haram olan yerleri örtmek. Şer'an örtülmesi lâzım gelen yerlerini örtmek. (Bak: Avret-Tesettür)

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

Kırat: Ayar, sınıf.

Tiynet: Huy. Yaradılış.

ÂYETLER:

رَبُّهُ تَجَلَّى فَلَمَّا تَرَانِي فَسَوَّفَ مَكَانَهُ اسْتَقَرَّ فَإِنْ الْجَبَلِ إِلَى انْظُرْ وَلَكِنْ يَتَرَانِ لَنْ قَالَ إِنَّكَ أَنْظُرْ أَرْنِي رَبِّ قَالَ رَبُّهُ وَكَلَّمَهُ لِمِيقَاتِنَا مُوسَى جَاءَ وَلَمَّا الْمُؤْمِنِينَ أَوَّلُ وَأَنَا إِلَيْكَ تُبْتُ سُبْحَانَكَ قَالَ أَفَاقَ فَلَمَّا صَغُفًا مُوسَى وَخَرَّ دَكَا جَعَلَهُ لِلْجَبَلِ

🌀---"Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu kale rabbi erini enzir ileyk kale len terani ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani felemma tecella rabbühu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minin: Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca «Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!» dedi. (Rabbi): «Sen beni asla göremezsin. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksin!» buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim. (Araf 7/143)

نَاصِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجُوهَ
نَاطِرَةً رَبَّهَا إِلَى

🌀---" Vucuhun yevmezin nadiretun. İla rabbiha naziretun.: Yüzler vardır ki, o gün ısırl ısırl parıldayacaktır. Rablerine bakacaklardır (O'nu göreceklardır). (Kiyâmet 75/22-2)

الْعَلِيمُ الْعَزِيزُ تَقْدِيرُ ذَلِكَ لَهَا لِمُسْتَقَرَّ تَجْرِي وَالشَّمْسُ
الْقَدِيمُ كَالْعُرْجُونِ عَادَ حَتَّى مَنَازِلَ قَدَرْنَاهُ وَالْقَمَرُ
يَسْبَحُونَ فَلَاكَ فِي وَكُلِّ النَّهَارِ سَابِقُ اللَّيْلِ وَلَا الْقَمَرُ تُدْرِكُ أَنْ لَهَا يَنْبَغِي الشَّمْسُ الـ

🌸---"Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym. Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü yembeğiy leha en tüdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun: Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, azîz ve alîm olan Allah'ın takdiridir. Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihâyet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler. (Yâ Sîn 36/38-40)

جَدِيدِ خَلْقٍ مِّنْ لَّبْسٍ فِي هُمْ بَلْ الْأَوَّلِ بِالْخَلْقِ عَيِّلَتْ

🌸---"E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedit: İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler. (Kaf 50/15)

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-13

KULLUK KOLAY MI?..

Dinin gayesi insanın kalbini ruhanîleştirmektir.

İnsanın ruhuna nüfuz etmek icab eder.

Bütün kâinat, bu namütenahi kâinat işte ruhun kendini idrak etmesi için bir sahadır.

Bütün kâinat. O halde kâinatın her yeri kudsîdir, mukaddestir biz İslam için.

Efendim felan yer uğursuzdur. Felan yer gavur yeridir.!

Yoo yooo yooo! Hadis-i Peygamberi var.

Bütün zemin mesciddir. buyuruyor Cenâb-ı Peygamber!..

Onun için İslam dağ başında da, kiremit üstünde de, damda da, tayyare de de her yerde namaz kılabilir.

Bütün zemin mesciddir.

Mescid oldu mu, mescide mukaddes abdestli girilir.

O halde aziz cemaat.

Ben sizi zorluyorum.

Mütemadiyyen abdestli gezin.

Kâinatın yer yeri mesciddir.

Anladınız mı şimdi.

Herşey zamanında geldiği zaman sorulur.

Abdestsiz gezme, abdestsiz gezme.

Bozuldu al. Gece yattın, kalktın gece gittin helâya al.

Su yok. Bir damla suynan da alır insan.

Avucuna dökersin, şöyle bitti.

Abdestli yat, kalkacağın belli olmaz.

Abdestli yatarken gece uykuda ruhun kabz olursa şeytan yanına yanaşamaz senin.

Zaten abdest aldın mı şeytan gider oğlum.

Zaten bu âhir zamanda müslümanları şeytanlar uğraşmaz oğlum.

O kadar uğraşacak mevzu var ki onların uğraşsın.

Ama dediğim Müslüman.

Müslüman yalan söylemez.

Müslüman gıybet etmez.

Müslüman dedikodu etmez.

Şakadan bile olsun yalan söylemez.
Midesine haram sokmaz.
Aç durur geberir, midesine haram sokmaz.
Çünkü haram girdi mi.
Nasıl ki evvelen size çok anlattım. İş berbattır.
Hakiki insanlık, müsibetle güçlükler tekamülündeki sabırdan ibarettir.
Bu dünya dayanma pazarıdır. Sabredeceksin.
Şükür insanın nefsinin korur. Elhamdulillah.
Sabır kalbini Allah ile doldurur. Men sabere zafere.
Her şeyin sonunda Esmâü-l Hüsnâ yı ezbere bilen varsa, Es Sabûr ile biter.
Her şeyin altında Es Sabûr olan Allah gizlidir.
Onun için kalbini Allah ile doldurur sabreden insan.
Şükr ise nefsinin korursun.
Nefsinin korumadan sabredemezsin.
Onun için aziz cemaat.
Zaten hakikatte dindar insan veya dinsiz insan diye bir şey yoktur. Dinsiz insan.
Düşünebilen veya düşünemeyen, ihtiraslarına hakim veya onlara zebun olan insan vardır.
Her insan dinsiz bile bir şeye inanmıştır.
İnanmayan bir şey yoktur. Hayvan bile inanır.
Sürüynen gider akşam köye girdiği zaman kendi evini bulur.
Nereden buldu.
Efendim buldu!
Bulur işte, öyle bulur.

Onun için aziz cemaat;
Allaha tâzim hududuna evvela cesedle tâzim ile girilir.
Bu edebe cesedi tâzim ile girilir.
Nasıl o cesedi tâzim.
Cesedini temiz tutmak.
Midesine haram sokmamak. O da cesedi.
Zehir yediğin zaman cesedin niçin çürüyor.
Helal yoldan yürümek.
Cesedini temiz tutmak.
Mideye haram sokmamak.
Helal yoldan yürümek.
Her an abdestli dolaşmak.
Daima abdestli olana şeytan yanaşamaz.
Ben söylemiyorum.
Allahın büyük incisi Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz söylüyor bunu.
Çok uyuma.
Mideni çok doldurma.
Dilinden şükrü bırakma.
Belalara sonsuz bir sabır göster.
Peki yahu helal kazanıyorum ben, obur gibi yiyeceğim!
Oğlum yeme.
Cenâb-ı Allah insanı yarattığı zaman.
Kaç okka peynir, ne kadar helva.
Ne kadar tavuk, ne kadar yağ, ne kadar ceviz, ne kadar pasta.
Ne varsa yiyeceğini hesap etmiş hazine-yi humayununa, hazine-yi İlahîsine koymuştur.
Bu kulunun giyeceği bütün, eş, yemek, şu, bu, su, mu hepsi nedir. 3 tondur dedi.
Sizin üç ton, ötekinin 5 ton.
Öteki daha obur olacak sekiz ton.

Çok dikkat edin buraya aziz cemaat.
Bunlar kitaplarda yoktur.
Es Semi Esmâsına riâyet edersen kulağın almadığı bazı sesler vardır.
İnsana fısıldarlar.O fısıltılardan söylüyorum.
Radyonuz yok sizde. Benim aha burada küçük bir radyom var ordan geliyor sesler.
Anlaşıldı mı? Her zamanda orada.
Bir âyet-i kerime de diyor ki Ben diyor.
Kaç ton? Hasan Efendiye.
Bunun beş ton rızkı var.
Beş tonu yemedikten sonra Ben bunun ruhunu kabzetmem diyor Cenâb-ı Allah
kontratı veriyor imzalıyor.
Sen dersin ki: Efendim ben bunu on senede yerim ama on beş senede yiyeceğim!
Ömrün uzar. Ömrün uzar.
Ben efendim ben hepsine dayanamıyorum börekleri yiyeceğim!
Geberirsin. Geberirsin.
Ama bir şartla diyor bunu: Ben koydum ama. Hasta olursa âyet-i kerime de diyor ki:
Tedavi olunuz!
Emrediyor, tedavi olacaksın.
Niye?
Ruh-u Rasûlullah var onun için tedavi olacaksın.
Ben seni boş bırakmadım. Başı boş, serseri değilsin.
Eyahsebul insanu en yutreke suden
Biz insanı başı boş yularsız mı bıraktık zannediyorsunuz diyor.
Nedir o?
Hasta olursan tedavi olacaksın.
O halde bir insan hasta olursa tedavi Allahın yarattığı cesede edeb icabı tedavi
olmak mecburiyetindedir.
Tedavi farzdır insana.
Ben efendim olmayacağım tedavi.
Küfre girer. Farzı terk eder, kendine göre kâfir olur.
Kâfirlik şimdi kolay oğlum. Eskiden zordu kâfirlir. Şimdi kolay.
Bir saniye de kâfir olursun.
Bir saniye de Müslüman olursun.
Şimdi hasta oldu mu diyor.
Ben o hazinemdeki hani yiyecekleri var ya onu bir naylon torbaya doldurur sararım
gelir başucuna korum hastanın diyor.
Kimse görmez onu diyor.
Tedavi olmaz, bilmem ne etmezse diyor.
Rızkını mızkını ben evvelce kontratımı fes eder, Azraile: al bunun canını derim!
diyor.
Öyle kolay değil.
Ben rızkımı geç yiyim de, az yiyim de.
Aha öyle değil iş.
Şimdi durum bakın neler çıkacak altından.
Hasta oldu mu diyor. Ben kuluma acırım diyor.
Er Rahîm Esmâm her şeyi kavrar.
Onun için: El emrazu hedayayi min azzi ve celle min abid. Hastalıklar kul için Allah
tarafından insana verilmiş bir hediyedir buyuruyor.
Ne hediyesi bu. Böyle hediye olur mu?
Kıvraniyorum sabah böyle bu ne biçim hediye.
Hediye yahu oğlum.
Şimdi hastalıklar iki türlüdür.
Biri manevî hastalıklar. Biri maddî hastalıklar.
İnsanlar, şimdi şu elinizi sürseniz şuraya. Biraz çizilse.

Başlasanız kaşımağa, kaşı kaşı kaşı.
Yahu dur kaşıma!
Çok kaşınıyor efendim sabredemiyorum!
Sabrı da bırak kaşı kaşı kaşı deriler soyuldu.
Hazırladın mı sen hastalığa yer.
Giderken toprakta girdi mi.
Girdi!
Mikroplar girdi mi?
Girdi!
Mikroplar var dışarıda amma sen burayı hazırladın.
Hazırlamasaydın girmeyecekti.
Mesela giderken. Şöyle yaparsın. Duymazsın bile.
Buradaki kaşıntı birikir, birikir, birikir bir küçük sivilce olurdu.
Bazı insanlar da yapar.
Edepsizlik yapar.
Nasıl efendim ben edepsiz değilim. Beş vakit namazımı kılıyorum. Hatta hacıyım. Ne olursan ol oğlum.
Aklınnan edepsizlik yaparsan onun tevbesi kolay.
Bide haberin olmadan edepsizlik yaparsan.
Nasıl.
Sokakta giderken bastın bir karıncaya.
Efendim karınca, nasıl var?
Açacaksın gözünü. Ne zannettin ya Müslümanlık kolay mıydı.
Giderken birinin kalbini kırdın.
İslamiyette giderken: Efendim felan şeylere bakmamak, Efendim günahdır! der efendim.
Ulan günahdır istediğine bak mesele o değil.
Sana fenâdır sana fenâ.
O damla damla damla birikir. Bu kaşıntı gibi.
Orası açıldı mı şeytanın mikrobi, şeytanın bilmem nesi sana girer.
Anlaşıldı mı. O halde hediye dir insana.
Toplarsın edepsizlikleri toplarsın, toplarsın, toplarsın. Hani cinganeler vardır.
Sokaktan akşamüzeri iftar zamanı bir dilim ekmek ordan bir dilim ekmek ordan, bir dilim ekmek ordan bir torba ekmek yapar.
Onu ne yapar yer mi?
Yooo doğru.
O tükürük köftesi yapan heriflere götürür.
O da tenekeye basar birer de et vurur.
Ötekine berikine sağlar bunu.
Onun için bu bilmediğimiz edepsizlikler.
Sokakta giderken birine çarptın.
Gerisine: Efendim affedersiniz kusura bakmayın!
Zıyanı yok oğlum! Zıyanı yok oğlum!
Ama affedersinnen, zıyanı yokunan herifin parmağı acır ama.
Onun için böyle fenâlıkları.
İşte bu gibi fenâlıklardan, haberi olmayan fenâlıklardan insan kendini korumak için daima abdestli gezecek.
Bu birikir. Bu fenâlıklar birikir birikir birikir.
Allah onu bir hastalık sûretinde tecellî ettirir.
Çıkar. O zaman duyarsın. İşte bu hediye dir.
Senin edepsizliklerini topladı topladı.
Aha edepsizliğin önünde kulum.
Ya tedavi ol. Ya af dile demektir. Tövbe demektir.
Manevî edepsizliğin varısa aman Ya Rabbi sen beni kurtar dersin.

Maddî edepsizlikse tedavi olacaksın.
Onu da mecbur tutuyor.
O halde tedavi olmak maddî bir nevi tövbe demektir.
Allahın malzemesiyle. İlacı da Allah yarattı.
Haaa şimdi kulunun ekmeğini koydum oraya.
Torbası, naylonuna koydum getirdik.
Bakalım ne yapacaktır. Amma deriz.
Ben kulumu, şimdi bu bunu yerse ağrısı var, şu var.
Hanı mesela bağırsağa tıkanır herifin öküz gibi su içmeye başlar.
Ooooo vır vır vır. Aman dereleri içecek. Patlar gider.
Hastaneye de vermeyen.
Su vermeyen aman buna aman geberirsin. Oğlum ölürsün.
Peki beyim. Korkuttu mu içme suyu.
Şimdi yemeğe önüne koy amma. O görünmeyen yemeği.
Acır Cenâb-ı Allah. Er Rahmân Er Rahîm Esmâsıyla tecellî eder.
Bu kulumu ben yarattım. Bana secde ediyor.
Ama kâfir olsun. Dinsiz olsun hepsinde aynıdır bu.
Musavat-ı İlahî.
Kul yemeğini yemesin diye iştahasını kesiverir Cenâb-ı Allah.
Onun için bütün bazı hastalıklarda insanın iştahı kesilir bilirsiniz. Bunu tıp halledememiştir. Tıpta halledilememiştir.
Felan hastalıkta iştahı kesilir. Ama niye kesilir kimse bilmez.
İşte Allah kulunu korumak için iştahını çekiyor.
Niye?
Tövbesini yapsın bilmem ne. Rızkını sarf etmesin. Ben çünkü kontrat ettim.
Rızık biterse giden gürültüye.
Onun için az ye diyorum az ye.
Oburluk yapma. Oranın rızkını kaybetme.
Oranın rızkını kaybetmezsen dünyada kalma müddetin fazla olur. Şükür ve rıza yoluna dövüzün fazla olur.
Üç günde hazırlanmakla otuz günde hazırlanmak arasında büyük fark var.
Ama efendim felanca yirmi yaşında öldü. Felanca da üç yaşında.
Onların sebepleri başka oğlum. Onların sebepleri başka.
Onları biliyor musun?
Biliyorum yaaaa.
Ama anlatırsam hepiniz çıldırırsınız.
Aman Allah! der hepiniz kaçarsınız.
Bende cübbeyi bırakır evime giderim.
Her şey söylenmez.
Siz bunlarnan uğraşın yeter o kadar.

O halde ne diyoruz.
Cesedini temiz tut.
Midene haram sokma, Helal yolda yürü.
Her an abdesti bulun.
Daima abdesti olana şeytan yanaşmaz.
Çok uyuma.
Mideni çok doldurma.
Eee niye uyumayım yahu Allah vermiş.
İstersen öküz gibi uyu.
Efendim bazısı uyamazda gelir: Doktor Bey reçete yaz!
Aha yazıyım.
Al oğlum gider.
Yirmi dört saat uyu.

Onlar zaten uyanık insanlar değildir.
Uykudan uyandıkları için sıkıntı duyarlar.
Tekrar uyumaya için, onun için ilaç alırlar.
Uyumadıklarından değil.

Onun için aziz cemaat gece kervanlar geçer haaa.
Ay bak yeni göründü.
On beşine kadar dünya bildiğin dünya değildir haaa.
Gece kat bir buçukta bir namaz kıl.
Ben illa gebersem de, kalksam da gece namazımı kılacağım diye şey et, aht et.
Kendine söz ver. Bir şey olmazsın korkma.
Zinde olursun. Zinde olursun.
Efendim ben bir şey.
Oğlum bir şey görme.
Elektriklerin sönükte onun için geçen sinemayı göremiyorsun.
Bir gün elektriklerin yandı mı çooooo şeyler görürsün.
Devam et. Acele yok İslamiyette.
Es Sabûr Esmâsına bürünmek vardır.
Dilinden şükrü bırakma.
Belalara sonsuz bir sabır göster.
Sabrında: Öff!..
Yoooo!..
Kış gelir odunu, dondurmayın, Yaz gelir neydi o aman, başımı, dişimi.
Yooo bu sabır değildir. Bu sabır değildir.

Hazreti Ebu Bekir r.a un dişi ağrımışta.
Huzur-u Risalette imiş.
O kadar ağrımaya başlamış ki tahammül edemiyor.
Gözlerinden yaşlar gelmiş.
Rasûlullah demiş.
Ya Ebâ Bekir ne oldu sana?
Hiç ya Rasûlullah! demiş.
Hele hele demiş.
Ya Rasûlullah üç gündür dişim ağrıyor.
Tahammül edemiyorum.
Şimdi huzur-u saadetinizde ağrıdı.
Tahammülsüzlükten gözümden yaş geldi! demiş.
Rasûli mübarek elini uzattığı gibi duruvermiş.
Ya Ebâ Bekir bana üç gündür niçin söylemedin? demiş.
Ya Rasûlullah Allahı sana mı şikâyet edeyim? demiş.

Aman şuram ağrıdı ölsemde kurtulsam aman, aman!
Yoooo bu Müslümanlık değil.
Bu kâfirlik de değil. Bu hiçbir şeyliktir.
Halinden şikâyet bir nevi kaderi tenkid etmektir.
Kaderi tenkid edenin muhakkak başı kırılır. Bakın tarihe.
Onun için İslamda dünyadan şikâyet katiyyen yasaktır.
Tövbe ve istiğfar fırçasıyla durmadan fırçalanmak lâzım.
Ama ben edepsizlik yapmadım.
Yaaa demin dedim ya haberin olmadan edepsizlik yaparsın.
Şu anda bak, tozları silkelemek daha iyi değil mi?
Bu da bir istiğfardır. Cesedi istiğfardır.
Güzellik istiğfarı saçların büyümüş düzelt.
Buralarında kıllar büyümüş. Cımbıznan al güzel görün.

Senin ve sur Allahın bütün nuru yüzündedir senin.
İçinde Allah dolu insanın.
Hakiki müslümanın başı da sonu da Allahu Zülcelal ile doludur.
Yıkayın Allahın Kevser suyuyla insanı.
İçine de tıka basa Rasûlullah nuru doldur.
Kalbine de sok Allahı. İşte müslüman budur.
Kalbi vurduğu zaman: Allah! Allah! diye vurur.
Hepiniz vuruyorsunuz.
Amma sen daha dağdasın. Gürültüdesin.
Kavgadayken insanın bir yeri bir yere vurulursa kesilir farkına varmaz.
Harbte kurşun girer cıv! diye gelir geçer.
Sen korkundan kurşunun bile farkında değilsin.
Onun için Müslümanlar gözünüzü açın!
Gözünüzü açın. Güler yüzlü olun.
Büyüklerle hürmet edin. İtimat edin.
Küçüklerle daima şefkatli olun.
Bak şu caminin gelirken gördüm.
Duvarında yazılar yazılmış.
Bir taneniz elinize bir ıslak sünger alıp da onu silmiyorsunuz.
Burada biz kılıyoruz. Çocuklar yapıyor.
Müezzin efendiye söyledim.
Onları sildirin oğlum, sildirin sildirin.
Hayvanlara nebatlara karşı sonsuz bir merhamet gösterin.
Birinnen konuşuyorken dalı çekiyor herif, koparıyor yaprağı.
Hayvan sürüsü bunlar.
Üniversite talebesi de gördüm.
Şurda, şurda. Dalın yanında yazın duruyor.
Arkadaşınan konuşurken. Dalı koparıyor.
Alıyor hemide dişinen yiyor. Hayvan, hayvanlık taklit ediyor.
Dedesi hayvan da şimdi hayvanlığı unutmuş hatırasını şey ediyor. Nebatlara dokunmayın. Olduğu yerde seyredin onu.
Onlar daima Allahı zikrederler.
Resul-i Ekrem Efendimize inan şu âyeti de katiyen unutmayın.
Sende öleceksin Ya Rasûl, onlarda ölecekler hepimiz öleceğiz.
O halde kinin kime. Gürültün kime. Hızın kime.
Bu dünyada Rasûlullahın açtığı edeb ve terbiye yoluna girmeden ebedi saadet için kimse bir şey ummasın.
Hakiki mümin yanında Allahın Rasûli anıldığı zaman iç âlemi taşmaya, tâzim ve heybet dalgaları coşmaya başlar.
Rasûl ve Allaha asî olan Onun kudretini görmediğindendir.
Asî Allahın adalet sıfatıyla daima karşı karşıyadır.
İman gözüyle her şeyin taksiminin Allah tarafından olduğunu görüp anlayan bir şey istemek için utanç duyar.
Hakiki Müslüman, Allahın şeyiyle her şeyin taksim edildiği için bir şey isteyemez.
Ellerini kaldırdığı zaman bana şunu ver. Bunu ver! demeye utanç duyar.
Hiç biriniz diyor musunuz ki: Benim aldığım nefes havasını fazlalaştır ya Rabbi!
Hiç haberin yoktan.
İşte böyle şükredeceksin Allaha hiç haberin olmadan.
Şunu, bunu çoğalt. Bana şunu ver. Bunu ver.
Yok yok oğlum. Edep haricine çıkar.
Edep haricine çıkan da Müslüman değildir.
Dolsun küpler dolsun bilmem ne.
Yo yo yo oğlum. aaaha.
Ama bunu bazı serseriler anlamamıştırlar.

İslam dini bir hırkaynan bir çömleknen otur.
Yok efendim bu değildir.
Aza kanaat edip iç âlemi geniş İnsan demektir.
Bir kurşunun ciğeri delip geçmesi ve hemen çıkıp gitmesi kadar bir zamanda bir
daha bakarsın perdeler açılır gözünün önüne.
Ve hemen kapanır.
O anda anlayabilirsen anlarsın.
Bu herkeste vakidir. Her an vakidir.
Fakat farkına varan milyonda bir kişidir.
Farkına vardığın zaman parmağını sokarsın perdenin arasına daha kapanmaz.
O zaman ismine Velî derler.
Sokakta giderken, namaz kılarken, şunu ederken, bunu ederken bazen insan
dalıverir birden.
Bir gürültü.. İşte o an gaflet anıdır.
Allah gaflet halinde iken bulunur. Akıl nan bulunmaz.
Boşanacaksın için. Boşanacaksın.Yolunu şaşıracaksın.
Yolunu şaşırdığın zamanda sana dümen olacak abdestli bulunmandır.
Bunları bulmak için ölümün gelmesini beklemeyin müminler.
Ölüm anında bütün kapılar insanın yüzüne kapanır.
Velteffetissaku bissaki. İla rabbike yevmeizinilmesaku.
Fela saddeka ve la salla. Ve lakin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi
yetemetta.
Hani sen edepsizliknen, bilmem neynen yükseleceğini zannettin.
Ne oldu. Sonun ne oldu.
Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla
Yazıklar olsun kulum sana.
Bir daha yazıklar olsun âyet-i kerime bu.
Onun için o günü beklemeyin.
Tövbe etmeye gücün yetmez olur o anda.
İhsan kapısı kapanmadan acele et.
Ölüm iman sahibini sevindirir.
Küfür ehlini de ürküdür. Münafıkları da korkutur oğlum.
Verilen şeye rağbet edenin nasibi yoktur.
Rağbet verilen şeye değil onu verene rağbet etmek lâzım.
Oooo baklava geldi, verene bak sen.
Velîler eczanesinden bir iki ilaç reçetesi ismi biliyorum ben.
Eczanelerde çok iyi eczacılar var değil mi.
Efendim baş ağrısı için nedir?
Optalidon al. Aspirin al. Panalcin al. Şunu al. Primadion al derim.
Bi de Velîler eczanesini de ben biliyorum.
Orayı da gezdim.
Ordanda bir iki reçete ismi söyleyeyim size.
Her derdin bir devası vardır Velîler şeyinde.
İsyan hastalığı vardır insanda.
Nasıl isyan.
Yav şu olmadı. Yapamadık bu işi ne olacak. Geçinemiyorum bi.
İsyan bu işte.
İsyan bayrağı çekipte hükümete karşı ihtilal yapmak değildir.
Manevî âlemde isyan, kader zincirine tekme atmak demektir.
Yav ne yapacağım, ben bu gün şöyle ettim. Böyle ettim! Hırsızlık mı?
Yoo yoo yooo isyan!
İsyan bu işte. İsyan hastalığı vardır.
Buna çare itaattır. Kafanı önüne eğmek. Allaha tevekkül etmektir.
Zülüm gördüm.

Zülüm hastalığının şeyini de adalet yıkar onu. Yok eder.
Hata bir hastalıktır.
Bir insan bir yanlışlıkla bir hata edebilir.
İlacı, gâyet tabi hata yapmamak için doğru olmak lâzımdır.
Aftalul cihadı kelimetin adliyin vel sultanul cihad.
En büyük cihad hiç korkmadan hakikati söylemektir.
Yalandan (kaçmaktan) ayrılmayacaksınız.
Yalandan (kaçmaktan) ayrıldın mı.
Allahın Es Semî Esmâsını inkar edersen: Allah duymuyor ben bu yalanı yapacağım!
diye.
İslam da en büyük fenâ şey yalandır.
Allahın her yerde hazır ve nazır olduğunu duyduğunu, gördüğünü inkar ediyorsun demektir.
İşte şirk. Şirk-i celî! Bu götürür insanı.
Bu haberi olmadan yaparsan son nefesinde sana kelime-yi şahadet söyletmezler.
Gümbürtüye gidersin. Agop efendi gibi.
Onun için aziz Müslümanlar yalan hep.
Size bir şey söyleyeyim mi?
Yalan söyleme de kılma namazı.
Yani namaz kılma demiyorum.
Kıymetini anlatmak istiyorum.
Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimize hicret emr olunduğu zaman kendisine.
Hicret müşriklerden korktuğu için değil, Emr-i İlahîyle hicret de bir sırrdır.

KELİMELER:

İcab: Lâzım. Gerekli. Lüzum. Sebebe olmak. * Ist: Akitlerde ilk söylenen söz. Bir mal sahibinin müşteriye karşı, "Bu malımı sana şu kadar paraya sattım" demesidir. Müşterinin de kabul etmesine dair olan sözüne "kabul" denir. Şer'i istilahta buna "icâb ve kabul" denir.
Namütenahi: Nihayetsiz, bitmez, sonu gelmez.
Kudsî: (Kuds. dan) Mukaddes, kutsal, muazzez.
Mütemadiyyen: Devamlı surette.
Müsibet: Afet. Belâ. Felâket. Hastalık. Dert.(Merayı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirtmek için çobanın attığı taşlara musâb olan bir koyun, lisan-ı hâliyle: "Biz çobanın emri altındayız. O bizden daha ziyâde fâidemizi düşünür. Mâdem onun rızâsı yoktur, dönelim." diye kendisi döner, sürü de döner.Ey nefis! Sen o koyundan fazla âsi ve dâll değilsin. Kaderden sana atılan bir musibet taşına mâruz kaldığın zaman \$ söyle ve merci-i hakikiye dön, imana gel, mükedder olma. O seni senden daha ziyade düşünür. M.N.)
Men sabere zafere: Kim ki sabrder, zafere erer.
Sabır: Acıya ve zorluğa katlanmak. * Bir musibet ve belâyâ uğrayanın telâş ve feryad etmeyip sonunu bekleyip tahammül ile katlanması. * Muharebede şecaat gösterme. * Bir kimseyi bir şeyden alıkoymak. * Öğrendiği bir şeyi başkasının da öğrenmesi için tâkat getirmek
Tâzim: Hürmet. Riayet. İkranda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.
Humayun: f. Padişaha ait. * Mübarek. Kutlu. Uğurlu. Âlî. * Kuvvetli.
Es Semî: İşiten, duyan. * Fık: Allah'ın (C.C.) insanlar gibi zamana, âlete muhtaç olmayarak her şeyi işitmesi ve duyması. (O'nun işitip duyamayacağı hiç bir şey yoktur.)
Musavat: Eşitlik. Aynı seviyede oluş.
Celî: Parlak, açık, âşikâr, meydanda. * Kur'an harfleri ile yazılan bir çeşit yazı.

ÂYETLER

سُدًى يُثْرَكُ أَنْ الْإِنْسَانُ أَيْحَسِبُ

Eyahsebul'insanu en yutreke suden.: İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır! (Kıyâmet 75/36)

بِالسَّاقِ السَّاقِ وَالْتَقَتِ
الْمَسَاقُ يَوْمَئِذٍ رَبِّكَ إِلَيَّ
صَلَّى وَلَا صَدَقَ فَلَا
وَتَوَلَّى كَذَبَ وَلَكِنْ
يَتَمَطَّى أَهْلِهِ إِلَى ذَهَبَ ثُمَّ

Velteffetissaku bissaki. İla rabbike yevmeizinilmesaku. Fela saddeka ve la salla. Ve lakin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi yetemetta. Ve bacak bacağa dolaşır. İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rabbinin huzurudur. İşte o, (Peygamber'in getirdiğini) doğru kabul etmemiş, namaz da kılmamıştı. Aksine yalan saymış ve yüz çevirmişti. Sonra da çalım sata sata yürüyerek kendi ehline (taftarlarına) gitmişti. (Kıyâmet 75/29-33)

فَأُولَى لَكَ أُولَى
فَأُولَى لَكَ أُولَى ثُمَّ

" Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.: Lâyıktır (o azap) sana, lâyıık! Evet, lâyıktır sana (o azap) lâyıık! (Kıyâmet 75/34-35)

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-14

KABİRLER.

Güneş doğduğu gibi batmağa gidiyor.

Rasûlullah sav. de öyle.

Toplanmışlar müşrikler demişler ki: Biz bunu öldürelim demişler. Peki. Kim?

Ukate isminde bir adam: Ben öldürürüm demiş.

Kabadayı. Kılıcını hazırlamış.

Akşam gece yarısına doğru gideceğim! demiş.

Ben öldürürüm, siz hiç şey etmeyin!

Herif sekiz on kişiyi biçecek kuvvette.

Birisi ordan demiş ki: Canım ne öldürelim. Bırakın! demiş Öldürmeyelim!

Biz onu ilan edelim yalan söylüyor diye!

Rasûlullahı öldürmeye giden adam.

Kılıcını çektiği gibi kafasına indiriyor.

Peygamber, bizim dinimize buğuz edebilir fakat (Sallallahu aleyhi vesellem)

Muhammed (Allahümme salla alâ Muhammed) Yalan söylemez! diyor.

Öldürmeye bile giden adam.

Onun için Rasûlullahın kıymetine bakınız.

Yalan söylemez! diyor.

Yalan söylemediği için Rahmatenlilâlemin bahsedilmiştir efendiler.

Rasûlullahın şefaatine en kolay üsul katiyyen şakadan bile olsun yalan söylememektir.

Yalan söyleyen adam şirktedir.

Bunu böyle bilin.

Bir insan yalan söyledi mi aha beyim!
İsterse her sene hacca gitsin.
Sabahlara kadar namaz bin rekat namaz kılsın!
Sus, tamam!
Yalan yok!..

Hased vardır bir de hased.
Efendim felancanın var da benim yok!
Hasedin ilacı yoktur haaa.
Velîler eczanesinde karıştırdım karıştırdım.
Kitapları bilmem neleri.
Bir iki tanesine sordum.
Oğlum yok ne zorluyorsun! dediler yok.
Bu hastalıkta kendi kendini yemek vardır, yer kendini bu.
Bunun ilacı bu dünyada yok cehennemde var.
Hased eden adam hiç sual sormadan hatta Münkir ve Nekir bile sual sormaz ona.
Onun yüzünden bellidir alır götürürler onu cehenneme.
Çöp tenekesini kapıya koydun gelir Belediye alır doğru çöplüğüne.
Arar mı onun için bir şey yok.
Her günah içinde küfre gidecek bir yol vardır aziz cemaat.
O günah istiğfar ile çabuk imha edilmezse,
Gözyaşı ile yıkanıp temizlenmezse,
Canlanır vücut bulur,
Harekete geçer ve kalbini ısırmaya başlar senin...

Vaktiyle ben güzel yüzlü bir Allah Dostu gördüm.
Simsiyah yüzü vardı.
Allah! dediği zaman simsiyah yüzü Allah! kelimesi ağzından çıktığı zaman bembeyaz oluyordu.
Tekrar ses kesildi mi eski yüzünü alıyordu.
Onun için hepimizde Allah! diyoruz.
Allah! dediği zaman insan.
Hani şöyle fenerler vardır altından çektiğin zaman gııııı! diye gıııı! dediği zaman yanar.
Hakiki İslam Allah! dediği zaman yüzünden böyle nur fışkırır efendim dışarı.
Ama o nuru görecektir bizde ne göz var.
Ne de o nuru çıkaracak akümülatörümüz var.
Bu asırdaki insanlar yüzlerimiz karalaşır, zevkten servetten ayrılırız diye Allah! demekten utanıyorlar.
Allahın darılması aziz cemaat cehennemde yanmaktan daha beterdir.
Onun rızası cennete girmekten de daha tatlıdır.
Bir ümmet içinde Allah korkusu ile ağlayan bir kişi olsa onun hürmetine ümmete Allah rahmetiyle tecellî eder.
Onun için kuliyet, kulubet.
Galub insanlar olmasa idi gök kubbesi devrilirdi.
Evliyai tahte gıbabi ila gayrihi.
Benim sevdiklerim çoktur! diyor Cenâb-ı Allah.
Onların hürmetine yaşıyoruz.
Hürmetine yaşıyorsak bir teşükkür etmemiz lâzımdır onlara. Teşekkür nasıl olur.
Efendim bulup da gitsem elini öpsem!
Bulmaya lüzum yok, yalan söyleme.
Kimseye hased etme.
Hükümete itaat et.
Ötekine berikine fenâ nazarla bakma.

İşte bakmadın mı bitti.
Kazmaların parçalayamayacağı kayaların arasından sigara kağıdı gibi ince nazik bir filiz çıkar.
Allahın emri ile çıkar o kayaların arasından.
Bu hadise kudretin parmağını inanmayanın gözüne sokmak içindir.
Bakarsınız koskoca kaya bir incir ağacı çıkmıştır ondan.
Sen evinde incir dikersin.
Baktığın halde bitmez.
Bilmek başkadır aziz cemaat.
Düşünmek başka.
Hepiniz bir gün öleceğini bilirsiniz, fakat ölümü düşünemezsiniz. Düşünmezsiniz.
Niçin?
Cevabını kendiniz verin, ben vermeyeceğim.
Efendim Nasıl?
Haaaaaa.
Hepiniz bir gün öleceğinizi bilirsiniz.
Hep öleceğiz.
Ama niye ölümü düşünmezsiniz.
Niçin?
Cevabını verin.
Efendim biz!..
Ara cevabını ara.
Ben söylersem çıldırırsınız.
Yavaş yavaş bunun cevabını düşünün düşünün düşünün!
Bulduğun dakikada bambaşka adam olursun.
Efendim öleceğiz eee!
Sende öleceksin. Onların hepsi de ölecek!
Allahın âyetleri duvara yazılıp.
Bilmem Hattat Hasan Efendinin yazısıyla süs için değildir.
Onların içini sokacaksın içine.
Hep öleceğiz evet.
Âmenne va saddekna!
Bir de: Âmenne ve saddekna! diyorsun.
Peki niçin düşünmezsin ölümü.
Ölümü düşünmeye yavaş yavaş alışın!
Onun için Cenâb-ı Peygamber buyurmuştur:
Kabirleri ziyaret ediniz, âkibetiniz hakkında size çok şeyler söyler!.
Kabirleri ziyaret.
Esselâmü aleyküm. Yâ ehlel gubur!
Oku! Oku işte Yâ-Sîn!..
Yok o değil ulan içeriye gir de neler var bir gör.
Yâ-Sîni burdan da okursun.
Hiç kimsenin kitabı radyolarda okunmadığı halde.
İncil okunuyor mu yok.
Tevrat okunuyor mu?
Haaheeee!
Bütün dünya Kurân-ı dinliyor.
Her işe başlarken Allah ismi ile başka.
Besmele ile İsa ölüleri diriltti.
İbrahim nara atıldığı zaman gül bahçesi oldu.
Rasûli Ekrem parmağı ile İkterabetis saatu venşakkal kamer İkiye ayırdı.
Musa taşla besmele ile vurdu.
Su fışkırmaya başladı.
Asasıyla koskacaman Bahrü Ahmere vurduğu zaman ikiye ayırdı.

Bunlar palavra değil.
Masal da değil.
Masal diyenler var.
Onların zaten kafaları masaldır.
O halde aziz cemaat daima Allah de.
Onun namıyla al!
Onun namıyla ver!
Onun namıyla yap!
Allahsız bir saniyen olmasın!
Firavun ebediyete gitti, sesi gelmiyor.
Musanın İsanın hâlâ sesi geliyor.
Onun dinine mensup olanlar var.
Milyonlarca insan peşinden gidiyor.
Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem'in ruhaniyeti hâlâ devam ediyooooor.
Her tarafımızı kaplamıştır.
Aha şimdi bile içimizdedir.
O halde Allah! de. Allah! de.
Arapçada bir tâbir vardır.
Muhammedün beşerün bi küllî beşeri.
Bel huve yakutin beynel haceri.
Hazreti Rasûl bir beşerdir insandır.
Fakat beşer gibi değildir.
İnsan gibi değildir.
Belki o taşlar arasında yakut gibi bir taştır.
Gerçi yakutta taştır.
Fakat diğer taşlar gibi değildir.
Hakiki islamda bütün insanlar gibi bir insandır.
Fakat onlar gibi insan değildir.
Taşlar arasında yakut gibidir.
Yakut dünyada da yakuttur.
Âhirette de yakuttur.
Toprak üstünde de yakuttur.
Toprak altında da yakuttur.
Hava da da yakuttur.
Her yerde yakuttur.
Yakutu üstünde taşıyan su da boğulmaz.
Bir hadisi Peygamberin: Yakut, hakiki yakut bulur da üzerinde boynuna asarsan su da boğulmaz diyor Cenâb-ı Peygamber.
Sonra yakutu, hakiki yakutu dilinin altına koysan susuzluğu gideriyor.
Çölde gidenler çok susadı mı dilinin altına yakutu koyar.
Bu hadisi peygamberi.
Kurân okunduğu zaman ilahî tecellî oluuur.
Fakat bu görünmez.
Görünmekten münezzehdir.
Onun için aziz cemaat, bu işleri.
Efendim felan kişi böyle dedi de. Felan kişi böyle dedi. Hoca efendi böyle söyledi.
Bilmem ne böyle dedi!
Onların lakırtılarına bakmayın.
Size ne söylüyorsam ona bakın.
Karga bülbülün sırrını bilemez.
Allahın dostlarını câhiller bilemezler.
Câhil hasedde olandır, hasedde olan.
Bilgisi olmayan değil.
Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem ümmî idi.

Ümmî câhil değildir.
Hocası Allah olana ümmî derler.
Allahın dostları ile konuşanlar onlara bazen hürmet ederler.
Bazen şüpheyi düşerler.
Bocalarlar, karşısındakilerine daima onlarda gaflet içine sokarlar.
Böylelikle kendilerini saklarlar.
Onların alâmeti yok değildir.
Amma bilen azdır oğlum bilen azdır.
Aha şurada bak şurada bir zimbırtı var.
Sesimi alıyor benim.
Hepimiz işletemeyiz bunu.
Onları da herkes tanıyamaz.
Efendim felan adam böyle miydi?
Ulan öyledir bee!
Yok yok canım böyledir!
İşte o seni öyledir veya böyledir diye şüpheyi düşürür.
Peşine takıl da herifin etini ye diye mi?
Nasrettin hoca gitmiş şeye.
Sabahtan yüklemiş eşeği değirmene gitmiş.
Öğütmüş şeyi.
Öğlen üzeri hastalamış.
Kalkmış yürüye yürüye gelmiş eve.
İkinci vakti kapıyı çalmış.
Kızı açmış.
Anan evde mi? demiş kıza.
Evde.
Çağır bana! demiş.
Gelmiş: Herif girsene içeri!
Yooo! demiş.
Ben bu gün öğlende değirmende hastalandım! demiş.
Gelin beni alın! demiş.
Gine gitmiş değirmene.
Onun için Hoca Nasrettin gibi olmayın aziz cemaat.
Biraz aklınızı başınıza alın.
Bazıları onları hakikaten sezerler.
Hürmet ederler.
Onların zamanı geldi mi feyiz ve sevgilerine mazhar olurlar.
Kimisi hoş bir koku duyar.
Kimisi hallerinden bir hisse alır.
Kimisi onların yanında bir ferahlık duyar.
İçinde bir böyle bir ferahlık duyar.
Bir çokları da hased zincirinden, kibir elbisesinden, kuğuzdan kurtulamayıp büyük
bir şüphe içinde yarı uydurma bir hürmet ederler.
İyi efendim nasılsın?
Bunlar nasipsizdirler.
En büyük belâ da İslam dininde nasipli, nasipte olmayanı aramaktır.
Bu hadisi peygamberidir.
En büyük bela mümin için nasipte olmayanı aramaktır.
Efendim felan yerde bir şeyh var.
Gideyim elini öpeyim. Feyzini alayım!
O oraya gider.
O oraya gider.
Felancayı söylediler. Aman herif allameymiş!
O araya.

Ulan nasibin yok arama arama arama!
Sen kendini hazırla onlar sana telefonnan çağırırlar.
Öyle serseriler var.
Haydi felan bilmem tekke.
Haydi felan yerde.
Diyarbakırda bilmem ne var.
Edirne de bilmem ne var.
Bunlar serseri kervanlardır.
Allahı, Peygamberi unutup yol arayıp bulamayan insanlardır.
Aha aha Şuraya Allahuekber! de Kâbe önünde.
Allahümme Salli Alâ Muhammedin ve Ali Muhammed! de Rasûlullah işitiyor.
Ulan sesin ne çabuk gidiyor.
Daha ne istiyorsun.
Başka yerlere sapıtmayın aziz cemaat!
Şüphede olana bir şey vermezler.
Şüphe inanmanın zelzelesidir.
Hepsini yıkar yer ile bir eder.
Ya halli kablel beled bil bali bali bali bal
bil nevni zelzeleti fil akli zalizal.
Şüphe etti mi zelzeleyle uğraşır insan, hepsi yıkılır gider.
Onun için öteye beriye daldırmayın.
Secde, Allah, Rasûl-i Ekrem yeter hepimize.
Hasır kamışından şeker olmaz.
Ab-ı hayat ırmağı yanında bile olsa söğüt ağacı meyva vermez.
Donmuş sudan bir desti tasavvur edin.
Donmuş su destisi.
İçini su ile dondur.
Desti buz, içindeki su mayı.
İkisi ayrı zannedersin.
Şöyle güneşe tuttuğun zaman hepsi bir olur.
Onun için içinde Allah ile Rasûlü, desti ile bu anlattığım su gibi sakla!
Bir gün hakiki içinde yanan iman ateşini birisi bir üfleyiverir.
Püf! der.
Bu güneşin bir bahtiyarın kalbine değdi mi hepsi aynı olur su ile buz gibi.
Yüzü nur ile dolar.
Hepinizde bu nurdan var.
Bu nuru göreni gör, ara bul!
Yüzünü anca ayna ile görürsün.
Sende daha başka şeyler var.
Bunu sen ayna ile göremezsin.
Başkasından ya iyâreten bir iki günlüğüne, yahut onun aynasından göreceksin.
Bu sözleri anlamak için yorganın altından çıkmak lâzım.
Yatağında çok oturma.
Kilitli kapılarını aç! Düşün!
Ama efendim, bana bir şey olmuyor!
Sabır edeceksin.
Sana bulunduğun halde kalmak emri verilmiştir.
Bu emri veren bir gün onu düzeltir.
Hiç nevmidi yoktur.
İslamda hüznün yoktur.
Lâtahzen.
Yasaktır İslamda.
Üzüntü yoktur İslamda.
Üzüntülü olan insanı hiçbir şey kabul etmez.

Suda boğulan gördünüz değil mi?
Su ölüyü kabul etmez sahile çıkarır.
Bu gün Müslümanlar dinlerinin safiyetinden o kadar uzaklaşmışlardır ki.
Delaletten yürüyenler bile onlarla eğlenmek cüretini gösteriyorlar.
Onun için böylelelerinden karşılaştığınız zaman sükut edin, sükut.
İşi karıştırırsınız.
O, adamına çatarsa ters takla gider.
Gelsin bana sorsun.
Onun için efendim öyle emr olunmuştur gidersin işte.
Bereket versin ki İslamın şevketini gösteren tarihler henüz kaybolmamıştır.
Müslümanlar uyanırlarsa Lâ İlâhe İllallah mânâsı altında toplanamayan gönül hiçbir mefhum altında toplanamaz.
Toplansa da kökü yoktur.
Allah Dostlarını bulun aziz cemaat!
Allahın mihenginde ayarlarınızı, kıymetli olanları bulun.
Gıybet etmeyin.
Yalan söylemeyin.
Nereden bulalım da demeyin.
Ne eşekler vardır ki at üzerindedir.
Ne büyükler de vardır ki binecek eşekleri yoktur.
Onun için aziz cemaat kıymetinizi bilin!
Âhir zaman yakındır.
Mezarları ziyaret edin.
Mezarları ziyaret edin. Ölülerine tazim..
Kurban bayramı geliyor.
Kurban bayramında ölülerinizi ziyaret edin.
Kabirlerinizi düzeltin.
Eski dedelerinizin, şunun bunun, yetimlerin.
Beşer tarihi, ölülerine hürmet maksadıyla büyük abideler kurmuşlardır.
Firavunlara, mezarlar, mihraklar, bilmem neler, şunlar, büyük türbeler.
Padişahlara, şunlara bunlara kurmuşlar.
Bu ölülerine tazim hürmetinden çıkmıştır.
Ölülerine tazim eden milletler daima yükselmişlerdir ve içlerinde büyük insanlar yetiştirmişler.
Ölülerine tazim ve hürmet etmeyen milletler de perişan olmuşlardır.
Görülmeyen bir diyara hürmetsizliğin görünür bir perişanlık ortaya çıkarıp getirmesi çok büyük bir ibret verici hakikatin varisidir.
Bunu anlamak lâzım.
Gidin hıristiyan mezarlığına ne kadar güzeldir.
Gidin bizim mezarlıklara bakın perişan, eşekler otlamaktadır. Ölülerine tazim etmeyen milletlere Allahın nusreti gelmez oğlum.
Ben gezdiğim yerlerde öyle mezarlar gördüm ki gül kokuyor.
Öyle mezarlar gördüm ki tikenle dolu.
Öyle mezarlar gördüm ki hayvan sürüleri otluyor.
Öyle mezarlar gördüm ki yer ile bir olmuş.
Öyle milletler gördüm ki fazilet, doğruluk, iyilik diyarıdır.
Öyle milletler gördüm ki pis, rezalet, pis kokularla dolu.
Öyle milletler gördüm hepimiz biliyoruz ki can çekiyor.
Öyle milletler biliyorum ki hâk ile yeksan olmuşlardır.
Öyle milletler görüyorum ki mahvolacaklardır.
Ben bir mezar biliyorum.
Aziz cemaat hepiniz de biliyorsunuz ki cennetten bir bahçe.
Erravzetin min riyazih cenneh.
Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem kabri mübareki.

Bu söylediklerimi anlamak, akla sokmak, gönle sindirmek için bir şart vardır aziz cemaat.

Gönülden kibri söküp atmaktır.

Bunu yapmak dağları iğne ile kazıp silmekten daha zordur.

Efendim bu adam ne anlatıyor?

Biz bunları anlatmakla şu kadar aziz bir avuç cemaata, yakınlarımıza giyim kuşam mezâhir alayışi öğretmiyoruz.

Yalınız iç ve bâtın mağmurluğunu dilimize müsaade ettiği derecede söylüyoruz.

Onun için yüzünüzü, gözünüzü açın aziz cemaat.

Âhîret zamanı yakındır, gurur etmeyin.

İslam yalınız bir şeyle gurur eder.

İslam olduğu için gurur eder.

Elhamdulillah müslümanım!der.

Ben şuyum, ben buyum.

Tevazu içinde bulunun!.

Âmin.

Euzu billahihimineşşeytanirracim.

Bismillâhirrahmanirrahim.

Subhaneke ya allam, ta aleyte ya selamet ecirna minna ve bi affike Yâ mücibid davet.

Allahümme entel Mennan bediü-s semavati velardı zelcelali vel ikram.

Ya Hayyu ya Kayyum. Ya Allahu zülcelali.

Ya İlâhi Biz asi kullar değiliz.

Bizden sadır olacak bilerek ve bilmeyerek kusurlarımızı Rahman Esmasının mağfiret suyuyla yıka bizi temize çıkar Yâ Rabbi!

Midemize helal lokma nasip eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi, evimizi, çoluğumuzu, çocuğumuzu,

Her türlü afat-ı maraziyye, afat-ı belaiyye, afat-ı semavaiyye, afat-ı araziyyeden masun kıl Yâ Rabbi!

Ordumuzu her işinde Mansur u muzaffer ver Yâ Rabbi!

Hükümet büyüklerimize zihin ve sıhhat afiyet bağşeyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü afetten koru Yâ Rabbi!

Yarın huzuruna geleceğimiz zaman mezarda bize meleklerinle iltifat nasip eyle Yâ Rabbi!

Âhîrette Resul-i Ekremın mübarek yüzünü görüp, eliniden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbi!

Son nefesimizde ki buyurun: Eşhedüenlailahe illallah ve eşhedü enle muhammeden ve Resulühü!

Kelime-yi tayyibesiynen çene kapamak nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbi!

Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbi!

Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed! Subhaneke Yâ allam, taaleyte Yâ selameti ecirna minennar vebi affike Yâ mücibid dâvet.

Esselatü vessalamü aleyk Yâ Seyyidi Yâ Rasûlallah!

Huzbiyedihi kallethileti edrikni!

Lillahil Fatiha.

ÂYET:

الْقَمَرُ وَانْشَقَّ السَّاعَةُ أَقْتَرَبَتْ

"İkterabetis saatu venşakkal kamer: Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. (Kamer 54/1)

KELİMELER:

Münkir: Allah'ın (C.C.) râzı olmadığı şey. * İnkâr edilmiş olan. * Şeriatın kabâhat ve haram diye bildirdiği şey. Makbul ve müstehab olmayıp, günah ve kabahat olan. * Mezardaki suâl meleklerinden birisinin ismi. Diğerinin ise "Nekir" dir.

Nekir: Bilinmemiş olan. Muayyen olmayan. * Mezarda iki sual meleşinden birisinin adı. (Diğerininki; münkerdir)

Bahrü Ahmer: Kızıl Deniz

Ab-ı hayat: Kan. Ebedî hayata sebep olan hayat suyu (diye tâbir edilen) bu kelime, edebiyatta : "çok güzel ifâde, lâtif söz, parlaklık, letâfet" mânalarında geçer. * Tas : Aşk-ı hakiki, aşk-ı ilâhi, ilm-i ledün, mârifetullah'tan kinayedir. Âb-ı Hızır, âb-ı hayvan, âb-ı beka gibi isimlerle de söylenir.

İyâre: Emaneten vermek. Bir malın kullanılmasından karşılık istemiyerek meccanen başkasına vermek.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-15

HİLMİYYET

ÜVEYS EL-KARANÎ

Bir merhamet hissi vardır.

Acımak değildir.

Şefkat da değildir.

Merhamet başka, şefkat başka, acımak başkadır.

Hilmiyyet de başka bambaşka bir şeydir.

Zâlim de acır.

Zâlim en gaddar insanın çocuğuna bir şey olsa acımağa başlar.

Acının tezahuratı ağlamak, tepinmek, edepsizlik derecesini kadar gitmektir.

Edepsizlik derecesine nasıl.

Evden cenaze çıkar.

Kadınlar: ooooouuuuu gidiyor!.

Bu edepsizliktir.

Bu islamda yoktur, küfürdür.

Din gider elden.

Namaz kılma, oruç tutma, bir şey yapma.

Allaha Rasûle inan!

Fakat ölünün peşinden bağırma oğlum!

Bu kadar fenâdır.

Amaaaan öldü amcam!

Öleceğiz kimse kalmamıştır..

İslamda değildir.

Onun için herkes acır.

Merhamet müstesna insanlarda vardır.

Her insanda vardır merhamet.

Bu müstesnalığı ortaya çıkarmak lâzımdır.

Evinizde şeftali tohumunu sakla senelerce.

Şeftali vermez.

Dikmek lâzım.

Her insanda Allahın yarattığı her insanda merhamet vardır.
Bu merhameti.
Efendim felan efendiye acıdım!
Bu merhamet değil.
Hayvanlık olur.
Felancağız adamcağız zavallı.
Hayvanlık.
Merhamet, Allahın; ne diyor âyeti kerimede.
Rasûlullah Allahın hilmi ile hilim havuzunda yıkanarak görülmüştür.
Gönderilmiştir.
Merhameti gösterir hale sokmak lâzımdır.
Nasıl merhameti.
Merhametine kıymet vereceksin.
Onu icabında nasıl kullanılır ki.
Bir felaket karşısında ne yapacağını şaşırırsın.
Hani hükümet biliyorsunuz ilk yardım dersi veriyor.
Sivil savunma şeyleri yapıyor.
İnsanda bulunan kudretleri disiplin altına alıyor demektir.
Bir makinalı tüfeğin nasıl çalışacağını bilmeyen adam kullanacağı zaman ne halt edeceğini bilmez.
Onun için merhametini şefkat halinde kullanabilecek hale getirmek eksersizi, tâlimi yapan adamda hilmiyyet vüsule gelir.
Hilim çıkmağa başlar.
Nasıl efendim?
Şurda birisi düştü.
Eskiden bizim köylerimizde o kadar yerler vardı ki.
O kadar güzel şeyler.
Şimdi hiçbir şey yok.
Hiçbir güzel şey yok.
Şöyle toz alınacak kadar ne hilmiyyet, ne şefkat, ne merhamet. Şehirlerde var mı?
Yok!
Gizlenmiş insanlarda var.
Birisi düşür diye de herkes gelir.
Geçenlerde birisi suya düştü.
Herkes böyle bakıyor.
Hayvan gibi bakıyor.
Ne merhamet var. Ne şefkat var.
Ne insanlık var. Ne bişey var. Hiçbir şey yok.
Hakiki hilmiyyet olursa insanda sinek düşse suya kendi atar.
Nasıl?
İşte yok.
Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Uhud Harbında dişleri kırıldı mübareğin.
Bir avuç askerinen kaldı.
Zelzele oldu.
Hz. Hamza radiyallahu anhu paramparça ettirdiler.
Ellerini kaldırdı: Yâ Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar.
Sen bunları affet! dedi.
Müşriklere söylüyor.
İşte hilmiyyet budur.
Herif gelir senin menfaatine dokunur.
Uuuuuuuuu!
Ondan sonra ezan okunuyor camiye.
Yok efendim o İslam değil o.
O soytarıdır o.

Merzifon vardır. Merzifon.
Biz muhacırlıkta Merzifona geldik.
Rustan kaçtı. Herif Ankaradır öyledir haaa.
Hasan efendi Mehmet efendiye kızar gider onun eşeğinin kulağını keser.
Hayvan herif, kızıyor hayvana.
Bunlar İslam işi değil oğlum.
Bunlar İslam kılığına girmiş münkir tamamıyla zındık işidir.
İşte âyet-i kerimede hilmiyete bürünenler.
Hilmiyete bürünenler demek istiyor.
Bu hilmiyete bürünenler yavaş yavaş yükselirler.
İlk mektebi bitirirler.
Orta mektep, lise, üniversite büyürler.
Bunlar doğrudan doğruya bu yola girerlerse Sâlihın Mertebesine kadar yükselebilirler.
Onlara aşağıda sual yoktur.
Pasoları vardır: Buyurun! derler.
Bu: Buyurun! pasoda burada alınır oğlum burada!
Namaz kılmakna da değil haa.
Namaz kılmak, oruç tutmak Allaha inandığını ispat için.
Şükr için kılıyoruz.
İş bundan sana ne geliyor.
Şeftaliyi çekirdeğini şeyden aldın odanın köşesinden ektin mi?
İşte bu namazda ekilir oğlum.
Şimdi de var; yok değil haa boş değilsiniz.
Eskiden ihtiyarlar vardı.
Yaşlandıkça nurlaşırdı yüzler.
İhtiyar kadınlar, ihtiyar dedeler, hepsi.
Ben o kadar Avrupa memleketlerinde gezdim.
İhtiyarlaşıp da güzelleşen bir gavur karısı görmedim.
Hepsi böööyle bişeye benziyorlar.
Bizde en pis kadın bile, en pis dediğiniz İslam karısı bir defa secdeye başını koymuş, yaşlandıkça güzelleşir.
Yaşlandıkça güzelleşir, yaşlandıkça güzelleşir.
Sonunda da temiz giderse aşağıda da melekleşir oğlum.
Onun için İslam deyip de böyle geçmemek lazımdır.
Ve bunlar diyor aşağıda Allahın büyük nimetleriyle karşılaşır. Bunlar masal değil.
Bunlar Allahın kelamında Hz. Rasûl-i Ekrem'in bize Allah tarafından kendisine Cebrail ile getirilen Kurân-ı Kerimin içindeki âyetleridir.
Saçma maçma, felan Hasan Efendinin, Mehmet Beyin romanı değildir.
Onun için Cenâb-ı Peygamber efendimizin bir hadisi vardır.
Sâlihler sözü anıldığı yerde.
Sâlihler kim? İşte deminden beri anlatıyoruz.
Bunların sözleri, menkıbeleri anıldığı yere rahmet iner.
Feyzi mağfiret yağar diyor. Cenâb-ı Peygamber.
Siz evinizde oturun.
Hacı amcanın gelmiş.
Ömer Efendi akşam aile efradı ile birlikte. Çocuklar mocuklar soba yanıyor felan.
Hanımı fındık çıkarmış. Çay koymuş. Bilmem ne etmiş felan. Onlarda oturuyorlar felan.
Açmışlar mesela bir Velîyullahın sözlerinden bahsediyor.
Diyor ki sahabeler şöyleydi.
Beyazıd-i Bestamî böyleydi.
Hz. Mevlana böyleydi.

Abdulkadir Geylanî böyleydi.
Hacı Bayramı Velî böyleydi.
Akşemseddin Hazretleri böyleydi.
Beyazidi Velî böyleydi. Şu böyleydi.
Hadisi şerife göre o yere mağfiret ve rahmet dökülmeye başlar.
Görünmez bu. Görünmez bu.
Efendim ben bu rahmeti görmek istiyorum.
Görürsen ayarını yapmak lazım.
Başından gaflet şemsiyeni açta yağmur dökülsün kafana.
Böööyle duyarsın.
Bazen acıklı şeyler anlatılır.
Gözlerin niye yaşlanır oğlum.
Kim dürttü seni.
İşte o rahmet girer içinin senin böyle kurcalamaya başlar.
Onun için Resuli Sallallahu Aleyhi Vessellem katıyyen ömründe yalan söylememiştir.
Haşa ve sümme haşa.
Hadis-i Rasûlullah: Sâlihler sözü anıldığı yere rahmet iner. Feyzi mağfiret yağar.
Onun için hakiki insanlar Velîlerin sözlerinden koku almaya başlarlar.
Velîlerin sözleri derunî, ilmi ve ledunnîdir.
İnsana tesir isabet eder.
Bazıları: Efendim ben namaz kılacağım. Oruç tutacağım ama. Allahı bir türlü kavrayamıyorum!
Allahı insan idraki kavrayamaz.
Efendim, bu kâinât durup duruyor iken nasıl oldu?
Allah yarattı!
Şimdi o adam der: Ulan bu durup dururken oldu ama o nereden oldu?
İnsanın aklı sorar bunu, hepiniz sorarsınız.
Allah ebedidir! Oooooo bitti, üzerine lakırtı yok!
Anladım efendim Allah ebedi. Bütün kainatı Allah yarattı. Ama benim aklıma bir şey sokuyor birisi. Bu nerden oldu?
Gelir akla ya.
Ulan durup dururken bu nâmutenâhi kâinât, Ol! dedi oldu! Peki ya ama o nerden, onu kim yarattı. Nasıl oldu?
Hatıra gelir bu.
Allah onu insanın anlama kafasının fikrine hücre koymamıştır ki anlamasın diye.
Niye anlamasın?
Ulan anlamasın diye.
İyiynen kötüyü seçmek için.
Gördükten sonra inanmak kolay.
Görmeden inanmağa ölçüyor.
Yalınız Allahın sıfatını sezer insan o kadar.
Sıfatı nedir?
Görür. Kulağı işitir. Bütün her şeye kadirdir.
Şöyle bir kainata bakarsanız böyle nâmutenâhi öyle yıldızlar var ki bize beş yüz sene ışık senesinde ziyası gelir.
Bir ışık senesi nedir.
Bir ışık senesi ışık elektriknen aynı süratte gider.
Saniye de yani hıh dediğin zaman üçyüz bin kilometrelik mesafe kateder.
Beşyüz ışık senesinde. Üçyüz bin kilometre süratle geliyor.
Hesaplar makinalar işlemez bunun.
Bu kadar uzak yıldızlar var.
Bu kadar nâmutenâhi kainatı yaratan Cenâb-ı Allahın işte bunlar hep sıfatlarıdır.
Biz onu kavrayamayız.

Aklımızda o hücre yoktur.
Onun için Cenâb-ı Allah. Bu çok mühimdir. Bu nokta.
İslamda haa biliriz diye zıvırtı etme.
İnsanı yuvarlayı verir bu.
Velîyi bile tepe taklak aşağıya götürür.
İbadetten evvel Cenâb-ı Allah tövbe ister! Tövbeyi ister!
İbadetten evvel tövbe lazım.
Yani ne demektir tövbe.
İntizama girmek lazım.
Abdest alacaksın.
Bilmem ne edeceksin.
Şu edeceksin.
Etrafını yoklayacaksın.
Ben huzura geldim acaba bir yerimde çamur var mı.
Bir nevi cesedî tövbedir.
Şöyle: Estağfirullah! Estağfirullah!
Yok o tövbe değil, o tövbe değil.
Tövbe edebe geliyor.
Edepsizlik hududundan dışarı çıkıyor.
Tövbeyi iyi yapmak gerekir.
İbadetten evvel tövbe ister Cenâb-ı Allah.
Onun için kalabalık yerde olduğu zaman insan tövbe vücuduna girmeyecek veya ona yakın olacak.
Bazı hatalar yapabilir.
Bu hatalarından dolayı Cenâb-ı Peygamber bir hadiste kapalı olarak bunu şöyle haber veriyor.
Allahın en sevimli dostları diyor.
Rasûlullah efendimiz diyor.
Allahın en sevimli dostları cemii günahlardan sakınarak gizli ibadet edenler. dir diyor.
Bu edenlere üveysî ismi verirler dinde. Üveysî.
Üveysîlerin en büyüğü.
Tabîinlerin en büyüğü.
Veysel Karanî Hazretleridir bilirsiniz.
Veysel Karanî Hazretleri Cenâb-ı Peygamber devrinde yaşadığı halde Rasûlullahın mübarek yüzünü görmemiştir.
Anası vardı, anasından izin aldı, Rasûlullah Efendimizi görmek için Medineye teşrif ettiler.
Anası dedi ki: Oğlum gideceksin bir gün gitme, bir gün gelme. İkinci güneş batarken yanımda olacaksın!dedi.
Peki anne! dedi.
Kalktı geldi, Medineye geldiği zaman Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz Tebüke teşrif etmişler.
Geliyor, Rasûlullahın evini soruyor, giriyor.
Kızı Fatımaya diyorki: Rasûlullah burada mıdır? diyor Hazreti Veysel.
Yok! diyor.
Nerdedir? diyor.
Tebuke gitti!
Ne zaman gelecek! diyor.
Yarın gelecek! diyor.
Vayyy!
Ne oldun ya Veysel? diyor.
Anam bana diyor yarına kadar izin verdi. Ben dönmek mecburiyetindeyim.
Göreyemeceğim Rasûlullahı! diyor.

Anasına itaat etsin diye Rasûlullahın mübârek yüzünü bak görmeden dönüyor.
Anaya hürmete bakınız.
Sen diyor Rasûlullahı gördün mü? diyor.
Hazreti Fatımaya diyor.
Gördüm ya! diyor.
Baksana bana! diyor şöyle.
Bakıyor bakıyor.
Yok, görmedin sen Rasûlullahı! diyor, kızına söylüyor, dönüyor Hazreti Veysel.
Ertesi günü Rasûlullah teşrif ettiği zaman Hazreti Fatıma anlatıyor.
Diyor ki: Böyle böyle birisi geldi. Böyle böyle söyledi!
Kızım o, Veyseldi! diyor.
Evet sen beni görmedin diyor. O başka göznen gördü! diyor.
Harran, dört yüz yetmiş kilometredir Medineye. Dağda gezermiş Veysel Karanî Hazretleri.
Bir gün Medinede otururken Rasûlullah sahabesiynen böyle ikinci vakti namazdan sonra.
Birden ayağa kalkmış Sallallahu Aleyhi Vessellem:
İnni li ecidü nefeser rahmani bi kibelil- Yemen! demiş.
Yemen tarafından kokulu bir rahmanî nefes geliyor Bana! demiş.
O sırada da Veysel:
Ya ilahi Entel Halik, ene mahluk,
Entel Rezzak, ene mezzuk,
Entel Kabi, ene zaid! diye meşhur diye bir duası varmış onu okuyormuş.
Rasûlullah o mübareğin ciğerinden çıkan ilahi sözleri teeeee dört yüz yetmiş kilometreden almış nefesini.
Veysel bu, Üveysî derler buna işte.
O halde Üveysîler Allahın en sevdiği kulları.
Bütün günahlardan sakınarak gizli ibadet eden insanlardır. Efendim ben de Üveysîyim.
Bırak Üveysîyi oğlum İslamlara bu.
Türkiyede paşa olmak için Harbiyeyi bitireceksin.
Kurmay okulunu bitireceksin.
Efendi adam olacaksın, çalışacaksın, olacaksın.
Yunanistandan Agop efendiyi gitirip Türk Ordusuna şey yaparlar mı. Nedir Paşa olmaz.
Sende İslamsın, Üveysî de olursun, Velî de olursun, yalnız Peygamber olamazsın.
Aha burada başını sür! Gel bu şiyi. Nedir. Halıyı, demiri mermeri del olursun.
Ver Allah yoluna kendini ne olacakmış.
Allah yolunda çıldırmak lâzım oğlum! Deli olacaksın!
Aziz cemaat imanınızı kabre kader devam ettirmeye çalışınız.
Allahtan gayrısını bilmeyiniz.

Haaaa bu Üveysî, Veysel Karanî hazretleri.
Rasûlullah sav. vefâtlarından evvel Hz. Ömer, Hz. Ali radiyallahuanhları çağırdı.
Dedi ki: Harrana gideceksiniz Harrana. Yemen tarafında.
Orda bir Veysel vardır. Saçlı. Vücudu Kılılı. Elinin birinde de bir siyah nur vardır dedi.
Ben dedi. O ben Veyselın televizyon aleti.
Gideceksiniz. Kendisini göreceksiniz.
Benim bu hırkamı kendisine hediye edeceksiniz.
Selamımı söyleyeceksiniz! diyor Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Hırkayı giydikten sonra ümmetim için dua edecek diyor.
O hırka şimdi İstanbulda emânet-i mübârekede bulunan o dur işte.
Büyük bir rivâyete göre Hz. Veyselın giydiği hırkadır.
O hırka aynen duruyor.

Öyle güve-müve falan yok.
Güve-müve öyle bit mit yok anlamaz. Sinek bile konmaz.
Niye konmuyor korkuyor mu?
Ulan edeben konmuyor, Rasûlullahın şeyidir diye.
Konmuyorum! diyor. Ben buraya giremem! diyor.
Rasûlullaha edeben konmuyor.
Sinek ondan korktuğu için değil.
Rasûlullaha şeytan yanaşamazdı.
Rasûlullahdan korktuğundan mı?
Hayır edebinden. Meleklerinde peygamberi.
O Halim insandan nasıl korkar insan.
Bayılır. Canını verir. Korkma değil.

Hız. Ömer nen Hız. Ali efendimiz gitmişler Yemene sormuşlar.
Demişler: Dağda bir çobandır o dolaşır!
Gitmişler ki deve çobanı.
Ooooo Veysel onlarnan zikir halinde.
Gitmişler. Selam vermişler.
Hız. Ömer: Gel buraya demiş. Selamün Aleyküm!
Aleyküm Selam!
Ömer bakmış ki. Rasûlullah görmeden târif ettiği adam.
Fakat Rasûlullah vefat-ı nebiyden sonra gidiyorlar, kırkınıcını günü.
Bakmış ki elinde bir şey var Veysel.
Rasûllahın aynen târif ettiği gibi Hız. Veysel.
Hız. Ömer ki: Bu hırkayı Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem vasiyet etti. Sana gönderdi. Selamı var. Bu hırkayı giyinip ümmeti için dua edeceksin!
Ya Ömer dedi. Bir yanlışlık olmasın işin içinde. Ben neyim ki Rasûlullahın selamı bana gelecek. Hem de hırkasını verecek. Giyeceğim ümmeti için. Ben neyim. Ben bi kum parçasıyım! demiş.
Yoooo demiş. Al. vasiyeti Rasûlullah. Göreceğim! Ben Ömerim! Adamın kafasını uçururum! demiş.
Hız. Ömer bu şakası yok.
Allahın zaptiyye nazırı Radiyallahu Teâlâ anhu bu.
O Teâlâ Kurân-ı Kerimde Allah tarafından konulmuştur.
Alıyor hırkayı, ayrılıyor onlardan.
Kokluyor kokluyor, ağlıyor mağlıyor.
Ondan sonra giyiniyor.
Başlıyor dua etmeye.
Hız. Veysel bu!
Hız. Veysel son devirlerinde yaşlandığı zaman Bağdata gelmiştir.
Bağdat Valisi Caferi Zübeyir isminde bir zattı.
Dicle kenarında gezermiş Veysel.
Gelmiş: Ya Veysel demiş bana bir şey nasihat et demiş.
Kurân oku. Kurân oku. Kurân oku demiş.
Asabîydi haaa. Şakası da yok Hız. Veyselin.
Bir şey daha söyle demiş.
Kurân oku demiş. Kurân oku. Kurân oku.
Bak Rasûlullah öldü demiş.
Hız. Ömer devri o zaman.
Şimdi de Hız. Ömer öldü demiş.
O anda Hız. Ömeri şeyde, Medinede şehit ediyorlar. Televizyonuynan görüyor Üveysî.
Yaaaa. Bunlar şaka değil.
Uydurma lakırtı da değil.

Aha şunu gördüğün gibi hakikattir.
Bunu ancak İslam kafası anlar.
Öyle zıyırtı kafaynan anlaşılmaz.
Üniversite.
Bende bitirdim.
Üç tane üniversite bitirdim.
O kafanan anlaşılmaz bu.

Biliyorsunuz Rasûlullah Efendimizin üveysî de nuru var.
Bakın bir beni var.
Haaa şu suratınızdaki benleri ondan zannetmeyin haaa.
Hazreti Rasûl-i Ekrem Sallallahu Aleyhi Vessellemde de biliyorsunuz mühr-ü nübüvvet varıdı.
Bu tam iki küreğinin arasında bir güvercin yumurtası kadar.
Gözünüzü kapalı şöyle sırtına sürdüğünüz zaman elinize çarpacak derecede bir tümsek halinde mühr-ü nübüvveti varıdı.
Bu mühr-ü nübüvvet Rasûllah ruh-u muallalarını Cenâb-ı Allaha teslim ettiği dakikada kaybolmuştur.
Bu mühr-ü nübüvvet bir sırdır.
Bilende kimseye söylemez.
Mühr-ü nübüvvetin üzerinde şöyle daire şeklinde eski küfî yazıyla: tebahbah ya Muhammed ente hayserun. Teveccehe şitale ve enneke munsarun yazmıştır.
Tebahbah ya Muhammed : Sen öyle bir halk edildin, öyle bir şey getirdin ki mührün de sırtında. Bütün insanları halasa nusrete götürmek istedin.
Teveccehe şitale ve enneke munsarun : Kim ki Sana teveccüh eder. Gözünnen kalbinlen o kurtulmuştur demektir.
Bu Rasûlullah Efendimizin mübarek sırtlarından kaybolan bu ben, niçin kayboldu? İslamın bütüünün Cenâb-ı Rasûlullahın söylediği işler mezar kapısında biter demektir.
Onun için mezara kadar bu işleri devam ettirin.
Ondan sonra karışmayın demektir.
Efendim ben ihtiyarladıktan sonra namaz kılacağım!
Hiç kılma. Hiç kılma. Ona namaz demezler. Ona korku namazı derler.
Allah seni bilirse oğlum, Allahtan gayrı kişi de seni bilmez.
Allaha kendini tanıttığın dakikada Allahtan gayrı kimse seni bilmez.
İşte yine yukarıdaki hadiste Allahın en sevgili dostları cemi günahlarından sakınarak gizli ibadet edenlerdir.
Allah ile işi olan Allah ile meşgul olur.
Gece yastığının altına aziz cemaat gündüz gözünün önüne ölümü koy.
Fenalık yapmazsın.
Zaten yapamazsın.
Mutlaka öleceğiz.
Ölüm sonuna kadar bunu devam ettirmek lazımdır.
Bir âyet-i kerimede.
Demin ki âyet-i kerimenin daha aşağıdaki sayfalarda.
Âyet, Allahın sözü bu.
Mahşer günü arş gölgesinde gölgelenecekler diyor.
Mahşer günü arşın gölgesi varımış orada gölgelenecekler. Kimler?
Arşın gölgesi ne demektir.
Bildiğiniz gölge değil.
Öyle sapık düşünme.
İnsanda bulunan ilahi sıfatlar hikmet ve kudret dalgalarıyla yıkanacak ve Cenâb-ı Hakkın en büyük lütfuna uğrayacak demektir.
Oradaki gölge.

Sessiz sessiz Allahın kulunu bir sabah meltemi gibi okşamasıdır.

Arş gölgesi bu demektir.

Bir şemsiye var. Altında arş. Üstü arş. Altı kürsi.

Yok öyle şey.

Mahşer günü arş gölgesinde gölgeleneceklerdir.

Kimler bunlar?

Cenâb-ı Peygamber sekiz şey sayıyor:

1- Bir Adaletli âmirler. Ama yalnız adalet kâfi değildir oğlum. İslam olacaksın. Hiç olmazsa namazını her zaman kılacaksın.

2- İbadet eden gençler. İbadet eden gençler.

Rasûlullahın hadisinde var. Ben uydurmuyorum bunu.

3- Kalbleri mescidlerde camilerde olan müminler.

Aman vakit gelsin de bir gideyim namaza diyenler.

4- Allah rızası için birbirini seven müminler.

Yav Ahmet efendi nerde bir gelse de konuşsak be.

Hoşuna gidiyor. Seviyor birbirini.

5- Güzel bir kadının davetini Allahtan korkarak kabul etmeyen Sâlihler.

Kadında öyle. Bunlar en Sâlih insanlardır.

6- Sağ elinin verdiği sol eline göstermeyen cömert insanlar.

7-Tenhada göz yaşı dökerek ibadet edenler.

8- Sekizincisi sabah namazını vaktinde kılıp güneşi üzerine hiç doğurmayan.

Ve gece namazına daima devam edip ayda üç gün oruçlu geçiren gençler.

İhtiyarlar değil dikkat edin, gençlere diyor.

İhtiyarlar daima o devirden geçtiler.

Onun için oğlum gece namazı kıl!

Ayda üç gün oruç tut!

Sabahı üzerine doğurma diye dilim yettiği kadar Türkiyenin her yerinde söyledim.

Aha hadis bu!

Sabah namazını vaktinde kılıp güneşi üzerine hiç doğurmayan.

Ve gece namazına devam eden.

Ayda üç günü oruçlu geçiren gençler.

İhtiyarlar değil.

İhtiyarlar zaten onlar kaçırdı.

Kaçırdıkları yok.

Çünkü yarın gideceğiz ne olacağı bilemiyoruz.

Burda hiçbir ihtiyar yoktur ki güneşi üzerine doğdursun.

Resmini getirseniz, Aha uyuyor deseniz inanmam.

Ben insanın suratından anlarım ne olduğunu.

Secdeye başını koyan nasıl uyur beee.

Ya böyle devam edipte şu dedenin sakallı yaşına gelen gençler ne olur. Uçar o yahu.

İşte üveysî olur.

Efendim ben 62 den sonra.

Bazı arkadaşlarım var benim.

Ben tekavüt olduktan sonra namaza başlarım! dedi.

Hiç başlama dedim.

Benim kendi arkadaşım.

Başlayacağım o vakit kitap alacağım.

Hiç başlama oğlum.

Çünkü tekavüt olur olmaz gebereceksin dedim.

Böyle yağmalama olur mu.

Ya kılma ya kıl!..

KELİMELER:

Hilm: Doğuştan olan huy yumuşaklığı. Şiddete tahammül. Nefsini heyecandan korumak. * Vakar. Sükûn.

Hilmiyyet: Yumuşaklık, yavaşlık, yumuşak huyluluk.

Gaddar: Kahredici, öldürücü. Ahdine vefâ etmeyip hıyânet eden. Hâin, zâlim, çok zulmeden.

Vusul: Ulaşma, erişme, varma, yetişme.

Sâlih: (Salâh. dan) İşe yarar, elverişli, uygun, iyi. Haklı olan, itikatlı, dindar, dinî emirlere uyan. * Faziletli, ehl-i takva olan.

Menkıbe: Meşhur kimselerin ahvâline dair hayat hikâyesi. Kıssa. Hikâye. Menkıbe.

Tebük: Hicaz'ın kuzey tarafında Medine-i Münevvere'den Şam'a giden yolun ortasında bir yerdir ve Peygamber Efendimizin son gazvesinin yeri olmakla meşhurdur. Tebuk'te Peygamberimiz tarafından yaptırılan bir duvar bir hurmalık ve bir de çeşme var olduğu rivayet edilir.

Rahmanî: Rahman'a ait ve müteallik. Allah'tan gelen, her hususta hayırlı olan.

Güve: Yünlü kumaşları yiyen bir böcek.

Halîm: Yumuşak huylu. Hoş muamele yapan. (Bak: Elhalîm)

Zaptiye: Jandarma veya polis kuvveti. Memleket içi âsâyiş ve intizamı te'min maksadı ile çalışan hükümet kuvveti.

Asabî: Sinirli. Öfkeli.

Küfî: Arapça yazı şekli.

Cem: (C.: Cümü) Hurmanın iyi olmayanı. Farklı şeyleri bir yere getirmek mânasına mastar. * Az olarak cemaat için isim olur. * Toplama. Bir yere getirme, biriktirme. Yığma. * Gr: Arabçada (ve tesniye olmayan dillerde) ikiden çok olan şeylere delâlet eden kelime. (Kitabın başındaki cemi' hakkındaki izahata bakınız) * Tas: Bütün eşyayı Cenab-ı Hak ile görerek kendi havl ve kuvvetinden teberri etmek.

Tekavüt: Tekaüd. Oturma. Fârig olma. * Karşılıklı oturma. * Emeklilik

HADİSLER:

Üseyr İbnu Câbir (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Hz. Ömer (radiyallahu anh)'a Yemenlilerin takviye kuvveti geldikçe her defasında onlara:

"Aranızda Üveys İbnu Âmir var mı?" diye sorardı.

Nihayet Üveys İbnu Âmir'e rastladı. Aralarında şu konuşma geçti:

"Sen Üveys İbnu Âmir misin?"

"Evet!"

"Murad'dan, sonra da Karan'dan?"

"Evet!"

"Sende alaca hastalığı vardı, bir dirhem kadar bir yer hariç tamamını atlattın, değil mi?"

"Evet!"

"Senin bir annen olacak?"

"Evet!"

"Ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'dan işittim. Şöyle diyordu: "Size, önce Muradî sonra da Karanî olan Üveys İbnu Âmir, Yemen imdat kuvvetiyle gelecek. Onun alaca hastalığı vardı, dirhem kadar yer hariç atlattı. Onun bir annesi var. O annesine karşı saygılıdır. O, (bir şey için) yemin edecek olsa Allah (dilediğini yerine getirmek suretiyle) onun yeminden halâs eder. Eğer ondan kendin için istiğfar talep edebilirsen et."

Benim için istiğfar ediver" dedi. O da istiğfar ediverdi. Bunun üzerine Hz. Ömer ona: "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Kûfe'ye!"

"Senin için vâlisine mektup yazayım mı?"

"Ben (hususî muamele istemem, herkesle bir olmayı), avamdan biri olmayı tercih ederim."

Ravi der ki: "Müteakip sene Kûfe'nin eşrafından biri hacc yaptı ve Ömer'le karşılaştı. Ona Üveys rahimehullah'ı sordu.

"Ben onu, dedi, evi perişan, eşyası az bir halde bıraktım!"

Hiz. Ömer, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'dan işittiğini ona da söyledi.

Adam hacc'dan dönünce Üveys'e geldi ve:

"Benim için istiğfar ediver!" dedi.

"Sen hayırlı bir seferden yeni döndün, sen benim için istiğfar et" dedi ve:

"Ömer'e mi rastladın?" diye sordu.

"Evet!" dedi. Bunun üzerine Üveys ona da istiğfarda bulundu. Böylece halk onun ne olduğunu anladı. Bir müddet sonra da (Kûfe'yi terkedip) geri gitti, (rahimehullah)."

[Müslim, Fezâilu's-Sahâbe 225, (2542).]

**Derman Doktorumuz'un (ks)
Sohbetlerinde sık sık bahsettiği**

VEYSEL KARANÎ (ks) DUÂSI

Yâ Rabbi!

Rabbim sen benim Rabbimsin!

Sen Yaratansın ben yaratılmış...

Sen rızık verensin ben rızık alanım.

Sen mâlik olansın mülk Senindir.

Ben sahiplenmiş olanım

Sen azîz olan şeref sahibi olansın.

Sen zenginsin Sen ganîsin ben fakirim.

Sen vermezsen benim bir şeyim yok ki.

Sen hay olan dirisin ben ölüyüm.

Sen hiç ölmeyecek olansın Sen Bâkisin.

Şu kul ki bütün vücudu toprak olacak olanız.

Sen kerem sahibisin Sen cömertsin.

Ben kınanmış olanım kereminle bana lütfet!

Sen iyilik yaparsın iyiliklerin kapısını açarsın.

Ben kötülük yaparım kötüyüm Rabbim!

Senin merhametin arttıkça benim isyanım artıyor.

Sen kapıları açıyorsun ben kapıları örtüyorum.

Sen verensin Ben dilenenim.

Geldim kapında yalvarıyorum

Sen güvencede olansın yardıma ihtiyacın yok.

Ben korkağım Sen cömertsin.

Ben cimriyim.

Kapına geldim elimi açtım.

Senden başka çalınacak kapı yok!..

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-16

NÛR-U HİLMİYYET

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem'in ezvâc-ı mutahharasından yani hanımlarından Ümmü Seleme radiyallahuanha varıldı.
Çok güzel bir kadındı, Vâlidemiz.
Bu sahabeden Zeyd bin Saadetül- Ensarinin kölesi bir zât Ümmü Selemenin câriyelerinden bir kıznan evleniyorlar.
Bunlardan bir çocuk doğuyor.
Ebu Said İbni Cafer.
Hasanül- Basrî isminde.
O halde ezvac-ı mutahharadan Ümmü Seleme Vâlidemizin câriyesi bir kadınla.
Seyyid ibni Saadetül- Ensârî isminde sahabeden birinin kölesi evleniyor.
Bundan Hasanül- Basrî Hazretleri doğuyor.
Hasanül- Basrî 21 in hicri senesinde doğmuştur.
Ümmü Seleme radiyallahu anha vâlidemiz Hasanül- Basrî Hazretlerini emzirmiştir.
Rasûlu Sallallahu Aleyhi Vessellem de Hasanül- Basrîyi severdi.
Ara sıra kucağına otururmuş.
Kendi bardağından da su içirmiş.
Ve Dua-yi Resûli almıştır tabi.
Bu muhterem zât, Basrada seksen küsür yaşında vefat ettiği zaman o kadar kalabalıktı cemaati ki o gün hiçbir câmi de ikindi namazı kılanamamıştır.
Bu zât yetmiş yıl gece gündüz abdestli gezmiştir.
Bu edebi yetmiş yıl terk etmemiştir, Hasanül- Basrî Hazretleri.
İşte misaller...
Haftada bir defa da Basrada vaaz edermiş, kürsiye çıkarmış.
Karşısındaki cemaat binlerce kişi içinde mânâdan anlayan gönül ehli oldukça şevke gelirmiş.
Mânâdan anlayan gönül ehli olmadı mı sükut edermiş hiç konuşmazmış.
Bir gün memleketin bütün büyükleri, beyleri vaaza gelmişler Basrada dolmuş camii.
Hasanül- Basrî Hazretleri kürsiye çıkmış bir türlü konuşmamış.
Cemaatten biri: Efendi Hazretleri buyursanıza demiş. Kabilenin beyleri geldiler.
Hepsi sizi dinlemeye geldiler! diyor.
Binlerce kişi var.
Hasanül- Basrî demiş ki: Şurdaki direğin arkasındaki ihtiyar hanım geldi mi? diye sormuş.
Gelmedi! demişler.
Ders yapmayacağız demiş. Zira ben bir fil için hazırladığım lokmayı karıncanın ağzına nasıl sığdırabilirim! demiş.
Kürsüden indiği gibi gitmiş Hasanül- Basrî Hazretleri.
Direğin arkasına her zaman vaaza gelen Hazreti Rabia Hazretleriymiş.
Hazreti Rabia imiş, Rabiâtül- Advîye.
Onun için Allah konuşturmuyor.
İçinde bir kişi için söylüyor.
Onun için efendim vaaz doldu binlerce kişi varıldı.
Hayvan gibi oturmuşlar.
İçindeki belki üç tanesi kâfi.
Üç tanesinin kafasına sokup içindekini harekete geçirmek için yeter.

Hasanül- Basrî ye sormuşlar: Müslümanlık nerededir? demişler.
Toprak altındadır! demiş.
Yani Müslümanlığı insanın öldükten sonra belli olur demektir.
Müslümanlığın şartı nedir? diye sormuşlar Hasan ül Basriye.
Şartı da kitap içindedir demiş.
Şartı, kitabı elinden bırakmayacaksın.
Dinin aslı nedir? diye sormuşlar.
Ben söyleyemem Hz. Rabia ya gidin sorun! demiş.

Hız. Rabiaya sormuşlar demişler ki: Dinin aslı nedir
Haramdan ve şüpheli nesnelerden katiyyen sakınmaktır! demiş Hz. Rabia.
Bazen vâizler böyle korkutucu lakırtılar söyler.
Cehennemin kapısını açar, sokar insanı içine böyle.
Ulan vay anasına ne yapacağız!
Bâzen de ooo çok güzel.
Hakikat kelâmlarıyla ben kaç senedir sizi çoktan beridir sarsıyorum, fakat hiç biriniz
oralı değilsiniz ağalar!
Hiç biriniz oralı değilsiniz!
Efendim korkutuyorsunuz bari! diyeceksiniz.
Bu gün korkarsanız yarın emin olursunuz ağam!
Tedbir alırsınız, o zaman bana da dua edersiniz.
Allahın sayısız nimetlerine, Azametine itiraz ediyorsunuz da bir zerreden ibaret olan
bana niye itiraz etmiyorsunuz.
Allahın nimetini, şunu, bunu falan yiyo yiyo yiyo herif.
Allaha itiraz ediyor da.
Efendim felan vâiz şöyle söyledi gelip bana itiraz.
Ben bir zerreden ibaretim.
Sarsıyorum sizi ama hiç biriniz yerinde değilsiniz.
Bir gün bir zelzeleye binersiniz oğlum.
Aklınızı başınıza alın!

Kabir yarın gideceğimiz kabir!
Dünya menzilinin sonu.
Âhiret menzilinin başıdır.
Mutlaka yakında kabire gideceğiz oğlum!
Birbirimize şimdiden yardım edelim.
Günah işlediğin zaman Hakkın nimetlerini katiyen yemeyin!
Nimeti yemek, sonra ona âsi olmak insanlık sıfatı değildir. Köpeğe bile bir parça
ekmek versen köpek senin kulun kölen olur.
Onun için kim ki Allah! der o ağıza hürmet eder insan.
İsterse yalandan desin.
Hasanül- Basrî bir gün sokakta gidiyormuş.
Bir sarhoş bir adam çamurlarda yatıyor.
Almış adamı, ağzını, gözünü mözünü yıkamış.
Lan bu çıldırdı mı? demişler Hasanül- Basrîye.
Temizlemiş ağzını..
Sen kulumuzun ağzını temizledin Ya Basrî! diye içine bir şey gelmiş.
Ben de o kulun gönlümü temizledim! demiş.
Sarhoş Velîyullah olmuş oğlum.
Nasıl olur böyle?
Bunlar nasıl haaa.
Demin ki Kurân-ı Kerimdeki âyet-i kerimedeki hilim var ya, hah!..
Herif o sonucu.
Ulan bu adamcağızın yıkayım ağzını! demiş.
İşte o yanında rahmet inmiş üstüne.
Hilmiyet Rahmeti, Allahın Rahmeti.
Onu deldiği geçtiği gibi herifinde gönlüne girmiş.
Herif Velîyullah olmuş.
Senin küçücük birşeyinen.
Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min
haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune (Haşr 21.
Âyet)

Biz Kurânı dağa indirseydik dağ paramparça olurdu.
O hilmiyet Allahtan geliyor.
Güneşten alıyorsun pertavsızla ziyayı, aksetti mi karşısındakini yakıyorsun.
O hilmiyetnen herife bir çullanmış yıkamış şiyi.
O hilmiyet yalnız ağızını temizlemiş.
Bi de gönlüne girmiş. Herif Velîyullah olmuş.
Çünkü Allahın herkesin göremeyeceği Celal Sıfatı tecellî eder orda.
Ama efendim ben Allahtan korkuyorum. Namazımı..
Bu böyle Allahtan korkmak değildir.
Kulun Allah korktuğunu, korktuğu Allahı bildiği kadardır.
İnsan ne kadar Allahın sıfatlarını bilirse o kadar korkmaya başlar.
Her kim halk görsün diye amel işlerse şirktir.
Her kim halk görmesin diye ameli terk ederse riyâdır.
Bunlar gizli kapaklı lakırtılardır.
Riyâ ve şirki terk etmek ihlastır.
Hz. Adviyenin sözü.
Yahu Hz. Fahr-i kainâtın eteğine yapışanı ateş yakmaz oğlum.
Eteğine yapıştı mı Rasûlullahın
Ulan nerde eteği, hırka-yi şerif?
Etek her tarafta, görünmez yakala!
Çok yemek, çok uyumak, çok zır zır etmek yani söylemek gönlü öldürür, insanın gönlünü öldürür.
Dertlerdeki belâlardaki hikmetlerin sırrına ererek sefâyâ varmak ve gülmekte hüner vardır.
Öldü, gidiyor, kardeşim öldü, emri vaki oldu! Yaşlıydı!
Öyle havyan gibi de durmak doğru değil.
Ağlayacaksın tabi, gözünden bir yaş gelecek.
Yaş, Cenâb-ı Allaha yanaşmanın şiddetinden gelir.
Fakat kafanı yırtmayacaksın, mezarına kadar gideceksin.
Onun için dertler karşısında gülmek, cefâlara tahammül etmek ne demektir?
Allahın Es-Sabûr Esmasına bürünmek demektir.
Size bir hadis daha söyleyeyim mi?
Kıldığınız namazda huzur bulamıyorsanız, Allahuekber! diyip de huzura giremiyorsanız aziz cemaat!
Efendim aklıma şu geliyor bu geliyor!
Geliyorsa bunda haram lokmanın payının çok olduğunu katiyen unutmayın!
Efendim ben çalışıyorum!
Ekmeği alıyorsun ama teeeee topraktan un fabrikasından fırına gelip pişinceye kadar hangi edepsizlerin elinden geçti?
Kara Denizde balık tutulur.
Gelir buraya alırsın konserveyi paranı verirsin, helal paranı, balık zehirlidir güp diye ötekisi günü gidersin.
Hani paran şey idi?
Kıldığınız namazda huzur bulamıyorsanız bunda haram lokmanın payı çok olduğunu katiyen unutmayınız!
Hasanül- Basrî 60 yaşlarında iken, bir dört sene sonra bir gün huzursuzluk başlamış kendisinde.
Allahuekber! diyor namaza giriyor, bir sıkıntı...
Kalkıp yatıyorsun, yani yattı kalktı, çeteleye öyle yazılıyor: Yattı kalktı!
Bize de öyle yazılıyor. Yattı kalktı. Yattı Kalktı.
İkinci yi yattı kalktı. Akşamı yattı kalktı.
Yattı kalktı oğu yattı kalktı gidiyor.
Çeteleye yazılıyor işte
Ya Rabbi ben kıldım namazı tamam!

Hesaplarsa bu tamam. İyi.
Yattı kalktı!
İki sene böyle devam ediyor.
Bütün yetmiş sene ömrü abdestli gezmiş adam.
Bakın tasavvur edin bu edebi bırakmamış.
Bir gece rüyâsında görüyor.
Kimi görüyor anlıyorsunuz.
Ya Hasan diyor. Sen iki sene evvel. Bir yerden hurma satın aldın diyor bir okka.
Sana verdiler diyor. Hurmacının önünden bir hurma yere düştü diyor. Hurmacı tırtığı hurmalar senindir diye o tek hurmayı da sana koydu! diyor.
Bu şaka değil.
Bir hurmayı koydu diyor. Meğer o hurma satıcınınmış diyor. Senin para verdiğin para hududuna dahil değil. O haramı yedin de huzursuzluk ordan geliyor! demiş.
Koskoca kazanın içine bir damla siyanür atarsınız, bütün memleket ölür.
İşte o lokma.
Bunun üzerine, doğru gidiyor, o hurmacıyı arayıp buluyor.
Diyor ki: ağa, ben senden iki sene evvel hurma alırken bir tek senin hurman bana geçmiş. diyor.
Bunu Allah aşkına helal et! diyor.
Hurmacı bir nara atıyor: Aman Ya Rabbi! diyor.
Bu ne biçim iş. Helal olsun! diyor.
Fakat hurmacı da eriyor oğlum.
Niye?
Bir hurma için bir sene sonra gelip de benden helal diye: Aman Allah rızası için helal et! diyen adamın üstünden projöktör gibi şeyler, demin ki hilmiyet çıkıyor!
Ağız yıkamak hikayesi.
Bundan sonra o hurmacı da sâlih oluyor.
Ötekisi de namazında huzur bulmaya başlıyor.
Onun için kıldığınız namazda aziz cemaat, huzur bulamazsanız mideye inen helal lokma yok demektir.
Bir tane helal, bir tane haram.
Zâten şimdi helal lokma yemek, şuradan Çukurhisara kadar yer altından tünel açmaktan daha güçtür.
Aziz cemaat günah işle! Yine işle!
Kadınları yoldan çıkar!
Adam öldür! Yol kes!
Allah yine sana yanaşır.
Fakat, serin kanlılıkla Allahtan uzak durup da varlığını ispata çalışana Allah katiyyen ulaşmaz.
Yap edepsizlik, fakat Allahı bırakma içinde.
Efendim, Âhiret var mıdır? Allah var mıdır? diye? Öyle olma.
Basarsın tövbeyi.
Sarılırsın Rasûlullahın şefaatinde.
Lev şefaati cecdi Muhammedün fetefeyte binari cehennemi teffeti. Hüvel Habubüllezi türca şefaathü bi külli evlin minel ahvâli muteyt
Öyle bir şefaati vardır ki bütün yükleri şey eder.
Abdulkadir Geylani şöyle etmiş: Lev şefaati cecdi Muhammedün fetefeyte binari cehennemi teffeti.
Benim cecdim muhammedin şefaati olmasa, bende onun velîlerinden biriyim şöyle yapmamnan cehennemi söndürürdüm! diyor.
Ya Rasûlullah ne yapmaz?
Lev şefaati cecdi Muhammedün fetefeyte binari cehennemi teffeti.
Kaside-yi Hamriyesi vardır Abdulkadiri Geylanînin ondadır bu.
Münkirler, korkaklıklarını örtmeye çalışan hakiki korkaklardır.

Günah da, insanı Allah'tan tutan güvensizlik ve korkudur.
Allaha güvindikten sonra edebine girersin.
Edebine girenden günah sadır olmaz.
Bugün hududsuz meçhûller karşısında inkar yoluna sapmak cidden cahilliktir ve cüretkarlıktır.
Namütenahi yıldızlar, astronotlar, bu kainatın bu kadar şeyliği karşısında: Efendim şu budur! demek cahillik ve cüretkarlıktan başka bir şey değildir.
Allah teleskopla veya laboratuvar âletleriyle değil sırf iman nurunun aydınlığı altında kalb gözüyle seyredilir, görülür.
Teleskopla Allah bulunmaz.
Teleskopnan Allahın sıfatları, büyüklüğü, Azemeti, yaratıkları keşfedilir.
Gaybe inanan ruhunun derinliğinde yanan kudsî ateşi yakabilirse herkesin harukulâde nazarıyla baktığı hadiselerin altında velîlerin gösterdiği kerâmetlerin altında bir sebebler zinciri olduğunu anlar.
Büyük yangınlar ve infilaklar olur bilirsiniz.
Bir kıvılcım yapar bunu.
Koskoca barut mahzenine bir kıvılcım girdi mi orayı allak bullak eder, bir saniye de ve bir anda.
Lâkin onun tutuşturduğu saha, alev almaya hazırlanmıştır.
Barut olmasa orda kıvılcım bir şey yapmaz.
İşte sen kendini hazırlarsan mürşid bir kıvılcımdır.
Bir gün sana bir lakırtı söyler içinde bir infilak seni tutuşturur.
Ama sen kendini o tutuşturacak azayı hazırlamak lâzım.
Bunlar izah edilemez, işte bu kadar anlatılır.
İzaha kalkmak, henüz görülmeyen bir rüyâyı tâbire kalkmak gibidir bunlar oğlum, anlatılmaz öyle.
Mutlak olarak gaybe inananın gönlünde-fikrinde bir çok hazine kapıları, bir çok teleskoplar, bir çok dürbünler husule gelir.
Gayb âleminin suları buradaki bellediğimiz sulara benzemez.
O zaman başka tarafı başka türlü görmeye çalışırsınız.
Onun için hikaye bildiğiniz gibi değildir.
Cenâb-ı Rasûlullahın bize giydirmeye, bütün beşeriyete giydirmeye çalıştığı atlas elbiseyi kirletmeyiniz oğlum!
Bu sözleri bir yerde bulamazsınız!

Cenâb-ı Allah rahmetinin azizliğine hepimizi eriştirsin!
Onun için secdeden başınızı eksik etmeyin!
Bak yarın, bir iki gün sonra bayram geliyor.
Bu seferki kurban bayramı da haaa bildiğin kurban bayramlarından değil.
Ne olmuş?
Cumaya tesadüf ediyor, cumaya tesadüf ediyor.
Haccül- Ekber.
Haccül- Ekber ne?
Büyük hac.
Nee ötekiler küçük hac mı?
Yoooo.
Ne olur bu hacda?
Bunlar olur, dil yetmez ki söylensin.
Oğlum hac günü Cumaya tesadüf ederse Haccül- Ekber ismini alır.
O gün canı gönülden namazda Kâbeye teveccüh eden insan.
Nasıl ki Rasûlullah Salallahu Aleyhi Vessellem efendimizi rüyâsında gören sahabe olur.
Mantikî sahebe olur.
Hacı olursun hacı hacı!..

Bu sefer hacca gidenler zındıka hacı da olsa günahları affedilir.
İşte tesadüf ettiler oraya.
İçinizde hacılar var, Allah hacılığını devam ettirsin.
Bu kurban bayramının birinci günü akşamı bilhassa dönsün Kâbeye sabaha kadar.
Oraya Rahmet-i İlahiye iniyor, faşır faşır iniyor!
Senin ruhuna da iner.
Gözünde hatırla Arafatı, hatırla Kâbe-i Muazzamayı.
Bu basit, basit iki üç taş parçası, ona kıymet verme! deme!
Oralarda Cebrail âyet-i kerimeleri indirdi.
Rasûlullah o havadan nefes aldı.
Mübârek ayaklarını oraya bastı.
Dünyaya orada teşrif etti.
Bu Rasûlullah hürmetine.
Allahın Kâbesi hürmetine.
Yoksa taşında toprağında değiliz biz.
Rasûlullah oralara bastığı için hürmet ediyoruz biz.
Onun için dönüyoruz oraya.

Onun için bayram yanaşıyor.
Tövbe, Allahuekber! çekin.
Allahı tesbih edin!
Gece namazı kılın!
Çok değil iki dakikadır.
Gitte ondan sonra yat gene.
Abdestli gezin.
Bu günler mübarek günlerdir.
Elimizden tutup birbirimize maddî yardım yapamıyorsak bile hepimiz aynı tarafa dönersek.
Ruhen yine birbirimize yani: Allah Ümmet-u Muhammedi doğru yoldan ayırmasın!
desen bile kâfidir.
Onun için dünya güneşin etrafında dönüyor, bir de kendi etrafında dönüyor.
Her an, her saniye dünya da Kâbe-i Muazzamaya dönüp başını secdeye koyan muhakkak bir kul vardır.
Her an namaz kılınır.
Tasavvur edin ki biz de dünyaynan beraber dönüyoruz.
Bir yerde dursaydık başımızı secdeden kaldıramayacaktık.
Beş vakit namaza şükret oğlum.
Beşyüz vakit olaydı, yandık.
Sonra kaçırдыңın zaman şeyde var.
Kaza da yap diyor.
Bu ne kolaylık. Allah cümlemizi islah etsin. Âmin!

**Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ ehl-i beytihi Muhammed!
Subhaneke Yâ Allam!
Tealeyke Yâ Selâm!
Ecirnâ mine'n- nâr vebi affike Yâ Mücir!
Allahümme ente'l- Mennân!
Bediü's- semavati vel-ardı zül- Celâli vel- İkram!
Yâ Hayy Yâ Kayyûm!
Yâ Allahu Celle Celâlihu!**

Yâ İlahî!

Bize giyindirdiğin Muhammedi kumaşın kıymetini bize takdir eyle Yâ Rabbi!

Bizi azizliğine eriştir Yâ Rabbi!

Âhirete intikalimizde Resûl-i Kibriyânın yüzünü görmek, elinden öpmek nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbi!

Bütün ev halkımıza, bütün Ümmet-i Muhammedin midesine girecek lokmaları helâl tarafından nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü âfât-ı semavîyye, âfât-ı araziyye, âfat-ı belâiyyeden, zelzele, sel, su yangın âfetlerinden sen mahsun kıl Yâ Rabbi!

Ordumuzu icap ettiği zamanlarda Mansur u muzaffer eyle Yâ Rabbi!

Sıratı müstakimden bizi ayırma Yâ Rabbi!

Evimize helal lokma sok Yâ Rabbi!

Sihhat, afiyet, dirilik ver Yâ Rabbi!

Kabre intikal ettiğimizde kabir meleklerinden bize iltifat nasip eyle Yâ Rabbi!

Son nefeslerimizde buyurun Eşhedu enlâ ilâhe illallah ve eşhedu enle muhammeden abduhu ve rasûluhu kelime-yi tayibesinnen ruhumuzu azraile vermek nasib-i müyesser Yâ Rabbi!

Lillahil- Fatiha!

KELİMELER:

Ezvâc: Çiftler. Zevceler. Nikâhlı karılar.

Mutahhara: (Müe.) Temizlenmiş. Kirleri giderilmiş.

Câriye: Geçer olan, akıcı olan. Seyreden giden. Güneş, şems. Gemi. Cenab-ı Hakk'ın in'âm eylediği rızık ve nimet. Genç ve iyi hizmet eden kadın. Muharebede İslâm düşmanlarından esir edilen kadın hizmetçi.

Hilim: Doğuştan olan huy yumuşaklığı. Şiddete tahammül. Nefsini heyecandan korumak. * Vakar. Sükûn.

Riyâ: Özü sözü bir olmamak. İnandığı gibi hareket etmeyiş. İki yüzlülük etmek. Gösteriş için yapılan hareket. (Bak: İhlâs)

Pertavsız: Büyüteç.

Vaki: Olan, düşen, konan. Mevcud ve var olan. * Geçmiş olan, geçen.

ÂYETLER:

يَتَفَكَّرُونَ هُمُوعًا لِلنَّاسِ نَضْرِبُهَا الْأَمْثَالَ وَتِلْكَ اللَّهُ خَشْيَةً مِّنْ مُّتَصَدِّعًا خَائِبًا لَّرَأَيْتَهُ جَبَلٍ عَلَى الْقُرْآنِ هَذَا أَنْزَلْنَا لَوْ

"Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutessaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune.: Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz. (Haşr 59/21)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-17

ARA BUL!..

Böyle böyle soytarılık olmaz aziz cemaat!
Böyle soytarılık olmaz!
Yapmayın Allah rızası için.
Kılma vallahi daha iyidir! Kılma daha iyidir!
Hepiniz yaşını başını almış herifler!
Sonra, öne geçiyorsun, İmamın arkasındasın,
Sahabe-i Kiramın yerinde duruyorsun!
Birde orda bu edepsizliği yapıyorsun!
Çıkta dışarıda yap bari!
Yapmayın Allah rızası için!..

Sonra ben de sizin gibi bir müminim!
Hepimizin hukuk-i ilahiyemiz vardır birbirimize karşı!
Benim namazımı önümdekinin bozma hakkı selâhiyeti yoktur dinde!
Benim namazımı bozma hakkı selahiyeti yoktur!
Ben huzur bulmaya geldim!
Burda imam efendinin arkasında!
Rasûlullahı taklid eden imam efendinin arkasına uydum!
Allahıma ibadet ediyorum.
Benim öndekinin böğrünü eğip, kafasını eğip benim namazımı bozmağa hakkı yoktur!
Ve hakkımı da helal etmiyorum!
Ve benim hakkımda bu dünyada burnundan fitil fitil fitil insanın gelir!
Yapmayın bunu Allah rızası için!
Böyle namaz kılınmaz!..

Bir yobazın biri de gelmiş bir yerde söylemiş!
Onu da size söyleyeyim.
Çarşı camisine gelmiş.
Konyadan bir yobaz, kim ise.
Yobaz doludur Konya zaten!
Kadugameti selah kadugameti selah Allahu ekber Allahu ekber! müezzin okumuş.
Peşine imam efendi bakmış: Allahu ekber!
Namazdan sonra çıkmış sen demiş: Kadugameti selah kadugameti selah namaz başladı niye bekledin! demiş.
Ulan haydut herif!
Kadugameti selatü kadugameti selah namaz başladı değil!
Namaz başladı değil: Hazırsan kalk ayağa kalk! demektir.
Ayağa kalk. Kadu kameti selah artık ayağa kalk! demektir.
Bunlar yobaz işi. Zaten bu memleketi yobazlar yıktı. Anladınız mı?
O yarı yarı yarı soytarı herifler.
Bunu söylemek mecburiyetindeyim.
Böyle olduğu için bizi herkes hafif görüyor. Başını namaza koyanlar.
Bu yobazlara uymayınız efendim!
Ben size Kurân-ı Kerîmin, aklım erdiği, bilgim hudud-u dahilinde, Rasûlullahın söylediği emirleri söylüyorum.
İçine cehennem zebanisi, tokmaklar, katran kazanları sokmuyorum!
Kurân-ı Kerîm de böyle bir şey yok.
Böyle yapa yapa yapa bu milleti bu hale getirdiler.
Birisi namaz kıldı mı başka birisi bakıyor: Ne yobaz adamdır! diye.
Yobazlık hiç birimizde yok!
Bu yarı cahil insanlar bu hale soktular!
Çarşı Câmisinin önünden bir gün geçiyordum ordan.
Bir tesbihçi var orda bir, hoş bir adamcağız.
Biri iki de hacı oturuyor orada.
Ne yazıyor amca dedim bak şurda Arapça bir şey yazıyor?
Gale Allahu Teala diye başlıyordu.
Vallahi bilmiyorum efendim! dedi.
Peki!
Ordan birisi atıldı, dedi ki: Efendim dedi. Bunu dedi felan hoca efendi söyledi dedi: Mescidleri temiz tutunuz! diye.
Hangi hoca efendi söyledi? dedim.
Felan hoca efendi! O hoca efendi öyle söylemez! dedim.
Mescidleri temiz tutunuz! nerden çıktı.
Bakın bir adam bir şey söylüyor.
Yarım kafalının aklına giriyor.
O gidiyor orda başka söylüyor. O gidiyor orda.
Bunlar asırlarca böyle gele gele bizi soytarı haline sokmuştur!
Biz yobazlıktır, bir gericiliktir, bir ilericiliktir gidiyor.
Onun için hakiki namaz kılana oğlum hiçbir şey yanaşmaz.
Ama böyle namaz olmaz!
Vallahi bile olmaz. Billahi de olmaz!
Bu İsveç cimnastiği bile olmaz!
Allahın huzurunda alay olmaz!
Hepiniz alay ediyorsunuz öyle kılanlar.
Fe veylün lil müsallin. Ellezine hüm an salatihim sahun
Vay haline öyle edepsizce namaz kılanların. Vay haline! Vay haline!
İşte âyet-i kerîme.
Yapmayın bunu!

**Yapmayın Allah razısı için!
Bak çoğumuz bu kadar daha yaşayacak değiliz.
Mezara yanaştık. Mezara yanaştık!..**

**Orda yazıyordu ki o kapının üzerinde: Mescidler Allahın evidir.
Burada anca Allahın birliğine ve tekliğine dua ve ibadet edilir.
Câmi de kavga olmaz!**

Câmide parti işi olmaz!

Câmide dedikodu olmaz!

Kapıdan içeri girdi mi âhiret âleminin namzedisin.

Burada Allah ile Rasûl ile meşgul olunuz demektir.

Câmileri temiz tutunuz! dedim de tuttu.

Git bak!

Gir içeriye beyaz pantolunan veyahut mendilini sür şeye simsiyah çıkarsın.

Hani âyet-i kerîmeydi.

Böyle Müslümanlık olmaz aziz cemaat, böyle Müslümanlık olmaz!

Olmaz! Olmaz! Olmaz!

Yularını nefsinde kaptıran insanlar bu lakırtıdan da bir şey anlamaz!

Sizin çoğunuz yularını nefsinize kaptırmışsınız!

Teklif et. Kıldım. Kalktım. Allahuekber!

Kendinizi kandırıyorsunuz!

Yularlarınız nefsinizde, Nefsinizde!

**Bu dediklerimi içinizde ancak aşk-ı ilahiye ile yanan, kıvranan insanlar bunları
kalblerinde seyredip anlarlar.**

O zaman affet içine girerler.

**Bunları seyredip anlayabilmek için işte bu Allahı memnun etmek lâzımdır. Allahı
memnun etmek istersen samimi ol.**

Yalandan uydurmasyondan şey yapma.

Allahı memnun etmek mi istiyorsun haa?

Evet.

Doğruluktan ayrılma. Katiyyen yalan söyleme. Allah doğrularla beraberdir.

Servet içinde olup da onu kalbine sokmamak en büyük iştir.

Paran olabilir onu kalbine sokma!

Ye, iç, sarf et!

Yani şu dur Allahta kendini yok et!

Onun aşkınla doğmuş büyük insan olmaya gayret et!

Bu gayrete girebilmek için de doğru namaz kılmaz lâzım ağalar!

Böyle namaz olmaz! Vallahi de olmaz! Billahi de olmaz!

Sonra hacı efendinin öteki hacı efendinin namazını bozdurmağa hakkı yoktur!

Sen gelmişsin burada huzuru kalb ile namaz kılıyorsun!

Allahuekber! dedin. Semiallahu limen hamideh! dedin.

Mübârek ruh-u hâli ile dolu Müslüman kalbini Kâbeye çevirdin.

Öndeki aşağıya giderse sende gayrı ihtiyari öyle yaparsın.

Bilirsiniz koyunların bir tanesini suya atmışlar da hepsi gitmiş.

Onun gibi, namazda herkes dalmıştır ağam dalmıştır!

Dalmıştır! Daldığı için insanın hareketine bakar!

Şuuru Allaha doğru yükseliyor. Gidiyor böyle!

Onnan hembezm oluyor!

Senin onun namazını bozmaya hakkın yoktur!

Ama öz buradan giriyor buradan çıkıyor! Yarın belli olur bunlar!

Bu lakırtıları söyleyip söylese hakiki Müslüman kafasının derisini yonmaya başlar!

Ne yapıyorum ben diye!

Yonamıyorsunuz değil mi?

Kendi inanışınızdan şüphe ediyorsunuz!

Şüphe içindesiniz hepiniz!

Acaba ahret var mı yok mu?

Hala şüphede! Ben insanın suratından anlarım işi!

Gençliğinde Allah ile irtibatını kesmeyen ihtiyarlığında da Allah ondan irtibatını kesmez!

Öyle yapıyorsan kendini geç bir aynanın karşısında muhasebe-yi ruhuye yap!

Küçükten, ananın kucağından ve babanın okşamasından kurtulup da mektebe gitmeye başladığın zaman, aklın ermeğe başladığı zaman bu güne kadar ne hatlar işledin onların da hesabını ver!

O hatlardan muhakkak bir şeyler vardır insanda ki namazını kılamıyor

Hasanul- Basrî hazretleri 54 yaşındayken iki sene namazdan huzur duyamamış. Duyamamış huzur.

Allahuekber! diyor. Kafası başka yerde kılıyor ama.

Bir gece Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz rüyâsına giriyor.

Ve biliyorsunuz Hasanul- Basrî Ezvacit - Tâhirattan Museb Ümmü Seleme.

Rasûlullahın zevce-i muhteremlerinden.

Bizim validelerimizden Allah şefaatine nâil eyleye.

Bunun câriyesi Cafer bin Ensarînin kölesiyle evlenmiş.

Bundan Hasanul- Basrî doğmuştur. 22 hicri senesidir.

Rasûllahın kucağında oturmuş küçükken Hasanul- Basrî .

Rasûlullah kendi bardağınan su içirmiş bu mübârek adama.

Bu zatı muhterem 58 yaşında iken iki sene devam etmiş namazda huzur bulamıyor.

Ağlamağa başlamış.

Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellem ruhaniyetiyle görünmüş:

Ya Basrî! demiş. Sen bundan iki sene evvel birinden hurma satın aldın. demiş.

Mendiline doldururken yere bir hurma düştü demiş.

Hurma düştü yere.

Hurmacı senin sanarak senin mendiline attı dedi. Halbuki o tartıda yoktu

hurmacını dedi. Bu haram içine girdi senin dedi. Git ona helallaş!

Ertesi günü sabahtan Hasanul- Basrî yollara düşüyor.

Gidip buluyor o hurmacıyı.

Diyor ki ağam diyor. Ben iki sene evvel senden hurma aldım!

Valla ağa hatırlamıyorum ben hiç. On senedir hurma satarım ben! diyor.

Neyse diyor. Ben senden hurma aldım. Hurmandan bir tane yere düştü. Onu sen

benim mendilime koymuşsun diyor. Yanlışlıkla seninmiş. Bunu helal et! diyor.

Hurmacı bir nârâ atıyor: Bu ne biçim iştir bu. Ne büyük fazilettir! diye.

Hurmacı da Velîyullah oluyor.

Ondan sonra helal ettikten sonra Hasanul- Basrî namazını düzgün kılmağa başlıyor

Onun için çocukluğundan beri bu yaşa gelinceye kadar o yanlış kılanlar

Allahuekber! deyip de kendinden geçemeyenler hesab etsin!

Çetele tutsun!

Bir bokluk vardır içinde!

Bir şey vardır!

Ya hayvan öldürmüştür!

Ya hırsızlık yapmıştır!

Ya bilmem midesine haram sokmuştur!

Bir zina yapmıştır!

Yetim hakkı yemiştir!

Bilmem eşkiyalık yapmıştır!

Bir şey vardır!

Onu tövbeynen yıkatmağa çalış! Yıkatmağa çalış!

Cet fabrikasında git de yıkat elbiseni!

Geceleyin geçer o cet fabrikasının islimcileri! İslamî islimcileri!
Yoksa Allahuekber! dedi mi. Allahın yed-i kudretinin denizinin içine girdin. Seni kimse sarsamaz!
Ama imamı dinlediğin yoksa, sen bit pazarında geziyorsun!
Bunlar maalesef hakikat haaa!
Bunlar maalesef hakikat söylediklerim!
Doğruluktan ayrılmaz! Yalan söylemez! Midene haram sokmazsan!
Gençliğinde de başlarsan Allah seni ihtiyarlığında da bırakmaz!
Bu hal sıhhatta kalmanın, dinç ve faziletli olmanın sırrı budur ağam!
Öyle hakiki Müslümanlar vardır ki seksen sene yaşamış adam!
Seksen sene başı ağrımamıştır!
Allaha takmış kancasını be birâder!
Biz Allahı gökte arıyoruz.
Şah damarımızdan daha yakın.
Çünkü kendimizi göremiyoruz.
Bir de, bir takım mırıltılar ediyor bu adam diyeceksiniz.
Bu sözleri herkes söyler.
Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin esrarı bu söylediklerimde gizlidir.
Arar bulursan bunlarda çok iş vardır.
Sözlerimiz teleskopla laboratuvar âletiyle değil başka bir şeyle anlaşılır.
Çünkü öyle sesler vardır ki kulağımız alamaz!
Bu güzel sözleri duyuracak, aks-i seda yaptıracak adam aramak lâzım.
Hani dağa gidersin: Mehmet! diye bağırırsın Mehmet! sesin gelir.
Öyle adam aramak.
Sende koku var, koku, koku!..
Vücudunda koku var!
Bu kokuyu alman için aksettirecek nurlu bir ayna ara!
Kendini görmek için nasıl aynaya bakıyorsan, onun gibi bu da.
Ayna olmadan kendini göremezsin.
Sende gizli güzel esmaları sana gösterecek birini bul!
Allahın El Bedi Esması var.
El Rahmân Esması var.
Es Sabûr Esması var.
Eş Şekûr, Eş Şifâ var.
Her esma sende var.
Onların menevişlerini çıkar yukarı.
Buğdayı ekersin.
Bilirsin ondan sonra çıkmaya başlar.
Diyeceksiniz ki: Bul ara diyorsun! Bul ara diyorsun!
Evet: Bul ara!.. O kadar işte! Uzakta değil yakında!
Kıldığın Şeriat Namazını Kalb Namazıyla birleştirdiğin dakikada bunlar çıkar.
Daha Şeriat Namazını kılamıyorsun!
Kılamıyorsun işte! Aha deminden beri mırıldanıp duruyorsun!..

Neyse aziz cemaat böyle birbirimizi biraz hırpaladık.
Bitti bu, şimdi vaaza başlarız.
Bunlar maalesef bize lâzım.
Yarın hepiniz aynı zaman haşr olacaksınız.
Olduk. Geldiler hesap. Senlen oturduk hesap görüyoruz.
Öyle yan yana düşeriz. Ya evet Allah düşürür ya.
Amca ne yapacağız? diyeceksin.
Baktık ooooo kıyamet gidiyor orada.
Hatırlayacağız bu günü.
Ya şu şöyleydi. Sen niye söylemedin? bana diyeceksin.

Yav bunu söyleseydin de bunu böyle!
Ulan ben söyledim de sen yapmadın!
Şimdi anlaşılmaz aḡam, şimdi anlaşılmaz!.
Yarın toz duman kalktığı zaman bu namazlar.
Bu günkülerin hepsi mezar kapısında kalır.
Tiğ-i teber gideceğiz öbür tarafa. Bu tiğ-i teber üzerinde ne kalırsa.
Mezarda silkileneceğiz böyle.
Hani köpekler suya atlar da.
Çıktıktan sonra daha sahibine gelmeden şöyle bir silkinir.
Üzerinden o yaşları maşları alır.
Bir iki adım gider bir daha silkinir, bir daha silkinir.
Mezarda hep silkileneceğiz.
Bu namazlar niyazlar falan hepsi ortadan kalkacak.
Hiçbir şey kalmayacak.
Senin içinde ne kaldı bakalım.
Bu seni temizledi mi esmaları temizledi mi?
Onu ararlar onu. Onu ararlar.
Onun için birbirimizi ikaz etmek mecburiyetindeyiz.
Dua ediyoruz. İmam efendi okudu. Şeyi.
Çok dikkat edin, bakıp ta görmüyorsunuz siz.
Ne diyecek bu herif!
Görürsünüz bak!
En aşağı içinizde en genci on senedir namaz kılıyor.
Yaşlısı da elli senedir namaz kılan var içimizde.
Muezzin efendi, namaz başlamadan evvel: Kulhüvallahü okur.
Ondan sonra, en sonunda da: Lillahil Fâtiha! der.
Hepimiz bir salâvât getiririz, elham okuruz.
Kime okuyorsun bu elhamı? Cenaze mi var?
İmam efendi okudu mihrabiye duasını.
Subhane rabbike rabbil izzeti ammayesufun vesalamün alel mürselin
velhamdulillahi rabbil âlemin el Fâtiha! dedi.
Bir Fâtiha okudun, kime okuyorsun bunu.
Farkında mısın elli sene! Haa!
Kime okuyorsunuz? soruyorum size!
Sor. İstedğin hocaya sor. Git Sor. En âlim dediğine sor!
Bu kitapta yoktur. Bu kitapta yoktur!
İçini temizlediğin zaman içinde yazılıdır bu insanın:
Yâ Rabbi!
Ben bu Kurân-ı okudum, Namazı kıldım, Şunu yaptım, Bunu yaptım! Anlamıyorum
ama şu dilden anlamıyorum ama bunda ne varısa ben bunları Kabul ettim Ya Rabbi!
Kabul ettim ya Rabbi!
Onun için bunun hürmetine senin bana hediye ettiğin bir dua var ya!
Ha nedir?
Elhamdulillahi Rabbül âlemin. Âlemlerin Rabbine hamd olsun!
Âhiret gününün sahibidir. Ona kulluk ederim ben.
Ya Rabbi beni doğru yoldan bilmem neden ayırma!
Kendin için o Fâtiha, kendin için. Kendin için!
O Fâtiha kendin içindir.
Havaya gitmez onlar.
Ama bir cenaze için Lillâhi Fâtiha! o tarafa gider.
Onu kendimiz için okuruz.
Ama kendimiz için okuyorsak o Fâtihanın gireceği yere, evde güzel İslamî levhalar
vardır:
Bismillâhirrahmanirrahim.

Lâ ilâhe illallah.
El Rızkî Alâallah. El Kasib Habibullah.
İnna fetahna leke fethen mübina! evlerimizde vardır.
Bir çok âyetler değil mi?
Bazılarının vardır.
İnnehu süleymane innehu bismillahi.
Güzel levhalar vardır.
Bunları en güzel odaya asarsın.
Mutfaknan afedersiniz haşa sümme hâşâ helânın kapısına niye asmazsın?
Asamazsınnn!
O halde o Fâtihayı kendine okumak için kendi içini temiz tut.
Namazı kılamıyoruz ondan sonra kendimize Fâtiha okuyoruz.
İşte o okuduğun hakiki Fâtiha yerine şey ederse âhrete kolunu sallaya sallaya
gidersiniz aziz cemaat!
Sallaya sallaya gidersiniz. Sual bile sormazlar.
Müslümanlık buuu!
Onun için Kurân-ı Kerîmde Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin kendine
hitap ederken Allah-u Lemyezel.
TâHâ!.. Rasûlullah efendimize TâHâ: Yâ Resûl! demek.
El Müddesir: Üstünü örtmüş.
El Müzemim! Yâ Sîn!
Hep Cenâb-ı-ı Peygamberin Ahmed, Mahmud muhtelif yerlerde Rasûli Sallallahu
Aleyhi Vesellemin isminden ona öyle hitap ediyor.
Yalnız bir yerde (ki çok önemlidir!) Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin
ismi mübârekini söyler Cenâb-ı Allah: Muhammed Rasûlullah diye.
İnna fetahna leke fethen mübina!
Âyetinin Fetih Sûresinin en son uzun âyetinin başında başlar.
Yalnız bir yerde Cenâb-ı Salallahu Aleyhi Vesellemin ismi mübârekiyle Cenâb-ı-ı
Allah şey ediyor. Hitap ediyor Rasûli Salallahu Aleyhi Vesseleme.
Onun için Resuli Sallallahu Aleyhi Vesselemi memnun etmemiz lâzım.
İki de bir abdestli olmadan mübârek ismini ağzına alma oğlum!
Ağzına alma! Ağzına almak lâzımsa Rasûlullah Salallahu Aleyhi Vessellem ancak bir
mim ile basmayan ismiyle ağzına al!
Bu çok ince bir iştir. Söylenemez, içinde yazılıdır!
Sokakta at pazarında bilmem nerde, hacı efendi tutuyor el ele:
Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ âlihi Muhammed! diyor.
Eşşeğin yanında, eşşekte afedersiniz abdestini ediyor!
Söylemeyin Allah rızası için bunu!
Abdestli iken içinden söyle içinden söyle!
Gösterişe lüzüm yok!
Herşeyin gizlisinin kıymeti vardır!
Onun için içinden abdestli gez ağam da Cenâb-ı Rasûli Sallallahu Aleyhi Vesseleme
salâvâtı şerife getir.
Efendim hangisidir salâvâtı şerifenin en güzeli.
Salâvâtı şerifenin güzeli, kötüsü yoktur.
Efendim Salât-ı Nâriye, Salât-ı Fethiye, seksen türlü.
Bu çok kuvvetliymiş, Efendim bunun on bin tane salâvât-ı şerifeye kıymeti varıymış!
Bir çok yazar öyle kitaplar dolu.
Felân: Efendim işte şu salatı Fetiye okursan otuz bin salâvâtı şerife yerine geçer!
Peki otuz bin salâvâtı şerife yerine geçiyorsa Efendi Hazretleri ben o ötekini niye
söyleyeyim onu söyleyeyim çıkayım.
Aklınıza hangisi geliyorsa efendim.
Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ehl-i beytihi Muhammed.
Bitti bu kadar. İçinden temiz yerde.

Onun için Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem diyor ki: Dua eden kimse Rasûllahın hadisleridir bu söyleyeceğim.
İbni Taberanî ve İbni Mesuddan en kuvvetli hadislerden.
Dua eden kimse Allaha ellerini kaldıran insan, peygamberine salat etmedikçe dua perdeli kalır! diyor.
Dergâh-ı ilâhiyeye icâbet vaki olmaz.
O halde; Fâtiha okuyacaksın, dua edeceksin.
Vema erselnâke illâ rahmetellil âlemin! dedi mi Müezzîn Efendi.
Kaldırdık ellerimizi: Allahumme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed! Oraya bir dafa kapıyı açacaksın. Bunu diyeceksin.
Her dua semaya çıkmaktan men edilmiştir! diyor Cenâb-ı peygamber.
Anca bana salat-ü selâm olursa duanız yükselmeğe başlar!
Onun için bunda soytarılık yoktur.
Hemen duaya başlayacağı zaman Rasûli Sallallahu Aleyhi Vesseleme salâvâtü şerife getireceksin.
Yani ilk defa gelir gelmez, manüpileyi açacaksın. Çekeceksin Telsizi oraya.
Yâ Rasûlullah ben Allaha dua edeceğim. Aman sen bilin! o demektir.
Manüpile kapalı. Bursa hattı kesik.
Sen Bursayı arıyorsun. Ara işin yoksa!
Namazda da, mirac-ı müminindir namaz.
Namazda da çıkmak için imam efendidir manüpile.
Ondan evvel secdeye gidersen, yatar kalkarsın hayvan gibi.
Olmaz o. Manüpile onda.
Onlan gideceğiz Efendiler..
Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem'in gine bir hadisi Taberanî ve İbni Mesuddandır.
Bir adamın yanında Ben anıldığı zaman , Benim ismim geçtiği zaman Bana salatü selâm getirmeyen kişinin burnu yere sürünsün! diyor Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Bu, bu şu demektir: Benim nurumdan var sizde. Benim ismim anıldığı yerde sizin içinizde benden olan NÛR var ya ona selâm verin! demektir o.
Temiz tut kendini Burnu yere sürünsün! diyor.
Kim bana selâmı, salâvâtı unutursa Salatü selâm getirmeyi unutursa ona cennetin yolu da unutturulur! diyor Cenâb-ı Peygamber.
Hadis bunlar, insan lakırtısı değil Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem'in hadis-i şerifleri
Kim kabrim yanında bana salatü selâm ederse! diyor.
Hacılar mesela gidiyor Kabr-i Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem Ravza-yı Mutahharada orada.

KELİMELER:

Selâhiyet: Bir işe karışmağa veya o işi yapmağa hakkı olmak, vazifeli olmak, bir iş için emir almış olmak. * Bir dâvaya bakabilmek

Yobaz: Dinde bağnazlığı aşırılığa vardıran, başkalarına baskı yapmaya yönelen (kimse) mecaz Bir düşünceye, bir inanca aşırı ölçüde bağlı olan (kimse) halk ağzında Kaba saba, incelişiz (kimse)

Soytarı: Söz ve davranışlarıyla halkı güldürüp eğlendiren kimse, maskara. mecaz Hileci, yaltak kimse, kaşmer.

Katiyyen: Kat'i ve kesin olarak. * Aslâ, hiçbir zaman.

Muhasebe: Hesablaşmak. Hesab görmek. Hesab işi ile uğraşmak. Hesab işini gören resmi makam.

Ezvac: Çiftler. Zevceler. Nikâhlı karılar. * Kocalar.

Nâil: Muradına eren, nâil olan, ele geçiren. Erişmiş.

Câriye: Geçer olan, akıcı olan. Seyreden giden. * Güneş, şems. * Gemi. * Cenab-ı Hakk'ın in'âm eylediği rızık ve nimet. * Genç ve iyi hizmet eden kadın. Muharebede İslâm düşmanlarından esir edilen kadın hizmetçi.

Hembezm: Aynı mecliste olmak.

Meneviş: Hare. Bazı nesne, canlı, göz vb.nde dalgalanır gibi görünen parlak çizgiler.

Tiğ-i teber: tiğ-i teber şah-ı merdan. elinde avucunda ne varsa tükenmiş, "çırılçıplak" kalmış anlamında deyim.

ÂYETLER:

لِّلْمُصَلِّينَ قَوْلٌ
سَاهُونَ صَلَاتِهِمْ عَنْ هُمُ الَّذِينَ

"Fe veylün lil müsallin. Ellezine hüm an salatihim sahun : Artık vay haline o namaz kılanların ki, O kimseler ki, onlar namazlarında yanılanlardır. (Mâun 107/4-5)

مُبِينًا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحَنَا إِنَّا

İnna fetahna leke fetham mübina: Biz sana doğrusu apaçık bir fetih ihsan ettik. (Fetih 48/1)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-18

EL HAMDÜ SALLI

Hacılar mesela gidiyor orada Kabr-i Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Ravza-i mutahara. Orada Allahümme sallı alâ Muhammedün ve alâ ali Muhammed derken Ben onu iştirim! diyor, Rasûlullah diyor.

Ben kabirden onu iştirim, kim uzakta bulunursa! diyor.

Bana salât ü selâm getirirse o Bana muhakkak ulaştırılır! diyor.

Rasûlü Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Allahın yer yüzünde seyahat eden melekleri vardır diyor.

Cenâbı Rasûl söylüyor.

Salât-ü Bana onlar iletirler! diyor.

Bilhassa Cuma günü bana çok selat-ü selâm getirin! diyor.

O gün salât-ü selâmlar Bana arz olunur diyor.

Her Müslüman bulunan yerden melek jetleri kalkar Aziz Müslümanlar.

İstersen bir vilâyette üç yüz bin kişi içinde bir tek İslam olsun.

Oraya görünmeyen melek jetleri tayyareleri gelirler.

O salâvat-ı Şerifeleri aldığı gibi doğru Ravzada Rasûli Sallallahu Aleyhi Veselleme arz ederler onlar.

Rasûlullah söylüyor, şaka maka yok!

İster inan ister, ister inanma!

O halde her islama salâvat-ı şerife farz!

İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima

İşte âyet-i kerime.

Yalınız ömrümde bir defa getiren bu farzdan kurtulur.

Ömründe bir defa: Allahümme sallı alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed! dedi mi bu âyet-i kerimeye göre salâvat-ı şerife farzından kurtulursun, kurtuldun!

Yalınız müslümsen eğer salâvat-ı şerife getirmek sana vâcibdir.

Müslüm ne demek, İslam ne demek?

İslam: Ben İslam oldum! demek.

Müslüm kafasını secdeye koyan demek.
Teslim olmuş,o da islamdır tabi .
İslamım evet! dedi mi tamam oldu.
Nüfus kağıdında. Hanifi, Hanbeli, Şâfi ne yazılı, efendim nesen?
İslamım elhamdulillah.
İyi iyi efendim iyi! Hayırlı olsun!
Bir defa ömründe salâvat-ı şerife getirmek farzdır insana.
Müslüme salâvat-ı şerife vâcibdir oğlum.
Onun için namaz kılanlara Cenâb-ı Peygamber bunlara haber vermeden yaptırıyor bu vâcibi.
Ettehiyatü biter.
Allâhümme Salli alâ muhammedin ve alâ ali muhammed.
Kemâ sallayte alâ ibrahîme ve alâ âli ibrahîme inneke hamîdün mecîd.
Allâhümme Salli alâ muhammedin ve alâ ali muhammed. Kemâ sallayte alâ ibrahîme ve alâ âli ibrahîme inneke hamîdün mecîd.

İşte bunlar salâvatı şerife bu vâcibler de böyle yapılır.
Ama ben daha başka yapacağım.
Abdest al sokakta giderken, söyle dur söyle dur!
Söyle dur içinden, ama başkası duymasın!
Gösteriş olur, gösteriş olur!
Salâvat-ı şerife deyipte geçmeyin haaa!
Öyle telsiz vasıtasıdır bu ki!

Bir gün Ahmed el Rufaî Hazretleri ile Abdulkadir Geylanî Hazretleri oturuyormuşlar, bir duvarın dibinde çölde.
Bir genç bir çocuk gelmiş, on sekiz yaşlarında felan.
Demiş: Amuca siz şeyh misiniz? demiş.
Abdulkadir Geylanî, celalli Allah şefaatine nasip eyleye.
Hz Rufaî de mülayim böyle: Şeyhiz yaa! demiş.
Siz demiş hani şöyle bazı şeyler yaparsınız!
Keremeti anlatacak hani: Şöyle hiç kimsenin yapamadığı yapabilir misiniz?
Hooooo neler yaparım ben! demiş Abdulkadir Geylanî.
Neler yaparım! demiş.
Peki demiş madem yaparsın! demiş.
Ben bir şey yapayım ondan sonra da sen yap demiş. Peki ne yapayım! Peki ben demiş gizleneyim beni bul! demiş, çocuk diyor.
Peki gizlen oğlum! demiş.
Şöyle duvarın arkasına geçmiş çocuk: Amuca oldu! Ara beni! demiş.
Abdulkadir Geylanî kalkmış, duvarın arkasında yok.
Bir yıkık duvar, şöyle direk gibi bir şey.
Ordan bak, buradan bak.
Hz. Rufaî bakmış, eee ortada kuyu yok, kaçsa görünecek.
Vay anasına yok!
Abdulkadir Geylanî Gavsıyyet kuvvetiyle bütün dünyayı dönmüş,
ve aramış dünyayı.
Yok. Yok. Bir daha, bir saat aramış dünyayı yok!
Hz. Rufaî Hazretleri de yıldızlarda mutasarrıftı.
Kardeşim demiş sen bir yıldızlara bak! demiş.
Bunlar deli sözleri gibi oğlum.
Başkası dinlese bizi: Bunlar deli lakırtılarını anlatıyor! der.
Asıl delilik bunları anlamamakta bütün!
Hazreti Rufaî bütün yıldızları dolaşmış. Yok. Yok Çocuk Yok!
İkisi birden üç saat. Yok çocuk!
Nihâyet gelmiş oturmuşlar.

Ulaaaa iş başka!

Abdulkadir Geylanî demiş ki: Oğlum seni bulamadık çık bakalım nerdesin!

Çocuk duvarın arkasından çıkmış gelmiş.

Demiş: Nerdeydin oğlum?

Ben Ravzadaydım. demiş. Ravza-yı Mutaharada!

Taaa Bağdattan bir salâvat-ı çeker çekmez salâvat-ı şerifeyi Ravza şuuuuuup! çocuğu emiyor.

Çünkü Ravzaya İzn-i İlahî olmadan ne bir melek-i mukarrib, hiçbir şey yaşayamaz.

Sakin terki edepten guyu mahbubu hüdadır bu.

Nazargâhi ilahîdir Makam-ı Mustafadır bu..

Nazarı akdes-i ilahiye her gün Rasûlullahın ravzasına inmektedir.

Kimse giremez oraya, hangi Abdulkadir, hangi Rufaî hazretleri.

Oraya edeben giremezler.

O halde bir salâvatı çeker çekmez huuuuup! çektiği gibi alıyor.

O çocuk anasından mı öğrendi.

Hepimiz İslamız: Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed!

Çek dur mırıldanacağına!

Çek dur mırıldanacağına, gece horul horul hayvan gibi uyuyacağına kalk bir abdest al!

Aç pencereni bak ne temiz hava, yıldızlar pırıl pırıl, yakında ay çıkacak. Daldın! Kıl iki rekat namaz!

Allahümme salla alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed. Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed! gidiyor oraya.

Medinede ruh-u mübareki Rasûlullah: Yahu benim ümmetimden birisi gece yarısı kalkmış yahu. Herkes uyurken nedir bu!

Mübarek ruhaniyeti gülmeye başlar.

Sen devam et. Devam et. Devam et!

Bir gün seni de çekerler oraya! Hüsnü ağanın şeyini biliyorsun değil mi anlatmıştım.

Böyle Hüsnü ağalar çok var.

İçinizde de vardır.

Müslüman cevâhir gibidir hiç belli olmaz.

Hırpani görünür. Bakarsın içinde deryalar gizlidir. Hiç belli olmaz.

Salâvat-ı şerife getirdiğin gibi Kurânda o demin söylediğim İnna fetahna leke fetham mübina sûresinin sonundadır.

Muhammedül Rasûlullah diye başlayan bir âyet, son âyet.

Muhammedür rasulullah

Tercüme edelim şimdi Muhammedür Rasûlullah.

Muhammed sav, Allahın peygamberidir. Kurân-ı kerim âyetidir bu.

Onunla beraber bulunanlar kafirlere karşı metin, birbirine karşı merhametlidir! diyor Allahu Zülcelal.

O insanların secdeye kapandıklarını görürsünüz diyor âyet-i kerimede. Çehreleri, yüzlerindeki secde izinden bellidir:

ve ridvana simahüm fi vücuhihim min eseris sücud âyet-i kerimede.

O, Rasûlullahın ümmetini methediyor, Allah orda Rasûlullahın ümmetini! Bu âyet, nihâyet beş tane satırdır.

Ömründe bir defa oku! Al oku, oku! Oku bu âyeti!

Hem gece yarısı bağırarak oku, mahalle: Deli!.. desin sana!

Onu okuduktan sonra bir hafız efendi bul! Amma efendi hafız bul!

Hafızlarda seksen türlüdür.

Hakiki hafız olan yalan söylemeyen, haram yemeyen.

Hafız haram yer mi doktor hoca?

Her kes yiyor da hafız yemez mi ne diyorsun sen.

Yemeyenin dimağı çürümez azizim mezarda.

Onun içine Allahın kelamını sokmuş dünyada.

Kafatasının içinde, onun beynine kurtlar, çıyanlar hürmeten konmazlar. Hafızasında Kurân

âyetlerini hakiki hıfzetmiş de onu hiç zedelememiş insana hiç sual de yoktur.

Ama nerededir?

Benden daha iyi biliyorsunuz.

Yukarıda Hacı Kadir Efendi var idi bilirsiniz, buralı olanlar.

Hacı Kadir Efendi Hamamı da vardır burda.

Evvelki sene onun hanımı hastalanmış, beni çağırdılar, gittim.

Oraya hizmet eden bir kadıncağız da var.

Hanımcağız, kadıncağız: Doktor bey bir şey soracağım! size dedi.

Buyur! dedim. Teyze sor! dedim.

Benim dedi geçen sene kocam öldü. Bu Hacı Kadir efendilerin yanında çalışıyorum. Ayda elli lira veriyorlar bana dedi. İşte burayı silip süpürüyorum, burada! dedi.

Felan caminin hafızı ve imamına söyledim ki benim kocam öldü, ben cahilim, bir şey okuyuver! demiş.

Hatim getir! demiş. Ramazan boyunca! .

Peki teyze getireyim! demiş.

Getirdi Doktor bey, getirdi! diyor.

Ben Bayramdan sonra gittim, getirdi! diyor.

Ben diyor. Her ay diyor yirmi beş lira yığdım! diyor.

Buna diyor tam yüz yetmiş beş lira para gönderdim. Hafız Efendi şunu da al, zahmet ettin, helal olsun!

Yooo! demiş ben bunu almam! demiş.

Tam üç yüz kağıt vereceksin, okuduğum Kurân-ı geri aldım! demiş.

Aha burada, yalan söylemiyorum efendiler!

Ne olacak? dedi.

Hacı Kadir efendinin hanımı dedi ki: Zeynep Nine dedi bana niye söylemedin? dedi.

Yüz yetmiş beş mi götürdün, al dedi üzerini yüz yirmi beş lira daha götür ver! dedi.

Zeynep Nine götürdü verdi, biz bekliyoruz orda.

Bekledim akşama kadar: Verdin mi?

Verdim!

Hangi Hafız?

Felan Hafız!

Bir gece yakaladım ben onu sokakta.

Oğlum dedim sen utanmıyor musun?

Yav ne neye utanayım, ne utanması!

İnkâr etti. Bu da hafız!

Bunlar cennete gidecek!

Yok efendim hangi cennet, hangi cennet!

Hangi cennetten bahsediyorsun?

Onun için aziz cemaat Kurân-ı Kerimde hakiki bir hafız efendi bulun.

Bizim hafız bilir, İmam efendi bilir.

Kurân-ı Kerimde on dört yerde Elhamdulillah Rabbilâlemin! le başlayan süre var. On dört yerde.

Bu on dört yerdeki Elhamdulillah Rabbilin yedisi dünya hakkıdır.

Dünyada bulunduğumuz zaman hamd edeceğiz.

Yedi tanesi de ahret içindir.

Yani şudur: Yedi tanesi cesedin için, yedi tanesi ruhun içindir.

Bunlar:

Elhamdulillah rabbül âlemin. Errahmanirrahim.

Elhamdü lillahillezi halakes semavatı vel erda

Bütün semavat ve yerin Allahına hamd olsun!

Elhamdü lillahillezi lehu ma fis semavati ve ma fil erdi

El hamdü lillahillezi enzele ala abdihil kitabe.. başlayan var âyeti kerime.

Fe kutia dabirul kavmillezine zalemu diye başlayan bir âyeti kerime.

Fe lillahil hamdü rabbis semavati ve rabbil erdi rabbil alemin

Bunlar cesedimiz için yaptığımız hamdlerdir.

Bunları ömründe bir defa oku.

Elhamı okuyoruz.

Âhiret ehli için yani ruhaniyetimizi

Elhamdulillahi Rabbil âlemin. Errahmanirrahim.

Malikiyevmiddin. İyyakenâbudu ve iyyakenestaine kadar.

Tekrar Elhamdulillahi Rabbil âlemin.

Fe kutia dabirul kavmillezine zalemu diye başlayan bir âyeti kerime var.

hamdü lillahillezi neccana var.

Elhamdulillahi ellezi edaya var.

Elhamdulillahi ziye seba var.

Ve âhiri davaihum innallahu..

Elhamdulillahi rabbil âlemin.

Bunlar var!

Bu âyetleri ömrünüzde bir defa okuyun, okuyun onları.

Birer tek âyet.

Haa; yüzünden oku, birini cesedinin üzerine üfle, birini de yut, Ruhuna oku!

Bunlarda ne faide vardır?

Vardır işte demin ki Abdulkadir Geylanî ile konuşan herif böyle hazırlamış kendini, küçücük çocuk!

Bu hassaların hepsi hepimizde var.

Ama biz kullanmasını bilmiyoruz.

Onun için bunları başkasına anlatırsan: Efendim menkıbe bunlar!

Kabul eder şiyi de.

E be oğlum böyle şeyler fevkatte tabi işler olur.

Hintliler de yapıyor bu işi! der bazısı. Okumuş.

Bazısı masal! der. Bazısı zırlıtlı! der geçer.

Fakat aziz cemaat bu memlekette dilden dile, gönülden gönüle, kalbden kalbe dolaşıp gelen akılları şaşırtan, ruha hoşluk veren bir çok vakalar vardır. Menkıbe bunlar.

Bu menkıbe vadisinde dolaşmak çok güçtür, her babayiğidin kârı değildir.

Herif su üstünde yürümüştür. Yaaa nasıl yürümüştür?

Güçtür yaa onu anlamak güçtür oğlum!

Yürür yaa. Zaman kendi yürüyor da ona şaşmıyorsun.

Senin sen Allah sana muhatap.

Kurân-ı Peygamberi senin için göndermiş.

Senin su üstünde yürümene niye şaşacak.

Bu yolda neler olmuş oğlum neler!

Mansur kellesini vermiş!

Nesimi derisini yüzdürmüştü!

Bu; renklerin, kokuların, güneşlerin, yıldızların der top olduğu bir âlemdir. Toplandığı bir âlemdir.

Deminde dediğim gibi yularını nefesine kaptıranlar bundan bir şey anlayamazlar.

Her insan tefekkür ediyor.

Büyükler hepisi toprakta.

Onun için bir mevsuf hadis vardır.

İzaaa tahiyyatül bir umur mesteinu min ehlel kubur.

Çok başının sıkıldığı zaman, bunaltıda kaldığın zaman kabirlerden yardım isteyiniz. Hadis-i Rasûlullah.

Mevsuf hadis: Yani Resûlun böyle bir hadisi var da ona benzeyen başka kelimelerle ifadesi mevsuf hadis.

Çok bunaldığınız zaman kabirlerden istiane ediniz, yardım isteyiniz.

Gidip de türbeye mum adamak, yahut efendim iplik bağlamak değil bu.

Bu şu demek efendim. Bu şu demek: Dedelerimiz, babalarımız şimdi kabirlerde yatanlar öyle müşkil hal olduğu zaman ne yaptılar onları yapınız! demektir.

Dedemiz demiş ki: Ak akçe kara gün içindir! demiş.

Yani helal kazanılmış, alın teriyle kazanılmış parayı bir yere korsan onun bereketi artar, kara günde sana yardımcı olur.

İşte tasarrufu koymuşlar ortaya.

Damla damla su olur, göl olur.

Her gün beş kuruş koy bir yere, paran varsa bir lira koy, otuz lira ayda eder. Senede üçyüz atmış lira eder.

On lira koy. Al efendim aylığını aliver. Ayda efendim haftada yüz lira alıyorum.

Hemen şunu al bunu al, bir yere unut, bir yere koy, helalca koy, helal şey kalmaz o.

Onun için: Dedelerimiz babalarımız bu müşkil vaziyette ne yapmıştı onu yapın! demektir.

Nasrettin Hoca merhum bir gün ölmüş güya.

O bunları, bu hikayeleri halka anlatabilmek için böyle latife şekline sokmuştur.

Cenazesini almışlar tabutnan götürüyorlar Hocayı.

Bir yola gelmişler çamurlu iki yol.

Biri cemaat demiş ki: Buradan gidelim!

Yok ordan gitmeyelim! demiş. Şurda bataklığa saparız buradan gidelim!

Ötekisi: Yok buradan yok şurdan! münakaşa başlamışlar.

Hoca açmış şeyi, tabutun kapağını: Münakaşe etmeyin oğlum demiş. Ben sağken buradan giderdim, ordan batağa batarız! demiş.

Onun için dedelerimizin büyüklerimizin eskiden yaptığı işlere uymak mecburiyetindeyiz.

Harama haram! demiş bitti.

Zina sil! demiş.

Yetim hakkı yeme! demiş. Tamam.

Hükümetin kanunlarına boyun eğ! âmennâ!

Komşuna yardım et! Evet!

Hırsızlık etme! Evet!

Bunları sormağa lüzum yok.

Çok müşkül vaziyette kaldın, boynunu kimseye kırma oğlum!

Başkasından bir şey almak hediye bile olsun imanın şahsiyyesini zedeler. Nasıl zedeler efendim?

Yahu Allah yetmiyor mu sana, bilmiyor mu seni?

Hele bazıları unuttur Cenâb-ı Allahı başkasının kulu

Evet bu benim velinimetim!

Aha ne oldu benim velinimetim.

Hee işte rızık ondan bana geliyor.

Hele nerden geliyor. Hangi çeşmeden?

Karapınar çeşmesinden.

Peki çeşmenin menbağından suyu kessek Karapınar çeşmesi ne olur?

Kupkuru bir çeşme olur, kurbağa yatağı olur.
Allahtan her şey Allahtan.
Hatta öyle makamlar vardır ki aziz cemaat.
Hepimizi Allah o makama irsal eyleye. Âmin.
Adam elini kaldırır:
Evinde çocukları açtır.
Belki pantolonunun altında donu yoktur, üşüyorlar çocuklar.
Komşusu da var, ondan istese yardım edecek herif.
Elini kaldırır, düşünün!
Yâ Rabbi, sen bir kapı aç! demeye utanır, utanır demeye.
Şöyle düşünür o: Yav benim hâlimi Allah bilmiyor mu? Ben Ona nasıl utanır da hatırlatırım.
Demek Allah beni unuttu! gibi bir his gelir.
Elini kaldırır: Elhamdolillahi Rabbilâlemin! söyleyemez derdini.
Cenâb-ı Allah çünkü o bilmiyor mu da ben ona hatırlatıyorum!
Bu bir makam. Ama biz aç gözlüüz.
Yâ Rabbi şunu ver! Yâ Rabbi bunu ver! biz mırıldanıp dururuz.
Kabul eder, etmez başka.
Öyle makamlar vardır ki Allaha teslim olmuştur.
Yani her şeyin hiç, Allahtan geldiğine katiyette inanmıştır.
İhlas bu demektir.
Abdestli gezin diyorum size.
Abdestli gezmek vücudun daima:
Yâ Rabbi benim vücudum her an Senin yed-i kudretindedir. Belki bir saniye sonra ölürüm.
Huzuruna edepsizlik olmasın abdestli gelirim! demektir. Bir nevi ikrardır bu!

Abdulkadir Geylanî Hazretleri yirmi beş sene riyazat yapmış, bir hücreye kapanmış.
Hücreden çıkacağına kırk gün kalmış.
Demiş ki: Ben Yâ Rabbi! demiş içime konuşamıyorum! demiş.
Bana lakırtı vermezsen demiş yemeyeceğim, içmeyeceğim demiş.
Kırk gün yiyip içmemiş.
Sonra Rasûl-i Sallallahu Aleyhi Vessellem'in ruhaniyeti gelmiş:
Aç ağzını Abdulkadir oğlum! demiş.
Mübarek dudaklarına böyle kendisi sürmüş, Abdulkadirin dudaklarına sürmüş: Git! demiş.
Konuş artık!
Gelmiş Bağdatta Abul Kasım Camisinde çıkmış kürsiye, emir Rasûlullahtan.
Bir şey gelmiyor ki oğlum, câmi dolu. Yok!
O sıra da Hz. Ali Keremullahivechenin ruhaniyeti gelmiş:
Yâ Abdulkadir! o böyle sıvazlamış böyle.
Abdulkadir Geylanî Şevval ayının on ikisinde bir Salı günü başlıyor konuşmaya.
Tam kırk sene konuşmuştur efendim.
Her Allahın günü muayyen vakitte.
Fettür- Rabbani diye öyle o zaman bunları cilt cilt şey etmiştir.
Atmış cildir Fettür- Rabbani.
Bir vaazında söylediği bir kelimeyi bir daha tekrar etmemiştir Abdulkadir Geylanî.
Bütün kâinâta dağılıyor.
Herkes geliyor onun huzuruna, dinlemeye onu.
Şamdan da âlimler geliyor.
Diyorlar: Böyle bir zatı muhterem var buna sual soralım diye.
Geliyorlar şeye, Bağdata huzuruna girdikleri zaman o sekiz tane âlim unutuyorlar soracağı sualleri.
Oturuyorlar: Hoş geldiniz! felan.
Abdulkadir Geylanî diyor ki.
Ona aklında olan sualin cevabını söylüyor.
Ona, ona ona hepsine söylüyor.

AlmıŖo, telsizi var oğlum!
Onlarda ondan sonra Pes! diyorlar.
Ve Abdulkadir Geylanî çıkıyor kürsüye.
Allahın emri olmadan diyor.
O mübareğin sözüdür bu.
Allahın emri olmadan bir toz bile yerinden kımıldamaz!
Ordaki âlimler böyle: İrade-yi cüziye ne oluyor? gibi akıllarından geçiriyor.
Bağdata giden varısa Ebul Kasım Câmisi vardır orada.
On bin kiŖi alır

KELİMELEER:

Mülayim: YumuŖak. YavaŖ. Uygun. YumuŖak huylu

[b]Celalli: Çok çabuk kızan kimse.

Mutasarrıf:[/b] Tasarruf hakkı ve salâhiyyeti olan. Tasarruf eden. Bir iŖi kendi isteğine göre idâre eden. Bir malın sahibi. * Eskiden, vilâyetten küçük olan Sancağın en büyük idâre âmiri.

Ravza-yı Mutahara: Fahr-i Kâinat Aleyhi Efdal-üs-Salavat ve Efdal-üt-tahiyyât Efendimizin Kabr-i Ŗerifiyle Minberin arasındaki saha.

İstiane: Duâ. Yardım istemek. İane istemek.

İrsal: (Resul. den) Göndermek, gönderilmek, yollamak. * Havale kılma. * Salıvermek. Kendi haline koymak. * Sürü sahibi olmak. * Elçi gönderme.

Müşkil: (Müşkile) Zorluk, güçlük, zor olan iŖ. Çetinlik. * Edb: Mânasının derinliği veya edebi bir san'atla ifade edilmiŖ olmasından dolayı teemmül ve tefekkürsüz anlaşılmayacak derecede hafı olan lâfızdır. Mânaca nass'ın mukabilidir.

Amennâ: İnadık, öylece kabul ederiz, ona diyecek yok (meâlindedir.)

Menba: Kaynak. Nimetin veya herhangi bir Ŗeyin çıktığı yer. Suyun çıktığı yer. Pınar.

ÂYETLER:

تَسْلِيمًا وَسَلَامًا عَلَيْهِ صَلُّوا أَمْنُوا الَّذِينَ آيَهَا يَا نَبِيَّ عَلَى لَوْثِصَ وَمَلَايَكْتَهُ اللَّهُ إِنَّ

" İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima: Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey müminler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin. (Ahzâb 33/56)

السُّجُودِ أَنْزَلَ مَنْ وَجْهِهِمْ فِي سَبِيحَتِهِمْ وَإِنْ رَضِ اللَّهُ مَنْ فَضْلًا يَبْتَغُونَ سَجْدًا رُكْعًا تَرَاهُمْ يَبْتَغُونَ رُحَمَاءَ الْكُفَّارِ عَلَى أَشْدَاءَ مَعَهُ وَالَّذِينَ اللَّهُ رَسُولُ مُحَمَّدٍ أَمْنُوا الَّذِينَ اللَّهُ وَعَدَ الْكُفَّارَ بِهِمْ لِيُعْطِيَ الزَّرَّاعَ يُعْجِبُ سَوْفَهُ عَلَى فَاسْتَوَى فَاسْتَعْلَظَ قَارَرَهُ شَطَاهُ أَخْرَجَ كَرْعَ الْإِنْجِيلِ فِي وَمَثَلُهُمُ التَّوْرَةِ فِي مَثَلُهُمْ ذَلِكَ عَظِيمًا وَأَجْرًا مَغْفِرَةً مِنْهُمْ الصَّالِحَاتِ وَعَمِلُوا

"Muhammedür rasulüllah vellezine meahu eşiddaü alel küffari ruhamau beynehüm terahüm rukkean süccedey yebteğune fadlem minellahi ve ridvana simahüm fi vücuhihim min eseris sücud zalike meselühüm fit tevrati ve meselühüm fil incil ke zer'in ahrace Ŗat'ehu fe azerahu festağleza festeva ala sukihi yu'cibüz zürraa li yeğiyza bihimül küffar veadallahüllezine amenu ve amilus salihati minhüm mağfiratev ve ecran aziyma: Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların niŖanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmıŖ, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaŖmıŖ, gövdesi üzerine dikilmiŖ bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendirir. Allah onlardan inanıp iyi iŖler yapanlara mağfired ve büyük mükâfat vâdetmiŖtir. (Fetih 48/29)

الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ اللَّهُ بِسْمِ
الْعَالَمِينَ رَبِّ اللَّهِ الْحَمْدُ
الْعَالَمِينَ رَبِّ اللَّهِ الْحَمْدُ

**"Bismillâhirrahmanirrahim: Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla.
El hamdû lillahi rabbil alemin: Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a
mahsustur. (Fatiha 1/1-2)**

يَعْدِلُونَ رَبَّهُمْ كَفَرُوا الَّذِينَ تُمْ وَالنُّورَ الظُّلُمَاتِ وَجَعَلَ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ خَلَقَ الَّذِي يَلَّهُ الْحَمْدُ

**"Elehümdü lillahillezi halekas semavati vel erda ve cealez zulümati ven nur
sümmellezine keferu bi rabbihim ya'dilun: Hamd, gökleri ve yeri yaratan,
karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca âyet ve delillerden)
sonra kâfir olanlar (hâla putları) Rab'leri ile denk tutuyorlar. (Enâm 6/1)**

الْخَبِيرُ الْحَكِيمُ وَهُوَ الْآخِرَةُ فِي الْحَمْدُ وَلَهُ الْأَرْضِ فِي وَمَا السَّمَاوَاتِ فِي مَا لَهُ الَّذِي يَلَّهُ الْحَمْدُ

**"Elhamdü lillahillezi lehu ma fis semavati ve ma fil erdi ve lehüm hamdû fil âhirah
ve hüvel hakimül habir: Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan
Allah'a mahsustur. Âhirette de hamd O'na mahsustur. O, hikmet sahibidir, (her
şeyden) haberi olandır. (Sebe 34/1)**

قَدِيرُ شَيْءٍ كُلِّ عَلَى اللَّهِ إِنَّ يَشَاءَ مَا الْخَلْقِ فِي يَزِيدُ وَرُبَاعَ وَثَلَاثَ مِئْتَى أَجْنَحَةٍ أُولَى رُسُلًا الْمَلَائِكَةِ جَاعِلِ وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ طَرِفًا يَلَّهُ الْحَمْدُ

**"Elhamdü lillahi fatiris semavati vel erdi cailil melaiketi rusülen üli ecnihatim mesna
ve sülase ve ruba' yezidü fil halki ma yeşa' innellahe ala külli şey'in kadir: Gökleri
ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a
hamdolsun. O, yaratmada dilediği arttırmayı yapar. Şüphesiz Allah, her şeye gücü
yetendir. (Fatır 35/1)**

عَوَجًا لَهُ يَجْعَلُ وَلَمْ الْكِتَابِ عِنْدَهُ عَلَى أَنْزَلَ الَّذِي يَلَّهُ الْحَمْدُ

**"El hamdû lillahillezi enzele ala abdihil kitabe ve lem yec'al lehu iveca: Hamd,
kuluna Kitabı (Kurani) indiren ve onda hiçbir eğrilik yapmayan Allaha mahsustur.
(Kehf 18/1)**

الْعَالَمِينَ رَبِّ الْأَرْضِ وَرَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْحَمْدُ فَلِلَّهِ

**" Fe lillahil hamdû rabbis semavati ve rabbil erdi rabbil alemin: Hamd, göklerin
Rabbi, yerin Rabbi bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. (Câsiye 45/36)**

الدُّعَاءَ لَسَمِيعُ رَبِّي إِنَّ وَإِسْحَاقَ إِسْمَاعِيلَ الْكَبِيرِ عَلَى لِي وَهَبَ الَّذِي يَلَّهُ الْحَمْدُ

**"Elhamdü lillahillezi vehebe li alel kiberi ismaiyle ve ishak inne rabbi le semiud
düa': «İhtiyar hâlimde bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamdolsun!
Şüphesiz Rabbim duayı işitendir.» (İbrahim 14/39)
Fe lillahi hamdu Rabbi semavati ve Rabbil arzı Rabbul âlemin.**

الْعَالَمِينَ رَبِّ يَلَّهُ وَالْحَمْدُ ظَلَمُوا الَّذِينَ الْقَوْمِ دَابِرُ فَقُطِعَ

"Fe kutia dabirul kavmillezine zalemu vel hamdũ lillahi rabbil alemin: Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. (Enâm 6/45)

يَعْلَمُونَ لَا أَكْثَرُهُمْ بَلَّ لِلَّهِ الْحَمْدُ يَسْتَوُونَ هَلْ وَجْهًا سِرًّا مِنْهُ يُنْفِقُ فَهُوَ سَنَاحٌ رِزْقًا مِنَّا رَزَقْنَاهُ وَمَنْ شَيْءٍ عَلَى يَقْدِرُ لَا مَمْلُوكًا عَبْدًا مَثَلًا اللَّهُ ضَرْبَ

"Darabellahũ meselen abdem memlukel la yakdiru ala şey'iv ve mer razaknahũ minna zirkan hasenen fe hüve yünfiku minhũ sirrav ve cehra hel yestevun elhamdũ lillah bel ekseruhũm la ya'lemun: Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan (hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler. (Nahl 16/182)

الْمُؤْمِنِينَ عِبَادِهِ مَنْ كَثِيرٌ عَلَى فَضْلِنَا الَّذِي لِلَّهِ الْحَمْدُ وَقَالَا عَلِمًا وَسَلِيمَانِ دَاوُدَ آتَيْنَا وَلَقَدْ

"Ve le kad ateyna davede ve süleymane ilma ve kalel hamdũ lillahillezi faddalena ala kesirim min ibadihil mü'minin: Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar: Bizi, mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun, dediler. (Neml 27/15)

الْعَالَمِينَ رَبِّ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ

"Vel hamdũ lillahi rabbil alemin: Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun! (Sâffât 37/182)

يَعْلَمُونَ لَا تَرَاهُمْ بَلَّ لِلَّهِ الْحَمْدُ مَثَلًا يَسْتَوِيَانِ هَلْ لَرَجُلٍ سَلَامًا وَرَجُلًا مُنْشَاكِسُونَ شُرَكَاءَ فِيهِ رَجُلًا مَثَلًا اللَّهُ ضَرْبَ

"Darabellahũ meseler racülen fihi şurakaũ müteşakisune ve racülen selemel li racül hel yesteviyani mesela elhamdũ lillah bel ekseruhũm la ya'lemun: Allah, çekişip duran birçok ortakların sahip olduğu bir adam (köle) ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler. (Zümer 39/29)

الْعَالَمِينَ رَبِّ لِلَّهِ الْحَمْدُ وَقِيلَ بِالْحَقِّ بَيْنَهُمْ وَفُضِيَ رَبَّهُمْ بِحَمْدٍ يُسَبِّحُونَ الْعَرْشَ حَوْلَ مِنْ حَافِيَيْنِ الْمَلَائِكَةِ وَتَرَى

Ve teral melaikete haffine min havlil arşı yüsebbihune bi hamdi rabbihim ve kudiye beynehũm bil hakki ve kiylel hamdũ lillahi rabbil alemin: Melekleri görürsün ki, Rablerine hamd ile tesbih ederek Arş'ın etrafını kuşatmışlardır. Artık aralarında adaletle hükmolunmuş ve «âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun» denilmiştir. (Zümer 39/75)

تَكْبِيرًا وَكَبَّرَهُ الذُّلَّ نَمَّ وَلِيَّ لَهُ يَكُنْ وَلَمْ يَكُنْ فِي شَرِيكَ لَهُ يَكُنْ وَلَمْ يَكُنْ وَلَدًا يَتَّخِذُ لَمْ الَّذِي لِلَّهِ الْحَمْدُ وَقُلْ

Ve kulil hamdũ lillahillezi lem yettehiz veledev ve lem yekül lehu şerikün fil mülki ve lem yekül lehu veliyyũm minez züllü ve kebbirhũ tekbara: «Çocuk edinmeyen, hakimiyette ortağı bulunmayan, âcizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a hamd olsun» de ve tekbir getirerek O'nun şanını yücelt! (İsrâ 17/111)

اَلْعَالَمِيْنَ رَبِّ بِاللهِ الْحَمْدُ الَّذِيْ لَهُ مُخْلِصِيْنَ فَادْعُوْهُ هُوَ الْاِلٰهَ لَا الْحَيُّ هُوَ

"Hüvel hayyü la ilahe illa hüve fed'uhü muhlisiyne lehüd din elhamdü lillahi rabbil alemin: O daima diridir; O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde dinde ihlâslı ve samimi kişiler olarak O'na dua edin. Her türlü övgü âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. (Mümin 40/65)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-19

GÖZ ve GÖRMEK

(SOHBET MD. 18. Devamı)

Bağdata giden var ise Ebu Kasım câmii vardır orada.
On bin kişi alır, tahtadır şeyleri, şimdi belki yapılmıştır.
Böyle bu kalınlıkta gacur gucur bir yılan, kürsünün burasına geliyor.
Bu olmuş bu, bu olmuş, hayal değil, Zâti Sungur üsulu da değil.
Ama dışarıdaki inanmıyor.
İsterse inansın, isterse inanmasın!
Olur mu böyle şey?
Olur yaaa!
Teşrif etsinler buraya: Öyle Zâti Sungurluk biz de yaparız! diyeceğiz.
Hepimiz toplanırız, bir çadır açarız: Bak yılanlar sokmuyor insanı! deriz. Gösteririz Müslümanlar.
Aç kalırsak bir çadır da biz açarız hepimiz.
Büyük bir çadır yaparız, bayram yerinde, kimimiz biletçi olur, kimimiz içerde.
Ben içinizden bir iki kişiyle otururum.
Gösteririz para kazanırız.
Olur bu yaaa! İnanmayan olursa.
Öyle gelmiş yılan!!!
Bütün millet pırrr! dışarı.
İçerde pek çok âlimler var.
Abdulkadir Geylanî demiş ki: Sizin ne biçim Müslümanlığınız var? demiş.
Kaçıyorsunuz! da demiş.
Yılana bakmış gülmüş Abdulkadir Geylanî.
Yılan dile gelmiş!
Nasıl Gelmiş?
Gelir oğlum geliyor yaa!
Eşek bile konuşur ama eşekçe bilmek lâzım!.
Her dil vardır, kuş dili muş dili hepsi vardır.
Yılan demiş ki: Ya Abdulkadir bak dilimi görüyorsun değil mi şöyle bir yaptım mı canını alırım senin! demiş.
Hz. Abdulkadir Geylanî gülmüş: Evet demiş sen çok kuvvetlisin. Zehirin var. Şunun var!
Hep millet dinliyor bunu.
Fettür- Rabbaniye yazıyor be oğlum.
Bu böyle meclis zaptı, bilmem efendim felân profosörün konferansı değil bu!
Eğer Cenâb-ı Allah benim ecelimi sana teslim etmişse, seni vesile etmişse alabilirsin! demiş. Fakat Ben şimdi Allaha sığınıyorum! demiş.
Yaaaa! Allah! der demez yılan su gibi erimiş karşısında.

Allah içinde, şah damarından daha yakın.
Onu biçimine gelip de yoluna geldiğin zaman düğmesine basıp da: Ya Allah! Allah!
inan söylediğin zaman dünya birbirine geçer oğlum!
Hani tayyareye biniyor adam da düşeceği zaman düğmeye bastı mı altındaki
sandalyeynen beraber fırlatıyor.
Zora geldiğin zaman Allahınan irtibatını kesmemişsen, o sözü söyleyebilecek
kabiliyette abdestliysen, midende haram yoksa, kafandan yalan çıkmamışsa,
kimseye gıybet etmemişsen, hased yapmamışsan dil: Ya Allah! dedi mi dünya
birbirine karışır.
Biz: Allah! Allah! Allah! Allah!
Bi de: Allah! Allah! etrafı da seyrederiz.
Yok böyle Allah! denmez oğlum!
İçindeki Allahınan Allah! demeye bakın.
Yılan an-ı vahitte erimiş.
İşte içindeki Nur-u Rasûlullahnan birlikte salavatı şerife getirirsen vizi!!!! diye
gidersin.
Şeye, Ravza-i Mutaharada erirsin.

BİZE dirilik nasib eyle Yâ Rabbi!
Cehennem azabından masum kıl bizi Ya Rabbi!
Âhirettin ilk kapısı olan mezara girdiğimiz zaman bize Rasûl-i Kibriyânın hürmetine
iltifat melekleriynen karşılamak nasibi müyesser eyle Ya Rabbi!
Âhirete intikal ettiğimiz zaman Resûlün mübarek yüzünü güler sürette bize
göstermek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbi!
Ümmet-i Muhammedi her türlü afatı semaviye, afat-ı belaiyye, afat-i araziyyeden
mahsun kıl Yâ Rabbi!
Memleketimizi düşman işgalinden koru Yâ Rabbi!
Ordumuza, devletimize zeval verme Yâ Rabbi!
Hastalarımıza şifa ihsan eyle Yâ Rabbi!
Son nefesimizde buyurun: Eşhedu enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne muhammeden
abduhu ve resûluhi kelime-yi tayyibesiyne ruhumuzu Azraile teslimi müyesser
eyle Yâ Rabbi!
Lillahil- Fâtîha!

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-19

GÖZ ve GÖRMEK

Azim Cemaat vaaza başlamadan evvel, Kurân-ın her yeri güzeldir.
Bazen insan boş bulunur.
Bir yeri insanı titretir, bir yeri yüzüne bir halâvet, bir sevinç verir.
İmam Efendi şimdi Mihrabiyye Duası okudu.
O âyet indiği zaman, o âyet-i kerime o kısmı indiği zaman orada zeheb kelimesiye
fıdda kelimesi var.
Zeheb Arapçada altın demektir.
Fıdda gümüş demektir.
Hz. Osman r.a. Zinnur, Zinnureyn biliyorsunuz.
Ağlayarak Resûl-i Ekrem huzuruna geliyor: Yâ Rasûlullah bende mi
cehennemlikteyim? diyor.
Hz Osmanın ön diş, kendi sakalları sarı idi hafif, gâyet yakışıklı.
Bu öndeki dişleri de altın kaplamaydı.
O zaman altın kaplama varıdı, teeee Süleyman döneminden.

Hazreti Süleyman devrinden..

Hatta içinizde kitap meraklısı varısa Şiratül- İslam diye iki ciltlik bir kitap vardır. Hocalar bilir bunu.

Onun ikinci cildindedir derki: Hz. Osmanın dişleri, sakalının renginden birbirine benzerdi parlardı. Der.

Altın yaptırmıştı iki dişi çürümüşte mübareğin.

Diyor ki Kurân-ı Kerimde Fıddaya ve altına tapanlar diyor.

Febeşşirua. Tebşir edilmiştirler onlar. Min azabın elim.

Cehennemın en kuvvetli azabıyla tebşir edilmiştir onlar diyor.

Yani altına, fıddaya tapan adamlar demektir.

Bunu tercüme ederken Türkçeye bu gün, para peşinde koşan budalalar demektir.

Aha âyet-i kerime.

Benim dişlerim altın demiş. Acaba ben?

Yok demiş Yaa Osman, yok evladım!

Para peşinde koşan, altın peşinde koşan!

Allahın her insan Cenâb-ı Allah bedenine ruhu koyduktan sonra ne kadar rızkı var kendi Hazine-yi Humayunununda ayırmıştır.

Efendim, Hasan Efendi; otuz tane deve, on beş koyun, seksen tane inek, üç yüz kilo süt, beş yüz kilo yağ, şu kadar reçel bunları yemedikten sonra ölmeyecektir.

Onun için Allah herkese nefes verdi mi rızkını vermekle mükelleftir.

El rızkı Alallah: Rızık dağıtıcı Allahtır.

Allahın kefâleti altındasınız.

Onun garantisi, Onun sigortası altındasınız, yaşayan adam.

Onun için rızık.

Ama efendim öteki börek yer, öteki tavuk yer.

Öteki piliç yer, öteki de zeytinden ekmek yer.

Ama şimdi zeytinden ekmek de pahalı.

Aç bırakmaz insanı.

Onun için efendim altın al yığ!. Bilmem ne yığ!. Küp derinlere...

Aha şu Muttalib var ya! Muttalib Köyü!

Türkiyedeki bütün altınları vagonlara doldursanız, otuz vagon etse, yirmi sekiz vagonu oradadır.

Gömülüdür hep orada! Muttalib Köyü!

Kim ne derse desin oğlum.

Kim ne derse desin altına tapanlar bir gün hâk-i yeksan olur.

Âyet-i kerime ile sabittir.

İçinizde gençler göreceksiniz biz ihtiyarlar çekip gideceğiz.

Muttalib köyünün altı üstüne gelecektir, bu altın gömülü olduğu için.

Onun için efendim ben ölürsem çocuklarıma bi şey!

Sen nesen ki?

Öyle düşünen adam ölmez geberir.

Gebermeyle ölme arasında çok büyük fark vardır.

Efendim apartuman yapayım. İşte çocuklarım var!

Sen mi yarattın onları.

Ona bir ahlâk ver. Terbiye ver. Fazilet ver. Yalan söyleme. Midesine haram sokma. Bırak yetti. o kadar.

Allah onun rızkını her şeyini verir.

Onun için islamiyette birinin peşinden söylemek.

Bundan sonra hased etmek.

Mideye haram sokmak. İslam değildir efendiler.

Hased etmek, onun çokta benim az.

Allahın takdirine isyan, şirk. Gitti İslamiyet.

Onuna Hasan efendi felana şöyle söyledi.

Allah Settar-ı Uyubdur, kabahatları bile kapatır.

Onun ayıbını geldin buraya söyledin mi, orada onun yanında?
Buraya geldin, onun yanında yüzüne söyleyemedin, çünkü Allah ordaydı.
Buraya geldin Allah orda kaldı değil mi?
Her yerde hazır ve nazır değil mi?
Allahın her yerde hazır ve nazır olduğunu inkar ettin, ikinci küfür.
Midene haram soktun. Şah damarından daha yakın olan Makarr-ı İlahî olan kalbine haram Allahın sevmediği şeyleri soktun.
İşte şirk bu, küfür bu.
Onun için altına, bilmem fiddaya bilmem şuna.
Şimdi gümüş, altın yok ya, paraya tapmayalım, tapmayalım!
İşte o kadar onu daha değersek hepimiz ağlayarak çıkarız buradan dışarı! Çünkü herkesin kendi hayatında, bu güne kadar geçmiş hayatında küçük de olsa bazı edepsizleri vardır oğlum.
Vardır, bi biçimsizlikleri vardır.
O biçimsizlikleri yok etmeğe savaştın, yok etmeğe.
Fırça var, Jet fabrikası var, benzin var, her şey var!
Şuraya bir leke olsa insanın, onu sabunlan yıkar, kurutur çıkarır.
Bu islamin elinde Cenâb-ı Peygamberin verdiği güzel bir fırçadır Estağfirullah!
Estağfirullah!
Resûl-i Ekrem bile günde yetmiş defa Estağfirullah! çekermiş.
Üzerine konan tozlar yanı.
Yap edepsizliği, hırsızlığı Estağfirullah! Estağfirullah! yok öyle kurnazlık.
Otobüste birinin ayağına basarsınız.
Kusura bakmayın görmedim!
Estağfirullah! der.
O Estağfirullah! cinsindendir.
Estağfirullah! demek: Yâ Rabbi ben hata yaptım, farkına vardım, Sen bunu yok ediver! Ne olur, benim kudretim yok! demektir.
Onun için bunlar: Estağfiruullaaah! Estağfiruullaaah! Estağfirullah! Estağfirullah!
Yok yok Estağfirullah! da değil. Estağfirillah! da değil.
Estağfurullah! Allah mağfiretini benim üzerime getirsin.
İstiğfar etmiş, tövbe etsin atfetmiş demektir.
Yetmiş defa çekiver ne olur: Estağfiruullaaah! Estağfiruullaaah!
yooo o, köpekler çeker onu.
Estağruluullaaah, işte bu bunu fırçalar.
Bir edepsizlik yaptın, leke, suyunan çıkmaz sabunnan, benzinlen çıkaracaksın.
Öyle edepsizliklerde tövbe ile tövbe edersin.
Yâ Rabbi ben bir biçimsizlik yaptım aman!
Bir de iyice leş gibi iş yapmışsın!
O sabunnan çıkmaz, fırçaynan çıkmaz, benzinnen çıkmaz.
Şurada jet fabrikaları var, islimilen yapıyor.
Altı lira verirsin, gider onu ter temiz yapar gelir. Bi de böyle var!
Bunda da Tövbe-yi Nasuh derler.
Yanına şâhid alırsın, aha buradaki adam: Amuca ben bir edepsizlik yaptım. Aha sen şahit ol! Ben kendi kendime şahit oluyorum ama sonra da kıvırıyorum kendime! der.
Ben bu gün tövbe edeceğim. Yapmayacağım!
İşte cet fabrikasında temizlendi.
Birde o boyacıların yağlı pantolonları var, kovboy pantolonları gibi, yağlı, boyalı!
Onu jet fabrikası temizler. Bi de öyle edepsizlik vardır.
O cehennemde temizlenir!
Cehennemde pırıl pırıl olur!

Onun için hepimizin hatası vardır.
Zâten insanlarda mâsiyet olması lâzım.

Mâsiyet mim hayn satde.
Arapçada bir nevi hatadır.
Hatasız kul olmaz.
Hatasız kul oldu mu Kurân-ı Kerimde âyet var.
Eğer herkes doğru olaydı.
Ben edepsizlik yapacak bir cemaat halk ederdim! Cenâb-ı Allah diyor.
Çünkü hasta olmazsa eczânedeki ilaçlar sarf edilmez.
İnsanda hafif mâsiyet olacak ki yalvaracaksınız.
Cenâb-ı Allahın mağfireti, Er Rahmân sıfatı bütün hepimizi gelsin yıkasın. Onun için insanlarda biraz mâsiyet bulunur.

Şimdi vaaza başlıyoruz.
Bu bitti, bu kadar, bu nasihattır!
Hani takvimlerin altında bir şeyler yazıyor bazen güzel sözler onun gibi bir lakırtı.
Bütün âlemleri yoktan var edip, sonsuz semâları masnavi nur ile dolduran Allaha hamd ederim!
Ruhu Nur Âleminin ebediliği içinde aziz olan Allahın muhterem Rasûluna ve Ona inananlara salat ü selâm ederim.
İnnallahu lehu mülkü semavati vel ardı.
Ve maliküm mindunillahin min veliyyun velanasir.
Felillahil rabbil semavati ve rabbilardi rabbilâlemin.
Felehul Kibriyâ semavatı vel ardı ve hüvel azizülhakim.
Allahümme entel Mennan Bediyüsemavati velardi zelcelali vel ikram.
Yâ Hayyu Yâ Kayyum Yâ Allahu celle celalihu.

Yâ İlahî bizler âsi değiliz!
Hatalarımız vardır!
Bunları mağfiret hazinelerini senin emrini yerine getirmek zevk-i şevkiyle aşkıyla toplanan bu kullarına saç Yâ İlahî!
Bizi yolumuzdan şaşırtma!
Bize sabır ihsan eyle, kuvvet ver!
Kanaat hasletlerimizi takviye eyle!
Bizi cehennem ateşinden koru!
Subhaneke ya alam!
Taaleyke Yâ selâm! Ecirna minnari biabdike Yâ ecir! Bu okuduğum son şeyde büyük bir duadır haaa!
Abdulkadir Geylanînin bu!
Subhaneke Yâ Âllam!
Taaleyke Yâ Selâm.
Ecirna minnari biabdike Yâ Ecir!
Bütün ümmet-i Muhammed yerine Abdulkadir Geylanînin bu duasıdır.
Aziz cemaat hepimizin gözü var, burnu var, kulağı var, şunu var bunu var.
Bu gün gözden bahsedelim göz.
Gözümüzle gördüğümüz bütün eşya, ne hey varsa burada.
Beni görüyorsun, yanımdakini görüyorsun, ağacı görüyorsun, câmiyi görüyorsun!
Göğü, Yıldızı ne kadar gözünüzle gördüğünüz eşya.
Gördüğünüz eşyalardan bu eşyalardan zuhur eden fiiller vardır.
Mesela çiçekte koku vardır.
Güneşte sıcaklık, renk vardır.
Su da tad vardır.
Şu vardır, bütün gördüğünüz eşyadan çıkan fiilere Allahın sanatı derler.
Sun-i İlahi derler, El Bedi Esmâsıyla yapılmış Sun-i İlahî derler.
Bakarsın ne güzel yaprak, Allahın sanatı.
Bir kuş görürsünüz. Güzel renkleri vardır. Allahın sanatı.

Bütün eşya insandan başka ne kadar şey varısa bundan zuhur eden fiillere Allahın sanatı derler.
Yalınız insandan zuhura gelen fiillere de İlahî Kudret derler.
Onun için bütün, Cenâb-ı Allah kendi kudretini insanda tecellî ettirmiştir.
Bütün esmâ-i İlahî insanda vardır.
Ben burada elime bir odun alsam.
Şurdakinin kafasına bir tane vurdum mu, El Kahhar Esmâmı kullanırım. Bayılan bir adamı alırım, şurasını sıkarım, amarını bilmem ne ilaç veriri Eş Şâfi Esmâmı kullanırım.
Yaralı bir adam olur, acırım onu tutarım kolundan Er Rahmân Esmâmı kullanırım.
Onun için bütün eşyadan şeye Allahın sanatı, insandan tecellî eden fiillere de İlahî Kudret derler.
Onun için bu kudreti insan, elini kaldırdığı zaman Allah namına kaldırıyorsun, bu eli edepsizliğe nasıl götürürsün.
Onun için Cenâb-ı Allah kendi yerine bu işi yaptırdığı için seni bazı takayyudata koymuştur.
Şunu yapmayacaksın. Bunu yapmayacaksın. Çünkü ben bunları beğenmem! diyor.

Bir ev kiraladığın zaman: Efendim bu evin şunu şöyle olacak, burası böyle olacak. Şu şöyle. Ben böyle isterim! Kontrat yapıyorsun.
Onun için içki içme diyor sana. Haram yeme diyor. Bilmem şunu yapma. Bunu yapma. Yapma oğlu yapma!
Birde diyor ki bana: Ben sana görünmem !diyor.
Benim yerlerim gaybtır diyor.
Gayba inanacaksın.
yü'minune bil ğayb Gayba inanacaksın.
Peki gabya inandık.
Bu kitap zaten öyle başlıyor Kurân-ı Kerim.
Elif lam mim. Zalikel kitabü la raybe fih, hüdel lil müttekiyn. Ellezine yü'minune bil ğaybi
Bu kitap gayba inananların kitabıdır.
Gayba inanıyor musun ağam?
Gayb ne?
Âhirette kalkacağız en basiti bu,inanıyor musun?
Doğru ya. İnaniyorum ya! öyle diyor.
Ben kalkacağım oğlum inanıyorum!
Hah! dedin mi, geldi kitabın içine.
yü'minune bil ğayb. Gayba inananların kitabıdır.
Gayba inandı mı, işte namaz kılıyor, oruç tutuyor, şunu yapıyor, bunu yapıyor.
Bunları yapacaksın.
Çünkü ben bunun.
Güreşe gidecek adamı kampa sokarlar. Şunu yapmayacaksın. Bunu yiyeceksin.
Sabah vaktinde kalkacaksın. İdman yapacaksın. İşte takla yapacaksın. Bilmem koşacaksın. Vücudunu hazır.
Gayb âlemine huzuru İlahîyeye gitmek içinde şunları, şunları şunları, şunları, şunları yapacaksın. Mükellifiyettir.
Şu, şu, şu yapılacak.
Şimdi Cenâb-ı Allah bi de acaba bu namazını kılıyor. Orucunu tutuyor. Namaz, şu bu hepsini yapıyor.
İşte ona da anlattılar ki gayba inanacaksın.
Öldükten sonra dirilme var.
Acaba bu, şöyle mi, şüpheli mi inanıyor, şüphesiz mi inanıyor diye seni tecrübe edecek.
Ne diyecek. Bir haram koyar ortaya.

Şunu yapmayacaksın. Mesela ne?
Domuz eti yemeyeceksin diyor. Besmelesiz kesilmiş hayvan yemeyeceksin diyor.
Şimdi sen kendi kendinle değiştir bunu.
Besmelesiz hayvanı kestik. Hayvan hastalıklı değil. Niye bu haram oluyor bana.
Hayvan mı pisleniyor.
Yooo. Hâşâ. Hayvana bi şey olmaz.
Hayvan bütün temizliğini muhafaza olur.
Sen edep dışı çıktığın için sana ceza, yemeyeceksin emridir!
Hayvana bir şey olmaz.
Domuz eti yemeyeceksin.
Öleceğini bilsen domuz eti helal olur. Helal olur sana.
Bir yerde mahpus kaldın, öleceğine kes ye domuzu.
Allahın mahluku.
Yoo gine yemeyeceksin.
Yarım midesine tapanlar içindir ye de kurtul!
Madem ki senin ruhun Yed-i İlahîdedir.
Ben domuz eti yemeden de yaşarım.
Domuzun efendim domuzda trajin varımış, yok bilmem efendim dişisini kıskanırmış.
Bunlar safsata lakırtı.
Cenâb-ı Allah emre itaat ediyor mu bakıyor senin.
Bakalım şöyle diyebiliyor musun: Yemeyeceğim efendim!
Senin samimiyetini, inanma kudretini ölçmek için.
Haramlar bunlardır.
Bunları da yaptı mı mesele yok.

Onun için insandan zuhur eden şeylere İlahî Kudret diyoruz.
Biliyorsunuz Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz mucize göstermek için âyet-i kerime var biliyorsunuz: İkterabetis saatu venşakkal kamer
Vaktaki vakit geldi, Kamer iyi bölündü.
Cebrail geldi: Yâ Rasûlallah parmağınızı kamera doğru uzatın! dedi.
Rasûlullah iki parmağını uzattı böyle.
Kudret-i İlahîye Rasûlullahın parmağında tecellî etti.
Ve Kamer ikiye ayrıldı.
Ayrıldı, buz gibi ayrıldı.
Nasıl ayrıldı, böyle mi?
Yok efendim aha bak böyle aha ayrıldı.
Böyle göründü yok, böyle ayrıldı sonra yine birleşti.
Kudret-i İlahîye Rasûlullahın parmaklarında.
Başka yerlerden gelebilirdi.
Hayır, Rasûlullahın parmaklarında.
Bütün kudret, Kudre-ti İlahîye Allahın mahluku olan en afdal mahluku olan insan tecellî eder.
Onun için İlahî Kudret insandaki esmâların menevişlerinde görünür.
Sen kendi içini temizler, her işini Allahın istediği tarzda, Rasûlün bildirdiği tarzda yaparsan sendeki esmâlar bütün menevişleriyle yüzünde görünmeye başlar.
Er Rahmân esmâsı zuhur eden insan bütün beşeriyetin ızdırabı karşısında acı duyar, göz yaşı dökmeye başlar.
Sallallahu Aleyhi Vessellem Uhud Harbinde mübârek sahabelerinin bir çoğu şehid olmuş.
Sad İbnu Ebu Vakkas arkadan şeyi bırakmış.
Oradan okçulara: Durun burada! demiş.
Dinlememişler, birbirine girmiş, mübârek dişleri kırılmış, ağzından kan geliyor.
Hz. Hamza şehid olmuş.
Bir avuç Müslüman, yetmiş kişi.

Ellerini kaldırmış: Yâ Rabbi sen bunları affet! Bunlar ne yaptığını bilmiyorlar! diyor.
Er Rahmân Esmâsıyla tecellî ediyor Cenâb-ı Rasûlulah!
Biz olsak: Allah belâsını versin!
İslamda lânet, beddua yoktur, beddua yoktur, İslamda beddua yasaktır.
Niçin yasak?
Allahın esmâlarını tecellî ettirmeye, onların menevişlerini ortaya çıkmağa memursun sen.
Meşhur İtalyan tarihçisi Bellini vardır.
Birde musiki şinas Bellini vardır.
Sonra İngiliz Karrari vardır.Tarihçi, Dinsiz bir herif.
Bu derki: Ekselans Rasûl! der.

KELİMELEER:

Ravza-i Mutahara: Fahr-i Kâinat Aleyhi Efdal-üs-Salavat ve Efdal-üt-tahiyyât
Efendimizin Kabr-i Şerifiyle Minberin arasındaki saha.

Kibriyâ: Azamet. Cenab-ı Allah'ın azameti ve kudreti, her cihetle büyüklüğü.
arazi

Afat: Belâ. Musibet. Büyük felâket. Dâhiye. Mc: Son derece güzel.

Mihrab: Camide imamın namaz kılarken cemaatin önünde durduğu yer. Şiddetli
harbeden cengâver. Bahadır. Evin şerefli yüksek yeri, çardak. Meclisin sadrı ve
ekrem mevzii. Mc: Harb âleti. Orman. Melikin hususî makamı. Mc: Şeytan ve hevâ ile
muharebe edecek yer. Ümit bağlanan yer.

Hazine-yi Humayun: Hazine-i Hümayun'da bulunan savaş eşyasından bir kısmının
manevî değeri büyüktü. Diğer kısmının ise maddî değeri fazla idi. (Savaşlarda ele
geçirilen kıymetli ganimet, padişahlardan kalmış olan değerli eşyalar gibi.)

(O.T.D.S.)

Kefâlet: Kefil olarak. Kefillik suretiyle.

Zinnur: Nurlu, ışıklı. Parlak. Bahtiyar.

Zinnureyn: "İki nur sâhibi" meâlinde cihar-ı yar-ı güzinden Hz. Osman'ın (R.A.)
lâkabı. (Hazret-i Resul-ü Ekrem (A.S.M.) ile iki kat akrabalığı dolayısıyla) (Bak:
Osman R.A.)

Settar: Örten, kapayan gizleyen. En çok gizleyen ve örten.

Uyub: (Ayıb. C.) Ayıplar, kusurlar.

Estağfirullah: Cenâb-ı Hak'tan kusurumun örtülmesini dilerim. Allah (C.C.)
kusurumu efvetsin (mealinde, kusurunu anlayan bir müslümanın duâsı. Hürmet
veya ikramlara karşı tevâzu maksadı ile de söylenmektedir.) (Bak: İstiğfar)

Mâsiyet: İtaatsizlik, günah, isyan.

Âsi: Çok isyan eden, çok isyancı.

Şâfi: Hastaya şifa veren (Allah. C.C.). Yeter görünen, kifayet eden.

Rahmân: Bütün yaratıklara rızıklarını veren, her an bütün mahlukat hakkında hayır
ve rahmet irade buyuran, bütün mahlukatına sayısız nimetler veren. Nizam ve
adâlet sâhibi. (Allah)

Kahhar: Galib-i Mutlak ve her an kahretmeğe muktedir olan Allah (C.C.) Hak Celle
ve A'lâ'nın esmâ ve sıfâtındandır.

Bedi: (Bedia) Eşi, benzeri olmayan. Hayret verici güzellikte olan. Garib. Acib.

Benzeri olmayan şeyleri vücuda getiren. Kimseye benzemeyen. İcad edici olan.

Hâlık ve Hallak-ı Cihan olan. Beğenilen. Yeni bulunmuş ve görülmedik tarzda olan.

Edb: Sözün garib ve güzel olması hâli.

Sun-i İlahî: Cenab-ı Hakk'ın san'atı, eseri.

Settar:Örten, kapayan gizleyen. En çok gizleyen ve örten.

Takayyud: Bağlanma. Bağlı olmak. Kayıtlı bulunmak. Çalışmak. Çabalamak.

Uğraşmak. Dikkatli davranmak.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey. (Bak: Ahbar-ı gayb)(Demek Cenab-ı Hakk'ın gayet büyük ve mükemmel bir rahmeti, re'feti ve şefkati, gaybı bildirmemektedir. Bilhassa masum hayvanlar hakkında daha tamdır. Demek sefihane lezzette sen hayvanlara yetişemezsin. Binler derece aşağı düşersin! Çünkü, hayvana nisbeten gaybi olan şeyleri senin aklın görüyor. Elemini alıyor. Setr-i gaybda bulunan istirahat-ı tammeden bikküllüye mahrumsun. S.)
Mükellifiyet: Teklif eden. Vazife veren. İş veren. Zorluğa sevkeden.

Safsata: Hezeyan, yalan, uydurma. Zâhirde doğru, hakikatte yanlış ve yalan olan kıyas. (Bak: Dimağ)

Tecellî: Görünme. Bilinme. Kader. Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. İlâhi kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.

Masum: Günahsız, suçsuz.

İltifat: Güzel sözle samimi olarak okşamak. Yüz göstermek. Teveccüh etmek. İyilik etmek. Lütfetmek. * Dikkat, itina. * Edb: Bir mevzu anlatılırken, o anda kalbe doğan bir ilham coşkunluğu ile -mevzu dışına çıkmadan- sözün ve hitabın yönünü değiştirme san'atıdır.

Zeval: Zâil olma, sona erme. * Gitmek. Yerinden ayrılıp gitmek. * Güneşin tam ortada gibi, baş ucunda bulunduğu zaman. * Güneşin nısf-ı nehar dairesinden batmaya doğru dönmesi. Seyrinin sonuna yaklaşması

Fıdda: Gümüş.

Zeheb: Altın.

Hâk-i yeksan: Yerle bir. Dümdüz.

Makarr: (Karar. dan) Karar yeri. Karargâh. Kararlı yer. Merkez. Pâyitaht.

Makarr-ı İlâhî: İlâhi makam.

Afdal: (Fazl. C.) Ziyadeler, fazlalar, çoklar. * İhsanlar, ikramlar, iyilikler, meziyetler, hünerler.

Meneviş: Hare. Bazı nesne, canlı, göz vb.nde dalgalanır gibi görünen parlak çizgiler, meneviş, dalgır.

ÂYETLER:

الْقَمَرُ وَانْشَقَّ السَّاعَةُ اقْتَرَبَتْ

İkterabetis saatu venşakkal kamer: Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. (Kamer 54/1)

الْم

لِّلْمُتَّقِينَ هُدًى فِيهِ رَبِّبَ لَا الْكِتَابُ ذَلِكَ
يُنْفِقُونَ نَاهُزَقَ وَمِمَّا الصَّلَاةَ وَيُفِيمُونَ بِالْغَيْبِ يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

Elif lam mim. Zalikel kitabü la raybe fih, hüdel lil müttekiyn. Ellezine yü'minune bil ğaybi ve yükiymunas salate ve mimma razaknahüm yünfikun: Elif. Lâm. Mîm. O kitap (Kur'an); onda asla şüphe yoktur. O, müttakîler (sakınanlar ve arınmak isteyenler) için bir yol göstericidir. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar. (Bakra 2/1-3)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-20

POTA-YI MUHAMMEDİYYE

Peygamber efendimize Ekselans Hazret demek, Firansızcası ekselans. Hazreti

Rasûlun der. Ne getirdiği Kurân-ı Kerim, ne Şakkul mucizesi, ne şu, ne bu. Bunlara lüzum yok der. Peygamber olduğunu ispata şu kâfidir der. Bu harb esnasında her şeyi mahvolmuş gidiyor. O ellerini kaldırmış: Ya Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar. Sen bunları affet bunu insan söyleyemez diyor. İşte peygamber adam budur! diyor.

Onun için Er Rahmân Esması zuhur eden insan bütün beşeriyetin ızdırabı karşısında acı duyar, göz yaşı döker.

Onun için bir hadis-i kudsi de diyor ki: Bir memlekette ne kadar edepsizlik artarsa artsın, orada Allah için bir göz yaşı döken birisi bulunursa Cenâb-ı Allah o yaşın hürmetine bütün memleketi mağfiret, El Hafîz Esmasıyla mağiret eder! diyor.

Onun için Guliyet, Gulubet buyurmuştur.

Hâluk insanlar olmasaydı, gök kubbesi devrilirdi başımıza.

Evliyayı tahte guari ile la refuk gayrı.

Allahın sevgili kulları olmasaydı, hepimiz perişan olurduk.

Onun için Allah indinde kıymet kazanabilmek, yani sana senden yakîn olan Allahın esmalarını, vücudundaki esmalarını ortaya çıkarabilmek için pota-i Muhammedi de sallallahu aleyhi vesellem de erimek lazım.

Bir potadır bu!

Hani kuyumcular içinde altın eritirler pota, bakır eritirler.

Bu da Rasûlullahın bir potası vardır.

Bu Pota-i Muhammedide erimek lazımdır.

Pota-i Muhammediyyede erimek demek, Nur-u Muhammedini bulup, kendi kalbindekini, kalbindeki ampülü yakabilmek demektir.

Hepinizde Nur-u Rasûlullah vardır.

Bu potaya girebilmek için iman ile süslenmek lazımdır.

Nasıl ki bir tuz memlahası tasavvur edin.

Tuz gölü içine bir hayvan düşse her zerresi tuza inkilab eder.

Koku yapmaz. Tuz hiçbir şeyi kokutmaz ve bozmaz da.

Memlaha-yı Muhammediyye Rasûlullahın potasına düşen kimsenin bütün şekaveti, kesafeti derhal letâfete çevrilir.

Hazreti Ömer radyallahu anhu der ki: Ben Resûl-i Ekremi nazar-ı akdesi ile nazar-i akdes demek Rasûlullahın mübarek iki âlemi gören gözü ile bir saniye göz göze gelmek demektir.

Nazar-ı akdesi ile karşı karşıya geldiğim zaman bütün şekavetim letâfete çevrildi! der.

Ben ağlarım ara sıra der. Çünkü cahiliyet devrinde bir kızımı, küçük kızımı canlı canlı gömerlerdi. Götürdüm, mezara sokuyorum canlı canlı.

O sakallarımı yakalıyor diyor. Çamurlu elleriynen.

Ben depe depe soktum canlı canlı, kızımı öldürdüm! diyor şeyde.

Ben eşkiyâydım diyor. Vaktaki Rasûlün mübarek nazar-ı akdesi ile şey ettim Letâfete çevrildim! diyor.

Hazreti Radiyallahu Teâlâ anhu dur.

Ötekiler Radiyallahu anh tır.

Radiyallahu Teâlâ anhu âyet-i kerime ile Allah ondan çok razıdır demektir.

Eşkiyâ bir anda şey oluyor. Potada erimek lazım.

Hepimize nasip bu. Hepimiz mümkün. Vâcib.

Lâ İlâhe İllallah diyen herkese vâcib bu.

Herkese mümkün! Kendini bul da ara!

Kendinde bunlar kendinde, başka yerde değil.

Felan yerde hoca efendi var. Gideyim onun etrafında döneyim.

Bana bir şey verir!

Yok yok onlar gidersin.

Açar şey kolanyasını, çoban kolanyasını: Bu bilmem, bilmem nere kokuyor! diye

sana sunarlar.
Böyle yobazlarının uğraşma oğlum.
İçinde, içinde!
Kurân-ı Kerim aha bak buradan Kâbe görünür.
Bu âleme Âlemi İmkan denir.
Hazreti Rasûlün nazar-ı akdesi ile dedim iltifata nail olan mücrim hemen muhterem olur.

Hudeybiye müsalahası yapıldığı zaman:Sizden bize İslam olur müşrik gelirse biz size göndereceğiz. Sizden bize gelirse biz göndermeyeceğiz! diye bi şey yaptılar orda.
Bir Ebu Cendel isminde birisi çıktı ortaya, yolu kesmeye başladı. Müşriklerin gelmiyor şiye Şama gitsinler.
Ebu Cendel. Nihâyet kırk kişi oluyorlar.
Hüdeybiye müsalahası gereğince İslamlar, müşriklerden İslam olursa kabul ediyorlar.
Rasûlullah kabul ediyor. Yol kesiyorlar.
Bunlar geldiler kendileri bu işi düzelttiler sonra.
Bu arada Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem in mübarek kızlarından birisi Ümmü Gülsüm.
Evli. Torun-u Rasûl. Rasûlullahın kızının yani karnında gebe çocuğuna. Hicretten üç dört ay evvel.
Hicret başlamadan aşağı yukarı bir buçuk ay evvel.
Rasûlullah Ümmügülsümü evlendirmiştir.
Rasûlullahın önüne çıkıyor kocası: Bu kızı götürmeyeceksin! diyor.
Ben bir yere gitmiyorum! diyor.
Nihâyet Rasûlullah hicretten sonra Ümmü Gülsüm, kaçıyor kızcağız Medineye.
Yolda müşrikler yakalıyorlar bunu.
Ümmü Gülsümü katlediyorlar, karnını yarıyorlar.
Torunu Rasûlullahı da param parça ediyorlar.
Nakebe isminde bir herif!
Rasûlullahı gidiyor haber.
Mübarek gözlerinden yaşlar gelmeye başlıyor.
Sahabe-yi Kirama diyor ki: O Nakebeyi bulduğunuz yerde katledin!
Aradan üç dört sene geçiyor, Nakebe dağlarda.
Bir gün Medineye geliyor, çarşaf giymiş.
Doğru Hazreti Ebu Bekire gidiyor, tanıyorlar.
Ya Eba Bekir! Ben İslam olacağım. Beni Huzur-u Risâlet penahiye götür! diyor.
Ebu Bekir halim bir zât-ı muhterem. Allah şefaatine nail eylesin.
Ben yapamam diyor. Git emr-i Rasûl vardır. Şimdi kılıcımı alır kafanı keserim senin! diyor.
Hazreti Ali efendimize gidiyor.
Hazreti Ali diyor ki: Buradan kuyruğunu kır, yoksa katlederim seni! diyor.
Hazreti Osmana gidiyor, o da: Aman git! diyor.
Hazreti Ömere zâten gidemez, görür görmez katledecek Ömer çünkü.
Onun şakası makası yok, Allahın zaptıye nazırı.
Hiç, derhal kılıç şeyinde hıpp! dedimi kafayı vurur, hiç şakası yok.
Bir arasını buluyor, Rasûlullahı sahabeler otururken huzura giriveriyor.
Bu Nakâbe hemen yüzünü açıyor.
Herkes Emr-i Rasûl var ya.
Rasûlullah: Yooooook! diyor.
Bu adamcağız arada: Eşhedu Enla İlahe İllallah ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu Rasûlullahu! diyor.
Ya Rasûlullah İslam oldum! diyor.

Beni affeyle! diyor.
Ağlamaya başlıyor.
Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem gözlerinden yaşlar akıyor.
Ben affettim, Allahım da affetsin! diyor.
Kızını param parça etmiş adamı!
Bu Er Rahmân Esması peygamberlik derecesine gelen insanda olur.
Sende Rasûlün ümmetisin ,sende bunu böyle yapacaksın.
Bu hale getireceksin. Âlem-i imkan.
O halde bunları elde olabilmek için dine girmek lazım.
Şimdi piyasada bir lakırtı vardır.
Din ne demektir efendim?
Bu suale ehemmiyet verin aziz cemaat.!
Birisi sorar: Din ne demektir?
Hep cevap şudur. O salat cevabıdır o haaa.
Din efendim namaz kılmak, oruç tutmak diye cevap verirsiniz.
Ulan halbuki namaz kılmak, oruç tutmak dinin umdeleridir, din değildir.
Ben biliyorum! diye de bir çok zırlıklar ederler.
Namaz kılmaz, oruç tutmak din değildir, dinin umdeleridir.
Din, bizim bu âleme nereden geldiğimizi, ne gibi vazifelerle mükellef bulunduğumuzu, ve bu âleminden nereye gideceğimizi bildiren bir İlm-i Celildir.
Bunların muallimleri vardır, dinin muallimleri hocaları.
Nasıl efendim coğrafya muallimi vardır. Bilmem efendim.
Tabii ilimler muallimi, matematik muallimi olduğu gibi bu İlm-i Celilin muallimlerine de enbiyâ ismi verilir.
Peygamberler. Peygamberler Allahı ispata değil, beyana, kelimat-i ilahiyeyi ilana gelmiştir.
Birisi efendim bana Allahı ispat et.
Ne münasebet. Allah muhtac-ı ispat değildir.
Sen ne oluyorsun ki: Aklına sokacağım da Allahı ispat edeceğim!
Kepazeye bakın cemaat.
Allah muhtac-ı ispat değildir.
Peygamberlerde Allahı ispat için gelmemişler.
Allahın vahyini bize bildirmek için gelmiştir.
Çünkü biz ona tahammül değiliz.
Vahy-i ilahiye alabilmek için tamamıyla temizlenmek lazımdır.
Onu da Cenâb-ı Peygamber Efendimizi Allahu Zülcelâl muayyen bir terbiye, muayyen bir vücut, muayyen bir tolerans içinde yaratmıştır.
O kıvama geldikten sonra Cebrail kendisine görünüyor ve vahiy getiriyor.
Niçin Cenâb-ı Allahtan doğrudan doğruya vahiy gelmiyor.
Çünkü Vücut-u Rasûl da cesettir, insan vücududur, ahammül edemez ona.
Onun için araya melek Cebrail isminde bir tanker koyuyor Cenâb-ı Allah.
O tanker gidiyor, Sıdretül- Müntehaya, hortumuyla içini vahi-yi ilahiye dolduruyor.
Geliyor görünmeyen hortumunu Rasûlullahın mübarek kalbine takıyor.
Ve Rasûlullahın tahammül edeceği şekilde vahiy indiriyor.
Rasûlullahda bizim tahammül edeceğimiz şekle indiriyor onu, bize getiriyor.
Onun için bu gün elimizde olan aziz cemaat Kurân-ı Kerim inme tarzında Kurân-ı Kerim değildir.
Mesela birinci âyetten başlar: Bu gün biri indi, yarın o indi!
Yooooo! Bakarsınız birinci sayfada yirmi sene evvelin, sonra inmiş âyet gelir, bir sene inmiş âyet biraz sonra gelir.
Cenâb-ı Peygamber şeri bizim tahammül edeceğimiz hudud dahilinde tensib etmiştir.
Elimizdeki Kurân-ı Kerim budur.
Yoksa o âyetleri indiği tarzda şey etse kimse okuyamaz, tahammül edemez, dünya

mahvolur.

İşte bu âyet-i kerimelerin nereden nesinin geldiğini bazı insanlar bilirler. Bunlar Sırr-ı Kurân derler.

Sırr-ı Kurân buradadır.

O işler çok karışık işlerdir.

Biz Elhamı okuyalım kâfiii.

O halde Rasûl-i Ekrem Efendimiz yani Peygamberler, Enbiyâların bilhassa bizim Peygamber efendimizin iki cephesi vardır.

Nasıl cephe?

Bi evin bir sağ cephesi bir sol cephesi olduğu gibi Rasûlullahın da iki cephesi vardır.

Birisi Cephe-i Vilâyetir.

İkincisi Cephe-i Nübüvvettir.

Cephe-i Vilâyet Hakka nazır olan cephesidir.

Yani Cenâb-ı Allaha nazır olan cephesidir.

İkinci Cephe-i Nübevvat ise halka, bize kullara nazır olan kısmıdır.

Rasûlun Hakk ile olan muamelesi gecedir.

Gece, Rasûlullah halk ile meşgûl değildir, Hakk ile meşgûldür.

Onun için Teheccüd namazı Efendimize farz emr olunmuştur.

Nebiye göre gece muamelesi, Haktır.

Nebiye göre gündüz muamelesi, Haktır.

Yani gündüz Halkla, biznen uğraşır.

Gece Hakknan uğraşır.

Gecce Hal-i münacattır.

Münacatın mahalli de, kürsüsü de salattır biliyorsunuz, namazdır, Miracül mümindir.

Gündüz hali, davet ve tebliğdir.

Tebliğin mahalli de neresi olursa, Allahın kullarıdır.

Sen şunu şöyle yapacaksın, Ben Allahın Rasûlüyüm, şu emri, şu emri şu emri! halka getirmiştir.

Hakiki insanda olan bu esmaların menevişleri ortaya çıkarsa melekten büyük olur insan.

Melekler insanlara bile gıpta ederler.

Cebrail bazen Meclis-i Rasûlullah'a geldiği zaman, Cebrailin de bir güzelliği vardır.

Hiç görmedik bilmiyoruz, Rasûlullahın târif ettiği.

Cebrailinde bir kendine güzelliği vardır.

Cebrail Araplar nezdinde o zamanın en güzel, gâyet yakışıklı ve güzel bir erkeği vardı.

Dihye r.a. Sahabe-i kiramdan gâyet yakışıklıymış.

Cebrail onun suretine girip ekseriya Meclis-i Rasûle öyle gelirmiş.

Sahabe kiram bunu bilirmiş.

Dihye radyallahu anhu kıskanıyor bakınız melek.

İnsandaki melâhata bakınız.

İnsandaki letâfete bakınız!

Melek bile kendi suretiyken o halin, şeyin Dihye radyallahu anhunun şekline giriyor, Rasûlullahın huzuruna öyle geliyor.

Ashab-ı Kiram onu bilirmiş.

Onun için insan insanlığının kıymetini bilin aziz cemaat!

Rasûl-i Ekremi anlamağa çalışın!

Bu güzellik sizde de var.

Peygamber Cephe-i Vilâyet-i ile bütün hakikatları bilir, görürdü. Cephe-i Vilâyet-iyle.

Mesela; Beni otuz sene evvel birisi görse idi beni, siyah saçlı, eee bunun otuz sene sonra saçları beyazlaşacak bilirsin değil mi? Bilirsin.

Şimdi bak yapraklar açıyor.

Bunlar bir gün birisi sorsa: Bunların sonları ne olur?
Bunlar sapsarı olur be birader dersin?
Nerden biliyorsun? Haaaa.
Bunun sarı olacağını biliyorsun değil mi? Değil mi?
Siyah saçın beyaz olacağını ama, bak daha bunlar yeşil iken sarı olacağını biliyorsun evvel.
Çok iyi dikkat edin cemaat.
Bu yeşil yaprakların bir gün sararacağını biliyorsun. Daha sararmamıştır.
Siyah bir saçın sonradan beyazlaşacağını, saçın siyah iken bildiğin gibi miraçta da da Allahu lem yezel sessiz, sözsüz, sızsız, bizsiz soksan bin kelimat konuşmuştur Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellemle.
Onun için nasıl bir yaprakların bir gün daha sararmadan bunun sararacağını bildiğin gibi Ebu Cehil avânesinin de iman etmeyeceğini Rasûlullah böyle biliyordu.
Yani bu ağacın yaprakları şimdi yeşil, sararacağını nasıl daha sararmadan bildiğin gibi Rasûlullah da Ebu Cehilin İslah olmayacağını bu yapraklar gibi biliyordu.
Cephe-i Vilâyet-i ile biliyordu.
Nübüvvetin, nübüvvet tarafının da imanı kabul etmeyeceklerini, haaa Cephe-i Vilâyetde Ebu Cehilin İslamiyeti kabul etmeyeceğini bildiği halde nübüvvetin de imanı tebliğe memur olduğunu bildiği için burada durakladı: Eee Yalınız tebliğ edeceğim bunu değil mi?
Ama bu herif kabul etmeyeceğini ben biliyorum bunun!
Durakladı burda: Ben niye beyhude buna şey edeyim.!
O zaman bir âyet-i kerime indi.
Festekim kema ümirte
O zaman bir âyet-i kerime indi.
Habibim sen nübüvvet fazifene istikrar et! Onlar kabul etseler de etmeseler de imanı tebliğ ve devam et! çıkıyor.

Onun için diğer bir âyette de onun altında.
Yapılacak işlerde eshabınla müşavere et!
Eshabınlan konuş harba mı gideceksin eshabınla konuş, Şunları mı yap...
Ama bakın Cenâb-ı Peygamber Cephe-i Vileyatte her şeyin aslını biliyor. Biliyor ama bu peygamberin bilmemezliği değildir.
Bir nevi tenezzülüdür.
Sahabede müşavere etmekle tenezzül etmektedir.
Yoksa Peygamberin başkalarının reyine ihtiyacı var demek değildir.
Bu bir nevi ümmete, sahabesine Rasûlullahın iltifatıdır.
Büyüğün küçüğe tenezzül ve merhameti gibi bir şeydir.
Kurân-ı Kerim de yok mu?
Cenâb-ı Allah meleklerle müşavere ederek: Ben insan yaratacağım demiştir.
Meleklerden konuşmaya ihtiyacı mı var Cenâb-ı Allahın?
Hayır bunlar saltanat-ı ilahiyyedir.
Hâşâ Allahın meleklerle müşaveresi bir ihtiyaç değildir.
Onun için İslam Hazreti Rasûle anlamağa savaş.
Efendim biliyorum Peygamber!
Eeeee biliyorsun. Niye yaptın, onun hangisine benzettin.
Efendim saç bırakacağım.
Saç bırakacaksan Rasûlullahın bu memelerine, bu kulak memelerine kadardı mübarek saçları.
Bırak öyle saçı.
Şimdi bir nevi saç çıktı bitils saçı. Bitils. Haydut saçı.
Bitils hâşâ sümme hâşâ pislik böceği var ya pisliklerde gezer.
Bitils İngilizce o demektir. Pislik. Affedersiniz pislik böceği demektir.
Çünkü başka kendine lakırtı bulamamış da onu koymuştur.

Bitils pislik böceği demek İngilizce Türkçe manası.
Ne bu haydut gibisin.
Bırakacaksın güzel saç bırak omuzlarına kadar.
Tara oğlum!
Rasûlullahın yaptığını, yalan söyleme her gün yıkan!
Suyun kasesi bin altın olsa her gün yıkanınız! diyor Cenâb-ı Peygamber. Bunu çölde söylüyor.
Şurada üç metre kazsan su çıkıyor.
Evinizde her gün hamam günü vardır.
Efendim Salı günleri hamama gideriz.
Perşembe günü de çamaşır yıkarız.
Öteki günler ne oluyor? Dedi kodu oluyor.
Her gün yıkan, her gün yıkan.
Suya yağmur göl gibi akıyor.
Her gün yıkanır tepeden tırnağa tertemiz olursan yarın öldüğün zaman mahallenin hocası yakarken melekler de yıkar seni.
Efendim ben Salı günü hamama giderim!
Eeee!..
Hafta da bir defada üstümü değiştiririm!
O arada ne oluyor?
Her gün yıkan oğlum, her gün yıkan!
Mümkünse her günde çamaşırını da değiştir.
Efendim benim çamaşırım!
Derini değiştir derini, fırçala derini!
Efendim her gün yıkanmada ne var?
Her gün abdestli gezme de, ayak basma da ne varsa onda da o vardır.
Bunlarda başka başka zevk vardır.
Yav torununu alırsın öpersin, çocuğunu alır öpersin, başka tad bulursun.
Annenin elini alır öpersin, başka koku alırsın.
Sevdiğin bir büyüğün elini öpersin, başka koku alırsın.
Sevgilini öpersin, bambaşka.
Cihaz aynı, makine aynı, dudak aynı.
Zevkler değişiyor oğlum. Zevkler değişiyor!
Bunlar hepisi sende. Hepisi sende!
Temizlen temizlen!
Yarın ahrete intikal ettiğin zaman demir kaşığı ile bile temizlenemezsin. Burda temizlenmeye bak!
Allah cümlemize sevdiği ve razı olduğu yolları gösterebilir!
Ama göstermiş Cenâb-ı Peygamber.
Onun için sizde aziz cemaat bir işin bir manevî tarafı vardır.
Bir de zâhirî tarafı vardır. Bir de zâhirî tarafı.
Namaz mesela namaz. Tadili ile yat kalk! Bu şeriat namazı.
Birde kalb namazı var. Onların birbiriyle birleştirdi mi tamaaaaam. Miraç başlar o zaman.
Manevî tarafı vardır dedik bir de zâhirî tarafı vardır.
Zâhiri tarafı dar kafalılar için.
Nasihat lakırtı dinlemeyenler için.
Manevî tarafı ise anlayanlar için.
Cenâb-ı Peygamber diyor ki: Bade suhufun suhufu beyne suhufu suhufun.
Namazda, namazda saflarınızı,
Burda saf, bildiğimiz dizi.
Burda saf-dizi, rükuya gittin zamanda dizidir oğlum!
Secdeye gittiğin zamanda dizidir oğlum!
Yine aynı dizi, iniyor kalkıyor.

Beyne suhufun: Bu safların arasını bozanlar, açlık duranlar, imamdan evvel gidip kalkanlar, bunlar nasıl safların aralarını bozarsa, Allaha kasem ederim ki Cenâb-ı Allah da onların kalblerinden kendisinin münasebetini aynı suretle şey eder, kırar atar! diyor.

Bu namaz olmaz!

Bu gün ama iyi kıldınız namazı haaa.

Ama ben bakmadım.

Caminin içinde insanın yüzüne sürülecek bir rahmet indi de ondan.

Aman cemaat aman cemaat!

Gel sizilen bir mukavele yapalım!..

KELİMELER:

Hazret: (Huzur. dan) Ön. Kurb. Pişgâh. * Hürmet maksadı ile büyüklere verilen ünvan; "Hazret-i Kur'an, Hazret-i Peygamber, Hazret-i Üstad, Paşa Hazretleri" gibi.

Mucize: İnsanların, yapmasında âciz kaldıkları ve ancak Allah tarafından peygamberlere nasib olan hârika. Kerametten yüksek, fevkalâde hâdise. * Mu'cize, Halik-ı Kâinat tarafından peygamberlerin hakkaniyetine ait bir tasdiktir. Sahih hadislerle mu'cizeler haber verilmiş ve tesbit edilmiştir

Zuhur: Meydana çıkmak. * Ansızın meydana gelmek. * Baş göstermek. Görünmek. * Hulul. * Galip olmak. * Âlîkadr.

Beşeriyet: İnsanın tab' ve hilkatı ve fitrî halleri. İnsanlık.

Mağfiret: (Mağfiret) Cenab-ı Hakk'ın kullarının günahlarını örtmesi, affetmesi, rahmeti ile lütfu.

Pota: f. Toprak veya mâdenden yapılmış, kimyacı, eczâcı, mâdenci veya kuyumcu âletlerindendir. Altın, gümüş ve benzeri mâdenlerin eritilmesine mahsustur.

Memlaha: (Milh. den) Tuz çıkarılan yer. Tuzla.

Şekavet: Her çeşit kötülük içinde olmak. Belâ ve zillete düşmek. Sıkıntıda kalmak. * Haydutluk, eşkiyalık.

Kesafet: Bulanıklık. Kir. Açık veya berrak olmamak. * Kalınlık, yoğunluk, kesiflik, koyuluk. Şeffaf olmamak.

Letâfet: Hoşluk, lâtiflik. * Cisimden alâkayı kesip bir nevi nurâniyet kesbetmek. * Güzellik, nezaket, yumuşaklık, hafiflik.

Nazar: Göz atmak. Mûlahaza, düşünmek, bakmak, imrenerek bakmak, düşünce. Yan bakış, kötü bakış. Bir türlü kabul etmek. * Gözdeğmesi. * İltifat. * İtibar.

Akdes: En kudsi. En mübarek.

Vâcib: (Vücub. dan) (C.: Vâcibât) Lüzumlu, mecburi olan. * Fık: Yerine getirilmesi her müslüman için gerekli ve borç olup, yapılmadığı takdirde büyük günah olan Allah'ın emirleri. Yapılması zannî delil ile belli olan. Terki câiz olmayan. Yapılması şer'an kat'i derecede bir delil ile sâbit olmamakla beraber, her halde pek kuvvetli bir delil ile sâbit bulunan şeydir. (Vitr ve Bayram namazları gibi.) * İlm-i Kelâm'da: Varlığı zaruri olup, olmaması imkânsız bulunan.

Yobaz: Dinde bağnazlığı aşırılığa vardırان, başkalarına baskı yapmaya yönelen (kimse) mecaz Bir düşünceye, bir inanca aşırı ölçüde bağlı olan (kimse) halk ağzında Kaba saba, inceliksiz (kimse).

Müsalaha: (Sulh. dan) Barışma. Anlaşma. Güvenlik.

Penahi: f. Sığınma.

Zaptiye: Jandarma veya polis kuvveti. Memleket içi âsâyış ve intizamı te'min maksadı ile çalışan hükümet kuvveti.

Umde: İnanılacak şey. * Prensip, temel fikir. * Dostluk. Güvenilecek yer veya kimse. * Kavim veya kabilenin muteber ve mu'temedi olan. Reis. Serasker.

Kelimat: (Kelime. C.) Kelimeler, kelâmlar, sözler.

Muhtac-ı ispat: İspat etmeye muhtaç olan.

Muayyen: Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit olunmuş, kararlaştırılmış.

Sıdretül- Münteha: Mahlukat ilminin ve amelinin kendisinde nihayet bulup kevn âlemini hududlandıran bir işaret. Yedinci kat gökte olduğu rivayet edilen ve Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ulaştığı en son makam.

Tensib: Uygun görmek. Münasib kılmak.

Muamele: (C.: Muâmelât) Hatt-ı hareket. Davranma, davranış. Birbiri ile iş görme, amel etme. Alış veriş. * Resmi dairelerde yapılan herhangi bir iş.

İslah: İyileştirmek. Düzeltmek. Kusurları gidermek. (Nefsini ıslah etmeyen başkasını ıslah edemez. S.)

Müşavere: Bir iş hususunda iki veya daha fazla kimseler arasındaki konuşma ve danışma. İstişare etme. (Bir kavim müşaverede bulundu mu rüşd ü salâha nâil olur. Hadis meâli)

Tenezzül: Alçak gönüllülükle, tevâzu ve mahviyet içinde, kibirsizlikle.

Ümmet: Cemaat, kavim, taife. * Bir hâkim milletin ashabından olan hey'et-i içtimaiye. * Bir peygambere inanıp onun yolundan giden insanların hepsi. Bir peygamberin Hakka davet ettiği cemaat. * Bir dille konuşan millet. * Arkasına düşülecek bir cemaat veya tarikat.

Tadil: Fık: Namazın bütün rükünleri, esaslarını usulüne uygunca yerine getirerek ve namazın tertib ve düzeninin hakkını vererek kılmak. Meselâ : "Secdeyi sükunetle yerine getirmek ve iki secde arasında "Sübhânallah" diyecek kadar doğrularak oturmak. Kıyamda ve rüku'dan sonraki kıyamda sükunet üzere olmak ve namazın bütün duâlarını dikkatle okumak. Namazın her rüknünü yerine getirmek, acele ile kılmamak" gibi.

ÂYETLER:

بَصِيرٌ تَعْمَلُونَ بِمَا إِنَّهُ تَطْعَوْنَ وَلَا عَاقِبَ تَابَ وَمَنْ أَمَرْتَ كَمَا فَاسْتَقَمَ

" Festekim kema ümirte ve men tabe meake ve la tatğav innehu bi ma ta'melune besiy: O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir. (Hûd 11/112)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-21

İFLAH OLANLAR!..

Caminin içinde insanın yüzüne sürülecek bir rahmet indi de ondan.

Aman cemâat aman cemâat!

Gel sizinen bir mukavele yapalım, noter mukavelesi.

Ne nasıl?

İslami noter, var mısınız?

Girebilir misiniz hesaba?

Var mı, kendine güvenen var mı?..

Bundan sonra her gün abdestli gezeceğiz.

İnşallahısı yok!

Gece namazı kılacaksınız iki rekat, fazla değil.

Ayda üç gün oruç tutacaksınız.

Girebiliyor musunuz hesaba?

İnşallahısı yok!

Burada Allahın, mescididir burası. Burada tasarruf Allahındır.

Var mı? Sıkı mı?..

Gel bi kırk gün benlen böyle bir bir şeye gir ondan sonra bak ben seni nereye götüreceğim!

Bu şaka maka değil, para da alacak değilim.
Ondan sonra kırk günden sonra yarışa gireceğiz, at yarışına!
Nasıl at yarışı?
Uyumamak at yarışı!
Ondan sonra bıkana kadar oruç tutacağız, beş ay, altı ay, yedi ay.
Yorulanlar başlayacak kıvrılmaya.
Ondan sonra geride kalanlara gel bak neler yapacağız.
Var mı?
Yooook! Kolay değil bu işler oğlum!
Onun için halka minnet kapını kapayınız, minnet etmeyiniz kimseye!
O zaman Hakkın iyilik kapısı açılır, minnet kapını örtersen!

Kader dalgalarına teslim olun aziz cemâat!
İnsanların durumunu ölçecek mânevî âletler vardır.
Nasıl ki woltometreyi ölçüyor.
Bilmem efendim şunun gaz adedini ölçüyor.
Termometre sıcaklığı ölçüyor.
Woltometre cereyanı ölçüyor.
Bilmem efendim manometre gazın kuvvetini ölçtüğü gibi insanlara da mânevî âletler vardır.
Bu kanunları bulmak lâzım.

İnküntüm tühübbuna rahmeti ferhamu halkiii!
Bir hadis-i kudsîde: Rahmetime mazhar olmak isterseniz yarattıklarına şefkat ve marifetle muamele ediniz! diyor.
Efendim faredir, ezme bırak, başkası ezsin!
Sinek öldürme, başkası öldürsün.
Sokma içeri. Sokma içeri!
Bunu böyle yaparsan ulan bu benlen ahbaptır diye senin evine de girmez fare.
Efendim: Küllüm muzırrın yüktelun! buyurmuş Cenâb-ı Peygamber.
Haaaaa!
Bütün mızırları öldürün!
İçindeki muzırı öldür içindeki muzırı!
Karıncanın sana bir zararı yok.
Dar kafalılar işi biliyorsun.
Eeeh! güp güp güp!..
İçindeki mızırları öldür, içindeki mızırları!
Onun için müşfik olmak lazımdır.

Çok fakir ve total, yaşlı atmış yedi atmış sekiz yaşında bir çobancağız.
Şehrin koyunlarını. Koyun sahipleri de çok hiddetli herifler.
Koyunun kaybolur baba, bacağını kırarım! diyor zâlim herifler.
Götürmüş koyunları.
Belâlı bir herifinde bir koyunu varımış.
Üstüne de böyle bir boya vurmuş ki: Aman bunu kaybetmeyin!
Herif: Keserim adamı! diyor.
Koyun sürüden kaçmış.
Bizim total Ahmet de peşine haydi .
Koş babam. Bir saat koşmuş. Koyun koşuyor.
Gelmiş koyunda yorulmuş.
Koyun orda bu Ahmedi bekliyor.
Haaa Haaa Haaa!..
Biraz kendine gelmiş, ayağa kalkıyor koyunda kalkıyor.
Üç saat koyunun peşinde!

Artık o Ahmet ağa şeyi unutmuş o derebeyini berebeyini.
Ne olursa olsun! demiş. Şimdi bir daha gitmiş.
Artık adım atamıyor Ahmet ağa: Haaa Haaa Haaa!..
Biraz sonra yine kalkmış derken bir çukurun içinde yuvarlanır.
Sarmaş dolaş olduğu derken yakalayivermiş koyunu.
Bak siz bile kızdınız!
Koyuna ne yapmış, siz olsanız keserdiniz.
Yahutta bir iki tane yumruk vururdunuz.
Ahmet ağa öyle yapmamış, bakmış böyle: Ha mübarek demiş. Hem kendini yordun hem ben yoruldum! demiş, öpmeğe başlamış.
Gördün mü Allahın Es Sabûr Esmasını.
Aha bu hepimizde var!..

Giderken efendim kızıyor Muttalib, pazara geliyorlar.
Ben Pazar günleri boş bulunursam giderim pazarlarda neler oluyor oğlum.
Ahaaaaaaaa. Bi gidin de!
Siz yalnız gidip tavuk, yumurtaya bakıyorsunuz.
Orda gelen heriflerin tiplerine bakın neler konuşuyorlar.
Allahı unutmuşlar, Peygamberi unutmuşlar.
Dünyada var mıymış yoğunmuş!
Ölecek miyiz ölmeyecek mi?
Hiç onları düşünen yok. Al ver. Bir hırstır gidiyor.
Oradan ahiret görünüyor, cehennem görünüyor.
Gidin de seyredin, gidin de seyredin!
Pazar yerlerine ara sıra takılın, gezin, neler vardır.
Eşşeğe kızıyor, eşşek pislemiş orda.
Allah belânı versin!
Ulan abdestin yok. Gusulün yok!
Hayvanın yanında o pislik içinde Allahın ismi ağza alınır mı yavvv.

Sonra Hacı efendi!
Biraz sonra nasılsın diyorsun ona cebinden çıkarıyor.
Kutusunu ahh iki parfüm sıkıyor!..
Başkalarının kokularına bakma, kendindeki kokuyu çıkar ortaya!
Cenâb-ı Allah bir hadis-i kudsî de diyor ki:
Oruçlunun ağzının kokusu reyhandan daha güzel kokar! diyor.
Ağzını şöyle yap, amaaa iş kokusunda!
O Nasıl ki yüzünü aynada görürsün, aynada.
O kokunu alacak bir ayna bulursan sendeki kokuyu da bulursun.
Ama efendim bu kokuyu bize öğret!
Öğretiyim size oğlum, ama tımarhânenin yoluna gitmek ister misin?
Kendinde bu kadar güzel koku olduğunu şey etti mi çıldırırsın oğlum!
Öküzler kendi etinin güzel olduğunu bilseydi, kendi kendini yerlerdi.
Bunlar hep sende var, temizlen temizlen!
Kurân-ı Kerimde bir âyet-i kerime vardır.
Ulaïke hümul müflufun Bu kadar değil mi?
Ulaïke hümul müflufun bunu hepimiz biliyorsunuz.
Bunun mânâsının içine dalında neler vardır.
Onlar felah bulacaktır! diyor.
Ne felah bulacaklar taayyün etmiyor diyor Cenâb-ı Allah.
Neden felah bulacaklar?
Neden bulacakları gizlidir bu âyet-i kerimede.
Bu âyet-i kerime çok mühümdür haaa!
Ulaïke hümul müflufun kelimesini Nafcivanî Nimetullahî Hz. hiçbir tefsilat şey

etmeden meâl-i Kurân-ı Kerimi yazmıştır.
Buna atmış sayfa ayırmıştır.
İbnül- Nakkaş atmış ciltlik Kurân tefsiri yapmıştır.
Şu ulaike hümul müflufun a üç cilt ayırmıştır. Ulaike!
Meşhur İbnül- Nakkaş 701 de yaşamıştır. Hicri 701. İbnül- Nakkaş.
Niye Ulaike hümul müfluhun da, ne felah bulacaklarını Allah söylemiyor.
Elbette herkesin istediğini bulsun diye, Allah adildir.
Ulaike hümul müfluhun neyimiş bu?
Bir kısmı saadet-i ebediyye arzu etti: Allah benden bir şey sormasın!
Bir kısmı: Ateşten beni Allah korusun!
Bir kısmı Rıza-yi İlahîyyenin peşine koşar.
Bir kısmı ruyeti il vücuhun yevmeizin naziretin ila rabbiha nazira
Alnım temizlensin de Cemâl-i İlahîyyeye mazhar olayım göreyim.
El müfluhun. Ulaike hümul müfluhun.
Neye felah bulacaklar, neden kurtulacaklar, neden felah bulacaklar?
Bu da taayyün edilmemiştir!. Yine cevabı şu;
Ey menfi ruhlu, muteriz, paraya tapan, her şeyi inkar eden!
Sen cehennemde felah bulacaksın! Müfluhun!
Ey Sâlih Kul, sen de cennette felah bulacaksın!
Ey Âlim Kul, sen de Rıza-i İlahîde felah bulacaksın!
Ey Âşık Kul, sen de Ruyet-i İlahî de felah bulacaksın! demektir.
Ulaike hümul müflufun!
Hem o tarafa neye felah bulacakları, ney edecekleri meçhul bu âyette. Onun için
Allah adil olduğu için sen, sen, sen!
Cehenneme girmekte bi hüner ağıam! Cehenneme girmekte bir hüner!
Herkesi de cehenneme sokmazlar, insanı sokarlar, insanı!
Makarr-ı İlahî olan, sana şah damarından daha yakîn olan, bu vücudda iken Cenab-ı
Allahın makarrını dediği sûrette şey etmedin!
Onun için kıymet veriyor Cenâb-ı Allah.
Onun için kıymet veriyor, cehenneme sokuyor!
Cenâb-ı Allah yine her yerde hazır ve nazır olduğu için Onun Hayy Esmasının
kıymeti ile cehennem ateşine tahammül ediyorsun.
Yana yana temizleniyorsun!
Onun için nasıl ki altının içine bakır karışır.
Bakırı ayırmak için nuhası, yakarsın onu bakır ayrılır.
Bu edepsizlikte ayırmak için senden cehenneme gideceksin.
O halde cehenneme gitmek demek Cenâb-ı Allah senden bir şey bekliyor, sende
biraz altın var.
Şunun nuhasını, bakırını ayırıyım da altın geri kalsın!
Yoksa saf bakırı kuyumcu sokmaz şeye potaya!
Beyhude ateşini sarf etmez.
Cehenneme girmekte hünerdir ağalar!
Cehenneme girmekte hüner yaa!..

Onun için Allah bir edepsizliğin neticesi seni cehenneme sokarsa, tahammülü de O verecektir.

Demek ki sana kıymet vermiş:

Bu benim kulumdur ama edepsiz kulum, bi temizlensin hele!

Kulluktan çıktı mı!,,

Onlara hayvanlara niye yok, cennet-cehennem.

Sokakta yemediği haltlar yok hayvanların.

Aslan adamı parçalar, o ötekinnen zina eder!

Hiç kimse bakmaz hiç kimse bi şey söylemez.

Sokakta at, bi tekme atar herifi öldürür.

Ata mahkeme? At mahkemesi yoktur!
Hayvanlar birbirlerini ısıırırlar, boğarlar, ne polis tutar onları, zabıt tutar.
Ne götürürler mahkemeye, hapishâneleri yoktur.
O halde kıymet vermiyor Allah onlara insana verdiği kadar.
Ama efendim onlarında ince tarafları var oğlum!
Dedim ya size çıldırırız hepimiz.
Salihin buzağısı, Süleyman asleyhisselamın Hüthütü.
Yemliha, mekselina, mislina, mernuş, debernuş, şazenuş, kefeştatayuş ve
köpeklerinin ismi kıtmir
Ashabil Kehfin kıtmiri, köpeği.
Bunlar cennetliktir!
Hani dirilme yoktu?
Onları karıştıрма, tımarhanelik olursun! Onlar başka işler, kafalı işi değil o!
Onun için bu hakiki yoldan yürüyenlerde bir âyet-i kerime:
Bana inananlar için de yes yoktur! diyor Cenâb-ı Allah.
Haramdır yeis onlara.
Hakiki Allaha inananlar içinde yes yoktur, keder yoktur.
Niye yok?
Allahın rızasında!
Allahın dediği olur! diyor herif.
Efendim felan gün öldüm, kolum koptu!
Heet herif! Verdi-aldı!
Benim nem var. Haramdır! diyor.

Bir Hıristiyan papazı Afrika çöllerine gidiyor.
Kulağında burnunda halkası olan, insan eti yiyen yamyamları, Mesihin Hz. İsanın
muhabbetini aşlamak için bir papaz kafilesi gidiyor. Herifi şiş yapıyorlar
yamyamlar.
On sene sonra ikinci kafile gidiyor onu döner yapıyorlar.
En nihâyetinde gidiyor bu yamyamlara, Hıristiyan yapıyor bunları.
Uğraşıyor adam. Mesihin Dinini aşlamak için.
Bizde ulemâ senelerce enfiye çekmiştir.
Yardakçılık etmiştir, bunlar hakikat maalesef! Ulemâ dediğimiz herifler.
Bir İngiliz büyük ictimaatçısı var, beş altı sene evvel öldü, Bernard Shaw diye bir
adam.
Müthiş bir zekâsı var kafasında.
Shaw, şey bu ahlâksızlığa düşman bir adamdır.
Dünyada rezâlete ahlaksızlığı önleyebilmek için yegâne çare kendimizin kitabı bu!
Hz. Muhammedin getirdiği dindir! diye bağılıyor İngilterede.
Dünyayı saran bu rezâleti ancak bununla önlenabilir! diyor Bernard Shaw!
Asırlardır bizim ulemâmız yordakçılık etmiştir.
Bazıları söylemek istemişler, sözleriyle amelleri olmadığı için bir iş yapamamışlar.
İstisnâlar var efendim, istisnâ kaideye girmez efendim, istisnâ kaideye girmez!
Nâfiz bir nazarla bakacak olursak, kabahat yarım midesine düşkün, para peşinde
koşan, hoca kılık, ne olduğu meçhul zavallı cerrciler yapmıştır bunu.
Bu hakikattir efendiler.
Almış eline koskoca: Aman amuca şunu yapma cehennemi girdin. Aman şunu
yapma cehenneme girdin!
Ağzını açamaz oldun!
Cennetin anahtarı herifin cebinde, bilet kesiyor!
Ulemâmızdadır kabahat efendim, bu hale bizi sokan bunlardır!
Vel para, al para. Gittin geldin. Gittin geldin!..

Size bir hakiki bir hekaye anlatayım.

Yalınız, benim bir doktor arkadaşım, sınıf arkadaşım Allah rahmet eylesin iki sene evvel vefât etti.
Bunlar aslen Gürcistandan gelmedirler, Eskişehirde otururlar.
Bundan elli sene evvel babası bu da küçük çocuk Eskişehirde gelmişler.
Eskişehir o zaman küçük on bin nüfuslu bir yer.
Etrafı hep orman, Ramazan ayı gelmiş.
Gelen zât da hoca efendi haaa!
Kısa boylu, fevkelâde zeki bir adam, oranın müftüsüne gitmiş.
Kendi mübarek ağzından dinledim. Allah rahmet eylesin.
Babası da bundan on altı sene evvel vefât etti.
Gittim müftü efendiye Doktor oğlum! diyor
Hocayım, bir cerr yapayım, fakir muhacir geldik! dedim.
Müftü efendi bana bir kağıt verdi, bir iki da jandarma kattı.
Şu yukarı ki köylerden birine gönderdi, kalktık gittik.
Bana yolda dediler ki: Bu köyde namaz kılmazlar ağam! dediler.
Sen beyhude gidiyorsun, para da vermezler!
Eeee gidelim bakalım! gittik diyor. Akşam üzeri vardık oraya.
Yarında ramazan, bu gece teravih namazı başlıyor.
Jandarmanın tesiriyle abdestli, abdestsiz camiye millet doldu diyor.
Bu olmuş hakikat.
Giydik sarıyı cübbeyi diyor. Geçtik. Yassıyı kıldık! diyor.
Ondan sonra teravih namazına, jandarmalarda bekliyor dışarıda diyor.
O zaman odun var.
Allahu ekber! dedik. Kıl babam ulan. Kıl babam. Kıl babam!..
Oldu diyor saat on bir buçuk. Gece, on bir buçuk.
Bende yorulдум diyor. Ondan sonra Esselamün aleyküm! Dua ettik.
Millet dağılacak.
Aziz cemâat dedim diyor.
Ben bu gün yorgunum dedim diyor.
Atmış rekat namaz kıldık. Atmış rekat
Yani üç günlük teravih kıldırmış, bu olmuş bir hakikat .
Demiş: Aziz cemâat ben bu gün yorgunum demiş. Anca atmış rekat
kıldırabildim.Yarın inşallah yüz yirmi rekat kıldırmağa başlarım! demiş
Dağılmışlar.Bu olmuş. Bitmiş.
Gittim diyor. Bana bir o da şey ettiler diyor. Oğlum diyor saat üçte diyor.
Daha sahura var diyor.
Tak tak tak fenerinen geldiler. Muhtar heyet ricaya geldiler.
Hoca efendi demişler. Biz senden memnunuz demişler. Çok teşekkür ederiz ama
demişler Müftü efendinin haberi yoktu. Siz gelmeden bir ay evvel biz izmirden bir
hocayı pehlemiştik demiş.
Şimdi gece yarısı da o geldi ayıp olacak!
Yoksa hoca moca yok haaa!..
Herifler namaz kılmamak için yapıyorlar bu işi.
Hoca efendi geldi. Sen yabancı değilsin. Burda kalsan sana iki meci diye veririz biz!
Mecidiye o zaman iyi para haaaa! Mecidiye para.
Biz demiş yirmi altın topladık. Şunu alda sen başka köye git!
Aldım cebime koydum yirmi altını! diyor.
Ertesi gün geldim aşağıya! diyor.
Eskiden cer böyle idi, şimdi cerr tuhaf bişey.
Başkasından midene bi şey sokarken islâmı, islâmı ve ruhun safiyetini zedeler
oğlum, safiyetini zedeler!

Cenâb-ı Peygamber buyuruyor bir hadiste ki: En hayırsızlar namazdan çalanlardır!
diyor. En hayırsız insan namazdan!

Namazdan nasıl çalınır?

Gittin secdeye: Subhâneeee rabbiyel alâaaa, Subhâneeee rabbiyel alâaa, Subhâneeee rabbiyel alâaa. Allahuekber!

Çalıyorum şimdi: Subhâne rabbiyel alâ, Subhâne rabbiyel alâ, Subhâne rabbiyel alâ. Subhâne rabbiyel alâaaaa, Subhâne rabbiyel alâaaaa, Subhâne rabbiyel alâaaaa bitti. Allahuekber!"

Rükuya gittin: Subhâne rabbiyel aziiiiim, Subhâne rabbiyel aziiiiim, Subhâne rabbiyel aziiiiim!" Bitti.

"Semiallahu limen hamide. Rabbene lekel hamd. Allahuekber!"

Subahallahî rabbiyel azim, subhânallahî rabbi, Subhânallahî. Semiallahulimen. Allahu ekber!"

Bu namazdan çalma değil aşırma derler buna, kangasterlik derler. Çalmanın da bir usûlü var!

Şimdi çocuk doğar, yürümeğe başlar, işte evde yürüyo, daha mektep çağı.

O kendi kendine: Ulan büyüsem de adam olsam!

Daha büyürse: Hele bir evlensem, yuva kursam! der.

Yaşta geçilir, bilmem ne olur, memur olur felan, subay olur, Emekli olur.

Acaba ne zaman rahat edeceğim? der kendi kendine.

Bu zincirleme düşüncelerin, geçmiş günlere dalar bu.

Ben şunu yaptım, şunu yaptım, şunu yaptım.

Üzerinden soğuk bir rüzgar esmeğe başlar.

Her bi şeyin elden nasıl kaçtığını o zaman anlar insan!

İşte en geç insanın anladığı hayat denilen muamma budur oğlum!

Onun için gününüzü geçirmeyin!

Efendim şunu yapayım da bunun üzerine şunu koyayım da ondan sonra bi!

Yok yok yok oğlum!

Yarın yaşayacağın nereden mâlum, kim garanti etti seni, kim garanti etti?

Onun için biran evvel aklımızı başımıza.

Şimdiye kadar da zaten aklımızı başımıza almadıysak şimdiden sonra bir şey olmaz! Nasıl olmaz?

Efendim ben şimdiye kadar dalâlette gezdim.

Oğlum dalâlette nerde gezersen gez!

Hz. Ömer nerdeydi ki, kırk küsur yaşındayken eşkiyâydı.

Rasûlullahın nazar-ı akdesi ile karşı karşıya geldi, muhterem oldu.

Her gün bakın haa! Nazar-ı akdesi ilahî Rasûlullah.

Sakın terki edepten güyu mahbubu hudadır bu,

Nazargâh-ı ilahîdir Makam-ı Mustafadır bu!

Her gün Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellemın mukaddes ravzasına ilahî nazar ediyor.

Sen salavat-ı şerife getirirsen sana da o nazarı intikal eder.

Ahaa secde!

Ama; namazdan çalma, hırsızlık etme, aşırma, adam akıllı namaz kıl!

Buna devam eder, abdestli gezer, gece namazı kılar, geceler, ayın üç günü oruç tutarsan, Allah bir sıfır kor önüne! Koydu mu otuz günün oruçlu geçer oğlum, otuz günün oruçlu.

Her gece teheccüd namazına kalkarsan kadir gecesini sen bulamazsın o seni bulur!

Kadir gecesini aramışlar bulamamışlar. Kadir gecesini seni bulsun baaari!

Üçyüz atmış beş gün teheccüd namazına kalktı mı kadir gecesini seni bulur.

Artık o hesabına girer senin haberin olmaz.

Sen illâ onu bulacaksın! Gece bulunmaz, gece seni bulur.

İçinizi temizle, yalan söyleme, haram yeme!
Ondan sonra bu kırk güne devam ettikten sonra gel, sana bir şey söyleyeceğim
kulağına onu oku sahabe olursun, Sahabe, Sahabe!
Ulan bu devirde sahabe olur mu?
Olur yaaa!.. Sahabe de var bu devirde, tabiin de var!
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem rüyana girdin mi sahabe olursun.
Çünkü O rüyaya girdi mi, hakiki Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem rüyayı görmüşsündür.
Görmüş birisi mesela kimseye söylemeyecek!
Seni de birisi görürse o sahabe.
Sen sahabesin o da habersiz tabiin olur.
Zaten tabiinnen sahabeler dünyada eksik olduğu zaman, kıyamet kopar.
Kadr ü kıymetinizi aziz müslümanlar bilin!
Kadr ü kıymetinizi bilin! Kadr ü kıymetinizi bilin!
İçinizde olan, size şah damarınızdan daha yakın olan Cenâb-ı Allah.
Velezkrullahu ekber diyor âyet-i kerimede.
En büyük zikir Allahın zikridir.
Onu bazıları Velezkrullahu ekber en büyük zikir, Allahın zikridir.
Gâyet tabi Allahtan başka kimi zikredeceksin.
Velezkrullahu ekber
Sana şah damarından daha yakîn olan, seninle gören, seninle işiten, kalbinin
çarpması esnasında kendi ismi şey eden Allahla beraber zikretmeye başlarsın o
zaman.
Temizlersen kendini, temizlersen kendini!
Bak şu boş şerit doldurdu içini, şimdi lakırtı ediyor orda.
Sen de içindeki şeriti doldur oğlum, şeriti doldur!..

ÂYETLER:

الْمُفْلِحُونَ هُمْ وَأُولَئِكَ

ülaïke hümül müflihun: .Felâh bulanlar da ancak onlardır. (Bakara 2/5)

تَاضِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ

" Vucuhun yevmeizin nadiretun.: Yüzler vardır ki, o gün ışıltı ışıltı parılayacaktır.
(Kıyâmet 75/22)

KELİMELER:

Mukavele: Kavilleşmek. Karşılıklı anlaşmak. Sözleşmek. * Anlaşmada imzalanan ve karar altına alınanların yazıldığı kâğıt.

Tasarruf: İdare ile kullanmak. Sarfetmek. Tutum. Sâhib olmak. İdare etmek. Sâhiblik. Kullanma hakkı. * (Para veya mal) artırma. * Bir şeye karışıp müdahale etme.

Minnet: İyiliğe karşı duyulan şükür hissi. * Birisine iyilik etmek. * Yapılan iyilikleri sayarak başa kakmak.

Muzır: (Muzır) Zıyan veren, zararlı, zarara sokan.

Sabûr: f. Çok sabır gösteren, çok sabreden.

Hırs: Aç gözlülük. Tamahkârlık. * Kızgınlık. * Şiddetli istek, arzu. * Azgınlık.

Makarr: (Karar. dan) Karar yeri. Karargâh. Kararlı yer. Merkez. Pâyitaht.

Nuhas: Bakır. Bakır para. * Kızgın mâden. * Kitr. Ateş. Tunç ve demir döğülürken sıçrayan şerâre. * Dumansız alev. * Bir şeyin aslı. * Tütün.

Yes: Emelinden kesilmek. Ümitsizlik. Nevmid olmak. Matlubunun hâsıl olmasına ümidini kesmek.

Mesih: Bir şey üzerinden eli yürütmek, bir şeyden ondaki eseri gidermek demektir. * İsa Aleyhisselâm'ın bir ismidir. Elini sürdüğü, meshettiği hastaların iyileşmesinden kinâye olarak "İsa Mesih" denmiştir.

Ulemâ: (Âlim. C.) Âlimler. Osmanlı devrinde yüksek ilim ve fıkıh âlimleri. İlmiye mensubları.

Cerr: Dilenmek. Kendine doğru çekmek. Çekmek. Cezb. * Para almak. * Uçurum. * Kale hendeği.

Mecidiye: Sultan Abdülmecid zamanında 1840'da basılmış 20 kuruş değerinde gümüş para.

Safiyet: Saflık, hâlislik, temizlik.

Dalâlet: İman ve İslâmiyetten ayrılmak. Azmak. Hak ve hakikatten, İslâmiyet yolundan sapmak. Allah'a isyankâr olmak. * Şaşkınlık

Akdes: En kudsi. En mübarek.

Nazar: Göz atmak. Mülâhaza, düşünmek, bakmak, imrenerek bakmak, düşünce. Yan bakış, kötü bakış. Bir türlü kabul etmek. * Gözdeğmesi. * İltifat. * İtibar.

Teheccüd: Gece uyanıp namaz kılmak. Gece namazı. (Bu namaz, nâfile namazların en çok sevablısıdır.)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-22

BÖYLE NAMAZ OLMAZI!..

Sende içindeki şeriti doldur oğlum. Şeriti doldur.

Allah cümlemize tuttuğumuz yoldan ayırmasın.

Amin. Amin

Esselatü vesselâmü aleyke Ya Seyidî Ya Rasûlullah!

huzbiyedî kad dâkat hilleti edrikni yâ Rasûlullah!.

Subhâneke Yâ Allâm, tealeyke Yâ Selâm!

Ecirnâ minen- nâr vebî affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennânü Bediüs- semavâti vel- ard! Zel-Celâli vel-İkram!

Yâ Hayyu! Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâlihu!..

Yâ Rabbî biz âsi değiliz!

Hatalarımız vardır, mağfiret hazinelerini açarak bu hatalarımızı yok eyle Yâ Rabbî!

Kusurlarımızı affeyle Yâ Rabbî!

Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü âfat-ı belaiye, âfat-ı semâviye, âfat-ı maraziyeden mahsun kıl Yâ Rabbî!

Ordumuzu tutacağı işlerde mansur u muzaffer eyle Yâ Rabbî!

Hükümet büyüklerimize kuvveti ihsan eyle Yâ Rabbî!

Memleketimize her türlü belâdan mahsun kıl Yâ Rabbî!

Midemize, evimize helâl lokma nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbî!

Son nefesimizde ki buyurun: Eşhedu enlâ ilâhe illallah ve eşhedu enne muhammeden abduhu ve rasûluhu! kelimesi ile ruh teslim etmek nasib ü müyesser eyle Yâ Rabbî!

Yarın âhirete intikal ettiğimiz zaman mezarda iltifat melekleriynen bize iltifat nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!

Huzuruna geldiğimiz zaman Resûl-i Ekremin mübarek yüzünü görmek ve mübarek elinden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!

Bizi affeyle, cehennem azabından mahsun kıl Yâ Rabbî!

Lillahil fâtiha!..

Aziz cemaat hepiniz Müslümansınız.

Fakat içimizde münafıklar var, münafıklar var!

Nerden biliyorsun?

Ben doktorum, hem insanın iç doktoruyum, hem de manevîyat doktoruyum!

Allah bu hassayı verdi bana.

Aha buradan aşağıya inemeyim!..

Cenâb-ı Peygamberin elimizdeki hadisler, hadis-i şerifleri insanlara birer manevî âlettir, insanları ölçer.

Âyet-i Kerimenin birinde diyor ki:

Fe veylün lil müsallin Ellezine hüm an salatihim sahun Ellezine hüm yûraun Ve yemneunel maun.

Vay haline o namaz kılan münafıkların!

Hâlâ namazda imamdan evvel secdeye gidenler var bunlar münafıktır oğlum.

Namaz kılmasınlar. Namaz kılmasınlar. Namaz kılmasınlar!.

Aha ikinci bir hadis: Bir insanın ki bir uzvunda Cenâb-ı Allah bir sakatlık vermiştir.

Yarısı münafıktır onun!

Aha deminki çıkan Hacı Efendi!

Bülbülner bülbülner karga yan yana gelmişler.

Gelmiş Hazret-i Hayvaniyye ye demişler: Bülbülner karga yan yana! Yok oğlum!

Yok! demiş yok!

Efendim aha gel gidelim bakalım.

Gitmiş Bakmışlar ki bülbül de topal karga da topal.

Muhakkak bir taraflarından benzerleri vardır.

Vallahi billahi, Rasûlullahın şefaâtından mahrum kalmayayım ki münafıktır o!

O halde sizin bilmediğiniz bir şey biliyorum.

Git evinde kıl, git evinde kıl!

Senin arkandaki genç kılan adamın namazını bozma!

İşte ikisi de kaçtı, ikisi de kaçtı o münafıkların!

İsterse mahkemeye gitsin söylesin!

Buradaki benim kanunum, ben insanların yaptığı kanunlara cevap veremem, Allahın yaptığı kanunlara cevap veririm.

İmamdan evvel kafasını koyan münafıktır, bitti bu kadar.

Fetvâsı bu, istediğine sor!

Bu lakırtıyı da dünyada bir yerde bulamazsın.

Bakın nasıl kaçır o münafık!

Etmeyin Müslümanlar etmeyin, âhiret yakın.

Hiç biriniz yaşadığınız sene kadar daha yaşayamayacaksınız.

Bir insanın uzvunda bir noksanlık var mıdır, münafıktır.

Topallıyor mu münafık!

Neresi münafık, herif evliya!

Cesedi münafık!

Allahın lakırtısı bu, benim lakırtım değil.

Muhakkak bir edepsizliği vardır.

Cenâb-ı Allah o sakatlığı vermiştir ona.

Ondan intiba edip de kendi edepsizliğini düzeltmesi için.

Gözümü kör oldu, muhakkak bir edepsizliği vardır.

Âyet-i kerimeynen Rasûlullahın hadisi ile bilmem efendime söyleyim hadis-i kudsiyle sabittir.

Bir yerine sakatlık verdi mi muhakkak o uzvunun bir edepsizliği vardır. Bütün hastalıklar bir İhtar-ı Rahmanîdir.

El emrazı hedayayı min azzi ve celle lilabidin.
Bütün hastalıklar maddî-manevî hastalıklar, Allahın bir hediyesidir.
Hediye demek al şunu da ağzını kapa, edep edepli ol demektir.
Edepli ol demek kuluna acıdığı için yaptığı edepsizlikten kurtulsun diye yapmıştır.
Onun için bir insan hasta mıdır edepsizdir.
Bütün şeker hastalıkları oburlarda olur oğlum, hayvan gibi yiyenlerde olur.
Ben otuz senelik hekimim, sizin hiç hekimlinken alâkanız yok.
Bilmem efendim felan yerinden olan, felan yerinden olan.
Her hastalığın bir manevî sebebi vardır..

Onun için aziz müslümanlar şurda bir avuç yoğuz.
Kıldığımız namazı Huzur-u Rabbânide kabul edilecek, onun hoşuna gidecek şekilde şey etmek lâzım.
Allahın hoşuna gitmezse bir iş olmaz, olmaz!
Bari bilmiyorsun namazı kapının eşiğinin orada kıl, öne kılanlar geçsin.
Sonra bunları gençler yapmıyor haaa!
Gençler yapmıyor, mezara ayağı yanaşanlar yapıyor, mezara ayağı.
Ama bunu efendim ne söylüyorsunuz?
Söyleyeceğim efendim!
İsterseniz üzerime hücum edin, ne yaparsanız yapın söyleyeceğim!
Çünkü âhiret yakındır!
Şurada ben üç dört kişiye lakırtı söylüyorum!
Bunlar zannetmeyiniz böyle haa haa lakırtı bel kemiğinden söylüyorum. Bunların mesûliyet-i manevîyesi vardır.
Söyledin de niye yapmadın.
Söyledin de onları niye kamçılamadın.
İster gücenin Müslümanlar, ister gücenmeyin!
Ya efendice namaz kılın, yahut camiye terk edin!
Bura Allahın camisi, Allahın huzuru.
Kepazelik, hokkabazlık, mukallitlik, tiyatro meydanı değildir.
Ya kıl, ya kılma!
Kılmamak daha iyi böyle kılacağına.
Yanında kılacak halis bir müslümanın da namazını bozma!
Mesellül ümmeti kemesellül makat. La yüzri evvelel hayrül ümmil hayr.
Cenâb-ı Peygamber diyor ki: Benim ümmetim yağmur gibidir diyor.
Ama hangi ümmet?
Fe veylün lil müsallin Ellezine hüm an salatihim sahun
Peygamberin getirdiği Kurân-ı Kerimdeki namazı kılanlar.
Böyle soytarı ümmet olmaz!
Hokkabaz ümmet olmaz!
Öyle: Lâ ilâhe İllallah! diyen kurtuldu, kurtuldu.
Hıııı!.
Lâ İlâhe İllallah nasıl denir onu soruyor.
Herif yetmiş sene: Lâ İlâhe İlâhe İllallah! için nasıl diyeceğim diye uğraşıyor.
Lâ İlâhe İllallah. Kul Lâ İlâhe İllallah!
Tamam işte. Hacca gitti tertemiz oldu herifin çamaşır makinesinden çıkardık gel bura!
Geldi temizlendi, böyle namaz kıldı.
Pisliği gene kendi üstüne.
Yok efendim yok böyle kolay iş değil bunlar.
Böyle kolay iş olsaydı biz evliya olurduk.
Benim ümmetim yağmur gibidir. Önü mü sonu mu hayırlıdır bilinmez! diyor.
Yağmur bekleriz nimet diye, bir sel gelir berbat eder ortalığı.
Önü mü, sonu mu belli değil!

Burada bütün ümmeti musavî tutuyor Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Onun için aziz cemaat, ben namaz kılıyorum, postu kurtardım!
Yooo yoooo yooo!
Post kurtulmaz güvelenir post!
Böyle namaz kılınmaz efendiler!
Aziz cemaat kılınmaz böyle namaz!
Efendim: semiallahulimenhamideh!
Yavv şu kırılası belini niye indiriyorsun be birader!
İmam Efendi güzel durmuş şeye Huzur-u İlâhiyeye.
Allahuekber! desin bekle!
Yoooo! İniyor, iniyor, iniyor, iniyor, tam belini büküyor, ayaklarını, ondan sonra imam efendi: Allahuekber!
Bu, öküz nasıl akşam geldi mi şehrin haricinden evini beller gider.
Bu da öküz gibi namaz kılıyor, kendinde değil!
Alışmışım efendim!
Maşaallahu Tealâ!
Alışmışım!
Bunların namazları olmaz! Vallahi de olmaz. Billahi de olmaz!
Kırk senelik kıldığım gece namazları, oruçlar, sabah namazları hebâen mensura gitsin ki vallahi de olmaz, billahi de olmaz!
Eşşek gibi kılıyor, eşşek gibi çıkıyor aziz cemaat!
Niye üzüntü ile söylüyorum?
O halde bir şey biliyorum oğlum, bir şey biliyorum.
Bir adama: Aman yeme şunu gardaşım yeme!
Zehir olduğunu biliyorsun da onun için!
İçimize girmesin böyle münafıklar, girmesin!
Bunların topunu atarız dışarı!
Ama efendin ben vatandaşdır karışmam!
Ama, benimde başka türlü usulüm var oğlum!
Onun öteki ayağını da kırarım evvelallah!
Nasıl kırarsın?
İki gün sonra gör bakın nasıl kırılıyor efendim, iki gün say bu günden başla, bir, iki nasıl kırılıyor, herif camiye nasıl gelmiyor gör!
Vaaz efendi söylemedi mi söyledi mi duy bakalım.
Yapmadığım işi yaparım!
Ben burada babamın sevabına yahut öteden beri para dilenerek, dilenmek için yapmıyorum!
Ümmet-i Muhammedi, din kardeşim bişey öğrensin diye yapıyorum.
İster ister, ister istemez.
Ben böyle yobaz bilmem,
Ver gelsin bilmem ne olsun. Apartuman yapacağım, hanımlara bez şeye para toplayıcısından! değilim oğlum!
İstersem otuz beş gün yemek yemem Allah doyurur!
Midesine düşkün bir adam değilim.
Sizin hayrınız için söylüyorum efendim, hayrınız için.
Hepiniz doğrusunuz biliyorum ama, üzerlerinize konan o sinekler için söylüyorum.
Allah belâlarını versin!
Bitti bu kadar. Buradan söylenenler sadece bunlar için..
Benim namazımı, şu adamcağızın namazını, şu sarı sakallı beyaz adamın namazını bozmaya kimsenin hakkı selâhiyeti yoktur.
Bak nasıl kaçtılar zibidi herifler!
Bir tanesi de o arkasında gizliydi, ya kaçtı ya orda oturuyor!
Soytarı kılıkli herifler.
Vallahi billahi dövme zamanı olaydı, katlederlerdi onu caminin içinde!

Ama Ömerler eskidi!

Eskimemiştir oğlum, her devirde Hz. Ömer vardır, ama kılıcı yoktur ama lakırtısı vardır.

Aziz cemaat, Allahın zikredildiği yerde, Kurân okunduğu zaman ilahî tecellî vaki olunur.

Fakat O görünmez. Görünmekten münezzehtir.

Yani görünmekten münezzehtir demek: Ben görünmek istemiyorum! değiiiiiii.

İslam Dininde görünmekten münezzehtir.

Cenâb-ı Allah görünmekten münezzehtir.

Cenâb-ı Allah uykudan münezzehtir.

Cenâb-ı Allah yemekten münezzehtir, yani yemez, içmez, uyumaz münezzehtir.

Tenzih etmiştir kendini, kurtarmıştır.

Yani onun üzerine toz konduramayız demek.

Kurân okunduğu zaman ilahi tecellî vaki olur, İlahi tecellî iner.

Görünmeyen rahmet yağmuru iner demektir. .

Fakat bu görünmez, görünmekten münezzehtir.

Yani Ben görünmeyeceğim!

Hayııııı!..

Bizim onu görecektir kudretimiz yoktur! demektir.

Sizin Onu görecektir kudretiniz yoktur demek ki..

Gayb, görülmeyen demek değildir.

Yügminune bilgayb Gayba inanıyoruz hepimiz.

Görünmeyen değildir görülemeyendir, görülemeyen.

Görülmeyen oldu mu demek ki yok demektir.

Ben görmüyorum yok.

Görülemeyen demek bizim Onu görmeye kudretimiz yok demektir.

Kurân okundu şimdi.

İçinizden salavat-ı şerife çekenler var şimdi.

İçinizde güzel Müslümanlar var.

Rahmet iniyor bu camiye, görünmekten münezzehtir.

Peki bunu görecektir âlet yok mudur?

Vardır. Nasıl yoktur öyle âlet.

Bunu görmek için, kendin âlet.

Miknatis, şurada da demir parçaları, nohut, bulgur şu bu vardır.

Pirinç de var, bildiğimiz yemek pirinci değil.

O pirinç denilen hani şu şeylerin bir kuru o değil o.

Şamdanlar felan o.

Miknatisi getirdiğin zaman yalnız oradan demiri çeker, ötekilere kalır dokunmaz.

İnsanda da böyle bir miknatisi hassa vardır.

Cenâb-ı Allah vermiş insana, onun bu görünür.

Televizyonun makinası olmasa havadan resim geliyor ama görmüyorsun, burdan geçti mi görüyorsun değil mi?

Televizyon var radyo gibi, Ankaradan adam konuşuyor Reisi Cumhur, onun elektriği, sesi, gücü alınıyor, havaya çıkıyor, gidiyor.

Havada dağılıyor görünmeyen dalgalar.

Hani görmüyor beyim!

Geliyor makinanın anteninden içeri girip perdesine aksetti mi görünmeye başlıyor.

O halde görünmekten münezzehtir denileni görecektir âlet var.

Televizyon var, o televizyonu işletmek için pil lâzım pil!

Nerde satılır o pil?

O pili alabilmek için oğlum haramı bırakmak lâzım, midene haram sokmayacaksın, haramı bırakmak farzdır.

Şirk yolunu bırakmak da farzdır.
Çok dikkat buyurun, haramı bırakmak farzdır.
Şunu yapma diyor değil mi?
Hinzır eti yeme. Zina yapma. Yalan söyleme. Haram mı bunlar?
Riba yapma. Haram mı?
O halde haramı yapmamak farzdır.
Çünkü emr olunuyor, yapmayacaksın haaaa!
Şirkin yolunu bırakmak da farzdır.
Farz denilen şeye çok dikkat edin Müslümanlar, Çok dikkat edin lakırtılara! Farz yapılması mecburi değildir, Farzın yapılması mecburi değildir, Allah rızasına kavuşmak isteyenlere mecburidir.
Çünkü insan inkara kadar serbest bırakılmıştır.
Nefes almak mecburidir, tut burnunu bakıyım, mecburidir.
Dindâr olacaksın mecburi değildir, ister ol, ister olma!
İnkâr da edebilirsin Allah serbest bırakmış.
O halde haramı bırakmak farzdır, şirki bırakmaz da farzdır.
O halde görünmeyeni görmeye şey etmek için bu farzın bir tanesini mecburi değil, televizyondaki şeyi görebilmek için midene haram sokmayacaksın.
Haram nasıl ki, haramı bırakmak farzsa, farzsa.
Niye farz?
Allahın rızasına kavuşmak için haram diyor Cenâb-ı Peygamber.
Bunu yapmayın, yapmayın Allahın rızasına kavuşmak için.
O halde sendeki televizyona kavuşmak için mecburiyet yok.
Rıza, Onun rızasına Onun Miknatisiyetini elde etmek için ne yapacaksın?
Midene haram sokmayacaksın!
Efendim helâl diyorum!
Hangi helâl diyorsun?
Helâl yiyen öyle namaz kılmaz oğlum!
Kokmuş et yemeyenin, kokmuş et yemeyenin helâlla alâkası yoktur. Kokmuş et yemeyen uşkuru elinde helâdan çıkmaz işte.
Haram giriyor içine, haram haram haram!
Haramı çektiğin zaman imam Allahuekber! de dese, Semiallahu! dese de dese üç gün böyle kıyamda kalırız.
Haram, haramı boşalt!
Manevî rahmet indiğini o zaman televizyonunнан görürsün.
Arapçada bir söz vardır: Batıl hazinelerinin anahtarı boş midelilere verilmiştir!
Boş midelilere, mideni çok doldurma!
Aziz cemaat mideyi boş bırakmak için, cünüp kalmayınız!
Abdestli geziniz!
Bu lakırtıların manası çok incedir.
İnce olmasına rağmen büyük kurtuluş caddelerinin sebebleridir.
Bunlar insanları kurtarır, işte asıl İhlas bunda gizlidir.
Efendim nasıl gizlidir. Her zaman abdestli gezmede ihlas gizliymiş?
Herife bak ne lakırtı ediyor!
İhlas gizliymiş. Nasıl gizli?
Suuuus Sus dinle beni!
Her an abdestli gezen adam, her an yed-i kudretinde olduğunuzu, Allahın yed-i kudrette olduğunu ceseden ikrar ediyorsun.
Ya Rabbi belki bir saniye sonra ben ölürüm! demektir.
Cesedini temiz tutuyorsun gelecek Azraile:
Ben hazırım! demek her an.
İşte ihlas bu.
Efendim ben rapor aldım. Felan günü felan saatte buluşalım da Emirdağına gidelim!
Kimden aldın bunu, bunda ihlas yok!

İhlas, yarım saat sonrasını düşünmez! Ne olacağımız meçhuldür.
Şurdan hepimiz evimize gidebilecek miyiz bakalım akşam üzeri.
Bir zelzele olur hepisi çöktüğü gibi hepimiz altında kalırız.
Onun için denize kendini bırak.
Efendim burası çökse, Maazallah!
Niye Maazallah diyorsun, ölümden korkuyorsun.
Bu da şirke gider oğlum!
Biz söyleriz ama, korkumuz olduğu için.
Hakiki ilim, maraşallık mertebesine çıkmış adam Maazallah felan yok! Bırakmış kendini, Hz. İbrahimi nâra atacakları zaman Cebrail gelmiş:
Ya İbrahim!
Neee. O istedi atıyorlar bana ne? demiş.
Mancılıknan attıkları zaman, naaaar gül bahçesi oluverdi.
Aman şurda şu var! dedin mi gittin.
Zaten onu der demez gittin.
Allaha sığınmak kolay iş değildir.
Başkalarının daima kusurunu dile dolayan, onlara çok lânet eden, fena söz söyleyen mümin değildir! diyor Cenâb-ı Peygamber.
Başkalarının da efendim bizim komşu Emine hanım var ya!
Heee. Neymiş: Efendim, felanca adanman gezdi. Mehmet efendi de felancaya şöyle baktı. Şu hanım şunun için lakırtı söyledi. Felan bey felan için söyledi!
Daima kusurunu dile dolayan.
Efendim kusur değil bu!
Oğlum şimdi kusursuz adam yok, hep yaptığımız işler kusur, hep kusur!
Onun için bu hadis bugün içindir.
Onlara çok lânet eden, fena söz söyleyen mümin değildir.
Herif eşşeğine kızıyor Pazar yerine giderken.
O gün otomobil çıktı önüne öküzlerinden gidiyor herif: Allah belânı versin! dedi.
Afedersiniz öküz de pislik ediyor. Buyur, kelâma bak!
Biz abdestsiz almağa ağzıma almayalım diye cehdediyoruz.
Herif hayvan abdest ederken: Allah belanı versin! diyor.
Sanki ahab olmuştun Onunan.

İkinci bir hadiste diyor ki: Kim ki benim sünnetimden uzak durursa Benden, Benim ümmetimden değildir! Kim ki benim sünnetimden uzak durursa Benden, benim ümmetimden değildir! diyor.
Aziz cemaat buradaki sünnet namazın abdestlerin sünnetleri değil haaa! Dikkat ediniz, cehâlet içinde kalmayınız!
Namazın sünnetleri değil, abdesttin sünnetleri değıiiii!
Neymiş Cenâb-ı Peygamberin sünnetleri?
Erken kalkar erken yatarmış.
Helâl rızık yermiş.
Yerde oturmuş.
Ağzını yıkarmış.
Yalan söylemezmiş.
Hased etmezmiş.
Dedikodu yapmazmış.
Hergün yıkanmış.
Fakirlere yardım edermiş.
Kahkaha ile gülmezmiş, tebessüm edermiş.
Yalanı yok, dolanı yok.
Faziletli, herkese elini uzatmış!
İşte sünnet bu! Sünnet bu!
Rahmetenlil âlemin kadrosuna, torbasına giren neyi varsa sünnet o! Efendim

namaz? Abdest alırken? Aldım!

Yıkadı.

Heaaaa. Yıkadı, şöyle şöyle şöyle üç defa yapmamış!

Yapmamış ne olmuş. Ne olmuş. Abdest aldı mı bu herif aldı.

Niçin?

Allahın huzuruna gitmek için. Oldu.

Yok efendim şurası şöyle oldu da şurası şöyle oldu!

İmam efendi fırçalanıncaya kadar abdest alıyor.

O abdesti mükemmel aldı mı sen korkma peşinde, hep mesûliyet onun üzerinde.

Baksana kırk senedir ne hale gelmiş zavallı adam, bembeyaz olmuş.

Bi de utanmadan onun arkasında ondan evvel secdeye gidiyor herif.

Sen abdestini yarım bile alsan imam efendi merak etme.

Orada öyle bir insan korkar ki.

Öyle bir korkar ki fırçayınan yıkar üstünü.

Onun abdesti kuvvetle oldu mu arkasına sığınıyorsun hiç sesini çıkarma onun kıl!

Zaten o senin yerine.

Bedava namaz kılmak oğlum, bedava namaz kılmak!

Bedava namaz kıldığın halde bir de ondan evvel taklak çevirmektedir.

Bütün bıraktı melâke-yi kiram geldi seni aldı, götürdü.

Ondan evvel secdeye gittin.

Bırakın bunu yav!

Bırakın bunu aziz cemaat, bırakın bunu!..

KELİMELER:

Münafık: İki yüzlü, araya nifak sokan. Fitnekâr. * Ahdini bozan, yalan söyleyen, hıyanet eden. * Görünüşte müslüman olup hakikatte kâfir ve düşman olan.

Hassa: (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet. Te'sir. Menfaat. * Adet ve alâmet. Ekâbir, kavmin ileri geleni.

Fetvâ: Bir hâdise, bir muâmele hakkındaki hükm-ü şer'îyi ehli olanın haber vermesi ve o hükme dair verilen mâlumat, bilgi.

İntiba: Görüş ve anlayış. Kalb ve ruhta hâsıl olan te'sir. * Matbu' olmak, tab' olmak, basılmak

Musavî: Eşit.

Hebâen mensura: Boşuna olarak. Faydasız yere dağılmış.

Tenzih: Suç ve noksanlıktan uzak saymak. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip söylemek. * Kabahati yok olduğu anlaşılmak ve onu ifade etmek.

Vaki: Olan, düşen, konan. Mevcud ve var olan. * Geçmiş olan, geçen.

Münezzeh: (Nezahet. den) Tenzih edilmiş, teberri edilmiş. * Pâk, kusur ve noksanlıklardan uzak. Hiç bir şeye muhtaç olmayan. Kötülükten, kusurdan ve noksanlık gibi şeylerden tenzih edilen.

Riba: Tartısı ve ölçüsü belli olan bir malı aynı cinsten daha fazla olan bir mal ile, bir karşılığı olmaksızın, peşin olarak veya veresiye değiştirmektir. * Faiz. * Muamelede meşru miktardan tecavüz. * Bir şeyin artması, çoğalması. * Verilen borç para veya mal karşılığında kâr isteyip zarara ortak olmamak suretiyle hâsıl olan haram kazanç. (Bak: Faiz)

Mecburi: Zora tutulma. Mecburluk.

Yed: El. * Mc: Kuvvet, kudret, güç. * Yardım. * Vasıta. * Mülk.

Maazallah: Allaha sığındık. Allah korusun.

Mesûliyyet: Mes'ul olma hâli. Yaptığı iş ve hareketten hesap vermeğe mecbur oluş.

ÂYETLER:

لِّلْمُصَلِّينَ فَوَيْلٌ
لِّسَاهُودِ صَلَاتِهِمْ عَنْ هُمُ الَّذِينَ
يُرَآؤُونَ هُمُ الَّذِينَ
الْمَاعُونَ وَيَمْنَعُونَ

Fe veylün lil müsallin Ellezine hüm an salatihim sahun Ellezine hüm yüraun Ve yemneunel maun. (Mâûn 107/4-7)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMIŞDİ Kİ

SOHBET MD-23

MANEVÎ DOKU

Bedava namaz kıldığın halde bide ondan evvel taklak çevirmektedir.

Bütün bıraktı melaïke-i kiram geldi seni aldı, götürdü.

Ondan evvel secdeye gittin!

Bırakın bunu yav!

Bırakın bunu aziz cemaat, bırakın bunu!

Onun için aziz cemaat manevî âlemde seyre çıkmak isteyenler, fazilete kavuşmak arzusunda olanlar, Rasuli Ekreme yanaşmak kaygusunun çilesinde olanlar, koku, renk, temizlik, billurlaşmak, nurlaşmak isteyenler, hangi yolu ararlarsa arasınlar.

Hangi kitabı okurlarsa okusunlar.

Hangi büyüğe, yaşlıya sorarsa sorsunlar.

Hangi hocaya sorarsa sorsunlar.

Evvela onlara: Nefsini kır, nefsini terbiye et, riyazat yap, çileye gir,

Mürşid bul! gibi bir çok nasihat ve tavsiyelerde bulunurlar.

Efendim mürşid ara kendine!

Eee nerde bu be ya, bulalım!

Bu iş ilim ile gafleti arasında dolaştığından halledilememiş görülür.

İnsanın ilmi ile gafleti arasında dolaştığından halledilememiş.

Halbuki bu evvelden halledilmiiiş yolları bulunmuştur.

Nefsini kırmak için.

Bir hadis-i peygamberi de diyor ki: Cennet nefsin sevmediği şeylerle çevrilmiştir.

Cennet demek, huri, gılman, bilmem kaymaklı baklava, kızarmış tavuklar bunlar değil oğlum, bunlar değil!

Allahın rızasına kavuşmak.

Sen saraya girdikten sonra ne yiyeceğim diye kapıcıya söylenmez. Padişahın evinde herhalde senin eline kuru ekmek vermezler.

Edepli ol!

Cennet, manevî olgunluğun, rızaya kavuşmuşun huzur ve makamıdır.

Sara-yı İlahîyeye gittiğin zaman yatacağın odadır senin cennet.

Koskaca Allahın Sarayı sen boş, bizim evlerimiz gibi bir kenevirinen bir tane kilimli mi zannediyorsun?

Hapishânesine bile, bi tanesine bile, cehennemine bile gitsen orda da güzel halılar vardır.

Halı ama kızgın halı.

Çatal, yemek verecekse çatalı kızgın çatal.

Bu yanki soğuk çatal.

Suyu buzlu, öteki bir tecellî bu taraftaki sıcak su.

Allahın ikramı her yerde ikramdır.

Manevî tekâmül pek az kimse son noktasına ulaşır.

Dokuların muayyen bir duruma gelmesi lâzımdır.

Ne demek bu?

Mürşid bulabilmek için, insan kendini temizleyebilmesi için insanların etinin dokuları.

Nasıl ki bu elbisenin dokuları, lifleri vardır.

İnsanların da etlerini, kemiklerini işleyen: Hakemen nuzicet biyedihi hakemet sümmen tenzilet bin münteziydi. Febidat fesidat ve bumin aracet febuk tesidil ve bumin aracet

Hakemen nuzicet; o ne. Hakemen nuzicet biyedini hakemet: O ne büyük nefistir ki, biyedini hakemet: kudretli bir el tarafından dokunmuş, öldürülmüş.

Hakemen nuzicet biyedihi hakemet sümmen tenzilet bin münteziydi. Febidat fesidat ve bumin aracet febuk tesidil ve bumin aracet bunun sonuna baktığınız zamaaaan başını görürsünüz.

Başını baktığınız zaman sonunu görürsünüz.

Bu insandır işte, bu insandır.

Onun için Allahın dokuduğu şu kemik, hücre, kan ne varsa hepsi doku.

Bu dokuların muayyen bir duruma gelmesi lâzımdır ki olgunluğa vasıl olabile insan.

Nasıl ki çocuk tekâmüle geliyor.

Büyüdüğü zaman bulüğe, ondan sonra her şey farz oluyor insana.

Muayyen bir hadde geldikten sonra çocuğa yemek verebiliyorsunuz. Ondan evvel midesi almaz.

Dişleri olacak, şu olacak.

O halde dokuların muayyen bir olgunluğa gelmesi lâzım.

Hastalandın, midesinde yara var adamın.

Şunu, şunu, şunu, şunu yemeyeceksin, iyi olabilmen için!

Hakiki manevî olgunluğa mazhar olabilmek içinde dokuların muayyen bir raddeye gelmesi lâzımdır.

Bunun için de muayyen gıdaları almayacaksın.

Nefsin kırmak hikayesini anlatıyoruz haaa!.

Muayyen gıdaları almayacaksın!

Bütün duyguların ve zekânın pürüzlerden kurtularak berrak bir hale gelmesi lâzımdır.

Nasıl ki alkol alanın kafası bulaşmağa başlar.

Fasulye yiyenin midesinde şişler gazlar oluşur.

Biber yiyenin midesi, basur memeleri fışkırır.

Fazla biberli, şunlu bunlu yiyenin böbrekleri bozulursa;

Dumanlı yerde bulunanın gözleri nasıl kan çanağına gelirse, biber yiyenin nasıl ağzı yanarsa.

Ateşe sokanın eli nasıl yanarsa, soğukta kalan nasıl titrerse, insanın vücudundaki de bunları yapmadıktan sonra manevî olgunluğa vasıl olamaz.

Onun için Cenâb-ı Peygamber: Cennet nefsin sevmediği şeylerle çevrilmiştir

Nefsin sevdiği şeyi istemeyeceksin!

Nedir efendim nefis? Şimdi.

Efendim benim beş yüz bin lira param olsa, büyük bir apartumanım olsa, yatım olsa, otomobilim olsa, uşaklarım olsa, çiftliğim olsa, güzel cariyeler bilmem efendim hanımlarım-manımlarım, başıboş olsam.

Namaz nedir?

Yalancılık, fazilet nedir?

Onu ona soksam onu ona ahaaaa ne güzel işte!

Sevmeyen var mı parayı?

Sevmeyen var mı şunu, bunu?

Zaten bunları sevmiş olmasa insan dünyada mânâ kalmaz.

Onun için nefsin sevdiği şeylerle çevrilmiştir cennet.

O halkayı kır içeriye gir.
Daha pek iyi bilemediğimiz bir çok şartların sağlanması sayesinde mümkündür.
İlahî Lütuf dediğimiz, Allahın bir lütfudur, bir hediyesidir dediğimiz cemiyet kanunlarında psikolojik şartın mühim rolü vardır derler.
Nedir?
Ameliyat yapacaksın.
Ne oluyor amuca?
Midende kanser var kesip alacağız
Aman Yâ Rabbî!
Sen duymayacaksın etme amca.
Ya ölürsem onun yüzünden.
Hacı Efendi, geçende bir tane yaptık.
Aldık midesini kurtuldu yatıyor daha.
Şey yapalım diyor Hacı Amca.
Eee dedi doktor bey ya dedi.
Yası-ması yok ya sen duymayacaksın bayıltacağız seni.
Eee niye korkuyorsun. Neden korkuyorsun. Ölümünden mi?
Yooo dedi. Ölürsek ölürüz.
Hele hele eee işte oradan korkuyorsun.
Onu niye doğru söylemiyorsun.
Hee heee heee.
Hele hele yatırdım masaya.
Bayıltmadan evvel ayakları-mayakları bağladım.
Hacı amca ne haber.
Başladı okuyama.
Sen okumayı bırak ben okuyacağım, diyeceğim şimdi. Sen değil.
Kaldıracağım seni. Ama belli olmaz belki de ölürsün dedim.
Ama etme yahu.
Öyle düşünürsen geberirsin.
İnsan kritik devre geldi mi: Hocam ölür müyüm.
Ölümünden korkmak, hemen kafasının içindeki hazineden bir hesabı vardır açılır onun.
Ulan bu hesabı daha ben edepsizlikleri kapayamadım. Ne olacağım! demektir.
Ölümünden bundan korkar insan.
Hesabı temiz olan.
Ölüm zaten oğlum kalıp değiştirmektir.
Şudur, cesedin ve ruhun diyecek ki: Ben bu cesette artık oturamam.
Ben bu evden çıkacağım.
Çünkü mahalle doldu edepsizlerinden eeee bide şurda bir umumi hela açtılar.
Pencereyi açamıyorum. Pis koku geliyor!
Ev değiştirmektir ölüm.
Evet öyle! diyorsunuz ama ha biraz sonra öleceğiz desek: Aman ulan dur bir eve haber vereyim! dersiniz.
Psikolojik şartın mühim rolü vardır.
İşte hanı deriz ya: Allah şifâ versin hastalara. Allah şifâ!
İşte ihsan eden lafzı Allah şifa.
İhsan eder lafzı psikolojik şarttır.
Korkma amca sen.
Yok canım.
Hiç bir şey duymayacaksın.
Halbuki herif bağırarak odada.
Hiç temim işte onun ruhiyatını kandıracaksın.
Bu psikolojik şarta girdi mi insan.
İhsanı İlahîdir işte onlar.

İşte dokularını bu hale getirmek lâzım.

Ameliyat olacağın bir iki gün evvelden midesini yıkarsın, müsil verirsin, temiz olur mide.

Midesini açtığın zaman yemeklerle karşılaşmayasın.

Onun için madde ruhtan dolayı âşikâr, ruh madde yüzünden zâhir olmuştur. Ne demek bu?

Madde şu et, et ruhtan dolayı âşikârdır, canlı olduğumuzdan için âşikârdır.

Yoksa canlı olmazsak toprak olurduk.

Ruh, madde yüzünden zâhir olmuştur.

Cesedimiz olmayaydı ruhumuz buraya girmezdi.

Ruhsuz madde olmaz.

Maddesiz de ruh bilinmez, görünmez, tanınmaz.

O halde madde elimizden tuttuğumuz madde, vahdetin bu kesret âleminde başı, sonu olmayan yüzüne karşı tutulmuş bir ayna gibidir.

Onun için büyüğün biri demiş: Ben bir katrayım fakat bende umman gizlidir! hikaye bu.

Kâmil insan işte bu raddeye gelmiştir.

Nefsini bilmek kâmil insana mahsusdur.

Aradığın kendindedir sırrına varmıştır.

Onun için: Nefsini bilen Allahını bilmiştir! diyor Cenâb-ı Peygamber Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz Hazretleri.

Allah sana senden daha yakındır. Şah damarından daha yakîn.

Bunu kendi bildiriyor, ben söylemiyorum.

Ben diyor şah damarınızdan daha yakınım size! Cenâb-ı Allah söylüyor.

O halde Allah nerededir? diye ondan nişan aramaktan utanç duymak lâzımdır.

Utanmak lâzımdır.

Utanç duyduğun dakikada Allahı bulursun işte.

Her gözü olan bunu görür ama neyi görmekte olduklarını bilmediğimizden göremeyiz.

Görülen her şeyi Allahın tekliğinden başka bir şey değildir.

Ama neyi gördüklerini bilemediklerinden zevk alamıyoruz.

Yakın yakın, yakın. Kim?

Yakın denilen şey Hakkel Yakîn Allahtır, Allah, Allah!

Sende sana yakın gelinceye kadar sende, hepimizde, Allah bize yakîn gelinceye kadar Rabbına ibadet et.

Yani ne demek bu?

Kendi kendimize yaklaşalım aғam, kendi kendimize.

Şah damarımızdan daha yakîn.

Şah damarımızdan daha yakın olana yaşayabilmek için onun için Cenâb-ı Peygamber diyor: Benim sünnetimi bırakan Benim ümmetimden değildir.

Sünneti neymiş?

Yalan söylememek, faziletli olmak, Hased etmemek.

Mideye haram sokmamak.

Kimsenin aleyhinde, peşinden konuşmamak.

Ulul- Emre itaat etmek.

Herkesi sevebilmek, asıl mesele bu.

Her insanın en çirkin, en edepsiz insanın bile sevecek başka tadı vardır. Onu bulmağa çalışın!

İnsanlar, Paşa, Vali, Mebus, Senatör, Doktor, Avukat, zengin, şu bu, paspasçı, yahut efendim çöpçü doğmazlar.

Hepisi aynı doğarlar.

Dünyada onlara verilen rütbelerdir bunlar..

Bu iş, içten içe bir sonsuzlukla saklıdır.

İçinden çıkmak çok güç bir iştir.
Onun için insanı müteâlâ etmek için iki yönden müteâlâ edilebilir.
Biri; cesedi, okkaya gelen, tartıma gelen, aynada görünen, tutulan, cismanî, dış görünüşü, maddî halî. Bu hususta herkes eşittir.
Senin de iki kulağın var, benim de onun da.
Bizim de, hepimiz aynı.
Kalbimiz sol tarafımızda. İki tane böbreğimiz var. İşte iki.
Efendim bazen de şimdi biri itiraz eder.
Felanca gazetede gördüm, birinin dört tane var.
Eeee insanlar içinde hayvaniyet timsali olarak misaller vardır.
İnsanların da hayvanat bahçesi vardır, orada o da bulunsun.
Bunlarnan uğraşmayın.

Bi de ruhanî tarafı vardır insanın.
Dış kalıbın ötekisindeki halı.
Oradaki hususî bir hal başlar orada.
Orası senen benim gözüm bir, kulağımız bir, sen Paşasın Tüm general. Ben de teğmenim. Arada fark var.
Sen hacısın, ben değilim.
Şimdi sen oruçlusun, ben oruçlu değilim.
Sen atmış senedir namaz kılıyorsunuz, ben on senedir namaz kılıyorum.
O her gün gün aşırı bir gün oruç tutuyor, bir gün oruç tutmuyor, ben Ramazandan ramazana tutuyorum.
Mertebe değişiyor.
Âlimin uykusu, cahilin ettiği ibadetten hayırlıdır diyor.
Âlimin uykusu cahilin ettiği ibadetten hayırlıdır.
Ne demek yav?
Ben şimdi mesela âlim değilim ya, size nazaran bir iki kitap okumuşum.
Koyunun bulunmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi derler.
Biz Abdurrahman Çelebi olalım.
Ben uyacağım, ehe hırı, hurru, harı hurru bunu hesap edecekler.
Benim uyumam, şurdaki bilmem ne efendimin namazından hayırlıymış böyle saçma iş olur mu yav.
Gece yemek yiyeceğim ben midem dolacak hırrı harı, hırı.
Neymiş âlim efendi uyuyor, hırıltısı ibadet oluyor.
Öteki adam, çöpçü Mehmet Efendi kalkmış namaz kılıyor, onunki değil.
Yok öyle iş yok!
Peki bu hadis ne?
Hadis bu: Âlimin uykusu cahilin ettiği ibadetinden hayırlıdır.
O halde deminki o namaz kılan herif kıldı gitti. Onun ibadeti.
Demek ki ben uyusam, yahut İmam Efendi uyusa bizim uykumuz ondan daha iyi.
Bizim hesabımıza geçiyor onun nakıs nakıs çetelesine berbat geçiyor, bu hadise göre.
Buradaki âlim ağam: tevhid nuru ile içini nur eden, sonra da harfsiz, sözsüz sır diliyle ile tevhid esmasına devam eden zât demektir.
Asıl insan budur.
Burdaki âlim o ilmihali bilip, bilmem efendim, geldi Tekke Câmisinde vaaz etti.
Bilmem efendim Kurşunlu da şurada burada .
Yooo yooo yooo!
Bu âlim değil oğlum!

Onun için Cenâb-ı Allah hadis-i kudsîde buyuruyor ki:
El insane sırri ve ene sırra
Ben insanın sırrıyım, İnsan da Benim sırrım! diyor.

El insane sırrı.

İnsan öyle bir sırlı bir şey yarattım ki Ben sırdır bunu kimse anlayamaz, bir âlet.

El insane sırrı; insan Benim sırrımdır.

Sırrı, Benim sırrım.

Ve ene sırra; Bende onun sırrıyım.

İnsanı kimse anlayamadığı gibi, Beni de kimse anlayamaz.

İnsanda Beni anlayamaz. İkimiz sır yaratıldık.

Ne o Beni anlıyor. Beni bilemez. Fakat Benim sırrımdır o.

Sırrı olduğu için yan yana şah damarından daha yakın sana.

Bâtın ilmi sırlarımdan bir sırdır. Yine hadis-i kudsî

Onu kullarımın kalbine koydum. Benden gayrı o hali bilen olmaz! diyor Cenâb-ı Allah.

Bir hadiste de diyor ki: Kulumun zannına göreyim, Beni aradığı an onunlayım.

İçinden anarsa Zâtımda anarım onu! diyor. Bir topluluk içinde anarsa daha hayırlı bir cemaat içinde anarım! diyor kulumu.

Bunların hepsi tefekkürî ilmidir.

Onun için bir hadisi kudsî de diyor ki: Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır!

Ne demek burdaki tefekkür? Bir anlık.

Semâya bak: Subhanallah. Bu ne yav. Milyonlarca sene gidiyor. Işık senesi de sonu gelmiyor!

Tefekkür Allahı şeydir.

İşte bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır Cenâb-ı peygamber.

İkinci hadiste: Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten!

Bir an için: Aman Ya Rabbî Subhanallah!

Onun için Cenâb-ı Peygamber her gün göğe bakarmış: Subhanallahulâzim Ya Hayyum Ya Kayyum! dermiş.

İşte bu an. Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten ibarettir.

Şu lakırtıyı söylemektir.

Subhanallahulâzim Ya Hayyum! Ya Kayyum!

Göğe, bir yere, maviliğe dik gözünü söyle bu lakırtıyı.

Bir anlık bunu söylemek, bir yıllık ibadet hayırlıdır diyor Cenâb-ı Peygamber söylüyor!

Ben söylemiyorum, Victor Hugo söylemiyor, Götenin sözü değil, Piscardin sözü değil bu.

Rasulullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem hadisi.

İkinci hadis: Bir anlık tefekkür yetmiş yıllık ibadetten hayırlıdır! diyor. Birincisi: Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır! diyor.

Yani semâya bakıp: Subhanallahulâzim Ya Hayyum Ya Kayyum!

Bu nedir Ya Rabbî aklım almıyor?

Acz içinde olmak.

Şunu abdestli iken şöyle bir an işte bir an hıh deyinceye kadar.

Bir yıllık ibadetten hayırlıdır diyor Cenâb-ı Peygamber.

İkinci hadiste: Bir anlık tefekkür yetmiş yıl ibadetten hayırlıdır diyor.

Üçüncü bir hadiste: Bir anlık bir tefekkür bin yıllık ibadetten hayırlıdır! diyor.

Lâ havle velâ kuvvete illa billahî aliyyülâzım!

Bir anlık tefekkür aziz cemaat iyi hıfzediniz lütfen,

Bir anlık tefekkür bir yıllık ibadetten hayırlıdır.

Bir anlık tefekkür yetmiş yıllık ibadeten hayırlıdır.

Bir anlık tefekkür bin yıllık ibadetten hayırlıdır buyurur Cenâb-ı Allah üç hadiste.

Hepisi bir ANlık.

Biri bir yıllık, biri yetmiş yıllık, biri bin yıllık ibadetten.

Ulan bu ne güzel iş.

Haaaaa şimdi bunları izâh edelim.

Bir kimse bazı hikmet taşıyan işleri düşünür, onun bir parçasından bir çok parçalar olduğunu onlardan da dahi ince şeyler hüsule geldiğini düşünürse, buna tefekkür derler.

Şöyle bir bakıp cık cık.

Giderken şöyle baktık ki bir küçücük bir kurtcuknan.

Allah Allah toz kadar yav! Yemyeşil bir şey, parlak!

Sekiz tane bir tarafta ayağı var, sekiz tane bir tarafta.

Allah Allah! Bunun ayakları var, mafsalları var, gözü var, kulağı var, burnu var, gidiyor. Şöyle tükürüknen tutmağa gelmez ölecek!..

İşte bu bir nevi tefekkürdür bu.

Ya Rabbî bunun mafsalı var, ayağı var, parmağı var. Sinir gidiyor oraya kan gidiyor.

Ayaklarını yürütüyor. Gözü var. Kulağı var. Onun kalbi var. beeee. İşliyor. Kulağının içindeki bütün teferruatlar var, akıl almıyor!

İşte buna tefekkür derler.

İşte bu tefekkür bir yıllık ibadete bedeldir anlaşıldı mı?

Bir yıllık ibadete bedeldir.

Anlıyoruz değil mi anlamamak.

Anlayın ki ikincisinde daha berbat olacağız.

Üçüncüsünde aklımız kaçacak!

Bi daha anlatayım!..

Nedir bu amuca bu şeyler, darı tanesi gibi?

Oğlum bunlar şey böceği. İpek böceği.

Nedir bu yav bu?

Senin nene gerek.

Amuca almış tut yapraklarını koymuş, bunları koymuş üzerine her gün gidiyor.

Bende gelip bakıyorum. Ne olacak hanı amuca?

Yok canım bunlar darı. Oğlum bekle.

Üçüncü günü baktık ki darılar açılmağa başladı.

Vay anasına! İçinden bir şey çıktı birden.

Beyazım tırak, git gide ikinci gün yeşillendi, uzadı uzadı.

Üçüncü gün dedi ki: Amuca bunlar nerden?

Oğlum deminkiler.

Yok canım sen!

Yok Vallahî deminkiler. O iki gün evvel gördüğün.

Baktık ki dutun üzerinde yürüyor hem de delerek yürüyor.

Bir de dallar mallar baktık ki bu böcekler hepsi şöyle tırtıllı şeyler oldu.

Nah bu kadar, yem yeşil.

Bir gün de baktık. Cııık.

Ne yapıyor bunlar?

Zikrediyorlar!

Ağzından bir iplik: Allah! Allah! Allah! Allah! derken derken derken, derken bembeyaz kozalar oldu

KELİMELER:

Karta: Damla. Su damlası. * Bir damla olan şey.

Umman: Büyük deniz. Okyanus. * Hindistan ile Arabistan arasındaki büyük deniz.

Yakîn: Şüphesiz, sağlam ve kat'i olarak bilmek.(Yakîn: Ma'rifet ve dirayetin ve emsalinin fevkinde olan ilmin sıfatıdır. İlmi yakîn denir, ma'rifet-i yakîn denilmez.

Ayn-el yakîn: Şüphesiz, sağlam ve kat'i olarak bilmek.(Yakîn: Ma'rifet ve dirayetin ve

emsalinin fevkinde olan ilmin sıfatıdır. İlm-i yakîn denir, ma'rifet-i yakîn denilmez. Ayn-el yakîn: (kelimenin merfu hali ayn-ul yakîndir.) Göz ile görür derecede veya görerek, müşahade ederek bilmek. Meselâ; uzakta bir duman görüyoruz. Orada ateşin varlığını ilmen biliyoruz, demektir. Bu bilme derecesine ilm-el yakîn deniyor. Ateşe yaklaşıp, gözümüzle görürsek, ona ayn-el yakîn bilmek deniyor. Daha da ilerliyerek bütün hislerimizle ateşin varlığını anladık ise; ateşin yakması ve sâir sıfatlarını da bildik ise, bu nevi'den olan ilmimizin derecesine de hakk-al yakîn deniyor. (Hakkalyakîn: Abdin sıfatları, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarında fâni olup, kendisi onunla ilmen ve şuhuden ve hâlen beka bulmaktadır. Ö. Nasuhi)

Sünnet: Kanun, yol, âdet. * Siret-i hasene. * Ist: Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sözü, emri, hal ve takriri. Müslümanların ittibâında ve dinlemesinde maddî ve manevî pek çok fazilet bulunan, tatbikinde mühim sevablar, terkinde mühim zararlar bulunan İslâmî emirler. Sünnet'e Farz-ı Nebevî de denir.

Ulul- Emr: İdareceiler.

Mebus: Gönderilen. Ba's edilen. * Halk arasından seçilerek Millet Meclisine âzâ edilen. * Allah tarafından gönderilmiş olan. * Öldükten sonra diriltlen.

Müteâlâ: İnceleme.

Tefekkür: Fikretmek. Düşünmek. Fikri harekete getirmek

Kayyum: Başlangıç, nihayet ve yeniden oluş gibi hallerden münezzeh ve ezelden ebede kaim, dâim ve var olan Allah (C.C.). Bütün eşyanın ancak kendisi ile kaim olduğu Cenab-ı Hak

Nevi: Nev'e ait, çeşit ile alâkalı.

Teferruat: Bir şeyin bütün incelikleri, ayrıntıları.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-24

İLAHÎ RADYO

Ağızından bir iplik: Allah Allah, Allah Allah!

Derken derken derken, derken bembeyaz kozalar oldu.

Ne oldu? Vay anasına yav.

Darı tanesinden çıktı bunlar bilmem ne! Yavv Allahın hikmetine bak!

İşte bu düşünce var ya bu düşünce bir yıllık ibadetten hayırlıdır. Kim ne derse desin.

Aha deminki herifin kılan, kıldığı namaz var ya onun on beş bin yıllık öyle namazdan böyle bir karıncayı düşünmek daha iyi.

Aha hadis işte.

Bu müjde Frank veyahut Çörçilin sözü değil. Hz. Rasûlü Ekremin sözü, hadisi.

İşte bu tefekkür aziz cemaat bir YILLık ibadetten hayırlıdır.

Şimdi ikincisinde bir ANlık tefekkür gine.

Gine şöyle tefekkür yetmiş yıllık ibadetten hayırlıymış.

Nasıl olur?

Her kim. Hepimiz ibadet ediyoruz. Ceman namız kılıyoruz yavv.

Kimisi maçta, kimisi sinemada, kimisi tavla atıyor.

Kimisi: Yarın ulan felan evi soyalım! diyor.

Ötekisi senedi küreği felancadan aşıramayız. Bono bilmem ne.

Kıyamet dünya birbirine karışıyor.

Sizde şurada câminin içinde.

Her kim yaptığı ibadetini düşünür onların hikmetlerine karşı irfan duygusu taşırısa. Ne demek bu?

Ben Allahın rızası için namaz kılıyorum. Cennet cehennem için değil.

Faziletli olacağım, doğru olacağım.

Yarın Huzur-u İlahiyeye gittiğim zaman Rasûlullahın elini öpeceğim.

Bana: Hayy mübarek ümmetimden Mehmet bey yahut Hasan Bey! diyecek. Beni memnun ettin Allahın huzurunda gel kollarımın altına!

Bunu tefekkür etmek. Allahın rızasını şey etti.

Yaptığın ibadetin neticesinde Allah rızasına, Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem'in yüzünü güldüreceğini düşünürsen bu tefekkür diyor Cenâb-ı Peygamber yetmiş yıllık ibadete bedeldir.

Gece herkes uyuyor. Kalktın 1de.

Açtın pencereyi havada serin.

Postunu da koydun: Allah rızası için iki rekat teheccüd namazı kılmaya niyet eyledim.

Döndüm Kâbeye durdum Huzur-u İlahiyeye: Allahuekber!

Daha namaza başlamadan evvel, gece uyandım ben bu gece teheccüd namazı kılacağım.

Bitti! İki rekat bitti oğlum.

Elhamdulillah Rabbil âlemin! Çok şükür Ya Rabbî, Elhamdulillah, Sen kabul et! Sen beni cehenneminde çok yakma!

Bu da şeydir haaaaa! Bu lakırtı da Arapçadır.

Yâ Rabbî sen beni. Yani ben cehennemlik miyim değil miyim bilmiyorum ama Yâ Rabbî eğer girersem çok yakma! gibi.

Ulan bişeyin yok senin girecek değilsin! der O, anladın mı?

Biraz dua edip de gözünden yaş geldi mi, bi de semâya bak: Aman Yâ Rabbî! Herkes uyuyor beni kaldırdın Yâ Rabbî!

İşte bu tefekkür yok mu yetmiş yıl oğlum, YETMİŞ YIL.

Hele bir gece de devam ettiğin zaman böyle her gece kalkabilirsen Kadir Gecesi bulursun.

Kadir Gecesi bulmazsın, Kadir Gecesi seni bulur.

İnna enzelnahü fiy leyletilkadr. Ve ma edrake ma leyletülkadr. Leyletülkadri hayrün men elfi şehru.

Bin geceden, yıldan hayırlıdır diyor işte.

Kadir Gecesi seni bulur haberin olmadan.

İşte bu da yetmiş yıllık ibadete bedel olan düşüncedir.

Üçüncüsünde bir ANlık tefekkür bin yıllık tefekküre, bin yıllık ibadetten hayırlıdır buyrulması, her kim ilahî marifeti düşünür, Allaha karşı tam irfan duygusuna sahip olmayı dileyerek bunun yaptığı tefekkürde bin yıllık ibadete bedeldir.

Asıl irfan işte ilim budur.

Yoksa: Vır vır vır vır. Şu şöyleydi, bu böyleydi!

Orucun farzları şudur. Namazın farzları budur. Bizim konuştuğumuz gibi.

İşte öyle âlim olursa insan onun uykusu, hırıltısı ötekisinin ibadetinden hayırlıdır. Yani tevhid hâli demektir.

Sana senden yakîn olan Cenâb-ı Allahla birlikte.

Bu hale gelen Allahın, bu hale gelende Allahın sevdiği kokulardan reyhan kokusu belli olmağa başlar insanda.

Ki bunlar Sıddıkiyn Zümresinde vardır.

Allah cümlemize böyle insanlara sürünmek nasib-i müyesser eylesin.

Gine bir Hadis-i Peygamberi de diyor ki: İbadet gösterişsiz olmalı!

Yapılan ibadetten dünyada kâr beklememek lâzımdır.

Bunlara çok dikkat eden insan şirkten kurtulur.

Yine Peygamber Efendimiz: Her kim ki, kırk gününü ihlâs ile sabahlarsa hikmet

kaynakları kalbinden akmağa başlar diyor.
Eğer akmazsa diyor. Benim canımı yedi kudretinde tutan Allaha yemin ederim ki ruhaniyetimle onun yanına gelirim diyor Cenâb-ı Peygamber.
Ben söylemiyorum.
Her kim ki kırk gününü ihlas ile sabahlarsa hikmet kaynakları kalbinden diline akar! diyor o kulumun diyor.
Eğer bu akmazsa diyor Benim cesedimi, ruhumu Yed-i Kudretinde tutan Allaha yemin ederim ki o ümmetimin hangi zaman ve mekanda olursa yanına gelirim!..
Müminün Muheymin var.
Müminül Muheyminül azizül cebbarul mütekebbir âyet-i kerime. Mümin ve Müheymin.
Mümin müminin aynasıdır hadisi vardır.
Mümin müminin aynasıdır.
Ben Hacı Efendinin bakacağım nuranî yüzüne onun gibi olmağa çalışacağım!
O da bana bakacak benim gibi olmağa çalışacak!
Mümin müminin aynası.
Birincisi Mümin yani mümin ve müheymin var ya kelimesi mümin.
Birinci mümin kulun kalbidir.
İkinci Mümin ise ALLAH'tır.
Müminül Muheyminül azizül cebbarul mütekebbir.
Onun için insanın yüzünde Allah tecellî eder görebilirsen.
Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim! Allah görüyor.
Onun için mümin müminin aynasıdır demek, hakiki müminin gözünde Allahı görür.

Onun için aziz cemaat!
Vakit var mı daha.
Geliyor mu vakit?
İnsan vücudunun en ince mimarisi, hücrelerin dizilişinde gizlidir.
Yani mikroskopla insanın vücudunu tetkik etseniz o kadar güzel bir diziliş vardır ki mühendisler, ressamlar
Bir kar tanesini mikroskobun altında tetkik edin, muntazam müseddesler, muhammesler, tirigonal şeyler vardır.
Müselles, muhammes bunlar dördlü, beşli, sekizli şeylerdir.
İç içe fevkalade güzel şekiller halinde kar bile düşer.
Hatta on dördüncü asırda Abehuy isminde bir papaz kristaloğrafi diye, kristaloğrafiyi kurmuştur.
İlk kitabı o yazmıştır.
Yani bir cisim donduğu zaman, yahut incimad ettiği zaman muayyen kristaller şeklinde teşekkül eder.
Mesela insan kanına en çok benzeyen köpek kanıdır.
Bir yerde kan lekesinin köpek kanı mıdır?
İnsan kanı mıdır anlaması için onu mikroskop altına getirdiğiniz zaman, köpeğin kanının içinde emin, emin, Emin efendi değil Emin Billurları vardır. Profosör Heminin bulduğu billurlar vardır, şöyle muayyen şekilde.
O halde köpek kanıdır o.
Onun için her şeyin bir kristaloğrafisi, bir toplanma dizilişi vardır.
Bu dizilişlerin en güzeli, en gizlisi insan vücudundadır.
Hayat, maddenin anasırından ziyade diziliş ahengindendir.
Bu dağılışı Allahın tecellî titreşiminden ibarettir.
Onun için bakın bir yeriniz kesiliyor derhal dokuyor orayı.
Kalbiniz işliyor. Kulaklarınıza şeyler geliyor.
Soğuk dalgalarını hissediyorsunuz, sıcak dalgalarını hissediyorsunuz.
Bunlar Allahın tecellîyatının insan vücudundaki titreşiminden ibarettir.
O halde bir kemik parçası, ahengi bozulmuş bir molekül yığınınından başka bir şey

değildir. Kemik parçası. Bu sistemden ayrılmış, titreşimi kaybolmuş bir kemikten ibarettir.

Bu ahenk tekrar bir tecellîye bağlıdır.

Mezardan çıkardık kemiği: Yahu bu adam Hasan efendinin bacağı ben biliyorum bunu. Ne güzel bacağı vardı. Ne güzel. Şimdi bak kemik oldu!

Değiiiiiiil. Cenâb-ı Allahın Hayy Esmasının titreşimi kalmadı o kemikte. Kalmadığı için toprağa gitti.

Bunun tekrar eski hale gelmesi için, onun bir titreşime, içine bir Tecellî İlahinin, bir kuvvetin girmesine lâzımdır ki şey etsin.

Akümülatör bitti, tekrar dolduracaksın.

Götüreceksin cereyana takacaksın. Cırrrrrrr dolacak.

Allah istediği zaman bu ahengi var ve yok edebilir.

Senin vücudundaki bu ahengi, güzel çalışmayı istediği dakika da yok eder, istediği dakika da var eder.

İşte mahşer dediğimiz şey.

Allahın arz enerjisinden, arzın üstünden vasıtasız olarak yenileme emrini vermesinden ibarettir.

Arza yenileme emri verecek.

İnsan vücudunda beyin ve hücreden maada bir mânâ ciheti de vardır.

Bu anlattığım hikayenin tahlil raporunu okumak ister misiniz?

Er Rahmân Suresi vardır Kurân-ı Kerimde. Onu okuyun. Onu tefsirini okuyun, tercümesini okuyun.

İnsan vücudunun analizi, raporu Er Rahmân Sûresindedir.

İnsan bedeni ve maddesi, çok dikkat edin aziz cemaat insanın maddesi ve bedeni bir radyo cihazı gibidir.

İster cereyanlı radyo olsun. İster transistörlü radyo, ister pilli radyo olsun. İnsan beyni de bu cihazın elektrik tesisatıdır.

Asıl radyoya verici cihazda konuşan spiker nasıl hassasını veriyorsa.

Şimdi efendim bak şu radyo, insan. Bak! Sesim oraya kadar gidiyor. Oradaki seste benim sesimin hassası var mı?

Benim sesimi tanıyan bunu Vaiz Efendi konuşur der mi?

Der değil mi?

Nasıl ki hassa buradan oraya gidiyor.

Çok dikkat edin aziz cemaat!

Bak işte Allah bunu icad etti ki bunu anlatmak için. Nasıl gidiyorsa insanın bu asıl radyoya verici cihazda konuşan spiker, nasıl ki ben verici cihazdan konuşuyorum oradan söylüyor.

Nasıl hassamı veriyorsam o sese büyük yaratıcı Allahu Celle Celâlehu verici radyo ile âleme hitap ediyor.

Âleme hitap ediyor. Hepimizin içinde.

İnsan alıcı radyo cihazı, insanın alıcı radyo.

Sinir sistemi, beyin, alıcı radyoyu işleten elektrik radyo dalgaları nedir bu ruh işte aha bak!

Bu radyonun transistör cereyanı ruh, içimizde.

İnsana insan vasfını veren ruh olduğu gibi, radyoya radyo vasfını veren de bu elektrik dalgalarıdır.

Zahiren radyo maddi, madde cihazı ile elektrik cereyanından ibarettir.

Aha bu demir gibi aynı, elektrik.

Halbuki Mütekellim-i Ahad konuşmadığı müddetçe radyo camiddir.

Şimdi ben konuşsam burada radyo duruyor orda.

Hepimizin evinde radyosu var.

Ankara radyosu konuşmasa, başka dalga alamasa radyo ne olacak.

Radyonun zaten istediği kadar içinde pili olsun.

O halde essen büyük İslam Velileri Ruhun ebediliğini ancak Allah izafette

buyurmuşturlar.
Ruh Allahtandır demiştirler.
Onun için bundan bin üçyüz seksen kûsur sene evvel.
El ruhi min emri Rabbî yeseluneke anil ruhi.
Sana Ya Rasûlum! Yeseluneke ani ruhu ruhtan, ruhu değil.
Ordaki an, ruhtan sorarlarsa, anil ruhi.
Yeseluneke anil ruhi âyet-i kerime.
Senden ruhtan sorarlarsa: Kul, el ruhil min emri Rabbî Allahımın emrindendir buyurur. Şey.
Pırlanta sözünü bin üç yüz seksen kûsur sene evvel Cenâb-ı Peygamber söylemiş.
Bu pırlanta söz bu güne kadar madde göz ve kulağı idrak edemiyordu.
Şu radyo misali bize gösteriyor ki, spikeri konuşan emre taalluk eden radyo radyodur.
Elest Meclisinde âleme hitaba başlayan kâinâtın benzeri olmayan spikeri KÜN emri ile bütün alıcı radyolara yolladığı Rahmân Esması, Rahmân Esmasından titreşiminden ibaret olan bütün ruh halindeki dalgaları bu alıcı olan vücudumuza ulaşınca diğer varlıklara bu radyo sesinin sesinin önünde secde emri çıktı. Hep böyle!
Ankaradan emir veriliyor ışıklarınızı söndürün, ışıklarınızı söndürün!
Radyo akımı var dendi mi hep ışıklar söndürüyoruz.
Cenâb-ı Allah radyo Spiker-i Azam, ruhlar vücuda girdi mi meleklerle emir veriyor.
Secde ediniz, secde ediniz, secde ediniz!
Hepinizin kulağına söylüyor.
Haydiiiiii melekler hepsi secde etmeğe başladı.
Mantıklı şeytan, bir demir parçası gibi radyonun konuştuğunu görünce, şimdi insanı Âdem orda.
Meleklerle ses geliyor: Secde edin, secde edin!
Ses, ulan nerden geliyor.
Mantıklı şeytan dedi ki: Ulan dedi, bu karşıdaki radyo bu konuşuyor!
Mesela şimdi radyodan konuşsa Reis-i Cumhur dese ki: Şöyle şöyle yapın!
Ulan bu bir ses bunun Reis-i Cumhur olduğunu nerden bileyim.
O sesi: Ne biçim bu. Kim söylüyor bunu? dedi.
Ben buna secde etmem! diye çıktı mantık.
Spikeri görmüyor. O da kimmiş dedi. Ben buna secde edeceğim!
Spikeri gören ve bütün radyolardan çıkan seslerin tek ses olduğunu sezen Muhiddin-i Arabi Hazretleri.
Spikeri gören ve bütün radyolardan seslerin tek ses olduğunu anlayan Muhiddin-i Arabi Fususunda müessir ile müessiril fih kelimesini kullanır. Vahdet ederek vahdet-i vücud ifade etmiştir.
İşte radyo onu ifade ediyor.
Bu ikinci radyo cihazının yani kırılırsa bu radyolar, radyolar vaiz olur. Hepimiz radyolarımızı kırarsak ses gelmez Ankara Radyosu kalır.
İşte şu radyosuz, spikeri dinlersen: Benim radyom yoktur. Yalınız spiker vardır! dersin.
İşte o zaman bunu birisi duymuş: Ben yoğun! demiş.

Enel- Hakk! demiş Hallac-ı Mansur kafasını vurmuşlar bunun üzerine.
Bu radyo yoktur demiş, asıl Spiker vardır demiş.
Enel Hakk demiş. Onun için akrebü verid. Veridden daha yakındır Cenâb-ı Allah.
İşte onu bulmağa savaşmak lâzım.
İşte mahşer dediğimizde, ruhun bedene baasın Kurândan başka hiçbir retuş fikrine kapılmadan, dikkat buyurun mahşerde ruhun bedene basını Kurânda başka hiçbir retuş fikrine kapılmadan İslam şöyle kabul eder.
Mukarrar olan gün gelince aziz Müslümanlar kâinâtın tek spikeri olan ALLAH tekrar

hitap edecek, yıllarca camid kalmış, toprak altında kalmış radyo cihazı da tekrar ses verecektir.

Neşriyat bitti diye radyo yarın bir daha konuşmayacak demek ne ise Emir Âleminin ihtisası olan ruh vücuttan ayrıldı diye bu beden dirilmeyecek demek aynı cehlin aynı yükseklik derecesidir.

Âlemlerin Fahri Ebedisi, Elest Meclisinde Allahın ilan ettiği aşk namelerinin on dört asır evvel Cebel-i Hira da başlayan plaktaki aksinden ibaret bu plak milyonlarca nusha olarak tabedilmiş ve Kurân halinde bizlere kadar gelmiştir.

İkre' bismi rabbikelleziy halak Allahın söylediği plak işte.

Aha bunu alınmış Hira Dağında Kurân diye bize gelmiştir.

Ne büyük müjde!

O büyük meclisin tazeleneneceğini bize müjdeliyor.

Müminlere mahşer eski Aşk Sohbetlerinin tekrar başlamasıdır.

Onun için öldüğümüz zaman hiçbir şeyden mümin korkmaz.

Tekrar o mahşerde toplanacağız.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem mübarek yüzünü görerek, bunlar tekrar sohbet edilecektir.

Onun için Müslüman ölümden korkmaz.

Ölümden korkmamak için, aziz müslümanlar abdestli geziniz!

Cünüb iken ne tırnağınızı, ne saçınızı, ne bir kılınızı, ne dişinizi ve ne de laf konuşunuz!

Bunlar çok incedir!

Cünüb iken dünya kelâmı konuşmayınız! Çünkü Allah hesabına konuşuyorsunuz.

Utanır insan!

Abdestli geziniz!

Hased etmeyiniz kimseye!

Yalan söylemeyiniz!

Açlıktan öleceğinizi bilsen bile şu bir avuçluk kursağa haram yemek sokmayınız!

Birbirlerinizi sevmeye çalışınız!

Kimseye töhmet yapmayınız!

Hased etmeyiniz! Kimsenin peşinden konuşmayınız fena lakırtı!

Herkese güzel yüz, hayvana, çocuğa, ihtiyara itaatle ve şefkatle bakınız! Hepimiz bir gün öleceğiz, dünyada hiç kimse baki kalmayacaktır.

Onun için Cenâb-ı Peygambere inen en son âyetlerden birisi:

Herkes ölecek! Yâ Muhammed Sende öleceksin.

Hiç birimiz baki kalmayacağız.

Onun için birbirimize girmeyelim! İyi geçinelim!

Şu toprak olacak midenin içine haram sokmayalım aziz cemaat!

Abdestli gezin!

Yalan söylemeyin!

Hased, hased etmeyin!

Gece namazı kılın!

Ayda iki üç gün oruç tutun!

Bunlar vücudu terbiye için büyük şeylerdir.

Büyüklerimize itaat edelim!

Allah cümlemizi islah etsin!

Amiin!

Allahümme sallı ala Muhammedin ve ala ali Muhammed!

Subhaneke Yâ Allam, Tealeyke Yâ Selâm!

Ecirnâ mine'n- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennânü Bediü's- semâvati velard zel celâli vel ikram! Yâ Hayyu

Yâ Kayyumu! Yâ Allahu celle celâlihu el hamdülillah!.

Yâ Rabbî asi değiliz!
Günahlarımız var!
Sen bunları mağfiret suyunla yıka Yâ Rabbî!
Midemize haram lokma sokturma Yâ Rabbî!
Amin Sıhati afiyet ihsan eyle Yâ Rabbî!
Memleketimizi her türlü afattan mahsun kıl Yâ Rabbî!
Yarın ahrete intikal ettiğimiz zaman bize mezarda kabir melekleriyle iltifat nasıp eyle Yâ Rabbî!
Mahşerde Rasûlullahın mübarek yüzünü güler yüzle bize göstermek, elini öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbî!
Her türlü afat-ı semâviye, afat-ı araziye afat-ı belaiyeden sen koru Yâ Rabbî!
Hastalarımıza devâ, dertlilerimize devâ ihsan eyle Yâ Rabbî!
Evimizi her türlü belâdan mahsun kıl! Memleketimizi düşman istilasından mahsun kıl Yâ Rabbî!
Ordumuza icab ettiği zaman zafer nasibi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Son nefeste buyurun: Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhu ve rasûlühü kelimesi ile son nefesimizi vermek nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbî!
Bizi cehennem azabından koru!
Lillahil- Fâtîha!

KELİMELER:

Sıddıkiyn: Sıddık olanlar, Hazret-i Ebubekir (R.A.) gibi olanlar. Hazret-i Ebubekir (R.A.) gibi olanlar ve Onun izini takib edenler. Allah yolunun sadakatte en ileri olanları.

El Müheyminü : Korku ve hüzünden emanda kılıp dikkatle koruyan ve gözetten. Meymenetli (bereketli), saâdetli, mutluluk verici, uğur verici. Hükmü altına alıp kontrol eden ve gayrinin korkusundan koruyan, kullarının mutlak güven kaynağı olan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL.

El Mü'min : İmân, emniyet ve emanın kaynağı ve vericisi olan, vâ'dinde sadık ve emîn olan, mutlak imân edilen, güvenilen, sığınılıp dayanılan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL.

Müselles: (Selase. den) Üç, üçlü. Üçleştirilen. Üç köşeli olan. Üçgen.

Muhammes: Beşli. Beş katlı. Tahmis edilmiş. * Edb: Her bendi beş mısralı olan manzume. * Birbiri ardından gelen ve kapalı olarak uç uca eklenmiş beş kenarın meydana getirebileceği çeşitli şekillerden her biri. Beşgen.

Hassa: (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet. Te'sir. Menfaat. * Adet ve alâmet. Ekâbir, kavmin ileri geleni.

Bas: Gönderme, gönderilme. * Cenab-ı Hakk'ın peygamber göndermesi. * Diriliş. Yeniden diriltme. İhyâ. * Uykudan uyandırma.

Müseddes: Altı kısımdan meydana gelmiş. * Altılı. Altıgen.

İncimad: Donma. Buzlanma. Sertleşme.

Camid: (Câmide) Ruhsuz, sert, katı madde. Cansız.

İzafet: İsnad etmek suretiyle, isnad ederek, ona bağliyerek.

Taalluk: Bağlılık. Münasebet. Alâkalı oluş. Ait olma. * Dünya alâkası. * Sevme.

Mukarrar: Kararlaştırılmış. Takrir edilmiş. Karar verilmiş. Kat'i. Şek ve şüpheden beri olan. Muhakkak ve müsellemler olan. Anlatılmış. Bildirilmiş.

Kursak: Mide. Karın.

ÂYETLER:

İnna enzelnahü fiy leyletilkadr. Ve ma edrake ma leyletülkadr. Leyletülkadri hayrün men elfi şehri.

الْقَدْرَ لَيْلَةً فِي أَنْزَلْنَاهُ إِنَّا

" İnna enzelnahü fiy leyletilkadr: Biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik. (Kadr 97/1)

الْقَدْرَ لَيْلَةً مَا أَذْرَاكَ وَمَا

Ve ma edrake ma leyletülkadr: Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin? (Kadr 97/2)

شَهْرٍ أَلْفٍ مِّنْ خَيْرٍ الْقَدْرَ لَيْلَةً

" Leyletülkadri hayrün men elfi şehri: Kadir gecesini, bin aydan hayırlıdır. (Kadr 97/3)

أَمْرٍ كُلِّ مِّنْ رَبِّهِمْ بِإِذْنِ فِيهَا وَالرُّوحُ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلُ

" Tenezzelülmelaiketü verruhu fiyha biizni rabbihi min külli emr: O gecede, Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail), her iş için iner dururlar. (Kadr 97/4)

الْفَجْرِ مَطْلَعِ حَتَّى هِيَ سَلَامٌ

" Selamün hiye hatta matle'ilfeci: O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar

قَلِيلًا إِلَّا أَلْعَلَّمُ مَنْ تِئْتُمُ أَوْ وَمَا رَبِّي أَمْرٍ مِنَ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ عَنِّي وَسَأَلُونَكَ

Ve yes'eluneke anir ruh kulir ruhu min emri rabbi ve ma utitüm minel ilmi illa kalila: Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir. (İsrâ17/85)

الْعَزِيزُ الْمُهِيمُ الْمُؤْمِنُ السَّلَامُ الْقُدُّوسُ الْمَلِكُ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمُتَكَبِّرُ الْجَبَّارُ يُشْرِكُونَ عَمَّا لِلَّهِ سُبْحَانَ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَّارِ

Huvallahulleziy la ilahe illa huve elmelikulkuddususselamul mu'minul muheyminul 'aziyzul cebbarul mutekebbiru subhanallahi 'amma yuşrikune.: O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selâmet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üsündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir. (Haşr 59/23)

akrebü verid:

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَنَحْنُ نَفْسُهُ بِهِ تُؤَسَّسُ مَا وَعَلَّمَ الْإِنْسَانَ خَلْقَنَا وَلَقَدْ

Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid: Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. (Kaf 50/16)

خَلَقَ الَّذِي رَبُّكَ بِاسْمِ أَقْرَأُ

"İkre' bismi rabbikelleziy halak: Oku O yaratan Rabbinin adıyla! (Alak 96/1)

مَيِّتُونَ وَإِنَّهُمْ مَيِّتٌ إِنَّكَ

"İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitun: (Ey Muhammed!) Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da öleceklerdir. (Zümer 39/30)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-25

NÛR-u RESÛLULLAH (sav)

Aziz Cemaat!

Bütün âlemleri yoktan var edip ucu bucağı bulanmaz semâları masmavi bir nur ile dolduran Allaha hamd ederim!
Mübârek ruhu nur âleminin ebediliği içinde aziz olan Allahın Muhterem Resûlüne ve ona inanlara salât ü selâm ederim!

E lem ta'lem ennellahe lehu mülküs semavati vel ard, ve ma leküm min dunillahi miv veliyyiv ve la nasîr"
Allahümme entel- Mennânü Bediüs- semâvati vel- ard!
Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!
Yâ Allahu celle celâlihu el hamdülillah!.

Yâ İlahî bizler asi değiliz, hatalarımız vardır.
Mağfiret hazinelerini, Senin emrini yerine getirmek Sebbi aşk ile toplanan bu kullarına saç Yâ Rabbî!
Bizi yolumuzdan şaşırtma.
Bize sabır ihsan eyle, kuvvet ver, kanaat hasletlerimizi takviye eyle!
Bizi Cehennem ateşinden koru Yâ Rabbî!
Subhaneke Yâ Allam!
Tealeyke Yâ Selâm!
Ecirnâ minen- nâr ve bi affike Yâ Mücir!

Aziz cemaat!

Kurân âyetlerine yani Allah sözlerine ve Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin vilâyet cephesinden bize bildirdiği ki hadislerdir onlar, vilâyet cephesi demek peygamberlerin bir Cephe-yi Vilâyet bir de Cephe-i Nübüvveti vardır.
Cephe-i Nübüvvet, tebliğ cihetidir ki bunun yeri haktır bize bildirir.
Cephe-i vilâyet ise doğrudan doğruya Allah ile olan muamelesidir.
Gündüz Rasûlullah, Rasûlullahı Sallallahu Aleyhi Vessellem, Cenâb-ı Allahın radyo hoparlörüdür.
Anladın mı şimdi?
Cenâb-ı Allah bütün kâinatla Rasûlullahın kalbi mübârekinden konuşur.
Onun için Muhammedsiz Sallallahu Aleyhi Vessellem Allah bilinmez.
Allaha Rasûlullah çekip götürür bütün mahlukatı.
Aha burayı kapadı mı ses yok.
Onun için Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin, bütün kâinat yaratılmadan evvel Nur-u Rasûlullah yaratılmıştır.
Cephe-i Vilâyet ile söylediği sözler hadisleridir.
Felân şu olacak! dedi mi olur.
Nasıl ki şu küçük çocuğun bak saçları simsiyah, bunun bir gün beyaz olacağını biliyoruz biz.
Ama tecrübemiz var.
İşte biz bir saçın siyah olmadan beyaz olacağımızı evvelden bildiğimiz gibi Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz de kendi Cephe-i Vilâyet bakımından geleceklerin hepsini bilir.
Onun için Rasûlullahı Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin bütün hadisleri bir mübârek kendi devr-i saadetlerine aittir.
Yani devr-i saadet cesed-i mübâreklerinde ruh-u muallâları bulunduğu zaman, bir

de işte bizim insan lakırtımızla hayatta olduğu zamanda devr-i saadetlerine aittir. Ondan sonra devr-i sadetlerinde kendi mübârek yüzünü görmüş olan tabiinin yüzünü görmüş olan tabiin devrine aittir. Ondan sonra da gelecek devirlere aittir. Öyle hadisler vardır ki bugün hadisler vazifelerini bitirmiştir. Öyle hadisler vardır ki bugün daha mânâsını anlayamıyoruz, gelecek devreler içindir. İşte bu hadisler ve Kurân âyetlerinde bildirildiğine göre her millet kendi nasîbini çeker. Her millette, her ümmette, millet, ümmet, illet ne dersen de hepsi aynıdır bunların. İllet de vardır. Bazen ümmet illet olur. Birbirimize illet olduk işte. Her milletin ve her insanın bir sadı vardır buyurur. Saat değil sad. El el. Bu elindeki kepçe dolmadan hasenatını ve belânı görmezsin. Efendim felân herif edepsizlik yaptı yaptı, yaptı, yaptı. Allahta para verdi, verdi, verdi. Öteki adam gâyet iyi adam, ekmek bulup yiyemiyor bu ne biçim iş! Hemen insan akı bel kemiğinden Allah adâletsiz hâşâ sümme hâşâ. Sonra Efendim Allah seriül- hesaptır. Ne hesabı? Ateşe elini sokar sokmaz elin yanar, çıkar elini. Yarım saat sonra mı yanar elin yok. Allahın kanunda bir hadise oldu mu derhal cezasını, fenâlığını görürsün. Seriül □hesap! Efendim bu herif bu kadar edepsizlik etti, etti, etti de dua ettik, beddua ettik. Bilmem ne ettik. Falân ettik. Herife bir şey olmadı yav! Sadı daha dolmamıştır, sad. Avucunun içi tamamıyla döndü mü herif böyle, böyle hale gelir höööt! derken gümler! Nereye gidiyorsun? Ölmek yav bişey değil. Ölümden korkmayınız! Öyle adam var sürünür. Nerde sürünür, âhirette sürünür. Âhirette sürünmek, sokakta tarlada şöyle dört ayak gitmekten daha beterdir. Âhret sürünmesi berbattır. Efendim felan adam böyle yaptı yaptı yaptı. Canım böyle iş mi olur zengin herif, bilmem nerde. Ben açlıktan ölüyorum o namaz kılmıyor, ben namaz kılıyorum! Namazı zenginlik için kılmıyorsun. Efendim herif öldü! Ölmek demek ölüm, vücudun yıkılması değildir efendim. Allah bir şeyi yıkmaz. Mahvetmesi demek değildir. Hâşâ sümme hâşâ. Allah bir şeyi yarattı mı daha tekâmülünü yaratır. Ne? Buğday, küçücük buğday, büyüdü, büyüdü büyüdü git gide tekâmül etti. Ne oldu? Buğday oldu, harman oldu. Eee harman bitti. Mahvolmadı. Harmanda kendinin, yabancıları çıktı içinden. Geldi değirmene. Un oldu, hamur oldu. Ateşe girdi. Aziz nimet oldu. Eeee sonra yok! Yedi kul onu! Elhamdulillahi Rabbilâlemin. Çok şükür Yâ Rabbî! Vücudunuzdaki Hayy Esmâsının devamı için yemek yenir. Her şey tekâmül eder, düşmez. O halde ölüm mahvolmak demek değildir. Bir çözülmüştür oğlum, çözülmüştür, çözülmüştür. Ölüm insanın Mânevî Benliğini halktan, Allah kendisine çekmesidir.

Mânevî ben verdim alacağım. Gel oğlum! dedi aldı. Ölüm bu!
Çünkü âyet-i kerimede: Her şey Hakka döner!
Külli şeyin mümin ehli turceun. Her şey Allaha döner.
Allahtandır zâten, Allaha döner.
Denizden buhar olur havaya çıkar.
Bulut olur ve bize dökülür. Nehir olur?
Damla olur, yine iner deryaya gelir deniz olur.
Onun için ölüm bir çözülme, bir mahvolma değildir.
Bir tekâmüldür, tekâmül.
İşte böyle ümmetlerin içinde yine Sallallahu Aleyhi Vessellem'in Hadis-i şerifinde ve âyet-i kerimede:
Yürü git ümmetler her an mahvolmağa meyyaldirler! diyor.
Her an, an, an! An demek bittiği gün.
Turfatul- ayn, göz kırpmak. Her an mahvolmağa şeydir.
Yani barut fıçısı, yanında da böyle bir ateş yeri var ama arkada düğmeye basmak lâzım.
Boooooom! diye berhava olması lâzım.
Heran insanlar mahvolmağa, perişan olmağa hazır vaziyettedirler. İçlerinden on milyon kişinin içinden bir tek kişi, o ANda Huzur-u Rabbanî de ise şu güzel yüzünüzdeki alnınızı süsleyen İslâmi Nur ile secdeye kapatmış ise içinden Allah! diyor ise ara sıra Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getiriyor ise.
Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getirmek ne demektir?
Saçmalamayın!
Rasûl-i Ekreme salâvat-ı şerife getirmek demek insanda bulunan Nur-u Rasûlullahın farkına varıp: Hu hu hu! demektir.
Bende de var demektir Rasûlullahın Nuru. Bağırıyorum aha var! demektir.
Düğmeyi Rasûlullah'a eklemek demektir.
Allahümme Salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed. Bende de Muhammed Nuru var. Müslümanım, Allahı biliyorum! demektir.
Onun için Allahümme salli alâ muhammedin ve alâ ali Muhammed aha ben geliyorum.
Yook öyle olmaz öyle. Çeneden olmaz, buğazdan olmaz. Mideden bağırsaktan olmaz.
Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed!
Onun için Rasûlu Sallallahu Aleyhi Vesellemimizin Mim ile başlayan mübârek ismi, aha orda var.
Kurân-ı Kerim de bile bir yerde geçer. Kendi mübârek ismi.
Cenâb-ı Allah bile Rasûli Sallallahu Aleyhi Vessellem'in Mim harfi ile başlayan ismini böyle nazla söylüyor.
Diğer isimleri; Tâ-Hâ, Yâ-Sîn, El Müddesir, El Müzemmil. Seksen türlü isimnen Ahmed, Mahmud bir çok isimlerdir.
Demek ki o Mim ile başlayan isimde bir SIRR var, bir sır.
Onun için aziz cemaat, abdestli olmadığınız zamanda Rasûlullahın mübârek ismini ağızınıza almayın!
Rasûli Ekrem Efendimiz Efendim, Peygamber Efendimiz, Efendimiz böyle deyin.
Sokakta da bir birine bazı Müslümanlar hemen yapışır eline: Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ ali Muhammed!
Yanından bir iki ayaklı eşek geçer duyar onu.
Ulan söyleme. Söyleme!
Merhaba amuca! de. Nasılsın ağam! de.
İçinden elinin tuttuğu zaman, kanından Rasûlullahlar birbirine yapışsın!
Eczâneiye gider Selâmu aleyküm!
Helâya gider: Selâmü aleyküm!
Demeyin Efendim!

Şimdi hep gusûlsüzlerle dolu dünya.
Selâmün aleyküm! kime dersin; abdestli Müslüman, secdeyi bilir.
Giderken sokakta gördüm ama ben diyeceğim Efendim Selâmün aleyküm!
Geçerken: Selâmün aleyküm! de geç.
Kahveye girer Selâmün aleyküm.
Hana girer selâmün aleyküm.
Otele girer. Aha bugün efendim bu yalan.
Gelin gidelim, aha oturalım bakalım.
Merhaba! de yavv. Günaydın! de. Nasılsın de.
Bunları rezil etmeyin efendim.
Ama şu demek değil: Efendim, biz salâvat-ı şerife getirmeyelim mi?
Ulan gündüz getireceğine gece herkes uyurken getir, kıymeti orda bunu. Gece!..

Onun için İslâmi tâbirleri şunları bunları tezelzüle uğratmayın aziz cemaat!
Abdestli bak burada ölüm, dilimi dibinden koparsan Rasûlullahın mübârek Mim ile başlayan ismini câmiden başka bir yerde söylemem.
Resûl-i Ekrem Efendimiz, Peygamber Efendimiz, Hz. Ekrem Efendimiz böyle söylerim.
Dilimi dibinden koparsanız söylemem.
Yağma mı var, ben sokakta bilmem gusûlsüz herifin yahut şunun bunun herifin yanında Rasûlullahın mübârek ismini konuşacağım.
Eşşeknen Muttalib denen herif geliyor.
Aha şu tahıl pazarında geçen günü.
Eşek gitmiyor. Kuyruğuna bişey mi kondu ne.
Allah belânı versin! diye küt diye eşeğe şeyi vuruyor.
Ulan orasında bak hayvan pislikleri var.
Bura tahıl pazarı ve herif yaşlı idi herif dövecektim herifi.
Amuca dedim yahu şurada Allahın ismi anılır mı? Hem siz diyorsunuz ki biz Şeyhiz!
Hep bizden çıkar velîler.
Aha şuradaki Muttalib. Git Muttalibin içine giremezsin pislikten.
Oğlum İslâmiyet içte de vardır ama dıştan görünecek.
Ben anlamam bitli velî olmaz! Üstü başında pireli Velî olmaz!
Efendim felanca adam Velîymiş!
Ne, sümükleri akıyor bilmem ne, tebdili kıyâfet.
Ne tebdili, Allah o vaziyete mi tebdil eder onu.
Yırtık olabilir insanın üstü, ama gül kokar oğlum.
Sümüğü akıyor.
Bilmem efendim kışından solucanlar çıkmış, efendim zamanın Kutbu. Allah, Velîsini öyle rezil etmez! Bunlara inanmayın!
Dil ile ikrar kalb ile tasdik.
Kalb ile tasdik dil ile ikrar değil dikkat edelim.
Dil ile ikrar kalb ile tasdik.
İlk defa ağıznan söyleyeceksin.
Yani görüşünden belli olacak, ondan sonra içini temizleyeceksin.
Onun için temizle!
Haa işte bu vaziyette olan ümmetten biri hadiste, gece vakti şöyle:
Yâ Rabbî Subhan!
Bütün Eskişehir uyuyor.
Senin sel âfetinden, zelzeleden sen mahsun kıl Yâ Rabbî! dese bi toz şey etti mi, Eskişehir hududuna değil Bulgar hududuna kadar onun duası kabul olur.
Onun için aha şu bir avuç müslümanlar yok mu şehrin sigortasıdır oğlum. Ötekiler kılmasın, cümbüş etsinler. Biz rahat sigorta biz.
Namazda da öyle. Namazda da hepimizin namazının İnd-i ilâhîde sicile geçmesi için sigorta, doğrudan doğruya İmam Efendidir.

İmam Efendiye de aynen uyacaksın.

İmam Efendiden evvel belini kırmayacaksın.

İmam Efendiden evvel aşağıda yer yok!

Aşağıda İmamla birlikte secdeye gidersen aşağıda mis kokusu var! İmamdan evvel gidersen aşağıda başka koku var.

Onu burada söylemem, hayvanca olur o iş!

Onun için kıymetlerinizi, içinizdeki Nur-u Rasûlullahın kıymetini bilin aziz cemaat!

simahüm fi vücuhihim min eseris sücud

Secde yapanların altında bir iz vardır diyor, iz.

Bu aynada görünmez.

Secdeye sürünüp de bazı pis halılardan geçen toprak şeyine de benzemez.

Bu gözle görülmez oğlum! Onu gören görür!

Hepinizde var bu. Vallahi de var Billahi de var. Ama kıymetini bilersen!

İşte, böyle yapan bir ümmet hangi devirde yaşıyorsa, o Velîdir.

Eskişehirli bîtek kişi olsa içimizde kâfidir.

Her vilâyette bi tane olsa.

Yahu bu kadar edebsiziz de Allah mahvetmiyor!

Yağma mı var ya bi tanesinin gözünden yaş gelir.

Senin sözünü mü dinleyecek Allah.

Binlerce ampul yanıyor.

Merkezdeki şey, dürbün dönerek, üç beş tane ampul parçalanmış bir şey olmaz, merkeze bak sen!

Onun için kıymet-i islâmiyelerinizi bilin aziz cemaat.

Onu, bir pırlanta gibi mübârek kalbinizde saklayın!

O mübârek kalbte, aklınız ve kabiliyetiniz birleştiği zaman Rasûlün Nuru başlar çarpmaya!

Çarptı mı, o zaman fitili aldım, fitili aldım!

Bu Nurun rengi yoktur.

Vurduğu yerde muhtelif renklerde görülebilir.

Nasıl ki bir billur alın elinize, billura güneş ziyası vurduğu zaman bu taraftan yedi tane rengi görürsünüz.

Hani çocuklar oynar onların, bazen de ebe kuşakları olur yağmurlu havalarda, işte güneş ziyası oraya vurdu mu renkler görülmeğe başlar.

Yahutta renk billurda görülüyor.

Ya billur onu gösteriyor yahutta billurda görülüyor.

İnsanoğlu Ahsen-i takvim yaratılmıştır.

Bütün melekler emrine verilmiştir.

Cenâb-ı Allah insanı muhatap etmiştir. Kurân ona iniyor!

Hiç develere Kurân inmiş midir oğlum, deve peygamberi var mıdır?

Fillerin, öküzlerin var mıdır?

İnsan, insan, oğlum!

Allah seninle konuşmak istemiş, o konuşmak için telefon ahizesi de Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizdir.

Efendim bizlen de konuşsun!

Sen ilk defa Rasûlullahın santraline bağlan.

Volta çok büyük, biz onun şeyinden konuşamayız.

Bak bize 220 volta inerse bizim ampuller yanar.

Merkezde yirmibin volt darmadağın olursun.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vesselleme vahiy gelirken bile araya kul olmayan bir tanker-i mânevî koymuştur Cenâb-ı Allah.

Cebraili koymuştur.

Cebrail bir tanker, yani hanı gazyağı götürüyorlar tankerler var ya onun gibi bir tanker.

Gitmiş hortumunu, Sıdretül- Müntehada Cenâb-ı Allahın, bilmediğimiz bir mekanında takmış hortumu vahiy dolmuş içine.

Gelmiş, Rasûlulahın kalbi mübârekine hortumu gine görünmeyen hortumu takmış, onun manometresinden bakmış ne kadara tahammül eder diye o kadar vahiy vermiştir.

Yoksa hepisini birden indirirdi bir günde Kurân-ı Kerimi ceste ceste..

Lev enzelnâ hazelkur'ane 'alâ cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi.

Biz Kurân-ı dağa indirseydik, dağ Kurânın ağırlık haşyetinden param parça olurdu. Bir âyet-i kerimeyi getirdiği zaman Rasûlullah'a Rasûlullah başlarmış titremeye, deve de iken deve çökmüş ağırlığından.

Bunlar saçma yalanlar değil!

Zati Sungur lakırtıları değil oğlum bunlar!

Bu lakırtıları kafaya sokup kabul etmek en büyük hünerdir.

Efendim benim aklım almıyor, tesadüfen Nasıl oldu da parmağını uzattı kamer ikiye ayrıldı. Ellerini uzatmış da parmaklarından su düşmüş, bu imkan haricinde!

Sen zâten imkan haricindesin, hayvan sınıfındansın.

Buna inanabilmektir hüner.

Yüğminune bil gayb.

Gayba inanmakta hüner vardır.

Gayb, görülmeyen değildir, görülemeyendir.

Bizim gözümüzle görülemeyendir.

Gayb, muhakkak vardır.

İnanmayan inanmasın, bir gün geberecek o da görür aşağıda.

Heee heee aşağıda ne fazla nûminalar var oğlum.

Hep aynı devirnen haşrolacağız.

Bundan yüz seneki evvelkiyden senin işin yok.

Gelecekten de yok.

Eskişehirdekiler Eskişehirde.

Komşun bak sen câmiye geliyorsun o hale leleli! ediyor.

Herife bak, yobaz gidip-geliyor!

Yarın yan yana kaldığın zaman: Mehmed Efendi nasıldı oğlum? diyeceksin. Keyif orada oğlum.

Keyfi bunun orada. İster cennete koysun.

Nasıldı ağam?

Şöyle bir durmadı mı işte keyf orada.

Keyif o zaman başlar.

Bak oğlum bak!

Onun için aziz cemaat, bundan ötesi sırdır.

Rububiyet Sırrıdır.

İslâmîyette bir kâide vardır. Rububiyet Sırrının ifşâsı küfürdür.

Herkes tahammül edemez.

Yalınız bir şey söyleyeyim size aklınızdan mantığınızı böyle satranç oyunu gibi düşündürün. Neticede bir şey çıkar.

Neymiş bu?

Ağlamak! İnsan ağlar! İnsan güler değil mi?

İkisi zıt değil mi birbirine değil mi?

Ağlamak başka, gülmek başka.

Size bir şey söyleyeyim mi hiç biriniz farkında değilsiniz.

Ağlamakla gülmek ikisi de muhabbetten ileri gelir. Aynı çeşmeden gelir.

Nasıl efendim?

Ağlayan kimse sevdiğinden ayrıldığı için ağlar.

Sevdiği bir şey ortadan kalkar, istediği bir şey olmaz değil mi?

İşi olmaz, şunu olmaz ağlamağa başlar.

O halde sevdiği bir şeyin kaybından dolayı ağlıyor.

Değil mi? Öyle değil mi?

Ehh öyle.

Gülen bir kimse dahi sevdiğine kavuştuğu için gülüyor.

İşi olmuştur. Yahut hoşuna gitmiştir. Onun için.

O halde ikisi de muhabbettendir ağlamakta şeyde.

O halde ağlamakla gülmek arasında bir şey gizli aziz cemaat, bir şey gizli Ömründe ağlayan

KELİMELER:

Vilâyet: Bir şeyi kudretle elde etme.

Sad: Uğur, uğur getiren şey, iyilik, mübareklik, kuvvetlilik. * Kutlu, uğurlu.El.

ÂYETLER:

نَصِيرٌ وَلَا وَلِيٍّ مِنَ اللَّهِ دُونَ مَنْ لَكُمْ وَمَا وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ مُلْكُ لَهُ اللَّهُ أَنْ تَعْلَمَ أَلَمْ

" E lem ta'lem ennellahe lehu mülküs semavati vel ard, ve ma leküm min dunillahi miv veliyyiv ve la nasiyr: (Yine) bilmez misin, göklerin ve yerin mülkiyet ve hükümranlığı yalnızca Allah'ındır? Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır. (Bakara 2/107)

السُّجُودِ أَنْزَلَ مِنْ وَجْهِهِمْ فِي سَبِيلِهِمْ وَرَضُوا أَنَا اللَّهُ مَنْ فَضْلًا يَبْتَغُونَ سُجَّدًا رُكْعًا تَرَاهُمْ نَهْبِي رُحَمَاءَ الْكُفَّارِ عَلَى أَشِدَّاءَ مَعَهُ وَالَّذِينَ اللَّهُ رَسُولٌ مُحَمَّدٌ آمَنُوا الَّذِينَ اللَّهُ وَعَدَ الْكُفَّارَ بِهِمْ لِيُعْطِيَ الزَّرَّاعَ يُعْجِبُ سَوْقَهُ عَلَى فِاسَتْوٍ فَاسْتَغْلَطَ قَازَرَهُ شَطَاهُ أَخْرَجَ كَزْرَعِ الْإِنْجِيلِ فِي وَمَثَلُهُمُ التَّوْرَةِ فِي مَثَلُهُمْ ذَلِكَ عَظِيمًا وَأَجْرًا مَغْفِرَةً مِنْهُمْ الصَّالِحَاتِ وَعَمِلُوا

Muhammedür rasulüllah vellezine meahu eşiddaü alel küffari ruhamaü beynehüm terahüm rukkean süccedey yebteğune fadlem minellahi ve ridvana simahüm fi vücuhihim min eseris sücud zalike meselühüm fit tevrati ve meselühüm fil incil ke zer'in ahrace şat'ehu fe azerahu festağleza festeva ala sukihi yu'cibüz zürraa li yeğiyza bihimül küffar veadallahüllezine amenu ve amilus salihati minhüm mağfiratev ve ecran aziyma: Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendirir. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara mağfiredet ve büyük mükâfat vâdetmiştir. (Fetih 48/29)

يَنْفَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ لِلنَّاسِ نَضْرِبُهَا الْأَمْثَالُ وَتِلْكَ اللَّهِ خَشْيَةً مَنْ مُتَّصِدًا خَاشِعٌ لَرَأْيَيْتَهُ جَبَلٍ عَلَى الْقُرْآنِ هَذَا أَنْزَلْنَا لَوْ

" Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune.: Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz. (Haşr 59721)

Ne anahtarıymış?

O küpün içinde oğlum karşınızdaki bir insanın durumunu ölçecek mânevî âletler gizlidir oğlum.

El kahhatün mineşşeytan el tebessüm min Allah.

Kah kah kah gülmek şeytandandır! demiş Cenâb-ı Peygamber.

Tebessüm Allahtandır!

O halde gülmek ile ağlamak arasında da bir şey vardır.

Bu âletler orada bulunur.

Hepimiz güleriz, hepimiz ağlarız.

Ama niye güleriz niye ağlarız. İkisi de muhabbetten.

Ağlayan adam da bir şeyini kaybetmiştir, gülen adam da bir şey hoşuna gitmiştir.

O da muhabbettendir.

Hoşa gitmek muhabbetten gider.

Ağlamakta muhabbetin kırılmasından husule gelir.

Mevzu aynı, birisi ön çifte birisi arka çifte. Çifte atmak demektir bu.

Bak neler var insanlarda.

Ama siz hiç farkında değilsiniz hiçbirinin.

Aha ben söylüyorum. Daha neler var bunların içinde.

Onun içi aziz cemaat birbirinizi seviniz.

İnsanlar birbirini sevmek kadar güç iş yoktur.

Efendim felan insan fenâdır.

Fenânın bile güzel tarafı vardır o tadı bulmağa savaş.

Dedelerimiz demiştir: İyilikle yılan bile kovuğundan çıkar.

İnsanları, hayvanları, nebatatları seven insan Er Rahmân Esmâsının tecellîsi kendisinde şey eder.

Rahmetellil Âlemin gurubuna girer.

Onun için bunların mümessilleri, dünya yüzündeki repirezatanları ajentaları, daha yeni birçok lakırtılar çıktı o daha yenilerini ben bilmiyorum.

Benzin deposu işte ajanta, majanta.

Bunların acentaları da, şu secdeye veya kimsenin beğenmediği şu secdeye baş koyanlarıdır.

Hepimiz Rasûlullahın getirdiği Dinin ajentalarısınız, mümessillerisiniz.

En büyük tanker Cebraîl a.s., Rasûllahın deposuna, o depodan da bize, bizde müşterilere satıyoruz.

Depodan benzin satın alamazsınız, Bayilerden alırsınız.

İşte İslamlarda secdeye başını koyanlar, Rasûlullahın büyük kendisini Allah tarafından gönderilen o büyük ne ise işte o, onun mümessillerisinizdir.

Ara sıra tankerin boşandığı zaman, doldur onu.

Efendim namaz kılıyorum!

Ehee Kılıyorsun bende biliyorum. Zâten burada işin yok.

Namaz kılıyorsan, tankerin içinin pis tutmamasını, pas tutmaması için bu.

Tanker bitmez suyu ama, bir gün biter.

Doldurmak için herkes uyurken gece kalk gece.

Gece de çok iş vardır.
Gecede ne var?
Uyku. Uyku da var yaaa.
Bazısı uyuyamaz: Doktor bey ben uyuyamıyorum?
Eeeeeee no old?
Uyku ilacı alacağım!
Hay hay. Gelir bu kuvvetli. Daha kuvvetlisini vereyim.
Nasıl?
Çok iyi uyuyor.
Tamam tamam uyu!
O zâten uyanıklığa tahammül edemiyor.
Gaflet içinde. Gafletten biraz uyandı mı sıkılıyor oradan tekrar gaflet uykusuna gitmek için uyku ilacı alıyor.
Gözünü güneşe bakarsan kamaşır, etrafını gözemezsin.
Hemen siyah gözlük takmak lâzım.
Bakma sen o uyku ilacı alanlara.
Siniri var bilmem ne!
Yok efendim böyle bir şey yok. İslamda böyle şey olmaz.
Sinir! Gelirler. oooooo ellerim tutuldu! diyor.
Ne oldu?
Kalbine bakarsın bir şey yok. Bir şey yok.
Efendim ölüyor. Kuş gibi bağardı sabaha kadar!
Ulan bu kuş mu, hayvan mı. Kuş gibi ise git baytara söyle.
De ki: Efendim bu kuş ötüyor! de.
Bunların hepsi saçma lakırtılar. Öyle şey olmaz.
İnsan hasta olur. Tansiyonu çıkar, kalbi bozulur. Bilmem ne olmuştur. Bilmem ne olur. Olur anladım.
Efendim sinir geldi!
Gözlerini açarsın, yok!
En çok hanımlarda olur haaaa.
Bazı hanımlaşmış erkeklerde de vardır.
Ben otuz senedir seyrediyorum.
Sinir hastalığı, yok sinir hastalığı diye bir şey yoktur.
Hatta bu edepsizlik, dünya tarihinde ilerliye ilerliye bir de Sinir Hastalıklara Mutaahassısı'lığı icat edilmiştir.
Ama sapıtmak başka oğlum. O başka.
Yok efendim, sinirlendim. Fâreyi gördüm sinirlendim. Felancayı gördüm!
Yok bir öyle bir şey. İslamda böyle şey olmaz.
İçi Allah diyene hiçbir şey yanaşmaz, bunlar.

Onun için aziz cemaat!
İnsanın kıymetini, yaratılışındaki değeri ancak Allahı zikreden bilir.
Allah kendini zikreden kimseyle yan yana oturur. Yan yana oturur!
Hakkı yanında göremez bilirsiniz, Allahı yanında göremezsen oğlum, boşa ibadet ediyorsun.
Ne demek?
Allah zikri insanın her tarafına sirâyet eder!

Aziz cemaat!
Şu yemek yiyorsunuz biliyorsunuz.
O yemek esnasında yaptığınız gürültüyü işitseniz, yemek yemezsiniz.
Ne demek bu efendim?
Aha müsaade edin, şu parmaklarınız kulağınıza tıkayın.
Aha şimdi yapın. Yapın tıkayın.

Çenenizi hareket ettirin, bakın gürültüye. Aha Yapın, yapın! Şey ediyorum.
Gürültüyü görüyorsun değil mi?
Hele tavuk yerken, böyle hayvan gibi yemek yersen o gürültü böyle gümbür gümbür gümbür! olur.
Ulan! Yemek gürültüsünü çene şeyinde duyuyorsun da içindeki Allah! gürültüsünü nasıl duymuyorsun?
Gürültüyü duydun mu görmüşsün demektir.
Tayyare gürrrrr gürrr! geçior.
Tayyare!..
Nerden gördün ağam?
Aaa.. Gürültüsünden.
Eeee işte o da gürültüsünden yanındadır senin be.
Bir Hadis-i Kudsi de diyor ki: İnsan tek taraflıdır bir taraflıdır insan.
Cenâb-ı Allah, insan tek taraflı değildir haşa. Tek taraflı değildir.
Allah, Cenâb-ı Allah tektir.
Yalnız milyonlarca şekilde tecellî eder Cenâb-ı Allah.
Milyonlarca şekilde tecellî eder.
Hangi uzvu insanın zikr ile meşgulsa, Allah oradadır.
Yani uzvu, o uzvu Allahın huzurundadır demek ki.
Daha başka mânâsı Allah o uzuvla beraberdir demektir.
Al odunu eline, bir herifi öldürme.
Bütün kuvvetinnen herifin kafasına çekti mi, Allah senin o elinde Kahhar Esmâsıyla tecellî eder.
Vurdun herifi geberttin.
Eeee Kahhar Esmâsı ile tecellî edeceğine de be it! diyeceksin o adama Rahmân Esmâsıyla tecellî etsen ne olur!
Bir odunna bir kişiyi öldürürsün.
İki kişi, üç kişi. Beşincisi seni ezer.
Fakat Rahmân Esmâsıyla on milyon kişiyi mest edersin.
Onun için gece kalkıp da ağam namazını kılar da bir dua etti mi on bin kişi kurtulur.
Sığortasın kıymetini bil.
O halde islamı bir çok devirde kendisi için değildir.
Başkasını da kurtarmak içindir.
Allah hepisine şefaât ve rahmet verebilmek için sizleri pınar yapmıştır. Belediyeden bir lakırtı söylüyorlar her mahalleye gidebilmesi için hoparlörler koymuştur.

Milletler azıttı mı, milletlerin içindeki onların nizamını, ruhanî düzenini, Allahın âfetini, bir Müslüman bir mahalleyi kurtarır.
Bir Müslüman bir mahalleyi kurtarır.
Ama bir edepsiz bir müslümanda bir mahalleyi mahveder.
Nasıl edepsiz Müslüman?
Namazını, orucunu morucunu kılar, fakat hased içindedir, hased içindedir.

Bir gün Rasûlu Sallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz mübârek sahabelerine vaaz ederken Hücre-i Saadetin yanında da Hz. Aîşe validemiz. Allah şefaatine nail eylesin. Âmin.
Hz. Aîşenin bir şeyi hatırıma geldi ama onu sonra...

Demiş ki zamanı evâhilde, Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem anlatıyor:
İkiyüzbün kişilik bir memlekette yetmiş bin kişi birbirinden habersiz gece evlerinde teheccüd namazınâ kalkmışlar.
İki yüz bin kişilik bir şehirde şu evdeki kalkmış.
Öteki evdeki kalkmış. Birbirlerinden haberleri yok. Teheccüd namazınâ kalkmışlar.
Abdestlerini almışlar.

Peygamberden, ulan Peygamber devri, Peygamberden çok evvel ki devirlerde namaz var mıydı?
Namaz teeee Hz. Âdemden beri başlamıştır.
Secde etmek ne demektir.
Meleklerden bize intikal etti namaz.
Teheccüd namazınâ kalkmışlar.
Mahallenin birisinde de yine bu inananlardan ikisi gayru-ı meşru zinâ yapıyormuş.
Erkek erkeknen zinâ yapıyormuş.
Cenâb-ı Allah o yetmiş bin kişi namazda olanlarda dahil olduğu halde şehrin birden altını üstüne getirmiş. Mahvolmuş.
Ordan mübârek Aîşe validemiz: Yâ Rasûlallah demiş birden bire.
Yani bu nasıl iş! demiş.
Yetmiş bin kişi teheccüt namazında olsun.
İki tane edepsiz bilmem ne yapsın.
Bunların altını üstüne çıkar.
Taalukum Yâ Aîşe. Gel buraya yâ Aîşe! demiş.
Çıkışlar şeye. Mescidin dışarısına. Medinede oluyor bu. Kumluk orası.
Geç yalın ayak, o zaman nerde böyle ayakkabılar, naylonlar, falanlar.
Naylon iç deydi o zaman, şimdi dışa vurdu.
Anlatmağa başlamış.
Böööyle o mübârek ağzı ile İlahî hoparlörden mübârek dudaklarından çıkan o güzel sözleri hep mübârek yüzüne bakarak.
Rasûlullah Efendimizin böyle omzlarına kadar saçları var.
Ela gözleri var. Nur-u Rasûlu. Onun gibi güzel yoktu.
Hz. Ebu Bekir bakarmış: Yâ Rasûlullah sen ne güzelsin!dermiş.
Ebu Cehil bakarmış: Senin gibi çirkin adam yok!
İkisine de gülermiş Rasûlullah.
Yâ Rasûlullah niye Ömer demiş atayım şunu.
Yok demiş yâ Ömer demiş. Ben bir aynayım demiş. Kim bakarsa bana kendi yüzünü görür demiş.

Onun için hepiniz aynasınız oğlum!
Herif bilmem ne etti diye kızma!
İslamı kimse tahkir edemez.
Efendim, geliyor yüzü, mezbahadan et yemiş köpekler gibi gece gelirler, kavga etmişler.
Ne oldu?
Efendim mahalleye gidiyordum da hiç tanımadığım bana vurdu.
Ulan bana niye vurmuyor? İmam Hasan Efendiye niye vurmuyor? Durup dururken niye .
Efendim benim bilmiyorum kabahatim yok!
Bir var, eeeelbet kabahatı var.

Onun için Rasûlullahın Nurunu yüzünde tecellî ettirirsen kızmazsın.
Zâten kızmak İslam işi değildir.
Birine kızmanın peşinde sabırla, sabır
Min cimile min cumuhu min câmihi kudretihi.
Gemleriyle tutarsan hiddetini, hiddetini o sabır değildir.
Sabır, karşındakini hiddet ettin aman sabır et.
O sabır değildir. O frene basmak demektir oğlum.
Şey gidiyor, baktı ki yuvarlanacak, frene basmak demektir. O kendin için.
Sabır, karşındakinin bütün edepsizliğine karşı hilmi şefkatle bakabilmektir. Sabır bu.

Mübârek Rasûlulahın Uhud Harbinde dişleri kırıldı da ellerine kaldırmış: Yâ Rabbî sen bunları affeyle, ne yaptıklarını bilmiyor! diyor.
Bunu ancak işte Allahın Rasûlü söylüyor.

Anlatırken bir aralık yerde karıncalar vardır, büyükçe.
Hz. Aişe validemizin bacaklarından yukarı dizlerine kadar karıncalar toplanı vermiş.
Farkında değil mübârek kadın. Çünkü nasıl farkında olur yav Rasûlullah konuşuyor yav. Dalmış tabi.
Derken o karıncalardan bir tanesi ısırırvermiş.
Dinlerken Hz. Aişe Validemiz şöyle bir yapmış. Yine dinliyor.
Rasûlullah demiş: Yâ Aişe ne oldu? demiş.
Yâ Rasûlullah nemeli demiş Karıncalar ayağıma çıktı demiş.
Eeee hepsi mi ısırıldı yâ Aişe? demiş.
Yok Yâ Rasûlullah, bir tanesi.
Sen kaç tanesini öldürdün! demiş.

Yaaaaa bunda Ders-i İbret var.
Onun aksi de câri.
Nasıl aksi de câri?
Bakarsın Celâli İlahî tecellî edecek, zelzele olacak.
Bir müslümanın birisi kendi.
Demin dedim yâ hani bir şeyi var, küp var içinde mânevî ölçüler, âletler var.
Haaaa oradan bir sismoğrafı vardır herifin.
Zelzeleyi evvelden haber verir bu şeyi sismoğraf,olduğu zaman. Üniversite sismoğrafı değil bu.
Yaaa bir sıkıntı gelir.
Secdeye kapanır: Yâ Rabbî burda ümmeti Muhammed var.
Sen bilirsin Yâ Rabbî Sen bilirsin!
Zelzele olur, hiçbir burun kanamaz.
İşte orada o âletlerden çok var oğlum.
Ne âletleri? Ne âletleri?
O âletler bulup o âletler bul.
Nasıl?
Gülmeyle ağlamak arasındaki Sır Köprüsünü bul.
Efendim sen biliyor musun?
O sana ne? Bilirim bilmem. Ya bilirim ya bilmem.
Eeeee bana da ver!
Yağma yok. Öyle yağma da yok.
Bilsem zâten yazar satarım şimdi para kazanmak çok.
Bilmem akrep muskası, bilmem ne muskası kıyamet gibi gidiyor sokakta. Ama akrep muskasını satan. Satan herifi akrep ısırıyor.
Dünyada iyi insan tükenmez aziz cemaat, her zaman vardır.
Bu gibiler gönülden konuşurlar.
Doğruluk onların şîârıdır. Zâten doğruluk gönlün konuşması.
Gönlün konuşması nedir?
Nur-u Muhammedinin olduğu yerden geçti mi lakırtı süzülür.
Putay Rasûlullahta erir. Bakırla altını putaya koyduğün zaman, bakırla maden birbirinden ayrıldığı gibi.
Onun için gözün göremediği, kulağın işitemediği, burnun alamadığı kokular, hadiseler, sesler vardır.
Bunları kalb gözü taşıyan insanlar görürler, duyarlar ve koklarlar.
Bu gibiler gizli değildir.
Nerede gizlidir acaba, mağara da mı?
Yok yok yok!

Ayna olmadan insan kendini göremez . Eline bak göremezsin.
Kendini görmen için aynaya lüzum vardır.
Kendindeki kokuyu almak için sana senin kokunu aksettirecek aynalar vardır.
Kulağa vuracak güzel sesler duyuracak, aks-i sedâ yaptıracak insana.
Bak sesini duyamıyorsun kulağını koyduğun zaman bu zaman gürültüyü hissediyorsun.
Bu da bir ayna.
Gülmekle ağlamak arasında da bir ayna gizlidir. Orda kendini görürsün.

Bu lakırtıların mânâsı çok incedir aziz cemaat!
Bu sözler, herkesin söylediği sözlerdir.
Söylenmeyen veya söylenemeyenlerin esrârı bu söylediklerimde gizlidir. Anladınız mı?
Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin, dili yetmeyip de söylenemeyenlerin esrârı şimdi söylediklerimde gizlidir.
Bu sözler kalb gözü olanlara Sırr-ı Mârifet sürmesi çekmek istiyoruz, gözlük veriyoruz demektir.
Bunu anlayan anlar.
İçinizde boş adam yok yavv. Hepiniz dolusunuz.
Dolu amma iyice konserve kutusu gibi kapalısiniz.
Açacağınız yok elinizde.
Konserve kutuları kapalı..
Yok keserinen vursa ulan bu getirdi kara çiviynen vuruyum derse çivi o tarafa fıskırır olmaz.
Onun güzel açacağını bulun.

Taş yanmaz bilirsiniz aziz cemaat. Taş, taş.
Taşı amma ateş yakar.
Taş çok serttir. Ateş amma çok yumuşaktır tartamazsınız.
Taşı su deler. Taş katıdır. Su ise mulayim.
Kireçte var. Su da sudur. Fakat su kireci eritir.
Bak neler gizli dünyada.
Her an Allahın yed-i kudretinde olduğunu ikrak edebilmek için bunu düşünmek lâzım.
İhlas işte budur.
Bunlar bir nevi târif. Şu şöyledir, bu böyledir.
Açıklanamaz çünkü Rububiyet Sırrının demin dedim ifşâsı küfürdür. Şimdi şuradan öyle şeyler var ki bunları söylese, söylense bilsem de söylesem ya Kanun beni tevkif eder.
Yahut bu herif cizivit oldu dersiniz.
Anlaşılmaz güldür oğlum.

Onun için aziz cemaat bu açılmayan konserve kutusunun, kulağındaki elini koyduğun zaman duyduğun ses, zâten sen kendi sesini de duymuyorsun.
Bak ben buradan konuşuyorum aziz cemaat,
Hepiniz uzaktasınız.
Ama kulağınızdan duymuyorsunuz.
Sanki kulaklarınızdan uzuuun bir hortum, görünmeyen benim buraya gelmiş ağzımda hissediyorsunuz sesi, kulağınızda değil!
Dikkat edin, sesi benim ağzımda duyuyorsunuz kulağınızda değil.
Değil mi?
Bak ağzımın içinde sesi hissediyorsunuz.
Ama beni de yine burada görüyorsunuz.
O halde kim görüyor oğlum. Kim işitiyor.

Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim diyor Cenâb-ı Allah.
İçinizde sizin yerinize Allah görüyor.
Sizin yerinize Allah işitiyor.
Ben size sizden daha yakınım.
Aç konserve kutunu da beraber hemdem olun beee!
Anlayamadı? Kabahat bende değil.

Onun için bu kutuları, o küpleri bunlar ne kutu var ne küp var.
Var ama anlatmak için küpler var, anlatmak için.
Gidip de konserveceide konserve arama oğlum.
Konserve sensin zâten. O konserveyi ya aç, adam akıllı ol.
Yahut da onu dâima kokutmamak için kendi kendini tuzla!
Bunların hikmetleri vardır dünyada âyettir bunlar.
Koskoca denizde balık vardır, zehir gibi tuzlu suda yaşar.
O mübârek balığı alırsın, bir damla tuz koymadan yiyemezsin onu, hikmete bak.
Bunlarda Allah bir şeyler.
İşte kapılar bunlar anahtarlar bunlar.
Biz öküz gibi bakarız!
Parıl parıl kokmuş mu, kokmamış mı?
Kaç para kilosu sekiz lira, aha olur aha.
Paramız yok. Yok efendim bir lira!
Ulan onlar denizden çıktı deeeey Karadenizden çıkıyor Eskişehir bu nasıl geldi
biraz hele düşün. Biraz fikri imal et.
O halde böyle fikri imal edersen bir saatlik, bir anlık tefekkür bin yıllık ibadete
bedeldir.
Allahın hikmetine bakın!
Karadenizden çıkan balık geliyor, Kaymazdaki, Kaymazlı Hasan Efendi geliyor.
Ulan balık alalım! diyor alıp götürüyor eve veriyor.
Aldığı balıkta tabi kokmuş. Herif farkında değil götürüyor eve.
Evde bir zehirlenme, bir isal haydiii.
Karadenizdeki balığa verilen emre bakın.
Ağa tutulacaksın. İstanbul Boğazından gireceksin.
Kayıkçı Hasan tutacak seni.
Yemiş İskelesine getirecek, ordan kontrolden çıkacaksın, satılacaksın.
Sen yalnız sepete konacaksın.
Kamyonnan Eskişehir balıkçısı bilmem balıkçı Hüseyine gideceksin. Kaymazlı Hasan
Efendi geçerken seni görececek, alacak!

KELİMELEER:

Mutahassis: Bir işin hakikatını, içyüzünü çok iyi bilen. Bir meslekte mahir olan. Has ve mahsus olan.

Sirâyet: Yayılmak, bulaşmak, geçmek.

Uzv: Uzuv. (Uzv) Bir canlının vücut yapısının kısımlarından herbiri. Azâ. Organ.

Mezbaha: Hayvanları kesecek yer.

İbret: Uyanıklığa sebep olan ders. Çok çirkin ve düşündürücü. *Tuhaf, acâyip.

Sismoğraf: deprem şiddeti ölçen âlet.

Putâ: Pota. f. Toprak veya mâdenden yapılmış, kimyacı, eczâcı, mâdenci veya kuyumcu âletlerindendir. Altın, gümüş ve benzeri mâdenlerin eritilmesine mahsustur.

Aks-i sedâ: Sesin bir yere çarpıp geri gelmesi. Yankı. Çok evvelden söylenen bir hakikatın sonradan tekrar edilmesi.

Tevkif: Alıkoyma, tutma. Hapis olarak bekletme. Vakfetme. Arafatta mevkaf olan yerde durdurmak. Bir kimsenin koluna bilezik takmak.

ÂYET:

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَنَحْنُ نَفْسُهُ بِهِ تُؤَسَّسُ مَا مَعَلَّ الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا وَلَقَدْ

"Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid: Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. (kaf 50/17)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-27

NUR-u RASÛLULLAH ve GECELER

Sen o sırada kokacaksın.

Gideceksin evde yiyecekler seni.

Hepisi ishal olacak.

Bir tanesini ishalden öldüreceğim! demiş Cenâb-ı Allah.

Bak bak, bak neler oluyor.

Bunlar uzak tecellîler olduğu için hafızamıza, göz projeksiyonumuza girmediği için idrak edemiyoruz.

Bunların ifşâsı güçtür. İnsan çıldırır insan.

Öleceğin vakti de bilirsin ya. Felan gün, felan saatte sen ölececeğin.

Ama hangi saniye de öleceğini, onu Cenâb-ı Allah bilir.

Ne insanlar var ki altı ay evvelden diyor: Ben felan gün öleceğim! diyor ve ölüyor.

Ama bunlar sivrilmiş insanlar, sivrilmiş. Allah her şeyi be etmiştir.

Beyânı da gelip ağzınâ koymaz. Sen kendin bulacaksın.

Bunları bulmak için daima söylediğimiz gibi aziz cemaat.

Daima abdestli bulununuz, gezmede, ayakta, yatakta velhasıl her yerde.

Aha şimdi çıktık câmiden.

Kimisinin abdesti gelmiştir, helâyâ gider.

Şadırvan orda aliver abdesti ondan sonra git.

Bir şey olmaz korkma.

Efendin ben evde alırım!

Allah Allah! Eve kadar gideceğine rabor mu var elinde.

Alırsan abdest Yâ Rabbî, şu demektir ağzınan da, ben belki eve kadar, yaa oğlum sen bilirsin.

Ama ben hazırım Yâ Rabbî! demek.

İşte ihlâs bu. İhlas denilen bu. İhlaslı ol, ihlâslı.

Takvâ, takvâ, takvâ!..

Efendim takvâ iyidir, ihlâs iyidir!

Hep Hacılar konuşurlar birbirleriyle arada ne ihlâs var ne takvâ var.

İşte daha yeni Yeni câminin orda Büyük Câminin orda namaz vaktinden evvel efendim takvâ ,hoca efendi söyledi, takvâ.

Ne ağam takvâ?

İşte takvâ efendim ne, takvâ takvâdır.

Eeee şöyledir, böyledir felan.

Eeee sonra eeee yarın gideriz köye koyun almağa der.

Ulan yarını nerden karar verdin.

Takvâ, makva ihlâs hepisi, hebaen mensure oldu.

Bunlar yalancı insanlar.
İhlas demek, her an-ı vahidde Allahın yed-i kudretinde olduğunu düşünebilmektir
oğlum. İhlas bu.
Düşünemediği için hiç kimse ihlâsa varamıyor.

Daima abdestli bulununuz aziz cemaat.
Gezmede ayakta, yatakta velhasıl her yerde.
Bu işte ihlâs demektir.
Her an Allahın yed-i kudretinde hazır olduğunu ceseden ikrar demektir abdestli
gezmek.
Zâhir bilgi ile Kudsi Âleme, kendini kalb gözüyle mahluk olup hareme girmeye
müsaade yoktur.
Bunlar olursa kıldığımız şeriat namazı, kalb namazımızla birleşir.
Birleşmezse noksan olur.
Eeee efendim bizim birleşmiyor da! Bi hoşluk duyarsın o kadar.
Sabaha kalkarsın oh namazımı kılacağım oooohhhh bi kılar güzel.
Bi hoşluk duyar. Gözü yaşla dolar.
Bi de yaş dolar gözü işte o kadar fazla yok!.
Ama bunların bu kadar olmadığı âşikârdır aziz cemaat.
Namazdan zevk duyun.
Sabah namazında güzel ezanlar okunuyor.
Yahut çok evvel gece kalktın kapını açtın ki ay ışığı var.
Pencerede ohhhh.
Herkes uyuyor çıt yok.
Ohhhhhh Yâ Rabbî! mest duyuyorsun böyle. İçine bir hoşluk gelir.
Namazını kıalarsın işte iki rekât.
Yâ Rabbî Sen bilirsin.
Sen Ümmet-i Muhammede mağfiret eyle!
Sen benim içimi de biliyorsun ne lâzımsa bana Sen bilirsin!
Bazen ağlama gelir.
Gözünden yaşlar, Allahın hoşuna gider o halin.
Bir hoşluk içindesin.
İşte o kadar, fazla yok.
Ama bu o kadar değildir aziz cemaat bunun daha ilerisi vardır.
Nesi vardır?
İstediğin ANda istediğin şey olur.
Allahuekber! dersin Kâbeyi görürsün.
Olur mu?
Olur ya! Televizyonu çeviriyorsun da Eisenhowerin, konuşmasını nasıl görüyorsun.
Onu adam yaptı.
Efendim böyle?
Olur ulan olur olur, olur!
Sen bakma o olmaz diyenlere. Onlar ne yaptıklarını bildikleri yok.
Irmak kenarında ayaklarını yıkayan suyun kıymetini bilmez.
Çölde olan suyun kıymetini bilir.
Kıymet bilmek için insanda, kıymet benim kıymetimi mi senin kıymetini mi?
Yok efendim kendin kıymetini.
İnsanlık kıymetini bilmek için insan.
İnsanlık kıymetini bilirse insan kıymet bir cevherin ortaya, iki tane taş götürsen
bunları ben buldum efendim.
Bu elmadır, bu da yalancıdır.
İşte kıymet bu.
Elması hemen alırsın, ötekini atarsın.

İşte senin içindeki elması, asıl Nur-u Rasûlullahı, meleklerin secde ettiği nüveyi bulduğun dakikada ötekilerin hepsini atarsın.

Perdeler açılır.

İşte bu kıymeti bulabilmek için: Ruhundan; hasediii, yalanıı, aldığın gıdadan haramıı çıkarmak lâzımdır! diyor Cenâb-ı Allah.

Bunların olmasa insan bomboş olur oğlum. Bomboş olur

Âmin.

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ehli beyti Muhammed.

Subhaneke Yâ Allam, Tealeyte Yâ Selâm!

Ecirnâ minen- nâr vebi affike Yâ Mücir!

Allahümme entel Mennânü Bediüs- semâvati velard!

Zül celâli vel ikram!

Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!

Yâ Allahu celle celâlihu!.

Yâ Rabbi!

Sen ibadetlerimizi kabul ve İndi- İlahinde makbul eyle Yâ Rabbi!

Bize Sabır ihsan eyle! Midemize haram lokma nasip eyleme Yâ Rabbi!

Daima helâl yoldan bize mazruk eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü âfat-ı belaiye, âfat-ı semâiye, âfat-ı araziyyeden, sel, su, zelzele, âfatından sen mahsun kıl Yâ Rabbi!

İcab ettiği zaman ordumuzu düşmanlara karşı Mansur u muzaffer eyle Yâ Rabbi!

Memleketimizi her türlü düşman istilasından muhafaza buyur. Beti bereketi artır Yâ Rabbi!

Hastalarımıza, dertlilerimize deva ve sıhhat ihsan eyle Yâ Rabbi!

Yarın âhirete teşrif ettiğimizde bize kabirde sual meleklerinle iltifat nasip eyle Yâ Rabbi!

Âhirete intikalimizde Rasûl-i Muhteremin mübârek Yüzünü görüp, ellerinden öpmek nasîb-i müyesser eyle Yâ Rabbi!

Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbi!

Her işimizde Muaffak kıl Yâ Rabbi!

Dirilik sağlık ver Yâ Rabbî.

Lillahil Fatiha

KELİMELER:

İfşâ: (C.: İfşâât) Duyurmak. Fâşetmek. Meydana çıkarmak. Gizli bir şeyi herkese duyurmak.

Takva: Bütün günahlardan kendini korumak. Dinin yasak ettiğiinden veya haram olduğunda şüphesi olan şeylerden çekinmek.

Mazruk: Rızıklanmış, ihtiyaçları verilmiş. * Bahtiyar. Saadetli, mutlu.

NUR-u RASÛLULLAH ve GECELER

Namazdan sonra Hafız Efendi bir âyet-i kerime okudu.

O âyet-i kerimenin bir Arabça iskelet mânâsı var.

Bir Arabça bir âyete kerime okunduğu zaman bir hamal arabın, basit bir arabın anlayacağı mânâ vardır.

Biraz okumuşunun anlayacağı vardır.

Bir daha, bir daha, bir daha.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin hadisine göre Kurân âyetlerinin

yedi mânâsı vardır.

Ve her âyet-i kerimenin yedi mânâsı vardır.

Bunlara Kurânda icaz derler, icaaaaz.

Bu okunan âyet-i kerimenin sonunda da biliyorsunuz Sadakallahül Azim diyeceği zaman İnna rahmetellil âlemin.

Vema erselnakeinna rahmetellil âlemin.

Cenâb-ı Allah Kurân-ı Keriminde:

Biz seni âlemlere rahmet için gönderdik. buyuruyor.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem kendi şahsına ait bir âyet-i kerime bu.

Kurân-ı Azimuşanda Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin şurada

Mim harfi ile başlayan ismi bir yerde geçer.

Bir âyette geçer. Her yerde geçmez.

Cenâb-ı Allah bile mübârek ismiyen bir yerde kendisine hitap ediyor. Diğerinde El Müddesir, Tâ-Hâ, Yâ-Sîn, Rasûlüm, Habibim, Ahmed, Mahmud diye hitap ediyor.

Onun için Cenâb-ı Allah bile Rasûlullahın mübârek ismine hürmet gösteriyor.

Onun için onun mübârek Mim ile başlayan harfli ismini sokakta ağzınıza almayın.

Bazı serseriler, câhiller vardır.

Sokakta hemen eline sarılır.

Salavat-ı şerife getirmeğe başlar.

İçinden getir oğlummm!

Bunlar çok ince işlerdir.

Abdestsiz iken Rasûlullah Efendimizin mübârek ismini ağzınıza almayınız efendim!

Allah indinde rıza, Rasûlullahın şefaatine nail olmak tazim ile olur.

Tazim demek, bunlara dikkatle olur.

Onun için abdestsiz gezmeyin diyorum size.

Câminin içinde Rasûlullah Efendimizin ismi mübârekini alırsınız.

Bir yerde Rasûlullah Efendimizden bahsedilirken, Rasûlullah Efendimiz, Rasûli

Ekrem Efendimiz, Peygamber Efendimiz.

O ismi almayın!

Çünkü insan dünya soytarılarla dolu.

Yalın ayak Arab! diyen bazı soytarılar da var dünyada onun için.

Onun için çok dikkat edin.

Kurân-ı Kerimde bile Rasûlullah Efendimize âyet-i kerimede denir ki : İkre' bismi rabbikelleziy halak seni halk eden Allahının ismiyle oku diyor Yâ Habib diyor.

Halekal'insane min 'alak

İnsanı alakadan halk eden, Seni alakadan halk ettik demiyor edebe bakınız Kurân-ı Kerimde.

Seni halk eden İkre' bismi rabbikelleziy halak Seni halk eden Allahının ismiyle oku.

Halekal'insane min 'alak ki o Allah insanı da bir pırtıdan yarattı. Rasûlullah

Efendimize onu bile kondurmuyor dikkat edin Allahın tazimine.

Allah tazim ederse Rasûlullah'a biz ne oluyoruz.

Onun için ordaki Nur-u Rasûlullahdır, Nur-u Rasûlullah.

Nur-u Rasûlullah, her müminde, her kâfirden kim olursa olsun düşünen, bilen her insanın kalbinde mevcuttur Nur-u Rasûlullah.

Namaz, niyaz, ibadet, taat bu nuru ortaya çıkarmaya yarar.

Namaz kılmakla, oruç tutmakla, zekât vermekle, hacca gitmekle insanın şekli değişmez.

Şeftali ağacının dibini kazarsan, bakarsan ona su dökürsen şeftali verir.

Ne kadar bakarsan bak şeftali ağacında üzüm olmaz.

Onun için ibadet, taat insanda gizli olan bir şeyi ortaya çıkarır, bir şeyi.

Cenâb-ı Allah insana beş hassa vermiştir.

Bakınız parmaklarımız bir, iki, üç, dört, beş.

Bunların bütün oynayışları, hareketleri Cenâb-ı Allahın izniyle olur.

Yalınız Cenâb-ı Allah bu parmakları Onun izniyle oynatırsın.
Yalınız irade-i cüzziye vermiştir hangisini oynatacağını sana bırakmıştır. Ben bunu oynattım. Allah buna karışmıyor, buna da karışmıyor.
Hangisini oynatırsan oynat!
İrade-i Cüzziye verdiği için parmağını biçimsiz oynatırsan kafanı kırarlar. Onun için haram, cehennem, cennet bunun için yaratılmıştır.
İrade vermiştir ben bunların hepsini ben oynatırım.
Amma arzuladığını sen oynatırsın demiş irade vermiş sana, bir mükellefiyet vermiştir.
O halde bu parmağını biçimsiz oynatırsan kafanı kırarlar.
İşte bu parmağını nasıl oynatacağın, rızaya nasıl gideceğın,
Sallallahu Aleyhi Vessellemi göndermiştir kâinata.
Onun için ibadet insanın içinde meknuz olan Nur-u Rasûlullahı ortaya çıkarar.
Kurân-ı Kerimde zâten: ve lakinne ekserahüm la ya'lemun âyet-i kerimenin birisi bu.
ve lakinne ekserahüm la ya'lemun
Fakat onların çoğu bilmezler.
Kimler onlar?
Hepimiz. ve lakinne ekserahüm yechelun
Bir kısmı da câhildirler, onların ekserisi câhildir. Bir kısmı da gafildir.
La yalemun olanlar.
Ekserihum la yalemun fakat onların çoğu bilmezler, bilmemezlikleri doğrudan doğruya kendi kibirlerindenidir.
Bilmeyen insan kibir içindedir.
Ekserihum câhilun. Fakat onların ekserisi de câhildir.
Onlarda şirktedirler, câhil adam da şirktedir.
Ve ekserihum gafilun. Gafil adam da bir elini o tarafa atmış, bi elini bu tarafa çekip duruyor.
Şu Hoca böyle dedi. Bu Hoca böyle dedi.
Acaba şurada secde lâzım mıdır?
Yok efendim gül kokladım orucum bozuldu mu?
Efendim şuramı kaşdım.
Bunlar serseri sınıfıdırlar.
Bunlara ahrette hiçbir şey yoktur.
Süpürgeci bile olamazlar.
Hiçbir şey olamazlar.
Süpürgeci bile olamazlar.

İbni Nakkâş vardır. Müfessir. 763 Hicri tarihinde vefat etmiştir.
İbni Nakkâş cilt cilt kitapları vardır.
Hiçbir yere müracat etmeden Kurânı tefsir etmiştir.
Bir, bir daha vardır Niğmetullah Nahcivanî denir.
İki ciltlik onunda vardır.
O da hiçbir yere şey etmeden, müracat etmeden Kurânın icaz mânâlarını şey etmiştir.
İbni Nakkâş kitabında der ki:
Kurân-ı Kerimde bir, iki, üç, dört kelimelik bir âyet vardır.
Bu âyet-i kerimenin içinde beş tane Mim vardır, Mim
Birbirini takip eder. Bunları keşfeden adam bu nura kavuşur! der.
Mânâsı ama onun o nurlan alakası yok. Derinliğinde var.
Ala ümemim mimmem meak
Bir iki, bir iki de onda beş tane Mim.
Bu Mim leri birbirine eklersen oğlum varyoz olur.
Şöyle bir buzdan yapılmış bir sürahi vardır.

Su donmuş buz olmuş.
Güneşe arz ettiğin zaman eriyi verir.
O buz sürahi su oluverir.
İşte Ala ümemim mimmem meak âyeti senin içine girdiği zaman, o zaman olur parlarsın.
Kafan bambaşka olur.
Yok olur insan.
Suyu sıcağa tuttuğun zaman bir saat sonra çaydanlığın dibinde su kalmıyor. Hepisi buhar olup gidiyor.

Onun için aziz cemaat bu lakırtıları bir yerde bulamazsınız.
Kitap sayfalarında da yoktur.
Âhir zamandayız.
Hepimizin çoğu da kırkı aşmıştır.
Kırk sene daha yaşayacak değiliz.
Âhirette kahveler kurulmuş. Lokantalar, sinemalar, balolalar, Câmiler, Mescidler hepsi vardır. Hangisini istersen?
Efendim nasıl varımış?
Âhret âlemi bu vücut nesnesi ile görülmez fakat secdeye başını koyanlar buna adam akıllı inanmıştır.
Yarın bu toz duman dağılacak kimin atlı, kimin yayan olduğu ortaya çıkacaktır.
Görüşürüz aşağıda. İsteddiği kadar vır vır!.. etsin.
Şurda bir adam varsa geçerken, otomobiller, binalar, elbiseler, mağazalar şunlar bunlar.
Geçerken kimi idi bu?
Efendim vefat etti dedi.
Vefat eder, ölür, geberir, çatlar insan. Zıbarır.
Seksen türlü ölüm vardır.
Vefat etmeye çalışalım.
Vefat da etmeyelim kalıp değiştirelim.

Onun için âlemlere rahmet gelen Rasûlullah Efendimiz şu girdiğimiz Recep Ayını çok methederdi.
Bilirsiniz biz İslâmların bir çok geceleri vardır. Gece, gece!..
Bu geceler; Regaib Gecesi, Mevlüd Gecesi, Berat Gecesi, Mirac Gecesi, Kadir Gecesi.
Bu geceleri her İslâm bilir bilirsiniz.
Regaib bu içini geçtiğimiz için söylüyorum mevzumuzda değil.
Regaib Arabçada regibe kelimesi vardır regibe.
Bu cemidir, çoğuludur. Gözlük, gözlükler gibi .
Regibe, regibeler regaib. Rağbet olunan şey demektir regaib.
Recebin ilk cuması perşembeyi Cumaya bağlayan gecedir, değişmez bu.

Şimdi iyi insanlar, mukaddes insanlar, Allah insanları.
Onların kendi hususî kanunlarıyla ifade edelim.
Bazı hocalar çıkar vaaza:
İşte efendim bilmem ne ettikleri gece, aman aman aman aman amaaaaan maazuallahu Teala!
Böyle edepsizce lakırtı edilmez.
Regaib kelimesinin Arabçada bir de kevnî mânâsı vardır.
Ben iyi bilirim Arabça haaaa.
Öyle bennen fındık atılmaz.
Öyle gaveleynen güveleynen iş yok.
Regaibin iki mânâsı vardır.
Birisi regibe den gelir; rağbet etmek, kıymet etmek.

İkincisi de gayb mânâsına gelir bir mânâsında, gayb mânâsına. Nerdeymiş bu?
Ben Ahteri de bulamadım.
Bazısı söyler. Ulan Ahteri şu kadar kitap.
Firuz Abadî nin atmış ciltlik okyanus diye bir luğatı vardır.
Yedi yüz elli bin kelime vardır içinde.
İlk Arap lüğatını yazan insandır. Altmış cilt.
Onu tevhis etmiştir Türkçeye mürkçeye.
Aç onları da bak. Ama nasıl açacaksın.
Nur-u Rasûlullahın Nur-u Muhammedinin Sallallahu Aleyhi Vessellem Levh-i
Mahfuzdan ayrılıp dünyaya indiği gecedir Regaib Gecesi.
Gök ehli bizden aşağıya gitti diye üzüldüler, onlar için gayb.
Arz için şevk-i şadumanî Rahmet Gecesidir.
Rasûlullah Efendimizin valide-i muhteremeleri, Allah şefaatinde mahrum
eylemeye. Hz. Âmine, mübârek babaları Abdullah bunların evlendikleri gece değildir
Regaib Gecesi.
Yanlış anlamayın! Hz. Aminenin kendisinin hâmile olduğunu hissettiği zamandır.
Anlaşıldı mı?
O gece ben hâmile oldum diye hissetti.
Aş görmeye başladı, işte bilmem şunu kesildi, bunu kesildi.
Kendisinin hâmile olduğunu anladığı gecedir Regaib gecesi.
Yoksa Hz. Abdullah ve Hz. Aminenin evlendiği gece değildir.
Onun için bunu karıştırmayın.
Büyük insanların, Allahı bütün beşeriyeti bildirdiği insanların, hayat-ı
hususiyelerine parmak atmak, biçimsiz anlamak, şirke sokar insanı şefaatinde
tekme yemeğe başlar insan.

İkincisi Regaib Gecesinde sonra Mevlüt Gecesi.
Mevlüt Gecesi kâinata nurun indiği gece. Rebuevvelin 12. gecesi.
Hep gece oğlum!
Gündüz değil baksana. Hep gece!
O halde gece namazinâ kalk.
Hep gecedden bahsediyor, Perşembe gününden bahsetmiyor.
Başka bir gece daha var.
Berat Gecesi Şabanın 15. gecesi.
Bununda kâinata rahmetin indiğini biliyoruz.
Cebrailin Hz. Rasûle görülüp Sen Peygambersin tebliğ ettiği gece.
Berat Gecesi.

Birde Mirac gecesi vardır.
Ramazanın 27. gecesi.
Hergün Mirac Gecesi oğlum bakma.
İşi gizlemek için yirmi yedi neyi getirmişler onu.
Ötekiler gaflet içinde.
Gaflet içinde şey eder yirmi yedinci gece sabaha kadar oturur oturur, bir yer de
açılmaz!

Ötekisi Kadir Gecesi Kurânın Cebrailin tankerine konarak Hz. Rasûlün kalbi
mübârekine böyle civatalalıp indirildiği gece Kadir gecesi.
O halde mirac Rasûl-i Ekrem için eftaldir.
Kadir gecesi ümmetine eftaldir.
Kadir gecesi bizim, Mirac gecesi Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesselemindir.
Efendim Miraca Rasûlullah Efendimiz nasıl gitti?
Hala münakaşa ediyor. Hala hocalar, alimler münakaşa ediyor.
Efendim acaba uykuda yakaza halinde mi gitti, rüya mıydı, nüma mıydı?

Böyle birbirine Hacivat gibi: Yok rüyaydı yok buydu!

Ben size açıkcasını söyleyim.

Kurân-ı Kerimi açıp bakın oğlum.

Bunları mırıldanan herifler Arapda bazen Arapça bilmez.

Sübhanellezi esra bi abdihi leylem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi.

Subhanellezi!

Aman Yâ Rabbî.!

KELİMELEER:

İrade-i Cüziye: Allah tarafından insanın kendi salâhiyetinde bıraktığı istek, arzu. İnsanın herhangi bir tarafa meyiletme kuvveti ve isteği. Az ve zayıf irade.

Varyoz: Balyoz. Kazık çakmak, büyük taşları kırmak için kullanılan uzun saplı, iri ve ağır çekiç.

Maazuallah: Allaha sığındık. Allah korusun.

Regaib: (Ragibe. C.) Çok istenilecek şeyler. Hediye, atıyye. Çok rağbet olunan şeyler. Bol bol ihsan etmek.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Şevk: Çok istek, şiddetli arzu. * Neş'e. *Bir şeyi bir yere şeye sağlamca bağlama. *

Memnun. Şâduman

Şaduman: (şâd-mân) f. Mesruriyet, sevinçlilik. * Mesrur, bahtiyar.

ÂYETLER:

خَلَقَ الَّذِي رَبِّكَ بِاسْمِ أَقْرَأَ
عَلَقَ مِنْ الْإِنْسَانِ خَلَقَ

"İkre' bismi rabbikelleziy halak. Halekal'insane min 'alak : Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılarmış yumurtadan yarattı. (Alak 96/1-2)

يَعْلَمُونَ لَا أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنْ آيَةً يُنَزَّلُ أَنْ عَلَى قَادِرٍ اللَّهُ إِنَّ قُلَّ رَبِّ مِّنْ آيَةٍ عَلَيْهِ نُزِّلَ لَوْلَا وَقَالُوا

Ve kalu lev la nüzzele aleyhi ayetüm mir rabbih kul innellahe kadirun ala ey yünezzile ayetev ve lakinne ekserahüm la ya'lemun: O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler. (Enâm 6/37)

يَجْهَلُونَ أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنْ اللَّهُ يَشَاءُ أَنْ إِلَّا وَالْيَوْمِ كَانُوا مَا قُبْلًا شَيْءٍ كُلَّ عَلَيْهِمْ وَحَشَرْنَا الْمَوْتَى وَكَلَّمَهُمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَيْهِمْ نَزَّلْنَا أَنَّا وَلَوْ

"Ve lev ennena nezzelna ileyhimül melaikete ve kelemmehümül mevta ve haşerna aleyhim külle şey'in kubülem ma kanu li yü'minu illa ey yeşaallahü ve lakinne ekserahüm yechelun: Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılırlarına getirseydik, Allah dilemedikçe yine de inanacak değillerdi; fakat çokları bunu bilmezler. (Enâm 6/111)

أَلَيْمٌ عَذَابٌ مِّنَّا يَمَسُّهُمْ ثُمَّ سَنُتَعَهُمْ وَأَمَّ مَعَكَ مَمَّنْ أُمِّ يَوَعَلَ عَلَيْكَ وَبَرَكَاتٍ مِّنَّا بِسَلَامٍ اهْبِطْ نُوحُ يَا قِيلَ

" Kiyle ya nuhubbit bi selamim minna ve berakatin aleyke ve ala ümemim mimmem meak ve ümemün senümettiuhüm sümme yemessühüm minna azabün elim: Denildi ki: Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in! Kendilerini (dünyada) faydalandıracığımız, sonra da bizden kendilerine elem verici bir azabın dokunacağı ümmetler de olacaktır. (Hûd 11/48)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

İKRÂ ve İSRÂ

Sübhanellezi esra bi abdihi leytem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi.
Subhanellezi;

Aman Yâ Rabbî bu ne büyüklük. Nasıl benim aklım ermiyor demektir.

Subhanellezi esra; kulunu böööööyle götürdü.

Esra, götürmek. Bi abdihi, kul olarak kul, kul!

Kul demek, cesedin içinde ruhu olup konuşan adam demektir.

Ölürse insan ruh gider ona ya leş derler, ya cesed derler.

Bi abdihi leyten diyor.

Kul olarak, kul olarak demek yiyen, konuşan.

Rasûlullahı demek şöyle almış Cebrail Aleyhisselâm buradan:

Bi abdihi leytem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi

Götürmüş Kudüse bırakmış. Bir an-ı vahidde.

Nasıl olur?

Ulan olur be!

Şimdi şimdi bakıyorlar, diyorlar ki: Efendim. Bu güneş dönüyor. Güneşin etrafında ay dönüyor. Gece gündüz oluyor. Nebatlar şey ediyor. Güneşden uzaklaşıyoruz, üşüyoruz kış oluyor. Yaklaşıyoruz şey? Bunları kim yapıyor diyorsun dinsiz! dedin mi?

Allah yapıyor yavv!

Eeee Allah yapıyor.

Ulan hayvan, bunu yaptıktan sonra bir adamcağızı alıp şurdan şoraya götüremez mi?

Efendim değişmez, kâinattaki hadise değişmez!

Sen mi imzaladın yapılırken bunun şeyini?

Allah istediğini yapar yavvvv!

Ondan sonra: Efendim ben hristiyanım, ben nasraniyim, ben bilmem neyim!

Dinlerini şey eder herifler.

Ulan onlar kendi peygamberlerine de inanmıyorlar.

İncilde yazıyor, Tevrat'ta yazıyor diyor ki: Bir âhir zaman Peygamberi gelecektir!

İncilde yazıyor Hz. İsa söylemiş, Hz. Musa söylemiş. Eeeee kitaplarınızda yazıyor.

Son peygambere inanın.

Yo biz ona inanmayız!

O halde sen peygamberinin dediğine de inanmıyorsun.

Onlar Hristiyan'da değildir.

Kendi dinine inansa Son Peygambere de inanacak.

Bunlar bir nevi serseri oğlum!

Anladın mı? Senin bileceğin bu!

Cebrail geliyor, Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimize. Biliyorsunuz Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin mübârek vücudunu onun için hazırladılalar.

Herkes ona tahammül edemez. Kırkpınar Güreşine gidiyorlar.

Hadi gitsin Mahalleden Hasan Efendi! Kemikleri kırarlar adamın.

Yağlanıyorlar adamlar bide. Yahut bir ay evvel bir öküz yiyor herif.

Eski pehlivanlar vardı, bir öküzü keser yermiş ondan söylüyorum. Rasûlullah

Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizi de böyle büyüttüler.

Elem neşrah leke sadrek.

Elem neşrah leke Biz onu neşrettik, yardım.

Neşrah Leke, biz yardım. Sadrak, onun göğsünü.

Ve vada'na 'anke vizreke. Elleziy enkada zahreke.

O buuuna göre. Efendim artık sen getir oraya Cebraili getir.
Başkalarını getir. Bıçak getir. Leğen getir. İstedğin yerden aç-yıka! Hikaye o değil.
Nasıl dersen de.
Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem kalb-i mübâreki ona tahammül edecek vaziyete getirilmiştir.
Sebebi; kalbin Kurân Diline göre, Kurân anatomisine göre, biyolojisine göre kalbin iki tarafı vardır.
Birisi nüvedir, Fuaddır.
Diğeri de Denes veyahut denis. Dal, Nun, Sin. Denes denis de okunur Arabçada.
Kalbin kirli tarafı demektir. Kirli tarafı.
Ötekisi Fuad tarafı.
İşte kul olduğu için denes tarafı da Cenâb-ı Peygamberin Elem neşrak leke Sûresi ile tamamıyla yıkanmıştır.
Şimdi şairler, romancılar, büyük hatipler, vaizler hepsi dahildir bunun içinde. Hep denes tarafından konuşurlar.
Papele verdinden, o borudan konuşurlar.
Ben şurda başka söylerim. Öteki câmide ulan o öyle olmaz böyle der.
Ankarada başka der. Şurada başka der.
Hepisi denes tarafından konuşurlar.

Hakiki fuad tarafından konuştu mu insan, o taraftan konuş tu mu? Buradaki ne derse aynıdır.
Endülüste dese, Amerikada dese, nerde dese aynıdır.
Onun için bir Velîyullah Odun Pazarında konuşsa, Amerikada bir Velîyullah konuşsa bütün sözleri aynıdır.
Fuaddan geçmiştir. Süzölmüştür.
Onun için Cenâb-ı Peygamberin vücud-u mübârekleri buna göre hazırlanmış.
Daima Hıra Dağına çıkar gider.
Bir gece orada bütün haşmetiyle bir nur göründü.
Cebrail Aleyhisselâm göründü kendisine kanatlı.
Nasıl kanatlı? Leyleğe mi benziyor?
Ehh ehhe heeee hadi ona benzetin!
Senin aklın ona benzetirse başka.
Rasûlullah Sallahu aleyhi Vessellem kırk yaşlarında.
Korktu tabi. Kendisine Ikra-oku!
Lâ yârif! diyor. Ben bilmem okuma.
Ikra!
Lâ yârif!
Ikra! Okuyacaksın! diyor.
Korktu: Peki okuyum. İkre' bismi rabbikelleziy halak! okuyor âyet-i kerimeyi.
Halekal'insane min 'alak İkre' ve rabbükel'ekrem Elleziy 'alleme bilkalem
Allemel'insane ma lem ya'lem bunu okuyor.
Bu beş âyet Hirada okunuyor.
Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem titriyor mübârek vücudu.
Sıcak mevsim, Arabistana giden varsa öyle derini yüzsen yine şey edersin, sıcağın bunalırsın.
Geliyor Hiradan aşağıya.
Yesterunî! diyor örtün beni!
Tesettür de örtüyor.
Bazı serseriler derki: Üşümesinden ediyor bunu!
Bazı Avrupalılar da güya âlimler eskiden söylemişler:
Sara nöbeti varmış Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem de! de.
Hububu hububu huu!
Ulan o değil. O değil, o değil. Vahyin verdiği şiddettir.

Hürmet ediyor ona kimseye göstermemesi için ihtizazı örttürüyor Cenâb-ı Peygamber.

Vahyin Allahın hikmetini ihtizazı görmesinler diye.

Onun için bu işler gece oluyor.

Beş âyet orda iniyor.

Dokuz âyette Mekke-i Mükerre de iniyor.

İlk inen âyet-i kerimelerdir.

O halde Hıra Dağından Lâ İlâhe İllallah Bayrağını eline almış beşeriyet kurumuş odun yığınları gibi bekliyordu.

Bir Şems-i Rahmânî bir alev gibi indi beşeriyetin üzerine Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Beşeriyet birden alev aldı. Hala alev gidiyor.

Dünyadaki Müslümanları hesap edersen beş yüz milyon.

Bunlar beş vakit günde hiçbir. Burada beş dakika evvel, burada üç dakika evvel, burada heran Ezan-ı Rasûlullah okunuyor.

Dünyada her tarafta: Allahuekber! Allahuekber!

Radyon varısa oğlum dinle!

Radyo o küçücük âlet değil sende radyo var sende, sende. Ayarını yap.

Televizyon da var insanda, bilmem ne, hepsi var insanda.

Ayarını yap yalınız.

Onun için hepimiz Rasûlullahın rızasına koşuyoruz.

Rasûlullah Efendimizi anlamak kolay bir iş değildir. Kolay bir iş değildir.

Bir gün Veysel Karanî Hazretleri anasından izin almış.

Demiş ki: Ben demiş peygamber var onu göreceğim! demiş.

Anası demiş ki: Oğlum ben hastayım! demiş.

Yooo ana gideceğim! demiş.

Peki demiş sana bir gün izin! demiş.

Peki! demiş. Gelmiş Medineye Veysel Karanî Hazretleri.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem o gün Tebüke gitmiş yok.

Çalmış kapıyı, apartumanı çalmış sekiz katlı apartuman.

Zile basmış, çünkü başka türlü anlaşılmaz şimdiki insanlar.

Hz. Fatıma çıkmış dışarı, ki aynen Rasûlullahın kalıbıydı Hz. Fatıma.

Yürürken Rasûlullah Efendimiz gibi yürürmüş.

Rasûlullah Efendimiz yalınız Hz. Fatıma içeri girdiği zaman kıyam edermiş.

Ölmesine yakın guslediyor, temiz elbiselerini giyiniyor.

Namazını kılıyor. Sağ taraflarına yatırılıyor.

Beni gusletmeyin. Ben gusl yapıldım. Beni aynen gömün! diye vefat etmiştir Hz.

Fatıma. Radiyallah.

Bu, bu, bu bu akıl almaz. Patlar akıl. Akıla sokmağa savaşıma.

Dürbünün ters tarafından bak. Hani uzak gösterir öyle bak.

Demiş ki: Rasûlullah burada mı? demiş Veysel Karanî. Aslan yelesi, kılı içinde böyle.

Yok demiş burada! demiş. Yarın gelecek! demiş.

Ben anamdan izin aldım, gelemem demiş. Gideceğim! demiş.

Rasûlullahın mübârek yüzünü görmeğe, annesinin izninden çıkmamağa tercih etmiştir.

Annemden söz aldım ben fazla duramam! diye Rasûlullahın mübârek yüzünü görmeden dönmüştür geriye.

Tazime bakınız.

Sanki görseydiler birbirlerini Hz. Veysel berhava olurdu.

Barutnan ateş karşı karşıya gelmiş, Allahın şeyi bu. Bununla şey edilmiş.

Hz. Fatımaya demiş ki: Sen demiş gördün mü Rasûlullahı? demiş.

Ben gördüm demiş Babamdır! demiş.

Bak bakayım gözlerime! demiş.

Bakmış. İhıııı demiş sen görmedin! demiş.
Onun için âyet-i kerime var: Yâ Habibim sana bakıyorlar ama göremiyorlar!
Onu görmek yok olmak demektir.
Cenâb-ı Resûl gine Hafız Efendinin okuduğu rahmetellilâlemin, diğer peygamberler rahmetellilâlemin değildirler.
Hz. Nûh, Hz. Hûd, Hz. Lût, Hz. Sâlih.
Peygamberler kavimleri için beddua etmişler hepisi.
Kavimleri dinlemedi diye beddua etmiş, Cenâb-ı Allah hepisini hâk ile yeksan etmiştir.
Rasûl-i Ekreme çok eziyet ettikleri halde katiyen beddua etmemiştir.
Burası çok mühimdir Müslümanlar.
Ne demiştir: Yâ Rabbi onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar sen onları affeyle onları!
Uhud Gazvesinde harbında Hz. Hamza şehid oluyor, sahabeler kırılıyor, az kalıyor.
Mübârek dişleri de kırıyor Rasûlullah Efendimizin, yüzünden kanlar akmağa başlıyor.
O halde bile harpte nerdeyse mağlub olacak: Yâ Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyorlar, sen affeyle onları! diyor.
Bunu ancak peygamber söyler başka kimse söylemez.
Meşhur Bellini diye bir İtalyan müverrihi vardır.
Der ki: İslâm peygamberinin peygamber olduğuna mucizelerine lüzum yok! der.
Harpte: Yâ Rabbi bunlar ne yaptığını bilmiyor, bunları affet! bunu ancak peygamber söyler. Başka insanlar söyleyemez! demiş.
Ötekiler hepisi beddua etmişler.
Onun için Rasûlullah Efendimiz için Sen en yüksek ahlâk üzeresin âyet-i kerimesi inmiştir.
Biz seni ancak âlemlere rahmet için
Ve ma erselnake illa rahmetel lil âlemin.
Onun için Rasûlullahı görmek çok güçtür.

Birgün Hz. Mevlânâ, birisi gelmiş karşısına demiş ki : Yâ Mevlânâ demiş ben Şems-i Tebrizi'yi gördüm !demiş.
Mevlânâ üzerinde nesi varısa hepisini çıkarmış o adama vermiş. Mevlânâya demişler: Yavv bu adam yalan söylüyor görmedi! diyor. Görmedi Şems-i Tebrizi'yi. Niçin verdin bu elbiseni, işte bu mücevherini ona!
Cevab: Bunların yalan söylediği için verdim, ben biliyorum yalan söylediğini. Yalan söylediği için verdim. Eğer hakikat söyleseyse canımı verirdim! demiştir.

İşte aziz cemaat saygı, tazim budur.
Bir gün Rasûlullahı Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz Rahmetellilâlemin bakın.
Hz. Aişe validemiz hamur yoğuruyor.
Haşır yapacak onu. Dalgındı mübârek.
Rasûlullah girmiş odaya: Yâ Aişe demiş şurda bir liss getirdim demiş. Liss Arabçada hırsız demek. Lıs, lıs, Lâm, Sin. Lıs. Bunu kolla kaçmasın bir yere! demiş.
Peki yâ Rasûlullah! demiş.
Aişe hamuru yine yoğuruyor.
Şey hırsız arka kapıdan kıvırmış.
Rasûlullah gelmiş demiş: Yâ Aişe demiş nerde?
Dikkat etmedim. Ne Rasûlullah? demiş.
Hırsız koyduydum buraya da bekle! dedim.
Şaşırmış Aişe unutmuş mübârek.
Rasûlullah Efendimiz ellerini böyle hamurlu görünce Aişenin: Ellerin kırılsın! demiş çıkmış gitmiş.
İlk bedduasını orada yapmıştır Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Biraz sonra gelmiş.

Hız. Aışe öyle yapıyor, odanın içinde dolaşıyor ellerini böyle yapıyor.
Yâ Aışe ne oldu sana? demiş.
Yâ Rasûlullah beddua ettinizde ya hangi kolum kırılacak diye ona bakıyorum!
demiş.
Rasûlullah Efendimiz secdeye kapanmış:
Yâ Rabbi bende insanım demiş. Ara sıra hiddet geldiği zaman beddua ediyorum, Sen
bunu ümmetim için hayra tebdil eyle Yâ Rabbi! demiş.

Bunu insan söylemez oğlum, peygamber söyler ancak.
Müşriklerden kaçıp hicret ettikleri zaman Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem
Medineye.

Bir muahede yaptılar peygamberinen.
Hudeybiye musalahası derler buna Hudeybiye.
Tarihi okuyanı varısa bilirsiniz.
Şimdi İslâmlardan müşrik olan olursa, Mekkeye giden giderse onlar kabul
edecekler.
Müşriklerden İslâm olursa, İslâmlar onu kabul etmeyecekler.
Böyle bir. Hız. Ömer demiş ki: Yâ Rasûlullah ne yapıyorsun?
Duuur Ömer demiş sesini çıkarma. Duydun mu, bizim için âyet geldi! demiş.
Şimdi İslâm olan almıyor Medine. Başlâmışlar.
Ebu Cendel isminde birde genç birisi.

Bunların başlarına geçmişler. Kırk kişi olmuşlar bunlar.
Şama giden müşriklerin kervanlarını soymağa başlamışlar.
Bunun üzerine gelmişler, Hudeybiye Musalahasını müşrikler kaldırmışlar.
İşte bu sıralarda Hız. Rasûl-i Ekrem'in bir mübârek kızı Ümmügülsüm. Müşrik
biriynen evli Mekke'de.
Kocası da İslâm oluyor. Şey ediyorlar çıkıp geliyorlar Medineye gelecekler.
Medinede müşriklerin Medineye gelirken ooo Hüdeybiye sıralarında müşrikler
hücum ediyorlar.

Ümmügülsümün kocasını katlediyorlar.
Ümmügülsümün mübârek, Rasûlullah Sallallahu Aleyi Vesselemin kızı.
Karnını yarıyorlar, daha dört beş aylık Hız. Rasûl-i Erkem'in torunu mübareği
çıkarıyorlar karnından onu da parçalıyorlar.

Kaab isminde bir adam yapıyor bunu.
Kaab Arabçada şu topuk demek topuk.
Kef, Ayn, Be. Şu ayağın topuğu var ya kaab derler onlar.
Rasûlullah Efendimize haber gidiyor ki kızınızı böyle yaptılar, felan işte.
Parçaladılar, karnındaki çocuğu aldılar.

Mübârek iki âlemi gören gözlerinden yaşlar başlıyor gelmeye.
Ağlıyor ağlıyor, emrediyor: Katledin o adamı! diyor.
Bir bedduası da budur: Katledin! diyor.
Herifi arıyorlar nerde bulsunlar.

Aradan bir buçuk sene geçiyor adam Medineye geliyor Medineye.
Bir örtü örtünmüş doğru Hız. Ebubekire gidiyor diyor ki:
Yâ Ebabekir diyor beni Rasûlullahın huzuruna çıkar. Ben İslâm oldum. Ben böyle
böyle böyle bir câhiliyette böyle bir halt işlemiştim!
Hız. Ebubekir diyor ki: Ben götüremem seni! diyor.
Hız. Ali Efendimize gidiyor, Hız. Ali halîm, aslan ama: Git! diyor.
Hız. Ömere gidemiyor çünkü Hız. Ömer Nerde görsen katl et!
Derhal kesecek kafasını.

Bir şey ediyor, bir biçimnen huzur-u peygamberiye giriyor. Sahabeleriynen
oturduğu zaman.
Kapıdan içeriye girdiği zaman Rasûlullah tanıyor zâten Kabı Mekkedden biliyor,
tanıyor.

Oturuyor Kaab oraya: Eşhedu enlâ İlâhe illallah ve Eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Rasûluhu! diyor.
Rasûlullah başlıyor ağlamağa.
Bütün dünyadaki kalbleri, dünya yaradılışından, dünyanın sonuna kadar bütün kalbleri toplansan bunların merhametlerini hepisini bir araya getirsen kızını parça parça eden adama hiç kimse affedemez!
Ağlıyor Rasûlullah: Ben seni affettim! diyor. Allahım da affetsin! diyor.
Ve ma erselnake illa rahmetel lil âlemin.
İşte onun ümmetiyiz, kıymetini bilin, kıymetini bilinnnnn!
Bunun üzerine, diyorlar: Yâ Rasûlullah bu senin şeyini öldürdü yav. Bu nasıl olur sen affedersin?
Şu hadisi buyuruyor: Günahlarından tövbe eden kimse, hiç günah işlememiş gibi olur! diyor Rasûlullahın hadis-i peygamberî.

Onun için: Efendim ben namaza yeni başladım. Şunu yapıyor. Eskiden edepsizliklerim vardı!
Halishane bir fırçala içini. Tövbe et!
Yâ Rabbi benim aklım başıma geldi, Yaptığım seksen türlü edepsizlik var. Sen beni bir yıka jet fırınına sok!
Ama kati bir daha: Ulan eee temizlendik de bir daha yapalım! diye haaa o zaman tokmağı yersin. Yap temizlendin gitti.
Rasûlullah yalan söyler mi hâşâ.
Allah bütün kusurları bağışlar! âyet-i kerime buda.

Onun için aziz cemaat!
Ve ma erselnake illa rahmetel lil âlemin
Hz. Resûlun peşinden koşan daima gönlünden konuşur.
Gönül konuşması doğrudur.
Doğruluğun târifi gönlün konuşmasıdır.
Bu bir YOLDur bu yol kâh açılır, kâh gizlenir.
Onun Dostlarının gözlerinde ancak görülür.
Onun için o Dostlar herkesçe aranır, sorulur, ziyaret edilir.
Dostlarının Dostlarına el atmağa bakın Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Nerede bu Dost?
Dolu yahu ortalık dolu.
Onlar içinde Kutublar Dairesinde bir topluluk vardır.
Kutub, kutub derler. Hızır bunlardandır.
Rasûl-i Ekreme Nübüvvet gelmeden evvel, Rasûl-i Ekrem de bunlardandı.
Bunlara Arabça da müfredler derler.
Müfred, tek demek. Bunlar bir zümredir.
Bu müfredlerinin, Dostlarının Dostlarını ara bul!
Nerde bulacağım?
Nerede istersen bul.
Efendim Arabça da bir tabir vardır:
Eşikte olan, Hazrette olanı göremez, yukarda olanı! Hazrette olan da sırda olanı göremez!
Sır kapısından girip çıkanı görmek ve onu keşfetmek çok güçtür!

İşte demin Ebu Nakkâşın dedim ya:
ala ümemim mimmem meak
Onu halletmeğe savaşı!
Bir Hadis-i Peygamberi de buyuruyor ki:
Nefsin gözü ile yani buyur, efendim bende mikroskop var, dürbün var, teleskop var, şu var, akıl var, makıl var, evet. Ben âhireti göremiyorum!

Ulan hayvan, nefsin gözüyle âhireti görmeyi bekleyen kimse câhildir, câhildir.
Dünyada kalb gözü kör olan âhirette de kördür Âyet-i Kerime.
Ben her kimin sandığı gibiyim diyor Cenâb-ı Peygamber.
Beni nasıl tasavvur ederseniz öyleyim.
İsterseniz Put yapın, ellerini böyle yapın.
İsterseniz kuş yapın. Ne yaparsanız.
Ben herkesin aklının derecesine göreyim demek istiyor.

Onun için İslâmiyette Nur-u Rasûlullah Hakkın Nuru, kâfirinin de, dinsizinin de, imansızının da kalbindedir.
Kalbinin içinde. Onu işletin!
Onun için fuhuş yapan insan gitmiş ötekiynen, berikiynen kalan insan bu NURa hareket etmiş olur.
Hareket ettiği için İslâm dininde fuhuş yasaktır.
Evliler de fuhuş yapıyor!
Kalk vücudunu yıka serseri! Onnan kurtulursun.
Vücudunun şeyini gusullen temizlemiş olursun!

Ve refa'na leke zikreke Feinne me'al'usri yüsren. İnne me'al'usri yüsren. Feiza ferağte fensab. Ve ila rabbike ferğab.

ÂYETLER:

الْبَصِيرُ السَّمِيعُ هُوَ إِنَّهُ آيَاتِنَا مِنْ لُتْرِيهِ حَوْلَهُ بَارَكْنَا الَّذِي الْأَقْصَى الْمَسْجِدِ إِلَى الْحَرَامِ الْمَسْجِدِ مَنْ لَيْلًا بَعْدَهُ أَسْرَى الَّذِي سُبْحَانَ

"Sübhanellezi esra bi abdihi leylem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi barakna havlehu li nuriyehu min ayatina innehu hüves semiul besiy: Bir gece, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir. (İsrâ 17/1)

صَدْرَكَ لَكَ تَشْرَحَ أَلَمْ
وَزَرَكَ عَنْكَ وَوَضَعْنَا
ظَهْرَكَ أَنْقَضَ الَّذِي
يُسِرُّ الْعُسْرَ مَعَ فَإِنْ
يُسِرُّ الْعُسْرَ مَعَ إِنْ
فَانْصَبْ فَرَعْتَ إِنْ
فَارْعَبْ رَبِّكَ وَإِلَى

" Elem neşrah leke sadrek. Ve vada'na 'anke vizreke. Elleziy enkada zahreke. Feinne me'al'usri yüsren. İnne me'al'usri yüsren. Feiza ferağte fensab. Ve ila rabbike ferğab: Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi? İndirmedik mi senden o yükünü? O senin sırtını ezen yükü. Demek ki zorlukla beraber bir kolaylık var. Evet o zorlukla beraber bir kolaylık var! O halde boş kaldığında yine kalk yorul! Ancak Rabbine yönel ve yalvar. (İşrah 94/ 1-8)

خَلَقَ الَّذِي رَبِّكَ بِاسْمِ أَقْرَأَ
عَلَى مِنَ الْإِنْسَانِ خَلَقَ
الْأَكْرَمُ وَرَبِّكَ أَقْرَأَ
بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الَّذِي
يَعْلَمُ لَمْ مَا الْإِنْسَانُ عَلَّمَ

" İkre' bismi rabbikelleziy halak. Halekal'insane min 'alak. İkre' ve rabbükel'ekrem. Elleziy 'alleme bilkalem. Allemel'insane ma lem ya'lem: Oku O yaratan Rabbinin

adıyla! İnsanı bir kan pıhtısından yarattı! Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. Kalem ile (yazmayı) öğreten de. O, insana bilmediği şeyleri öğretti. (Alak 96/1-5)

لِّلْعَالَمِينَ حُمُرٌ إِلَّا أَرْسَلْنَاكَ وَمَا

" Ve ma erselnake illa rahmetel lil alemin: (Resûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik. (Enbiyâ 21/107)

عَظِيمٍ خُلِقَ لَعَلَى وَإِنَّكَ

" Ve inneke le'ala hulukin 'aziymin.: Ve sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin. (Kalem 68/4)

أَلَيْمٌ عَذَابٌ مِّنَّا يَمَسُّهُمْ ثُمَّ سَنُتَعَهُمْ وَأُمَمٌ مَّعَكَ مِمَّنْ أُمِّمَ وَعَلَىٰ عَلَيْكَ وَبَرَكَاتٍ مِّنَّا بِسَلَامٍ اهْبِطْ نُوحُ يَا قِيلَ

"Kiyle ya nuhuhbit bi selamim minna ve berakatin aleyke ve ala ümemim mimmem meak ve ümemün senümettiuhüm sümme yemessühüm minna azabün elim: Denildi ki: Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in! Kendilerini (dünyada) faydalandıracığımız, sonra da bizden kendilerine elem verici bir azabın dokunacağı ümmetler de olacaktır. (Hûd 11/48)

سَبِيلًا وَأَضَلُّ أَعْمَىٰ الْآخِرَةِ فِي فَهُوَ أَعْمَىٰ هَذِهِ فِي كَانَ وَمَنْ

"Ve men kane fi hazihi a'ma fe hüve fil ahirati a'ma ve edallü sebila: Bu dünyada kör olan kimse ahirette de kördür; üstelik iyice yolunu şaşırmıştır. (İsrâ 17/72)

HADİSLER:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Günahından tövbe eden kimse, hiç günah işlememiş gibidir buyurdu. (İbni Mace, Sünen, c.2, s. 1420)

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem): Beni rüyâda gören kimse uyanık iken de görecektir veya beni uyanık halde görmüş gibidir. Zîrâ şeytân benim sûretime giremez.... buyurmuştur.

(Ebu Hureyre (ra) dan; Ebu Dâvud, Edeb 688-5023 ve benzeri hadisler: Buhârî, İlim 38, Edeb 109; Müslim Rüyâ 10,11-1775)

KELİMELER:

Tahammül: Yüklenmek. Bir yükü üstüne almak. Sabretmek. Katlanmak. Kaldırmak.

Anatomi: İyapı.

Fuad: Kalb, gönül, yürek. İç Kalb Özün özü.

Denes: (C.: Ednâs) Kir, pas, pislik, murdarlık, necaset.

İhtizaz: Hafif titremek. Deprenmek. Şevk ile meyil ve hareket. Harekete geçme. Sallanma, sıçrayıp oynama.

Tebük: Hicaz'ın kuzey tarafında Medine-i Münevvere'den Şam'a giden yolun ortasında bir yerdir ve Peygamber Efendimizin son gazvesinin yeri olmakla meşhurdur. Tebuk'te Peygamberimiz tarafından yaptırılan bir duvar bir hurmalık ve bir de çeşme var olduğu rivayet edilir.

Berhava: (Berhevâ) f. Boş, faydasız. Havaya uçurulmuş. Havaya gitmiş.

Hâk: f. Toprak. Turab

Yeksan: Beraber. Bir. * Düz. * Her zaman.

Gazve: Din düşmanı olan cephenin üzerine taarruz. Muharebe. Cenk. Sefer. Din muharebesi.

Gazve, gazivden alınmış olup cenk ve kıtal manasınadır. Düşmanla vuruşmak demektir. Siyer ıstılahında Gaza ve gazve tâbirleri Peygamber Efendimizin bizzat hazır bulunduğu muharebeye denir. Peygamber Efendimizin bizzat bulunmadığı müfrezelere Seriyeye denilir. **Uhud Gazvesi:** Uhud, Medine-i Münevvere'nin bir mil kuzeyinde kırmızı bir dağ olup, Hz. Peygamberimizin (A.S.M.) ashâbıyla Kureyşliler arasında vuku bulmuş olan Uhud Gazasıyla meşhurdur. Uhud gazası, hicretten 2 sene 6 ay 7 gün sonra olmuştur. Bunun zahirî sebebi: Daha evvel yapılmış olan Bedir Gazasında Kureyşliler mağlub olduklarından, Kureyşlilerden Bedir Gazasında akrabaları öldürülmüş olan bazı kişiler Ebu Süfyan'a giderek harp teklifinde bulunmuşlardı. Ebu Süfyan, kendi kumandası altında Kureyş müşriklerinden ve Kenane ve Tehâme'den üçbin ikiyüz kişi kadar alarak karısı Hind ve diğer bazı kadınlarla birlikte Medine'ye doğru hareket edip Uhud Dağı'na gelmişlerdi. Hz. Resulullah (A.S.M.) Efendimiz, bunların önüne çıkmak fikrinde bulunmayıp, şehre girdiklerinde müdafaa yapmayı teklif etmişse de, bazı ashabin ısrarı üzerine muharebeye çıkmağa karar vermişlerdi. Hz. Peygamber (A.S.M.) sahabeden 700 kişiyle küffâra karşı çıktı. Muharebede müslümanlar bazan galip, bazan mağlub olarak Peygamberimizin amcası. Hz. Hamza ile birlikte 70 sahabe şehid olmuştu. Hatta Peygamberimizin de dışı kırılmış, yüzü ve dudağı yaralanmıştı. (Mühim bir sual: Fahr-ül-Âlemîn ve Habib-i Rabb-ül-Âlemîn Hazret-i Resul-ü Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Sahabelerinin, müşrikîne karşı Uhud'un nihayetinde ve Huneyn'in bidayetinde mağlubiyetinin hikmeti nedir? Elcevab: Müşrikler içinde o zamanda saff-ı Sahabede bulunan ekâbir-i Sahabeye istikbalde mukabil gelecek Hazret-i Halid gibi çok zatlar bulunduğundan, şanlı ve şerefli olan istikballeri nokta-i nazarında bütün bütün izzetlerini kırmamak için, hikmet-i İlahiyye, hasenat-ı istikbaliyelerinin bir mükâfat-ı muaccesesi olarak mazide onlara vermiş, bütün bütün izzetlerini kırmamış. Demek mazideki Sahabeler, müstakbeldeki Sahabelere karşı mağlup olmuşlar. Tâ o müstakbel Sahabeler, berk-i süyuf korkusuyla değil, belki bârika-i hakikat şevkiyle İslâmiyete girsin ve o şehâmet-i fitriyeleri çok zillet çekmesin. L.)

Müverrih: Tarihçi, tarih yazan. Ebced hesabıyla tarih düşüren kimse.

Tazim: Hürmet. Riayet. İkramda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

Liss: (C.: Lûsus-Elsâs) Hırsız.

Muahede: Karşılıklı yeminleşme, anlaşma. Devletler arasında andlaşma.

Musalaha: Karşılıklı anlaşmak. Barışmak. Sulh akd etmek.

Kutub: (Kutb. C.) Kutublar.

Kutb: Dini bir meslek veya grubun başı. Bir çok müslümanların kendisine bağlandıkları azim ve büyük evliyaullahtan zamanın en büyük mürşidi.

Müfred: (Müfret) Tek, yalnız. Müteaddid olmayıp yalnız birden ibaret olan. Basit, mürekkebe olmayan. Tek olan Hak erleri.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-29

EŞŞEKLİK!..

Sen Cenâb-ı Allahla görmeye, Cenâb-ı Allahla işitmeğe alışırsan onların seslerini de işitirsin.

Zikirlerini de işitirsin. Hepisini görmeğe başlarsın.

Nasıl Cenâb-ı Allahla görülmüş?

Ben kulumla görürüm, kulumla işitirim! diyor Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsîde. Sen hakiki şah damarından daha yakın olan Cenâb-ı Allahla hembem olup onnan karışırsan o zaman işitirsin onların zikirlerini.

Onun için onların zikirlerini işiten insan ot koparamaz, çiçek koparamaz hiçbir şey yapamaz bir üzüntü içindedir onlar.
Onlar büyük insanlardır.
Onlar: Evliyai tahte kubabi la yarifühüm ğayri
Benim velîlerimdir ki onlar Benim sitremin altında gizlidirler.
Onları kimse belli etmez. Belli etmez onları.
Yağma mı var. Bulalım onları da herifler iliğini çıkarır be.
Beni kurtar, seni kurtar, şunu yap, bunu yap!
Onlar gizlidirler.
Bütün bu varlıklar Allahın Sır Perdesi altındadır.
Tatlı yemekler, güzel elbiseler, güzeller. Allaha yanaşmayan insanları alıkor.
Allahın Velîsini tanımazlar. Dil uzatırlar, dururlar. Hatta düşmanlık ederler.
Karaya mensup olan insanlar, denizde olup denizde mensup olan seçkin insanların hallerini anlayamazlar.
Onlara kendi kuvvetleri, vusatları taakatları nispetinde bir ibadet tahsis edilmiştir.
Yatar kalkar işte o.
Oruç geldi, ramazan geldi haaaa ben rakıyı bıraktım Ramazan geldi. Haaa Ramazan geldi ben artık namaz kılayım! bu, bu, bu! başka bir şey yok.
Balıkların suda bulunmaları gibi daima şeriatın içinde bulunmak ve dışına çıkmamak onları ancak kurtarır.
Testideki suyu Fıratın, gülü gül bağından ayrı zannederler.
Balıkların rızıkları, uykuları, uyanıkları hep bir cinstendir.
Testiye koymuş suyu getirmiş Fıratın: Ben Fıratın getirdim!
Fırat da aynı, hepsi de aynıdır.
Onun için bir âyet-i kerime de:
Allahı ayakta iken, uyurken, yatarken, otururken hülâsa her yerde her zaman ve her yerde zikrederler!

Dikenle gül yan yana omuz omuzadır oğlum.
Bu sana bir şey söylemiyor mu?
Gül ağacında dikenin şey bir birine yakındır.
Niye bu arkadaşlık? Neden?
Heee işte gül dikenlidir, diken güllüdür falan. Ara onda çok hikmet gizlidir.
Niçin Rasûlulahın vücud-u mübâreki menekşe kokmadı da gül koktu?
Gülde bir şey var o halde.
Menekşe de tiken yok.
Yalnız çiçeklerde gülde tiken vardır.
Bir gît de gül ağacının yanına komşu da vardır bir bak hele, bir konuş onnan.
Nasıl konuş?
Konuşulur.
Nasıl konuşacağım?
Konuşulur dedim.
Allahı ancak Allah Adamı gösterir insana.
Rasûlün yaptığı işte itiraz etme, Ona itiraz eden kimse: Onu topraktan, seni de ateşten yarattık! diyor. Âyet-i kerime.
Onu topraktan, seni ateşten! yarattık diyor.
Âdemi topraktan yarattım. Seni de ateşten daha iyiden yarattım. Gine inat ettin secde etmedin! diyor ona.

Bunlarda dersi ibret, ibret dersi vardır.
Biraz zihnini açın, bunu ben açıklayamam açılırsa kaybolur gider.
Gül ile diken omuz omuzadır aziz müvekkittir.
Secdeye başını koyanlar.
Niye Allaha itiraz eden sınıfından olur insan haaa?

Âyet-i kerimede diyo ki: onu topraktan, seni ateşten yarattık!
Onun için Rasûlullahın sözlerine, Rasûlullahın şeriatına, Rasûlullahın hadislerine
hele Allahın kelâmına aksi gidenler bu âyetin sınıfından olurlar.
Senin attığın, bizim attığımızdır. Senin sözün bizim sözümüzdür
Bunlar hep âyet-i kerime.
Onu sen atmadın biz attık! diyor.
O halde insan hakiki temizlikle yaptığı işi muhakkak Cenâb-ı Allah yapar.
Amma efendim Cenâb-ı Allah beni, götürdü felan yere!
Ulan o senin eşekliğin götürdü.
İrade-yi cüzziyenî eşekçe kullandın. Allahın orda dahli yok.
Allah daima: Ve hüve hayrûn hadisen ve hüver- rahimin
Bu hudud içinde insanlar şeydir.
Herkesin içinde Allah şah damarından daha yakın olduğu halde bu kadar küffara ne
dersin?
Farkında değiller. İçki almış sarhoş.
Kendinden geçmiş bir takım sözler söyler, mırıldanır durur.
Kendisi ayıldığı zaman ulan sen bunları söyledin dersin yok efendim ben bunları
söylemedim.
Hatırlayamaz.
Söyleyen kendisi değildir o anda içkidir.
Bazısını cin çarpar. Başlar hezeyan etmeye.
Kendi söylemiyor onu cin, peri söyletiyor.
Allahın Nuru bir insanda parlarsa, o da farkında değildir.
Söyleyen Allahtır.
Eğer ona tahammül ederse Velî olur.
Eğer tahammül edemezse kendinden geçer.
Beyazidi Bestamî Hazretleri bir gün: Ben kendimi tesbih ederim. Allahu lem yezel
cübbemin altındadır! demiş.
Dünyanın en büyük velîsi.
Kendine geldiği zaman efendim, etrafındakiler demiş ki: Efendi hazretleri sen böyle
söyledin! demiş.
Ben böyle bir şey söylemedim demiş. Bir daha böyle yaparda söylersem demiş. Beni
kılıçlarla vurun parçalayın! demiş.
Bir gün yine kendinden geçmiş, müridleri kılıçlarının vurmağa başlamışlar.
Kılıç mılıç tesir etmemiş buna.
Bakmışlar ki kendi ellerini kesmişler.

Onlar İsmail Neslindedir oğlum.
O anda İsmail neslinden olur bıçak kesmez onları.
Allah adamı ne yaparsa doğrudur câhiller eğri görür bunu.
Kâbenin, gidiyorsun bir yerde hava bulutlu.
İkinci namazı kılacaksın o tarafa baktın, şu tarafa baktın.
Ne taraf kible bilmiyorsun Soran da yok.
Ulan şu taraftır kible.
Allahuekber İkinci namazının dört rekât farzına.
Esselâmün aleyküm ve rahmetullah.
Birisi ordan: Yav sen ne yapıyorsun?
İkinci namazı kıldım ağam!
Ulan kible bu taraf değil arka taraf!
Senin namazın olmuştur oğlum. Yenilemeye lüzum yoktur.
Amma güneş varırken: Ben bu tarafa kılacağım! dersin o namaz olmaz.
Kâbenin içinde olan adam yüzünü ne tarafa çevirirse kibledir.
Kâbede uzak olan kibleye dönmekle namazı olmaz.
Sen Allahnan bir olduğunu zaman Kâbeyi ne arıyorsun.

Mâdem ki o hengamede sen Cenâb-ı Allaha secdeyi aradın.
Çölün ortasında döndüğün taraf kıbledir.
Allah kalbinde tecellî etmiştir.

Allahın yarattıkları dünyada üç cinstir üç.
Bir, iki, üç:
Birisini her iki âlemden habersizdir bunlar:
Ne dünyadan haberi var ne âhiretten.
Bunlar hayvan zümresidir, hayvanlardır.
Hayvanlarda ahval ve harekât kaleme almaz.
Yani makinada yazılmaz bunların sevabı bilmem nesi.
Hiç kimse karışmaz onlara.
Tamamiyle cismanîdirler vücudnan.
Onun için öküz kiloyla satılır. Kiloyla tabi.
Bu öküz deliydi. Bu öküz haşarıydı. Bu öküz çok hâlimdi? diye kasap sorar mı.
Kilosuna bakar.
Bu hırçındır tekme atar, bu bilmem? ona hiç bakmaz. Ağır mı kilosu?
O halde hayvan sınıfında olan kiloyla tartılır.
Bunun işi uyku yemekten başka bir şey olmaz.

İkinci Allahın yarattıkları meleklerdir:
Suda yaşayan balık gibidirler bunlar.
Daima taat ve tesbihle meşguldurler.
Onlarda günah, sevab yoktur. Onların tabiatları böyledir.

Üçüncüsü insanlar: Yarısı melek, yarısı hayvan, yarısı suflî, yarısı ulvî, yarısı toprak, yarısı temiz olan cihandan bir parça Nur-u Rasûlullah.

Hülâsa hayvanlar yerde yaşayan yılanlar gibidir.
Melekler suda yaşayan balıklar gibidir.
İnsanlarda yılan ve balık gibidir.
Ya sokar, yahutta kendinden geçer secdeden başını kaldıramaz.
Kurân-ı Kerim, Rasûlün dudaklarından, ağzından, dilinden harf ve söz olarak çıktığı halde ona Hakkın Kelâmı diyoruz! dedim vaazın başlangıcında.
Resûlün Sözü demezler.
Hem kim söyle söylerse küfür içindedir, bunu söyledi diye.
Allahın kelâmıdır.
Bu arada bocalayanlar şirke girerler.
Şirk iki türlüdür.
Şirk: Allah beştir. Allah ondur. Allah yirmidir!
Bu şirk değil, bu eşşek şirki bu! Buna eşşek şirki derler!
Allahın üç, beş olan denmez bu bunu deli bile söylemez.
Şirk iki türlüdür.
Bir söz ile misal: Allahın oğlu var! demek şirktir.
Hal ile ikinci şirk. İçinde Allahtan başka şeylere yer verdi mi şirk gitti o an. Yaaaa.
Apartumanım olsun!
Ulan var kuluben otur aşağıya.
Paranda var akşama çorbanı yiyorsun.
Aman efendim, şu da olsun, bu da olsun!
Olsun oğlu olsun. Şirk içindesin haaa.
İstediğin kadar Hacca git.
Sabahtan akşama kadar namaz kıl.
Eşşeklikten başka bir şey değildir.
Böyle insanların Hakkın Celâlı, güneşin yüzüne tahammülleri yoktur.

Hep sinsi karanlık yerde yaşarlar.

Onun için Cenâb-ı Allahın hakiki cemalini, kudretini görmek bu âlemde kimseye nasip değildir.

Ancak âhirette bize Cenâb-ı Allah başka bir bünye başka bir künye verecek o zaman görebileceğiz.

Bilirsiniz Hz. Musa bir gün Tûra gidiyor. Tûra iniyor vahiy oradan aksediyor ona.

Musanın vücudu bile mütahammül değil o şeye.

Vah-yi İlahîyi Cebrail Aleyhisselâm gidiyor tankerine dolduruyor.

Geliyor Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem tahammül edeceği sûrette veriyor.

Yoksa esas menbağından almak kimin haddine.

Onun için bizde de Rasûlullah onun kuvvetini indiriyor.

Bize kadar.

Bizim tahammül hududumuza getiriyor.

Artık Rasûlullahın vücudunun yaradışının kuvvetini tasavvur edin.

Onun için peygamberler tahammül edemiyor.

Bazı serseriler var ben: Rüyada Allahı gördüm! diyor.

Tövbe, tövbe. Serseriler çoktur dünyada.

Üçbin çeşit serseri vardır.

Hadi Ulan Rasûlullahı gördün amenna ve sadekna.

Allahı nasıl gördün sen. Var mı öyle deliler.

Ben bilakis bana gelip söyleyenleri biliyorum.

İyi oğlum Allah mübârek etsin deyim.

Ne deyim ona. Öyle diyen adama.

Deveye dersin ki yav şu bacaklarını kestir, boynunu kestir ikimiz bir adam olalım demeğe gelir.

Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutessaddi 'an min haşyetillah.

Biz eğer Kurân-ı dağa indirseydik dağ haşyetinden, korkusundan değil edebinden, buradaki haşyet edebidir.

Allaha bir kusur mu, ben bunu nasıl tahammül edipte taşıyabilirim.

Bir edepsizlik mi yaparım diye param parça oluyor dağ.

Ordaki bin haşyetillah Allaha karşı acaba bir ben neyim ki bir taş parçası. Bana âyet iniyor.

Ben aman, aman, aman, aman eriyip gidiyor.

Şimdi bazı şeyler var. İnsanlar var. Oturuyorlar.

Euzu Billahimineşşeytanürracim.

BismillâhirRahmânîrrahim.

Tâ Hâ ma enzelna areykel Kurânel teşka.

İkide bir gözüynen etrafa bakıyor ki para verecekler.

Ulan Allahın kelâmıynan para toplamak küfrün kendisidir. Küfrün kendisidir.

Allahın verdiği rızka şükretmeyen insanda iman yoktur.

Bir gün Medinede bir Ebu Hasan isminde birisi.

Çocuklarını altı ay terk etmiş gitmiş.

Çalışmış çabalamış gelmiş.

Üç yüz atmış dört günlük nafakasını çıkarmış.

Ama gelmiş ama.İstis kail bakın olmuş.

İstiskail- batn Arabçada bu günkü siroz hastalığı var ya.

Hanı karaciğer büyüyor. Karnın içeri tutuluyo. Ölecek artık.

Çocuklarına demiş ki beni: Koltuklayın Rasûlullahın huzuruna götürün! demiş.

Götürmüşler Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Yâ Rasûlullah demiş. Ben altı ay dışarılarda çalıştım. Üç çocuğum var. Karım var

demiş. Bunların demiş üçyüz atmış dört günlük nafakasını şey ettim demiş. Temin

ettim demiş. Yalınız ben bak istiskailbatı a uğradım demiş. Herhalde ecelim yakındır öleceğim. Emir buyurun dedi beytil maldan bana bir günlük yevmiye versinler de şunu üç yüz atmış beş yapayım da demiş vereyim aileme demiş içim rahat öleyim! demiş.

Peki demiş Rasûlallah: Şu ekmeği al. Bu çocukların seni Nakiyye Mahallesinde bir kadıncağz var. Benden selâm söyle. Ona götür. Git ver gel. Bende paranı getirtireyim! demiş.

Koluna girmişler. Gitmişler Nakiyye mahallesine. Çalmış kapıyı.

Kırk kırk beş yaşlarında bir kadıncağz çıkmış. Dul bir kadın.

İki tane küçük çocuğu var. Bu adam demiş ki:

Ebul Hasan Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem'in selâmı vardı! demiş. Ve Aleykümesselâm Yâ Rasûlullah. Bu ekmeği sana gönderdi demiş.

Kadın başlamış ağlamağa.

Demiş ki: Rasûlullahın ellerini öperim demiş. Ben bu gün demiş çocuklarıma ekmek buldum demiş. Onu götür de başka bir fakire versin. Kusura bakmasın ellerinden öperim. Bu günkü rızkımız çıktı! demiş. Adamcağz ekmek elinde dönmüş.

Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem'in huzurunda verdiği ekmeği bırakmış.

Geri geri çekilmiş. Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem:

Yâ Ebul Hasan taal demiş. Gel bakâlim demiş Senin demiş de mi akçen burada! demiş.

Yok Yâ Rasûlullah demiş ben üç yüz atmış dört günlük kazandığımız da tasadduk ettim! demiş.

Çarşıya gidiyorsun lahana alacaksın.

Sakallı herif. Namaza gidiyor: Kaç para bu amuca?

Atmış beş kuruş!

Yav atmış kuruşum olmaz!

Tartarken buraya parmağını takıyor.

Ben pazarda ne soytarılıklar seyrediyorum.

Bir şey almak için değil gidip milletin soytarılığını görmek için.

Sakalı da burasında. Beş kuruş fazla alıyor.

Bunlar insanı cehenneme götürür oğlum. Cehenneme götürür.

Cehennem size lakırtı haline geliyor.

Yarın hepimiz geçeceğiz oradan.

Velîyullah da geçecek, dinsizi de geçecek. Hepisi geçecek.

Bir cadde vardır ki onun üzerinde atlayacağız hepimiz. Kurtuluş yoktur.

Amma edepsizliğin olursa kancayı takarlar insana.

Orada, ulan iki dakikada yanar kül olurum.

Yok. Ölmeyeceksin, cayır cayır yanacaksın.

Bir şey edepsizlik olur, bir şey yaparda yarın mahkemeye çıkacağım diye uyuyamazsın uykun kaçır. İşte o üzüntüyü dünya kadar büyüt. Allah muhafaza buyursun. Hakkın Nuru ile incelenmiştir. Rasûlullah, peygamberler. Ve evliyaların canları kendi nuruyla doldurmuştur Cenâb-ı Allah.

İnsanlar o kalıplarla o nuru ancak alırlar ve tahammül edebilirler.

Yıldızlar ezeli bir güneş olan peygamberin ve evliyanın hizmetinde müridler gibidir.

Güneş nasıl bütün yıldızlar ondan ziyâyı alıyorsa peygamberin etrafında da bütün Ümmet-i Muhammed yıldız parçaları gibidir.

Onun için Cenâb-ı Peygamber bir hadiste Benim ashabım yıldız gibidir. Hangisine uyarsanız hidâyete erersiniz buyurmuştur.

Sahabeler bir yıldız gibidir.

Allah Hüviyet-i Asliyesi itibariyle tamamıyla gizlidir.

Sanat ve sıfatı bakımından gözükebilir.

Ben bir gizli hazineydim kendimi göstermek için kâinatı yarattım demiş. Bir aynayı kırın.

Duz, buz parça ayırın.

Ayna yoktur ortada fakat her yerde pırıltısı vardır.

Ağaca bakarsın Allahın El Rezzâk, El Hayy, El Bedi Esmâsını görürsün. Onun için Cenâb-ı Allah her yerde hazır ve nazırdır.

Her yerde hazır ve nazır olan bir kâinatın Hâlıkı önünde edepsizlik nasıl edebilir insan.

Onun için İslâm'da yakınızken bile çıplak edeb yerini gösterme yasaktır.

Çünkü Allah her şeyi götürür şeyindeki.

Gusul ederken bile peştamal sarılırlar bilirsiniz.

İslâm hakiki İslâm.

Ama zımpırtı İslâm çıp çıplak ortasında aynaya geçer.

Kıçına bakar, şurasına bakar. Maazallah hu teala bunlar berbat işlerdir.

Hz. Osman Radiyallahuan bir defa ömründe edeb yerine bakmamıştır kendisi.

Yarın Huzur-u mahşerde haya makamında haşrolunacaktır.

Hz. Osmana sual yoktur.

Cenâb-ı Peygamberin hadisi vardır. Huzur-u İlahîye gidecek.

Döndürülecek doğru makama gidecektir. Söz yok.

Birde Ebu Zerr hakkında hadisi peygamberi vardır.

Ebu Zerr zamanın milyarderiymiş. Uhvelleriydi. Bütün şeyini, servetini tasadduk etti.

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellemden sonra Beytul- Maldan kendisine Hz.

Ebubekir, Ömer zamanına kadar yaşamıştır. Çil verirlerdi.

Ay başında otuz günlük parasını verirlerdi. Yirmi dokuzunu tasadduk eder, birinle dururdu.

Onun hakkında hadis şudur: Ebu Zerr yalnız doğdu, yalnız ölecek, ve yalnız haşrolacaktır! diyor.

Allahın huzurunda haşır meydanı yalnız Ebu Zerr içindir.

Büyükklüğe bakınız!

Can insanın vücudunda hem âşikâr, hem gizlidir.

Herif kollarını sallıyor canlı der, göster canını bulamazsınız.

Cenâb-ı Allah da kâinatta böyledir. Hem zâhirdir, hem batındır.

Canı vücudsuz olarak görmek mümkün değildir.

Vücuda gelecek ki can canlılığı belli olsun.

Çıktı mı vücuttan artık can yoktur.

Ben bir gizli hazine idim, bilinmek istedim bunun için halkı yarattım diyor bir Hadis-i Kudsî de Allahu Lem-yezel.

Onun için şah damarınızdan daha yakın olan Allahla hembezm olun. Kâbenin içinde namazı ne tarafa kılarırsa kıl doğrudur.

İçî Allah ile dolu olanın her işi de doğrudur.

Ondan yanlışlık südur etmez.

Şekeri bilmiş tadını tatmış olanlar şekerler arasında fark görmez.

Yediği zaman hepisinden aynı tadı alır.

Akide şekerinden de, baklavadan da, şundan da bundan da.

Eğer şu şeker bundan da daha tatlı derse şekeri hâlâ olduğu gibi bilmediğinden onda hamlık damarı mevcut demektir.

Daha şüphede demektir. İslâm'da şüphe yoktur.

Meşhur Kaside-i Kantaranîye diye bir kaside vardır:

Ya halli kaddel beled bil bali bali bali bal.

Bin nevmi izel zeletti fil akdi zali zal.

Sana söylenen güzel bir sözle kafanı karıştırıp da:

Ulan bu böylemidir, şöyle midir, böylemidir? deme onun kokusunu, o ne demek istiyor onu anlamağa savaş.

Eğer mantığının aklının onu örselemeye karışırsan, karıştırırsan aklının zelzelesi

başlar.

Akıl zelzelesi olan insan da şüphe içindedir.

Şüphe içinde olan insan küfürdedir.

Küfürde olan ister insan ne Allahın yüzünü, ne Rasûlün şefaatinı, tam cehennemin içine düşer Maazallahu Teala.

Onun için aziz cemaat şüphede olmayın!

Ben senelerdir öyle ağızlar gördüm ki.

Sarımsak ile içki arasında bütün pislik kokuları orda.

Ben gine öyle ağızlar gördüm ki gül ve reyhan kokuyor!..

KELİMELER:

Sitre: (C.: Estâr) Örtü. Perde.

Küffar: (Kâfir. C.) Gâvurlar. Hak din olan İslâmiyeti inkâr edenler. Kâfirler.

Ahval: Haller. Vaziyetler. Oluşlar.

Suflî: Aşağıda bulunan. Alçak, pek aşağı olan.

Ulvî: (Ulviye) Yüksek, yüce. Manevî ve göğe mensub.

Künye: Bir kimsenin nereden ve kimden olduğunu bildiren ve hüviyeti yazılı olan kâğıt.

Lem-yezel: Zâil olmaz, bâki, zeval bulmaz. Daimî olan.

Hembezm: Yakın. Aynı mecliste.

Müvekkid: Gereği gibi bağlanmış esir.

Vusat: Kudret, tâkat, güç, kuvvet.

ÂYETLER:

النَّارِ عَذَابَ قَتْنَا سُبْحَانَكَ بَاطِلًا هَذَا خَلَقْتَ مَا رَبَّنَا وَالْأَرْضِ السَّمَاوَاتِ خَلَقَ فِي وَتَفَكَّرُونَ جُنُوبِهِمْ وَعَلَى وَقُعُودًا قِيَامًا اللَّهُ يَذْكُرُونَ الَّذِينَ

"Ellezine yezkürunellahe kiyamev ve kuudev ve ala cünubihim ve yetefekkerune fi halkis semavati vel ard, rabbena ma halakte haza batila, sübhaneke fekina azaben nar: Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru! (*Âl-i İmrân 3/191*)

عَلِيمٌ سَمِيعٌ اللَّهُ إِنَّ حَسَنًا بَلَاءَ مِنْهُ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيُبْلِيَ رَمَى اللَّهُ وَلَكِنَّ رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَمَا قَتَلَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنَّ تَقْتُلُوهُمْ فَلَمْ

" Fe lem taktülühüm ve lakinnellahe katelehüm ve ma rameyte iz rameyte ve lakinnellahe rama ve li yübliyel mü'minine minhü belaen hasena innellahe semiun alim: (Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onları; attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu). Ve bunu, müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir. (*Enfâl 8/17*)

يَتَفَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ لِلنَّاسِ نَضْرِبُهَا الْأَمْثَالُ وَتِلْكَ اللَّهُ خَشْيَةً مِّنْ مُّتَصَدَّعًا خَاشِعًا لَّرَأْيَتِهِ جَبَلٍ عَالِ الْقُرْآنِ هَذَا أَنْزَلْنَا لَوْ

" Lev enzelnâ hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşı'an mutessaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune.: Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz.](*Haşr 59/21*)

HADİSLER:

Kudsî Hadisinde Cenâb-ı Allah buyuruyor:

Evliyai tahte kubabî la yarifühüm ğayri : Benim gök kubbemın altında öyle dostlarım vardır ki onları benden başka kimseler bilmez!*Niyazi Mısri (ks) Hazretleri bunu açıklamıştır.*

Enes (ra) rivayetle, Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ALLAH-U ZÜL-CELÂLden :

Benim her hangi bir dostumu hakir düşüren kimse Bana karşı savaş ilan etmiş olur ve Ben kendi dostlarımın yardımına herşeyden çabuk koşarım ve şüphesiz Ben kızgın arslanın kızdığı gibi onlar için gazablanırım.

Ölümden hoşlanmayan, bununla birlikte benim de kendisine kötülük yapmak istemediğim fakat kendisi için de ölümün kaçınılmaz olduğu mümin kulumun ruhunu kabzetmekte tereddüd ettiğim kadar yaptığım hiçbir işte tereddüd etmem. Mümin kulum Bana kendisine farz kıldığım şeyleri edâ etmekte yaklaştığı gibi hiçbir şeyle yaklaşmaz.

Mümin kulum nafilelerle Bana yakınlaşmaya devam eder durur. Nihayet Ben onu severim, onu sevdim mi onun işitmesi, görmesi, dili, eli olurum. Onun destekçisi olurum.

Benden bir şey isterse verirrim.

Bana duâ ederse duâsını kabul ederim, Mümin kullarım arasından benden ir türlü ibadette bulunmayı ister ve Ben çok iyi biliyorum ki eğer o ibadet türünü ona verecek olursam, bu sefer ucb (kendini beğenmek) ona gelir ve onun o amelini ifsad eder.

Yine Mümin kullarım arasından ancak zenginliğin kendisini düzelttiği kimseler vardır ve eğer Ben onu fakir kılacak olursam, fakirlik onu ifsad eder.

Aynı şekilde Mümin kullarım arasından ancak fakirliğin islah ettiği kimseler de vardır.

Onları zengin edecek olursam, zenginlik onu ifsad eder.

Ben kullarımı, onların kalblerini bildiğime göre tedbir ederim. Şüphesiz ki Ben her şeyi çok iyi bilenim, her şeyden haberdar olanım.

Daha sonra Enes şöyle dedi:

ALLAHım! Ben ancak zenginliğin kendilerini isalah ettiği Mümin kullarıdanım. Rahmetinile Sen beni fakir kılma!

(Hakim et Tirmizî, Nevadirül-Usul II-232; Heysemî, Mecmauz- Zevaid II-248, X-270; Taberanî, Evsat I-92; Beyhakî, Es Sünenül- Kübra III-346)

Hız. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Allah Teâla hazretleri şöyle ferman buyurdu: "Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri eda etmesidir. Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaştırmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı [aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum. Benden birşey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şeyde, mü'min kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem." *(Buhârî, Rikak 38.)*

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Allah, Ebû Zerr'e merhamet etsin! O, yalnız yaşar, yalnız başına ölür ve yalnız başına haşrolur!"

(İbn Hişam, Sîre, 3-4, 523-4; İbn Abdil- Birr, 1, 83; İbn Sa'd, 4,235.)

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Allah Teâla hazretleri şöyle buyurdu: "Ben gizli bir hazine idim. Bilinmek için mahlukatı yarattım" hadisinin Muhyiddin-i Arabî'nin □Mahlûkatı yarattım ki, bana bir ayine olsun ve o âyinede cemalimi göreyim demiştir şeklinde naklettiğini belirtmektedir.

Bu hadisin kaynağı:

1. Ed-Dürerül-Müntesire, Celalettin-i Suyuti,125

2. El-Esrarul-Merfua, Aliyyul-Kâri, 273

3. Keşful-Hafa, Aclunî, 2:133

4. El-Fetevâ, El-Halîlî, 1:72

5. Mesnevi, Celâleddin-i Rumî, 5:104

6. Divan-ı Mevlânâ Câmi, 37

7. Divân-ı Niyaz-i Mısri, 2

8. Divân-ı Şeyh Ahmet Cezerî, 1:190

9. İşârâtul-İcâz, Bediüzzaman Said Nursi, 23

değerli demirustası kardeşimiz,

Münir DERMAN Hocamız, bu yazısında "Velâyet Kitabı"nı okumak isteyenlerin tıpkı Haram Bölgesinde İHRAMlı Hacı gibi asla CANa kıyıp incitmemesi vs. anlatmaktadır..

doğrudan en hassas amele bağlamaktadır..

Kendisi açıkça Velîyullah ve Rical-i Gayb idi..

Ruhu şâd olsun!

Himmeti hazır olsun İnşâallah!..

"Velîler vardır.

Doğrudan doğruya Vilâyet-i Rasûlullahâ hâkim Velîler vardır:

Evliyâ-yi tahtet gubabil ayaneküm gayri.

Onun için:

Arz-ı vasi ister isen gir Velînin Kabzına,

Arz ü Kürsîden geniştir bir Velînin him âyesi.

Bunlar tamamiyle bilinmezler.

Bu dediklerim gelir siz Velîsiniz, sizi bile tanıyamaz.

O kadar gizlenmiştir bu.

Bunları seçmek güçtür.

Şimdi bu kitâbı okumada aşağıdaki öğütleri düşünerek okuyun.

Bu öğütler sizi sarsıyor.

Ve bunları yapmaktan sakınacaksınız!

Sayfaları okumaya devam ediniz!

Samimi olarak size tesir etmiyorsa okumamanızı rica ederiz! Yaprak, çiçek koparmayınız!

Yaş ağaç kesmeyiniz!

Dal kırmayınız!

Yaprak çiçek çiğnemeyiniz!

Meyve kabuklarını yaş, yaprak, çiçek taze dal, ateşe atmayınız!

Bunlara dikkat ederseniz şu hadisin müjdesine kavuşursunuz. Nebatata kadar merhamet gösteriniz!

Bunda şefâati müjdedir de görürsün.

Kuşları kafeslere hapsetmeyiniz!

Kuşlara hayvanlara taş atmayınız!

Avcılıktan çok uzak durunuz!

Hayvan öldürmeyiniz!

Her ne türlü olursa olsun zararlı ve fâideli, yenir ve yenmez balık avına gitmeyiniz!

Balıkçıların, avcılarının, ağaç kesenlerin, hayvanlara eziyet edenlerin sonları karanlıktır, hüsrandır."

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-30

(Sohbet 29 Devamı)

Ben gine öyle ağızlar gördüm ki gül ve reyhan kokuyor.

Öyle dudaklar gördüm ki küfür içinde.

Öyle dudaklar gördüm ki hikmet, güzel sözlerle, doğruluk akıyor dudaklarından.

Öyle mideler biliyorum ki içi haram ile tıklım tıklım dolu.

Öyle mideler biliyorum ki haram sokmamak için aç kalıyor adam.

Öyle vücudlar gördüm ki elbisesi ile cildi arasında pireler, bitler, ter kokusu içinde.

Yine öyle vücudlar gördüm ki gül bahçesi kokuyor.

Sûreti güzel olan içi her zaman güzel değildiir.

Fakat içi güzel olanın yüzü daima nur ile tecellî eder ve güzeldir?

Dışi süslemek, koku sürünmek gösteriştir.

Sen içini süsle, sende gizli olan güzel kokular güzellikler kendiliğinden ortaya çıkar.

Bu böyledir fazla düşünmeyin!.

Ama efendim felan Hoca böyle söyledi: Bu böyledir!

Kalbinde Nur-u Rasûlullah vardır.

Canlıların onu muhafazasında ne güzellikler yaratmıştır Cenâb-ı Allah.

Sen göremiyorsun, bilmiyorsun diye akıl mantıkla boşuna çifte atma.

Sonra görünmeyen Birinin tokatını yer insan!

Onun için aziz cemaat.

Daima söylediğim gibi abdestli geziin!

Gece namazinâ kalkıın!

Gece namazında hiç olmazsa ömrünüzde bir defa, Hafız Efendinin mihrabda okuduğu âyet-i kerimeyi yüzünden hiç olmazsa bir defa ömrünüzde okuyun!

Allah cümlemizi islah eylesin!

Âmin!

Yâ Rabbî!

Es selâtü vesselâmu aleyke Yâ Seyyidî Yâ Rasûlullah!

Huzbiyedîhi kad tâkat hilleti edrikni yâ Rasûlullah!.

Yâ İlahî biz asi değiliz.

Kabahatimiz vardır. Onu Nur-u Rasûlullah hürmetine reddi debb eyle Yâ Rabbî..

Midemize haramı, haramı nasîbi müyesser eyleme Yâ Rabbî.

Evimize, çocuğumuza çocuğumuza helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî.

Hastalarımıza şifâ, dertlilerimize devâ, sıkılmış olanlara ferahlık ihsan eyle Yâ Rabbî!

Rabbî!

Hükümetimizi koru Yâ Rabbî!

Memleketimizi her türlü düşman istilasından, âfat-ı belâiye, âfat-ı maraziye, âfat-ı semâviyeden muhafaza buyur Yâ Rabbî!

Son nefesimizdeki buyurun: Eşhedu enlâ İlâhe illallah ve eşhedu enne muhammeden abduhu ve rasûlullahu kelime-i tayibesiyne can vermek nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Kalbimizdeki Nur-u Rasûlullahın penceresini açmada bize yardım eyle Yâ Rabbî!
Yarın âhirette huzurunda Rasûl-i Kibriyanın elini öpmek nasip eyle Yâ Rabbî!
Bizi namazlarımızda, oruçlarımızda her türlü ibadetimizde İndi- İlâhîde kabul u makbul eyle Yâ Rabbî!
Bize dirilik, sıfat, afiyet ihsan eyle Yâ Rabbî!
Lillahil- Fatiha!

SETR-İ AVRET

Muhteremler!

Sayınlar demedim, muhteremler dedim.

Sayın kelimesi de muhteremin mukabilidir.

Muhterem, kerem sahibi demektir.

Sayın insan kendi sayı ile rütbesi ile kazanabilir.

Zengin olur, büyük bir meslek sahibi olur sayın ismini alabilir.

Fakat muhterem kelimesi Allah tarafından verilir.

Kerem sahibi demek.

Kerem, İlimnen, fennen, paraynan ele geçmez.

Allahın keremine sahip olmak demektir.

Sizde Allahın keremi şu kadarcık olmazsa başınızı secdeye koyamazsınız. Onun için size muhteremler dedim.

Hepinizin içinde Nur-u Rasûlullah Allahın korkusu vardır.

Onun için Allah Dostları Rasûlullahın mukarremiyeti olanların bir sözü vardır.

Men lem yekûn insanen la yarufu kadereli insan.

İNSAN olmayan insanın kadrini bilmez.

İki ayaklı, gözlü, burunlu değil.

Buradaki insan İnsan-ı Kâmil demektir.

Rasûlullahı memnun etmiş Allahın rızası yolunda gitmiş ve mertebe kazanmış insan demektir İnsanı kâmil.

İnsanın kıymetini insan bilir demektir.

İnsan-ı Kâmil her insana, her şeye iyi merhamet gözüyle bakan demektir. Böyle insan insandaki kıymeti derhal yüzüne söylemez.

Onun için tekrar gine bir büyüğün sözü vardır.

El ârif la yete kellem.

Bilen adam la yetekellem söylemez.

Vel mütekellim la yâ ârif.

Çok zızzır eden, konuşanda bişey bilmez.

Bu şey demektir Edebli olmak lâzım.

Ney çalarlar bilirsiniz. Güzel sesler çıkar ondan.

Fakat ney bir kamışla çalınır. Farkında değildir.

Âlemde her secdeye başını koyan şöyle düşünecek âlemde kendinizden başka nimet verilmiş hiçbir kul bulunmadığını düşüneceksiniz daima.

Efendim bize ne nimet verdi?

Nimet verilmemiş olsaydı Rasûlullahı inanıp secdeye Rahmâna başınızı koymazdınız.

Bundan daha büyük nimet mi olur.

Onun için bize en büyük nimet verilmiştir Allah tarafından diyeceksiniz. Ne cehennemleri var.

Ne azaplar var bu dünyada başlıyor.

Onun için en büyük nimet Secde-yi Rahmâna başını koyanlara vermiştir.

Onun için küffara kıymet etmeyin.
Kış gelir başım ağrıdı. Aman üşüdüm.
Bilmem bu akşam yemek bulamadım diye katiyen Secde-yi Rahmâna başını koyan
Allahtan şikâyet etmez.
Kader zincirini tırnaklamaz.
Tırnaklarınızı içine çekin kedi gibi!
Bir belâ geldiği zaman katiyen onun için üzülmeyiniz.
Çünkü Allahın takdirine isyan etmiş olursunuz.
İşte şirk, hakiki gizli şirk budur.
Herif senelerce namaz kılar, hacca gider, para sarf eder.
Şunu eder, bunu eder. Öküz gibi durur.
Onun için küçük bir şikâyet ettiğimiz zaman çünkü Cenâb-ı Allahın izni olmadan
hiçbir yaprak bile kımıldamaz.
O halde bunu anlamakta güçtür.
Kaza kader hikayesi o, çok ince, uzun iştir.
Onun için bir belâ başınıza geldi mi yüzünüzü ekşitmeyiniz.
Çünkü Allahın kaderine isyan etmiş olursunuz.
Allahın kaderine isyan ettiniz mi şikâyet edecek Makam aramış demektir insan.
Değil mi bir şeye kızdı mı bir yere şikâyet.
O halde Allaha ikilik verirsiniz. Şirk buradadır.
Allah birdir, ikidir, üçtür demenken insan kâfir olmaz.
Asıl kâfir olacak buradadır.
Onun için sırat kıldan incedir bilirsiniz, kıl.
Öyle kıl işte buradan başlar kılıç.
Edebsiz adam sokaktan geçerken korkar: Beni tutacaklar mı? diye.
Allahçıl adam dümdüz yürür. İşte sırat budur.
Böyle kıllar, mıllar, inceler minceler.
Bunlara bakmayın!
Bunlar insanların aklına sokabilmek için söylenmiş.
Sırat köprüsü var ama öyle bilmem efendim kıl kuyruğundan yapılmış değil onlar.
İşte sırat burada başlar.
O halde en büyük nimet şu câmide şu bir avuç müslümana verilmiş ki secdeye
başınızı koyabiliyorsunuz.
Onun için sabaha kadar ağlasanız, günlerce ibadet etseniz bu nimetini yerini
veremeyiz.
Yarın âhirete hepimiz gideceğiz.
Âyet-i kerime de diyor ki Yâ Rasûlüm herkes ölecek, Sende öleceksin. Rasûlullah
söylüyor Cenab-ı Allah hepimiz bir gün gelecek giç birimiz kalmayacağız.
Başka bir nesil gelecektir.
Onun için aşağıda bu adam doğru mu söylüyor, yoksa düzme mi söylüyor belli olur.
Onun için aşağıda oğlum buz gibi hesap var. Aklına istersen sok.
İstersen sokma. İstersen sok ama, istersen imkanı var.
Vallahi de billahi de aşağıda hesap var.
Onun için Allah indinde kıymet kazanmak lâzımdır.
Allah indinde kıymet kazanmak için tazim ile olur.
Tazim nedir? Hürmet demektir.
Onun için Kurân-ı Kerimde buyuruluyor anaya babaya hürmet Hz. Rasûle hurmettir.
Hz. Rasûle hurmet, Cenâb-ı Allaha hürmettir. Tazim budur.
Anaya babaya isyan, Rasûle isyandır.
Rasûle isyan Allaha isyandır.
Bu şu demektir. Kendi ana baban değil. Kendi ana baban.
Zâten kendi ana babana isyan eden insan değildir.
Onu zâten düşünemez hiç.
Burdaki ana baba bütün insan neslidir.

Herkese hürmet edeceksin.

Efendim hürmet edersem ne olur?

Benim anam babam yok. Oğlum. Anaya, babaya hürmet Rasûle, Rasûle hürmet Allaha.

O halde sinsilei merakible gidiyor Cenâb-ı Allaha. Rabbb diye gitmiyor.

Cenâb-ı Allah yalnız kulunna bir namazda karşı karşıya gâyet kolay gelir.

Allahuekber dersin huzura çıkarsın.

Öteki işlerde mertebe lâzım.

Ölüne bir Fatiha göndermek için bile Rasûlullah'a gönderiyorsun o kanaldan gidiyor.

Mümine yalnız Cenâb-ı Allahla karşı karşıya gelmek bir namazda müsaade edilmiştir.

Allahuekber! dedi mi Allah karşınızda.

Giriyorsunuz birbirinize hemhâl oluyorsunuz.

Ötekili işlerde mertebe lâzım.

Cenâb-ı Peygambere bile vahiy gelirken Cebrail tankerini dolduruyor. Gelip

Rasûlullah'a hortumunu uzatıyor öyle veriyor.

Rasûlullah da bize veriyor.

Onun için tazim iledir bu. Anaya, anadan Rasûle.

O anan baban yok, cesedine edeceksin.

Allah sana şah damarından daha yakınim diyor.

Cesede tazim edersen kendi vücuduna Allaha tazim edersin.

Allaha tazim etmiş olursun.

Onun için abdestli bulunmak sana senden yakın olan büyük Allaha bir edebtir.

Onun için daima abdestli gezin diyorum. Şimdi anladın mı.

Daha bunun çok derinleri var.

Bunun derinlerini de dedi mi artık havuzun başından hiç biriniz ayrılmazsınız.

Yahutta ibriknan gezer herif sokağa giderken.

Aman abdestim bozulacak.

Sokakta durur abdest almağa başlarsın.

Deli diye tımarhaneye gönderirler, gezersin.

Onun için size Ezan-ı MuhammedîSallallahu Aleyhi Vessellem sesini işittiğiniz dakikada abdestli bulunun.

İşittiğiniz zaman abdest almayın.

Ezan yaklaştığı zaman abdestli bulunun.

Güneş batarken abdestli bulunun.

Güneş doğarken abdestli bulunun, senedini de sormayın!.

Güneş doğarken, çıkarken kendin abdestli olmuş ol.

Doğarken abdest alma.

Bi de güneş batarken abdestli duruun.

Ezanı Rasûlullah abdestli bulun.

Ezanı işitip de abdeste gitme.

Efendim ben öyle gidiyorum

Eeee git.

Öyle de olur olmaz demiyorum.

Amma biz başka şeyden bahsediyoruz muhteremler.

İslâm dininde bir avret kelimesi vardır. Setr-i avret.

Avret kelimesi Muhiddini Arabî bunu şöyle târif eder.

Kurânda seve kelimesi geçer seve.

Hafız hangi âyettedir bu.

Haaa Hafız yok mu içinizde. Seve.

Avret demek; insanın açığa çıkmasından utandığı ve gizli kalmasını istediği cismanî lezzetlerin, ahlâkî rezâletlerin, hayvanî arzuların, canavarca fiillerin her birine avret ismi verilir.

Arabçada Setr örtmek demek.

Eskiler setre derlerdi çekete bilirsiniz. Örtten demek. Setr, örmek.
Örtmek de Arabçada utanarak, hicab duyarak edebten dolayı Settar Esmâsına
hürmeten örtmek demektir. Settar örtücü.
Sana şah damarından daha yakın onu örtüyorsun kendini değil.
İçinde pislik dolu olan bağırsaklarını örtmüyorsun.
Kendini örtüyorsun. Onun için setr bütün vücuda lâzımdır.
Ama efendim yok da avret yerini mi örtüyorsun?
O avret yerini örttüğün zaman kendin için o, kendin için o!
Settar için değil.
Efendim yok. Cenâb-ı Allah rızkını kesmiş herifin.
Bakâlîm yalınız vücudunu örtüyor.
Öteki işler için ne diyecek diye, imtihan için.
Erkek ve kadında setr-i avret müşterek cepheleri olduğu gibi hususî tarafları da
vardır.
Çıplak gezmek insanı nasıl vücudunu hasta yaparsa, kışın çıplak gez. Hasta yatan,
zature olun, şu olur bu olur yaparsa.
Setr-i avretsizlikte mânevî düzenden bozar.
İnsanın ruhunu berbat eder.
Yüz kızarmasını, yüzü hani bazı utanır da, o ruhun hicabıdır.
Cesed utanıyor demektir!
Kul dan utanmayan Allahtan utanmaz! derler.
Dedelerin sözüdür.
Onun içi setr-i avret yedi türlüdür oğlum setr-i avret.
Etrafı için setr-i avret. Kimse bana bakıp da şöyle bu ne biçim adamdır ne biçim
şeydir diye bana bakmasın diye setr-i avret vardır.
İkincisi yakini için setr-i avret. Çocuğun, karın, kocan için kadınsa.
Bazı herifler vardır. Evin içinde kimsesi yok. Çoluğu çocuğu yok cırılçıplak gezer.
Bu ne islâmdır. Ne hristiyanlıktır, ne mecusidir. Bu bir âlemdir bu.
Hiçe sayıyor Allahı.
Bu çok ayıp bir şeydir .
Hamamda da bazıları böyle yapar.
Aman aman aman secdeye başını koyan böyle şey yapmaz.
Huzur için setr-i avret. Nasıl ?
Efendim bazısının kravatı iri olur da canı sıkılır düzeltir.
Böyle yapar. Kendi huzuru için rahat edemez.
Bu da setr-i avrettir. Kendisi için setr-i avret.
Allah için setr-i avret. Yani El Settar Esmâsı için.
Şirkten kurtulmak için setr-i avret.
Efendim ben baktım da bir kadın çıplak geziyor! muymuş da efendim niye
geziyormuş.
Sana ne. Dağ başında evliyalık kolaydır.
Tutamıyormuş kendini.
Ulan sen hayvansın. Hayvanlar bile muayyen zaman tutuyorlar kendine. Martta
dama çıkıyorlar.
Öteki devirde edeb içinde.
Hanı birisinin iki kardeş varımış.
Evliya imişler bunlar.

Bayburttan yukarı Osluk denilen bir köy vardır.
Bayburtta gidenler varısa Gümüşhane ile şey arasında Osluk.
Buradan Hüsmen Efendi ile Kadri Efendi iki.
Hüsmen beş altı yaş büyük Kadri Efendiden.
Abdulhamid zamanında.
Kadri Efendi İstanbulda Kapalı Çarşıda kunduracılık yapıyor.

Hüsmen de Oslukda Bayburtun o Osluk köyünde çoban.
On onbeş sene birbirini görememişler.
Hüsmen Efendi bir torbaya doldurmuş sütü almış sırtına.
Binmiş gelmiş Trabzona oradan binmiş vapura haydi İstanbulla.
Çoban kıyâfetiyle. Gelmiş, bulmuş kardeşini Kapalı Çarşıda mevsimde kış. Mangalda var orda.
Nasılsın kardeşim?
İyiym! demiş.
Asmış torbayı oraya sana süt getirdim. Süt duruyor, torbanın içinde. Damlama yok. Eeee o kadar da hüneri olsun beyim. Allah yolunda bu kadar uğraşmış.
Torbanın içinde de sütü aktırmasın. O kadar hüneri olsun onun.
Acayiplik yok. Öteki de Nasılsın kardeşim?
İyi işte!, sarmaş dolaş olmuşlar.
O sıra Hüsmen ayağa takılmış mangala, mangal devrilmiş.
Telaş etme! demiş Kadri Efendi de toplamış şeyleri, mangalın içine kömürleri.
Onun da hüneri o.
Doldurmuş eli meli yanmamış.
Yanmamış. Yanmaz haaa. Ulan bir basit maşa tutuyor ateşi.
Bi de insan da. İnsan maşayı icad etti. İnsan niye tutmasın.
Ama benim elim yanıyor. Senin elin el değil ki yanmasın.
O sıra da diyor bir hristiyan madamı girmiş ayakkabı alacak.
Kadri Efendi oturmuş kadını bu ayakkabı böyle falan derken bizim Hüsmen Efendi kadının ayağına dikmiş gözünü.
Derken süt çırp çırp çırp başlamış damlamağa.
Kadın gitmiş. Kadri Efendi demiş: Abi demiş Oslukda dağ başında evliyalık kolay.
Burada asıl!
Bazınız kızarsınız.
Efendim şimdi zaman şöyle karışmayın.
Sen kendini tut. Sen kendini hakiki tutarsan hiçbir şey görmezsin.
Hiç kimseye kimsenin söz söylemeye hakkı selahiyeti yoktur.
Ne dinen, ne kanunen, ne nizamen, ne edeben, ne nezaketen. Kendiliğinden setr-i avret tenasül azazsı açık olan mahlukta yoktur.
Göster bana bir mahluk ki tenasül azası açık olsun.
Hiç birinin yoktur. Kimisi tüynen, kimi kuyruk.
Yalınız insanda tenasül azası açık olduğu için insana setr-i avret emrolunmuştur.
Gözün burnun kulağı, yerin yemeğin vücudun için sihatin için bir çooook setr-i avretler vardır.
Bunları bir her müslümanın bilmesi lâzımdır.
Eğer bunu böyle yaparsan vücudun yarın Huzur-u İlahîye ye gittiği zaman bir şeyden utanmaz.
Utanmadı mı mezarda insanın cesedi çürümez.
Cesedin çürümesi, yarın cesede ruh geldiği zaman bakıp da:
Yahu ben bu cesede iken şöyle edebsizlikler yaptım! diye utanıp da Allahtan Yâ Rabbî beni affet dememekten alı koymasın kendini diye Cenâb-ı Allah cesedi bile yok ediyor.
Onun için cesedine setr-i avret.
Nasıl olurmuş cesede setr-i avret?
Elinde elma var yiyorsun, yere düştü al hemen.
Yok sokma ağzinâ yıka ye! Eline al yıka ye!
Aldığın üzümü yiyeceksin yıka ye!
Öküz gibi böyle hırsız gibi doldurma ağzına!
Bazısı hıyarı alır böyle sümüğünen beraber yer.
Bu İslâm değil!
İşte setr-i avret!

Bunlar insanı mahveder.

Aziz cemaat namaz kılmak kolay, hep kılıyoruz.

Namazın bize vereceği çengellerle Cenâb-ı Allahın makamlarına yükselmek için bunları yapmak lâzım.

Hıı pençereden dışarı burnunu, bi de kıcına sür!

Yahutta bak etrafına köprüye sür, duvara sür, ağaca sür.

Bu setr-i avretsizliktir.

Bu insanın bin senelik namazını an-ı vahidde yok eder.

Onun için her şeyi gizlemek lâzım.

Evin içinde kimse yok diye cırıl çıplak gezme.

Onun için Cenâb-ı Allah Kurân-ı Kerimde tedâvi olunuz diyor. Vücudunuza hastalık gelirse tedavi olunuz diyor.

Yani: Vücudunuzda Ben Hayy Esmâsıyla varım, Bana hürmet edin, Ben iyi besleyin!

Ben kulumla görürüm. Kulumla işitirim. Kulumla yürürüm! hikayeleri bunlardan başka bir şey değildir.

Onun için vücut ibadetlerin hareketleriyle fenâlığa meyyal taraflarını temizler.

Sende ne. Setr-i avretle, vücuduna bakmakla, nefis, mânevî, ruhanî tarafını Nurlu kimselerin sohbet ve telkinleriyle ibadetin görünmeyen feyz kapılarından içeri girmeye başlar insan.

O zaman bu feyz iki türlü gelir.

İlk tarafta içerden, kendinden, kendini temizlersen, kendinden gelir, sonra da dışardan gelir.

Kendinden nasıl?

Hepimizde salâvat-ı şerife getirin.

Nur-u Muhammedînüvesi vardır biliyor sunuz.

O nüve açılır, kestane kabuğu gibi yarılr.

Vücut nurlanmağa başlar. Bu nuru görmek çok güç.

Göründü mü, ziyâya koşan kelekler gibi ötelerden.

Öte neresi?

Anlamadıysan yuhhh sana.

Ötelerden yıldırım suratıyla feyz ve nurlar size yağmağa başlar!

KELİMELEER:

Küffar: (Kâfir. C.) Gâvurlar. Hak din olan İslâmiyeti inkâr edenler. Kâfirler.

İnd: Arapçada zaman veya mekân ismi yerine kullanılır. Hissî ve manevî mekân. Maddî ve manevî huzura delâlet eder. Nezd, huzur, yan, vakt, taraf gibi mânâlara gelir.

Tazim: Hürmet. Riayet. İkranda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

Mertebe: Derece. Basamak. Rütbe. Pâye.

Avret: Eksik. Gedik. Gizlenmesi lâzım gelen şey. Dinen örtülmesi vâcib olan âzâ, ud yeri. Utanılacak ve hayâ edilecek şey. Erkeklerde göbük ile diz kapağı arasındaki kısım. Kadın. Zevce. Nikâhlı. Gece uykuya yatacağı vakit ve seherden evvel uykudan kalkılacak saate de şeriat örfünde "avret" denir. Öğlen ve öğle uykusu zamanına da kezâ aynı isim verilmiştir.

Setr-i avret: Başkalarına gösterilmesi haram olan yerleri örtmek. Şer'an örtülmesi lâzım gelen yerlerini örtmek. (Bak: Avret-Tesettür)

Settar: Örtten, kapayan gizleyen. En çok gizleyen ve örtten.

Tenasül: Türemek. Nesil yetiştirmek. Üremek. Birbirinden doğup türemek.

Aza: (Uzv. C.) Bedenin her bir uzvu. Bir cemiyete mensup kimse.

Meyyal: Çok meyleden, eğilen. Çok istekli, düşkün.

Nüve: Çekirdek, asıl, menba.

ÂYETLER:

Allahın keremi ne:

تَفْضِيلًا خَلَقْنَا مِمَّنْ كَثِيرٍ عَلَىٰ وَفَّاءُنَا هُمْ الطَّيِّبَاتِ مَن رَزَقْنَاهُمْ وَالْبَحْرِ الْبَرِّ فِي وَحْمَلْنَاهُمْ آدَمَ بَنِي كَرَمًا وَلَقَدْ

" Ve le kad kerramna beni ademe ve hamelnahüm fil berri vel bahri ve razaknahüm minet tayyibati ve faddalnahüm ala kesirim mimmen halakna tefdiyla: Andolsun ki, Biz adem-oğullarını mükerrem kıldık ve onları karada ve denizde (nakil vasıtalarına) yükledik ve onları leziz, temiz şeylerden merzûk ettik ve onları mahlûkatımızdan birçokları üzerine ziyâdesiyle üstün kıldık. (İsrâ 17/70)

Yâ Rasûlüm herkes ölecek, Sende öleceksin:

مَيِّتُونَ وَإِنَّهُمْ مَيِّتٌ إِنَّكَ

" İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitun: Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler. (Zümer 39/30)

şah damarından daha yakınim:

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِّنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَنَحْنُ نَفْسُهُ بِهِ تُؤَسِّسُ مَا وَنَعْلَمُ الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا وَلَقَدْ

" Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid: Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. (Kaf 50/16)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-31

KIYAM-ET!

Ötelerden yıldırım suratıyla Feyz ve Nur lar size yağmaya başlar.

O zaman anofora kapılırsınız.

Yani bir nevi serserileşir insan.

Bu anafora İslâm dininde Cezbe derler.

Cezbe, Celâl ile Cemâl arasında göğün Nur-u Rasûlullahın harekete çıkmasıyla kamaşmasıdır.

Bu anaforda hakiki mütehassıs bulunursa o şahsın iplerini çeker, frenler. Hele dur! der.

Düzeltir, süzer, sakinleştirir ve kendisine kim olduğunu öğretir.

İNSAN o zaman insan olduğunu anlar.

Onun için insanın kadrini insan bilir derler.

Bu sözlerim size daima anlattığım sözler sizlere, secdeye başını koyanlarnan, Allah ve Rasûlünün müsadesiyle bunları aşlamak istiyorum. İçinizde feyzlenen çok var. Sizin aynaya da baksan, mikroskopa da baksan, başkasına anlıni da kazıtsan göremezsın o nuru!

Bunları da görüyorum ben nurlu insanların var içinizde.

Olmayanını da var.

Olmayanlar, kendilerini henüz boşaltmayanlardır. Şüphe içindedirler.

Bu herif bir şeymi söylüyor iyi mi diye.

Yüze bakmak için, bakarak içi anlamak çok güçtür oğlum.

Fakat o işte izni İlahî ile biraz hüner sahibi olduk. Anlayan bunu anlar!
Onun için, hani derler: Denizde yüzmek için suya kendi bırakmak lâzımdır!
Korkmazsan batmazsın. Korkarsın batarsın.
Korku zâten şüphenin şiddet halidir.
Kurân da diyor ki:
Ve lâkinne ekserahüm la ya'lemun
Fakat onların çoğu bilmezler.
Ve lâkinne eskerahüm câhilün.
Fakat onların ekserisi de câhildir.
Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem buyuruyor.
Hakiki hakkıyla abdest alan müminden şeytan uzaklaşır diyor.
Yine Ezanı Muhammedîokunurken Sallallahu Aleyhi Vessellem.
Güneş batarken, güneş doğarken abdestli bulunun.
Hele her zaman haaa!
İbrik al koluna deli desinler sana. Abdestli bulununnn!

Onun için böyle Secde-yi Rahmâna başını koyana bir dert gelince kendi kendini kurtarmağa savaşıyor.
İşte bir yerden bir şey yapmıştır. Parası yetmemiştir.
Çoluğumu nasıl getireceğim. Bilmem ne edeceğim.
Kendi kendini kurtarmağa çabalar.
Muaffak olamazsa etrafından yardım istemeye başlar.
Der ki: Hacı Ömer Efendiye gideyim de bana biraz faizi ile para versin! Bilmem yardım ister.
Rütbe sahiplerine gider: Efendim sen valiyi tanıyorsun. Felan mebusu tanıyorsun. Ona söyle!
Zenginlere, hal sahiplerine gider: Efendi Hazretleri dua et de vaziyetim düzelsin!.
Dua ister. Himmet ister.
Hasta ise doktora gider.
Bunlardan faide göremediğini anlayınca adaklar başlar.
Felan yere adak horoz keseceğim. Felan yere mum dikeceğim. Felan yere bilmem ne edeceğim!.
Ocaklara gider. Hocaların peşinde koşar.
Aman şunu yap bilmem ne felan düğmeyi bağla.
Bilmem ne ünlük otunu yak. Bilmem neyi tavana as. Şunu bilmem ne yap!.
Hep bunların peşinde koşar.
Felan yerde bir hoca varmış git ona görün!
Dolandırıcılara soyulur. Üstünde hiçbir şey kalmaz.
Gelir gider dolaşır. Nihâyet bakar ki iş zoor.
Gözünü, kafasını havaya kaldırır : Yâ Rabbî!.
Ulan Allah sana şah damarından daha yakındır Onu unutup da nereye gidiyorsun.
Bunaldı Onu da kendinde aramaz havaya bakar.
Sanki yukarıda Kutub Yıldızının üzerinde oturuyor.
Eğer kendi işini yapabilseydi bu, bir müracaat ettiği bir adamları işini göreydi.
Hakka da dönmezdi, hiç.
Nihâyet dua eder yalvarır fakat beklemeye çarnaçar başlar.
Baktı ki iş yok. Bekler. Kader tecellî eder. Olacak olur!
İyiliğin gelmesini, kötülüğün gitmesini isteme!
Kismetinde sana gelecek ne nimet ister isen istesen de gelecek, istemesen de gelecek.
Gelecek belâ varısa kaçsan da gelir, dursan da gelir, başka memlekete gitsen de gelir.
Belânın kalkması için istersen dua et, istersen sabret, istersen kendini Hakka teslim et!

Nimet gelirse şükretmeğe başla, belâ gelirse sabretmeğe başla.
Kimnen sabrediyorsun.
Yarış edeceksin. Sana şah damarından dahi yakın olan Cenâb-ı Allahnan sabır yarışına gireceksin.
Sabredeceksin! İkiniz ede, ede, ede; bir gün diyecek:
Ulan bu Bennen sabır yarışına gidiyor şuna bak yav Benim halk ettiğim kul bennen sabır yarışına giriyor!
Bir tekme yiyeceksin işte sabrın sonu selâmet. Bitti. Zafere kavuştun gitti.
Bennen sabır olmaz! diyor.
Benim kulum bennen sabır yarışına çıktı şuna bak! diyecek.
İşte Şuna bak! dedirtmek için ağzını kapa.
Belâ, bir nevi nimettir. Gizlemeğe çalış.
Hele her yerde anlatmaktan sakın. Gidermeğe çalış.
Benim başıma şu belâ geldi, şunu.
Hanı dedelerimiz der kızılıcık gibi kan kusar da: Kızılıcık şurubu yedim! der.
Bunlarda boş lakırtı değil.
Belâyı bırak gelsin. Seni ziyâret etsin. Yolunu aç, kucağını aç, kapama. Önünde durma.
Sana gelmesinden, yaklaşmasından korkma.
Nasıl oldu onun ateşi. Cehennem ateşinden daha şiddetli değildir.
Kıyamet günü cehennemin üzerinden geçildiği zaman cehennem bağıracak. Hadis-i peygamberi bu.
Çabuk geç mümin, çabuk geç nurun alevimi söndürdü! diyor.
Bu söndürücü nur nedir?
O cehennemin ateşini söndüren NUR ancak dünyada kazanılır.
O nur İman Nurudur.
Bu nerede bulunur?
O nur hem isyan edende hemde itaat edende vardır.
Amma isyan eden ondan faydalanamaz.
Dünyadaki Belâ Ateşini söndüründe bu nur dur.
Bu nur başladı mı sende her türlü belâyı boyun eğersin.
Belâ insanı öldürmek için gelmez aziz cemaat.
Tecrübe için gelir tecrübe için.
İmanın saatını ölçmek için gelir belâ. Bu çok mühimdir!
Kader-i İlahînin çizgisi dahilindeyiz hepimiz.
Kader ise karanlıktır. Karanlığa lamba ile girilir.
Bu lamda da Allahın Kitabı, peygamberin Sünnetidir.
Bu ikisinden ayrılma!
Nasîbinde varısa ister istemez olur.
Olunca yaptığın sabır derhal şükre çevrilir.
Yeryüzünü Velîler bezemiştir.
Kadife gibi süslemiştiler Dünya Yüzünü, Allah Dostları.
Onlar hep birden dağlar gibidirler. Dağ gibi. Büyükler.
Hakka giden yollar bunların aralarından geçip de gider.

Allah Kitab-ı Celilinde Kurân-ı Keriminde bazı yaratıkları üzerine yemin eder.
Bu Allaha mahsus bir sırrdır.
Bu sırrdan mânâ çıkaran Allah Dostlarının heybelerine mahrem hikmet sırlar süzülmeğe başlar.
Bu sırları bilenler vardır.
Sessiz ve gürültüsüz dururlar.
Bunları görmek sohbetlerinde bulunmak lâzımdır.
Yıldızların mevkilerine yemin ederim diyor Cenâb-ı Allah. bimevaki'innucumi.
Felan yaratığıma yemin ederim!.

Bunlar çok ince sırlardır.
Hanı hazine diye bir kelime vardır, hazine. Nedir hazine?
İçinde insanların közünü kamaştıran, kıymetli bir çok mücevher altın, elmas, para bulunan bir yerdir. Değil mi hazine?
Bir de Mânevî Hazine vardır. Nehir yataklarında altın tozları gizlidir.
Yer altında kömür tabakaları içinde elmaslar gizlidir.
Deniz diplerinde sadef ve inciler vardır.
Tırtıl Böceği ipeği gizler içinde.
Arı balı kendine hazine yapmıştır.
İnsanda da bir hazine vardır.
İnsan Ruhu, Allah çeşmesinden bir damladır.
İnna a'taynakel Kevser.
Biz sana kevserden bir şey hediye ettik.
İnna a'tayna biz size atıye ettik. Kel- Kevser
Kevser, koskocaman söyler işte havuzmuş bilmem ne.
Kel Kevser, kel Kevser, sana bir Hayy dan bir parça verdim.
Kalbinin havuzunda, içinde kel- Kevser.
Bunu bil Fe sallı li rabbike venhar ve Allahına bu nimetten dolayı secde et demek.
Fe sallı li rabbike Allahın için secde et! demek.
Venhar içindekini kes at!
Şüphe etme artık! demek bir mânâsı da bu.
Onun için Hayy Esmâsı Allah çeşmesinden, Kevser Çeşmesinden bir parçadır.
İşte bütün ibadetler, bütün edebler, bütün temizlikler, bütün haramdan kaçma bu KEVSERE HÜRMET etmek demektir.
Allah, sendeki Kevser o, o bir damlaya hürmet ettirmek için:
Şunu yapmayacaksın, bunu yaparsan cehenneme sokarım! diyor seni.
Allah kendi kendine hürmet ettiriyor.
Bu hürmeti bilin de bilerek yaparsanız nur içinde gark olursunuz.
Öyle insan Allahın huzuruna kolunu sallaya sallaya Rasûlullahın mübârek yüzünü ve elini öpmek nasib ederek Livâ-yi Muhammedîde doğru Allahın nimetlerine vasıf olur.
Bu o kadar güç bir iş değildir Efendiler.
Bu damlayı deryaya ulaştırmağa çalış.
Hanı Elesti bi Rabbiküm
Biz senin, Ben sizin Allahınız değil miyim?
Galu Belâ; evet dediler.
Elesti bi Rabbiküm.
Bunu hikaye tarzında dinleme.
Elesti bi Rabbiküm!
Evet!
Senin kevserinden bizde bir Hayy Esmâsından bize daha yakınsın. Kalbimizde o damla var.
O damlanın üstünde Nur-u Rasûlullah var. Yâ Rabbi biliyorum Kâlu Belâdan.
Ha bildin mi kolunu sallaya sallaya gidersin.
Yok bilmedi mi köstebek gibi olduğun yerde döner durursun.

Onun için Cenâb-ı Allaha senin ne ibadetine ne bilmem neyine ihtiyacı yok!
Sana bir parça vermiş sakla bunu! diye.
Bakâlim bunu nasıl muhafaza ediyor. Senin edebine, tazimine.
Efendim ben bu tazimi nasıl yapayım?
Haaa tazimi yapmak için, temiz gez, yalan söyleme, kumar oynama, bilmem şu, şunları bunları yapma!
Yapmazsan bu cevher onun üzerinde durur.
Efendim ben turşu aldım da bunu nasıl muhafaza edeyim, bozuluyor? Efendim

turşucuya git sor.

Sirkenin içinde şöyle üstü kapalı muhafaza edeceksin.

İnsanın vücudunda bulunan Nur-u Rasûlullahla Allah çeşmesinden reddolunan sana ruhu, kevserden bir damlayı muhafaza için: Aha Yâ Rabbî bana verdiğin gibi, billur gibi sana getirdim! diye bilmek için.

Onun için de:

Ve vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.

O damlayı açık alınlı getirenler,

vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.

Allahını göreceklere onlar.

vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.

Ve vucuhun yevmeizin basire

Yav, Oğlum anla ha kirli olan diyor.

Tezunnu en yuf'ale biha fakiretun.

Onlar düşünsünler sonu ne olacaklardır.

Kella iza beleğatitteri kiye. Ve kiyle men rak.

İşte hulukuma can gelir buraya.

Doktor çağırın efendim!

Hadiiii doktorlar gelirler, iğne Hasan Efendiye, Mehmed Efendiye. Sok çıkar iğneleri.

Kella iza beleğatitteri kiye. Ve kiyle men rak. Ve zanne ennehulfraku. (Kıyamet Sûresi 28).

Hasta bakar ki: Artık tutturamayacağım ben gidiyorum!

Velteffetissaku bissaki.

Bu ayak kemikleri birbirine dolaşmağa başlar.

İla rabbike yevmeizinilmesaku.

Artık o Allahına gidiyor.

Fela saddeka ve la salla. Ve lâkin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi yetemetta.

Hani sen dolandırıcılık, uyuzluknan, şunnan bunnan yükseleceğini anlatıyordun, şey ediyordun dünyada. Aha şimdi sona geldim diyorsun.

Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.

Yazıklar olsun sana kulum, bir daha yazıklar olsun!

Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.

Arabçada yazıklar olsun sana! Bir daha yazıklar olsun!

Summe evlaleke feevla.

Eyahsebul'insanu en yutreke suden.

İnsan başı boş mu bırakıldı sen zannettin! diyor.

Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna. Summe kane 'alekâten fehaleka fesevva.

Fece'ale minhuzzeyceynizzekere vel'unsa.

Sizi bir pırtı parçasından yarattık. Koskocaman yaptık.

Düşünür yaptık. İdrak verdik. Siz düşündünüz, düşündünüz acaba öldükten sonra veyahut geberdikten sonra. Bazısı geberir bazısı ölür bilirsiniz. Öldükten sonra!

Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyiyelmevta.

Acaba ölüyü diriltebilir mi?

Aklınızdan bu geçiyor du. Aha dirildiniz!

Onun için o dirilme anında Allah hepimize alın açıklığı versin.

O damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Bu yaşadığımız kadar daha yaşayacak değiliz. Gençler başka.

Onun için onu koy böyle Kalb Kâsene etrafında Nur-u Rasûlullah: Yâ İlahî! Buyur.

vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira al!

Bu damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Dünyada evvela bu damlayı Rasûlün süzgecinden geçirmek lâzımdır.

Allahın ismini diline arkadaş yap. Dost olursun.

Dost olana da Vallahi de Billahi de hesab yoktur.
Onun için balık suda boğulmaktan korkmaz aziz muhteremler!
Allahla dost olanlar hiçbir şeyden korkmaz.
Korkan adamın muhakkak bir berbatlığı vardır.
O berbatlığından dolayı korkmağa başlar.

Allahla dost olmak, Namaz Mektebine kaydedilmekle başlar.
Hepimiz kaydedildik. Kimimiz elli senedir, kimimiz kırk senedir kılıp duruyoruz.
Bazı gençlerde: Efendim ben yeni başladım sonu ne olacak?
Başladın ya bitti!
Hz. Ömer kırk dört yaşında İslâm oldu.
Eeeee evveliden yaptığı edepsizlikler ne oldu?
Hepisi hebâen mensura gitti.
Ben bu gün Müslüman oldum! dersin. Düşünme sonunu.
Hulusi kalb ile İlahî huzur-u İlahîye şey etti mi Nur-u Rasûlullah Allahın rahmeti her şeyi temizler.
Önümüz bakın Ramazan geliyor.
Allah nasîb-i müyesser eyleyse.
Hele bazı Müslümanlar: Hele bir gelse de tutsak! diyor, Ramazanı.
Ulan biz onu tutacak değiliz o bizi tutacak.

Onun içi aziz cemaat abdestli gezin, abdesli gezin, abdestli gezin!
Yarın âhirette abdestli iken: Ulan şu heriften Allah razı olsun! diye bana şefaath edersiniz.
Abdestli gezen adam başkasına şefaath etmeğe yetkilidir oğlum.
Abdest. İbriği al sokakta gez. Deli! desinler sana.
Ama ben hastalıklıyım yapamıyorum dersin güneş doğarken, batarken, birde Ezan-ı Muhammedî okunmadan evvel abdestli gez!
Abdestli gezmek sana demin dedim Allah çeşmesinden olan RUHun ve sana şah damarından daha yakın olan Cenâb-ı Allaha edeb içinde tazim demektir.
Bu işler tazim ile kazanılır.
Allah cümlemizi Rasûlullahın kurduğu Tren Yolundan şaşırmaya!
Âmin!

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed!
Subhaneke Yâ Allâm, Tealeyke Yâ Selâm!
Ecirnâ minen- nâr vebî affike Yâ Mücir!
Allahümme entel Mennânü Bediüs- semâvati vel- ard!
Zülcelâli vel ikram Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!
Yâ Allahu celle celâlihu el hamdülillah!.

Yâ İlâhî Bizler günahkar değiliz. İsyankar da değiliz.
Hatamız varısa rahmet suyunnan bunu üzerimizden reff -i def eyle Yâ Rabbî!
Midemize, evimize, çocuğumuzu, çocuğumuza hepisine birden helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Şeytanı bizden uzak et Yâ Rabbî!
Memleketimizi her türlü âfat-ı belâiye, âfat-ı semâiye, âfat-ı araziyyeden, sel su âfetinden, zelzeleden, yangından, düşman istilasından şuradaki bir avuç Nur-u Rasûlullahı üzerinde taşıyıp Secde-yi Rahmâna kapayan şu üç gün hürmetine Yâ Rabbî !
Sen masun kıl memleketimizi Yâ Rabbî!
Yarın huzuru mahşerde Rasûlullahın mübârek yüzünü görmek nasîbi müyesser eyle.
Elinden öpmek nasîbi müyesser eyle Yâ Râbbî!
Son nefesinde buyurun: Lâ İlâhe illallah Muhammedur Rasûlullah! kelimesi

taibesiynen sana kavuşmak nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Rızıklarımızı bol eyle Yâ Rabbî!
Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbî!
Lillahil Fâtiha

Aziz cemaat imam efendi yine mihrabda gâyet güzel bir âyet-i kerime okudu müminler için.

Diyor ki: Gece Sâcid ve Kâim, olanlar bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler! diyor.

Okuduğu Kurân-ı Kerimi tabii siz mübârek Kurânın sesine veriyorsunuz. Mânâsını anlamasanız da Kurân-ın kelâmı Allah kelâmı olduğu için hayvana bile tesir eder. Efendim ben Arabça bilmiyorum!

Bunlar saçma. Bel kemiğinden düşünen insanların lakırtılarıdır.

Gece Kâim ve Sâcid olanlar, bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler diyor.

Onlara hesabı mümkün olmayan Allah ecir hazırlamıştır.

Ecr nedir?

Yüz ecir, bin ecir, on bin ecir.

Cenâb-ı Allahın Cemâl sıfatıyla kuluna gülmesidir ecir.

Gel kulum, işte ecir bu. Al on para, al yirmi para, al beş denk, bal falan değil ecir bu, ecir bu.

Ecr; kulun Rasûlullahı memnun edip kolunu sallaya sallaya Huzur-u İlahîye gitmek vesikasıdır ecir.

On ecir verir, yüz ecir verir ne ecir o.

Ne eciri cebedir o.

On bin ecir, yirmi bin ecir. Ecir bu ecir bu!

Rasûlullahın böyle Mahkeme-i Kübrada geçerken mübârek yüzünün Benim kuluma, ümmetime bak!

Güldüğü ve senin ondan kuvvet alarak Allahın huzurunda kolunu sallaya sallaya gitmek vesikasındır, pasaportu.

Hanı pasolar var trene biniyor, paso! diyor herif.

İşte odur. Ecir denen işte o dur.

Onun için Müslümanların ecirlerini vesika haline geçirip başka çetele açması günü vardır.

Çetelen dolar. Ecir, ecir, ecir!

Yav uçacak değilim ya !

Çetelem. Eskiden bizim küçüklüğümüzde şöyle değnekler vardı, küçük.

Fırına gider ekmeği alırdık, fırıncı bir oraya keltik yapardı.

Her gün kü, ay sonunda sayar babamız parasını verirdi.

Buna çetele derler çetele.

İnsanın müminin de çetelesi olduğu gün vardır. Kırar başka çetele verirler.

Onlar ihtiyar ninelerin, babaların dediği milad üç aylar.

Üç ay deyipte geçme. Allahın Ayı, Rasûlullahın Ayı, başını secdeye koyanan ayı.

Nüfus kağıtlı müslüman ayı değil!

Men terekes salât fakat kefer.

Aldın mı sözünü. Kim ki salâtı terk etti küfr içindedir.

Hz. Sallallahu Aleyhi Vessellem hadisi bu.

Men terekes salât fakat kefer.

Namaz kılmadı mı insan küfür içindedir!..

KELİMELER:

Feyz: (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. İlim, irfan. Mübareklik. Şan, şöhret. İhsan, fazıl, kerem.

Yüksek rütbe almak. Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. Bir haberi fâş etmek. İçindeki düşüncesini izhar etmek

Cezbe: Tas: Meczubiyet, istiğrak. Allah'ı hatırlayıp Allah sevgisi ile kendinden geçer bir hale gelme.

Mütehassıs: Bir işin hakikatını, içyüzünü çok iyi bilen. Bir meslekte mahir olan. Has ve mahsus olan.

Nevi: Nev'e ait, çeşit ile alâkalı.

Hazine: Define. Kıymetli şeyleri saklayacak sağlam yer.

Livâ-yi Muhammedî: Livâ-yi Hamd. Hz. Peygamber'in (A.S.M.) bayrağı. Ona inananlar kıyâmetten sonra bu bayrağın altında toplanacaklardır.

Sâcid: Secde eden, Allah'ın (C.C.) huzurunda başını yere koyarak dua eden. Hâdis meâlî: "Bir kulun Rabbine en yakın olduğu an: O'na secde ettiği zamandır."

Kâim: Ayakta duran. Mevcut. Baki. Vaktini ibadetle geçiren.

Ecir: Ecr. (C.: Ücur) Bir iş, bir hizmet mukabilinde verilen şey. Ahirete aid mükâfat, hayır ceza. Ücret, mukabil, karşılık. Sevab. Tıb: Kırılan bir uzvun sarılması.

ÂYETLER:

يَعْلَمُونَ لَا أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنَّ آيَةً يُنَزَّلُ أَنْ عَلَى قَائِرٍ اللَّهُ إِنَّ قُلَّ رَبِّهِ مِنْ آيَةٍ عَلَيْهِ نَزَّلَ لَوْلَا وَقَالُوا

"Ve kalu lev la nüzze aleyhi ayetüm mir rabbih kul innellahe kadirun ala ey yünezzile ayetev ve lakinne ekserahüm la ya'lemun: O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler. (Enâm 6/37)

يَجْهَلُونَ أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَشَاءُ أَنْ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا كَانُوا مَا قُبِلَ شَيْءٌ كُلَّ عَلَيْهِمْ وَحَشَرْنَا الْمَوْتَى وَكَلَّمَهُمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَيْهِمْ نَزَّلْنَا أَنَّا وَلَوْ

" Ve lev ennena nezzelna ileyhimül melaikete ve kelemmehümül mevta ve haşerna aleyhim külle şey'in kubülem ma kanu li yü'minu illa ey yeşaallahü ve lakinne ekserahüm yechelun: Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölümler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılıklarına getirseydik, Allah dilemedikçe yine de inanacak değillerdi; fakat çokları bunu bilmezler. (Enâm 6/111)

الْكَوْثَرِ أَعْطَيْنَاكَ إِنَّا
وَأَنْحَرُ لِرَبِّكَ فَصَلِّ
الْأَبْنَرُ هُوَ شَأْنُكَ إِنَّ

" İnnâ a'taynakel kevser Fe salli li rabbike venhar. İnnâ şanieke hüvel'ebter : Şüphesiz biz sana Kevseri verdik. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver Doğrusu sana buğzeden, soyu kesik olanın ta kendisidir. (Kevser 108/1-3)

غَافِلِينَ هَذَا عَنْ كُنَّا إِنَّا الْفَيَامَةِ يَوْمَ تَقُولُوا أَنْ شَهِدْنَا بَلَى قَالُوا بِرَبِّكُمْ أَلَسْتُمْ نَفْسِهِمْ عَلَى وَأَشْهَدُهُمْ دُرَيْتَهُمْ ظُهُورِهِمْ مِنْ آدَمَ بَنِي مِنْ رَبُّكَ أَخَذَ وَإِذْ

Ve iz ehaze rabbüke mim beni ademe min zuhurihim zürriyyetehüm ve eşhedeheüm ala enfüsihim elestü bi rabbiküm kalu bela şehidna en tekulu yevmel kıyameti inna künnâ an haza ğafilin: Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Âdem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şâhit olduk, dediler. (Araf 7/172)

نَاضِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ
نَاضِرَةٌ رَبِّهَا إِلَى

Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun : Yüzler vardır ki, o gün ışı ışı

parıldayacaktır. Rablerine bakarlar. (Kıyamet 75/22-23)

بَاسِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجْهٌ
فَاقِرَةٌ بِهَا يَفْعَلُ أَنْ تَنْظُرُ
الْتَرَاقِي بَلَّغَتْ إِذَا كَلَّا
رَاقٍ مِّنْ وَفِيلٍ
الْفَرَاقُ أَنَّهُ وَظَلٌّ

Ve vucuhun yevmeizin basire'un. Tezunnu en yuf'ale biha fakiretun. Kella iza beleğatititterakiye. Ve kiyle men rakin. Ve zanne ennehulfraku : Yüzler de vardır ki, o gün buruşacaktır; Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar. Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemiğine dayanır, «Tedavi edebilecek kimdir?» denir. (Can çekişen) bunun gerçek bir ayrılış olduğunu anlar. (Kıyamet 75/24-28)

بِالسَّاقِ السَّاقُ وَالْتَفَّتِ
الْمَسَاقُ يَوْمَئِذٍ رَبِّكَ إِلَى
صَلَّى وَلَا صَدَقَ فَلَا
وَتَوَلَّى كَذَبَ وَلَكِنْ
يَتَمَطَّى أَهْلُهُ إِلَى ذَهَبَ ثُمَّ
فَأَوَّلَى لَكَ أَوَّلَى
فَأَوَّلَى لَكَ أَوَّلَى ثُمَّ
سُدَى يُنْزَلُكَ أَنْ الْإِنْسَانُ أَيْحَسِبُ
يُمْنِي مَنِيٍّ مِّنْ نُّطْفَةٍ نَّكَ أَلَمْ
فَسَوَى فَخَلَقَ عِلْقَةً كَانَ ثُمَّ
وَالْأُنْثَى الذَّكَرَ الزَّوْجَيْنِ مِنْهُ فَجَعَلَ
الْمَوْتَى يُحْيِي أَنْ عَلَى بِقَادِرٍ ذَلِكَ أَلَيْسَ

"Velteffetissaku bissaki. İla rabbike yevmeizinilmesaku. Fela saddeka ve la salla. Ve lakin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi yetemetta. Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla. Eyahsebul'insanu en yutreke suden. Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna. Summe kane 'alekaten fehaleka fesevva. Fece'ale minhuzzeyceynizzekere vel'unsa. Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyielmevra. : Ve bacak bacağa dolaşır. İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rabbinin huzurudur. Fakat o ne sadaka verdi ne namaz kıldı Fakat yalanlamış ve yüz çevirmişti. Sonra da kasıla kasıla ailesine gitmişti. Lâyıktır (o azap) sana, lâyıktır sana (o azap) lâyıktır! İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder. O dökülen meniden ibaret az bir su değil miydi? Sonra bu, bir alaka oldu. Derken Allah onu yaratıp güzelce şekillendirdi. Nihayet ondan da erkek ve dişi iki eşi var etti. Şimdi, bunları yapan Allahın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi? (Kıyamet 75/29-40)

HADİSLER:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Cehennem ateşi müminlere der ki: Ey mümin, üzerimden çabuk geç, senin nurun ateşimi söndürüyor!. der buyurdu [Taberani]

Ebû Süfyan'dan, dedi ki: Ben Câbir'den duydum şöyle diyordu: Ben Nebiyyu (S.A.V.)'den, şöyle derken işittim:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "Şübhesiz ki, kişi ile "şirk ve küfür" arasındaki şey sâdece namazı terketmektir." buyurmuştur

(Müslim (82) Ebû Davut (4678) Tirmizi (2619) Nesei (465) ve ibnu Mâce (1078))

SOHBET MD-32

RECEB AYI

Onun için Receb Ayı Allahın Ayı.
Bu ayın yirmi yedinci günü de Mirac Gecesidir bilirsiniz.
Niye efendim Recebin başında olmadı, ortasında olmadı da yirmi üçünde oldu.
Bu başka mesele.
Onun için Kurân-ı Azimüşşanda.
BismillâhirRahmânîrrahim.
Sübhanellezi esra bi abdihi leylem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi.
Subhanellezi, Aman Yâ Rabbî. Allahın kudretine bak demek Türkçesi.
Subhanellezi, aman aman aman bu ne büyük kudret bizim aklımız almıyor!.
Esra, götürdü, yürüttü, aldı gitti.
Bi abdihi, kulunu. Leylem, gece vakti.
Efendim acaba Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem, Mekkedden Kudüse ruhen mi gitti yoksa nasıl?
Bi abdihi, abid abid. Abid demek; cesedin içinde ruh demektir.
Şimdi ruhumuz çıktı mı ruh gider, geriye bazen cesed kalır, lâşe kalır, murdarlık kalır.
O insanın kendi kudretine ayarına göre.
İçindeki bakır miktarına göre, onbeş ayar, yirmi iki ayar, beş ayar,
Sahte ise, o başka hikaye!
Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizi böyle aldılar.
Cesedi mübârekinen Turfetul- ayn içre yani gözünün kapayacağı sırada aldı
götürdüler Kudüse kadar.
Ondan sonra ne oldu?
Ondan sonra kul olarak kimseye söz söylemek müsadesi yoktur.
Ağzinâ fermuar geçirirler insanın.
Ordan öteye ne oldu?
Bizim aklımıza dökülmez.
Hz. Cebrail geldi. Rasûlullah Efendimizi Sallallahu Aleyhi Vessellemi hacca gidenler
var ise, Mutaf kısmı vardır Kâbenin.
Birde önünde ay gibi bir yer vardır.
Hz. İsmailin şeyi dir orda kabri.
Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem bazı geceler orada uyurmuş. Oradan geldi
aldılar Onu.
Nurdan bir ata bindirdiler.
Anlamamız için diyoruz ata bindirtiler.
Buraka bindirdiler, sesten, ışıktan, elektrikten suratlı.
Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem bindi ona gittiler.
Nereye gittiler?
Ne senin aklın erer buna, ne benim ki. Hiç birimizin. Gittiler işte.
Mirac uructan geliyor. Yani çıkıyor. Göğ mi çıktı.
Biz biliyor sunuz dua edeceğimiz zaman göğ doğru bakarız.
Cenâb-ı Allah gökte midir?
Hâşâ sümme hâşâ.
En güzel yeri Ona orası bulduğumuz için göğ bakarız.
Göğ çünkü temizdir.
En münasip yeri orayı gördüğümüz için göğ kaldırırız Yâ Rabbî diye.

La yesaani fil ard. Hadis-i Kudsi.
Ben namutenahi kâinata sığmam! diyor Cenâb-ı Allah.
Hakiki müminin, secde yapan müminin kalbinin içine girerim! diyor Arabçada.
Hadis-i Kudsi.
Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Buraka bindiği gibi Miraca teşrif etti.
Miracta neler oldu?
Mevlûd de gördünüz Süleyman Dedeoğlu ne güzel anlatmış.
Öyle şeyler olmamış bizim anlayacağımız şekile sokmuş.
Geldi ordan oraya durdu.
Ordan sesler geldi bilmem ne etti.
Onlar bizim aklımızın ereceği şeyler değil.
Bütün beşeri perdeler refdoldu.
Mekan ortadan kalktı.
Bütün gözümüzdeki perdeler, Rasûlullahın gözündeki perdeler.
Mekan ortadan kalktı.
Senli-Benli Allahu Lemyezelnen karşı karşıya geldiler Cenâb-ı Allahla Cenâb-ı Peygamber.
Nasıl geldiler karşı karşıya?
Bunları anlatmağa yeltenirse İKİlik yaparız.
Demek ki Cenâb-ı Allahın sarayı var.
Oraya gitti, oturdular sohbet ettiler.
Anlatmak için kelime yok.
Yani insanın içinde El Hayy Esmâsı var.
Allah Ben size yakinim diyor sizden.
İşte onu anladı o ANda.
Onun için namazda miracta emrolunmuştur Cenâb-ı Peygambere.
Onun için miracil- müminin namazdır.
Efendim namazda ama biz uçmuyoruz?
Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin cesedi hususi sûrette yaratılmıştır.
Hususî sûrette terfi görmüştür.
Elem neşrak leke sadrak.
İçi açılmış, yıkanmış, temizlenmiş.
Hususî bir terbiye, hususî bir yaradılış, hususî bir nur ile olduğu için cesedi mübârekleriyle Huzur-u İlahîyeye kabul edilir..
Bizim daha bağırsaklarımızın içinde cife dolu.
O cifeynen ancak ruhen mirac yapabiliriz.
Bu pislikten yapamayız.
Onun için ruhu, Allahın huzuruna ruhumuz giderken ceseden çıkıyor, cesed yıkanıyor ve doğrudan doğruya toprağa terkediliyor.
Toprakta da Cenâb-ı Allah cesedi çürütüyor.
Sebebi:
Bu benim kulum. Rasûlumun ümmeti. Hayatta iken daima bana secde etti. Benim ismimi andı. Rasûluma salâvat-ı şerife getirdi.
Emrettiğim şeyleri yaptı. Belki bir hatası olabilir. Ben Erhamer Rahiminim.
Yarın huzuruma çıktığı zaman cesedini görüpde eski hatıraları gözünün önüne gelmesin! diye Cenâb-ı Allah cesedi kul utanmasın diye yok eder, şey eder.
Yani Cesedim çürümedi! diye şey etme, gururlanma!
O cesedi çürümeyenler başka başka sınıftan onlar.
Onun için cesedin çürümesi mümin için gâyet iyi bir şeydir.
Çünkü baktığı zaman: Ulan bu cesedde iken ben felan edepsizliği yaptım! diyipte utanmasın diye.
Allah bile kulunu utandırmamak için Settardır. Settâr-ı uyubtur.

Sen böyle olduğun halde birinin ayıbını görüp de utanmadan suratına vuruyorsun.

Onun için şu üç günü var Recebin.

Üç günde hiç olmazsa cesedine mirac yaptır.

Cesede mirac yapılır mı?

Yaptırılır ya. Hayydır da. Allah için Hayydır.

Akşama börek yiyeceğim! diye değil.

Tavuğu kızartacağım! diye değil.

İbadaat bütün bunlar hepisi Allah için yapılır.

Şuradan bir taşı bir yerden alıp başka yere korsan Allah için yapacaksın.

Allah için ne demek yav?

Her kes söyler. Her işini Allah için yap!

Ben size anlatayım. Hiç biriniz bilmezsiniz bunu.

Yüzlerce defa: Allah rızası için, Allah için yap!

Hocalar söyler. Kitaplar söyler. Şunlar söyler, bunlar söyler.

Sen kendi iyiliğini mi seversin. İyiliğini seversin değil mi?

Başkasının fenâlığını sevmek.

Fakat kendi iyiliğini sever misin, niye seviyorsun?

Vücudun var diye.

Sana senden yakın olan Hayy var içinde.

Allah!. Allah!. içinde.

Sana senden yakın olan Allahın istediğini de yaparsan Allah rızası için iş yapmış olursun.

Anlaşıldı mı?

Onun için ibadatlar Allah Rızası için yapılır.

Gösteriş için değildir.

Size bir şey söyleyeceğim ama korkmayın haaa.

Lâ İlâhe illallah! diyen İslâm olur.

Namaz kılmasa ne olur İslâm mı?

İslâmdır cezasını görür.

Dem ki o buruşuk yüzü görürsünüz.

Hacc mevsimi geldi. Parası vardı gitmedi. Kâfir olur mu?

Hâşâ bişey olmaaaz!

Oruç tutacaktı tutmadı. Kâfir olur mu?

Olmaaaz!.

Zekât verecekti, vermedi ne olur?

Derhal kâfir olur Efendiler. Derhal kâfir olur!..

Niye?

Cenâb-ı Allahın verdiği nimeti Allah rızası için Allah yolunda kullanmadı! diye. Sana veriyor.

Bu benim musluğum. Şurada çeşme var. Musluğu da koydun oraya. Çeşme senin musluktan efendim ben vermeyeceğim.

Ulan nerden geliyor su, dağdan gelip senin depona?

Ben komşuma su vermeyeceğim!

Onun için Cenâb-ı Allah kulunu imtihan eder.

Kendisi havadan zembilnen herkesin evine göndermez. Kulu vesile eder.

Kamer bile ayrılacağı zaman Rasûlu Sallallahu aleyhi Vessellem Efendimiz mübârek parmaklarını uzattı.

İkterabetis saatu venşakkal kamer.

Cenâb-ı Allahın kudreti parmaklarından tecellî ederek şey ikiye ayrıldı.

Kamer ikiye ayrıldı biliyorsunuz.

Onun için Cenâb-ı Allah Er Rezzâk esmâsını bazı seçkin kullarına: Sen Benim yerime ver! der.

İmtihan eder.
Bakar ki bu musluğunu idare ediyor mu?
Vermezsen verene ihânet olur. Küfrolur. Gider.
Efendim felan zengin var, milyonları var, bilmem neleri var. Şunları var, bunları var.
Herif prostat kanseri oldu. Amerikaya gitti. İngiltereye Şuraya gitti. Buraya gitti.
İflah olmadı!
Zekât vermediği için Efendiler.
Bu zekât çok berbattır haaa.
Ama şimdi zekât veren yok, yok, yokkk!..
Herifin milyonları var. Arazisi var. Kasaları var, bilmem nesi var.
İki top basma alıyor. Mahallede yetimlere dağıttım!.
Böyle zekât olmaz.
Bir, iki, üç, kırk mı?
Al babam. Kırk mı, vereceksin.
Bu gün hakiki zekât verecek adam yok oğlum, yok.
Hakiki zekât verecek adam olursa uçar bu gün oğlum uçar, havada gider.

Onun için bu üç gün kaldı Şabana.
Şu üç gün biraz mideni boş bırak.
Gece de sâcid ol biraz.
Allahın bu ayda inen bir âyet-i var ki, Cenâb-ı Allahın imzası o biliyorsunuz.
Kul hüvallahü ehad.
Bu âyeti de geceleri okuyun.
Ne çıkar?deme, Ne çıkar? deme.
Aşşağıda görürsün çıkacağını.
Aşşağıda çok güzel televizyonlar var orada görürünür.
Bunu, üç gün oruç, Allahonun önüne üç tane sıfır koyar.
Bu gün son üç gün.
Miractan, mirac gecesinden o Şaban ayı girinceye kadar o üç gün var ya sen oruç tut.
Efendim Cuma ya geldi.
Cuma günü de tut.
Berbatlığı var ise at benim üzerime. Ben o yükü taşıyım.
Öyle şey mi. İki gün tut, bilmem ne yok. Bunlar lakırtı.
Yalınız muayyendir oruç tutulmayacak günler başka.
Ramazan bayramının birinci günü.
Kurban Bayramının dört günü.
Tamam mı?
Niye tutmayayım, Efendim Cuma.
Cuması yok! Varısa kabahatı benim üzerime yüklersiniz. Çok semerim var benim taşıyım.
Bu üç gün Ramazan orucu tutun!
Ramazan orucu diye Allah rızası için bağırsaklarını boşalt. Mânevî lavuman yap bağırsaklarını.
Ama: Akşama ulan bi de tavuknan börek yiyeyim! diye.
Böyle bir şey olmaz!
Oruç, doğrudan doğruya Allahın Rızası.

Efendim peki aç durmaktan Allaha ne?
Ulan dedik ya Allahın imzası:
Kul hüvallahü ehad. Allahüs samed. Lem yelid ve lem yuled. Ve lem yekün lehu küfüven ehad.
Uyumaz, doğurmadı, bilmem ne etmedi. Değil mi? Bunlar değil mi?
Sana senden yakîn olan Allah gibi olmağa savaş!

Melekleşmeğe bak!
Yeme bişey. Aç dur! Aç durmaynan ölmez insan.
Ben doktorun sana söylüyorum size.
Ama işkembesine bağlı olan iki günde geberir. O başka. O ölmez o geberir.

Onun için Ramazanda bir bardak sütnen tutabiliyor musun oruç.
Böyle için kıl gibi tertemiz olarak çıkarsın dışarı.
Ama Efendim ben dayanamıyorum!
Dayanamıyorsun o yine börek usulüne devam edersin.
Oruç olur mu?
Olur ya! Ama ooo tuhaf olur. Başka türlü olur!

Adamın biri hastalanmış gitmiş doktora. Meşhur bir doktora.
Midesinden rahatsızmış.
Demiş: Doktor Bey benim midem, şöyle oluyor, böyle oluyor! anlatmış. Doktora:
Soyun! demiş.
Soyunmuş. Bakmış bir saat.
Peki! demiş giyinmiş.
Al şu reçeteyi bi de sütlü aç yazayım! demiş.
Amaaan bu iğneleri de!
Teşekkür ederim Doktor bey! demiş çıkmış.
Aşağıya inmiş. Birden gerisin geri yukarı.
Hırrrrrrııııı! Tak tak tak! kapı.
Ne var? demiş doktor bey.
Doktor bey müsaade ederseniz bir şey soracağım! demiş.
Hay hay demiş buyurun! demiş.
Sen bana demiş şunu, şunu, şunu sabah öğle ikindi yiyeceksin! demiştin.
Bunları yemekten evvel mi yiyeceğim yemekten sonra mı? demiş.

Yani: Ben yemek yemeyeceğim! deyip de akşama börekleri mörekleri hazırlama!
Bir bardak süt. Bir bardak sütnen Cenâb-ı Allaha yakınlaşmak lâzım.
Aç mideyle insan aynada göremeyeceğini bir kiremit parçasında görmeğe başlar.
Çünkü bütün hastaları insanın şeyidir.
Oruç, ömrü de uzatır efendim ömrü de uzatır.
Ömür uzar mı?
Uzar yaaa!..
Efendim hani Allah indinde tesbit edilmiştir insanın öleceği de kalacağı da. Peki tesbit edilmişse ömrün uzun olsun diye dua etmek küfür olur o zaman. Değil mi?
Ömür hikayesi Kurân-ı Kerimde bir saniye eksilmez şey etmez.
Siz şu adam, nasıl adam diye dönüp bakın.
Dünyaya 1900 senesinde doğdu diyelim. Şurada duruyor.
Bir de kıyametin kopacağı zaman vardır.
Diyelim o da 2000 senesinde kopacak.
1900 senesi burada 2000 senesi burada.
Kıyamet koptuktan sonra Cenâb-ı Allah.
Çok dikkat edin aziz cemaat! Bu çok mühüm bir meseledir.
Ruhları da yok edecek Cenâb-ı Allah. Ruhları da mahvedecek.
O zaman El Mütekebbir Esmâsıyla tecellî edecek.
Ene Allah! İşte Ben Allahım! diyecek.
İşte bu iki mesafedir.
Doğduğun dakika değişmez.
Ruhların mahvolacağı dakika da değişmez.
İnd-i İlahî de bunlar tespit edilmiştir.
Sen gelirsın, gelirsın, gelirsın şurda öldün.

Öl burası değişmez. Anlaşıldı mı?

Ömrün uzaması demek cesedde ruhun kalarak ibadatını mümkün olduğu kadar fazla yapması için dünya yüzünde onun için Allah ömrünü muzdat etsin denir.

Anlaşıldı mı?

Ömür uzar mı?

Uzar yaaa! Aç durmaknan.

Bundan üç ay evvel, Almanya da Kunisberg diye bir şehir vardır.

Kunisberg, Burada bir büyük Almanların Forsun İns Futurt Arama Enstitüsü diye bir enstitüsü vardır.

Burda. Burda Profosör Müller Kunt isminde bir adam var, halen yaşıyor.

Üç ay evvel onun bir çalışması çıktı, kitap halinde böyle yirmibeş sayfa.

Bana geldi bende var.

Adam İslâm Dininin bütün rukünleri üzerinde çalışıyor.

Kendisi Biyoloji Profosörü. 68-69 yaşında.

Şu beyaz fâreler vardır bilirsiniz. Beyaz fâreler.

Bunların ömrü üç senedir, 3 sene yaşarlar ölürler.

Allah o kadar tespit etmiştir bunlara.

İnsanlar da 100-120 sene, beş yüz sene de yaşamaz şimdiki insanlar.

Buğday, dokuz ay yaşar sonra da çürür gider değil mi?

Aynen olduğu gibi?

Yüz, bir yüz daha, bir yüz daha bir yüz daha.

Dört yüz tane sağlam fâre almış aynı yaşta, odalara koymuş.

Birinci yüzüne normal gıdasını vermiş, sabah, öğle, akşam. Bakmış bunlara.

İkinci odada olan yüz taneye günlük gıdasından fazla gıda vermiş.

O günlük gıdasını alanlar, normal alıp doyanlar; üç sene yaşamışlar, üç sene sonra ölmüşler.

Gıdasından fazla gıda verdiği de iki buçuk sene yaşamışlar. Hanı öküz gibi yiyenler!

Üçüncü yüz şeye bir gün yemek vermiş bir gün yemek vermemiş.

Bunlar dört sene yaşamışlardır.

Dördüncü yüz olan fârelere de bir gün yemek vermiş üç gün yemek vermemiş. Ne su, ne yemek!

Onlar altı buçuk sene yaşamışlar.

Bakın üç sene ömrü olan.

Onun için kitabında diyor ki: İslâmların tuttuğu oruç çooooook büyük faydaları vardır.

O kendi cephesinden şey ediyor.

Gâyet tabi faydaları var.

Şimdi o profosöre soralım: sen onu fâreler üzerinde biliyorsun.

Bende insanlar üzerinde biliyorum!

Öyle mubarek insanlar vardır ki İslâm içinde 85-92a gelmiş başı ağrımamıştır mübareğin.

Dişinde bir tek çürük yoktur.

Çünkü daimi İslamî Edeb Rasûlullahın hıfzıssıhası, trafik yolu üzerinde yürür.

Hakiki islâma mükrop bile yanaşamaz.

Ama hakiki İslâm, nerede bulsak da eline ayağını yalasak!

Onun için şu üç gün bağırsaklarımızı, şeyi boşaltın.

Ondan sonra da Rasûlullahın Ayı geliyor, Şaban Ayı.

Bu ayda biliyorsunuz Receb Ayında Kul hüvallahü ehad.

Üç günde oruç, geceleri de sabit, ayakta.

Uyuma, uyuma!

Gece saat akşam beşe altı kala, on kala akşam oluyor.

Sabah beş buçukta sabah namazı oluyor.

On iki saat uyku var. Hayvan gibi uyu istediğin kadar!.

Tabiii bunlar burdakilerine değil haaa!..

Sobayı yakarsın ısısını sana verir.

Duman da çıkar gider havadan şeyden.

Şaban ayında da Rasûlullah Efendimizin Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin Kabr-i Mübâreklerine, Ravza-yı Mutaharasına salâvat-ı şerife.

Dilin yettiği kadar: Allahümme salli âla Muhammedin ve alâ âli Muhammed!

Otur bir yerde salâvat-ı şerife getir.

Çünkü Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz buyurmuş ki: Salâvat-ı Şerifeler, benim kabrimin yanında salâvat-ı şerife getirirseniz ben duyarım! diyor Hadis-i şerif.

Uzaktan yaparsanız! diyor.

Her Cuma günü görünmeyen jet uçaklarıynan, tayyareler melekler yüklerler ona.

Sizin anlayabileceğiniz şekilde söylemek için söylüyorum.

Bu Salâvat-ı Şerifeler yüklenir bana arz olunur! diyor Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem.

Bazı Salâvat-ı Şerifeler de vardır ki jet uçağına lüzum yoktur.

İçerki odadan Katip Mehmed Efendiyi bana çağırın! dedik.

Şu çocuğa dedik kalktı gitti dedi ki: Sizi içerden istiyorlar.

Bi vakit geçti. Bi de çin çin çin! zil çalarsın.

Bi de buradan düğmeye bastı mı: Mehmed Efendi buraya gel, hemi çabucak!

Öyle salâvat-ı şerife de vardır haaaa.

Öyle jet uçağına lüzum yoktur.

İki kelime söyledin viiiiiiijit! diye gider.

Orayı bombardıman edeceksiniz.

Amma salâvat-ı şerife boğaztan çıkmayacak, Kalbten çıkacak.

Çünkü her insanın kalbinde Nur-u Rasûlullah vardır.

Zâten namaz, niyaz bütün oruç, bu ibadatlar insanın şeklini değiştirmez. Sarı iken kırmızı, mavî gözken sarı göz, sarı gözken yeşil göz yapmaz!

Ne ise insan o dur.

Bir elma ağacının altına bakarsanız, elma güzel kırmızı olur.

Fakat elmadan üzüm olmaz.

İbadette insanda bulunan bir hassayı ortaya çıkarır ki o da Nur-u Rasûlullahtır.

O nur ile birlikte geceleri Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin

Ravza-yı Mutaharasını bombardıman edeceksin, Salâvatla.

Ordan bir delik açtığın zaman nasıl ki ayna kırıkları bir yamacın üzerine düşer de güneş vurdu mu yıldız gibi parlarlar.

O zaman kalbinden Rasûlullah Sallallahu aleyhi Vessellem'in içindeki senin kalbindeki nura bir huzme gelir.

Bakınız şu elektriklerde şimdi elektrik gelmiş orda bekliyor.

Şurdaki aşağıdaki düğmeye basmak lâzım.

Bastı mı fenere geçecek.

Senin iç inde duruyor ama sen haberinde değilsin.

Bağırsakların bilmem neyle dolu, kafan şunna dolu.

Bilmem neyin şunna dolu bunan dolu.

İşte salâvat-ı şerife buradan giderse oradaki düğmeye basmış olursun.

KELİMELER:

Receb: Azametli, heybetli. Ta'zim etmek. * Cennet'te bir nehir ismi. * Mübarek üç ayların birincisi ve Kamerî aylardan yedincisi. * Erkek ismi.

Abid: İbadet eden. Zâhid. Çok ibadet eden. * Köle.

Lâşe: Cife. Kokmuş et parçası.

Mutaf: (Tavâf. dan) Etrafında tavaf olunan, dönülen.

Burak: Binek. Cennet'e mahsus bir binek vâsıtası.(Kelimenin kökü; (Berk) dir. Burak'ın Hadis-i Şerife göre ta'rifi: "Merkepten büyük, katırdan küçük hacimde bir dâbbe ki; ayağını gözünün müntehasına basar." Bu ise bir berk ve elektrik sür'atini anlatır. (E.T. sh: 3150)

Teşrif: Şereflendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. * Bir yere buyurmak.

Lemyezel: Zâil olmaz, bâki, zeval bulmaz. Daimî olan.

Cife: Kokmuş et, ölü hayvan, leş.

Settar: Örten, kapayan gizleyen. En çok gizleyen ve örten.

Mirac: Merdiven, süllem. * Yüксеlecek yer. * En yüksek makam. * Huzur-u İlâhî.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (A.S.M.) Efendimizin, Receb ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakk'ın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi ki; en büyük mu'cizelerinden birisidir.(Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, nasıllı Arz ahâlisine inşikak-ı Kamer mu'cizesini göstermiş; öyle de: Semâvat ahâlisine, Mi'rac mu'cize-i ekberini göstermiştir. İşte Mi'rac denilen şu mu'cize-i âzamı, Otuzbirinci Söz olan Mi'rac Risalesi'ne havale ederiz. Çünkü o risale, o mu'cize-i kübrâyı, ne kadar nurani ve âli ve doğru olduğunu kat'i bürhanlarla, hattâ mülhidlere karşı da isbat etmiştir. Yalnız, mu'cize-i Mi'racın mukaddimesi olan Beyt-ül-Makdis seyahatı ve sabahleyin Kureyş kavmi, Ondan Beyt-ül Makdis'in târifatını istemesi üzerine hâsıl olan bir mu'cizeyi bahsedeceğiz. Şöyle ki:Mi'rac gecesinin sabahında, Mi'râcını Kureyş'e haber verdi. Kureyş tekzip etti. Dediler: "Eğer Beyt-ül Makdis'e gitmiş isen, Beyt-ül Makdis'in kapılarını ve duvarlarını ve ahvâlini bize târif et." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman ediyor ki: \$Yâni: "Onların tekziplerinden ve suâllerinden pek çok sıkıldım. Hattâ öyle bir sıkıntı hiç çekmemiştim. Birden Cenab-ı Hak, Beyt-ül-Makdis'i bana gösterdi; ben de Beyt-ül-Makdis'e bakıyorum, birer birer herşey'i târif ediyordum." İşte o vakit Kureyş baktılar ki: Beyt-ül-Makdis'ten doğru ve tam haber veriyor...Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Kureyş'e demiş ki: "Yolda giderken sizin bir kafilenizi gördüm kâfileniz yarın filân vakitte gelecek. Sonra o vakit kâfileye muntazır kaldılar. Kâfile bir saat teehhür etmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ihbarı doğru çıkmak için, ehl-i tahkikın tasdikıyla, Güneş bir saat tevakkuf etmiş. Yâni Arz, O'nun sözünü doğru çıkarmak için; vazifesini, seyahatını bir saat tâtil etmiştir ve o tâtili, Güneş'in sükunetiyle göstermiştir. İşte Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın birtek sözünün tasdikı için, koca Arz vazifesini terkeder; koca Güneş şâhid olur. Böyle bir Zâtı tasdik etmeyen ve emrini tutmayanın, ne derece bedbaht olduğunu.. ve O'nu tasdik edip emrine \$ diyenlerin ne kadar bahtiyar olduklarını anla. M.)

Vesile: (Vâsile) Bahane, sebep. * Fırsat. * Elverişli durum. * Vasita. Yol. * Pâye, rütbe. * Baba. * Kurbiyet. * Kendisi ile başkasına yaklaşılacak şey. * Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletün fi-l Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)

Tecellî: Görünme. Bilinme. * Kader. * Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. * İlâhî kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.(Fıtrat yalan söylemez. Meselâ : Bir çekirdekteki meyelân-ı nümüvv der ki: "Sünbülleneceğim, meyve vereceğim." Doğru söyler. Meselâ: Yumurtada bir meyelân-ı hayat var. Der: "Piliç olacağım" Biiznillâh olur, doğru söyler. Meselâ: Bir avuç su, incimad ile meyelân-ı inbisatı der: "Fazla yer tutacağım. "Metin demir onu yalan çıkaramaz, sözünün doğruluğu demiri parçalar. İşte şu meyelânlar irade-i İlâhiyeden gelen evâmîr-i tekvinîyenin tecellileridir, cilveleridir. M.N.)

Şaban: (Şâbân) Arabi ayların sekizincisi. Mübârek Şuhur-u selâsenin (Üç ayların) ikincisi.

Yakîn: Şüphesiz, sağlam ve kat'i olarak bilmek.(Yakîn: Ma'rifet ve dirayetin ve emsalinin fevkinde olan ilmin sıfatıdır. İlm-i yakîn denir, ma'rifet-i yakîn denilmez. Ayn-el yakîn: (kelimenin merfu hali ayn-ul yakîndir.) Göz ile görür derecede veya görerek, müşahade ederek bilmek. Meselâ; uzakta bir duman görüyoruz. Orada ateşin varlığını ilmen biliyoruz, demektir. Bu bilme derecesine ilm-el yakîn deniyor. Ateşe yaklaşıp, gözümüzle görürsek, ona ayn-el yakîn bilmek deniyor. Daha da ilerliyerek bütün hislerimizle ateşin varlığını anladık ise; ateşin yakması ve sâir sıfatlarını da bildik ise, bu nevi'den olan ilmimizin derecesine de hakk-al yakîn deniyor. (Hakkalyakîn: Abdin sıfatları, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarında fâni olup, kendisi onunla ilmen ve şuhuden ve hâlen beka bulmaktadır. Ö. Nasuhi)

İnd-i İlâhî: Allah'ın indinde. Allah'ın nazarında.

Hıfzıssıha: (Hıfz-üs sıhha) Sağlıklı yaşamak için doğrudan doğruya kişi ve içinde bulunan

çevrenin sağlıklı alâkalı şartlarını tetkik edip inceleyen, gerekli tedbirleri olan ve bu çeşit çalışmalardan bahseden hekimlik kolu veya sağlık bilgisi. * Sıhhatini korumak. Sağlığını muhafaza etmek.

Ravza-yi Mutahara: Fahr-i Kâinat Aleyhi Efdal-üs-Salavat ve Efdal-üt-tahiyyât Efendimizin Kabr-i Şerifiyle Minberin arasındaki saha.

ÂYETLER:

الْبَصِيرُ السَّمِيعُ هُوَ إِنَّهُ آيَاتِنَا مِنْ لُنُرِيَهُ حَوْلَهُ بَارَكْنَا الَّذِي الْأَقْصَى الْمَسْجِدِ إِلَى الْحَرَامِ الْمَسْجِدِ مَنْ لَيْلًا بَعْدَهُ أَسْرَى الَّذِي سُبْحَانَ

Sübhanellezi esra bi abdihi leytem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi barakna havlehu li nuriyehu min ayatina innehu hüves semiul besiyr: Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammedi) bir gece Mescid-i Haramdan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksaya götüren Allahın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir. (İsrâ 17/1)

الْقَمَرُ وَانْشَقَّ السَّاعَةُ اقْتَرَبَتْ

" İkterabetis saatu venşakkal kamer: Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. (Kamer 54/1)

أَحَدُ اللَّهِ هُوَ قُلُ
الصَّمَدُ اللَّهُ
يُولَدُ وَلَمْ يَلِدْ لَمْ
أَحَدٌ كُفُوا لَهُ يَكُنْ وَلَمْ

Kul hüvallahü ehad. Allahüs samed. Lem yelid ve lem yuled. Ve lem yekün lehu küfüven ehad : De ki: O, Allah birdir. Allah sameddir. O, doğurmamış ve doğmamıştır. Onun hiçbir dengi yoktur. (İhlâs 112/1-4)

HADİSLER:

Lâ yese'unî erdî ve lâ semaî ve lâkin yese'unî kalbü abdil mümini : Yere ve göğe sığmam. Fakat, mümin kulumun kalbine sığarım. (Aclûnî, Keşful-Hafâ, II, 195)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-33

EDEB-I

İşte salavatı şerife buradan giderse oradaki düğmeye basmış olursun.

Basıp da kalbinde Rasûlullahın Nur-u Rasûlullah parladı mı ondan sonra hiçbir şeyden korkma.

Çırçıplak gez. Hiç kimse bir şey edemez sana.

Nur olursun o zaman.

Ondan sonra da Şabanı uğurladıktan sonra hepimizin ayı geliyor.

Hacı Efendi geliyor yavaş yavaş.

İnşallahu Rahman hepimize nasib-i müyesser eder Allahda Ramazan orucumuzu tutarız.

Ramazanda bütün bereketler gelir.

Cebinde iki liran vardır. Akşama sofraya oturduğu zaman bir sürü yemek gelir ortaya.

Yavv nerden oldu?

Ulan işte artı. İşte kerâmet bu!

Senin iki liran var. Pide aldın. Bir de kadıncağız evde çorba yaptı sana.

Bir şey yok: Ulan bak ulan bunlar yetmeyecek mi! felan dersin.

Akşam olur açarsın bakarsın, işte çoğalıyor ama senin gözün görmüyor.

Gözün görmüyor. Çoğalır, yemek küçük tastaki yemek çoğalır.

Vallahi de çoğalır, Billahi de çoğalır.

Tartıynan hemde göznen değil. Bir okkaysa üç okka olur.

Onu senin gözün görmüyor gözün.

Her müminin her oruç tutanın, o küçücük mütevazi sofrasında melekler hizmet eder.

Vallahi de eder Billahi de eder.

Ama biz adam olamıyoruz.

Abdulkadir Geylanî Hazretleri bir gün bir şey.

Bir cilve-yi Rabbanî ile hikaye uzun onu o kelime ile kesiyor.

Yemek yemeyeceğim! demiş.

Bu iş olmazsa!

Bir şey dua etmiş de.

On altı gün çıkarmış hırkasını oturmuş.

Yemiyor yemek!

Hızır gelmiş: Ağa etme ye! Amuca etme yeee!

Aaaahaa! Ahaaa! demiş.

Şu gelmiş bu gelmiş. Hızır gelmiş: Ya Gavs ye bak ne güzel yemek!.

Heet! demiş yemeyeceğim! demiş.

On altı gün. On altı gün şimdi dünyada yaşayacak hayvan bile yok açlıktan yav!

Bunlar masal değil!

Bir aralık Sallallahu aleyhi vessellemEfendimizin ruhaniyeti gelmiş:

Ya Abdulkadir evladım demiş. Ye duan kabul olacak! demiş.

Hırkasını giydirmiş. Abdulkadir Geylanî de yemek yemiş.

Ulan, Abdulkadir Geylanî oluyor da biz niye olmayalım?.

Kıymetini bilersen olursun Efendim Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem

Efendimizin yüzünü görüp de İslam olmayan varıdı değil mi?

Onun zamanında Sahabe-yi Muhteremeleri onun sohbetinde bulunmuşlar.

Mübârek yüzünü görmüşler.

Onu gördükleri halde imana gelmeyenler de vardı!

Bin üç yüz küsür sene sonra hâlâ Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellem

Efendimizin mübârek MîM ile başlayan ismi ağzımızda.

Emrettiği secdeyi halen ne zannediyorsun sen hakiki şey ederbilersen sahabe mertebesine yükselirsin.

Cenab-ı Peygamber hutbelerinin birinde demiş ki:

Benden sonra sizden sonra gelen kardeşlerime dini hakiki sûretle bildiriniz! demiş.

Selmani Farisî Hazretleri kalkmış: Ya Rasûlullah biz senin kardeşlerin değil miyiz? demiş.

Hayır demiş. Siz benim Eshab ve Ensarımsınız. Hakiki benim kardeşlerim benim yüzümü görmeden bana iman edenler! demiş.

Bin üçyüz altmış küsür sene sonra. Seksen sene sonra Rasûlullahın korkuyorum ismini ağzıma almaya, titriyoruz hepimiz!

Ne zannettin ya İslamlık kıymetini bileceksin!

Yarın böyle devam edersen âhirete kolunu sallaya sallaya alnın açık. Vücuhun yevmeizin nasiretün ila rabbiha nazira!

âyeti elinde âlem olarak gideceksin.

Ne zannettin ya! İslamlık kolay iş değil!
Yalancı olmayacaksın, edebsiz olmayacaksın.
Helal mal yemeye bakacaksın.
Beş vakit namazını kılacaksın.
Bunlar az iş değil!
Bu günkü dünya da her babayığidin yapacağı iş değil!
Beş Dakka! Evet beş Dakka yaa kıl hadi kıl!
Beş dakkaysa kıl bakalım!
Ama Allahuekber! i yok değil!
Allahuekber! dedi mi bu dünyanın hepisini def ettim ya İlahî Huzuruna geldim demektir.
Kolay iş değil Müslümanlık!
Hem kolay hem değil!
Neler var neler var!
Hiç korkacak bir şey yok secdeye başını koyanlar hiçbir şeyden korkmasınlar!

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem var!
Hüvel habibullezi turca şefaatehu bi küllü heblil minel ahvali mühteyt.
Öyle bir şefaatchi ki o. Onun şefâatının gölgesine girdi mi bütün yüklere insan tahammül eder.
Hiç içimizdeki Rasûlullah sevgisini, içimizdeki Nur-u Rasûlullahı temizlikle, bize hediye edildiği gibi yerine emânet edelim.
Allah cümleye alın açıklığı versin!

Emevîler devrinde Muhammed İbni Halvanî diye mübârek bir zât varıdıl.
Yaşlı bir zât. Sözünü esirgemez.
Şu hadisin âlemdârı Herif:
Afdalül cihadül kelimetün adlül inde sultani caiz.
En büyük cihad hükümdarın huzurunda hakikatı söylemektir.
Rasûlullah Sallallahu aleyhi vessellem in hadisi.
Ahfalül cihadül kelimetün adlül inde sultani caiz.
Kızmış Emevî Emirine de.
Emevî Emirini o kadar kızdırmış ki.
Emir demiş ki: Bunu aslanlara atın! demiş.
Böyle bu câmi gibi bir etrafı duvar bir yere koymuşlar bunu yetmiş yaşında.
Zayıf ama buuuu kaba sığmaz bir adam.
Herkes seyrediyor yukardan.
İki tane aslan buna açmışlar kapıyı .
İki gün aç kalmışlar orda kapıda.
Aslanlar içeri bir girmişler şöyle.
Gelmişler bu Amucayı kokluyorlar.
Koklamış oturmuşlar karşısında işte.
Nasıl olur?
Ulan şurada sirkte aslanı terbiye ediyor bilmem Yoğoslavyalı bir herif de Allahın Velîsi niye etmesin yahu!
O terbiye ediyö. Bu ne olmuş? O vahşi mi? Gelmiş oturmuşlar.
Emir korkmuş!
Bu yalan değil bu tarihte var.
Hemen askerleri sokmuşlar mızraklarının felan.
Aslanları ordan kıstırmış odaya sokmuşlar.
Gelmiş almışlar bunu ordan.
Emir demiş ki: Amuca demiş affet demiş ben bir kusur ettim kusura bakma!
Yok oğlum bir şey yok! demiş.
Ne oldu demiş korktun mu? demiş.

Yok oğlum ben neye uğradığımı bilmiyorum! demiş.
Yalınız aslan geldi kokladı beni acaba salyası aktı da demiş abdestim bozuldu mu ona bakıyordum ben! demiş.
Allaha merbutiyyetine bak!
Onun için Allahla bir olduğun zaman hiçbir şey bomba bile tesir etmez insana.
Ama bazen ipi kaçıtır insan.
Şeyi sıkıştırmasın ampulu, çevirirsin yanmaz ulan ampul yandı!
Yok efendim bilmem aydınlık!
Cıııık! Yok efendim ampul yanmadı! Dün almıştık bunu. Muhakkak sigorta attı!.
Hadi sigortaya bakarsın. Sigorta da bir şey yok.
Yok efendim bilmem cereyan gelmedi.
Ulan biraz sıkıştır onu bak bakalım hemen telaşa kapılmayın, yapmayın!
Böyle halleri vardır insanın.

Onun için Allahla olandan, Allah ile beraber olan kimseden korkmaz, hatta ondan korkmaya başlar.
Çünkü Allah ile beraber olanlar huşu içindedir.
Huşu demek, tanımaktan, korkudan ve heybetten doğar.
Allahı tanıdı mı korku gelir insana.
Korku geldi mi insanda bir heybet belirmeye başlar.
Herkesin göremeyeceği bir Aslan vaziyeti alır insan.
O vakit karşıdaki korkar senden.

Sacid olanlar, bilen ile bilmeyenler Allah huzurunda bir değiller.
Okudu imam efendi.
Bir gün Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz Mescid-i Mübârekte oturuyormuşlar. Vaaz ediyorlar.
Bir Arabî girmiş içeri.
Arabî Arab değil. Yabancı, yabancı garib.
Oradan gelmiş sallallahu aleyhi vessellem in yanına oturmuş.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz böyle yerinden kalkar gibi vaziyet almış ve mübârek sağ elini o adamın dizine koymuşlar.
Rasûlullah Efendimizle kırk gün kalmış bu adam, bu zât.
Kırk gün bunun yediğini görmemişler.
Sahabe-yi Kiram anlatıyor.
Konuştuğunu da görmemişler.
Kırk birinci günü bu mübârek zât vefat etmiş.
Tabii sahabe kim olduğunu sormıyorlar Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem den.
Rasûlullah bildirmediikten sormazlardı.
Zâten ara sıra Cebrail Aleyhisselâm gelirdi Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in huzuruna.
Bazen görülmez bazen sahabeden Dihye radiyallahuanh diye bir sahabe varıdı ki Sahabenin en güzeli idi.
Onun vaziyetinde gelirmiş Rasûlullah sallallahu aleyhi vesselleme.
O zaman sahabe anlarmış ki Cebrail aleyhisselâm.
Zâten Cebrail hakiki şeyle göründü mü ooooooh!
Herkes bir şeye korkudan ödü çatladı.
Serçeden ödü patladı herifin yav!
Hz. Ebebekir demiş ki: Ya Rasûlullah ben bunu gasl edeyim! demiş. Yooooo Eba Bekir sen tahammül edemezsin! demiş.
Hz. Ömer demiş: Ya Rasûlullah ben!.
Yooo demiş sen de tahammül edemezsin! demiş.
Hz. Osmana: eheheeh.
Hz. Aliye: eheeee.

Siz tahammül edemezsiniz! demiş.
Kıbarı en büyükleri bunlar.
Sahabenin ötekileri artık bir şey dememişler.
Yalnız Cenâb-ı Peygamber: Ya Selman demiş sen Gasl et! demiş. Selmani Farisî Hazretleri.
Biliyorsunuz Selmani Farisî Hazretleri Ehl-i Beyttendi.
Kendisi için bir hadis var.
El Selmani min ehl-i beyti!. Selman benim Ehl-i Beytimdir!
O zaman ikiyüz küsur yaşındaydı Selmanı Farisî hazretleri.
Hilleye gitmiş işte yıkamış.
Tam yıkama bitecek Selman içerden: Ya Allah celle celâlihu! diye avazı çıktığı kadar bağırmış.
Ve bağırmış dışarı çıkmış.
O bembeyaz yüzü bembeyaz daha olmuş Selmanı Farisînin.
Almışlar Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellem namazını kılmış, defnetmişler.
Hep toplanmışlar sahabeler Selmani Farisî Hazretlerinin karşısına.
Ne oldu Yaa Selman! demişler.
Valla demiş adamı yıkadım demiş ben. Elini yıkıyordum demiş. Elini tuttu demiş.
Açtı gözlerini: Ya Selman demiş. Benim edeb yerime niçin elini vuruyorsun! dedi diyor.
Ben şaşırdım ve şu Âyet-i Kerimeyi okudu yine gözlerini yumdu. Allah yolunda ölenler ölmemiştirler Âyet-i Kerimesini okudu!.
Onun için teneşirdeyken bile onlar farkındadırlar. Edeben sesini çıkarmazlar.
Edeben teneşirdeyken Hoca Efendi yıkarken elini kaldırdı mı hepsi korkar.
Onun için edeben korkmasınlar diye öyle adamlar teneşirde elini şey etmezler.
Sen ona öldü diye bakma!
Biz ölürüz leş oluruz ruhumuz gider o başka.
Öyle adamlar ölmezler.
Öyle ölmeyen adamlar böyle secdeye kapana kapana kazandılar.
Anasının karnında değil!
Anasının karnında insan istidad kazanır.

Bu ayda merhametlerinizi harekete getiri!.
Yakın akrabınıza yardım ediniz!
Hakiki fakirlere yardım ediniz!
Allah indinde yardım üç türlüdür.
Naktî Yardım, zenginsen yaparsın.
Yapamıyorsun!
Bir kör adamcağzı gidiyor kolundan tutar kaldırırısın, bu da Cesedî Yardımdır.
Birisini düştü gücün yetmiyor onu kaldırmağa!
Başka birisini çağır bu da yardımdır.
Bunu da yapamıyorsan güzel kelime söyle yahu!
İslamdan güzel inci lakırtıları çıkar.

Badatta bir zengin varmış. Zamanın zengini.
Çok cimri bir herif, ama milyarder.
Bir gün atına binmiş giderken, bir dala çarpmış gözü çıkıvermiş.
O zaman Basrada göz doktorları varmış oraya gitmiş.
Bu takma gözler var ya hani camdan.
Bunlar beş bin sene evvelden Geldaniler zamanında Bâbil Hükümeti zamanında Hamurabi zamanından kalmadır çok eskidir.
Orda bir doktor var. Göz takıyor zengin.
Doktor buna bir cam göz takmış.
Adam aynaya bakmış ki tıpkı eskisi renginden.

Kaç para demiş?

Üç altın!

Al on beş altın! demiş bu cimri herif.

Yahu efendim üç altın bu, sen on beş altın!. demiş

Yok demiş al yahu demiş helal olsun. Al yav demiş eski gözüm gibi oldu!" demiş.

Dönmüş atına binmiş gelmiş Bağdata.

Evinin konağının karşısında bir fakir bir kütürüm bir adam, bir kulubede yaşıyor.

Birde köpeği var bu şeyin o fakirin.

Herkes o fakire para verdiği zaman köpek kuyruğunu sallarmış.

Ve elini yalarmış adamların.

Bu zengin ki ismi Rammazdır. Şimdi hatırıma geldi Rammaz.

Bunu gördüğü zaman Hırrrr! dermiş köpek.

Çünkü o beş para atmazmış bu fakire.

**İşte bu gözü çıkıp şey ettikten sonra gelmiş evine girecek bakmış ki köpek uyuyor
adamın arkasında gitmiş bir kese para atmış şeye fakire.**

Al Yavvv! demiş Rammaz.

**Ben otuz sene evinin karşısında otururum! Bana bir metelik vermedin bu nerden
çıktı bu sehavet! demiş.**

**Sen demiş al! demiş. Yalnız benim şu gözüme bak demiş. Benim bir gözüm takma!
demiş.**

Hangisidir bu takma olan?

Belli değil.. demiş

O ihtiyar da şöyle gözü görmüyor ya.

Derken arkadan köpek uyanmış, hırlayan köpek.

Köpek başlamış kuyruğunu sallamaya.

İhtiyar şöyle parmağını uzatmış: Naah demiş bu gözündür senin demiş takma olan!

Nerden anladın demiş onun takma olduğunu? demiş.

Yalnız o gözünden merhamet okunuyor! demiş.

**Onun için aziz cemaat İslamı kafanızda, Nur-u Rasûlullahı taşıyan kalbinizde ve
gözlerinizde takma değil kendi gözünüz!**

Bu mübârek aylarda düşmüşlere yardım ediniz!

Vallahu hayrun hafizen ve hüvevererhamürrahimîn.

**Allahın Hafız ve Rahim Esmasına sarılarak onun işte Allah rızası için Allah yolunda
şey etmek budur.**

On dörtte bir peygamberliktir buyurmuştur Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem .

Bir salavatı şerife getirelim.

Essalatu vessalamün aleyk Yaa Rasûlallah!

Yaa Seyidî! Ya Rasûlallah kuzbiyedihi kallethilleti edrikni Subhane Ya Allâm

tealeyke Ya Selâm ecirna minenar ve bi affike Ya Mücir.

Allahümme entel Mennan Bediüs- Semavâti velardı elcelali vel ikram!

Ya Hayyüm Ya Kayyum Ya Allahu Celle Celalehu.

Ya İlahî Yâ Rabbî!

**Rasûl-ü Muhterem Habibi Kibriyâ Sallallahu aleyhi vessellem hürmetine bu mübârek
aylarda bize ecr nasip eyle Yâ Rabbî!!**

Evimize, midemize helal lokma nasip eyle Yâ Rabbî!. Sıhat ver bize Yâ Rabbî!.

**Memleketimizi her türlü afat-ı semaviye, afat-ı belaiye, afat-ı araziye korusun Yâ
Rabbî!.**

Hükümetimizin büyüklerine zihin ver Yâ Rabbî!.

Ordumuzu muzaffer kıl Yâ Rabbî!.

Yarın huzuruna geldiğimiz zaman Yâ Rabbî!

Bizim yüzümüzü ak u pâk eyle Yâ Rabbî!.
Son nefesimizde ki buyurun: Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Rasûluhü! Kelime-yi Tayibesiyle çene kapatmak nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbî!.
Bizi bağışla Yâ Rabbî!.
Cehenmem azamından mahsun kıl Yâ Rabbî!.
Rasûlullahın yarın âhirette elini öpmek nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbî!.
Lillahil Fâtîha

Aziz Cemaat sallallahu aleyhi vessellem Efendimizin güzel hadislerinden bir hadisle başlayacağım söze.
El edebi hayrûn minel zehebi. Edeb altından ve her şeyden hayırlıdır! buyuruyor Cenâb-ı sallallahu aleyhi vessellem Fahr-i âlem Allahın Rasûlü!
Kâinât bütün onun için yaratıldı Allah şefaatine nâil eyleye!
Edeb, burda El edebi hayrûn minel zehebi kelimesi; önünü iliklemek, yahut efendim böyle dalkavukluk etmek.
Beyefendi hazretleri nasılsın? Hoca Efendi hazretleri nasılsın? Bilmem efendim Paşam nasılsın! değil bu edeb değil.
İslamda böyle edeb yoktur.

Edebin dışına çıktığı zaman insan Şeytan ile arkadaş olur.
Çok dinleyin bunu!
Size Şeytanı çok anlatmıştırlar sanki sokakta gezen bir âlimmiş gibi Şeytan. Dışarıda yağmur yağarsa, evden dışarı çıktığınız zaman ıslanırsın şemsiyen olmazsa.
Şeytan, İslamî edebin dışına çıktığınız zaman yağmur gibi sizi ıslatmağa başlar. O halde Şeytan Allahtan uzak kalmışların sırrıdır Şeytan.
Kim ki Cenâb-ı Allahtan uzak gidiyor Şeytannan arkadaşır.
Allahtan uzak kalmışlarındır sırrı Şeytan denilen mahluk.
Allah ile olana Şeytan değil hiçbir şey yanaşamaz.
Siz Allah için câmiye girdiğiniz zaman kapıda Şeytanı bıraksınız.
Yağmur yağmaz buraya kiremitleri kuvvetli buranın.

Onun için İslamda bir edeb vardır.
Bu edebi Cenâb-ı Peygamber: El edebi hayrûn minel zehebi.
Bu edebin içinde efendim büyüğe hürmet, küçüğe şefkat, efendim ohooooo bunlar değil bunlar insanlığın şeyleridir.
Kedi büyük abdestini yapar eşeler, kapatır koklanır.
Bu bunun dün yaratılışındaki edebidir.
Sonradan öğrenme edeb değildir.
Köpeğe bir parça ekmek verirsiniz sizin kulunuz, köleniz olur.
Onun edebine girmişsinizdir siz.
Edebine girdiğiniz için o sizin esiriniz olur.
Her şeyin kendine göre bir edebi vardır.
Şurada bir kap su; suyu ısıtın, su sıcaklık edebine girdiği zaman buhar olmağa başlar.
Buhar gider havaya soğukluğa girdiği zaman soğukluk edebine.
Oranın Allahın takdir ettiği hududa girdi mi yağmur olur düşer.
Sende köpeğin edeb hududuna girip onu okşar, onu sever, ekmek verersen köpek senin bütün hayatınca esirin, kölen olur.

Onun için canlı cansız bütün her şeyin edebini bilen Velîyullah olur.
Velîyullah demek her şeyin edebini bilen İNSAN demektir.

Çiçeği koparmaz, ötekini berikini dürtüklemez. Yerinde şey olur.
Ama bu edebe girmek için başka türlü edebler lâzımdır.
Nasıl ki Huzur-u İlahîye çıkmak için ilk defa temiz olmamız lâzım.
Temizlik, cünüp olmayacaksınız, üstünde leke meke pislik olmayacak.
Ondan sonra abdest alacaksınız.
Abdest aldıktan sonra artık pis lakırtı yok.
Şakadan bile bir şey yok.
Niyet ettin gidiyorsun.
Yolda efendim işte o hayvana söyledi, gitte abdest.
Ama benim gitmedi öyle de olur. Öyle de olur.

Bektaşî çıkıyormuş câmiden de Müftüye sormuş: Müftü Efendi abdestsiz namaz olur mu? demiş.
Nasıl olur Efendi Hazretleri? demiş.
Ben kıldım oldu! demiş.
Öyle de olur.
Ama ben hayvan dedim birine de abdestim bozulmaz.
Bozulmaz öyle de olur.
Ama bir de mertebe de vardır ki gözünü kapatsan abdest bozulur.
Bizim kıldığımız namaz yat kalk taklid-i iman demek. İman-ı taklidideyiz biz!

Onun için abdestini aldıktan sonra ağız edebi vardır.
Câmiye gelinceye kadar yahut evinde şecadeye geçinceye kadar.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesselleme salavat-ı şerife getir.
Lâ ilâhe illâ ente subhaneke inni küntü minez zalimin!de!.
Hasbinallahu ve nimel vekil ve nimel Mevla ve nimel Nâsir!de!.
Lâ havle velâ kuvvete illâ billahil Aliyim!de!.
Bu ağzın edebidir.
Gözün edebi var bilmem câminin kapısına geldi mi önünü iliklemek.
Kafa yerde: Bismillâhirrahmânirrahîm.
Böyle entari kapatmak, bilmem ne etmek.
Donunu pantolonunu burda giymek. Kıravatını burda bağlamak.
Bunlar İslami edeb dışında hareketlerdir.

Onun için aziz cemaat dünya zâten bütün edebini kaybetti.
Bu edebler birleşerek siz değil edebsiz değil.
Edeb verilir insana, verilir Allah tarafından.
Alındı mı: Bunda edeb yoktur! denir. Edebsiz denmez.
Edebsiz edebinden bir parça var da kuyruk taktı demektir o, yoktur.
Edebe sırf ilave edilmez İslam edebine.
Hani edeb-elebsiz, akıllı-akılsız.
Haydi bilmem efendim sulu-susuz böyle değil bu edeb.
İslamdaki edeb in sonuna siz konulmaz.
Edeb bir tacdır verilir.
Allah tarafından yine alınır. Edeb bu!
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimizin: El edebi hayrûn minel zehebi.
buyurduğu edeb bu!

KELİMELEER:

Müeyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.(Küre-i arzı bir köy şekline sokan şu medeniyet-i sefihe ile gaflet perdesi pek kalınlaşmıştır. Ta'dili, büyük bir himmete muhtaçtır. Ve kezâ beşeriyet ruhundan dünyaya nâzır pek çok menfezler açmıştır. Bunların kapatılması ancak Allah'ın lütfuna mazhar olanlara müeyesser olur. M.N.)

Kerâmet: Allah (C.C.) indinde makbul bir veli abdin (yâni, âdi beşeriyyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkrâm, ağırlama.

Gavs: Çağırma. Nida. Medet istemek. * Yardım edici. Medet verici. * Kurtuluş. (Bak: Aktâb)

Merbutiyet: Bağlılık. Mensub oluş. Mensubiyyet. Eklilik.

Huşu: Alçak gönüllülük. Hayâ etmek ve mütevazî olmak. Korku ile karışık sevgiden gelen edebî bir hâl. Yüksek ve heybetli bir huzurda duyulan alçak gönüllülük. Sükun ve tezellül.

Gasl: Yıkama. Gusül. Şartlarına uygun şekilde boy abdesti almak. (Bak: Gusül) * Birisini döğüp vücudunu acıtmak. Ölü'nün yıkanması.

İstidad: Bir şeyin kabulüne ve kazanılmasına olan fitrî meyil. * Kabiliyet. Akıllılık. Anlayışlılık. Allah Teâlâ Hazretlerinin (C.C.) insanlara ve sâir mahluklara tevdi buyurduğu kabiliyet kuvveleri.

İnd: Arapçada zaman veya mekân ismi yerine kullanılır. Hissî ve manevî mekân. Maddî ve manevî huzura delâlet eder. Nezd, huzur, yan, vakt, taraf gibi mânâlara gelir.

Sehavet: Cömertlik, el açıklığı, muhtaç olanlara çok ihsan etmek. (İhsan ihsandır. Eğer nev'e olsa; veya muhtaca ve fakire olsa, sahavet o vakit tam sahavettir. Eğer, millet için olsa, yahut milleti tazammun eden bir ferde olsa güzeldir. Şayet muhtaç olmayan şahsa olsa, şahsı tenbel eder, çingeneliğe alıştırır. Elhâsıl, millet bâkidir, fert fânî. Münazarât)

Muzaffer: Kahraman. Gâlip gelmiş. Başarmış. Muvaffak olmuş. Zafer kazanmış, zafer kazanan.

Mahsun: İstihkâmî. Kuvvetlendirilmiş. Sarp, sağlam ve metin kılınmış.

ÂYETLER:

نَاضِرَةٌ يَوْمَ يُجُوهُ
نَاضِرَةٌ رَبِّهَا إِلَى

"Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun. : O gün birtakım yüzler aydındır. Rablerine bakarlar. (kıyâmet 75/22-23)

الرَّاحِمِينَ أَرْحَمَ وَهُوَ حَافِظًا خَيْرٌ فَاللَّهُ قَبْلُ مِنْ أَخِيهِ عَلَى أَمْنُكُمْ كَمَا إِلَّا عَلَيْهِ أَمْنُكُمْ هَلْ قَالَ

"Kale hel amenüküm aleyhi illa kema emintüküm ala ehihi min kabl fellahü hayrun hafizav ve hüve erhamür rahimin: Yakub onlara, Onun hakkında size ancak, daha önce kardeşi hakkında güvendiğim kadar güvenebilirim! Allah en iyi koruyandır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir dedi. (Yûsuf 12/64)

HADİSLER:

Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem birgün sahabelerine:

Ah keşke bana doğru, havuza gelen kardeşlerimi bir görsem de, içlerinde şerbetler olan kâselerle onları karşılasam. Cennete girmeden önce, onlara (Kevser) havuzumdan içirsem.

Bu sözleri üzerine ona denildi ki:

Yâ Resûlullah! Biz senin kardeşlerin değil miyiz?

O şöyle cevap verdi:

Sizler benim ashabımsınız (arkadaşlarımsınız). Benim kardeşlerim de beni görmedikleri halde bana inananlardır. Mutlaka ben Rabbimden sizinle ve beni görmeden iman edenlerle gözlerimi aydınlatmasını istedim

(Ramûzul-Ehadis s. 361, 4460 hadis (Ebu Nuaym, İbn-i Ömerden) Ayrıca bk. Hak Dini IV, 2731 (Yuns suresi 62. ayeti ile ilgili olarak Evliyaullah'a havf, hüzn

olmayacağı açıklanırken benzer bir hadis-i şerifin mealinden söz edilir) Hayatus-Sahabe. II, 567-568 (iki uzun hadisle buradaki hakikata temas ediliyor.)

Bir başka benzer hadis-i şerifte de şöyle buyurdu:

Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem : Mutlaka kardeşlerime kavuşmamı arzuladım. (Bunun üzerine kendisini dinleyenler) şöyle dediler:

Biz senin kardeşlerin değil miyiz?

O şöyle cevap verdi:

Sizler benim ashabım ve kardeşlerimsiniz. Benden sonra da beni görmedikleri halde bana inanan bir topluluk gelecektir.

Bir zaman geçtikten sonra da şöyle buyurdu:

Ey Ebû Bekir, senin beni sevdiğini duyduklarından dolayı seni seven bir kavmi sevmek istemez misin? Sen de Allahın kendilerini sevdiği kimseleri sev. buyurdu.

(Ramûzul-Ehadis s. 461. 5719 hadis. (İbn-i Asakir Bera b. Azibden).

(Benzer hadisler için bk. el-Metalibul-Aliye, 4241, 8424, Müslim, Taharet, 395 Kenul-Ummal, 345, 84.)

Ensâr da Muhâcirler de: –Selman bizdendir. diyerek onu paylaşamaz olmuşlardı. Bunun üzerine Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz:

□Selman Bizdendir, Ehl-i Beyttendir! buyurarak onu taltif etti.

(İbn-i Hişâm, III, 241; Vâkıdî, II, 446-447; İbn-i Sad, IV, 83; İ. Ahmed, II, 446-447; Heysemî, VI, 130)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-34

EDEB-II

Edeb bu.

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizin: El edebi hayrûn minez- zehebi dediği edeb bu!

Bu edeb o kadar büyük edeb o kadar büyük edebdir ki edebin büyüğü küçüğü, kilosı, bir gramı, yüz gramı milyon tonu yoktur.

Edeb bir türdür.

Rammâz diye bir Bağdatta eskiden, bu olmuş bu.

Ben buradan böyle uydurmasyon Cingöz Recai, Karagöz Hikayeleri anlatmam oğlum!

Olmuş kitaba geçmiş kitabın sahibi de: Allaha yemin ederim ki bu doğrudur! diyen kitaplardan ve işittiklerimden anlatırım.

Burada Karagöz hikayesi ben anlatmam.

Öyle aklın almayacağı hikaye yok.

Rammâz isminde bir şekerçi var Bağdatta.

Rammâz yaşlı. Kimsesi yok. Leblebi şekeri şunu bunu satıyor.

Elli beş yaşlarında.

Bir gün dükkanına bir kızcağız girmiş.

Useymâ ismindeki Useymâ, Useymâ.

Kızın bak ne kadar güzel Arab ismi.

Useymâ güzel bir isim yazın bir yerinize de kızınız olursa yahut tanıdığınız. Useymâ ne kadar güzel.

On üç yaşında gelmiş koşa koşa: Amuca demiş şeker alacaktım!.

Derken kızcağız af edersiniz yellenivermiş. Çocuk ya bu!

Der demez kıpkırmızı olmuş çocuk.

Artık şeker de ağzında kalmış hepsi de böyle.

Bizim Rammâz da yer süpürüyor böyle.

Süpürke ile o zamanlar.

Hiç aldırdığı yok. Kız öyle duruyor.

Biraz sonra dönüvermiş: Ne istiyorsun kızım! demiş Nedir? demiş.

Biraz hızlı söyle benim kulağım duymaz! demiş.

Halbuki Rammâzın kulağı sinek vızıltısını duyar.

Kız işte: Amuca şeker!

Anlamadım demiş bağırarak söyle kızım!.

Kız bu dedi mi: Ulan bu duymadığına nazaran bizim yellenmemizi de duymad!

Ferahlanmış çocuk.

Ondan sonra söylemiş. Edebe bakın!

Kırkların Pîri de İmamı Hızır kapıda bekliyormuş.

O senenin kutbunu arıyormuşlar Kutub ölmek üzereymiş Gavs.

Yâ Rammâz gel demişler Gavs-ı Azam sen oldun!

İşte bakın edebe bakın.

Allah verir, biçimini görmezse alır.

Bir günde verdiği zaman kafana koydu değil mi kafannan beraber tutar seni alır.

İşte oldun Gavs!.

Ama ibiğinden tutarsa başın açık kalır.

Eğer bir kelinı örtmüşse Cenâb-ı Allah o himmetiyle kelin ortaya çıkar.

Bu edebin içine setr-i avrette girer haaa!

Efendim ben kimse yokken böyle yapıyordum!

Edebsizliğinden utan!.

Asıl kimse olmadığı yerde yapacaksın.

Allah her yerde hazır ve nazırdır.

Allahı görür gibi evinde bile bile edeb.

Efendim ben evimde çıırılçıplak gezeceğim!

Ulan evinde senin Allah yok mu orda unutupyorsun câmide mi İslam oluyorsun.

Dışarıda gezenlere sözüm yok.

İslama konuşuyorum ben, islamnan konuşuyorum.

Hazreti Aişe radiyallahu anhuma Allah şefaatine nâil eylesin.

Cenâb-ı Sallallahu Aleyhi Vessellem sevdığı kadınlardan birisi Aişe Vâlidemiz.

Oturuyormuş hücresinde.

Uzatmış mübârek ayaklarını, yorulmuş ev işi.

O sırada kapıdan içeri Ruhim isminde, Ebu Ruhim isminde Medine de şeymiş kendisi, körmüş.

Çiçek hastalığı geçirmiş gözü görmezmiş.

Gelmiş duruyor: Yâ Aişe demiş bir kepçe bir şey ver bana! demiş.

Aişe Vâlidemiz derhal ayaklarını örtmeye başlamış.

Hemen hışırtıyı duymuş.

Ruhim demiş: Yâ Aişe demiş benim gözlerim görmüyor demiş. Bacaklarını göreceksin değilim senin! demiş. Görmediğimi bildiğin halde niçin?.

Yâ Ruhim demiş. Yâ Eba Ruhim demiş. Ben senin için şey etmiyorum demiş. Yanıma girdin. Sen nâmahremsin Allah burda! demiş.

Biz evimize girdiğimiz zaman kapıda çeketi, merdivende donu, çıırılçıplak haydiii

dolaşıyoruz!.
Bir de çıplaklar kampı var.
Onlar, onlar kurtuldu. O çıplaklar kampında olanlar.
Hani şu ecnebilerin çıplakların kampı. Anadan doğma.
İşte bilmem neymiş de bir takım felsefeler.
Bunları cehenneme bile sokmazlar oğlum.
Yok yok yok!..
Cehennemde bir insan yeridir oğlum.
Hayvanların cehennemde işi yok, bilmem nenin işi yok!
Onlar için başka bir şey var. Kıyma yapacaklar onları!.
Cehennem insanlar içindir oğlum.
Temizlenme yeridir, edepsizliğin varısa gidip orda yıkanacak ateşnen.
Nasıl ki kirleniyorsun gidiyorsun.
Erdem Hamamına, bilmem İşçibaşı Hamamına şurda keseleniyorsun,
meseleniyorsun.
Kimi gusletmek için dökünüp çıkıyor.
Kimisi duş yapmak için.
Kimisi kirlidir keseleniyor.
Kimisi kaşağılanıyor.
Biçimine göre.
Onun için ben bu edebten bahsediyorum.
İslam bu edeble olur.

Bilirsiniz altın vardır atlın.
Demın gine zehebten bahsettik.
Altın dirhemle ölçülür.
Eski miskalle miskal.
Miskal bir buğdayın yedide birini tartarsan bir miskal olur.
Altın dirhem ve miskal ile, elmas ta kıratla ölçülür.
Öküz de kiloyla ölçülür kasaplara sorarsan.
İslamın ölçüsü gözle görülemeyecek kadar bir ölçüyle ölçülür.
O işte bu görülmeyen edeb ile ölçülür edeb.
Edebli olan adamın ibadetinde riyâ, işinde hile ve yalan, midesinde katiyen haram yoktur.

Aziz cemaat bu devirde, bu asırda midesine helâl ekmek koyabilmek buradan Çukurhisara kadar yer altından kazmayla tünel açmaktan daha güç, buna emin olun.
Bütün hastalıklar bütün dertler mideye giren haram lokmanın tesiridir.
Elma alırsın elmanın rengi vardır, elmanın tadı vardır.
Elmanın posa kısmı vardır.
Yediğin posa kısmıdır.
Renginden bir şey anlamazsın, tadından bir şey anlamazsın.
Onun için gelen gıdanın içinde de haramiyet kokusu, haramiyet rengi vardır.
Bunlar mideyi bütün vücudu berbat eder oğlum!
Bu günkü insanların hepimizin böyle perişan oluşu, hepimizin kursağına haram giriyor.
Bi de der : Efendim ben akşama kadar kuvvetimle çalışıyorum. Ekmeğimi alıyorum!.
Eken Herifte bakalım abdest var mıydı?
Aceba bir yerden tohum mu çaldı.
Teee bu toprağı ekene kadar gider.
Onun için bu gün dediğim gibi midemize haram sokmamak buradan Çukur hisara söyle, kazmayla tünel açmaktan güçtür.
Çünkü hastanın midesinde haram birike birike birike, zehir birike birike bunları

yapar.

Araplarda bir lakırtı vardır: Eshabün hayrû lehü matarün faksit mahyadatül araci vetavail mev.. gidiyor bu uzun bir şey.

Buluttan istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen yağmur değildir.

Asıl istenilen meyvelerin yetişip oluşlarıdır. Anladın mı?

Biz buluttan yağmur istemeyiz.

Yağacak ne olacak?

Yağsın da meyvaları yetiştirsın.

Rahmet-i İlâhiyedir o.

Merhametle temiz meyva, temiz gıda alalım diye.

Zira amelin kabulü Hakk Teâlâyâ aittir.

Allahı bilen kimsenin asla gam ve kederi olmaz ve olamaz da.

Ama Allahı bilebilmek içinde secdeye haram sokmayacağız.

Nasıl sokmayacağız?

Bilsem kitap hâlinde yazardım.

Herkes kendi aklınla bulacak onu.

Riyâyı kaldıracaksın, yalanı kaldıracaksın.

Mümkün olduğu kadar temiz olmağa başlayacaksın.

Allah yardım ederse midene helâl sokacaksın.

Onun için insanlar yalnız ekmekle değil iyi söz ve nasihatlarla da beslenirler sözü, haram midene girecekse hiç olmazsa güzel sözlerle kendini besle!

Bir insan bir insana üç türlü yardım eder.

Ya maddî yardım eder.

Yaralı kaldırır. Yarasını sarar.

Veyahut: Yav benim elinde bir şey yok İnşallah iyi olursun. Hadi aslanım! der.

Yahutta başka birine haber verir: Ulan şurda birisi var!

Bu üç türüdür.

Lakırtıyla, elle bir de başkasına haber vermeye.

İnsan birbirine yardım eder.

Düşmüş bir adam: Kardeşim ben yaşlıyım kaldıramayacağım seni. Ama hadi aslanım biraz dişine tak. Allah büyüktür. Allah de! Ben şimdi sana!

İşte okşadım bunu.

Güzel lakırtı verdin ona.

Gidip başkasına da: Yav şurada birisi düştü şuna haber verelim de gelsin!

İşte başkasına söylemekle üç şeyle birbirine yardım eder insan.

Onun için kendi kendinize yardım edin efendim.

Evinize haram lokma sokmayım.

Sokacağına aç dur, aç dur, aç dur daha hayırlıdır!.

Ama bu günün insanına bunu anlatmak, deveye değil file hendek atlatmaktan daha güçtür.

Hepimiz aynı yaştayız eskiden bilirsiniz.

Bilmem benim memleketimde öyleydi.

İnsanlar dikenli olmayan güller gibiydi.

Birine bir çarpsan geçerken: Zararı yok oğlum hadi git evladım! derdi.

Birine çarpsan yaşlıya çarptın.

Yaşlı döner: Ulan kör müydün?

Öteki de o genç yaşlıya: Vay öküz vay sen mi köründün?

Haydi kavga.

Onun için eskiden insanlar dikenli olmayan güller gibiydiler.

Şimdi gülü olmayan diken hâline geldiler.

Birbirine afkırıyorlar: Hav! Hov! birbirini yiyecekler, yediler zâten. Yiyorlar.

Bilirsiniz karanlık vardır karanlık.

Karanlıklar nurların zıttıdır.
Her nurun karşısında da küçücük bir karaltı vardır.
Her karaltı insandaki nurun miktarıncadır.
Bak şuradan güneş vuruyor oraya.
Burası parlak biraz sonra ara sıra buluta çıkıyor, gizlenip çıkıyor.
Hemen bakıyorsunuz ki bir karanlık oluvermiş.
İnsanlarda öyledir.
Harama gittiği zaman içi böyle kararır.
Temize gittiği zaman nurlaşıır.
Daha temize gittiği zaman daha nurlaşıır.
Ondan sonra, ulan uçar ondan sonra insan be.
Nasıl uçar?
Buz gibi uçar!
Şey gibi değil başka türlü uçar. Aklınnan uçar.
Cenâb-ı Allahnan sohbet eder.
Onun için dedim ki şeytan uzak kalmışların sırrıdır.
Kimden?
Allahtan uzak!.
Allahnan bir olmuşlara şeytan yanaşabilir mi?
Yanaşamaz.
İnsan bu edebin içinde kaldı mı, riyâ yalan yoktur onda midesine de haram giremez oğlum!
Soksan bile kusar yediği haramı.
Bunların habercisi kimdir?.
Hani geçende sivil savunma tatbikatı oldu.
Düdükler çaldı. Tayyareler geldiği zaman şöyle olacak.
Evvelden radyo haber veriyor.
Şöyle bir filo geliyor! bilmem ne ediyor.
Haber vereceğiz herkes sığınağa girsin!
Bir Allah o günleri göstermesin.
Şöyle olsun böyle olsun diye haber verdiği gibi insanlarda da böyle edebe girdiği,
Allahın rızasına kavuştuğunu belli eden bir şey vardır islamda;
Ona göz yaşı derler göz yaşı.
Şimdi göz yaşını herkes bilirsiniz şöyle buradan damlar, bazısı elinnen siler, bazısı mendilinen siler, siler oğlu siler!.
Ama neyi siler, Farkında değil.
Ben size şimdi göz yaşını bir anlatayım da bakın neleri siliyor.
Akıl fennin inanma vasıtası Laboratuar vardır.
Fenni bir adama, profesöre yahut üniversiteye bir şey var mı?
Evet efendim.
Laboratuar da ispat edin bunu bana! der.
Sanki laboratuarında iki tane şişe, üç tane cam, dört tane miyar vardır.
Sanki dünya otuz sahife fiziknen, kırk sayfa kimya kitabının içindedir.
Ama bunlar fen.
Gayet tabi bunlar Allahın şeyleri.
Akıl ve fennin inanma vasıtası olan laboratuar muayenesinde göz yaşında su vardır içinde. Tuz vardır. Üre vardır. Şeker vardır.
Dört tane madde vardır onun içinde.
Laboratuarda tahlil edersen göz yaşını.
İçinde üre denilen idrarda çıkan hani çoğalırsa kanda üremi yapar.
Üre vardır, tuz vardır, şeker vardır, su vardır.
Bu gözyaşıdır.
Bu kimya laboratuarının cevabı.

Bir de maneviyat laboratuvarının cevabı raporunda.

İnsanda Hayy Esması var biliyorsunuz.

Canlılık demek hayy.

Allahın Hayyı. Hayyın devamına yani insandaki canlılığın hayatın devamına kaderle bahşedilen El Rezzâk Esması ile.

El Rezzâk Esması ne?

Yiyoruz yemek değil mi, El Rezzâk Esmasıyla yıkanan, içinde aklın alamadığı değişmeyen madde ve cevherler bulunan kandan süzülen bir nesnedir göz yaşı.

İnsanın kanından.

O halde Hayy Esmasının Rahmân Çeşmesinden gelen İnci Dânelerine şey derler göz yaşı.

Gözyaşı bir de attı ve köpekte vardır, onlar da ağlarlar.

Atınan köpek ağlar efendim.

Onun için Kurân-ı Kerimde attan da bahseder, köpekten de bahseder.

İnsan Allah ile en samimi irtibat zamanı, gözünden yaş geldiği zamandır.

Ağlayan insan güzelleşir efendim!

Çirkin bile ağlarken muhakkak güzeldir.

Çünkü Allahnan irtibatın temin etmiştir.

Çirkin bir insan bile ağlarken güzelleşir.

İnsan ağlarken muhakkak güzelleşir.

Çok gülme esnasında gözden gelen yaş, insandaki yaradılış edebinin kendi kendine utanarak nefsinin: Bu ne yaptığını bilmiyor Yâ Rabbi affet! demesidir.

İnsan gülerken göz yaşı gelir ya, o insanı: Yâ Rabbi affet bunu! demektir onun için gelir göz yaşı gözden.

Allahnan irtibatı olan şey.

Çok ince bir nokta burası. Onun için: El Kahkahatül mineş- şeytan el tebessüme min Allah celle celâlihu! hadisi şerifi.

Kahkaha Şeytandandır, tebüssüm Allahtandır! buyuruyor.

Onun için Resul-i Ekrem Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz kahkahayla gülmezmiş, tebessüm edermiş.

Tebessüm, kahkahayla güldüğünüz zaman gözünüzden yaş gelir.

Yaşa hürmetsizliktir.

Yaş deyip te geçmeyin.

Göz yaşında aziz cemaat riyâ yoktur.

Göz yaşında yalan yoktur.

Göz yaşında bir şey daha vardır.

Söyleyemem onu kafamı vursanız bile.

Onu da siz arayın bulun.

Ben otuz sene de buldum.

Arapçada: Ed demmatül- ayni lâ yağrifu ilel arif. Vel hübbü yatelezül lezzâti bil- elemi. derler.

Ed demmatül- ayni, göz yaşını lâ yağrifu hiç kimse bilmez.

İlel arif ancak arif bilir.

Vel hübbü yatelezül lezzâti bil- elemi.

Gözünüzden yaş düşüp de şöyle geldiği zaman kendinde değildir insan.

Diline vurduğu zaman tuzu duyar duymaz kendine gelir insan.

İşte onu duyup da kendine gelmezse derhal Vel hübbü yatelezül lezzâti bil- elemi. o ızdıraptan büyük bir zevk vardır.

Allaha vusul vardır. Onu bi hele bir bilseniz!.

Bir hadis-i kudsî de buyuyor ki: Bana duyulan sevgiden

Sevgi ne demek?

Bir kişiye karşı duyulan sevgi, iltifat.

Bana duyulan sevgiden, havf ve sevgiden dolayı gözden düşen yaş yere bırakmam!

diyor Cenâb-ı Allah celle celâlihu: Yeri mahvederim! diyor. Hadis-i şerifte.
O halde Allah ile ahbablığın devam ettiğin zaman ulan O da sana şeyinden yakın be
şah damarından da yakın.
Ağlayan da O, hepisi de O kendi yaşını yere düşürür mü? O demek.

Bir gün Hz. Musaya ümmeti demiş ki: Yâ Musa! Yağmur yağmıyor de hele bir dua et
de yağsın! demiş.

O da peygamber değil mi : Yâ İlahi! Ümmet bunaldı yağmur ver!

Hele hele yok yağmur!. Hele hele yine yok!

Ümmeti başlamış gülmeye: Ulan bu ne biçim peygamberdir, daha yeni zâten
peygamberliği!

Hz. Musa telsizlerini şey ediyor: Yâ Rabbi ben senin peygamberinim. Şunlarda
ümmetim ve senin kulun. Bak beni alay ediyor. Fena vaziyete düşürdüler. Nasıl
yağmur vermezsin Sen! diyor.

Sırrına vahiy geliyor: Yâ Musa karşı dağa git demiş. Orda benim bir kulum var ona
söyle o dua etsin vereceğim!

Peki! demiş.

Siz burda durun ben karşı dağa gideceğim!.

Ve gidiyor bakıyor ki küçücük bir kulübe ve kovuğun içinde zayıf bir adam oturuyor.

Ağustos ayı. Zâten oralar sıcak memleketler, Ağustosuna mağustosuna yok.

Hava da bulut yok. Ağaç mağaç.

Selâmün aleyküm! diyor.

Hemen adam ayağa kalkıyor: Aleyküme selâm Yâ Rasulallah Yâ Musa buyurun!

Sen bırak hele işi bırak! diyor.

Selâmı melâmı otur aşağıya! diyor.

Hz. Musa çok asabî bir peygamberdir. Allah şefaatine nâil eyleye.

Uzun boylu öyle şakası makası olan bir adam değil.

Şu türlü dua et de demiş ümmet bekliyor bennen alay ediyorlar.

Vahiy aldım sen dua edersen Cenâb-ı Allah yağmur verecekmiş!.

Emredersiniz Yâ Rasûlallah! diyor.

Orada küçücük şöyle bir fincan gibi topraktan yapılmış bir fincan var.

Almış onu eline. O şey, Zayıf adam.

Bakmış göğe doğru.

Allah gökte mi?

Hayır gökte değil Allah.

El münasip yeri orayı görürüz temiz olduğu için kafamızı yukarı kaldırırız. Ondan
böyle.

Yâ İlahi demiş yağmuru yağdır yoksa deviriyorum bunu! demiş.

Daha bu lakırtıyı söyler söylemez birden ortalık kararı vermiş min tarafillah, şakır
şakır yağmurlar yağmaya başlamış.

Onun içinde ne var?

Onun içinde ibadet ederken Allahın sevgisinden gelen göz yaşlarını toplamış adam
onun içine koymuş oraya.

Hadisi şerifte diyor ki: Benim sevgimden gelen göz yaşını yere düşürmem yeri
mahvederim! diyor.

Şimdi herif yere dökerse kıyamet zamanı gelmedi Allah verdiği sözden dönmez
mahvedecek dünyayı: Aman dur! demiş.

Yaaa bak ince noktaları var oğlum. Püf noktaları var.

Onun için gözyaşında bir şey var söyleyemem dedim kafamı vursanız.

Çok şeyler var İslamlar da biliyor ama biz farkında değiliz.

Cenâb-ı Peygamber bir hadisinde buyuruyor ki: İlen yendi ahaden min küm amale!
Sizden hiç birinizi ameliniz kurtaramaz diyor.
Kıldığınız namazla, tuttuğunuz amel kurtaramazmış.

İki rekat namaz kılmağa mevzun olan bir kula daha hayırlısı verilmemiştir diyor Cenâb-ı Peygamber ikinci bir hadiste.

Dünya da iki rekat namaz kılan bir mümine verilecek işin, iki rekattan iki rekat namazdan daha hayırlı bir iş yoktur diyor.

Amma Allah ile birleşerek kılacaksın.

Allahuekber!

Ulan imam efendi çabuk kıldırda da beni bekliyor kahvede gidip iskambil oynasak!

Yahut: Efendim treni kaçıracağım!

Treni kaçıracaksan câmi de ne işin var.

Buraya geldiğin zaman Allaha bırak kendini.

Acele etme dışarı düşünme. Dışarıyı düşündün mü o namaz olmaz O namaz olmaz.

Eğer sen hakiki namaz kıalarsan o göz yaşı gibi olur işte.

O zaman Allaha onu zornan kabul ettirirsin.

Yaaaa biz bilmiyoruz da onun için kabul olmuyor veya kabul oluyor ve yahutta Allah bilir onu.

Onun için namaz ile namazda insanda Allah ile halvette bulunmaktır.

KELİMELER:

Zeheb: Altın.

Gavs: Çağırma. Nida. Medet istemek. Yardım edici. Medet verici. Kurtuluş. (Bak: Aktâb)

Gavs-ı Azam: Abdülkadir-i Geylanî (K.S.) Hazretlerinin nâmı. En büyük Gavs. Evliyâullahın büyüğü. Gavs-i Ekber de denir. (Bak: Geylanî)(Bir zaman Hazret-i Gavs-ı Azam Şeyh Geylânî'nin (K.S.) terbiyesinde, nazdar ve ihtiyâre bir hanımın bir tek evlâdı bulunuyormuş. O muhterem ihtiyare gitmiş oğlunun hücreğine, bakıyor ki, oğlu bir parça kuru ve siyah ekmek yiyor. O riyazattan za'fiyetiyle vâlidesinin şefkatini celbetmiş... Ona acımış. Sonra Hazret-i Gavs'ın yanına şekva için gitmiş. Bakmış ki, Hazret-i Gavs kızartılmış bir tavuk yiyor. Nazdarlığından demiş: "Ya Üstad! Benim oğlum açlıktan ölüyor. Sen tavuk yersin!" Hazret-i Gavs tavuğa demiş: "Kum Biiznillâh" O pişmiş tavuğun kemikleri toplanıp, tavuk olarak yemek kabından dışarı atıldığını mutemed ve mevsuk çok zatlardan Hazret-i Gavs gibi kerâmât-ı hârikaya mazhariyeti dünyaca meşhur bir zatın bir kerâmeti olarak mânevi tevatürle nakledilmiş. Hazret-i Gavs demiş: "Ne vakit senin oğlun da bu dereceye gelirse, o zaman, o da tavuk yesin." İşte Hazret-i Gavs'ın bu emrinin mânâsı şudur ki: Ne vakit senin oğlun da, ruhu cesedine, kalbi nefesine, akli midesine hâkim olsa ve lezzeti şükür için istese, o vakit lezzetli şeyleri yiyebilir... L.)

Nâmahrem: Evlenmesi helâl olmayan.

Miyar: Ölçü. Bir şeyin kıymet ve vasfını gösterir olan.

Tahlil: Müşkûl meseleyi halletmek. Bir şeyi kolaylıkla tutmak. Eritmek. Bir şeyi helâl kılmak. Yemine kefarete etmek. Man: Terkibin zıddıdır. Bir kıyas neticesinin mantık şekillerinin hangisinden olduğunu bilmek için delilin tahlili, araştırılması. Fiz: Murekkep bir cismi tetkik etmek için esas unsurlara ayırma, çözümleme. Kim: Analiz. Tıb: İlâçla şişliği gidermek.

Rezzâk: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Min tarafillah: Allah celle celâlihu tarafından.

Mevzun: Vezinli. Ölçülü. Tartılı. Düzgün. Yakışıklı. Her bir vasfı ölçülü ve i'tidal üzere bulunup, sırf iyi ve güzel şeylere nâil olan.

HADİS-i ŞERİFLER:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: El kahkahatü minel şeytan et tebeşşümü miner rahman : Kahkaha şeytandan tebeşşüm rahmandandır.

(Şeyh Esad Erbilî, Kenzül-İrfan)

Cerîr bin Abdullah -radiyallâhu anh- şöyle anlatır:

Fahr-i Kâinât Efendimiz, müslüman olduğum günden beri beni huzuruna girmekten

alıkoymaz ve her gördüğünde gülümserdi. buyurdu
(Buhârî, Edeb, 68)

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: ALLAH korkusu ile gözünden yaş akan mümini Hak teali ateşten koruduğu gibi ateşi de onun nurundan korur. buyurdu
(İbni Mace)

[color=green]Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Sağılan süt, tekrar memeye girmediği gibi ALLAH korkusundan ağlayan da ateşe girmez.
(Tirmizi)

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: ALLAH korkusu ile gözden akan bir damla gözyaşından veya ALLAH yolunda akıtılan bir damla kan damlasından daha kıymetli ALLAH indinde bir damla yoktur. [/color]
(Tirmizi)

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: ALLAHu Teâlânın himayesinden başka hiçbir himayenin bulunmadığı kıyamette himayesine aldığı yedi kimseden biri de yalnız iken ALLAHı anıp gözünden yaş akan kimsedir.
(Buhari)

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Sizden, ameli kendisini kurtarabilecek hiçbir kimse yoktur! buyurmuştu. Yâ Resûlallah, Seni de mi amelin kurtaramaz? diye sordular. Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Evet, Beni de amelim kurtaramaz! Ancak, Rabbim Allahü Teâlâ Beni, tarafından bir mağfiret ve rahmetle kuşatır ve korur! diye cevap verdiler.
(Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, 2/235)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞTİ Kİ

SOHBET MD-35

MİHRABİYE

(Sohbet 34 Devamı)

Ve yalnız onunla bulunmaktır.
Allaha iki fânîlik kapısından gidilir.
Biri büyük fânîlik kapısı ki o tabîî ölümdür.
Diğeri de seyr ü sülûktür.
Yani Namazda Allaha yanaşmak.
Allahtan uzaklık şehvetleridir insanın.
Şehvet nedir? Kadına karşı şey mi duymak?
O da bir şey. Hırs, paraya karşı, şuna karşı hepsi şehvettir bunların.
Şehvet bu.
Onun için Mülk Âlemi, Şehadet Âleminin melekût gayb âlemleridir derler eskiler bilirsiniz.
İnsan bunların arasında mutavassıt olduğu için cismanî ve ruhanî bütün mevcudatın hulası.
Bakın Amerikalılar Rayniye diye bir peyk gönderdiler bundan dokuz ay evvel.
Merihe doğru. Dünkü Gazetede yazıyordu.
222 milyon kilometre uzağa gitti şimdi o peyk ,hâlâ gidiyor.
Saatte 47 bin kilometre süratle gidiyor.

222 milyon kilometreyi bu günkü otomobille yüz kilometreyen kat etsek 670 senede gideriz.

Daha bu, dünyaya en yakın yıldız. Mesafelerin uzaklığına bakın!

Allahın büyüklüğüne bakın!.

O Cenâb-ı Allah celle celâlihu, tenezzül ederek Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellemi göndermiş. Bizi muhatap tutmuş.

Daha bu şeref nedir yavvv. İki rekat namazdan kaçıyoruz!.

Kaç ama, adam akıllı kıl kıldığın zaman.

Yıldızlarda gelir. An-ı vahidde yıldızları dolaşırsın.

Ama böyle olursa yerinden bir karış yukarı kalkamazsın.

Namazları doğru kılın!

Midelerinize haram sokmayın!

O halde insan bütün kâinatın içinde sedefin içinde inci gibidir indi.

Bir hadisde. Hadis-i Kudsi de: İnsan oğlu! Eyy İnsan oğlu diyor Cenâb-ı Vacibl-Vücud. Eşyayı senin için ve seni kendim için yarattım! diyor Cenâb-ı Allah.

şu byklğe bakınız!.

Gaybın meydanları kendine açılmayan kimse kendi mhiti içinde hapsedilmiş ve kendi zâtının heykeli içinde mahsur kalmıştır.

Kâinatın bu kadar çeşitli oluşu yüzlerce binlerce çeşitli oluşu, Allahın kendisin bildirmek istediğindendir.

Siz civciv çıkardınız değil mi, kuluçkadan?

Bu günkü insanlar bu vaziyette.

Civciv 22 gün yumurta durdu şeyin altında. Söyleyin tavuğın altında.

Bu gün 22.ci gün aldım bir yumurtayı ki içinde dolaşıyor.

Biraz sonra pıt! dedi çıktı dışarı.

Ay çok güzel, tertemiz civcivi avuçlarımın içerisinde.

Onun lisanını öğreteyim ben sana civciv lisanı.

Çünkü karga lisanı var, civciv lisanı var, öküz lisanı var, insan lisanı var.

Envai çeşit lisanlar var dünyada.

O civcivnen konuş de ki:

Bak sen şimdi doğdun daha yeni çıktın.

Anan da şurda. Senin gibi gardaşların çıkacak.

Seni anan altına alıp besleyecek. Testi yerleri eşecek.

Getirip sana şey verecek.

Sahibin yumurta pişirecek sana sarısını verecek yiyeceksin.

İşte, bahçeleri dolaşacaksın.

Aylar geçecek byyeceksin, anan gibi tavuk olacaksın.

Sende yumurtlayacaksın.

Sende senin gibi civcivler çıkaracaksın! de.

Buraya kadar inanır da inanır tavuk.

Ondan sonra: Efendim şu herifler, insanlar seni kesecekler.

Yolacaklar, haşlayacaklar, parça parça edip suyundan pilav yapacaklar.

Bilmem şunları yapacaklar bunları yapacaklar seni yiyecekler! desen inanmazlar ona.

İnsanlar da böyledir.

Doğduk büyüdük, yaşlandık.

Bir gün öleceğiz. leceğiz.

Mezarda sual var?

Var buz gibi yaaa ne zannettin Ahmet Efendi!. Var ya!.

Mehmet Beye de söylüyor ikimize: Mezarda sual var!.

Ondan sonra tartılacaksın. Boyun ölçülecek gramı gramına.

Göz muayenesi, kulak muayenesi hepisi var orda! Ne düşünürsen.

Ondan sonra hesaplar, tartılmalar falanlar bilmem neler.

Cenneti, cehennemi şunu bunu!

**İşte o civcivin kesme hikayesi başlıyor ya onun gibi kimse inanmazlar.
İnsanlar gaflet içindedir fakat ister inanmasın.
Vallahi de billahi de doğru söylüyorum!.
Oooooooo!
Onun için dünya bâtıldır âhiret hakikattır.**

**Onun için aziz cemaat size tavsiye edeyim hemi de vasiyet.
Vesveseyi içinizden def edin!.
Ne kadar işin var ise kaza ve kadere teslim et!
Sıkıntı da olanı Allah celle celâlihu, lütf u feraha muhakkak ulaştırır!
Allahın kahrı maaazallah fezaı bile daraldır.
Nasıl dilerse öyle iş gören Allaha kendini teslim et!.
Sonunda rıza yoluna girersin!.
Böyle rıza yoluna girenlerden biri Mekke yolunda bir hastalığa tutuldu.
Vefât etti. Kendisini orada çölde gömdüler.
Gömüldüğü sahanın suyu tuzlu idi.
Gömüldükten bir müddet sonra gördüler ki o çölün bütün tuzlu ve acı suları birden
bire tadlaşmıştır.
Onun için Hakiki Müslüman Secde-yi Rahmâna kapan dünyada da başkasına faidesi
vardır yere gömüldüğü zaman.
İşte bu mübârek adam defnedildiği zaman o mıntıkanın bütün gölleri suları
tatlılaşmıştır.
Tuzlu iken tatlı olmuştur.
Allah hepimize bu nasibi vermiştir.
Muhakkak olur olmasa âhiret de olur.
Cenâb-ı Allah cümlemizi doğru yoldan ayırmasın.
Bir dua edelim Eendim!**

**Allahümme salla ala Muhammedin ve ala ali seyidina Muhammed
Essalatu vessalamü aleyke Yaa Rasûlallah! Yaa Seyidî!
Yâ Rasûlallah kuzbiyedihi kallettileti edrikni!
Esselatü vesselâmü aleyke!
Mahzen-i Esrarı Tâ-Hâ!
Sırr-ı Subhanellezi!
Menbai-i Enbarı Yâ-Sîn!
Mmakesi Rahmet-ü Rahmân!
Essalatü vessalamü aleyke Vaizi Esrar-ı Hılkat Rahmetellil âlemin!
Serveri Taht-i Risâlet Ahmedî Ruhul- Emîn!**

**Yâ İlahî!
Pâki Zülcelalin aşkına, Nur-u Zâtın hem vücudun lâ misâlin aşkına bizleri kurtar bu
BEN likten Nur-u Cemâlin aşkına!
Nakzımız görme Yâ İlahî kudret-i kemâlin aşkına!
Merhamet kıl Yâ İlahî bi misâlin aşkına!.
Ey Cemâlin Kulhuvallahu ahad, Sûret-i nakşındır Allahussamed!
Merhamet kıl Yâ İlahî Yâ Erhamerrahîmin!
Bizi cehennemden koru Yâ İlahî!
Bizi bağışla Yâ Rabbi!
İbadet zevkini bizden alma Yâ Rabbi!
Merhamet kıl memleketimize, hepimize Yâ İlahî Muhammed Mustafanın aşkına!
Lillahil- Fââtiha!**

MİHRABİYE

Aziz cemaat namazlardan sonra, namaz kıldıktan sonra imam efendiler! Kurân-ı Kerimin o anda kendi aklına gelen bir sûreden bir sayfa okurlar. İslam Dininde, İslam âdâbında câmii lûgatında mihrabiye derler. Yani mihrabdan Ümmet-i Muhammede dönüp Kur'an-ı Azimüşandan bir sayfa okumak.

Şimdi imamın okuduğu Kurândan bir âyet Allahın kelâmı.

Tabi ne dediğini bilmediniz ne söylediğini.

Gâyet Kurân-ı Kerimin her tarafı güzel.

Ama çok güzel bir âyet-i kerime okudu müminler için.

Şimdi mihrabda okudu sadakallahul- azim.

Diyor ki: bütün kâinatınan mütenai kâinatı yaratan Allaha, arz da ve semavatta Onun

ilminden gayb bir şey yoktur. her şeyi bilir görür! diyor.

Kendi Rasûlünün peşine takılıp hakiki mümin, birbirine kardeş olmuş, malını canını her şeyini Allah yolunda fisebilillah olarak koymuş insan, sâdıklar zümresine girer diyor.

Sâdıklar zümresine giren artık onlara hesap yoktur, onlara korku yoktur.

Onlara daima Cemâlullahın güzel Cemâli vardır.

Onun için aziz müminler, dünya bu gün gafletle dolu.

Gafletli insanlarla dolu.

Hiç kimse ne olduğunun farkında değildir.

Hiç kimse kimse için ölmeyecektir. Herkes kendi için ölecektir.

Dünya nihâyet 60, 70, 80, 100 sene diyelim.

Ondan sonra âhirete intikaldir.

Âhirete intikal, âhîret seyahatının yolculuğu, pasaportu.

Orada nasıl seyahat edilir, orada nasıl lisanı vardır. Trafiği nedir?

Secdede öğrenilir.

Onun için bütün insanlardan Cenâb-ı Allah iki şey istiyor.

Biri, Rasûlü tarafından getirilen emirlere Baş üstüne!. deyip itiraz etmemek,

İkincisi, kalben kendine bağlamak, Allaha bağlanmak.

Peki efendim Rasûlün emirlerini yerine getiriyoruz amma kalben bağlanamıyoruz!.

En mükemmel yer olan Huzur-u İlahîde her gün seksen türlü iş yaparsın namazda hatırına gelir.

Tavla oynarsın, gazete oynarsın kağıdın sesini duymazsın.

Namazda ohooooo. Bit pazarları, İstanbullar, dağlar dereler her tarafı dolaşmağa!..

Niye öyle?

Bak beni dinliyorsunuz hiç başka bir şey düşünen yok ne söyleyecek bu adam onu dinliyorsunuz.

Namazda bi hâşâ!

Namazda ama aklım başka tarafa gidiyor.

Pazar gün imamı dinlerken hadiiii odun pazarına.

Odun pazarından çukurhisara.

Çukur hisardan bilmem hooooooo!..

Niye gidiyor kafanız. Ulan namaz miractır be.

Sen yalandan berbat mirac yapıyorsun da ondan.

Namaz miractır da ondan.

Serserice dolaşıyorsun.

Serserice dolaşma ki Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in miracı gibi mirac yaparsın.

Onun için Allaha bağlanmasını istiyor Cenâb-ı Allah.

Birisi emirlere inkıyad, ikincisi kalbinden Allahı çıkarmamak.
Kalbinden Allahı çıkarmamak!
Efendim ben burda namaz kılarken kafam Muttalibe yahutta Çukurhisara gitmesin ne yapayım?
Namazı doğru kıl.
Namazı yan kıalarsan aklın başka tarafa gider.
Namazı biçimsiz kılmazsan doğru aklın illiyine doğru uçar gidersin.
O zaman Allahnan beraber olursun.
Yoksa bunu yapamadıktan sonra haa kılmışsın haaa kılmamışsın. Hepisi bir!
Zâten kılsan bile o namaz sayılmaz ki.
Onun için aziz cemaat âhir zamandayız, âhir zamandayız.
Kafanızı gözünüzü iyice açın!
Şu namazı adam akıllı kıl!
Başka bir şey yapma namazını adam akıllı kıl!
Abdest alıyorsun değil mi?
Kaşağı, ata kaşağı yapar gibi adam akıllı ovv yıkan!
Abdestin zevkini duy!
Böyle cup cup cup böyle pis pis herifler gibi almayacaksın. Allah için alacaksın,derini kazıyarak namazı da öyle kılacaksın.
Cüneydi Bağdadî namaz kılarken kemikleri çatır çatır ötermiş.
Ezan okunduğu zaman Hz. Ali Keremullahi vechenin yüzü bembeyaz olurmuş.
Yâ Ali ne oldu?
Yine huzura çıkacağız. Aceba bir hata mı yaparım! diyor.
Evet! Allah! Allah!
Ama bizde Heee heee heeheeee!.
Yok böyle!
Her insan kılabilir bunu oğlum, her insan kılabilir. Her insan kılabilir!.
Efendim benim bi şeyim var!
Kılma. Sonra kıalarsın.
Hiç kılmayacağım!
Hiç kılma âhirette kıalarsın. Kıldırırlar sana orda.
Hiç kılmayacağım!.
Kılma, ötede kıldırırlar.
Onun için Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem i anlamak çok güçtür.
Cenâb-ı Allahı dinsizi de anlar, imansızı da anlar.
Fakat Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimizi anlamak çok güçtür!.

Mübârek parmağını uzattı kudreti İlahîynen buradan tecelli ederek ay ikiye ayrıldı.
Nasıl ayrıldı?
Buz gibi ayrıldı oğlum.
Efendim göze öyle!.
Hayır göze öyle değil!.
Allahın Rasûlünde hokkabazlık yok.
Peki ya buz gibi ayrıldı haah işte!
Nasıl ayrıldı? dedi mi Rasûlullahı inanmıyorsun! demek.
Rasûlullahı anlamak herkese nasip değildir.
Onun için Cenâb-ı Allah Rasûlullahı anlayan kullar safına bizi, onun için Müezzin Efendi: Allahummaşurna fizümretis- sâlihın.
Bizi de Sâlihler sınıfına sokuver de onların haşrolalım hiç olmazsa! diyor.
Allahummaşurna fizümretis- sâlihın.
Yâ İlahî Yâ Rabbi maşurna bizi haşret, onlarnan karıştır.
Fi Zümretil sâlihın: Sâlihler zümresinin içine!.

Onun için en birinci kurtuluş çaresi aziz cemaat namazı doğru kılmaktır, namazı

doğru kılmak!. namazı doğru kılın!.
Doğru kıldıkça içiniz bambaşka olur.
Onun için: Efendim Rasûll neymiş? diyenler çok.
O diyen Rasûl nedir ? diyen, o pireyi bile anlayamaz pire pire!..
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in emirlerine, sünnetlerine, Cenâb-ı Allahın emirlerini yapmazsak bir gün Yâ Rabbi Sen bilirsin!.
Mağfiret eder seni oğlum.
Allah Gafurur- Rahîm. İnsanı affeder hiç belli olmaz.
Ama Rasûlün sünnetleri berbattır haaa!. Çok berbattır haaa!..

Birisi, Ehl-i Beytin sahabeden birisi, demiş ki:
Ehl-i Beytin katillerinden ben olaydım demiş. Eğer Allah beni tesadüfen onların katilleri arasına koysaydı. Beni de affedeydi Cenâb-ı Allah da cennete koysaydı. Cennetten kaçardım demiş doğru cehenneme giderdim! demiş.
Tutsalar götürseler!, Niçin? demişler.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in nazar-ı akdesi yani mukaddes gözünün nazarı bana akseder de: Bu zât benim ehli beytime fenalık yaptı diye, üzülür diye gitmem cennete! demiş.
Sonra adam akıllı ilim yapmış, hocalara sorun bilirler.
Rağıbu İsfahanî, İsfahanlı Rağıp. Bunun Mukaddarat diye bir kitabı vardır. Orda yazar.
Bir gün diyor ben Şama gittim
Şamda büyük Umayya Câmisi vardır.
Ümeyye dedikleri onlara Araplar Umayya derler.
Arapçada ü harfi yoktur.
Üzüm diyemezler Araplar uzum derler.
Nabüdü yoktur Arapçada nabudu vardır. yüminün yoktur, Yuminun vardır.
Ülâike değildir o ulâike dir. Yukinün, Yukinun!
Elhamdü, dü mü yok öyle şeyler.
Umayye Câmisine gitmiş şöyle ikindi namazını kılmış.
Herkes çıkmış orda bir köşecikte şöyle dalıvermiş Rağıbu İsfahanî.
Kendi Mukadderat isimli kitapta yazıyor.
Diyor ki: Bir rüyâ gördüm.
Bir düzlük, milyonlarca kişi gidiyor.
Baktım baktım nedir bu? dedim.
Hz. Âdem bütün peygamberler gidiyor.
Başta Hz. Âdem, Sahabeler, bütün peygamberlerin ümmeti, sahabeleri.
Bakmış Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in sahabeleri de gidiyor.
Hz. Ebu Bekir, Ömer bütün ne kadar varısa.
Ben de diyor Ne oldu? dedim! diyor.
Diyor ki: Mansur Hallacı Mansur bir kabahat işledi.
Zâhir ulemâsı, zâhir ulemâsı denilen bir şey yoktur oğlum.
Ulemâ hem zâhirdir hem bâtındır.
Efendim şöyle olursa böyle olur.
Hiçbir şey olmaz bunlar hep soytarılıktır.
İnsan hem et kemikten, hem de ruhtan ibarettir.
Dinin bâtını da bileceksin, zâhirini de bileceksin.
Zâhir Ulamesı, Bâtın Ulemâsı. Dinde böyle şey yoktur. Soytarılıktır.
Efendim şu tarafa döndüm gavur oldum.
Bu tarafa döndüm bilmem cehennemlik oldum!.
Yok böyle şey.
Rasûlullahın peşine takılıp da hulus-i kalb ile buraya koydu mu korkma sallayarak geç git!.
Sağa döndüm kafir oldun, sola!.

Ne bu mürâyilik böyle zırtapoz hocalar var.
Sağa döndün kafir oldun!
Yok böyle şey!
Secde-yi Rahmâna hulus-i kalb ile başını koyan.
Rasûlullah salavatı şerife getiren,
Cenâb-ı Allahı kalbinden çıkarmayana korku yoktur.
La tahzenun âyet-i kerime vardır.
Bu kadar serseri dolu dünya!
Onlar korkuyorlar da, Secde-yi Rahmâna koyan bir adam nasıl korksun?
Hiç korkmayın, Cenâb-ı Allah cümlemize mağfiret edecektir!
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in elini bize zorunan öptürecektir. İnşallah
Rahmân.
Affettirmek için Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in huzuruna gidiyorlar demiş.
Bende takıldım peşlerine. Gittik, gittik! diyor.
Büyük birdüzük, çimen diyor. Çimenliğin ortasında dört parmak yükseklikte
İşte aha bu mihrab gibi bir yer var.
Mihrab bakın aşağıdan dört parmak yüksek değil mi?
Sallallahu Aleyhi vessellem orada diz çökmüş böyle Nuur feneri gibi duruyor
mübârek.
Hz. Âdem gitmiş oraya diz çökmüş.
Bütün enbiya, velîler, şeyler, peygamberler hep Rasûlullah sallallahu aleyhi
vessellem in önüne diz çökmüşler.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem nur gibi duruyor böyle.
Bende diyor uzaktan seyrediyorum!
Kim diyor?
Rağıbu İsfahanî.
Hatırımdan geçti diyor.Bu kadar peygamberler, milyarlarca velîler hepsi orda
oturuyor da Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem niçin dört parmak yukarıda
oturuyor diye hatırımdan geçti diyor.
O hatırımdan geçer geçmez çeneme bir tekme yedim! diyor.
Bir uyandım ki Umeyye Câmîsinin Müezzini kandilleri yakıyor.
Eskiden elektrik yoktu bilirsiniz kandilleri yakıyor.
Tekmeyi o vurmuş.
Demiş ki: Çok mu gördüno yeri Ona dört parmak yüksek yeri!.
Ve diyor: Ben bir nara attım kaybettim kendimi! diyor.
Otuz seneden beri o müezzini ararım bulamam! demiş.

Onun için hakiki secdeye başını koyan, Rasûlullahın peşinden giden, Allahı
kalbinden daima çıkarmayan insan ötekinin uyanırken gördüğü rüyâyı bile görür.
Başkasının aynada göremeyeceğini tuğla parçasında görür.
Ne zannettin müslümanı sen!.

Onun için bu lakırtıları oğlum herkes anlayamaz.
Karga bülbülün sesinden anlayamaz.
Bir kafese kargayı bülbülü yan yana koysan.
Bülbülün dili tutuluverir.
O da kuş öteki de kuş.
Bülbül de kuş.

Ney çalarlar hanı bilirsiniz.
Neyden çok güzel sesler çıkar ama bu sesleri ney ne bilsin!.
Ney kuru bir kamış parçasıdır. Boş bir boru.
Ama üfülemede hüner var üfülemede.
Neye üfülemede hüner var.

Ben ney çalamam. Fakat hünerle üföleyene de hürmet ederim.
Dikkat buyurun çalgıcılıktan bahsetmiyorum.
Boru gibi olmamalı insan boru gibi.
Zâten görünmede hüner yoktur.
Görünmeyi görmede hüner vardır.
Kamış görölür.
Aha çıkan ses gözükmez, duyulur.
Kulak gözden afdaldır islamiyette.
Onun için İslamiyette göze kulağa sövmek büyük küfürdür oğlum.
Kurân-ı Kerim de Es semiül- Basîr diyor.
El Basîrüs- Semi demiyor.
Kulağa afdal, kulağa evvel bahsediyor sonra semi bahsediyor.
Rasûllar içinde, peygamberler içinde gözleri amâ olanlar vardı fakat sağır olanlar yoktu.
Göz için ışığa ihtiyaç var, fakat kulak için hiçbir şeye ihtiyaç yoktur.
Göz bir taraftan görür kulak her taraftan işitir.
Dikkat ederseniz. Görmeyen konuşur. Amâ konuşur.
Fakat sağır adam konuşamaz.
Sesleri nerden öğrensin?
Onun için kulağınız açık olsun.
Onun için: On söyle, yirmi dinle! derler.

KELİMELEER:

Mutavassıt: Ortada vasıtalık eden. Arada ıslâh edici olan. Orta derecede. Orta hâlli. Sebeb. İyi ile kötü arasındakini alan.
Peyk: f. Bir şeyin etrafında, ona tabi olarak dönen. Seyyare. Haber ve mektup getirip götüren.
An-ı vahid: Bir anda..
İntikal: Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. Göçmek, geçmek. Sirâyet. Bulaşmak. Bir şeyin miras olarak kalması. Bir mes'eleden diğere bir hususu veya neticeyi anlamak.
İnkiyad: Boyun eğme. Muti olma. Teslim olma. İtaat etme. İmtisal.
Zümre: Bölük, cemaat, grup, takım, sınıf. Cins.
Mukaddarat: (Mukadder. C.) Kader. Ölçü ve miktarı tâyin olunan şeyler. Alın yazısı.
Mürâyi: İki yüzlü kimse, dalkavuk, riyakâr, münafık.
Hüner: f. Mârifet. Bilgилilik. Ustalık, mahâret.
Afdal: Efdal. (Fazl. C.) Ziyadeler, fazlalar, çoklar. * İhsanlar, ikramlar, iyilikler, meziyetler, hünerler.
Amâ: Kör.
Mahsur: Etrafı çevrilmiş. Muhasara altına alınmış. Hasrolunmuş. Hududlanmış. Kuşatılmış.
Envai: (Nev'. C.) Neviler, çeşitler, türler.
Âdâb: (Edeb kelimesinin çoğuludur.) Usul, yol, yordam, davranış kaideleri, terbiye. Ahlâk ve terbiyenin gerektirdiği konuşma ve hareket tarzı.
İnkiyad: Boyun eğme. Muti olma. Teslim olma. İtaat etme. İmtisal.

ÂYET:

مُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ إِنِ الْأَعْلَوْنَ وَأَنْتُمْ تَحْزَنُونَ وَلَا تَهْنُوا وَلَا

" Ve la tehinu ve la tahzenu ve entümül a'levne in küntüm mü'minin: Gevşeklik

**göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.
(Âl-i İmrân 3/139)**

HADİS:

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellemi Efendimiz Rabbinden naklen anlatıyor: Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu;: `Ey Âdemoğlu, seni kendim için yarattım. Eşyayı da senin için yarattım. O halde kendim için yarattığım mı senin için yarattığımın ayarına düşürme!

(Hadis-i Erbain-40 Hadis, Sadreddin-i Konevî)

Not: Allah dostları tarafından sağlam kaynaklara dayanılarak 700.000 (yediyüz bin) civarında hadis -i şerif toplanmıştır. 700.000 hadis-i şerif içerisinde de Hadis-i Erbain (40 Hadis) seçilmiştir. Seçilen bu Kudsi Hadisler, Sadrettin-i Konevi Hazretleri tarafından 1350 yılında açıklanarak yazılmış ve Selçukiler ve Osmanlılar zamanında da çoğaltılıp dağıtılmıştır. Malatya beyi oğlu Sadreddin-i Konevî, Muyiddini Arabî'nin üvey oğludur. Mehmet Akif Ersoy - Allah Rahmet eylesin- 1924-1936 yılları arasında Mısır'da bulunduğu sırada, Cami'ul Ezher'de "Hadis-i Erbain'i" görmüş. Arapça yazılı olarak getirmiştir. Türkiye'de de Diyanet İşleri Başkanlığı kanalıyla Türkçe olarak bastırılıp dağıtılmasına vesile olmuştur.

Aziz kardeşlerim,

**Ömrünü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi ve,
şahsında Kur'ân-ı Kerim ve Rabbülâlemini,
Muhammedi Şuurla BİLMeye
Muhammedi Nurla BULmaya,
Muhammedi Sururda OLMaya
Muhammedi Onuru YAŞAmaya ve Yaşatmaya Vakfedetmiş OL-AN,
İim-Edeb-İrfan-Erkan Hasbî Hizmetinin Habibî Hizmetçisi,
Rahmet Çeşmememiz, ALLAH DOSTU Münir DermAN Hocamızın,
Kabrine NURullah ve Nur-u MîM Yağsın!**

Kendi vasiyeti üzerine yapılmış olan Şeref Şehri Kabrinin ilk hâlini

görmektesiniz..

İnsandan boy lu mavi boyalı demir parmaklı çevlik, basit ve sâde...

Dilemesiyle mermere yazılan "Kabir Taşım" buyruğu..

**Sonraki yıllarda bu günkü hale gelmiştir sevenlerince ki başta değerli ve sevdiği
İnsan Hüseyin Bey olmak üzere...**

**Bu gün sadece mavi pamaklıklar kalkmıştır ve Kabr-i Şerifi aynen durmaktadır..
Değerli eşi annemiz de yanı başında medfundur...**

**DermAN'ımızı BİZler gibi sadece HAKK ve HAYRda Hizmetçisi olarak SEVen,
İZleyen ve hayatta da hizmeti çok olan çok vefakâr kardeşime bu resmi hizmete
sunduğundan dolayı da şükran sunar dua ederim..**

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞTİ Kİ

SOHBET MD-36

KULAĞINIZ AÇIK OLSUN!

(Sohbet 35 Devamı)

Onun için kulağınız açık olsun.

Onun için: On söyle yirmi dinle! derler.

Gevezelik de doğru değildir.

İşte Secde-yi Rahmâna hakiki kapanıp, Rasûlahın peşinden mükemmel giderse insanda insan doğruluk caddesine girmiş olur.

Doğruluk nedir?

Dümdüz!..

Yok efendim!

Doğruluk, gönlün konuşmasıdır gönlün.

İnsanın gönlü konuştu mu doğru konuşur.

Gönülden konuşan dünyanın neresinde konuşursa konuşsun hepsi aynı hiç fark etmez!.

Gönlün konuşmasını anlamayanlar anlayamayanlar doğruluk fazilet nedir bilmeyenlerdir.

Onlar hakkında âyet vardır.

Biz onların kalblerini, gönüllerini kapadık. Âyet-i Kerime.

Cenâb-ı Allah istedi mi rak! diye kapar rak! diye açar.

Bu gün dünyada nabızları, şu nabızları, nabız atıyorsa!.

İslamiyet düşmanlığıyla atan bir çok bedbahtlar vardır dünyada, dünya yüzünde.

Bu gibi mahlukların derecelerini kelimelerle belirtmek ve bu hallerine bir kıymet ölçüsü bulmak mümkün değildir!.

Bunlar dini dünyadan atmak isteyenlerdir, bütün dünyada vardır.

Niçin dünyayı dünya dini dünyadan atmak istiyorlar.

Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?

Sual soruyorum.

Dünyadan dini atmak istiyorlar. Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?

Din doğmalıktır oğlum kimse atamaz onu!.

Sonra birisi çıkar: Efendim dini siyasete âlet etmek suçtur!.

Evet suçtur.

Mebus seçeceksin: Yok yok efendim. Din başka dünya işi başka. Din siyasete âlet edilmez anlaşıldı mı?

Hiç katiyen doğru değildir.

Efendim mebus seçilecek hocaların biri çıkar: Bunlar doğru değildir. Din başka siyaset başka!

Amma Siyaseti dinsizliğe âlet etmek?

O da başka bir şey.

Onun için Secde-yi Rahmâna kapanan Allahın huzuruna giden kendi işiyle meşgul olur.

Ötede beride partiymiş, zımbırtıymış bunlarınan meşgul olmaz işte.

Ulul- Emir ne derse onu yapar.

İnanmayan adam da zâten bir devlet hiçbir ululuk yoktur.

Ölümden kurtulmak çaresizdir.

O herif bomboş bir borudur, borudur!.

Boru ölmez oğlum vücudu bile.

İşte kamışlar çocuklar balık tutuyor.

İçi ölür dışı kalır kabuk!.

Kimse senin için ölmeyecek, aziz cemaat hiç birimiz ölmeyecek!.

O halde ölümümüze hazırlanmamız lâzım.

Nasıl Hazırlanalım. Kefen mi hazırlıyalım?

Yok ulan öyle bir şey!

Gafletle kılınan namaza karşılık bir yufka ekmeği bile elde edemezsin bunu düşün!.

Gaflette kıldığın namaza karşı bir yufka ekmeği bile elde edemezsin.

Haaa yani karşılık olarak.

Gelip geçici yüzlerce iş yapıyoruz.

Hepisi de ancak namaz kılarken aklımıza geliyor demin söyledim.

Namazın böyle mecazî olduktan sonra ha kıl ha kılma!.

Zâten kılsan da kılmamış sayılırsın ya!.

Efendim şeytan aklıma girdi!.

Şeytanın câmide işi yok şeytanın!. Şeytanın câmide işi yok!.

İşte zâhir hocaları söyler bunu: Şeytan aklıma girdi!.
Şeytan sensin ulan!.
Onlara inanmayın. Şeytan câmiye giremez! bu kadar.
Şeytan zâten Allahtan uzak kalmışların sırrıdır oğlum!.
Sırr demek esrar demek arap dilinde gönlün iç yüzü demektir. İç yüzü demektir!.
Kâbe sarılmış bilmem kopya yahu şey değil kroki değil harita değil.
Gönlün iç yüzüne ESRAR-SIRR denir.
Allah kuldan onun için iki şey ister.
Zâhirde Hakkın emrini yerine getirmek, Bâtında kalbi Allaha bağlamaktır.
Nasıl bağlanır?
Ulan şah damarından sana daha yakın.
Sen bağlanmayacaksın, O bağlanmış zâten.
Sen Onu bulacaksın!.
Benim yoluma bir adım gelene on adım yanaşırım! diyor Cenâb-ı Allah Hadis-i Kudside.
Bunlar yalan mı?
Onun için Allah iki şey zâhirde hakkın emrini yerine getirmek, bâtında da kalbini Allaha bağlamaktır.
Peki nasıl bağlayım efendim bunu.?
Yavv diyor ki:
Ben Hablil- Veriden şuradaki şah damarından sana daha yakınım.
Ben her yerde hazır ve nazırım.
Ben kulumnan görürüm. Kulumnan iştirim diyor.
Daha eşekliği bırak ulan içinde beee!.

O halde, o halde namazı doğru kılarsan Esrar Perden açılır.
Gönlün iç yüzü çıkar. Cemâlullah belli olur. O zaman hepisi ortaya çıkar.
Allah bu iki şeyi ihsan ederse zâtın ve bâtın nimetlerini o kulun üzerine yaymış demektir.
O halde Allahdan istediğin Ubudiyet Yolunda istikamettir.
O peygambere bile öyle buyurmuştur:
Festekim kema ümirte
Dümdüz git.
Sıratel- Müstakim diyoruz yoksa bilmem: Efendim köprü varmış da Sırat Köprüsü!.
Kıldan ince bilmem neden kılıçtan keskin!
Yok efendim böyle şey.
Onlar başka köprüler. Böyle başka köprüler.
Ordan cambaz bile, sinek bile geçemez.
Edepsizliği yapana sokakta bile, caddede bile gidemez.
Bazı insan çıkar tel üstünde yürür.
Bazısı da minareye çıktımı yere oturur. Neden?
Korkusundan. Yok sırat kıldan ince, koyunun üstüne bineceksin.
Allahın huzurunda böyle cambazlıklar mambazlıklar olmaz.
Bunlar soytarılıktır. Küfürdür küfür!. Acem düzmesi lakırtılar!.
Böyle Kuran da iş yok!.
Bunu anlamayan bir takım serseriler ki bunların küfrü, küfürdedir bunlar.
Küfürde, küfürde!.
Yok efendim. Telmiş geleceksin. Kestiğin koyun hazır sana, numarası verilmiş.
Felan yerde aldığım boynuzlu, üzerinde de kırmızı olan yaaa!.
Bin efendim bindin!.
Eee tıklar tıklar tıklar! telin üstünden koyun gidecek!.
Yok efendim böyle.
Teleferik bilmem neler, dağa çıkma sporu böyle şeyler yok.
Bunlara inanmayın efendim.

Zâten bu mübârek dini bir takım serseriler böyle hale getirmiştirler.
Fakat muhakkak ki bunların hepsi ortadan kalkacaktır.
Bir gün gelecek ki bütün dünya İslam olacaktır.
Tık tık tık tık!.(elini vurmakta)
Göreceğim bir iş olursa bu işle nefsin hoşlanacağı bir hal olmamak şartıyla işini doğrudan doğruya Allaha bırak, şeytan ortadan kendiliğinden kalkar.
Allahdan bir şey istedin değil mi, bir iş yapacaksın.
Bu işten gönlün hoşlanmamak şartı ile Allaha gönlünü bağladığın zaman şeytan ortadan kalkar. Kaybolur!.

Amelsiz cennet istemek günahdır.
Sebebsiz şefaât dileği de gururun bir nevidir gururlanmaktır.
El Mütekebbir Esmasına sataşmaktır haaa!.

Hani esmaya: Sus üstüne esma sıçrar! derler bazıları.
Efendim ben oturdum gece de Lâ ilâhe illallah Lâ ilâhe illallah dedim çıldırdım da esma sıçramış!.

Ulan sen nesin ki esma senin üzerine sıçrayacak.
Bazısı: Efendim otuz bin defa Lâ ilâhe İlallah çek uçarsın!.

Ulan sen üç yüz milyon çeksen uçmazsın!.

Lâ ilâhe İlallah nedir bu?

Bunu bilmek lâzım. Lâ ilâhe İlallah dediğin zaman kalbinin iç yüzünde Rasûllullahın Nurunu ve Allahın Büyüklüğünü hissettiğin dakika da o Lâ ilâhe illallah olur.
Lâ ilâhe illallah , La İlahe İlallah!.

Dış ağzın Lâ ilâhe illallah çeken!.

Sen onu kalbinden Lâ ilâhe illallah ı beş defa söyleyemezsin.

Yıkıldığın gibi gidersin gürültüye.

Öyle soytarılıkları bırakın efendim.

En büyük zikir, öyle zikrullahı ekber Allahın zikridir.

Allahın zikri değildir en büyük zikir değil!.

Vele zikrullahı ekber âyeti Allahın zikri büyük zikirdir.

Yani Cenâb-ı Allah kimi zikrederse.

Sev zikretti mi Allahın zikri büyüktür.

İçinde Allahın işte şeyi var o zikri duyduğun zaman öyle Vele zikrullahı ekber âyeti tecellî eder.

Onlara sual yok. Sual yok onlara.

Her şeyin zâhirde görülüşü insanı gurura götürür.

İç yüzü bâtını ise ibret vericidir.

Onun için bir şeyle gururlanmamak lâzım.

Benim apartumanım var. Eee otomobilim var.

Bankada dört yüzelli binliram var. İstanbul da köşküm var.

Şunum var. Bunum var!.

Eeee daha başka.

İşte o kadar daha ne olsun. Her istediğimi yapıyorum.

Peki gelsennen Odun Pazarı şeyine gidelim gece vakti mezarlığına.

Eeee gittik.

Hanı apartuman?.

Benim de aşağıda var deyus diyecek.

Benim de aşağıda var apartuman. Gayıklar var, trenler var. Televizyonlarım var.

Otomobil ohooo ohoooo neler var.

İşte oranın apartumanı burada kazanılır.

Hepimiz öleceğiz.

Kimimiz vefât edeceğiz.

Kimimiz öleceğiz.

Kimimiz geberecek.

Kimisi : Nalları dikti! diyecek.

Kimisi zıbaracak.
Kimisi mord olacak.
Sen vefât etmeye bak. Merhum olmaya bak. İş bunda!.
Onun için Cenâb-ı Allah diyor ki: Her işe besmele ile başla! diyor.
Besmele o halde her işi Allah adı ile feth edilmesi için elimize verilmiş bir anahtar yahu anahtar!.
O anahtarı kullanabilmek için evvela Allah adını kalbinde tut ve gör!. Onunla konuş!.
Yapacağın zaman: Yâ Rabbi aman senin adına yapıyorum!
Dedi mi o zaman kolundan Cenâb-ı Peygamberin Bismillâhirrahmânirrahîm! dedi zaman Allahın Kudreti kalbinden geldi, parmağından intikal etti. Kamer ikiye ayrıldı.
Şöyle dedi şöyle oldu.
İşte o: Bismillâhirrahmânirrahîm! dedi mi her şeyi unutuyor.
Kalbinde olan Resûlün Nuru yardımıyla Allahtan yardım istiyorlar.
Açıyor fitili oğlum. Düğmeyi açıyor.
O vakit sen hiç görmüyorsun, Allah görüyor.
Onun için Ben kulumla görürüm, kulumla iştirim diyor Cenâb-ı Allah.
Hadis-i Kudsi de söylüyor Kurân-ı Kerimde böyle âyetler.
Uydurma âyet değil!.
Cingöz Recainin kitabı değil bu!.
Roman da değil. Allahın âyetleri!
Allah kula tam Hürriyet vermiştir.
İster inan ister inan ma. İster Allahı inkar et, etme!. Hürriyet vermiştir.
Amma çok dikkat edin Hürriyet vermesine rağmen kendi izni olmaksızın bir toz zerresinin bile yerinden kalkmasını imkansız kılmıştır.
Bu işi kavrayan, işte şu anladığını kavrayan kaderin ne demek olduğunu hemen anlar.
Onun için her fenalıkların kökü, nefsinden razı olmaktır nefsinden razı olmak.
Nefis mi?
Nefisi bilmiyorsan hiç, gittin!.
Çırlıçıplak koş yandım Allah diye koş. Şeye doğru.
Ne tarafa istersen dağıt onu. Nefsin ne olduğunu bilmiyorsan.
Zâhid, zühd diye bir lakırtı var mı. Nefsin yanında.
Zühid büyük bir makamdır İslamiyette.
Zâhid, bütün dünyayı gönlünden çıkarmış demektir.
Zâhidler yani fi Zümretis- Sâlihın demin şeyde ihlas bozucu afetlerden kurtulmuşlardır bunlar.
Yapılan amellerde iyi güzel işlerde boşa gidecek bir istek yahut ileride kazanılacak bir sevap için olmamalıdır.
Namazı kılıyorsun: Ben cennete gireceğim, sevap edeceğim!
Hayır hayır hayır onun için kılmayacaksın!.
Benim kalbimin içinde Allah varımış onu bulacağım yahuuu!
Herifler kazmalardan, küreklernen geliyorlar İzmirden felan höyükte bilmem bilmem Rum Deposun altını varımış diye serserice aylarca senelerce arıyor.
Ulan içerde işte sen de Onu arıyorsun.
Allahın rahmeti tecellî edince iyi ve güzel işlerin varlığı da yokluğu da bir olur. Hiç!.
Onun için vücud zindanı, nefis nefis.
Vücud zindanı kendi varlığını görmesi ve nefsin isteklerine uymuş olmasıdır.

Bi de vehim var hanı vehmeden: Şöyle olacak dı!.
Vehim, hakikatta varlığı ve aslı olmayan insan tereddütlerinden başka bir şey değil.
İslam da da vehim yoktur.
Lâ tahzen.

Bi de İslamiyette istidrac vardır istidrac.

Allah bir insanvar: Yavv ben namaz kılıyorum, evet. Orucumu tutuyorum. Kimseye zararım yok. Geçinemiyorum, darlık içindeyim. Borç borç içindeyim!.

Ulan felanca vefa içinde be bilader.

Herif dinsiz imansız otomobili var, bilmem nesi var. Para içinde yüzüyor!

Hatta hatta hatt bazısı yahu ne adaletsizlik gibi aklından geçer.

Yok efendim yok. Buna dinde istidrac derler.

Derece derece helake yaklaştıran bir müsibettir bu.

Nimetlerin devamında bunun bir istidrac olacağından korkmak lâzımdır.

Bir gün Hz. Ömerek işi iyi gitmiş de gitmiş Ebu Bekire demiş ki:
Yâ Eba Bekir acaba bu bir istidrac olmasın. Cenâb-ı Allah bana veriyor rızkı da sonunda helake mi götürecektir ki?

Onun için aza kanaat.

Aza kanatı istidracı önlemek içinde: Men sabere zafere!

Sabır zırhını vermiştir Cenâb-ı Peygamberimiz.

Onun için felanca aldı aldı, Zengin ulan üstüne kazanıyor.

O istidracta Cenâb-ı Allah onu imtihan ediyor. O serserinin haberi yok.

Yavaş yavaş yavaş. Eeeeeeee.

Bir silindir gibi indire indire indire ezer.

Bir gün sokakta giderken: Felç oldu Mehmet Bey!

Felç olmakta, biri İslamda da olur, Kafirde de olur.

Mazallahu Teâlâ felç, bir edepsizliğin neticesi Cenâb-ı Allahın o kulu kurtarmak için verdiği bir afât-ı İlahîyedir.

Reci etti felç indi!

Efendim bu adamda hiç günah yok!

Öküz gibi yiyordu ulan! Öküz gibi yiyordu!.

Tansiyonu fırlamış öküz gibi yemekten.

Allahın nimetlerine hav hav hav! böyle köpek gibi saldırmaktan ileri gelir.

Hanı kanaat İslamda kanaat var mı?

İşte bunlar bir nevi istidractır.

İnsanın haberi olmadan kendi kuyusunu kazar!.

Aziz cemaat!

Bu lakırtıları bir yerde bulamazsınız.

Onun için çok yeme, çok uyuma!.

Gül gibi insanlarla gezmeye savaş!.

Efendim Hacı Efendi!. Kabul.

Herkese yardım ederdi!

Ederdi.

Biz bunun fenalığını görmedik.

Giderken felç oldu adam. Tansiyonu yükseldi.

Hakikaten bakıyorsun bişey yok, bir edepsizliği yok.

Amma ye babam ye. Tavağı yedi.

Yavv yeme dediler. Biraz perhiz yap!

Ye babam ye, ye babam ye, ye babam ye!.

Nefis, nefsinin hoşlandığını verdi.

Nefsinin hoşlandığını vermek nedir dedim.

Bir nevi gururdur. Bir nevi gurur Allahın El Mütekebbir Esmasına karşı gelmektir.

İşte tedrici tedrici, aşına aşına aşına berbat eder.

Musluk damlaya damlaya damlaya mermeri deler.

Onun için aza kanaattir.

İnci, sadef aza kanaat ettiği için Allah içini inci ile doldurdu.

Onun için aziz cemaat!.

Midenizi çok doldurmayın!.
Gözlerinizi çok uyutmayın!.
Leş gibi yatmayın!.
Yarın o kadar çok yatacaksın ki ohoooooooo! Hem de toprak altında.
İlahî varidat iyi amellerin karşılığı değildir haa.
Allahın sadece hususi lütfu ve keremidir.
Felanca adam ya kıldı namaz kıldı namaz. Öldü şey etti. Erdi, evliya oldu!
Yok efendim amelin neticesi değildir.
Allahın sadece hususi bir lütfudur. İstediğine verir, istediğine vermez!.
Hiçbir şey istemeden Allahın emirlerine yerine getirdiğin zaman Cenâb-ı Allah celle celâlihu:
Şu kuluma bak yahu şu kuluma bak!. Bütün emirlerimi yerine getiriyor!. Benden habersiz gibi duruyor!. Dur şunu bir dürtüyüm! der.
Bir Nuruyla tecellî ettiği zaman, bir sarsılırsın.
Gözünü açtığın zaman buradan Mekkeyi görmeyi başlarsın.
Arzuların yerine gelir.
Onun için Allahın bir lutfudur.
Bu ilim, şeyinen kitapnan bilmem neyinen, okumaynan olmaz!.
Cenâb-ı Allaha yanaşmayla olur!.
Dağın başında üşüyen herif, odun pazarındaki yanan fırının penceresini dürbünle görse ısınamaz!.
Yanına yanaşması lâzımdır.
Ansızın tecellî eder.
Herkes buna eremez. Allahın bir lutfudur.
İşte burada lütuf Secde-yi Rahmân!..

Bazı gevezeler vardır.
Bir sual sorarsın cevap verir.
Her bildiğini söyler. Her gördüğünü anlatmağa çalışır.
Bunlar câhillerdir oğlum câhillerdir.
Her söz her suala cevap verilmez.
Arapça da ekvaaan diye bir kelime vardır.
Cihan bütün kâinat.
Ekvan, nefsin hoşlanacağı her şey ekvandır.
Dünya da görünüşte her şey sevimli ve tatlıdır.
Fakat iç yüzü çirkin ve mülevvesdir.
Her şey güzel görünür insana ama altı öyle değildir.
Ekmeği, buğdayı, pirinci yere atamayız.
Çiğneyemeyiz. Alır bir tarafa koyarız.
Eti at, çiğne. Niye?
Düşünmedin mi bunu?.
Et yere düştü kaldırmazsın.
Çiğnesen de günah değildir.
Nerden günah, hangi kitab yazıyor?
Yooo dedelerimiz öyle söylemiş.
Ninem dedi ki: Oğlum ekmeğe basma!.
Yerden aldı mı başına koy haa!.
Peki Nine!.
Ete dememiş öyle niye dememiş.
Ulan un başka, un başka. Un insan vücudunda yok!.
Et var insan vücudunda!.
İnsan vücudunda olanların hepsi çürüyecektir aşağıda.
Buğday yere düşüyor kaldırılıyorsunuz.
Tavuk eti güzel düşüyor, ona basanda günah değil.

Niye, niçin düşün?

Bunlar hepsi âyet.

Onun için fâni olmayacak bir izzet ve şeref ister isen, fâni olacak bir izzetle aziz olmak isteme!.

Âhirette aziz olmak istersen.

Fâni bir izzet ve şeref isteme!.

Efendim benim arabalarım olsun, kölelerim olsun. Maiyyetim olsun.

Herkes giderken divan dursun!

Höööt sen bu tarafa. Höööt bu tarafa!.

Gel Hasan bas üstüne bin. İşte şunları var, bunları!.

Bu izzet değil oğlum. Bunlar fâni.

Allah ile baki olacak bir izzeti ihtiyar edersen hiçbir kimse seni zelil edemez.

Harunu Reşid meşhur biliyorsunuz.

Emirel- Müminin adaletiyle meşhur.

Harunu Reşid devrinde bir sâlih zât varımış.

Fi Zümretis- Sâlihın Sınıfından.

Harunu Reşide haber göndermiş ki: Adaletle hareket etsin! demiş.

Harunu Reşid adil yahu!..

Harunu Reşide haber gönderiyor ki: Adaletle hareket etsin!

Harunu Reşidde gazaba geliyor. Gazaba geliyor. Hiddetleniyor.

Diyor: Bu herifi diyor bir azgın katırnan bağıyorlar yan yana bunu. Bu zâtı!.

Emir emrediyor.

Katır bir şey etmiyor bu adama.

Sen götür de apartumanı olan bilmem ne efendiye katırnan bi koy bir yere bakalım.

Deşer tekmeynen karnını.

Katır bir şey etmiyor bu adama.

Harunu Reşide söylüyor ki. Ulan bu katır, bu deli katır bir şey etmedi. Kilitleyin zindana! diyor!.

Odaya kilitliyorlar adamı.

Biraz sonra bakıyorlar ki adam dışarıda bahçede geziyor.

Harunu Reşide gidip diyorlar ki: Kitledik biz odaya ama demin bu hariç de geziyor!

Gelmiş Harun Reşid: Seni odadan kim çıkardı? demiş.

Hani birisi çıkardıysa asacak onu.

Beni bahçeye koyan çıkardı Yâ Emir!. demiş.

ÂYETLER:

يَعْلَمُونَ لَا الَّذِينَ قُلُوبَ عَلَى اللَّهِ يَطْبَعُ كَذَلِكَ

" Kezalike yatbeullahü ala kulubillezine la ya'lemun: İlmin kadrini bilmeyenlerin kalplerini Allah böyle mühürler. (Rûm 30/59)

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَنَحْنُ نَفْسُهُ بِهِ تُؤَسَّسُ مَا وَعَلَّمَ الْإِنْسَانَ خَلْقَنَا وَلَقَدْ

" Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid: Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. (Kaf 50/16)

بَصِيرٌ نَعْمَلُو بِمَا إِنَّهُ تَطْعَوُا وَلَا مَعَكَ تَابَ وَمَنْ أَمَرْتَ كَمَا فَاسْتَقِيمَ

"Festekim kema ümirte ve men tabe meake ve la tatğav innehu bi ma ta'melune besir: O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi

dosdoğru ol! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir. (Hûd 11/112)

تَصْنَعُونَ مَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ وَلَذِكْرُ اللَّهِ الْمُنْكَرِ الْفَحْشَاءِ عَنِ تَنْهَى الصَّلَاةِ إِنَّ الصَّلَاةَ وَأَقِمِ الْكِتَابِ مِنَ إِلَيْكَ أَوْحَى مَا أَنْتَ

Ütlü ma uhiye ileyke minel kitabi ve ekimis salah innes salate تنها anil fahşai vel münker ve lezikrullahi ekber vallahü ya'lemü ma tasneun: Sana vahyolunan kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl, sahih namaz edepsizlikten ve uygunsuzluktan nehyeder ve her halde Allahın zikri en büyük iştir ve Allah her ne işlerseniz bilir [/b[b]](Ankebût 29/45)

HADİSLER:

Hadisi Kudsîde Cenâb-ı Allah celle celâlihu: Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir adım yaklaşıyorum. O bana bir adım atarsa ben ona on adım yaklaşıyorum. Kulum bana yürüyerek yaklaşırsa ben ona koşarak yaklaşıyorum! buyuroyor (Buharî; Müslim)

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem: "Men sabere zafere: Kim ki sabrder, zafere erer." (Hadis-i Şerif)

KELİMELEER:

Mebus: Gönderilen. Ba's edilen.Halk arasından seçilerek Millet Meclisine âzâ edilen.Allah tarafından gönderilmiş olan.Öldükten sonra diriltilen.

Ulul- Emir: Müslümanları şariat nâmına idare eden (Halife, kadı, İslâm reisi, pâdişah, sultan, reis-i cumhur, reis, müdür gibi) zâtlar.

Mecaz: Yerinden ve haddinden tecavüz etmek. Hududunu aşmak.(Cevaz. dan) Gececek yer. Yol.

Mecazî: Mecazla ilgili.

ESRAR: (Sır. C.) Sırlar. Gizli hikmetler ve mânalar. Bilinmeyen şeyler.Keyif veren zehir. Uyuşturucu madde.Elinde ve el ayasında olan hatlar.

Mütekebbir: Kibirli. Büyüklenen. Tekebbür eden.Esmâ-i İlâhiyeden olup, Allah'ın büyüklük ve azametini ifade eder.

İstidrac: Derece derece yükselmeyi isteyiş.Ist: Hakkı ve hakiki değeri olmadığı halde ve kabiliyetsizliğine rağmen bir kimsenin kesret-i nimete mazhar olması ve bu sebeple küfür ve isyana devam etmesi ile azab ve Gazab-ı İlâhiyeye yaklaşması.

Zelil: Sürçüp düşen.Yanılan.

Fi Zümretis- Sâlihın: Sâlihler Zümresi içinde.

Nev: Çeşit, sınıf, cins. Taleb etmek. Meyletmek, eğilmek. İki yana sallanmak.

Mülevves: Kirli. Pis. Bulaşık. Bulaştırılmış. Alıkoyulup sonraya bırakılmış veya durdurulmuş olan. Tazelenmek için suda ıslatılmış şey. Karışık, intizamsız.

Maiyyet: Beraberlik. Arkadaşlık. Yüksek rütbeli bir kimsenin emri altında bulunan hey'et. Yan. Nezd.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞTİ Kİ

KULAĞINIZ AÇIK OLSUN!

(Sohbet 35 Devamı)

Onun için kulağınız açık olsun.

Onun için: On söyle yirmi dinle! derler.

Gevezelik de doğru değildir.

İşte Secde-yi Rahmâna hakiki kapanıp, Rasûlahın peşinden mükemmel giderse insanda insan doğruluk caddesine girmiş olur.

Doğruluk nedir?

Dümdüz!..

Yok efendim!

Doğruluk, gönlün konuşmasıdır gönlün.

İnsanın gönlü konuştu mu doğru konuşur.

Gönlüden konuşan dünyanın neresinde konuşursa konuşsun hepsi aynı hiç fark etmez!.

Gönlün konuşmasını anlamayanlar anlayamayanlar doğruluk fazilet nedir bilmeyenlerdir.

Onlar hakkında âyet vardır.

Biz onların kalblerini, gönüllerini kapadık. Âyet-i Kerime.

Cenâb-ı Allah istedi mi rak! diye kapar rak! diye açar.

Bu gün dünyada nabızları, şu nabızları, nabız atıyorya!.

İslamiyet düşmanlığıyla atan bir çok bedbahtlar vardır dünyada, dünya yüzünde.

Bu gibi mahlukların derecelerini kelimelerle belirtmek ve bu hallerine bir kıymet ölçüsü bulmak mümkün değildir!.

Bunlar dini dünyadan atmak isteyenlerdir, bütün dünyada vardır.

Niçin dünyayı dünya dini dünyadan atmak istiyorlar.

Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?

Sual soruyorum.

Dünyadan dini atmak istiyorlar. Niçin dünyayı dinden ayıramıyorlar?

Din doğmalıktır oğlum kimse atamaz onu!.

Sonra birisi çıkar: Efendim dini siyasete âlet etmek suçtur!.

Evet suçtur.

Mebus seçeceksin: Yok yok efendim. Din başka dünya işi başka. Din siyasete âlet edilmez anlaşıldı mı?

Hiç katiyen doğru değildir.

Efendim mebus seçilecek hocanın biri çıkar: Bunlar doğru değildir. Din başka siyaset başka!

Amma Siyaseti dinsizliğe âlet etmek?

O da başka bir şey.

Onun için Secde-yi Rahmâna kapanan Allahın huzuruna giden kendi işiyle meşgul olur.

Ötede beride partiymiş, zımbırtıymış bunlarınan meşgul olmaz işte.

Ulul- Emir ne derse onu yapar.

İnanmayan adam da zâten bir devlet hiçbir ululuk yoktur.

Ölümden kurtulmak çaresizdir.

O herif bomboş bir borudur, borudur!.

Boru ölmez oğlum vücudu bile.

İşte kamışlar çocuklar balık tutuyor.

İçi ölür dışı kalır kabuk!.

Kimse senin için ölmeyecek, aziz cemaat hiç birimiz ölmeyecek!.

O halde ölümümüze hazırlanmamız lâzım.

Nasıl Hazırlanalım. Kefen mi hazırlıyalım?

Yok ulan öyle bir şey!

Gafletle kılınan namaza karşılık bir yufka ekmeği bile elde edemezsin bunu düşün!.

Gaflette kıldığın namaza karşı bir yufka ekmeği bile elde edemezsin.

Haaa yani karşılık olarak.

Gelip geçici yüzlerce iş yapıyoruz.

Hepisi de ancak namaz kılarken aklımıza geliyor demin söyledim.
Namazın böyle mecazî olduktan sonra ha kıl ha kılma!.
Zâten kılsan da kılmamış sayılırsın ya!.
Efendim şeytan aklıma girdi!.
Şeytanın câmide işi yok şeytanın!. Şeytanın câmide işi yok!.
İşte zâhir hocaları söyler bunu: Şeytan aklıma girdi!.
Şeytan sensin ulan!.
Onlara inanmayın. Şeytan câmiye giremez! bu kadar.
Şeytan zâten Allahtan uzak kalmışların sırrıdır oğlum!.
Sırr demek esrar demek arap dilinde gönlün iç yüzü demektir. İç yüzü demektir!.
Kâbe sarılmış bilmem kopya yahu şey değil kroki değil harita değil.
Gönlün iç yüzüne ESRAR-SIRR denir.
Allah kuldan onun için iki şey ister.
Zâhirde Hakkın emrini yerine getirmek, Bâtında kalbi Allaha bağlamaktır.
Nasıl bağlanır?
Ulan şah damarından sana daha yakın.
Sen bağlanmayacaksın, O bağlanmış zâten.
Sen Onu bulacaksın!.
Benim yoluma bir adım gelene on adım yanaşırım! diyor Cenâb-ı Allah Hadis-i Kudsîde.
Bunlar yalan mı?
Onun için Allah iki şey zâhirde hakkın emrini yerine getirmek, bâtında da kalbini Allaha bağlamaktır.
Peki nasıl bağlayım efendim bunu.?
Yavv diyor ki:
Ben Hablil- Veriden şuradaki şah damarından sana daha yakınım.
Ben her yerde hazır ve nazırım.
Ben kulumnan görürüm. Kulumnan iştirim diyor.
Daha eşekliği bırak ulan içinde beee!.

O halde, o halde namazı doğru kıalarsan Esrar Perden açılır.
Gönlün iç yüzü çıkar. Cemâlullah belli olur. O zaman hepsi ortaya çıkar.
Allah bu iki şeyi ihsan ederse zâtın ve bâtın nimetlerini o kulun üzerine yaymış demektir.
O halde Allahdan istediğin Ubudiyet Yolunda istikamettir.
O peygambere bile öyle buyurmuştur:
Festekim kema ümirte
Dümdüz git.
Sıratel- Müstakim diyoruz yoksa bilmem: Efendim köprü varmış da Sırat Köprüsü!. Kıldan ince bilmem neden kılıçtan keskin!
Yok efendim böyle şey.
Onlar başka köprüler. Böyle başka köprüler.
Ordan cambaz bile, sinek bile geçemez.
Edepsizliği yapana sokakta bile, caddede bile gidemez.
Bazı insan çıkar tel üstünde yürür.
Bazısı da minareye çıktımı yere oturur. Neden?
Korkusundan. Yok sırat kıldan ince, koyunun üstüne bineceksin.
Allahın huzurunda böyle cambazlıklar mambazlıklar olmaz.
Bunlar soytarılıktır. Küfürdür küfür!. Acem düzmesi lakırtılar!.
Böyle Kuran da iş yok!.
Bunu anlamayan bir takım serseriler ki bunların küfrü, küfürdedir bunlar.
Küfürde, küfürde!.
Yok efendim. Telmiş geleceksin. Kestiğin koyun hazır sana, numarası verilmiş.
Felan yerde aldığım boynuzlu, üzerinde de kırmızı olan yaaa!.
Bin efendim bindin!.
Eee tıklar tıklar tıklar! telin üstünden koyun gidecek!.
Yok efendim böyle.
Teleferik bilmem neler, dağa çıkma sporu böyle şeyler yok.
Bunlara inanmayın efendim.
Zâten bu mübârek dini bir takım serseriler böyle hale getirmiştiler.

Fakat muhakkak ki bunların hepsi ortadan kalkacaktır.
Bir gün gelecek ki bütün dünya İslam olacaktır.
Tık tık tık tık!.(elini vurmakta)
Göreceğim bir iş olursa bu işle nefsin hoşlanacağı bir hal olmamak şartıyla işini doğrudan doğruya Allaha bırak, şeytan ortadan kendiliğinden kalkar.
Allahdan bir şey istedin değil mi, bir iş yapacaksın.
Bu işten gönlün hoşlanmamak şartı ile Allaha gönlünü bağladığın zaman şeytan ortadan kalkar. Kaybolur!.

Amelsiz cennet istemek günahtır.
Sebebsiz şefaât dileği de gururun bir nevidir gururlanmaktır.
El Mütekebbir Esmasına sataşmaktır haaa!.

Hani esmaya: Sus üstüne esma sıçrar! derler bazıları.
Efendim ben oturdum gece de Lâ ilâhe illallah Lâ ilâhe illallah dedim çıldırdım da esma sıçramış!.

Ulan sen nesin ki esma senin üzerine sıçrayacak.
Bazısı: Efendim otuz bin defa Lâ ilâhe İllallah çek uçarsın!.

Ulan sen üç yüz milyon çeksen uçmazsın!.

Lâ ilâhe İllallah nedir bu?

Bunu bilmek lâzım. Lâ ilâhe İllallah dediğin zaman kalbinin iç yüzünde Rasûllullahın Nurunu ve Allahın Büyüklüğünü hissettiğin dakika da o Lâ ilâhe illallah olur.

Lâ ilâhe illallah , La İlahe İllallah!.

Dış ağzın Lâ ilâhe illallah çeken!.

Sen onu kalbinden Lâ ilâhe illallah ı beş defa söyleyemezsin.

Yıkıldığın gibi gidersin gürültüye.

Öyle soytarılıkları bırakın efendim.

En büyük zikir, öyle zikrullahı ekber Allahın zikridir.

Allahın zikri değildir en büyük zikir değil!.

Vele zikrullahı ekber âyeti Allahın zikri büyük zikirdir.

Yani Cenâb-ı Allah kimi zikrederse.

Sev zikretti mi Allahın zikri büyüktür.

İçinde Allahın işte şeyi var o zikri duyduğun zaman öyle Vele zikrullahı ekber âyeti tecellî eder.

Onlara sual yok. Sual yok onlara.

Her şeyin zâhirde görülüştü insanı gurura götürür.

İç yüzü bâtını ise ibret vericidir.

Onun için bir şeyle gururlanmamak lâzım.

Benim apartumanım var. Eee otomobilim var.

Bankada dört yüzelli binliram var. İstanbul da köşküm var.

Şunum var. Bunum var!.

Eeee daha başka.

İşte o kadar daha ne olsun. Her istediğimi yapıyorum.

Peki gelsennen Odun Pazarı şeyine gidelim gece vakti mezarlığına.

Eeee gittik.

Hanı apartuman?.

Benim de aşağıda var deyus diyecek.

Benim de aşağıda var apartuman. Gayıklar var, trenler var. Televizyonlarım var. Otomobil ohooo ohoooo neler var.

İşte oranın apartumanı burada kazanılır.

Hepimiz öleceğiz.

Kimimiz vefât edeceğiz.

Kimimiz öleceğiz.

Kimimiz geberecek.

Kimisi : Nalları dikti! diyecek.

Kimisi zıbaracak.

Kimisi mord olacak.

Sen vefât etmeye bak. Merhum olmaya bak. İş bunda!.

Onun için Cenâb-ı Allah diyor ki: Her işe besmele ile başla! diyor.

Besmele o halde her işi Allah adı ile feth edilmesi için elimize verilmiş bir anahtar yahu anahtar!.

O anahtarı kullanabilmek için evvela Allah adını kalbinde tut ve gör!.

O onunla konuş!.

Yapacağın zaman: Yâ Rabbi aman senin adına yapıyorum!
Dedi mi o zaman kolundan Cenâb-ı Peygamberin Bismillâhirrahmânirrahîm! dedi zaman Allahın Kudreti kalbinden geldi, parmağından intikal etti. Kamer ikiye ayrıldı.
Şöyle dedi şöyle oldu.
İşte o: Bismillâhirrahmânirrahîm! dedi mi her şeyi unutuyor.
Kalbinde olan Resûlün Nuru yardımıyla Allahtan yardım istiyorlar.
Açıyor fitili oğlum. Düğmeyi açıyor.
O vakit sen hiç görmüyorsun, Allah görüyor.
Onun için Ben kulumla görürüm, kulumla iştirim diyor Cenâb-ı Allah.
Hadis-i Kudsî de söylüyor Kurân-ı Kerimde böyle âyetler.
Uydurma âyet değil!
Cingöz Recainin kitabı değil bu!
Roman da değil. Allahın âyetleri!
Allah kula tam Hürriyet vermiştir.
İster inan ister inan ma. İster Allahı inkar et, etme!. Hürriyet vermiştir.
Amma çok dikkat edin Hürriyet vermesine rağmen kendi izni olmaksızın bir toz zerresinin bile yerinden kalkmasını imkansız kılmıştır.
Bu işi kavrayan, işte şu anladığını kavrayan kaderin ne demek olduğunu hemen anlar.
Onun için her fenalıkların kökü, nefisinden razı olmaktır nefisinden razı olmak.
Nefis mi?
Nefisi bilmiyorsan hiç, gittin!.
Çırılçıplak koş yandım Allah diye koş. Şeye doğru.
Ne tarafa istersen dağıt onu. Nefsin ne olduğunu bilmiyorsan.
Zâhid, zühd diye bir lakırtı var mı. Nefsin yanında.
Zühid büyük bir makamdır İslamiyette.
Zâhid, bütün dünyayı gönlünden çıkarmış demektir.
Zâhidler yani fi Zümretis- Sâlihın demin şeyde ihlas bozucu afetlerden kurtulmuşlardır bunlar.
Yapılan amellerde iyi güzel işlerde boşa gidecek bir istek yahut ileride kazanılacak bir sevap için olmamalıdır.
Namazı kılıyorsun: Ben cennete gireceğim, sevap edeceğim!
Hayır hayır hayır onun için kılmayacaksın!.
Benim kalbimin içinde Allah varımış onu bulacağım yahuuu!
Herifler kazmaların, küreklernen geliyorlar İzmirden felan höyükte bilmem bilmem Rum Deposun altını varımış diye serserice aylarca senelerce arıyor.
Ulan içerde işte sen de Onu arıyorsun.
Allahın rahmeti tecellî edince iyi ve güzel işlerin varlığı da yokluğu da bir olur. Hiç!.
Onun için vücut zindanı, nefis nefis.
Vücut zindanı kendi varlığını görmesi ve nefsin isteklerine uymuş olmasıdır.

Bi de vehim var hanı vehmeden: Şöyle olacak dı!.
Vehim, hakikatta varlığı ve aslı olmayan insan tereddütlerinden başka bir şey değil. İslam da da vehim yoktur.
Lâ tahzen.

Bi de İslamiyette istidrac vardır istidrac.
Allah bir insanvar: Yavv ben namaz kılıyorum, evet. Orucumu tutuyorum. Kimseye zararım yok.
Geçinemiyorum, darlık içindeyim. Borç borç içindeyim!.
Ulan felanca vefa içinde be bilader.
Herif dinsiz imansız otomobili var, bilmem nesi var. Para içinde yüzüyor!
Hatta hatta hatt bazısı yahu ne adaletsizlik gibi aklından geçer.
Yok efendim yok. Buna dinde istidrac derler.
Derece derece helake yaklaştıran bir müsibettir bu.
Nimetlerin devamında bunun bir istidrac olacağından korkmak lâzımdır.

Bir gün Hz. Ömere işi iyi gitmiş de gitmiş Ebu Bekire demiş ki:
Yâ Eba Bekir acaba bu bir istidrac olmasın. Cenâb-ı Allah bana veriyor rızkı da sonunda helake mi götürecek ki?

Onun için aza kanaat.
Aza kanatı istidracı önlemek içinde: Men sabere zafere!
Sabır zırhını vermiştir Cenâb-ı Peygamberimiz.
Onun için felanca aldı aldı, Zengin ulan üstüne kazanıyor.
O istidracta Cenâb-ı Allah onu imtihan ediyor. O serserinin haberi yok.
Yavaş yavaş yavaş. Eeeeeee.
Bir silindir gibi indire indire indire ezer.
Bir gün sokakta giderken: Felç oldu Mehmet Bey!
Felç olmakta, biri İslamda da olur, Kafirde de olur.
Mazallahu Teâlâ felç, bir edepsizliğin neticesi Cenâb-ı Allahın o kulu kurtarmak için verdiği bir afât-ı ilahîyedir.
Reci etti felç indi!
Efendim bu adamda hiç günah yok!
Öküz gibi yiyordu ulan! Öküz gibi yiyordu!.
Tansiyonu fırlamış öküz gibi yemekten.
Allahın nimetlerine hav hav hav! böyle köpek gibi saldırmaktan ileri gelir.
Hanı kanaat İslamda kanaat varıdı?
İşte bunlar bir nevi istidractır.
İnsanın haberi olmadan kendi kuyusunu kazar!.

Aziz cemaat!
Bu lakırtıları bir yerde bulamazsınız.
Onun için çok yeme, çok uyuma!.
Gül gibi insanlarla gezmeye savaş!.
Efendim Hacı Efendi!. Kabul.
Herkeseye yardım ederdi!
Ederdi.
Biz bunun fenalığını görmedik.
Giderken felç oldu adam. Tansiyonu yükseldi.
Hakikaten bakıyorsun bişeyi yok, bir edepsizliği yok.
Amma ye babam ye. Tavuğu yedi.
Yavv yeme dediler. Biraz perhiz yap!
Ye babam ye, ye babam ye, ye babam ye!.
Nefis, nefsinin hoşlandığını verdi.
Nefsinin hoşlandığını vermek nedir dedim.
Bir nevi gururdur. Bir nevi gurur Allahın El Mütekebbir Esmasına karşı gelmektir.
İşte tedrici tedrici, aşına aşına aşına berbat eder.
Musluk damlaya damlaya damlaya mermeri deler.
Onun için aza kanaattır.
İnci, sade aza kanaat ettiği için Allah içini inci ile doldurdu.

Onun için aziz cemaat!.
Midenizi çok doldurmayın!.
Gözlerinizi çok uyutmayın!.
Leş gibi yatmayın!.
Yarın o kadar çok yatacağsın ki ohoooooooo! Hem de toprak altında.
İlahî varidat iyi amellerin karşılığı değildir haa.
Allahın sadece hususi lütfu ve keremidir.
Felanca adam ya kıldı namaz kıldı namaz. Öldü şey etti. Erdi, evliya oldu!
Yok efendim amelin neticesi değildir.
Allahın sadece hususi bir lütfudur. İsteddiğine verir, istediğine vermez!.
Hiçbir şey istemeden Allahın emirlerine yerine getirdiğin zaman Cenâb-ı Allah celle celâlihu:
Şu kuluma bak yahu şu kuluma bak!. Bütün emirlerimi yerine getiriyor!. Benden habersiz gibi duruyor!. Dur şunu bir dürtüyüm! der.
Bir Nuruyla tecellî ettiği zaman, bir sarsılırsın.
Gözünü açtığın zaman buradan Mekkeyi görmeyi başlarsın.
Arzuların yerine gelir.

Onun için Allahın bir lutfudur.
Bu ilim, şeyinen kitapnan bilmem neyinen, okumaynan olmaz!.
Cenâb-ı Allaha yanaşmayla olur!.
Dağın başında üşüyen herif, odun pazarındaki yanan fırının penceresini dürbünle görse ısınamaz!.
Yanına yanaşması lâzımdır.
Ansızın tecellî eder.
Herkes buna eremez. Allahın bir lutfudur.
İşte burada lütuf Secde-yi Rahmân!..

Bazı gevezeler vardır.
Bir sual sorarsın cevap verir.
Her bildiğini söyler. Her gördüğünü anlatmağa çalışır.
Bunlar câhillerdir oğlum câhillerdir.
Her söz her suala cevap verilmez.
Arapça da ekvaaaan diye bir kelime vardır.
Cihan bütün kâinat.
Ekvan, nefsin hoşlanacağı her şey ekvandır.
Dünya da görünüşte her şey sevimli ve tatlıdır.
Fakat iç yüzü çirkin ve mülevvesdir.
Her şey güzel görünür insana ama altı öyle değildir.
Ekmeği, buğdayı, pirinci yere atamayız.
Çiğneyemeyiz. Alır bir tarafa koyarız.
Eti at, çiğne. Niye?
Düşünmedin mi bunu?.
Et yere düştü kaldırmazsın.
Çiğnesen de günah değildir.
Nerden günah, hangi kitab yazıyor?
Yooo dedelerimiz öyle söylemiş.
Ninem dedi ki: Oğlum ekmeğe basma!.
Yerden aldı mı başına koy haa!.
Peki Nine!.
Ete dememiş öyle niye dememiş.
Ulan un başka, un başka. Un insan vücudunda yok!.
Et var insan vücudunda!.
İnsan vücudunda olanların hepsi çürüyecektir aşağıda.
Buğday yere düşüyor kaldırıyorsunuz.
Tavuk eti güzel düşüyor, ona basanda günah değil.
Niye, niçin düşün?
Bunlar hepsi âyet.
Onun için fâni olmayacak bir izzet ve şeref ister isen, fâni olacak bir izzetle aziz olmak istemel!.
Âhirette aziz olmak istersen.
Fâni bir izzet ve şeref istemel!.

Efendim benim arabalarım olsun, kölelerim olsun. Maiyyetim olsun.
Herkes giderken divan dursun!
Höööt sen bu tarafa. Höööt bu tarafa!.
Gel Hasan bas üstüne bin. İşte şunları var, bunları!.
Bu izzet değil oğlum. Bunlar fâni.
Allah ile baki olacak bir izzeti ihtiyar edersen hiçbir kimse seni zelil edemez.

Harunu Reşid meşhur biliyorsunuz.
Emirel- Müminin adaletiyle meşhur.
Harunu Reşid devrinde bir sâlih zât varımış.
Fi Zümretis- Sâlihın Sınıfından.
Harunu Reşide haber göndermiş ki: Adaletle hareket etsin! demiş.
Harunu Reşid adil yahu!..
Harunu Reşide haber gönderiyor ki: Adaletle hareket etsin!

Harunu Reşidde gazaba geliyor. Gazaba geliyor. Hiddetleniyor.
Diyor: Bu herifi diyor bir azgın katırnan bağlıyorlar yan yana bunu. Bu zâtı!.
Emir emrediyor.
Katır bir şey etmiyor bu adama.
Sen götür de apartumanı olan bilmem ne efendiyi katırnan bi koy bir yere bakalım.
Deşer tekmeynen karnını.
Katır bir şey etmiyor bu adama.
Harunu Reşide söylüyor ki. Ulan bu katır, bu deli katır bir şey etmedi. Kilitleyin zindana! diyor!.
Odaya kilitliyorlar adamı.
Biraz sonra bakıyorlar ki adam dışarıda bahçede geziyor.
Harunu Reşide gidip diyorlar ki: Kitledik biz odaya ama demin bu hariç de geziyor!
Gelmiş Harun Reşid: Seni odadan kim çıkardı? demiş.
Hani birisi çıkardıysa asacak onu.
Beni bahçeye koyan çıkardı Yâ Emir!. demiş.

ÂYETLER:

يَعْلَمُونَ لَا الَّذِينَ قُلُوبٍ عَلَى اللَّهِ يَطْبَعُ كَذَلِكَ

" Kezalike yatbeullahü ala kulubillezine la ya'lemun: İlmin kadrini bilmeyenlerin kalplerini Allah böyle mühürler. (Rûm 30/59)

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَنَحْنُ نَفْسُهُ بِهِ تُوسَّوْسُ مَا وَتَعْلَمُ الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا وَلَقَدْ

" Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnu akrabu ileyhi min hablil verid: Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız. (Kaf 50/16)

بَصِيرٌ تَعْمَلُونَ بِمَا إِنَّهُ تَطْعَوْنَ وَلَا مَعَكُمْ تَابَ وَمَنْ أَمِرَتْ كَمَا فَاسْتَقِيمَ

"Festekim kema ümirte ve men tabe meake ve la tatğav innehu bi ma ta'melune besiy: O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir. (Hûd 11/112)

تَصْنَعُونَ مَا يَعْلَمُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ وَلَذِكْرُ اللَّهِ وَالْمُنْكَرِ الْفَحْشَاءِ عَنِ تَنْهَى الصَّلَاةِ إِنَّ الصَّلَاةَ وَأَقِمِ الْكِتَابَ مِنْ إِلَيْكَ أَوْحَى مَا تُلَا

Ütlü ma uhiye ileyke minel kitabi ve ekimis salah innes salate تنها anil fahşai vel münker ve lezikrullahi ekber vallahü ya'lemü ma tasneun: Sana vahyolunan kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl, sahih namaz edepsizlikten ve uygunsuzluktan nehyeder ve her halde Allahın zikri en büyük iştir ve Allah her ne işlerseniz bilir [/b[b]](Ankebût 29/45)

HADİSLER:

Hadisi Kudsîde Cenâb-ı Allah celle celâlihu: Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir adım yaklaşıyorum. O bana bir adım atarsa ben ona on adım yaklaşıyorum. Kulum bana yürüyerek yaklaşırsa ben ona koşarak yaklaşıyorum! buyuroyor
(Buharî; Müslim)

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem: "Men sabere zafere: Kim ki sabrder, zafere erer." (Hadis-i Şerif)

KELİMELER:

Mebus: Gönderilen. Ba's edilen. Halk arasından seçilerek Millet Meclisine âzâ edilen. Allah tarafından gönderilmiş olan. Öldükten sonra diriltilen.

Ulul- Emir: Müslümanları şariat nâmına idare eden (Halife, kadı, İslâm reisi, pâdişah, sultan, reis-i cumhur, reis, müdür gibi) zâtlar.

Mecaz: Yerinden ve haddinden tecavüz etmek. Hududunu aşmak. (Cevaz. dan) Gececek yer. Yol.

Mecazî: Mecazla ilgili.

ESRAR: (Sır. C.) Sırlar. Gizli hikmetler ve mânalar. Bilinmeyen şeyler. Keyif veren zehir. Uyuşturucu madde. Elinde ve el ayasında olan hatlar.

Mütekebbir: Kibirli. Büyüklenen. Tekebbür eden. Esmâ-i İlâhiyeden olup, Allah'ın büyüklük ve azametini ifade eder.

İstidrac: Derece derece yükselmeyi isteyiş. Ist: Hakkı ve hakiki değeri olmadığı halde ve kabiliyetsizliğine rağmen bir kimsenin kesret-i nimete mazhar olması ve bu sebeple küfür ve isyana devam etmesi ile azab ve Gazab-ı İlâhiyeye yaklaşması.

Zelil: Sürçüp düşen. Yanılan.

Fi Zümretis- Sâlihîn: Sâlihler Zümresi içinde.

Nev: Çeşit, sınıf, cins. Taleb etmek. Meyletmek, eğilmek. İki yana sallanmak.

Mülevves: Kirli. Pis. Bulaşık. Bulaştırılmış. Alıkoyulup sonraya bırakılmış veya durdurulmuş olan.

Tazelenmek için suda ıslatılmış şey. Karışık, intizamsız.

Maiyyet: Beraberlik. Arkadaşlık. Yüksek rütbeli bir kimsenin emri altında bulunan hey'et. Yan. Nezd.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞTİ Kİ

SOHBET MD-37

O NOKTA-KÂBE!..

(Sohbet 36 Devamı)

Bahçeye kim koydu? demiş.

Odadan çıkaran koydu! demiş.

Anladınız değil mi?

Harunu Reşid bunun üzerine bir atın üzerine koyuyor bu zâtı muhteremi.

Yanına da bir tellal.

Bütün memleketi gezdiriyor.

Ve şöyle bağittiriyor: Allahın aziz eylediği bir kulunu Harunu Reşid zelil etmek istedi fakat gücü yetmedi!.

Bunun için aziz cemaat Allahın meşgul olduğu kimseyi, kancasını taktığı kimseyi ne cin tahifesi, ne yırtıcı hayvan ne insan katiyen korkutamaz.

Cesedi toprağa verildiği zaman böyle adamın ne yer haşeresi ne çiyen cesedine yanaşamaz.

Toprak bile hürmetine kendisine temiz geldiği için cesedine dokunmaz oğlum!.

Topraktan temiz geldik, toprağa temiz gidersen toprak senin cesedine şey etmez.

Toprakta yok oluşu dünyada bulunduğu zaman yaptığı fenalıklardan utanarak Cenâb-ı Allahtan Yâ Rabbi! bir talepte bulunmaktan kaçmasın diye Cenâb-ı Allah toprakta cesedi yok eder.

Toprakta temiz yaratılan insan aynı temizlikte toprağa giderse toprak ona kıyam eder.

Böyle kabire de nur inmeğe başlar, nur inmeğe başlar.

Gitti mi haa buradan böyle gitti.

Şu şöyledir, bu böyledir.

Namazı öğrenemezsen onu öte tarafta serseri gibi hanı bazen Pazar günleri köyden büyük köpekler gelir şeye, sahibinnen pazara.

Kaybeder yolunu caddenin ortasından kuyruğunu altına alır o azgın köpek.

Kurtla şey eden köpek.

Böyle etrafa salak salak bakar.

Onun gibi kalır durursun ahrette!.

Onun için namaz trafik dersidir, aşağıının trafik dersi.

Sen namazını kıl!.

Öyle bilmem: Efendim kıl incedir, kıldan ince, kıldan yüksek!

Ohoooo öyle köprüler yok oğlum!.

Öyle asfaltlar var, gül kokulu yollar var ki orda.

Oranın trafiğini bil!. trafiğini bil!..Ohooooo!.

O NOKTA-KÂBE!..

Muhterem Cemaat İmam Efendi bir mihrabiye okudu.

Mihrabiye biliyorsunuz imamlar namazdan sonra hıfzındaki aklına ne gelirse Kurân-ı Kerimden bir sûre bir âyet okurlar.

Bu âyet ister İmam Efendi evvelden hazırlansın, isterse hazırlanmasın Hakk tarafından hangisi dürtülürse onu okur.

Başkası lakırtıdır.

Şimdi de okuduğu âyet-i kerimeyi tabii mânâsını bilmiyorsunuz olduğunu.

Mânâsı bütün kâinat kürrelerin ağırlığından daha ağır bir âyet-i kerime! Allahın Kurânına sarılanlar ve Allaha peygamberine hakiki inananlar, İnanlar ve Sarılanlara şöyle dudağını büküp bu nedir gibi diyenler hepsi cehenneme lâayık insanlardır buyuruyor. Cenâb-ı Allah.

Onun için İslamda şaka, alay bilmem latife yoktur. Hele câmide!.

Yine saflarda imama uyulduğu zaman, imam Semi Allahulimen hamideh diyor. Ayağı mezara yaraşmış bir arkadaşımız, mümin arkadaşımız yavaş yavaş böyle eğiliyor.

İşte bu da latifedir Allahınan.

Bu da bu âyet-i kerimeye gider.

Namaz kılıyorum sanıp da kurtulacağım diye zannetme gümm! diye Allah cehenneme gönderir insanı. Maazallah!.

Cenâb-ı Allahnan şaka olmaz!

Onun için Aziz cemaat, bak ne kadar cemaat kaldık şurda.

Secdelerinizin kıymetini bilin!.

İmamdan evvel, sana söylüyorum Hacı Efendi imamdan evvel gidiyorsun secdeye!.

Namazın berhava olur gider, berhava olur gider. Maazallahu Teâlâ

Bir daha yapmayın!. Tövbe et, Allahın huzuru bura!.

Reis-i Cumhurun, Kumandanın bilmem neyin değildir.

Hiç şakası yoktur efendim!.

Hz. Ali Keremullahiveche ezan okunduğu zaman mübârek kırmızı yüzü bembayaz olurmuş:

Yâ Ali ne oluyorsun?

Huzura çıkıyoruz! Acaba bir yanlışlık mı yaparız. dermiş

Allahın huzuru bu!.

Ne kadar Allah müsaade etmiştir ki bir Allahuekber! nen huzuruna giriyorsun.

Vurursun âlemin kapısını tak tak tak! gir gelir mi gelmez mi beklersin.

Allahuekber! dedin mi giriyorsun.
Edebnen girelim edebnen. Edebnen!..

Onun için cemaat hiç belli olmaz.
Cemaatın içinde Allahın sevgili kulları vardır.
Kimbilir şurdaki mavi başlı, mavi takkeli adam Allahuekber! dediği zaman Kâbeyi görmemiş kim iddia edebilir.
Herkes kendi kabuğuna şey edilmiştir.

Bir gün Yeni Câmîide size eskiden de anlatmıştım.
Namaz kılıyorduk. Yanımda bir iki kişi var.
Dolu cemaat çıkıyoruz.
Benim sağ tarafımda bir halıcı var. Halı, halıcıymış.
Dördüncü Vakfın altındaki halıcılardan birisi.
Döndü oradan bir adam onun kulağına bir şey söyledi. Çıktı gitti.
Bu adam kapıdan çıkarken benim dayım da ordaymış, dayımı da tanıyor.
Fazıl Bey dedim böyle böyle oldu. Herifin peşine üçümüz birden gittik bulamadık herifi. Mısır çarşısına girdi kayboldu!.
Ne dedi dedik o Kayserili Rahmi Beye.
Dedi: Efendim. Ben dedi buradayım üç senedir. Bu Yeni Câmiye Hızır gelir.
Velîyullah gelir! diye söylediler.
Ben de bütün namazları burda kılarım. Gündüzleri. Bu gün Câmiye girdim gine aklımdan geçti. Kalabalık câmii. Acaba Allahın burda Velîyullahı var mı yok mu? diye hatırımdan geçti demiş.
Çıkarken bu adam deeeee ondan ötede ayağını giyerken: Oğlum demiş. Allaha yemin ederim ki senin safında beş tane Allahın Velîsi vardı! demiş.
Onun için onlar telsiz, melsiz gelir.
Velînin bulunduğu yer ama burda var mı?
Allahuâlem ya var ya yok. Belki hiç yok!.
Ama mâdem ki secdeye başını koyuyor, Velîlik ona vâcibdir.
Onların bulunduğu yerde edepsizliktir bu!.
Bu edepsizlik dediğim akıllı, akılsız, kuvvetli kuvvetsiz kelimesinin sonuna eklenen siz değil bu.
Bu edeb başka EDEB dir.
Nizamdan çıkmak demektir. İyi bir şey değildir bu.
Onun için Secde-yi Rahmâna başını koyanlar, Kurânının sînesine ihlas ile kulağını korsan ordan sana ne sesler geliir ne sesler gelir bilsen!.
Yüzünü aşk ile Nur-u Basîreti sürersen neler görmezsın.
Bunlar hep burda sürülür burda iş görür.
Ama akıl buna isyan eder: Efendim nasıl olur?..
Gönlün gözü daima açıktır unutma.
Aklın burda işi yoktur.
El Emîn diye hitap ettikleri Rasûll-i Ekreme kavmi birden bire en amansız düşman kesildi biliyorsunuz.
El Emîn! derdiler hepsi.
Vaktaki Vahdaniyet-i İlahîyeyi ilan etti, hepsi düşman kesildi.
Resûl-i Ekrem gönül pencerelerini açtı ve onlara hakikatı söyledi.
Aklı isyan etti. Bütün kavmin aklı isyan etti.
Onun için Ebu Cehil aklın isyanının temsilcisidir: Nasıl olur? dedi.
Akıl nan bu iş anlaşılmaz!.
Ama akılsızım!.
Yoooo akıl olacak.
Akıllı bir hududa kadar edebnen götüreceksin.
Ondan sonra: Olur mu olmaz mı?.

Efendim felan adam Beyazidi Bestamî su üstünde yürürmüş. Yürünür mü yürünmez mi?

Yürünsün yürünmesin onu münakaşa etme!.

İnsanda demek ne kadar büyük kuvvet var ki onu kullandığı zaman Sünnetullahın dışında bir hadise yapıyor.

Suyun üstünde bile yürüyebilir demektir.

Kıymet oradadır. Güzellik oradadır.

Olur mu olmaz mı? diye düşünme.

Aklınan her şeye tepme.

Bu gönüllenen anlaşılır gönül penceresinden.

Onun için gönülden söyleyen, daima hakikatı söyler!.

Nuh zamanında biliyorsunuz.

Su yağdı aşağı, su yağdı yağdı yağdı hepisi gitti.

Gemi de suyun üstüne çıktı. Gemi çıktı.

Ulan o gemi, hakikat hakikat!.

Allaha tapan, Rasûlllerini bilen insanlar su üstünde bile kalırlar.

Gemiyi arıyorlar hâlâ bir sürü serseri.

Geminin direği var mıydı yok muydu?

Böyle serseriler de vardır ha sorar!.

Var gemi var ama, gemi onu temsil eder.

Suyun üstüne çık. Allahınan beraber hakikat bir oldu.

Onun için Allahnan bir olan oğlum suyun üstünde de yürür havada da gider!.

Bu âyeti, Nuhun bu tufanını Cenâb-ı Allahın Kurân-ı Kerimde Hazreti Rasûlullahı sallallahu aleyhi vessellem e anlatırken diyor ki âyet-i kerime.

Ve kiyle ya erdublaiy maeki

Eblai, belâa yutmak demektir Arapçada.

Belun o yemek borusu.

Ve kiyle ya erdubleiy maeki

Suyunu yut! diyor Allah emir veriyor.

Arz üzerindeki suyunu yut! diyor.

Su yutuluyor!..

Ve ya semâü akliiy ve ğidal maü

Aklea tutmak demek, galea etmek, boşaltmak demek.

Yâ semâ sende suyunu tut! emri çıktığı zaman su, an-ı vahidde kayboluyor.

Bu âyet-i kerime Ve kiyle ya erdubleiy maeki şeyi gittiği zaman âyet-i kerimesi,

Emir Gaysın şiirleri şeydeydi.

O Muallakat-ı Seba Yedi Askı Şiiri!

Emrul Gaysın kız kardeşi sağ o zaman.

Bu insan lakırtısı değil! diye gidip indiriyorlar aşağıya.

Şeyi, o şiirleri, Emrul Gaysın kasidelerini.

Ve ya semâü akliiy ve ğidal maü

Bu kelime bunu Arap bilir ne olduğunu bunun!.

Bu, bu insanın kafasını yerinden oynatır, Türkçeye çevirdin mi: Ey Arz suyunu tut.

Ey Semâ sen de bilmem ne yap aahaa!.

Bu gün Kurânın icâdına lâıykıyla salacak adam yoksa, ne yapalım susalım mı?

Söyleyeceğiz bunu!.

Bunları anlamak için hani, kurşun tüfekten çıkar.

Harbde olan varısa bir kurşunun ciğeri delip geçmesi ve hemen çıkıp gitmesi gibi sürer bu hâl insanda.

Bir an-ı vahidde anlar bunu!.

Öyle düşünmeynen olmaz!.

Ciğerini nasıl kurşun bir an-ı vahidde delip geçer, bu işlerde insanın aklına gelir gider böyle.

Bir gün perdeler açılır, kapabilirsen anlayabilirsen alırsın.
Efendim bir şey çarptı bana!
Aklınan ayar edersen aklın onu, çakıntıyı ne hissedeceğine göre sen gürültüye gidersin!
Gönlün penceresi açık olursa miknatis gibi Rap! diye çeker onu. İnsanlara Velîyullahlık gelir gider, gelir gider.
Secdeye başını koyanlara hepisine gelir gider.
Kerâmet gösterir kendisi. Haberi yoktur eşekliğinden!
Ne zannettin ya!..
Bak alınlarınızda ben neler görüyorum sizin, ama farkında değilsiniz!
Aklını getirmişsin gönlünün üzerine perde yapmışsın!
At aklını başka yerde dünya işleriyle gönder. Gönlünü aç!
Ruhanîyet-i Rasûlullah dolsun içine, buraları hep dolu onların.
Secdeye onnan git!
Aman şöyle miydi aman böyle miydi? deme.
Biz birbirimize giriyoruz: Efendim felan şeyde secde-i sehv lâzım mı yok mu?
Ulan bunları bırak!. Gönül pencereni aç, gönül pencereni!.

Her perde arkasında gizli, her perdenin önünde âşikârdır O.
İşte o kadar kısanın kızası bir zaman bu!
Siz buna ister rüyâ deyin, ister hayal deyin ne dersiniz deyin!
Benim diyeceğim şudur: Buna zaman içinde zaman, mekan içinde mekan! derler.
Her müslümanda tecellî eder bu amma, farkında olmaz, akılınan ayar etmeye başlar.
Aklını bırakıp gönlünlen şey edersen, ateşe bile gitsen duymazsın onu.
Gönlünü bırakmak demek, şekki şüpheyi hepsini atmak demektir.
İhlas bu, böyledir!
Başkasına da anlatmağa kalkma, içinde kalsın, içinde kalsın!
Bu gün böyle hadiseler olur mu? dersiniz.
Su üstünde yürülür mü?. Hamam sıcağa girilir mi?
Herif duvarın arkasından...

Geçende radyoda söyledi Amerika da bir fotoğraf makinası çektiler bir metre duvarın arkasındakinin resmini çekiyor ses dalgalarıyla.
Âlet yaptılar, insan yaptı onu.
Ne zannettin ya Allahın öyle kulları vardır on sekiz metre duvarın arkasında çeker.
Efendim nasıl olur böyle hadiseler var mıdır bu gün?
Vardır, amma göremezsiniz bu akıllan.
Bu gün görünürse bunlar bütün insanlar çıldırır, tahammül edemez, çıldırır!..

Onun için bu böyle hadiseler geceleyin görülür, GECEleyin!
Ed kudnii adli fii filamun leyl ene Dayyan.
Ed kudni teceddini,
İşte kulum diyor gece karanlığında beni bulabilirsin diyor Cenâb-ı Allah.
İstedliğini o anda veririm diyor. Bu Hadis-i Kudsî.
İşte kulum gece karanlığında Beni bulabilirsin diyor istediğini o anda veririm!
Öğle üzeri, ikinci üzeri, bilmem ne üzeri arama!
Herkes yattığı zaman gece kalk, gece kalk, gece kalk!..

Bir hicret vardır bilirsiniz Hicret-i Nebevî. Muhacırlık demek.
Mekkedden Medineye Emr-i İlahî ile Rasûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vessellem bir gece gitti.
Resûl-i Ekrem aceba düşmanlarından mı kaçtı?
Hayır efendim, hayır!..

Güneş başını alıp her gün gidiyor bak!.
Sabahtan buradaydı aha gidiyor bak. Doğar, batar!.
Bu doğup batmak insanlara bir şey söylemiyor mu, farkında değil misin?.
Bu alıp gitme de muayyen mesafelerde iken namaz vakitleri oluyor.
Bu nedir?
Sabah öğle ikindi akşam. Ne demektir bu, nedir bunlar?
Bak ikindi namazını kıldık, niye?
Güneş alıp gidiyor ikisinin, öğle ile akşam arası oldu mu orada namaz kılınıyor.
Niçin? Niye alıp gidiyor başını güneş?
Bunları düşünün oğlum!.
Aklınıznan değil gönülünüznen.
İçinizde güneşlerden büyük güneşler çıkar oğlum!.
Ahaaaah ohhoooooh biz nelernen uğraşıyoruz!.
Akşam, yatsı ne demektir?..

Buraya gelmeden evvel bir bıyıklı bir kırk yaşlarında biri tanımıyorum.
Yolda hastaneden çıktı: Bey Efendi bir şey soracağım size! dedi
Buyurum sorun dedim.
İnsan cünüb oldu, ezanda okunuyor. Ezanda okunuyor. Su var ama vakit geçecek.
Cünüb namaz kılınır mı?

Bir tek namaz kılınır!.
Namaz vakti geçiyor öğle namazı, kılamazsın!
İkinci geçiyor kılamazsın, akşam geçiyor kılamazsın!
Yatsı geçiyor kılamazsın!
Kılamazsın oğlu kılamazsın!.
Yıkanacaksın cünüblüğün gidecek ondan sonra!.

Yalnız sabah namazını kalktın ki cünübsün ezanda okunuyor güneş neredeyse doğacak.
Hemen bir Namaz Abdesti alırsın.
Allahuekber! dersin sünnetini farzını kıalarsın. Bitti!.
Güneş doğduktan sonra tekrar gusl edersin.
Tekrar namazı sünnetiyle beraber iâde edersin.
Yalnız Şükür Namazında olur bu!
Kulluk Namazında olmaz!.
Sabah namazı Kulluk Namazı değildir Şükür Namazıdır.
Şükür Namazıdır. Şükür Namazıdır sabah namazı.
Allah şükrünü yapsın diye müsaade ediyor dikkat buyurursanız güneş doğduktan sonra bile öğleye kadar sünnetiyle birlikte kılınıyor namaz!.
Niçin?
Şükrünü yapsın! diye, öteki namazlarda yok!.
İkinci geçtiği zaman kaza yaparsan sünneti artık yandı onun, öğlenin yandı, şunun yandı bunun yandı!.
O halde sabah namazında bir şey var, bir şey var!.
Vaktinde kılmağa bak!.
Koy başına cingirak, saat koy ne korsan koy kırk gün sabah namazını vaktinde kıl!.
Ondan sonra sen uyusan da, uyku ilacı alsan da, gebersen de seni sabah namazına kaldırırlar!.

Efendim uyuyacağım!
Uyudu, öğleye kadar vakit var!.
O namaz olmaz oğlum!.
Öğleye kadar Cenâb-ı Peygamberin müsaade etmesi onun kıymetinin ne kadar

büyük olduğunu anlatması içindir.

Sabah namazını vaktinde kılın cemaat!.

İçinizde kılanlar var.

Otuz senedir kılanlar var ben emînim.

Onu suratından, burnunun üzerinden anlarım ben.

Doktorum ben anların onu!.

Sabah namazını kaçırmayın!.

Sonra o kadar da geciktirmeyin!.

Hanı İmam Efendiler söyler: Efendim biraz geç gelelim!.

Allahuekber! dedi mi kıl namazını.

Ne kadar erken kıalarsan o kadar iyidir.

Çünkü güneş doğuncaya kadar Tesbih Zamanıdır.

Kapanıyor oralarda dua et işte oralarda.

İşte diyor işte kulum gece karanlığında beni bulursun. İsteddiğini o anda veririm!.

O an, o an işte O!.

Müslüman bahar rüzgarı gibidir bahar rüzgarı.

Bir yerde durmaz. Fırtına yapmaz.

Bütün gülistanı dolaşır.

İslam dâima seferdedir oğlum seferde!. Hicret de budur.

Lâkin arkadaşlık, uhuvvet bâkidir.

İşte o kadar daha açıklayamam!

Niçin? diye sorma!.

Bilmiyorsun da söylemiyorsun! deme.

Bilmezsem yatıp kalkmam.

Bunları da söyleyemem!.

Neler biliyorum ben ama söyleyemem.

Kafamı vursan bile!.

13. kusur asırdır bütün ibadet mekanı câmilerin, bu mescidlerin duvarı içinde mihrab isimli bir oyukla yüzlerini kendisine bağladığı milyonlarca müminin şimâl, cenüb, şark, garb her taraftan ona göre ayarlanarak istikametinde divan durduğu bu ESRARLI NOKTA nedir?

Bu işte sabah namazı ile güneş doğarken insanın kulağına fısıldanır o NOKTA nedir.

Bütün melek, cin ve mahlukatın SECDE NOKTASI orası.

Nur-u İlahînin Esrar Adesesî.

Bütün İlahî feyz ve ışıklarını bir noktada toplayan ve yeryüzü perdesine aksettiren yer, nedir oğlum?

İşte ORAsı!.

Eskilerden birisi demiş ki:

O divanda açılır perdeler ötenin ötesinde

Sûret-i Rahmân görülür o yerin ötesinde! demiş.

Onun için KÂBEye dön!.

Kahvede otururken bile Kâbeye dön.

Dedelerimiz asırlardır bu divana durduklarından dünyaya fethetmişlerdir.

Bereket içinde ömürlerini çürütmüşler.

Dedelerimizin evlerinde helâların yapılışı bile Kâbeye arkaları gelmesin diye çok dikkat ederlermiş.

Ben eski evleri bilirim!.

Sizde bilirsiniz, hürmetsizlik olur diye.

Şimdi bunları düşünen olmadığı gibi Kâbeye insanı, insanı yüzünü çevirenlerin bile

sayısı yok.

Bereket, sıhhat, dirilik, ilim, derece, makam insan bu NOKTaya tazim ile kazanır.

Bir KITMİR denilen bir köpek vardır hani Kurân-ı Kerimde.

Ashab-ı Kehf...

Yemlihâ, Mekselinâ, Mislinâ, Mernuş, Debernuş, Şâzenuş, Kefeştatayyuş, KITMİR...

O KITMİR DENİLEN KÖPEK NE KADAR KOŞARSA KOŞSUN, KIÇINI KÂBEYE ÇEVİRMEZ!..

Böyle yan durur, böyle yan durur!

Siz kendi kendinize dikkat etmiyorsunuz, köpeğe nerde dikkat edeceksiniz!.

Tarlalarınızı yonan köstebek yuvasına bakın, ne tarafa doğru?

Şu tarafa doğru!.

Ulan git bak ne tarafa doğru!. Hiç farkında değilsin!.

Kâinat bir edeb bir nizam edeb içindedir.

Hiç kimse farkında değildir.

Tazim Hududuna evvela Cesed-i Tazim ile gidilir.

Bura Tazim Hududuna Cesed-i tazim.

Cesed-i Tazim nedir?

Cesedini temiz tut!.

Midene haram lokma sokma!..

ÂYET:

الظَّالِمِينَ لَلْقَوْمِ بُعْداً وَقِيلَ الْجُودِيَّ عَلَى وَاسْتَوَتْ الْأُمُورُ وَقُضِيَ الْمَاءُ وَغِيضَ أَقْلَعِي سَمَاءَ وَيَا مَاءُكِ ابْلُغِي أَرْضُ يَا وَقِيلَ

"Ve kiyle ya erdubleiy maeki ve ya semâü akliiy ve ğidal maü ve kudiye emru vestevet al el cudiyyi ve kiyle bu'del lil kavmiz zalimin: (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi. (Hûd 11/44)

KELİMELER:

Tellal: Dellâl. İlân edici. Yüksek sesle bildiren. Müşterileri çeken. Davet eden. Hakka davet eden.

Zelil: Sürçüp düşen. Yanılan.

Haşere: Yabani arı, böcek, akrep ve yılan gibi zararlı mahluk.

Kıyam: Ayakta durmak. Ayağa kalkmak. Ayaklanmak. İsyân. Ölümünden sonra tekrar dirilmek. Bir işe başlamak, devam etmek. Satılan bir mal hakkında müşteri ile anlaşıp kararlaştırma. Canlanmak. Kıyâmet günü (mânâsına da gelir). Namazın iftitah tekbiriyle rûku arasındaki ayakta durma kısmı.

Hıfz: Saklama. Koruma. Siyanet. Muhafaza. Ezber etmek. Hatırdaki tutmak. Kur'an'ı ezberde tutmak.

Latife: Hoş söz. Şaka. Mizah. Söz ile iltifat. İnsanın çok ince ve hassas olup kalbe bağlı bir duygusu. (Mukabili ciddiyettir)

Semî Allahulimen hamideh: Allah celle celâlihu Hamdedeni duyar.

Maazallah: Allaha sığındık. Allah korusun.

Nizam: Sıra, dizi, düzen. Dizilmiş olan şey, sıralanmış. İcaba göre yapılan kanun. Bir kaideye binaen tertib olunmak ve ona binaen tertib olundukları kaide. Bir işin sebat ve kıyamına medar, sebep olan şey ve hâlet.

Basîret: Hakikatı kalbiyle hissedip anlama. Kalbde eşyanın hakikatlarını bilen kuvve-i kudsiyye. Ferâset. İm'ân-ı dikkat. İbret alınacak hidâyet sebepleri. Beyyine. Hücçet.

Emîn: Kalbinde korku ve endişesi olmayıp rahatta olan. Korkusuz. Kendisinden korkulmayan. Kendine inanılan. İtimat edilen. İnanan, güvenen. Çok iyi bilen, şüphe etmeyen.

Vahdaniyet: Birlik, infirad. Benzeri olmamak. Artmaktan, ayrılmaktan, eksilmekten beri ve münezzeh olmak gibi mânaları ifade eden Allah'ın bir sıfatıdır. Bu sıfatla muttasıf olana Vâhid denir ki; benzeri olmayan; tecezziden, tekessürden beri olan zât demektir.

Sünnetullah: İlâhî kanunlar. Kanun, âdet. (Bak: Âdetullah)

Âdetullah: (Sünnetullah da denir.) Tabiatta canlı cansız bütün varlıkların nasıl hareket edeceklerini belirliyen Allah'ın emirleri, O'nun koyduğu değişmez düzen. Meselâ oksijenle hidrojenin birleşmesinden su meydana gelir. Işık, geldiği açığa eşit bir açı ile yansır ki, bunlar birer âdetullahdır. "Âdetullah" yerine "tabiat kanunu" demek yanlıştır.

An-ı vahid: Bir an..

Kerâmet: Allah (C.C.) indinde makbul bir veli abdin (yâni, âdi beşeriyyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. Bağış, kerem. İkrâm, ağırlama.

Muhacır: Göç eden, bir memleketten kalkıp, başka bir yere yerleşen. Mc: Allah'ın yasak ettiğinden uzaklaşan.

Cünüb: Cenabetlik. Şer'an yıkanıp temizlenmeye mecburiyet hâli. Irak, uzak, baid.

Gusl: Gusül. Boy abdesti. Temizlenmek. Maddi, manevi temizlik için şartları dahilinde yıkanmak. Taharet-i Kübrâ da denir.

Adese: Mercek. Uzağı yakın veya yakını uzakta görmeğe yarayan dürbün veya mikroskop camı. İçinden geçen paralel ışınları düzenli bir biçimde birbirine yaklaştıran veya birbirinden uzaklaştıran, camdan veya ışık kırıcı herhangi bir maddeden yapılmış, genellikle küresel yüzeylerle sınırlanmış saydam cisim, adese, lens.

Feyz: (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. İlim, irfan. Mübareklik. Şan, şöhret. İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su.

Muallakat ı Seba : (Yedi askı) Kur'ân henüz nâzil olmadan, câhiliyet devrinde meşhur Arap şâirlerinin en beğenilmiş şiirlerinden, Kâbe'nin duvarına astıkları yedi meşhur kaside. Şairler, jüri huzurunda şiirleriyle yarışır ve yıldızı parlayan şiirler, Kâbe duvarını süslerdi. İşte Muallakat'ı Seb'a, bu yedi şiirin adıdır... Yedi başyapıt!...

Ashâb-ı Kehf: Kur'ân-ı Mu'ciz-ül Beyan'da bahsi geçen ve devirlerinin zâlim padişahından gizlenerek ve onun şerrine âlet olmaktan çekinerek, beraberce bir mağaraya saklanıp, Rabb-ı Rahimlerine (C.C.) sığınan, dindar ve makbul büyük zâtlar. İsimleri rivâvette şöyle sıralanır: Yemlihâ, Mekselinâ, Mislinâ, Mernüş, Debernüş, Sâzenüş, Kefeştatâyüş. Kendilerine sâdık köpeklerinin adı da Kitmîr'dir.

Tazim: Hürmet. Riayet. İkrâmda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-38

SÜNNETULLAH

Cesedi tazimle tut!

Cesedini temiz tut!

Midene haram lokma sokma!

Helal yolunda yürü!

Her an abdestli bulun!

Daima abdestli olana şeytan katiyen yanaşamaz.

Burada şeytanın işi yok câmide, hepimiz abdestliyiz.

Çok uyuma! Mideni çok doldurma!
Bunlar hep cesedî tazimdir.
Dilinden şükrü bırakma!
Belâlara sonsuz bir sabır göster! Kızma!
Tövbe ve istiğfar fırçasıyla durmadan kaşağılan! Fırçala üstünü!
Güler yüzlü ol!
Büyüklerle hürmet et! İtimat et!
Küçüklerle şefkatli ol!
Hayvanlara, nebatlara karşı sonsuz bir merhamet göster!
Giderken dalı koparma!
Efendim hamam böceğidir diye rab! diye ayağınnan ezme!
Allahın mahlukudur. Hayy taşıyor.
Hangi selahiyetle bilmem ne!.
Küllün muzırrın yüktelun!
Ulan hamam böceği sana ne yaptı?
Kurt atlar üzerine seni boğacak o zaman öldürürsün onu.
Amma sen onlara hürmet edersen kurt yanından gelip geçer sana bir şey yapmaz.
Çocukların elindeki kuşlara pıt! Pıt!.
Şimdi bir serserilik daha oldu haaaa herkesin elinde bir kamış dere kenarında.
Şu kadarcık bir balık!..
Haydi eeee tut, on tane tut.
Ulan o ne olacak. Bişerken su olur o.
İşte bunlar, Allahın mahluklarına eziyyettir oğlum!
Bunun babası anası yok mu o serseri çocuğun, kırsın o kamışı.
Bu serseriliği de devam ettirmek için de balıkçı dükkanları, bilmem efendim ağlar,
yok iğneler, yok rezâletler çıkıyor.
Bırak balığı gitsin!
Yemesen ne olur onu!
İlla alacaksın onu yiyeceksin o iki lokmaynan onu, miden dört saat sonra afedersin
onu maddi galileye çevirecek.
O halde vücudun afedersiniz, sümme hâşâ sümme hâşâ bok imal ediyor
vücudunuz!.
İnsan pislik imal etmek için gelmemiştir dünyaya.
Efendim açlıktan ölürüm.
Ölmezsın Allah yaşatır insanı!.

Ümmül- Hasan. Hasanın anası, ÜMM ana demektir.
Bağdatlı mübârek bir velî kadın.
Bağdadın en zengin ailesine şey.
Hiç kimseden bir lokma istemezmiş.
Buyurun. Hikaye değil, menkıbe de değil hakikat.
Bulursa yer, bulamazsa yemezmiş.
Bütün aile efradı zengin hep kapıda geziyorlar:
Emret demiş sana her şeyi verelim!.
İhhhıııh!
Gitmişler zamanın Gavsuna.
Yâ Gavs. Senin sözün geçer Ümmül -Hasana git söyle de! demiş.
Bir şey verelim buna.
Gelmiş Ümmül- Hasanın yanına Gavs.
Selâmün Aleyküm!. Hasanın anası Ümmül -Hasan!.
Aleykümüs selâm Yâ Gavs!.
Yâ Ümmül- Hasan bak ne hale geldin. Bir et, deriden bir kemik kaldın demiş.
Bak akrabaların sana helal lokma getiriyorlar demiş. Ye bunları!.
Ben öyle bir derde giriftar oldum ki demiş.

Ben bütün kâinatı yakarken Kadir-i Mutlaktan bir parça ekmek istemeye utanıyorum! demiş.

Bu zayıf kuldan mı isteyeceğim!.

Biz: Heeeeee!

Halak öğrencileri gibi dalkavuk: Eeeeheeee Mehmet Bey! Haaa Hasan Bey, Murat Bey. Neeee efendim heeeeee!

Allah nerde oğlum?..

Kafan dik olacak. Güler yüzlülükle...

Onun için hiç kimse kendisine, parasına, arabasına şuna buna güvenmesin âyet-i kerime var, Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem e inen diyor ki:

Yâ Rasûl! Sende öleceksin. Onlarda ölecekler. diyor Cenâb-ı Allah.

Dünya hiç kimseye kalmaz yalnız Allahla olmaya bakın! Allahla olmaya bakın!.

Allahla nasıl olunur?

Şimdiye kadar öğrenmediysen tühhhh!.. yüzüne be!..

İşte burada secde!.

Allahla olanı hiç kimse korkutamaz.

Ne cin, ne peri, ne yılan, ne aslan.!

Aşşağıda çıyanlar yılanlar bile yanına yanaşamaz.

Cesedine toprak bile dokunamaz

Öyle insanın mezarda iken sual melekleri geldiği zaman iltifat ile böyle onun önünde dururlar.

Suala cevabı ister verir o adam ister vermez!

Yaaaa öyle edeb ederler ondan!..

O demin ki Hz. Halvanî isminde bir zât-ı muhterem Velîyullah.

Heybesi omuzunda seyahat ediyor.

Çölde gidiyor. Akşam olmuş. Yatsı olmuş.

Demiş artık yürümeyim. Ayda çıkmış böyle.

Koymuş bir kum şeyinin yerine heybesini, kırbasını çıkarmış.

Bir abdest tazelemiş. Yatsıyı kılmış. Selâm vermiş.Tam yatacak.

Bakmış ki etraftan: Uhuuuuu! sesler mesler!.

Ulan ne oluyor?.

Aslanlar, kaplanlar, şey bir sürü vahşi hayvanlar gelmiş etrafına toplanmışlar böyle.

Hayal değil, rüyâ da değil.

Hazreti Halvanî yalan da söylemez.

Bakmış aslanlar: Huuu! Muuu!

Yılanlar felan: Herhalde demiş ben bunlardan korkmuyorum yahu belki Allah beni korkusuzluk makamına çıkardı! demiş.

Bismillâhirrahmânirrahîm! demiş yatmış uyumuş.

Kalkmış sabah vakti. Abdest almış güzelce. Kılmış namazı.

Güneş çıkmak üzere almış şeyine.

O hayvanları ite ite ite, koyun sürüsü gibi ite ite çıkmış dışarı.

En sonunda da bir Aslan şöyle duruyor.

Ona da bir suratına vurmuş hiç aldırıyor!.

Bir saat gittikten sonra güneş epey bi yükselmiş.

Bir dere kenarına gelmiş.

Terlemiş. Omzundaki heybeyi şey etmiş, sıvamış kollarını.

Demiş ki: Şurada ellerimi bir yıkayım!.

Yıkayım! derken: Pırrrr! iki tane serçe..

Bizim Halvanî Küttt! diye düşmüş bayılmış.

Birazdan kendine gelmiş. Yüzünü yıkamış.

Yâ Rabbi! demiş. Ben demiş Akşam aslanların içinde hiç korkum yoktu demiş. İki

tane serçeyle nerdeyse ölecektim korkudan! demiş.
Serçelerin gittiği yerden telsiz gelmiş içine, telsiz!.
Nasıl telsiz?
Ulan bunun telsizi burda öğrenilir.
Öğrendikten sonra onun ismine telsiz denir.
Yaaa Halvanî demiş gece bizimle beraberdin de korkmadın! demiş.
Gündüz nefsinlendin! demiş.
İnsan kendinnen olduğu zaman sinekten bile korkar.
Kendinde olmadığı zaman, alevin içine girer.

Geçen hafta Ankaradaydım, kızımı görmeye gittim bir haftalığına.
Diyanet işleri Reisi ricâ etti.
Hacı Bayramda bir vaaz ettim orda, iki saat.
Bu müftüler de gelmişti.
Türkiyenin bütün müftüleri toplanmış, 150 kadar da varıdı.
Gitmiş demek ki şeyi.
Bir yerin bir müftüsü çıktı, oturduk namazdan sonra Hacı Bayramın dışında oturduk.
Diyanet İşleri Reisine dediki: Efendi Hazretleri! dedi.
Biz dedi bir çok hocalardan, profosörlerden, âlim, işte mühendislerden,
doktorlardan bazı sual soruyorlar bize! diyor.
İşin içinden çıkamadık. Diyanet işlerine yazdık diyor ordanda bir cevap gelmedi!
diyor.
Müsaade ederseniz dedi. Benim için, Doktor Beye soralım! dedi.
Hay hay sorun müstefid olursun! dedi.
Nedir o Hoca Efendi, Müftü Efendi? dedim.
Dedi: Efendim. Ayda yıldızlarda insan, canlı var mıdır yok mudur? dedi.
Bunun için âyet-i kerime yok! dedi.
Kurân-ı Kerimde âyet-i kerime yok.
Hadisi Peygamberi de yok dedi.
Hadisi peygamberi yok mu? dedim..
Yok! dedi. Âyet-i kerime de yok! Yok!
Peki Diyanet İşleri Reisi Nasûlhi Efendi de ordaydı.
Âlim adamlar bunlar.
Yok mu dedim Efendim?
Yok! dedi.
Var! dedim ben! Var!
Şimdi hepsi: Ulan bu herif atıyor mu, yalan mı söylüyor? Ne oluyor? diye bakmağa başladılar.
Ne bakıyorsunuz? dedim âyet-i kerime var!
Herifler şaşırmadı şamşurdular.
Lâ havle vela kuvvete.
İşte tefsirci, tefsir yapan adam, hafızlar var Ankara burası, bura değil.
Nasıl olur Efendim?
Var dedim yahu!
Cebimden çıkardım bir beş kuruş.
Bak şurada bir civata var iskemlinin kıyısında bu civatayı çıkarmak için tornavida lâzım var değil mi.
Tornavida neye yarar? dersiniz bir çocuğa: Efendim civatayı çıkarma çıkarmak için!
Bak dedim burda para dedim bak.
Aha bunun da çıkar. Çıkıyor mu?
Ama bu civata değil dedim.
Ben şimdi size âyet-i kerime söyleyeceğim bunun ayda insan olmadığını, hayvan canlı mahluk olmadığını anlayacaksınız! dedim.
Söyle bakalım dediler.

Acele etme yaaav. Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem in mucizesine inanır mısınız ?dedim.

Âmennâ ve saddekna, inanarız!

Mucize-yi Peygamberiyyeye inandınız mı?

Hay hay âmennâ ve saddeknâ!.

Ay ikiye ayrıldı mı?

Ay böyle. Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem mübârek parmağını uzattı.

Çünkü, Cenâb-ı Allah kudretini insanlar muhatap olduğu için insan tarafından gösterilir.

Hz. Musa Bahr-i Ahmere vurdu ikiye ayrıldı biliyorsunuz.

Musanın Asâsından Kudret-i İlahîye tecellî etti.

İkterebetis sâatu ven şakkal kamer

Vaktaki saat geldi.

Cenâb-ı Rasûll parmağını uzattı. Ay ikiye ayrıldı. Böyle ayrıldı.

Gözler önemli değil.

Mucizeler daima Sunnetullah içinde olur.

Sünnetullah dan dışarı olmaz.

Ay Sünnetullah nedir?

Bütün fizikî, kimyevî, meorolojik bütün hadise.

Bunların içinde olur.

Allah bir an için o nizamı bozar kudretini gösterir orda, yani görülür.

O halde ay tamamıyla ikiye ayrıldı böyle.

Yani öyle göründü değil.

Birinci âyet bu mu?.

Buu!

La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha, leha ma kesebet ve aleyha mektesebet, Allah kulun tahammülünün fevkinde korku, eziyet, şu, bu taşıyamayacağından fazla yük vermez insanlara.

Doğru mu bu âyet-i kerime de?

Doğru!

La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha.

Cenâb-ı Allah zâlim midir, Erhamer Rahîmin midir?

Erhamerrahîmindir.

Erhamerrahîmin olduğuna nazaran ayda canlı mahluk olaydı Cenâb-ı Allah celle celâlihu :

La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha onların tahammülü ay ikiye ayrılır hepsi çıldırırlar.

Zâlim olmadığı için yine ayı ayırmıştır.

Eğer mahluk olaydı Cenâb-ı Allah ayın ikiye ayrılma mucizesini başka bir yerde yapardı o halde bunlara göre var mıdır yok mudur ay da şey?

Yoktur!.

Diyanet İşleri Reisi kalktı. Sarıldı bana vayy oğlum Allah razı olsun dedi ağlamağa başladı.

Öteki Müfti Efendiye dedim: Müftü Efendi âyet-i kerime var mıymış dedim.

Var dedi Doktor Bey ama bizim gözlerimiz bulamamış!

Ulan her gün okuyoruz ya.

Yahu Şeyi, Amener rasûllude her gün:la yukellifullaha illa nefsen vusaha.

Yâ Erhamerrahîmin.

O halde oğlum hepinizde var oğlu amma kâl ü gıll ile zımbırtıyla uğraşıyoruz.

Secdeyi sevr lâzım mı değil mi?

Yok efendim burda böyle miymiş.
Ulan öyle diyeceğine secdeden kafanı ayırma!
Onun için aziz Müslümanlar hepinizin kalbinde Nur-u Rasûllullah var.
Bütün kâinat Nur-u Rasûllullah hürmetine şey etti.
Salavatı şerife getirin!
Midenizi helal lokma koyun! Çok yemeyin!
Çok uyumayın! Gece namazına kalkın!
İlla ve illa abdestsiz yere basmayın!
Şimdi çıktın sıkıştın abdeste gittin değil mi?
Hemen abdest al ondan sonra çık dışarıya.
Hele bir devam et buna.
Ulan nesi var bunun yav.
Yolda bozuldu çeşmeye var yüz metre.
Geç duvara. Şak şak!
Deli desinler sana sokakta bu herif duvarda ne yapıyor diye.
Teyemmüm ettik.
Belki yolda geberir insan.
Daima abdestli gezmek demek: Yâ Rabbi ben abdestsiz ölmeyeceğim! demektir.
İnat edeceksin inat.
İnat etti mi Allah diyecek: Ulan benim ne mübârek kulum. Bennen inat ediyor. Hadi bağışladım! sana derse tamamıyla abdesti olursun.
Bakma başkalarına sen kendine bak sen kendine bak.
Allah cümlemizi islah eylesin.

Biraz da dua edelim.
Çünkü ben bu gün üç kişinin midesi patladı, bir kişinin de bağırsağı dolandı.
Dört tane ameliyat yaptım.
Şimdi bir bağırsağı dolanan daha var onu da yapacağım.
Onun için çok yoruldum.

Âmiiiin!
Yâ Erhamerrahîmin!
Bizi yolumuzdan şaşırtma!
Bize sabır ihsan eyle!
Kanaat hasletlerimizi takviye eyle!
Amalımızı kabul eyle!
Her şeyi hakkıyla duyan, kemâliyle bilen Sensin!
Bizi cehennemden koru!
Hatalarımızı bağışla!
Rızıklarımızı helal yoldan nasip eyle!
Bizlere sıhhat afiyet ve dirilik bahşeyle!
Rahmetini ülkemizden esirgeme!
Sen her şeye kadîrsin!
Memleketimizi her türlü afattan masun kıl!
Yâ İlahî Kudret-i Kemâlinin aşkına!..

Yâ Rabbî!
Es selâtü vesselâmu aleyke Yâ Seyyidî Yâ Rasûlullah!
Huzbiyedîhi kad tâkat hilleti edrikni yâ Rasûlullah!.

Huvel- Habibullezi turcau şefaathu bi küllî havlin minel ahvali muhtelin.
Subhâneke Yâ Allâm taa aleyke Yâ Selâm!
Ecirna min nari ve bi abdike Yâ Mücîr.

Allahümme entel- Mennan Bediüs- semavati vel- ardı zel- celali vel- ikram!
Yâ Hayyu Yâ Kayyumu Yâ Allahu Celle Celalehu!.

Bize Nur-u Muhammedi Havzında yıkanmak nasib eyle!.

Bize kadar uzanan Rasûlullah ın yüzünü, nurunu kalb penceremizi açarak bize göstermeyi izin ver Yâ Rabbi!.

Yarın mezarda sual meleklerini bize iltifatla karşılat Yâ İlahî!.

Cehennem azabından koru Yâ Rabbi!.

Son nefesimizdeki buyurun: Eşhedu ellâ ilâhe İllallah ve eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Rasûluhü

Kelime-yi Tayyibesiynen bize çene kapatıp Rasûlullah Efendimize kavuşmak müyesser eyle Yâ Rabbi!.

Lillahil- Fâtiha.

Aziz Cemaat.

İmam Efendi yine mihrabiyede güzel mihrabiye okudu.

Son kısımlarında, Allahın Rıza Yolunda, Rasûlullahın çizdiği Trafik Yolunda düzgün gidenler ve Secde-yi Rahmâna başını Hulus-ii Kalb ile koyanlar için Allah ondan razı olduğunu bildiriyor.

Ve onlara altından ırmaklar akan cenneti nasib ediyor.

Cennette huriler varmış, cennette yemekler varmış, cennetler şunlar varmış.

Cennette her istediği olurmuş!

Bunları aklınızdan silin!

Cennette Cemâlullah vardır.

Vücuhun yevme izin naziretün ila rabbiha nazira.

Alını temiz olanlar Rasûlullahın çizdiği yol üzerinde gidenler,

Allahın rızası peşinde koşanlar da insanların kendi içinde bulunan. Vücuhun yevme izin naziretün demek her insanda Nur-u Rasûlullah vardır.

O Nur-u Rasûlullahı; biçimini, hünerini, usulünü bilip, alnında onu Fener haline getiren adam demektir.

Ancak Cemâlullah, Nur-u Rasûlullahla görülür.

Onun için bu secdede o fener nasıl yakılır.

O onun için âyet-i kerimede:

Vücuhun yevme izin naziretün ila Rabbiha naziratun

Alnındaki Nur-u Muhammedi Fenerini yakanlar ilâ Rabbiha nazira Allahını göreceklerdir.

Nereden?

Cennetten!

Cennette değil haaa!.

İslamdaki lakırtı Rasûlullahın sözleri, Allahın kelâmı konuşulurken çok dikkat etmek lazımdır insan sevab yapayım iyilik yapayım derken derhal esfel-i safiline yuvarlanır.

Cennetten görülecektir.

Cennette dediğiniz zaman, salaklık edersin.

Cennete mekan verirsin, tam küfre girersin.

Onun için İslam daima akıl süzgecinden akıl filitresinden söyleyeceğini süzecek, ondan sonra konuşacak.

İslam geveze değildir.

Dâima İslam yavaş konuşur, karşısındakinin duyabileceği şekilde.

Allah yavaş konuşanları sever diyor Cenâb-ı Allah celle celâlihu, Hadis-i Peygamber.

Hadis-i Peygamberisin de.

lâ terfeû asvâtekum fevka savtin nebiyyi

Sesinizi Rasûlullahın sesinden fazla yükseltmeyiniz buyuruyor Âyet-i Kerimede. Ud'û rabbekum tedarruan ve hufyeh hep âyet-i kerime bunlar.

Dua ederken, dua etmek demek, Allahnan senli benli konuşmak demektir. Senen konuşurken yavaş konuşur.

Onun için İslam konuşurken: Hasan Efendi nasılsın? deme (sertçe deme!)

Hasan Efendi nasılsın de! (yumuşakça de!)

Çünkü, karşındaki Nur-u Rasûlullahı taşıyor.

Hayy Esması onda. Allahtan bir parça var onda.

Allahla konuşur gibi edep içinde konuşacaksın.

Bağıra bağıra bir insanla konuşursan o adam kızar: Ben sağır mıyım? der.

Çünkü Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz bir taraftan ses geldiği zaman mübarek reslerini-baş-ı mübareklerini çevirmez diler. Bedeniynen dönerdiler.

Bu gün radar istasyonunda, radarı almak için o pervane mütemadiyyen geldiği cebheye dönüyor.

Fırıldak bile rüzgara, şeye dönerse dönmeğe başlar.

Kayık, rüzgara değil bu tarafa doğru gider.

Yahutta yelkenini ona göre ayar edeceksin.

Bazı budalalar vardır, İslama hucum etmiş:

Rasûlullahu sallallahu aleyhi vessellem Efendimizin boynunda ara sıra romatizma varımış da baş-ı mübarekelerini çeviremezmiş!.

Hayır öyle bir şey yok!.

Ses gelen taraftan muhakkak Hayy Esmasını taşıyan, Nur-u Muhammedi olan, içinde Allah parça olan bir insandan geldiği için ona hürmeten vücud-u mübareklerini dönerdiler.

Onun için kafanızı öteye beriye hokkabaz gibi çevirmeyin!.

Biri sizi çağırdığı zaman dönün: Buyurun efendim!.

İslam yavaş konuşur.

İslamda kahkaha yoktur!.

Haaa haa haa! yoktur!

El kahkahatül- mineşşeytan el tebessümüm min Allah.

Kahkaha şeytandandır, yani nefistendir.

Tebessüm ise Allahtandır.

Rasûlullah Efendimiz yalnız tebessüm ederdi.

Tebessümün biraz daha fazlası Arapçada dahakk derler dahakk, yani sırtmak.

Kahkaha İslamın işi değildir.

Haahahahaaaa çatladık, şeyden efendim gülmekten!

Çok halt ettin birisi bir şey söylemişse patlamış gülmekten.

Niçin efendim fazla gülmek şeydir?.

İslam menetmiş!.

Günah mıdır?.

Hayır efendim günah değildir. Rasûlullah sevmiyor.

Rasûlullahın sevmediğini yaparsan ne olur?

Bir şey olmaz Mübareği rencide edersin.

Onun rencide olması sana bir azab getirmez amma sende bir edebsizlik olur.

Hele Allah Korkusundan Allah seni cehenneme atacak! diye o korku değil.

O salakların korkusudur.

Aman cehenneme girmeyim! diye namaza gelen.

Öyle namaz olmaz!.

Aceba Cenâb-ı Allahın sevmediği, bilmeden bir iş mi yaparım! diye korkudur, Allah Korkusu.

Allahı çok sevmekten ileri gelen. Yani sevgiden ileri gelir.

Bu yaşı ben yere dökmem! diyor Cenâb-ı Allah Yeri mahvederim. diyor Hadis-i Kudside.

Onun için Aziz Cemaat gece vakti.

Bir hadisi kudsi de Cenâb-ı Allah diyor ki: Gece vakti Benden isteyiniz!

KELİMELER:

Tazim: Hürmet. Riayet. İkramda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

Müstefid: (C.: Müstefidân) İstifade eden, fayda gören, faydalanan.

Havl: Potansiyel Güç. Kuvvet

Allâm: En çok bilen, her şeyi hakkı ile bilen. (Cenâb-ı Hakka mahsus bir sıfat olup, başka mahluka denemez.)

Mennân: İhsanı bol. Çok çok ihsan eden. En çok nimet veren. (Allah)

İltifat: Güzel sözle samimi olarak okşamak. Yüz göstermek. Teveccüh etmek. İyilik etmek. Lütfetmek. Dikkat, itina

Tayyibe: İyi, hoş. İyi davranış. Temiz. Hz. Peygamber'e (sav) Cenab-ı Allah (cc) en güzel kokular vermiştir. Bu yüzden kendisine Tayyib denilmiştir.

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

Mütemadiyen: Devamlı surette.

Res: Baş, kafa. Tepe. Uç. Başlangıç. Reis.

Cebhe: Yüz, ön taraf. Harp sahası. Muharebe edilen yer. Alın. Bir binanın veya o cinsten bir şeyin ön tarafı.

Rencide: f. İncinmiş, kırılmış.

Gaite: Necaset, neces, insan pisliği. Çukur yer. Düz ve geniş yer.

İmal: Yapmak. İşlemek. İhdas eylemek. Kullanmak. Zabt, idare ve hâkimlik etmek. Fık: Sözü mühmel bırakmayıp bir mâna ile mukayyed ve yüklü eylemek.

Kâl ü gıl: kötü, çirkin ve boş konuşmalar.

Masun: Korunan, mahfuz, emin, muhafaza olunan. Sâlim, sağlam.

ÂYETLER:

الْقَمَرُ وَانْشَقَّ السَّاعَةُ أَقْتَرَبَتْ

" İkterebetis sâatu ven şakkal kamer(kameru): Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. (Kamer 54/1)

ذِيرًا عَلَى حَمَلَتُهُ كَمَا إِصْرًا عَلَيْنَا تَحْمِلُ وَلَا رَبَّنَا أَخْطَأْنَا أَوْ نَسِينَا إِنْ تُؤَاخِذُنَا لَا رَبَّنَا اكْتَسَبْتَ مَا وَعَلَيْهَا كَسَبْتَ مَا لَهَا وَسُعَهَا إِلَّا نَفْسًا اللَّهُ يَكْفُلُ لَا الْكَافِرِينَ الْقَوْمَ عَلَى فَاَنْصُرْنَا مَوْلَانَا أَنْتَ وَارْحَمْنَا لَنَا وَاعْفِرْ عَنَّا وَاعْفُ بِهِ لَنَا طَاقَةً لَا مَا تُحْمَلُنَا وَلَا رَبَّنَا قَبْلُنَا مِنْ

La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha, leha ma kesebet ve aleyha mektesebet, rabbena la tüahizna in nesina ev ahta'na, rabbena ve la tahmil aleyha isran kema hameltehu alellezine min kablina, rabbena ve la tühammilna ma la takate lena bih, va'fü anna, vağfir lena, verhamna ente mevlane fensurna alel kavmil kafirin: Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer) de kendinedir. Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağış. (Bakara 2/286)

نَاصِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ
نَاطِرَةً رَبَّهَا إِلَى

" Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun: Nice yüzler o gün ışılar parlar. Rabbına nâzır- Rabbine bakar. (Kıyamet 71/22-23)

تَشْعُرُونَ لَا وَأَنْتُمْ أَعْمَالُكُمْ تَحْبِطُ أَنْ لِبَعْضٍ بَعْضُكُمْ كَجَهْرٍ بِالْقَوْلِ لَهُ تَجْهَرُوا وَلَا النَّبِيُّ صَوْتٌ فَوْقَ أَصْوَاتِكُمْ تَرْفَعُوا لَا آمَنُوا الَّذِينَ أَلَيْهَا يَأْتُونَ

Ya eyyuhellezîne âmenû lâ terfeû asvâtekum fevka savtin nebiyyi ve lâ techerû lehu bil kavli ke cehri badikum li badın en tahbeta amâlukum ve entum lâ teşurûn(teşurûne).: Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırduğınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkın avarmadan amelleriniz boşa gidiverir. (Hucurât 49/2)

مَيِّتُونَ وَإِنَّهُمْ مَيِّتٌ إِنَّكَ

"İnneke meyyitûv ve innehüm meyyitun: (Yâ Resûlüm) Elbet sen öleceksin ve elbet onlar da ölecekler (Zümer 39/30)

الْمُعْتَدِينَ يُحِبُّ لَا إِنَّهُ وَخُفْيَةً تَضَرُّعًا رَبِّكُمْ عَوَّادُ

Ud'û rabbekum tedarruan ve hufyeh(hufyeten), innehu lâ yuhıbbul mu'tedîn(mu'tedîne):Rabbınıza yalvara yalvara ve için için dua edin ki her halde o haddi aşanları sevmez! (Araf 7/55)

HADİSLER:

Küllün muzırrın yüktelun: Her zarar veren (haşaratı) öldürün! Hadis-i Şerif

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: El kahkahatü minel şeytan et tebessümü miner rahman : Kahkaha şeytandan tebessüm rahmandandır. (Şeyh Esad Erbilî, Kenzül-İrfan)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞTİ Kİ

SOHBET MD-39

VELÎYULLAH

Fizilâlül- leyl utlubu Fizzilâm, Ene Deyyan!
Gece vakti Ben, istediğinizi O anda veririm.
Herkes gece uykuda aleverada daleverede,
Sen uyumazsan kapı boşalır oğlum boşalır.
Daha erkenden gidersen şeye,
İstasyonda birinci mertebede bulunursun.
Onun için gece vakti göz yaşı dök!
Ulan ne döküyüm? Heee hee! mi ağlayayım?
Hayır efendim!

Kıl iki rekat namazı: Yâ İlahî şu azametine bak! Şuna bak! Buna bak!
Zaten bu günkü dünyada Allahı inkar kapıları tamamen kapanmıştır.
Bakma o zırlıtlara.
Efendim sonumuz bişey değil!
O haberi olmadan. O korkusundandır
O birşey yapamadı şimdiye, aşağıda tokmağı yiyecek ondandır onun korkusu.

Bunları kim yaptı efendim?

Cenâb-ı Allah yaptı!

Hâşâ sümme hâşâ! Ulan durup dururken nasıl olur? Allah nerden oldu? Sümme

hâşâ?

Değil mi insanın aklına gelir.

Bu kuvvet nasıl oldu. Emrediyor şu olsun bu olsun. O nerden aldı bu kuvveti?

Haaa O nerden aldı biliyor musunuz?

O âhirette belli olur. Bu akıl nan o belli olmaz âhiret akıyla.

Allah bu kadar akıl vermiştir bize. Onu keşfedemeyiz.

Eğer aklını örselersen, tekmeler seni: Gümmm!. diye aşağıya gider.

O taraf iman süzgeci ile iman yoluyla şey eder.

Buna ermiş adamlar var mıdır?

Heeey dolu, dolu! Belki içinizde de dolu. Bunlar kendilerine belli etmezler.

Beyhude bu başınızı secdeye koymuyorsunuz.

Haberi olmadan insan Velîyyullah olur.

Aklı ermez ona da farkında değildir kendisinin.

Bırak gitsin onu!.

Bir gün Hacı Bayramı Velî Hazretleriynen, alay ederlirmiş kendisiynen, Büyük Velî.

Bu Türk diyarında dört tane büyük velî vardır.

Allah şefaathlarına nail eylesin.

Kendileri, ismi velî değil.

Ben Velîyullahım diye ilan etmiş herif.

Radyoda gazetede, mazatede: Ben Velîyullahım ne zannettin! demiş.

Böyle herifler.

Hacı Bayram-ı Velî,

Hacı Şaban-ı Velî,

Hacı Bektaşî Velî,

Beyazîd-ı Velî, Yavuzun babası. Padişah.

Bunlar Velîyullahtır Allah şefaathlerine nail eylesin.

Şakası Yok!..

Hacı Bayramı Velîyle alay etmeye başlamışlar.

Bu da Velîdir meli mi işte!

Çünkü insanlarda hased vardır.

Yaa Velîyim ne zannettin! dedi adam.

60 Sene başını secdeye koymuş adam.

Herkes uyurken o namaz kılmış, ağlamış durmuş.

Senilen bir olur mu ne zannettin.

Bende efendim okuyum duruyum!

yoooo kolaydı!..

Kazın ayağı ya öyle değil.

Hacı Bayram-ı Velî câmiden çıkıyormuş.

Ulan şununlan bir alay edelim! demişler.

Allahın Velîsiynen şaka olmaz!

Hiç şakaya gelmezler bunlar!.

Bir cenâze. Zamanın Kadısının kardeşi.

Tabuta koymuşlar. O câmide iken musallaya koymuşlar.

Hacı Bayram-ı Velî çıkıyor.

Efendi Hazretleri burda bir cenaze var. Namazını kılar mısınız? demişler.

Hay hay efendim kıldırıyım! demiş.

Gelmiş mevtanın önüne. Bakmış ki arkaları dolu cemaat.

Şimdiki gibi getirirler.

Felan bey öldü!.

Çiçekler miçekler! Getir çiçeğini koy oraya!.

Hacı yobazlar kılsın namazı!.

Onlar çekilirler bir tarafa. Şöyle dururlar.
Hadi Ötekiler de : Allahuekber! der namaza.
Bu bir nevi demezler öyle ya, ceseden..
Ulan şu yobazlar kılsın biz niye kılalım? gibi.
Mâdem ki namazını kılmıyorsun. Niçin cenazeni namazını kılmadan defnetmeye cesaret edemiyorsun.
Bu rezâlettir

Öyle yoktu o zaman.
400 kişi katılmış Hacı Bayram-ı Velî şöyle bir durmuş: Efendiler diri niyetine mi kılalım ölü niyetine mi? demiş.
Kadı arkadan demiş ki: Efendi hazretleri hiç dirinin namazı kılınır mı gâyet tabi ölü niyetine! demiş.
Ölü niyetine Allahuekber! demiş.
Namazı kılmışlar. Selâm vermişler. Selâm verdikten sonra, öteki herif kalkacak: heee! alay edecekler şeynen, Hacı Bayram-ı Velîyinen.
Bakmışlar ki herif kalkmıyor. Bakmışlar, herif gitti öldü.
Allahın Velîsiyinen şaka mı olu?.
Ölü niyetine Allahuekber! herif zıbardı.
Allahın iyi kuluynan şaka olmaz oğlum!

Yine bir gün geçiyormuş Hacı Bayram-ı Velî.
Bu ters yüzcüler, bilmem neler, kurucular, vurguncular var ya şimdi de dolu.
Ben buyum, sen şusun!
Ulan neyi istedin?. Bir nutfeden yaratıldık. Sonunda leş olacağız.
Leşini mis kokturmaya çalış kibir yok islâmda.
Haaa haaa ben bunu bilirim sen bunu!
Ben neler bilirim, ama hiçbir şey bilmem.
Tevazu, Tevazu. Tevazu: Ben mütevazi olacağım! demeknen olur.
Allah içine bir boru sokulacak, yıkıyacaklar seni ondan sonra olur.
Bu tahsilinen olmaz. Bilmen neynen olmaz. Para dağıtmaknan da olmaz.
Allah vergisidir.
Şunnan bi alay edelim! demiş geçiyormuşlar.
İşte Hocalar müfessirler tefsir ediyor. Gale söyledi, kul dedi. İşte bu Gale de kul. Ye gulune bilmem ne. Haaa bak bak bak ne dedi!
Ulan ne dedi?
Eee böyle dedi! diyorsunuz.
Efendi Hazretleri! demişler.
Bize bir Fâtiha-yı Şerifeyi tefsir eder misiniz? demişler.
Hay hay ediyim efendim demiş.
Ordan da bir ermeni çocuğu geçiyor. Ankarada çok ermeni varımış.
11 yaşında Artin isminde : Gel oğlum Artin buraya! demiş Hacı Bayram-ı Velî.
O müfessirlere demiş : Fâtihayı şerifeyi ben mi tefsir ediyim, yoksa şu ermeni çocuğu Artine mi tefsir ettireyim? demiş.
Ötekiler : Ulan demiş tam bu yapamayacak bu da daha rezil edecek, alay edeceğiz!
demişler.
Efendi Hazretleri, Artin tefsir etsin! demiş
Gel oğlum otur! demiş.
Oturmuş : Tefsir et bunlara!.
Tabii o sırada Hacı Bayram-ı Velî Hazretleri görünmeyen fişini takmış çocuğa.
Anteni.
Çocuk bir tefsire başlamış orda.
Ötekiler böyle ağızlarının suları akmaya başladı.
Ağız suyu eşşeklerin akar oğlum!.

İnsanın ağız suyu akamaz! Eşseklerin akar!

**Onun için secdeye baş koyanlarla alay olmaz, alay olmaz!
Hiddet etmeyiniz!.**

Şükür geldiği, nimet geldiği zaman derhal şükrediniz.

Bir belâ geldiği zaman sabrediniz.

Sabır şöyle : Allahümme salli. Yâ Rabbi sen sabır ver!

Bu sabır değil bu, eşsek sabrı bu.

Ee aaaa, bir belâ geldi mi senin aynana çarptı mı gidecek gerisin geri.

Cenâb-ı Allah bu kaderi gönderdi. O bildiğini yapar diyeceksin.

Güleceksin. İşte bu sabır

Onun için bazısı kızar birbirine beddua eder.

Beddua ind-i ilahîde makbul değildir efendiler.

Hani bazı ana baba kızar da oğluna çocuğuna beddua eder.

Aman Maazallahu Teâlâ.

Beddua Allahın takdir ettiği kader zincirine bilmeden, hiddet ederek, menfaatı kırılarak, nefsin fevaranına kapılarak söylenen sözlere menfaata bağlı dileklere beddua denir.

Bed kelimesi, lugatta fenâ çirkin demektir.

Beddua aslında ind-i ilahîde çirkin bir arzu olarak karşılanır aziz cemaat.

Beddua etmeyiniz!.

Bir zâlimin nâ-hak yere zulmüne uğrayan hayvan olsun, insan olsun.

Kafir olsun, mümin olsun hiç şikâyet etmeden sabır ederse Allaha havale edip de gözlerinden temiz yaşlar gelmeye başladı mı o zaman Kadir-i Mutlak bir nevi hâşâ Kadir-i Mutlaka hâşâ sümme hâşâ hakaret olur.

Derhal o zâlim tepelenir an-ı vahidde.

O sabır hali ve gözyaşı, zulme uğrayanın kendinde olmadığı bir ana tesadüf ederse, yıldırımla o zâlim derhal ortadan kaldırılır.

Amaaan yetime, dilini kimseye uzatmayın sakın aziz cemaat. Beddua için.

Hakkında âyet-i kerimeler vardır.

Bizzât kendimin gördüğü bir iki sene evvel anlattığım gibi, beddua Mazallahu Teâlâ beddua nasıl olur.

Gözünü kapatırsın

Yâ Rabbi sen sabır ver. Sen bunu reddi defeyle! dersin.

Unutursun. Ama Allah unutmaz oğlum.

Sırat içine girer, kaydın yapılır o bekler bekler bekler öyle bir berbatlık verir ki bütün aileyi hâk ve perişan eder.

İş bazen biri kendinde olmaz Allah ile meşguldür. Dürtersin onu.

Hani at yem yerken birden dürttüğünde bi tekme yediğin gibi öyle bir tekme yersin ki âhirette bile kendini toplayamazsın.

Maazallahu Teâlâ!.

Onun için beddua iyi bişey değil.

Ondan sonra bazıları eşşeğine kızar, ata kızar, köpeğe kızar.

Tavuk kaçmıştır onun peşine koşar: Allah belânı versin!.

Ulan eşşeğin yanında Allahın ismini anma hayvan herif! Edebsizlik olur.

Bir mübârek çoban varmış. Koyunları dağılmış bir kuzucağız kaçmış.

İhtiyar bir adam. Sahibi beni döver diye koşmuş koşmuş saatlerce kuzunun peşinde.

Kuzu orda yoruluyor bu burda. Ter içinde kalmış adam.

Artık nefesi daralmağa başlamış nihâyet bi hendeğin orda yakalamış kuzuyu.

Bak siz bile kızıyorsunuz şimdi. Şimdi kuzuya ne yapar o.
Döver, bilmem ne.
Almış, başlamış öpmeye onu: Be mübârek hayvan! demiş, Niye öyle yaptın.
Hem sen yoruldun hem ben yoruldum!

İşte İslâm budur Efendiler.
Katiyen Yetime, Yetim anası babası olmayana.
Uydurma yetim değil haaa!
Şimdi birisi gelir : Felan yetime para toplayacağız!
Ulan yetim öyle yetim değil. Anası babası yok.
Yetime dil uzatmayınız. Bunun hakkında âyet-i kerimler vardır.
Femmel yetiyme fela takher. Ve emmessaile fela tenhar.
Yetimi hor görmeyiniz!. Âyet-i kerime, ben söylemiyorum.
Yetimlerin en büyü Rasûl-i Erkemdir.
O Fahr-i Kâinata dil uzatmış olursun yetime hakaret edersen. Rahmetenlilâlemîn olan Rasûl-i Kibriyâ bütün dünyadaki yetimlerin en büyüğüdür.
Burada din mevzuubahis değildir. Anası, babası yok demektir. Ne dinden olursa olsun!.

Aman dilini, nefsin, aklını dizginle!
Yetime söz söyleme! Derhal tepelenir insan.
Çünkü yetimlerin baş kumandanı, lideri Hazret-i Rasûli Ekremdir..
Rasûl-i Ekrem den evvel ölmüş yetimlerin, bundan sonra gelecek yetimlerin de;
Çünkü, hepisinde Nur-u Rasûlullah vardır.
Rasûlullahın yetim olması o da bir hünerdir. Niçin öyle olmuş?
Cenâb-ı Allah : Benim habibim! demiştir. Kimseyi ona iştirak ettirmemiştir.
Allah sevdiğini her şeyden kıskanır. Allah her şeyden sevdiğini kıskanır!.
Rasûl-i Ekrem Efendimiz,bilirsiniz Hazreti Hüseyin Efendimizin burasından öpmüştür.
Hazreti Hasanı da ağzından öpmüştür.
Allahın gücüne gitti. Hazreti Hasanı zehirleyerek, Hazreti Hüseyinin de boğazını kestirerek öldürdürttü dikkat ederseniz!.
Bunlar büyük hikmetlerdir. Şakası yok bunların.

Onun için Cenâb- Allahın mahbubunun peşinde koşuyorsunuz aman edebli olunuz!
Yetime el uzatmayınız! Din farkı gözetmeden!.
Bir defa yetimceğizi şöyle : Nasılsın evladım? diye hulusi kalb ile kardeş veya baba, ana şefkatıyla okşayana, Vallahî Billahî böyle cehennem ateşi bişey yapamaz. Bunu Rasûlullah haber veriyor.
İnsanlık kadrosu gâyet kolay.
O kadar tantanalı falan değil üç beş tanedir. Fakat yapması güçtür. Yapması güçtür!.
Namaz gâyet kolay : Allahuekber!
Fakat bütün namazda her şey hatıra gelir.
Senin zâten başka zamanda hatırında olduğu için namazda her şey hatırına gelir.
Onun için namazda, yahu Cenâb-ı Allah nasip etmese hiç birimiz şuraya namaza gelmeyiz.
O halde demek ki cenâbı Allah hepimize bir kanca takmış, bir kanca takmış.
O kancayı parlatmaya çalış. Çekiştirmeye uğraşma!.
Bu devirde her babayiğit namaz kılamaz!
Hakkıyla abdest alan müminden şeytan uzaklaşır.
Şeytan gelip de şu şadırvanın arkasında bakmaz.
Aceba bu mümin abdest alıyor mu almıyor mu?
Yok ulan o değil. Öyle gelip bakmaz.

Abdest alan adam nefesine tekme vurur demektir. Tekme vurur.
Tekme vurdu mu şeytanın yuvası kalmaz orada.
Hani çocukken oynamışsınızdır, aynalar vardır.
Bir tarafını çevirdin mi orda resim vardır.
Bakarsın orda delikler vardır bilyeler vardır.
Hani oynardık yerine sokalım diye.
O bilyaların orda deliği olmasa sokamazsın bilyayı yerine.
Abdesti almadı mı, o bilyaların deliği vardır demek gelir şeytan oturur oraya sana.
Onun için namazda benim aklıma : Efendim imamınan ikinci namazının dört rekat farzını kılmaya niyet eyledim, döndüm Kâbeye. Durdum Huzur-u İlahîye. Uydum bu imama! deyip
Allahuekber! Subhâneki okuyon.
Sanki Kâbenin önündeymiş gibi, Cenâb-ı Allah seni görüyor.
Evet görüyor.
Ben de Onu görüyormuş gibi edebnen durur iken bi de baktın ki İmam Allahuekber! diyinceye kadar senin kafan Yıldız Tepede geziyor.
Ulan şeytanın işi yok, abdestin bozuk senin adam akıllı abdest almamışsın!
Bi yerinde senin anlayamadığın bir pislik var.
Kahveye gidersin sigara iç, başka sigara içen yanına gelse kokunu almazsın.
Fakat sigara içmeyenin yanından gidersen.
Eve gittiğin zaman : Efendi senin üstün sigara kokuyor!
Sigara içmeyen kokusunu alır.

Onun için aziz cemaat!
Kafan namazda bir yere takıyorsa muhakkak abdestinde bozukluk vardır.
Muhakkak bir yerinde vardır.
Abdest almak öyle kolay iş değildir.
Efendim abdest dualarını okudum!
Yok efendim abdest dualarını oku okuma.
Euzu Billahîmineşeytanirracim Bismillahîrrahmânirrahîm.
Amentü billahî! yi oku.
Ne okursan oku. Fakat abdesti adam akıllı al. Adam akıllı al!
Doldur elini: Şap! Şap!..
Yooooook! Yooooook!..
Su, dünyada cennet taamı olarak yegâne tutulan ve içilen şeydir.
Avuc-u mübareğine aldığın zaman alnından aşağıya dökeceksin suyu.
Böyle Şap! Şap!.. yok efendim yok!
Ellerin güzel yıkanacak.
İkincisi suyu da israf etmeyeceksin.
Kol gibi su aksa şeyden israf etmeyeceksin.
Avucuna aldın mı, alnına getireceksin böyle.
Efendim felan kitapta abdesti böyle yazıyor!
Yazıyor, ama yazıyor, heee yazıyor!.. Onlar hep sûreten lakırtılardır.
Onun için aklın bir yere giderse abdestinde kabahat bul! Abdest almanda kabahat bul!
Hakkıyla abdest alan müminden şeytan uzaklaşır! diyor Cenâb-ı Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesellem.
Katiyyet ifade eder bu hadis. Nazariye değil!
Dinde bir hareketin iki tarafı vardır.
Birisi bâtınî tarafı birisi de zâhirî görünen tarafı.
Biri dar kafalılar içindir Şap! Şap!.. yıkanlar içindir.
Diğeri anlayanlar içindir.
Abdesti al!
Abdestte ilk önce yıkanmak elden başlar. Bu dışarısının.

İçinin yıkanışı nedir bunun elin içinin, zâhirî - bâtınî dedik değil mi iç-dış.
Bâtınî yıkanış, her söz keşif ve ifşâ edilemez.
Her gerçek sözle açıklanamaz. Öyle sırlar vardır ki bu sırları ifşâ etmek küfür olur.
Devletin sırrını ifşâ etti mi casûs diye insanı anayasa mucibince asarlar.
Kurân-ı Keriminde de dinde de böyle sırlar vardır. İfşâ etimi küfüre girer insan.
Sudurul- ahrar, kuburul- esrar. buyurulmuştur
Hakiki sadırları tamamiyle hürriyyete kavuşmuş, rızaya kavuşmuş insanlardan
göğüslerinin içi esrar sırrıdır, esrar mezarıdır derler.

Bir hadis-i Peygamberei buyuruyor ki : Öyle ilim vardır ki gizlenmiş inci gibidir. Onu ancak Allahı bilen bilir. diyor
Katrâtül- Lülü şeklindedir.
Allaha karşı mağrur ve şerrirler çoğaldıkça bu sırları saklamak her müslümana vâcib olur.
Onun için bir edebsiz: Aman bunu yapma haramdır, aman şunu yapma bilmem cehenneme girersin!
Sus!. Karışmayın işe!
Biraz açıklayalım bu dediğimi ama fazla değil.
Ama bunları biz ne zaman bileceğiz? dersiniz.
Birbirimizle boğuşuyoruz zâten, daha namazı doğru dürüst kılamıyoruz
birbirimizden boğuşuyoruz.
Ben size ne yapabilirim. Kendinizi hazırlayın!
Bu lafları bir daha ne işitir, ne duyar, ne de bir yerde okuyabilirsiniz.
Ne zaman öğrenebilirim?
Bilirsiniz insanın eli, vücudun icra memurudur.
Müddei-yi umumî emreder : Felan yerde bir hırsız var! tuttular Var götür hapisaneye sok!
Müddei-yi umumî yapmaz, polis alır götürür onu değil mi?
İnsanın vücudunun icra memuru da elidir.
Yani bütün arzulara, Allah sizi el ile iş gördürür.
Mesele göz görmüş olduğu iyi veya fenâ işi yaptırmak için ele emir verir.
Şunu al şunun kafasına vur! Yahut Şunu al şu adamın elinden tut da karşıya geçir!
Gözü görmüyor!
İşte el, ne vakit icra memurluğunu iyi işlerin haricinde kullanmak, fenâ işlerinden bulunduğu vakit reddederse el bâtinen yıkanmıştır.
Bâtinen yıkanmışsa ondan sonra git abdestini al!.

Namazı kıldıktan sonra niyet yapılmaz.
Namaz harekettir. Niyet bâtınîdir.
Namaz bittikten sonra : Aaaa ben kıldım Yâ Rabbi ikindin namazının dört rekat farzını!.
Olmadı.
Kalb ile tasdik, dil ile ikrar.
Dil ile ikrar kalb ile tasdik arasında büyük fark var.
Elini her pislikten çek.
Cünübken abdest alınmaz. İlk defa bir gusledeceksin.
Cünübken namaz kılınmaz. Gusledeceksin ondan sonra kılacaksın.
Ben namazı kılıyım da sonra gusledeyim!.
Olmaz!
O halde oradaki gusül bâtinen yıkanmaktır.
Elini her fenâlıktan çek. Kendi eline baktığın zaman : Ulan benim elim temiz!
Öp başına koyabiliyor musun?
Ondan sonra abdest al! Gel : Allahuekber! de!
Kâbeyi görmezsen, aklına bir şey gelirse, gel benim kafamı vur.

**Efendim ben suyunan iyi aldım.
Ulan suyunan iyi aldın ama elin pis!.
Onun için kendinize, şeytana kabahat bulmayın!.
Zâten böyle kabahat bula bula bula, milyonlarca insan bu kahabatların altında
şeytan erirdi. Şimdi dünyada şeytan kalmazdı.
Bu kadar kabahata tahammül edemezdi.
Onun için bunlar kabahat değil.
Kendi kabahatini başkasına yüklüyor!...**

KELEİMELELER :

Hâşâ : Aslâ. Kat'iyyen. Öyle değil. Allah korusun...(mânasına söylenir.)
Sümme : Sonra, ba'dehu gibi mânalara gelen bir zarftır. Bazan istiâre olarak "vav" mânâsına da kullanılır. Harf-i atıftır. Sonraki mânâyı evvelkiyle bağlar veya tertib, mühlet iktizasını ifade eder.
Nail: Muradına eren, nâil olan, ele geçiren. Erişmiş.
Hased: Başkasının iyi hallerini veya zenginliğini istemeyip, kendisinin o hallere veya zenginliğe kavuşmasını istemek. Çekememezlik. Kıskançlık. Kıskanmak
Musalla : Namaz kılınan yer. Câmî avlusunda cenaze namazı kılmaya aid yer.
Mevta : Ölümler. Ölmüşler. Cenâzeler.
Nutfe : Duru ve sâfi su. Meni. Rahîmde iki yarım ve ayrı cinsten hücrelerin birleşmiş. Taşmış, dökülmüş su. Deniz.
Beddua : (Bedduâ) f. Bir kimsenin kötülüğü için duâ. Kötü duâ.
İnd : Arapçada zaman veya mekân ismi yerine kullanılır. Hissî ve manevî mekân. Maddî ve manevî huzura delâlet eder. Nezd, huzur, yan, vakt, taraf gibi mânâlara gelir.
İnd-i ilahîde : Allah katında.
An-ı vahide : Bir anda.
Def : Ortadan kaldırmak, Öteye itmek. Mâni' olmak. Savmak. Savunmak. Himaye etmek.
Mevzuubahis : Kendisinden bahsedilen. Bahis konusu.
Hulusi : Samimi, candan. Hâlis ve içi temiz olan.
Hulusi Kalble: Kalbden, gönülden, içten samimiyet.
Müddei-yi umumî: Milletin umum haklarını korumak üzere muhakemede hazır bulunan vazifeli, hukuk tahsilini bitirmiş hükümet memuru. Adliye bakanlığına bağlı, icra kuvvetini birlik halinde temsil eylemek üzere teşekkül eden, adlî idare makamında bulunan şahıs. Savcı.
Kabahat: Kusur, çirkin iş, tekdir edilmeğe müstehak hareket.
Tahammül: Yüklenmek. Bir yükü üstüne almak. Sabretmek. Katlanmak. Kaldırma.

ÂYETLER :

تَنْهَرُ فَلَا الْيَتِيمَ فَلَمَّا
تَنْهَرُ فَلَا السَّائِلَ وَأَمَّا

---Femmel yetiyme fela takher. Ve emmessaille fela tenher. : Öyleyse yetimi sakın ezme. El açıp isteyeniyi de sakın azarlama. (Duhâ 93/9-10)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-40

(Sohbet 39 Devâmı)

Bu kadar kabahate tahammül edemez.
Onun için bunlar kabahat değil kendi kabahatini başkasına yüklüyor.
Ağız, efendim fırçalıyorum.
Fırçala istersen dişinin etini sök.
Dedikoduyu terk et. Gıybet yapma.
Dâima hakkı söylemiş ise işte o vakit ağız bâtinen temizdir. Ondan sonra.
Envâi çeşitlerde:

Hâlisen Estağfirullah Estağfirullah Estağfirullah el-Azîm el-Kerîm!

Tamam temizlendin!.
Yok oğlum! Temizsin de üzerine şey vurursa böyle o çizgileri Estağfirullah götürür.
İstersen yüz bin defâ

Estağfirullah! de.

Herifin üstü başı kireç içinde fırçaynan siliyor!.
Silinmez, Jete (Temizleme Fabrikasına) verip yıkanmak lâzım!.
Ne vakit bu haktan gayrı yere dönmezse ağız bâtinen yıkanmış demektir.

ALLAHın emirleri, başına tac edildiği vakit başta meshedilmiş olur.

Efendim sağına mı edeyim, soluna mı edeyim?

Yok ulan bunlarnan uğraşma!.
İçi temiz mi kafanın?. **ALLAH**ın önünde boynun eğik mi?
Kula boynunu eğmiyor musun haaa o zaman mesh edersin.

İçi dedi kodu dolu, bilmem efendim gıybet dolu sonra kafa.
Kafanı rendelesen, sıcak suynan fırçalasan, kaşağı yapsan yine temizlenmez o.
Yine kafana gelir aklın başında.

Ayakta ayağını yıkıyorsun. Fi sebîlillah tozlanmış mı o ayak?.
Tozlanmışsa mânen yıkanmıştır.
İşte zâhir bâtın birleşirse abdest hakîki.

Beyazid-i Bestâmî Hazretleri kalkmış hacca gitmiş.
Yanaşmış Kâbeye böyle, Kâbe görölüyor uzaktan.
Dönmüş gerisin geri Beyazid-i Bestâmî Hazretleri.
On üç defa hacca gitmiştir.
On üç defa tavaf yapmadan dönmüştür geri.
Ben daha temizlenemedim demiş. Koskoca velî.
Ama onların temizlenmesi bizim gibi değil.
On dördüncüsünde hacca girmiş ancak kendinde o kuvveti bulabilmiş.

ALLAHın Kâbesine giriliyor.

Biz sallaya sallaya iki bin lira ver Emeksizler Şirketine bin!. Aha gittim geldim.
Ne oldu?

Şey getirdim al, koku. Yüzük getirdim. İşte verdim oldu gitti!

O zaman işte abdest biter, şeytan kaçır.
Yoksa böyle şöyle abdest almayınan suyun içinde burnuna da bir boru takıp suyun

altında dursan yine şeytan yanına gelir. Böyle abdest olmaz.
Bunu yapan kimse de dünyâyâ niçin geldiğini bilen kimsedir.
Onun için abdestli gezmek **Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem efendimize farzdı.

Anladınız mı ben niye: **Dâima abdestli gezin!** diyorum!.
Abdestli gezin!. Abdestli gezin!.

Dünyâ ile âhiret arasında bir et parçası olarak kalmayın!.
Yazık olur sizlere, yazık!.
Bir dert ve felâket karşısında sabırsızlık bir şikâyetdir haaa!.

Ne zaman gelecek, ne zaman olacak, şu olmadı mı?

ALLAHindinde şikâyet, Kader Zincirine dokunmak,
ALLAHın takdirine isyan sayılır.

Bu gibi hallerde şirk-i hafî çıkar ortaya.
ALLAHa şirk koşuyormuş gibi olursun.

ALLAH ikidir, ALLAH beştir! demek şirk değildir. O lakırtı şirkidir.

ALLAHın takdir ettiği kadere îtiraz şirktir.
Herif; darda, rızkı az:

Yâ RABBİ ben bunaldım, rızkımı çoğalttır!

Şirk!.

ALLAHın takdiri. **ALLAH** bilmiyor mu?.
Sen onu niçin seni sıkıntıya soktu onu düşün, onu halletmeye bak!.

Hepimiz duâda:

Yâ RABBİ şunu ver, Yâ RABBİ bunu ver! deriz.

Söyle söyle bir şey yok. Niye yok?
Bir istediğin olmadığı zaman niçin olmadı diye onu düşünmek lâzım.
Onun için Kader Zincirine ayağınıznan katiyyen tepmeyiniz.
Tepelenir. Ama kim tepelenir?.
İslam tepelenir.
Ötekilere bir şey olmaz mı?
Onlar zâten tepelenmişler oğlum! Onlar zâten tepelenmişler.
Şu secdeye başını koymak zevkini tadamayan insan tekme yemiştir. Hem de iyi yemiştir.
İnsan yavaş yavaş perişan ve helâk olur.

ALLAH her yerde hâzır ve nâzır olduğuna göre onunla dâima mümin berâberdir.
Bunu hissedip anlamağa çalış. Laf ile olmaz.
Onunla berâber olduğunuz zaman insandaki yeis, korku üzüntü kendiliğinden ref-i def' olur.
İslâm'da **lâ tahzenû** İslâm'da yeis yoktur.

Bedir Muhaberesinde melekler iştirak etti.
Bedir nasıl biliyor musunuz?

Arş titrer yerinden!.

Şurada İslâm ordusu, bu tarafta müşrik ordusu.

İslâm ordusu yüz, yüz elli kişi. Ötesi bin kişi.

Birden İslâm ordusundan alemdar yâni sancağı tutan Musab İbni Amr, Ömer

Yani, Ömerul- Faruk değil haaa Musab İbni Ömer şuraya çıkıyor elinde kılıç.

Karşısına müşriklerden kardeşi Ebû Aziz İbni Ömer çıkıyor kardeşi. O da alemdar.

Kardeş kardeşe kılıç çekiyor.

Hız. Ebû Bekir burda kılıcını çekmiş. Karşısında oğlu Abdurrahmân.

Ebû Huzeyfe burada, babası Utbe baş kumandan karşısında, beyaz sakallı.

Ebû Huzeyfe burda müşrikler tarafından, Ebû Huzeyfe'nin babası Utbe bulunuyor ona da kılıç çekiliyor.

Hız Ömer burda Ömerul- Faruk! Karşısında dayısı Rasûllullah dil uzatan adam.

Tenezzülen ismini söylemiyorum.

Bu tarafta Ebû Ubeyde bir tarafta Ebû Ubeydenin babası.

Hız. Ali burda karşısında kardeşi Ukeyl.

Hız. Hamza burada, karşısında kardeşi Abbas! Sonra İslam oldu biliyorsunuz.

Manzara çok acıklı müminler, cânân akrabalığını can akrabalığına tercih ediyor, bakınız!.

Ebû Ubeyde babasına saldırdığı gibi kafasını kesiyor babasının.

Alıyor eline geliyor:

Yâ Rasûllullah diyor sana babamın başını getirdim.

Sana dil uzatmıştı!.

diyor

Bu insanlara bakınız. Böyle bir harb var diyor beyim.

Baba oğlu, oğul babayı boğazlıyor orda.

Tabi müşrikler fazla. İslâm ordusu yok olacak.

Rasûl-u Sallallâhu Aleyhi Ve Sellem Efendimiz:

Yâ RABBİ bana vaad etmiştin şimdi vaadini istiyorum!.

diye başlıyor ağlamaya.

Rasûllullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz.

Secdeye kapanıyor:

İşte bir avuç kimse Yâ RABBİ! Vahdâniyyetini istiyor.

Bu;

Sana kim kulluk yapacak? diyor.

Rasûllullah ın mübârek alını yerde secdede.

Rasûllullah ki başını yere koydu, sen nedir burnunu kalkarsın köpek gibi havaya.

Başını kaldırmam Yâ İlahî!

diyor.

Nusret gelmeden Yâ Rabbi! diyor.
Tepiniyor

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem.
Derhal vahiy geliyor. Cebrâ'il.

Yâ Habîbim başını kaldır üzülme.

İşte o sırada melek orduları geliyor. Târumâr ediyor ortalığı.

Her an müminin Bedir Harbi vardır aziz cemaat.
Her an müminin Bedir Harbi vardır.

Namazda işte. Gece vakti. Kalk ağla Yâ RABBi!.
Vücûdunun Bedir Harbini yap!. Nefsini ez!.
Bedir Harbi, bir harbi tafsil etmez. Harblar tarihte de vardır.

Kurân-ı Kerim'de niçin Bedir Harbı vardır?.
Bedir Harbı senin SADR'ın onun içine dal!.

Kardaş kardaşı, baba oğulun kafasını kesiyor.
Kes nefsinı at!.
Rasûlullah ın fenerini yak!.
ALLAHın rızâsını kazan!.
Lillahil- Fâtîha!.

KURBAN

(Sesi Kayda Alan kimse: "Bu ders 21 Mart 1967 senesi Kurban Bayramı sabahı Tekke Câmiinde Dr Münir Derman Beyin yapmış olduğu derstir.")

Sonsuz semâları masmâvi bir nur ile dolduran ALLAHa hamd ederim!.

Sabahın bu vaktında yataklarından kalkıp Huzûr-u RABBâniye duran nûr yüzlü İslâm'lara salât u selâm ederim.

Aziz cemaat sesim biraz kesik onun için herhalde duyurmağa çalışacağım sesimi size.

Bu gün biliyorsunuz gök aylarının yani Cenâb-ı ALLAHın gökte seyreden ayına göre Zilhicce Ayıdır.

Zilhicce Ayının onuncu günü Hacılar Bayramı yahut Kurban Bayramı'dır.
Ben size;

Kurban şöyle kesilir, kurban böyledir

bunları anlatacak değilim.
Hepiniz İslâm'sınız. Kurbanın ne olduğunu bilirsiniz.
İmâmı Yusuf, İmâmı Muhammed, İmâmı Şâfiî, İmâmı Ahmede göre sünnet-i müekkededir.

Yâni Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin terk etmediği bir âdettir kurban.

Diğer imamlara göre vâcibdir.

İster vâcib olsun ister şey, **Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz yapmış mı bunu?

Keseceksin!..

Efendim fakire et mi vereceğiz?.

Etin de değil oğlum, bir parça etnen insan doymaz.

Bu gün üçyüz dörtyüz bin koyun kesilecek Hac'da.

Bu gün bu gün.

Oralara gidenler bilir.

Hepisi kumda karışır gider bunların. Yiyen yok. Eden yok.

Kesilmede iş!. Kan akma da.

Kan akarsa ne olur?

Onu söylersem, insan hepimiz çıldırırız.

Kes!. **Rasûlullah** kesti. Kes sen bakma!.

Kanı akması lâzımdır **ALLAH** için.

Kestikten sonra istersen sucuk yap, kavurma yap. Ne yaparsan yap!.

Eh işte ha sen fakire verirsin.

Asıl kan akmalıdır **ALLAH** için, kan akmalı, kan akmalı!.

Dağıtmak müstehaptır iyidir dağıtırsınız.

Besmelesiz kesilen koyun da haramdır haaa.

Koyuna bir şey olmaz, Cebrâîl kucaklamıştır. Senin edepsizliğindir.

ALLAHın ismini anmadığın için

Yeme bunu!

emri çıkar.

Pislik sende, mübârek hayvana kabahat bulma!.

Namaz için haram gün yoktur oğlum. İstedğin zaman kıl!.

Bâzı ibâdetler için vardır.

Meselâ bu bayramın dört günü oruç tutamazsın.

Niçin tutamazsın?

Efendin hayvan gibi et mi yiyeceksin?

Yok oğlum yok!. Onların hikmeti hep söylenmez. Çıldırır insan.

ALLAH öyle kazıklar koymuş ki, manevî kazıklar:

Onların etrâfına tutunun!

diye hepiniz aha şuna!.

Şimdi milletin çoğu uyuyor oğlum, uyuyor.

ALLAH rahatlık versin!.

Şöyle yanına şeyinden.

Efendim adam Ramazan da geliyor namaza bi de bayramdan bayrama.

Gelsin oğlum kafasını secdeye koyuyor mu, içinde nûr var mı bunun. Kınama onu kınama!.

Ya hiç kılmayan ya Lâ ilâhe illallah demeyen ne olacak.

Elhamdulillah! Elhamdulillah! ki başınızı şuraya koymak için geldiniz. Ne mutlu size!.

Kurban kelimesi ağam Arapça bir lakırtıdır. Cemi, karabi cemi ne lüzum var der kurbanlar deriz geçeriz.

Mânâsı Etekarrebu bihi ilallah

ALLAHa yanaşmak usûlu bu. Yakınlık. Gurbet kelimesinden müştaktır.

Mânâsı rahîm cihetiyle, hilmiyyet cihetiyle ALLAHa yanaşmak.

Bunlar yapılmadan sonra yanaşamazsın ALLAHa.

Abdest almadan câminin içine giremiyorsun. Daha câminin içi, girdikten sonra ALLAHa yanaşmak. Neler olacak?.

Elem neşrah leke sadrak. Biz onun göğsünü yardık.

Efendim nasıl, mânên?

Mânên değil mânên değil!. Bıçaknan yardılar!.

Nasıl bıçak?

Bıçaklannn bıçak!.

(Câmi içinde konuşanlara söylüyor: Konuşmaaaa! Konuşmaaaa!)

Makine yatağının arasına kum koymağa benzer. Ben burdan kitaptan okumuyorum. Kafamın arasına koydu mu, durur kafam. Zâten o kadar akıl yok. İşte durdu iki saat.

E lem neşrah leke sadrak(sadrake). onun göğsünü yardık.

Bıçaknan yardı Cebrâîl Aleyhisselâm. Ben kulum ben ameliyat yapıyorum da. Cebrâîl nasıl yapmaz?

Efendim?

Efendimi yok. İslâm'da Efendim yok. "Eğer" kelimesi İslâm'da yasaktır.

Cenâb-ı Peygamber Efendimiz buyurmuştur.

Eğer kelimesini kullanan münâfıktır

demiştir. Hadis-i peygamberi.

Eğer şöyle olursa, eğer böyle olursa.

Eğer yok. Kasıt gibi lakırtı var.

ALLAH'ın kaderi, evet böyle.

Yarılmış:

E lem neşrah leke sadrak(sadrake).

Ve veda'nâ 'anke vizrak(vizrake).

Ellezî enkada zahrak(zahrake).

Ve refanâ leke zikrak(zikrake).

Anlatıyor anlatıyor da bunlar yapıldıktan sonra

Ve ilâ RABBike ferğab..

Ondan sonra ALLAHa yanaş!.

İşte bu koyunu kesmek de ALLAHa yanaşmanın bir yönüdür.

O halde dinde mânâsı nedir kurbanın?

Dinde mânâsı ibadet niyyetiyle, fakire yardım niyyetiyle değil.

Kavurma niyyetiyle değil.

Efendim Eskişehir'deki fakirler biraz et yesin!

diye değil.

Et yer hepsi ishal olurlar. Bırak sen onu!.

İbadet niyyetiyleeee.

Cenâb-ı ALLAH Rasûli Ekrem Efendimiz.

Ve ilâ RABBike ferğab

ALLAHa nasıl yanaştı, nasıl etti: O usul üzere ibâdet niyyetiyle vakt-ı mahsûsunda muayyen hayvanı kesip kanını akıtmaktır.

("Sen vakit geldi mi bana haber ver oğlum!.")

Kendisine fitre vâcib olan herkese kurban vâcibdir.

Bu vâcib şahsa aittir. Bizim ev halkına değil.

Efendim param yok!.

Kesme!.

Param var!

Kes!..

Efendim kaç tane keseyim?.

Ne kadar kesebilirsen kes!.

Rasûllullah kesmiş mi? Kes!.

O halde vâcibdir. Vâcib neymiş?

Vâcib farz gibi açık ve katî bir delile dayanmayıp, farz gibi her anda olması lâzım olan şeye derler vâcib.

Vâcibi işlemeyenler ne oldu?. Ben yapmayacağım vâcibi.

Azâba dûçar olurlar.

Sigaranı yakacaksın da maşan yok.

Maşasız al!

diyecekler sana maşasız. Azab olur.

Kıyma yapılmazsın korkma, ALLAH rahîmdir.

Edebsizlik yaptın orda ateşi maşasız al!

diyecekler.

Azâba duçar olanlar.

İnkâr edenler, inkâr edenler büyük günah işlemiş olurlar fakat dinden çıkmazlar haaa!.

Dinden öyle kolay kolay çıkmaz.

Dinde vâcib yoktur dersin!.

O zaman tamam işte.

O zaman tam mareşal oldun, küfür mareşalı. Gittin!.

Hâli vakti yerinde olup da kurban kesmeyen bizim câmimize yaklaşmasın!

diyor sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz.

Şimdi bize bu kadar yeter kurban daha.

Ohooo onlar kurbanlar gider.

Bir zaman namazlar nasıl kılınır onu anlatacağım.

Şimdi Aziz Müslümanlar!

Lafı kes de beni dinle!. Sesim kesildi!.

O da anamı üç gün evvel gömdüm.

Gömdüm anamı rahmetli oldu.

Herhalde sesim ondan kısıldı.

Ağlamadım. Neye ağlayacağım ALLAHın emri.

Hepimiz öleceğiz. Her nefis şeyi tadacaktır ölümü. Âyet var.

Küllü nefsin zâikatu'l-mevt.

Yavv bu en büyük teselli daha ne ağlayacaksın.

Ağladın mı ALLAHa isyan olur.

Seksen altı yaşında gömdün anamı.

Üzüntü oluyor insanda.

Üzüntü şu, kırk senedir hizmetinde sabahtan namaza kalktığı zaman hepinize nasib olsun.

Suyunu döker ayağını yıkardım işte başını tarardım, şunu ederdim!

Yaşlandıkça yemeğini yedirir her gün bu devam ederdi.

Şimdi o işten aylak kaldım emekliye ayrıldım. Üzüntüsü orada oğlum üzüntüsü orada.

Onun için sesim kesildi.

Ama açılır yahutta açılmaz onun bileceği **ALLAH**.

Efendim ilaç al!

Kes ilacı!. İlaçlı iş değil bu.

Ağam bakarım ne vuruyor şeye.

Bir odun odun .

Odunu oyarlar. Şöyle makinaynan.

Ondan sonra üzerine de kurumuş bir sinir, et siniri gererler.

Tel yaparlar ondan. Ne diyorlar buna saz oluyor, saz.

Ondan tatlı sesler çıkıyor.

Bir kamışı oyuyorlar, içine üflüyorlar.

Kamış âdeta konuşuyor.

İnsanda gönül olduğu için gönül.

Gönül, **ALLAH**ın sevgili mahlûkudur.

Kâinat da insan için yaratıldı.

ALLAH'da insan gönlünde, **ALLAH**'da insan gönlünde ses şeklinde tecellî ediyor.

O halde bu vücut mukaddeslerin mukaddesi İlâhî bir lema bir nûr var içinde.

Vücut bu nûrun muhafazası içindir.

O vücûdu nasıl temiz tutmazsın.

Nasıl onu fenâ tutarsın oğlum bunu düşünürsen.

Ama düşünmezsen o nûr gine ordadır.

Sabırlı olduğu için seni patlatmaz.

ALLAH, **Es Sabûr** dur.

Felancıya efendim edepsizlik yaptı yaptı yaptı bir şey vermedi.

O senin sabrın tükendi de kızdın.

ALLAHın sabrı karşısında hiçbir şeydir o.

Kulak; kirli sözlere, dedi kodulara açılırsa içeri kir dolar.

Göz; iğrenç manzaralara dönerse, gördüklerinin içindeki güzellikler çıkar ortadan.

Burun, güzel kokulardan ayrılırsa vücut taaffün eder, kokar.

Dil; **ALLAH**ı ve onun güzelliklerini övmezse, güzellikten nasîbi kesilir.

Hiçbir şey göremez.

Dilinen acıları yemesini bilmezsen lezzeti bilemezsin.

Dâima tatlı yiyen bir şey anlamaz.

Dilin paslı olduğu zaman suyun tadını bile alamazsın hasta oldun du.

Mübârek suyun tadı değişir.

Dudak; ALLAHı eksik edersen dudaktan, nereden gelir nereye gittiğini bilemezsin haaa!.

Dudağında uçuk olursa, hanı bazen uçuk olur.

Ananın elini anacağının, sevgilinin yüzünü, çocuğunun yanağını öperken hiçbir şey duymaz. Bir uçuk sana her şeyi.

Yâ yâ kalbindeki mânevî uçuk olursa ne olacaksın.

Serseri bile olamazsın. Serserilikde bir hünerdir.

Hepisinden ayrı ayrı tat vardır onlarda.

Böylelikle bütün yolların gittiği ana yol, gönlün bomboş kalır.

Nasıl kalır?

Adanadan Ceyhanı, Seyhan Nehrini, Mezopotamyadan Fırat-Dicleyi, Mısırdan Nili kaldırınız.

Anadolu yaylalarından pınarları kaldırınız.

Bir gözünüzü yumunuz.

Çorak olur çorak!..

İnsanın içinden bu mânevî **ALLAH** Sevgisini, Peygamber Nûrunu kaldırın atın insan bomboş çuval bile olamaz!.

Çuvalı beş liraya veriyorlar şimdi. Çuval bile olamaz.

Kafanın içindeki kandil, nûr söner. Gönül yurdu virâneye döner.

Kötülüklerin, fenâlıkların günahların bir değeri yok mudur?

Vardır, nasıl yok dur?.

Çirkinlik, gurûru yener.

Böylelikle güzellerin başına gelen dertlerden uzak kalır.

Bir ağaç kışın kurur bahar geldiği zaman tekrar filiz vermeğe başlar.

Yapraklarını göğe kaldırır.

Bilir ki ışık ve rızık gökten gelir.

Ne diyor size rızık gökten gelir âyet-i kerimesi...

KELİMELER:

Hâlisen: Hâlis ve katıksız olduğu halde. Hilesizce, doğru olarak.

Fî Sebîlillah: ALLAH celle celâluhu Yolunda.

Mânen: Mânâca. Mânâ cihetiyle. Ruhca. Esasca. Bâtinen. İç varlık bakımından.

Şirk-i hafî: Gizli şirk.

Hafî: Gizli. Açıkta olmayan. Saklı.

Ref: Kaldırma, yüceltme, yukarı kaldırma. Lağvetme, hükümsüz bırakma.

Def: Ortadan kaldırmak, Öteye itmek. Mânî' olmak. Savmak. Savunmak. Himâye etmek.

Reff-i def olur: Kalkar gider, kaybolur.

Târumâr: f. Dağınık, karmakarışık, perîşan.

Tafsîl: Etraflı olarak bildirmek. Açıklamak, şerh ve beyan etmek. İzah etmek.

SADR: Her şeyin evveli ve başlangıcının en iyisi. Kalb, göğüs, ön. Meclisin önü ve en mûteber yeri. Reisin oturduğu yer.

Vâcib: (Vücub. dan) (C.: Vâcibât) Lüzumlu, mecbûrî olan. Fık: Yerine getirilmesi her müslüman için gerekli ve borç olup, yapılmadığı takdirde büyük günah olan ALLAH'ın emirleri. Yapılması zannî delil ile belli olan. Terki câiz olmayan. Yapılması şer'an kat'i derecede bir delil ile sâbit olmamakla beraber, her halde pek kuvvetli bir delil ile sâbit bulunan şeydir. (Vitr ve Bayram namazları gibi.) İlm-i Kelâm'da: Varlığı zarûri olup, olmaması imkânsız bulunan.

Müstehab: Sevilmiş şey. Yapılması sevaplı olan. Fık: Peygamber efendimizin (A.S.M.) bazen yapıp bazen terkeylediği şeydir. Farz ve vâcibin dışındaki sevaplı iş, sevap olduğu bilinen iş.

Nâfile, mendub, fazîlet, tatavvu, edeb namları da verilir.

Müşakk: (Müştak) (Şakk. dan) Gr: Başka kelimededen ayrılmış, başka kelimededen çıkmış, türemiş. İştikak etmiş, aralarında mânâ ve terkeb ciheti ile münâsebet; siga ciheti ile mugayeret olmak üzere diğer kelimededen ihraç olunmuş kelime.
Katî: Mutlak. şüphesiz. Tereddütsüz.

ÂYETLER:

مُؤْمِنِينَ كُنْتُمْ إِنِ الْأَعْلَوْنَ وَأَنْتُمْ تَحْزَنُوا وَلَا تَهْنُوا وَلَا

" Ve lâ tehinû ve lâ tahzenû ve entumul alevne in kuntum muminîn(muminîne).:

Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.

(Âl-i İmrân 3/139)

صَدْرَكَ لَكَ نَشْرَحُ أَلَمْ
وَزُرَكَ عَنْكَ وَوَضَعْنَا
ظَهْرَكَ أَنْقَضَ الَّذِي
صَدْرَكَ لَكَ نَشْرَحُ أَلَمْ
وَزُرَكَ عَنْكَ وَوَضَعْنَا
ظَهْرَكَ أَنْقَضَ الَّذِي
ذِكْرَكَ لَكَ عَوَّارَفَ
يُسْرًا الْعُسْرَ مَعَ فَإِنَّ
يُسْرًا الْعُسْرَ مَعَ إِنَّ
فَانَصَبَ فَرَعْتَ فَأَذَا

"E lem neşrah leke sadrak(sadrake). Ve veda'nâ anke vizrak(vizrake). Ellezî enkada zahrak(zahrake). Ve refanâ leke zikrak(zikrake). Fe inne ma'al 'usri yusrâ(yusran). İne ma'al 'usri yusrâ(yusran). Fe izâ ferağte fensab. Ve ilâ rabbike ferğab.:

Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi? İndirmedik mi senden o yükünü? O senin belini büken yükü . Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi? Yükünü senden alıp atmadık mı? O senin belini büken yükü . Senin şânını ve ününü yüceltmedik mi? Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır. Gerçekten, zorlukla berâber bir kolaylık daha vardır. Boş kaldın mı hemen (başka) işe koyul, Yalnız RABBine yönel.

(İnşirah 94/1-8)

تُرْجَعُونَ وَإِلَيْنَا فِتْنَةٌ وَالْخَيْرِ بِالْشَّرِّ وَنَبْلُوكُمُ الْمَوْتَ دَانِقَةً نَفْسٍ كُلِّ

" Kullu nefsin zâikatu'l-mevt(mevti), ve neblûkum biş şerri ve'l-hayri fitneh(fitneten), ve ileynâ turceûn(turceûne).:

Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

(enbiyâ 21/35)

آيَاتِ الرِّيحِ وَتَصْرِيفِ مَوْتِهَا بَعْدَ الْأَرْضِ بِهِ فَأَحْيَا رَزْقٍ مِنَ السَّمَاءِ مِنَ اللَّهِ أَنْزَلَ وَمَا وَالنَّهَارِ اللَّيْلِ وَاخْتِلَافِ لِقَوْمِ

"Vahtilâfi'l-leyli ve'n-nehâri ve mâ enzelallâhu mine's-semâi min rızkın fe ahyâ bihi'l-'arda bade mevtiâ ve tasrîfi'r-rîyâhi âyâtun li kavmin yakılûn(yakılûne).:

Gecenin ve gündüzün değişmesinde, ALLAH'ın gökten indirmiş olduğu rızıkta (yağmurda) ve ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgârları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.

(Câsiye 45/5)

HADİS-İ ŞERİF:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem: "Maldan bir genişlik bulup da Kurban kesmeyen bizim câmimize yaklaşmasın."

(İmam Ahmed ve İbnü Mâce)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-41

İNCİTME-İNCİNME!

ALLAH celle celâluhu, başını koyan kula, ara sıra eziyet yapar oğlum eziyet!. Sevgiliye cezâ olmazsa tadı olmaz.

ALLAH gelir seni ağlatır. Merhâmet onun. Senin için de ağlıyor. Başkasına acır seni ağlatır. Hoşuna gider ötekine yardım eder. Bir tiyatro oynuyor oğlum. Kimse farkında değil!.

Onun için kendini dâimâ **ALLAH**ın rızâsına bak!. Ne durumda olursan ol **ALLAH**tan ayrılma!

Nasıl ayrılınmaz ALLAH
tan. Üzerinde muska mı, Kur'an mı?

Yok oğlum. Fazîletten ayrılma, yalan söyleme!. Şunu yapma, bunu yapma!. İşte **ALLAH** o zaman senin içinde. Kaçar ondan sonra kaçır!.

Efendim ben seksen gün oruç tuttum. Üç yıl!

Onlar riyâzât değil oğlum!.

Riyâzât, fazîletten ayrılmama kaygusu, sabırdan ayrılmamak kaygusu. Yalan söylememek. Kimseyi gıybet etmemek bunda müstakarr olmak şey bu, riyâzât bu.

Her işinde **ALLAH**ı bil. **ALLAH**ın adını an!. O işinde **ALLAH**tan daha iyi yardımcı tanıma!.

Kıyâmet gününde yüzünü utanç ve pişmanlıktan kızartacak bir şey yapma.

İyi öğüt dinle. İyilikten sana bir kötülük gelmez oğlum.
Gelirse benim yakama yapış: **Hayvan oğlu hayvan de. Bana zarar geldi kötükten! de**
gel benim yakama yapış!

İyilikten ayrılma bir şey gelmez insana.
Çok uzun yaşamayı arzu ediyorsan insanların gönlünü kırma!.
İki lakırtıdır amma üç senede öğrenilir oğlum.
Bir civataynan da tutmaz bu insanda.
Otuz beş tane civata yapacaksın, gönül kırmamak için.
Sabır dizginlerini çekeceksin!. El frenlerini çekeceksin!. Lastikleri söndüreceksin!.
İstop edeceksin ondan sonra!

Lakırtıynan olmaz: **Eeee!**
Yok öyle yok! Kolay değil!.
Kimseyi incitmeyen kırmayan dâima uzun ömürlü olur. Hadis var ben söylemiyorum.
Varlıklı olan bir kimseyi kıskanma, bu sana üzüntü verir ona da sevinç.
Güler yüzlü bir adamdan zarar geleceğini sanma!.
Güler yüzlü bir kimse cennet ehliendir. Vallâhi de billâhi de!. **Rasûl-i Ekrem** haber veriyor.
Akraban da olsa bilgisizlikten eteğini çek!.
Çünkü vereceği sıkıntı sağlayacağı huzurdan daha beterdir.

Cennet kapısının anahtarının ismi **TAHAMMÜL** dür oğlum, tahammül anahtarı.
Merhâmet ve lütuf ile gönülleri kendine bağla!.
Kimseyi elinle dilinle incitme!.

İhtiyarlıklarında anana banana hürmet et!.
Gezdiğin zaman bile onları azarlama!.
Ömrün olursa sen de ihtiyarlayacaksın.
Annen seni kucağında büyüttü. Baban yıllarca yetiştirdi.
Güzel yüzlülük ve tatlılıkla onların kalblerini kazanmağa bak.
İşte iyi huylu olmak budur.

Öğrenici olmaktan zevk al. Kibir duyma!.
Ben şunu okudum, ben bunu okudum!.
Anlamadığını birine sor!.
Sora sora insan öğretmen olur oğlum.
Süpürgeci, gül suyu satan da insandır.

Efendim belediye süpürgecisi, eeeeheeee eheeee!

Eheeee eheeee! si yok o da insandır!.
Ama birisi gül kokar, birisi ceseden bilmem ne kokar.
Onlara aldırma!.
Vücûdunun içine düşman şeyi sokma!.
Düşman bir vücûda girdi mi bir samanla bir para!..

İyi kullar bir harâbede gömülü bulunan bir hazîneye benzer.
O gizli hazîneleri ara!.
Dolu memlekette nasıl yok yavvv!.
Sen dünyâyı boş mu zannediyorsun?.
Senin gözün kör diye herkesi de mi kör zannediyorsun?.
Dolu, dolu!..

Ne kadar çok cimri vardır ki sağlığında pâdişahlar gibi yaşamıştır.
Fakat öldükten sonra çocukları dilencilik etmiştir.
Kıtlığı düşünmeyecek olursa, kimse köylünün değerini kavrayamaz.
Köylü deyip geçme köylüler Hz. Âdemden kalma yâdigardırlar.

Üzerinden geçilen köprüye ev yapılmaz!
İster sevinçli, ister kederli ol bu ömür dâima bir rüzgâr gibi gelip geçecektir.
Bu iğreti saray kimseye kalmaz oğlum!
Herkes ondan eteğini çeker bir gün. Hepimiz bir gün gideceğiz.

Hâfız daha var mı çok. Ne kadar var, haaa?.

Daha zaman var Efendim!

Aziz Cemaat insan **ALLAH**ın bir mekânıdır. Mekân mekân.
Aslı ise insanın

Lâ mekân dır.

Bu dükkânı kapa, öteki dükkânı aç!
Selâmsız sabahsız çağrılmadan kimsenin yemeğine koşma!
Bilirsin, deniz kenarına gidenleriniz varısa ama gitti de böyle denize baktıysa yooo!.
Benim dediğim gibi bakmadıysan, gine git bak!.
Deniz köpüklenir, örtülür böyle, köpüğü ileri sürer dalga.
Sonra köpüğü çeker açılır kendini gösterir.
Deniz kenarına git de bunu seyret et, bunda çok işler var.

Efendim birine sorarım!.

Aslan gibi avını kendin ara kendin, başkasına ısmarlama!..

Biz burda her zaman bir şeyler mırıldanıyoruz şurada, aklımızın erdiği kadar.
Dedikoduyu bırak, dedikoduyu bırak!.

Herkes eline bir asâ alır, herkesin eline bir asâ alır. Baston bilmem ne alır ama.
Mûsâ da alır eline, senin elin nerede Mûsânın eli nerede?.
Pâdişah sabaha kadar mûsikî faslı yaptırır.
İşr ü nişret, içkiler kıyâmet eder.
Sarayın önünden geçenin, derenin içindeki kurbağaların sesinden haber yoktur.

Sözlerimizden mânâ çıkar, onu deş deş!.
Dedikodu için değil, gönlün için lakırtı söylüyoruz biz!.

Az çoğa, bir yudum su göle, bir avuç tâne büyük bir harmana delâlettir.
Yağmur çemenlere ne yaparsa aha ben aha bu kısık nefesimnen de senelerdir onu yapmak istiyorum müminlere.
Sözlerimiz kaybolmaz oğlum. Bu cihan bizdardır.
Bizim yaptıklarımızın hepsi sestir.
Seslerin aksi yine bizim tarafımıza gelir, **KULAK** bulamazsa!.

İki tâne kamış da aynı sulak yerde yetişti.
Birisinin içi bomboş kaval oldu.
Ötekinin içi şekerle dolu, şeker fabrikasında.

Geceleyin zindandakilerin zindandan haberi yoktur, gece olduğu için.
Kuş havada uçar, gölgesi de yerde uçar.
Anlarsan anla, anlamazsan ne yapayım ben?..

Her **SIRR** çözülür, her sırr!.

Sırr vardır! derler.

Felan sırr, felan sırr!

Yetmiş bin perde, seksen bin perde!

Hep söyleriz: **Allah perdelerin arkasında gizlidir!**

Her sırr çözülür oğlum sırr.
Sırr, zâten tahammül hudûduna henüz girmeyen şeydir.
Ona tahammül, onu alabilmek temizliğine kavuşmak gerek.
O zaman sırrlar çözülür.

Fe ilâ RABBike ferğab.

Sen o temizliğe gel, sen temizlendikçe perdeler açılır.
O kez diyor ki: **Gelsin perdecı açsın bilincimi!**

Ulan perde yok, perde yok, temizlik var!.
Yara bile olmadan değilmez.

Gider: **Daha olmadı siyah merhem koy, bıçak vuracağım!**
Taze fidan git gide çürür!..

Bunlar silah zoruyla öğrenilmez oğlum.
Kulluk yap, saçma sapan söyleme!.
Eğer illetine de kapılma! dedim haaa!.
Şöyle olacak, böyle olacak!
Kes at şunu!.

Hırsın, tamahın, gıybetin, dedikodun kalkmazsa sırrı öğrenemezsin.
Hastalığın iyi olmazsa dilinin tadı gelmez zâten.

Zâten: **Âdem oğlu dilinin altında gizlidir!** demiştir (İmam Ali keremullahi veche)

Dil, can kapusuna benzemez.

Efendim şöyleyim!..

Oğlum koçun gölgesi kurban olmaz.
Güneş var. Komşunun koçunun kelle şeyini (gölgesini) vura!.
Yok öyle şey yok!.

Dünyâ da bir çok faydalı şey var, bir çok da faydasız şeyler var.
Mesela şehidlik; mümin için hayat, münâfık için ölüm ölüm, çürüme!.
Sizin için ölüm, **ALLAH**ın huzûruna görerek gitmek.
Şimdi de huzûrundayız amma görmüyoruz.

Başkası için: **Eheeee çürüdü!**
Zâten çürümüşsün sen. Zâten gübresin!.

Şekeri öküzün önüne koy!
Al Balkay şekercisinden. Envâi çeşit, çikolatalı filan.
Öküz bakar ona, döner bu tarafa bakar.
Öküznen eşşek şekerden ne anlar?..
Her canın başka gıdâsı vardır.

Onlar rızıklandırılır âyeti var hanı onlar şehidler içindir.
O gıdâ, ağızla alâkası yok. Tabak mabak yok orda. Başka gıdâ o!.

Girer bazı Müslümanlar salakça olur: Eheeee yemek ye!

Ulan yemek yok orada yemek yok!
Öyle çatalnan yenecek yemek yok!
Öyle çatalnan yenecek yemek yok!. Başka türlü yemek!

Elini attı mı hazır dağda kızarmış köfte hazır! Yok öyle bir şey!.

Gönül her DOSTtan bir gıdâ alır.
Her iyilikten bir lezzet alır.
Bütün varlıklar bu bahçede yayılırlar.
Burak olsun, arap atı olsun, eşşek olsun hepsi buradadır.
Fakat bu hareketlerin bir temizleme olduğunu görmeyen her an bir mihrâba, her an şeye çevrilir.

Şurda bir adam varıdı aman efendim, heee elini öpeyim!.

Ulan ondan geç! Haydi öteye!
Bunlar münâfıktır oğlum!..
Tuttu mu öküz gibi bir yere git oğlum.
Sen devam edersen o adam bile öküz olsa, senin devâmından ALLAH onu deve yapar yavvv!.

Nerede bir çıplak sefil görürseniz düşmüş bir adam muhakkak bir KÂMİL insandan kaçmıştır, bunu unutmayın haaa!..
Nerede bir sefil düşkün, tereddüt içinde bir insan görürseniz muhakkak bir Kâmile tesâdüf etmiştir. Ondan haberi yokken kaçmıştır.

Buğday ekersen buğdaynan saman alırsın.
Saman ekersen, ne buğday alırsın, ne de saman oğlum.
Öyle insanlar kendiliğini delilik süsüne verdi mi, imkânı yok onu melek bile göremez!..
Rüzgâr esti mi toz karışır gider
Rüzgârı göremezsin rüzgâr, tozu kendine perde yapmıştır.

Herif demiş ki : Halkın şerrinden bir bucağa sığındık. Akıllılardan utandık da divâne olduk!. demiş.

Köpeğe insan huyu geçerse; köpek çoban olur, sürüyü korur.
Ârif huyu geçerse, Ashâb-ı Kehften olur.
Hanı yaprak üstüne, bayrak üstüne işlenmiş aslanlar vardır, aslan resimleri.
Hareketleri rüzgârdandır onun!..
Nakış, Nakkaşla hiç boy ölçüştürebilir mi oğlum?.

Hintlinin birisine ayna vermişler bakmış demiş: Bu ayna siyah gösteriyor insanı,

kara gösteriyor!

Atmış yakmış aynayı!.

Ayna şâhiddir burda.

Şâhidi zindana atmak nerede görülmüştür acaba?..

Oğlum, en netîcesi bunun su ile yağı karıştırırsan kandil ışık vermez.

Irmak içinde kuru kerpiç arayanlardan değilim ben haaa!.

Lakırtıya dikkat et!.

Su ile yağı karışırsa kandil ışık vermez!.

Öyle böyle şeeey yok yok yok!.

Hikmet müminin kaybolmuş malı olduğundan kimden duyarsa inanır.

Her ümmetin gönlünde HAKKtan bir tad vardır.

Peygamberler dıştan seslendi mi, ümmetin içinden bu canı secde eder.

Çünkü Can Kulağı âlemde hiçbir kimseden böyle bir ses işitmemiştir.

Eserin hepsi ölçeğe benzer. Ölçek ölçek!.

Kile âleti mi?

Mânâ içindeki harf, dânelerdir a oğlum!.

Kileyi havaya vermezler. Akıllı kişi dâneyi alır.

Ölçek var mı yok mu ona bakmaz!.

Körlerin zâten taşlık yerde düşmeleri gâyet tabidir.

Şu secdeye kapananları var ya hepimiz, gönlümüz ALLAHın ucunu tuttuğu bir merdivendir oğlum.

Ve her basamağında bir Rasûl bulunur. İşte o basamakları çıkmak lâzımdır.

Bak cübbe siyah, şey siyah. Kâbe örtüsü siyah, Gece siyah.

Siyah deyip de geçme siyah ırk da var.

Siyah, ALLAHın imzâ mürekkebidir oğlum, imzâ mürekkebidir!.

Bak saçları ağarıyor insanın.

Bu ağarmak: İmza siliniyor, kendine gel! İçindeki evrakı oku! demektir.

Ama bazısının da saçı hiç beyazlamaz!.

Bir gün beyazlar oğlum. Beyazlamayanın saçı siyah olur.

Bu böyle, ister inan ister inanma!.

Kılıç kesmekten utanç duymaz!

Ben söylerim oğlum!.

Bir adam senin baban olur: Babamdır! dersin.

Amma baban amma oğlum, başka birisinin de oğludur unutma!.

Ahh! deyin Ahh ahh!..

Sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz zamânında sahâbeden en genç birisi, mescidden çıkıyormuşlar.

Yirmi beş yaşlarında

Hep koşarmış Medîne sokaklarında, mübârek çocuk, namaza hep çabuk erişir!.

**Câmiye herkesten evvel girer, herkesten evvel çıkarmış.
Bir gün sabah namazına gidiyorlar.**

**Namaz kılınmış hemen herkesten evvel çıkmış.
Sahâbelerden yaşlı bir zât da geliyor, bunu görmüş.
Ebu Humeyr ismi bu çocuğun, Sahâbe ALLAH şefaata nâil eylesin!.**

Yâ Humery demiş namaz kılındı mı? demiş.

Demiş emmi demiş. Namaz kılındı. Rasûllullah selâm verdi. Dua etti. Çıkıyoruz câmiden! demiş.

O yaşlı sahâbe: Yaaaaaaaah!.

ağzından bir duman...

Duman çıkar mı?

**Ulan çıkar niye çıkmasın. Soğukta huhhh! ediyoruz.
At bile çıkarıyor niye çıkmasın?.**

Hemen itiraz: Duman çıkar mı?

**Çıkar!. Gaz da çıkar, duman da çıkar, oksijende, karbondioksit de çıkar,
göremediğin şeyler de çıkar!.
Yılan çıkar, neler çıkar. Her şey çıkar.**

ALLAHın mâbedi burası, neler diyorsun sen.

Emmi demiş o kadar üzülme!

Vaaaayy! demiş ihtiyar adam kan kokusu gelmeğe başlamış.

Ebu Humeyr acımış adamcağıza: Amuca demiş o kadar üzülme! demiş.

Şu aaahınan vaaahını ver bana ben namazı verdim sana! demiş.

**Çok dikkat edin aziz cemaat!.
Verdim gitti! demiş ihtiyar.**

**Vermiş, İhtiyar. Rahat etmiş namazını...
Eskiden namazları da birbirine verebilirlerdi.
Şimdi hiçbir şey verdikleri yok. Çünkü verecek bir şeyisi yok ne versin.
O gece rüyâsında görmüş kendisini.**

Demişler: Bak şurası Rasûllullah sallallâhu aleyhi vessellem sidre-i a'lâ daki köşkü demişler.

Ne köşkü?

Ulan köşk be, bildiğin köşk, saray.

Nasıl?

Yarın görürsün. Acele eden varısa namazdan sonra ölsün gine görür.

Birisi dedi ki: Ben acele edeceğim!

Geber de gör! dedim.

Birisi: Ben biran evvel görmek istiyorum! dedi fî târihinde.

Anlattık anlattık da büyük Câmi de ashâbımı bozdu:

Geber de gör be! dedim ben.

Mahşer dedi ama gebirirsem! dedi gine itiraz ediyor.

Geberirsem mahşer olur!

Geberenlere hemen gösterirler. İslâm'lara mahşerde görükür! dedim. Sustu.

Rüyâsında görmüş ki yanında köşkü.

Ebu Humeyr uyanmış sabahtan.

Namazdan sonra Rasûllullahın yanına gidiyor. Soracak.

Rasûllullah: Taal Yâ Humeyr demiş. Gel Humeyr. Sen demiş şu aah vaaahı aldın ya demiş aaahın hürmetine Cenâb-ı ALLAH sana o köşkü verdi! demiş

Halvanî Hazretleri bir gün uyuya kalmış.

Ezan okunuyor gelmiş birisi:

Yâ Halvanî, Yâ Halvanî demiş. Ezan okunuyor namaza kaldırıdım seni! demiş.

Teşekkür ederim! demiş.

Bi de bakmış ki gelen İblis, Şeytan!.

Şeytan görülür mü?

Görülür ya.

Sen gördün mü?

Gördüm, gel ben her gün göstereyim şeytanı.

Yavv sen bu iyiliği yapmazsın bana! demiş.

Yok demiş geçiyordum burda mışıl mışıl uyuyordun! demiş.

Seni zâten kandırmağa imkan yok. Onun için kaldırdım seni demiş.

Hele hele demiş senin bunda bir iş var.

Olur du olmaz dı demiş:

ALLAH aşkına söyle be! demiş.

Şeytanın da ALLAH'ı ALLAH . Vazîfesi başka.

Demiş: Yâ Halvan demiş sen namazı kaçırıydın bir aaah çekecektin ya demiş o aaah bu namazdan daha kıymetli olduğu için kıskandım da seni namaza kaldırdım! demiş.

O aaah yok mu oğlum: Aaah Yâ RABBİ!

Bir de göz yaşı geldi mi amaaan!..

**Hem pencereden bak: Aaaah!
Yok öyle değil öyle pencereynen değil bu iş.**

Hem duâ ediyor: Mehmet kapıyı ört, Allahumme salli ala Muhammedin seyyidinâ Muhammed! Mehmet kapıyı ört. Soğuk geliyor!

Ulan o duâ değil, o soytarılık!..

Her an Cenâb-ı Peygamber bu işin farkındadır.

**(Hâfız ne kadar var oğlum. Geliyor mu?.
Az kaldı kalmadı vakıt!)**

Ağalar şimdiden sonra kurban kesin! demiştin.

Kurban çok büyük iş.

Bundan beş yüz altı yüz sene evvel.

Molla Câmi Hazretlerinin Nefâhât-ul-Ünsün son kısımlarında yazar.

Molla Câmi bu zâta yetişmiş.

Zamânında Fıdda isminde bir mübârek kadın var.

Fıdda Fıdda, gümüş demek Arapça Fıdda.

Üç tâne çocuğu var bir de kocası var.

Bir kulubeleri var bunların altında hasır bile yok.

Zencinin biri bir kuzu hediye etmiş.

Bunlarda büyütmüşler bunu.

Onun yünü gâyet güzelmiş hayvanın bu yünü satarmışlar sene de iki kile bu yünnen arpa almışlar.

Her gün de sütü verirmiş.

Birer fincan çocukları içermiş bundan da birer parça yermişler.

Bir gün böyle Kurban Bayramı, Ârife günü.

Fıddanın kocası demiş ki:

Yâ Fıdda demiş biz ALLAHa namazdan başka bir şey yapamıyoruz demiş. Borcumuz. Hediye gönderemiyoruz! demiş.

Kurban hediyedir ibâdetten ziyâde. İbâdet ama hediye.

Gel şu demiş hayvanı keselim! demiş.

**Efendi demiş ALLAH biliyor ya bizim kurban kesecek durumumuz yok.
Çocuklar ağlar. Bunnan geçiniyoruz. Ayağını öpeyim Efendi demiş kesmeyelim!
demiş.**

Birde şimdi karılar: Efendim hııır hııır hııır herif yok yok yok!.

Bak mübârek kadına bak:

Kesmeyelim ayağını öpeyim! demiş.

Peki Fıdda kesmeyelim canım! demiş.
Akşam üzeri bir sâil gelmiş eve.

Sâil: Fe emmel yetîme fe lâ takher. Ve emmes sâile fe lâ tenher. Var ya ordaki sâil, dilenci değil oğlum dilenci değil!.

Böyle burdaki dilenciler: Fe emmel yetîme fe lâ takher. Ve emmes sâile fe lâ tenher. âyetini ağzına almasınlar!.

O bildiğin sâil değildir: ALLAH celle celâluhudan başkasına ölse yüzünü elini çevirmeyen adam demektir sâil.

Böyle bir adam gelmiş oraya.
Demiş ki: Üç gündür kızım, acım demiş. ALLAH rızâsı için bana bir şey verin! demiş.
Almışlar içeriye. Yok bir şey.

Bu sefer Fıdda kocasına demiş ki: Bu adam geldi koyunu kes! demiş.

Kadına bakın!.. Yarım saat evvel: Kesme! diyor, şimdi?.

Adam almış: Yalınız çitin arkasında kes demiş. Çocuklar görüp de ağlaşmasınlar!

Adam bıçaknan almış şeyin arkasına giderken,
Bu taraftan çitten aynı koyun hooop! atladığı gibi Fıddanın yanına gelmiş.
Elini yalıyor. Koyun yalar...

Fıdda demiş ki: Herhalde demiş kaçtı heriften! demiş.

Dönmüş çitin arkasına bakmış ki herif çoktan koyunu kesmiş, yüzüyor.
Molla Câmi der ki: Ben bu koyunu gördüm! der.

Bu koyun 22 sene muammer olmuş, bu ikinci gelen koyun.
Biri gitti ALLAH birini gönderdi.

Bu koyunu gördüm dedi yirmi iki sene muammer oldu günün her saatinde ALLAHa kasem ederim ki istediği zaman süt verirdi diyor

Bunun sütünden ben de içtim. ALLAHa kasem ederim ki sütü bal tadında idi! diyor.

Aha buyur!..
O halde kes sesini!...
ALLAH cümlemizi bu günlere nasib-i müyesser eyleye.

KELİMELEER:

Riyâzât: (Riyazet. C.) Nefsi terbiye maksadıyla az gıda ile geçinmek, nefsinin hevesattan men' ile faydalı fikir ve işle meşgul olmak.

Müstakar: (Karar. dan) Karar bulan, bir yerde sâbit ve sâkin olan. Kararlı. Karargâh. Durulan yer.

Hazîne: Defîne. Kıymetli şeyleri saklayacak sağlam yer.

Harâbe: Harab yer. Şehir veya ev yıkıntısı. Perişan yerler.

Yâdigar: Hâtıra. Bir kimseyi veya bir şeyi hatırlatan.

Mekân: (Kevn. den) Yer. Durulan yer. Ev, hâne, mesken. Mahal.

Âsâ: Asa, (Asâ. C.) Değnekler, sopalar, bastonlar.

Fasl: Aynı makamda çalınan şarkı.

İşr ü nüşret: İşret ü nüşret İçki. Alkollü meşrubat. İçki içme. Alkollü içki kullanma.

Çemen: Yeşil ve kısa otlarla kaplı yer, çimen. Ağaç ve çiçekleri olan yeşillik, çayır. Pastırmaya konulan bir çeşit ot.

SIRR: Gizli hakikat. Gizli iş. Herkese söylenmeyen şey. Müşâhedetullah'ın mahalli bulunan kalbdeki lâtife. İnsanın aklının ermediği şey. ALLAH'ın hikmeti.

Sırrını kimseye fâş etme sırrın fâş olur.

Sen kendi sırrını saklayamazsan

El sana nasıl sırdâş olur.

Tesâdüf: Rastgelme. Bir şey kendiliğinden olma. Tedbirsiz meydana gelme.

Hikmet: İnsanın, mevcudatın hakikatlerini bilip hayırlı işleri yapmak sıfatı.

Hakîmlik. Eşyanın ahvâlinden, hârici ve bâtini keyfiyetlerinden bahseden ilim.

Nefehât-ul-Üns: Molla Câmînin manzûm ve mensûr pekçok eseri vardır. Bunlardan birisi de Nefehât-ül-Üns min Hadarât-il-Kuds: Bu eserini, Abdullah-ı Ensârînin Tabakât-ı Sûfiyye adlı kitabına ilâveler yapmak sûretiyle meydana getirmiştir. Farsça olan eserde, altı yüz dört velînin hayâtı ve menkıbeleri anlatılmaktadır.

Fıdda: Gümüş.

Mâbed: (Mâbet) (İsm-i mekân) İbadet edilen yer. (Mescid, câmi gibi).

Sâil: (Sual. den) Dilenci. Fakir. Soran. İsteyen. Akan, seyelan eden.

Nasib: Pay, hisse, kısmet. Bir kimsenin elde edebildiği şey.

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

ÂYETLER:

فَارْغَبْ رَبَّكَ وَإِلَى

"Ve ilâ RABBike ferğab:

Yalnız RABBine yönel.

(İnşirâh 94/8)

يُرْزَقُونَ رَبِّهِمْ عِنْدَ أَحْيَاءِ بَلَى أَمْوَاتًا اللَّهُ سَبِيلٌ فِي قُتِلُوا الَّذِينَ تَحْسَبَنَّ وَلَا

" Ve lâ tahsebennellezîne kutilû fî sebîlillâhi emvâtâ(emvâten), bel ahyâun inde RABBihim yurzekûn(yurzekûne).:

ALLAH yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; RABBleri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

(Âl-i İmrân 3/169)

رَتَّقَهُ فَلَا الْيَتِيمَ فَأَمَّا
تَنْهَرُ فَلَا السَّائِلَ وَأَمَّا

" Fe emmel yetîme fe lâ takher. Ve emmes sâile fe lâ tenher.:

Öyle ise amma yetîme kahretme ve amma sâili azarlama (Duhâ 93/9-10)

HADİSLER:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem:

"Hikmet, Müminin kaybolmuş, yitik malı gibidir. Onu nerede bulursa almaya daha hak sahibidir."

(Aclûni, Keşfu'l Hafa, c.1/363.h.n 1159, c.2/68 h.no: 1766)

Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem:

"İlim, bilgi Çin'de dahi olsa gidiniz, alınız, öğreniniz."

(Aclûni, Keşfu'l Hafa, C.2/44 H.No, 1665)

Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem:

Hikmetin başı ALLAH korkusudur.

(Münâvî, III, 574. Münâvî hadisin sahih olduğunu belirtmektedir.)

Ben söylerim oğlum!.

Bir adam senin baban olur: **Babamdır!** dersin.

Amma baban amma oğlum, başka birisinin de oğludur unutma!.

Ahh! deyin **Ahh ahh!..**

Sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz zamânında sahâbeden en genç birisi, mescidden çıkıyormuşlar.

Yirmi beş yaşlarında

Hep koşarmış Medîne sokaklarında, mübârek çocuk, namaza hep çabuk erişir!.

Câmiye herkesten evvel girer, herkesten evvel çıkarmış.

Bir gün sabah namazına gidiyorlar.

Namaz kılınmış hemen herkesten evvel çıkmış.

Sahâbelerden yaşlı bir zât da geliyor, bunu görmüş.

Ebu Humeyr ismi bu çocuğun, Sahâbe **ALLAH** şefaata nâil eylesin!.

Yâ Humery demiş namaz kılındı mı? demiş.

Demiş emmi demiş. Namız kılındı. Rasûllullah selâm verdi. Dua etti. Çıkıyoruz câmiden! demiş.

O yaşlı sahâbe: Yaaaaaaaah!.

ağzından bir duman...

Duman çıkar mı?

Ulan çıkar niye çıkmasın. Soğukta huhhh! ediyoruz.
At bile çıkarıyor niye çıkmasın?.

Hemen itiraz: Duman çıkar mı?

Çıkar!. Gaz da çıkar, duman da çıkar, oksijende, karbondioksit de çıkar, göremediğin şeyler de çıkar!.

Yılan çıkar, neler çıkar. Her şey çıkar.

ALLAHın mâbedi burası, neler diyorsun sen.

Emmi demiş o kadar üzülme!

Vaaaayy! demiş ihtiyar adam kan kokusu gelmeğe başlamış.

Ebu Humeyr acımış adamcağıza: Amuca demiş o kadar üzülme! demiş.

Şu aaahınan vaaahını ver bana ben namazı verdim sana! demiş.

Çok dikkat edin aziz cemaat!.

Verdim gitti! demiş ihtiyar.

Vermiş, İhtiyar. Rahat etmiş namazını...

Eskiden namazları da birbirine verebilirlerdi.

Şimdi hiçbir şey verdikleri yok. Çünkü verecek bir şeyisi yok ne versin.

O gece rüyâsında görmüş kendisini.

Demişler: Bak şurası Rasûllullah sallallâhu aleyhi vessellem sidre-i a'lâ daki köşkü demişler.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-42

RABB'LERİNE BAKARLAR

(Profesör Doktor Münir Derman Beyin 3 Nisan 1967 senesi Pazar günü Tekke Câmiinde yapmış olduğu ders.)

Aziz Cemaat Kurân-ı Kerim'de Cenâb-ı HAKK bir âyet-i kerîmede: Ve vucûhun yevme izin bâsırah(bâsiratun).

Îlâ rabbihâ nâzırah (nâziratun). buyurmuştur.

vucûhun yevme izin bâsırah alnı nâsiyesi temiz olanlar,

Îlâ rabbihâ nâzırah (nâziratun) ALLAHını göreceklerdir.

Cennetten görülecek Cenâb-ı ALLAH

Peki bize bizden yakîn olan Hablil- verid den daha yakîn olan ALLAHı sinema perdesi gibi başka yerde mi seyredeceğiz?

Bu âyet-i kerime nedir?

**Çok dikkatli olun. Bunları bir yerde dinleyemezsiniz!.
Siz nurlu insanlar da radyo iyi, benim piller iyi alıyor da size söyleye biliyom benim de bildiğim yok, ALLAH bize bizden yakın Ve vucûhun yevme izin bâsırah (bâsiretun).
İlâ rabbihâ nâzırah (nâziretun). Cennetten görülecek. Cennette değil!.**

Cennet dedi mi cennette mekân verimiz O na.

Bu ne demek. Nasıl olur bu şey? Bi öyle diyor, bi böyle diyor. İnsan çıldırır!

**Çıldırmaz mümin. Çıldırma diye bir şey yoktur.
Vücûdunda bozukluk olan akıl çıldırır.
Burda şimdi biraz durun!.**

**Cenâb-ı ALLAH celle celâluhu; çocuk, ana rahmine düşüp de doğacağı zaman ALLAH herkese kendi ayn sıfatından, ilim sıfatından, akıl sıfatından bir avuç verir.
Diyelim bunu bir okka. Çocukta bir okka akıl var.
Ömrünün sonuna kadar bir okkadır o.**

**Çok dikkat buyurun aziz cemaat!
ALLAH rızâsı için çok dikkat buyurun!.
Anlatırken çok güçlük çekiyorum çünkü.
O bir okka akıl ölümüne kadar devam eder insanın.
Ne bir gram eksilir, ne bir gram fazlalaşır.**

Şimdi aklımıza diyeceksiniz ki: Bâzısı salak oluyor. Bâzısı deli oluyor. Bâzısı çok akıllı oluyor!

**Onları sormayın kendi kendinize.
Ben anlatayım onlar uçup gidecek kafanızdan.
Vücud büyümeye başladı mı akıl ve fikir, vücûdundan büyüme çağı teşekkül etti mi fışkıрмаğa başlar.
Bir goncanın içinde, gülün içinde koku var her şey var.
Fakat gonca tamâmıyla olmadan açılmaz, açılmaz.**

**Şurada bir radyo makinemiz var iki dalgalı iki tâne ampülü var.
Ankarayı dinliyoruz Eskişehir!.**

**Beş altı tâne onun ampûlu olacak ki Amerikayı da dinleyelim.
O halde o aklın işlemesi için vücûdun büyümesi tekâmül etmesi lâzımdır.
Küçücük bir delikli süzgeçten fışkıracak suyla, daha büyük şeyden fışkıracak su arasında fark vardır.**

**Vücud tekâmül ettikçe akıl da artık o vücûdun içinde kendi güzelliklerini göstermeğe başlayacak.
Onun için çocuğa mükellefiyet yoktur.**

Çünkü aklını zorlasa da yapacak hareketi yok.
Çocuk o noktayı kaldıramaz. Sen kaldırırsın.

Onun için hakiki Müslüman, mübârek yüzlü Müslümanlar ömrünün sonuna kadar
eğer Rasûlullahın dediği sıhhî kaideleri, Cenâb-ı ALLAHın buyurduğu işleri yaparsa
ölünceye kadar hastalık çekmez. Hastalık diye bir şey bilmez.
Ama efendim hastalık var. Âyet-i kerime tedâvi olunuz diyor?

Evet ben de biliyorum sen de biliyorsun.
Vücûdun böyle tam güzel hâle gelmesi için evdeki gülle yabanî gül arasında fark
vardır.
Altını temizlersin sularsın. Güneşe korsun. Soğuk havada dışarı alırsın.
İşte vücûdu da ALLAHın makarrı vücud.
Bu şah damarımızdan daha yakın.
Bunu güzel muhafaza edebilmek için, elinde tabancası olan ayda bir defa onu siler
yağlar.

Ampûlleri hanımler evde temizlerler.
Bilmem bayram geldi diye yerleri şey ederler.
Vücûdunu Peygamber Efendimizin buyurduğu şekilde hazırlayacaksın.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin, o mübârek âyetleri alıncaya
kadar ne bir kaç tâne ameliyat geçirdi.

Efendim Elem neşrah leke!

Evet evet.
Yatırdılar da bıçaknan açtılar onu.

Efendim öyle!.

Bıçaknan açtılar.
Ben açıyor insanın göğsünü: **Tık!.**

Felek nasıl açamaz.
Biz inanırız ama inanmayan onlar serseridir.
Bunlara bakma sen.
Bu tam tekâmül etmesi için Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellemi göndermiş
Cenâb-ı ALLAH.

Mekârim-i ahlâkı tamamlamaya geldim! demiş.
Mekârim-i ahlâk ne?

Önünü iliklemek değil ağız!
Önünü iliklemek değil!.

Vücûdun ALLAHın muhafazası. Mahfazası. O Mahfazada nasıl tekâmül ettirilir onu
öğrenmek için.
Sakal-ı şerîfi nasıl temiz bir yerde, **Kurân-ı Kerim** nasıl bir yüksekte saklıyorsak.

Haaa bunu saklamak için oğlum ne yapacaksın.
Bir, maddî elle tutulur, tartılır gözle görülür kısmını temiz tutacaksın.
Heee abdesti var, şunu var bunu var. Şu var bu var mesela.
İkincisi ruhî kısmını.

Evin burası temiz.

Ev ama ev çıplak olmaz. Masa olacak, koltuk olacak, halı olacak, rafı olacak, kütüphânesi olacak.

Vücûda **ALLAH**ı sokuyoruz.

Onun o mobilyası da ne biliyor musunuz?

Fazilet, gıybet etmemek, yalan söylememek, dedikodu etmemek.

Bunların neşv u nemâsı için de mîdeye haram sokmamaaaak!.

Haram sokmayacaksın. Sokmadı mı?

Vücut mükemmelen tekâmül eder.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem buyurduğu şekilde devam edersen ömründe hasta olmazsın.

Efendim ama bazen hasta oluyoruz.

Ya rûhumuz hasta olur ya cesedimiz hasta olur.

Rûhun nasıl hasta olur?.

Bir edepsizlik yaparsın uyuyamazsın ben niye bunu yaptım diye.

Yâhut bir dalaveren var.

Acaba polis beni tutacak mı, şunun bilmem nesini yap, dalavere ruhî hastalık.

Karakter hastalığı değil mi?

Efendim bende sinir var.

Ne siniri var be hayvan herif! Sinir minir diye bir şey yoktur. Hiddet yok!.

Maddî hastalık, nezle oldun, düştün kırıldın.

Kalb hastalığı oldun, şeker hastalığı oldun, tansiyon şu bu muhakkak maddî

bakımdan cezâ defterine İlahî cezâ defterine geçmeyen bir edepsizlik yapmışsındır.

Onu mahfazayı temizlemek için Cenâb-ı **ALLAH** veriyor.

Rûhun da da bir edepsizlik yapmışsındır.

Yaptı mı bunlar birikir.

Onun için bir hadis-i kudsi de: **El emrâzı hedâyâ-yı min Azze ve Celle lil-abîd : Hastalıklar maddî manevî olsun ALLAH tarafından kuluna verilen bir hediyedir.**

Hediye cezâ değildir.

Onu temizlememiz içindir.

Kedinin mîdesi bozulur gider bir ot yer. Koklar koklar o bulur otu. Bunun gibi.

Haaa şimdi maddî manevî temizliği yaptı mı?

Vucûhun yevme izin nâdırâh (nâdıratun)

olur oğlum, alnın temizlenmeğe başlar.

Efendim yaşlandı adam, bunadı. Akıl bunadı.

Muhakkak kafasındaki dimâ da telâfif ve tehâric vardır.

Arapça girinti çıkıntılar.

Yani kulak zarın olmazsa duymazsın. Onun gibi.

Aklını kullanacak madde bozuldu, madde.

Bozulduğu için adam bunamağa başladı.

Yoksa hani hepimiz bunasak, bunadı mı âhirete gitti mi?

Bunağa akli yoksa, sual sormazlar oğlum.

Hani bunama nerde?

Bunama cesedin bozuldu, radyon çalmıyor.
Makinanın civatası bozuk.
Bir koskoca motorda bir civata gevşedi mi motor **pam!** yapmağa başlar.
Onun için hakîki Müslüman hasta olmaz oğlum.
Güneş doğmadan kalkacaksın.
Az yiyeceksin!.
Hiddet etmeyeceksin!.
Şunu yapmayacaksın!.
Bunu yapmayacaksın!.

Vucûhun yevme izin nâdırâh(nâdıratun) alnın temizlenir.

Nâsiyenizi, içinizi dışı temiz olanlar demek.

Ve vucûhun yevme izin bâsirah(bâsiratun)

Nâsiyesi içi dışı temiz olan demek:

Fazilet doğruluk hasretleriyle vücûdunun bütün kötülüklerini iknâ edip tamâmen huzûra kabûle şâyan temizliğe varanlar.
Şah damarından insana yakîn olan ve Nûr-u Rasûlullah penceresinden ancak mâhiyeti anlaşılabilen HAKKı göreceklerdir! diyor.
Vücûhun kalbinin içinde Nûr-u Rasûlullah ın penceresi var.

O pencereye yanaşabilmek için: Ve vucûhun yevme izin bâsirah (bâsiretun) olmak lâzım.
Bu dediğim temizlikleri yapacaksın.

Câmiye bile girerken ayaklarımızı yıkıyoruz temizliyoruz.
Evine bile girerken ayakkabını çıkarıyorsun.

Heeee o pencere buğulandı mı gel aç haa dışarıda soytarı seyredeceksin.
Ahaaa bu gözlük buğulandı mı mendillen yapıyorum da.
Sen Nûr-u Muhammedinin sallallâhu aleyhi ve sellem penceresinden böyle:

Ben göreceğim!.

Gözünü yum. Fâreyi bile göremezsin.
Bâzı soytarı şeyler vardır şeyhlik yapar.
Murâkabeye dalar: Haaa görüyorum!.
Hiçbir şey göremez o. Burnunun deliğini bile göremez.
Madden nasıl yüzlerce amâliyelerden geçtikten sonra aziz cemaat içinde bulunan altın cevheri elle tutulur, gözle görülür hâle gelir.
Yakarsın onu. Altını göremezsin mâtende.
Gözle görebilmek için seksen türlü ameliyeden geçer.
Bize bizden yakîn olan HAKKı o zaman anlayacaksın.

O zaman müşâhede imkânına mâlik olabileceğiz.
Bu temizliği yaparsak.
Bana şah damarımdan daha yakın!
Haaa yakın tut yakın!.

Ohooooo kolay değil.
Gözün çapaklanıyor da şöyle göremiyorsun.
Haaa ben gözlüğü çıkardım mı hepinizi bulut karanlık görüyorum.
Hayır kolay mı o pencereden bakmak, en basiti oğlum.
Şu pencerenin camı olmasın.
Önünde de şeyi olmasın seni şuraya çıkarayım.
Şöyle tutarsın yanına aşağıya bakarsın.

Haaa: **Ben şunun üzerine çıkar tek ayak dururum!** der.
Onu on beş bin metre yukarıya çıkarır.
İnsan yere bile bakamaz.
İşte o pencere de öyledir oğlum. O pencerede öyledir.
Yanaşıyorsun senden sana yakîn olana yanaşıyorsun.
Bu cesed perde olduğundan nasıl ki altına karışmış; toprak, altının görünmesine mânî ise cesetteki pislikler de o pencerenin görünmesine mânîdir.
Onu idrak ve görmeğe vücut müsâit değildir.
Göz güneşe bakamadığı gibi vücut ile olduğumuz da **HAKKı** görmeğe tahammülümüz yoktur.

Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve kelleme hu rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyk (ileyke)

Beni göremezsin Yâ Musa.
ve lâkininzur ile'l-cebeli fe inistekarre mekânehu fe sevfe terânî

Bak cebele, cebel yerinde durursa görürsün.
fe lemmâ tecellâ rabbuhu li'l-cebeli cealehu dekan

Ve ALLAH nûrundan bir huzmeti şey etti.
Cebel eriyiverdi. Mûsa da hemen düşmüş bayılmış.
O pencereden seyretmek oğlum insanı çıldırttırır şey eder, yakar.
Yakmamak için oğlum maşası var.

Maşa ne?

Temizlik. Bak şunun aha şu insan yaptı bunu.
Şunun ben arasına bir küçücük sigara kağıdı koysan cereyan geçmez, işlemez?
İçimizden ne kadar pislikler var.

Efendim ben temizim!

Hepimiz temiziz ALLAHa şükür.
Ama bilmeden yaptığımız hatâlar var.
Bu günkü dünyâda ne kadar şey edersen et.
Akşama yetmiş beş kuruşa aldığımız ekmeğin içinde kim bilir ne kadar haram var.
Öküzünün hakkını verdi mi, değirmenci aldığı adama hakkını verdi mi? Herif abdestli mi yoğurdu...

Bu gün bir avuç ekmek bir öğünde yemek yemek helâl bakımından buradan Çukurhisara kadar yer altından tünel açmak kadar güçtür oğlum.

Cenâb-ı Peygamber buyuruyor bir hadisinde buyuruyor ki:

Kıtlık oldu mu? diyor.

Kıtlık nasıl?

Eski kıtlıklar olmaz oğlum.
Hani peksimet yerdik. Harb-i umûmî de ekmek.

Kıtlık şudur; üç paraya aldığımız ekmek yetmiş beş kuruş.
On paraya aldığımız yumurta uzak bir şey değil. Elli beş kuruş. Süt öyle. İşte daha kıtlık.
Senin var da alıyorsun benim yok alamıyorum.
On üç lira et vereceğe, nasıl alacaksın? İşte kıtlık bu.
ALLAHa kazancının zekâtı verilmedi mi Cenâb-ı Peygamber diyor kıtlık başlar.

Hastalık veba, tâun. Vebâ tâun yok ama tansiyon illeti var. Kanser var. Sinir hastalığı var. Şeker hastalığı var.
Tahul gibi. Zîna fazlalaştı mı dünyâda Cenâb-ı ALLAHın illetleri tahul ya da hastalıklar demektedir muhterem cemaat, aha ortada.

Gel de helâl lokma ye ağam hadi, hadi bakıyım.
Ama çamurlu suyu filitre eden âletler vardır ya oğlum.
Çamurlu suyu koyarsın altından göz yaşı gibi çıkar.
Haram olduğunu bildiğin hâlde değil de bilmediğin hâlde gelen harama secdeye başını koyanlarda bir filitre vardır.
O kadar korkmayın o temizler, temizler. O filitre temizler.

Ama o filitre nedir?

Yağma yok söylemem onu.

Biliyon mu?

Vallâhi biliyorum billâhi biliyorum.
Ama söylemem. Söyledim mi, o filitre vardır diye gel haram ye.
Ondan sonra benim başıma belâ. Yok öyle iş.

Neyse bir iki lafla. Eheeee, ihuuuu.

O halde bizimle Cenâb-ı ALLAH arasında bize bizden yakîn olan ALLAHı göremiyoruz.

Arasında bir şey var. Bir şey var arasında o hâlde.
Aha buna göre elini yum koy gözüne göremiyorsun beni.
Çünkü gözünen benim arasında elin var.
O hâlde bize bizden yakîn olan çok dikkat edin aziz cemaat.
Lakırtıya sığmıyor. Bize bizden yakîn olan Cenâb-ı ALLAHı göremiyoruz.

Ve vücûhun yevme izin bâsırah(bâsiratun).
Îlâ rabbihâ nâzırah (nâziretun)

Arada ne var?

Arada Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem var.

Muhammed Aleyhissalâtu vesselâm var.

O halde Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellemi memnun edeceksin.

Resmî geçitte, önde uzun uzun adamlar var.

Sen de kısa boylusun göremiyorsun. **Ulan çekil bu tarafa!** dersin yumruğu yersin!.

Azıcık bu tarafa gelde bende bakıyım! dersin: **Haaa buyur!** der de koltuğundan da kalkar.

Bâzı serseriler var.

Çölde bir Mehmet isminde biri gelmiş, milleti toplamış.

Pâdişahların bile altınlardan paralardan isimleri kazılır oğlum.

Bin üç yüz küsür senedir kazıyabilen var mı ismini?..

Kenedi'yi öldürdüler Amerika'da ne oldu?

Herkes gine oyununda, zimbirtısında şurada burada.

Gine evvelki sene Hindistanda Tac Mahal Câmisinde **Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem'in sakalından bir kıl kaybordu diye doksan milyon kişi birbirine girdi.

Kim bunu zorluyor. Kânun mu var bunun içinde?

Aha burası!

Onun için ağam göbek atın göbek!.

Bu devirde ki namaz kılabiliyorsunuz zilli zurnalı göbek oynayın, korkmayın!.

O hâlde **Rasûlullah**ta erimek, akmak erimeye, müşâhade etmeye, idrâk etmeye yol Rasûlullah ta erimek lâzımdır.

Rasûlu anlamaya da vücûdun şâibesi mânidir.

Nedir?

Edebsizlik etmek.

Emr-i Rasûlun yerine getirilmesi, ancak Rasûlu azıcık anlamağa vesîle olur. Onu da hakîkten anlayamazsın.

Vazifemiz bizim **yuminûne bil gaybi**

halkasına şeksiz şüphesiz girebilmek kahramanlığını kendimizde bulup ortaya çıkmanız en büyük hünerimizdir.

Ahhhha, kim sana hangi kânun diyor ki çık namaz kıl.

Vergi mi alıyorlar.

Aha işte o kahraman kılacak. Korkacak hiçbir şey yok.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz hadisinde buyuruyor ki:

Benden sonraki ümmetler ve ümmetim mesuddurlar" diyor.

Kâfir olsun dinsiz olsun, bilmem ne olsun.

Çünkü benden evvel ki ümmetlere Cenâb-ı **ALLAH**ın gazâbı; Lut Peygamberi, ne yaptı yerinen bir etti.

Mûsa, Bahr-i ahmere Mûsanın ümmetine cadde oldu, Firavuna mezâr oldu.

Nuh peygamber öyle.

O belâları Cenâb-ı **ALLAH** vermiyor benim ümmetime, benden sonra vermeyecektir! buyuruyor.

Halbuki bu gün Lût Peygamberin Sodom Gomore, Ad Kavminin yaptığı edebsizlikler, şimdiki edebsizliklerin yanında devenin kuyruğunu kaldırmasına benzer.

Bu hakikat maalesef.

Niye vermiyor?

Vermiyor!.

Her peygamber Rasûlluk tebliğ e geldiğ i zaman Cebrâil Aleyhisselâm ALLAH ile Rasûl arasında postacı.

Cebrâil Aleyhisselâm ALLAHın matbaasında basılmış murassa altın bir mektup, bir zarfa konmuş, bütün peygamberlere getirirler.

Âdeme getirdiler, Nûha getirdiler, hepisine.

Hepisi çok sıkıştığı zaman, Nuh çıkardı cebinden.

O bir satırı okudu: Yâ RABBİ bu dua hürmetine tûfanı ver!

dedi. Kün! emri çıktı, bitti. Tufan oldu.

Hz. Mûsa, Bahr-i ahmer'i yardı.

Îsâ şöyle.

Lût mahvetti ortalığı.

'ÂD Semûd kavimleri hepsi mahvoldular.

Rasûl, hepsi duâsını kullandı.

Sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz duâsını içini açmadan mübârek sağ cebine koymuştur.

Ceyb-i Rasûlu eymen 'e koymuştur.

Ceyb, cep demektir. Rasûl, Rasûl.

Eymen sağ cebine koymuştur.

Onnan âhirete teşrif etmiş tirler.

Unuttu mu Rasûlullah bunu?

Hâşââa!.

Kendisine unutturuldu mu?

Sümme sümme hâşââa.

Niye götürdü?.

Rahmetenlil- âlemîn!..

Mûsa Rahmetenlil- âlemîn değil, Îsâ Rahmetenlil- âlemîn değil Nuh Rahmetenlil- âlemîn değil, İbrahim Rahmetenlil- âlemîn değil, Âdem Rahmetenlil- âlemîn değil.

Bütün peygamberler Rahmetenlil- âlemîn değil Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Rahmetenlil- Âlemîndir.

Yarın orada, bütün milletler perîş an milletler.

Dinsizler, îmansızlar, günahkârlar hepsi, o alevler içinde Rasûlullahın mübârek kalbi hiç hiddet eder, hiç kin arar mı.

Mübârek gözlerinden, iki âlemi gören gözlerinden yaş gelip de Yâ RABBİ Sen bana şöyle bir mektup vermiş tin. Bunu şimdi duâ edeceğ im. Bütün insanları affeyle, mağfiret eyle.

Cehennemi kurut! demeyeceğini kim iddia edebilir.
Öyle bir Peygamberin ümmetisin ne korkuyorsun.

Abdulkadir Geylanî Hazretleri buyurmuş demiş ki.

Abdulkadir Geylanî, **Rasûlullah**ın karşısında halının üstündeki bir toz olmaz.
Biz de Abdulkadir Geylanî Hazretlerinin yanında öyle olamayız.

Vaazında diyor ki: Lev şefaatu ceddu Muhammedun letefeyte bi'n-nâri cehennemi tefleti: Benim ceddım Rasûlullahın şefaatı olmasa, ona kıymet vermesem, ben şöyle letefeyte bi'n-nari cehennemi tefleti şöyle dilinmen parmağımı ıslatır cehennemi söndürürüm! **diyor.**

Evet. Ahaaa ümmetiz. Ne korkuyorsun azîzim!
Ağla, başını secdeye koy. Sen büyüksün.

Görünmede hüner yok! demişler haaa.

Görünmeyi görmeden evvel görünmede hüner vardır.

Aha yuminûne bil gaybi bu.

Cehenneme inanıyor mu?

İnanıyoruz yaa!.

Cennete?

Ona da!
Bitti oğlum!..
Öldükten sonra öyle zâten yoktur.
Hanı karabatak gibi dalar biraz sonra çıkarız.
İşlem **tahtel- bahirdir** oğlum!.
Toprağa dalar öteden çıkarız.
Bu sapık insanlar öldü derler insana. Kalıp değiştiririz.
İnanıyor muyuz **yuminûne bil gaybi**. Gayba inananlar.

Yâ habibim sana bakıyorlar fakat seni göremiyorlar âyet-i kerîmesi budur işte.

Sırrların kapısı aralığından sana bir anahtar vereyim.
Bu söyleyeceğimi sor. Çabala, zorla bulmağa çalış!.
Bulamazsan bir şey sezmeğe gayret et!.
HAKKın konuşan dili, gören gözü **Rasûlullah** tır. Bunu bill!.
Haaa, ondan da sende parça var.

Sende **ALLAH** için konuşuyorsun. **ALLAH** konuşturuyor seni.
O halde bir hakikat olarak bir şeyi yalan söylersen sana senden yakîn olan **ALLAH**a töhmet bulmuş olursun.
Aha küfür bu!.

Yalan söylemek, yalan yok, Gıybet yok!.

Onu çözmeğe savaş.

Peki bu bir harbtır değil mi?

Rasûlullahı ama nasıl bulacağız?

Haaa bu bir harb bu harba girebilmek için.

Harb meydanına gideceksin.

Harb meydanına gitmeden evvel ikmâlini yapacaksın oğlum.

Hazırla gidelim. Silahını şöyle, o nasıl işte onu hazırlayalım.

KELİMELER:

Nâsiye: Çehrenin gösterişi, alın, yüz.

Şâyan: f. Münâsib, lâyıık, yaraşır.

Murâkabe: Kontrol etmek. İnceleyip vaziyeti anlamak. Teftiş etmek. Kendini kontrol etmek. İç âlemine bakmak. Gözetmek. Hıfz etmek. Beklemek. İntizar. Dalarak kendinden geçmek.

Tas: Kendisini tamamen nâfile ibâdet ve itaate vermek için mâbede kapanmak.

Ameliye: Ameller. işler. Bir bilginin iş olarak tatbiki. Tıb: Operatörlük. Cerrahlık.

Cebel: Dağ, yüksek tepe.

Harb-i umûmî: Cihan Savaşı.

Taun: Vebâ denen dehşetli bir bulaşıcı hastalık. Bu hastalıkta lenf bezlerinde hâsıl olan yumruların herbiri.

Müşâhade: Gözle görmek. Seyrederek anlamak. Seyretmek. Muâyene, kontrol.

Şâibe: Leke, kir. Süprüntü. Pislik. Kusur. Noksan. Hata. Eksiklik.

Şekk: Şüphe.

Sodom ve Gomore: "İlût ve İbrâhim devrinde, filistin diyârının türlü ahlâk bozukluklarıyla tanrı'nın gazâbına uğramış iki büyük şehirdir..

Murassa: Süslü. Kıymetli taşlarla süslenmiş. Sırmalı. Birbirine yanaştırılmış. Oturtulmuş.

Edb: İki mısra veya iki fıkrası birbiri ile aynı vezin ve kâfiyede olan söz veya beyit. Bir nevi yazı.

Okka: t. Eskiden kullanılan bir ağırlık ölçüsü. Dört yüz dirhem ağırlık. Okkiye. (Bak: Direm)

Mükellefiyet: Mecbûriyyet. Bir işi yapmağa vazîfeli oluş. Bir işi terk edememek hâli. Mükellef oluş.

Makarr: (Karar. dan) Karar yeri. Karargâh. Kararlı yer. Merkez. Pâyitaht.

Tekâmül: Kemâl bulma. Olgunlaşma.

Mekârim-i ahlâk: Hz. Muhammed'in (A.S.M.) ahlâkına ve onun sünnet-i seniyesine ittiba ve imtisâl edenlerin ahlâkı.

Mahfaza: (Hıfz. dan) Küçük kutu, kap. Zarf.

Telâfif ve tehâric: girinti çıkıntılar

Telâfif: Birbirine sarmaşmış bölük bölük nebatlar. Büklümler, kıvrımlar. Birbirine girmiş ve sarmaşmış vaziyette olma. Lif lif olma.

Mâhiyet: Bir şeyin içyüzü, aslı, esâsı. Bir şeyin neden ibâret olduğu, künhü, esâsı, hakîkatı. (Mâhiyet, hakîkatten daha umûmidir. Hakîkat, mevcûdatta, mâhiyet ise, hem mevcûdât hem ma'dûmatta müsta'meldir.) (L.N.)(İnsanın kıymetini tâyin eden, mâhiyetidir. Mâhiyetin değeri ise, himmeti nisbetindedir. Himmet ise, hedef ittihaz ettiği maksadın derece-i ehemmiyetine bakar. İ.İ.)

Murâkabe: Kontrol etmek. İnceleyip vaziyeti anlamak. Teftiş etmek. Kendini kontrol etmek. İç âlemine bakmak. Gözetmek. Hıfz etmek. Beklemek. İntizar. Dalarak kendinden geçmek.

Tas: Kendisini tamâmen nâfile ibâdet ve itaate vermek için mâbede kapanmak.

Kıtlık: Kaht. Kıtlık. Kuraklık. Kuraklıktan dolayı mahsulün yetişmemesi.

Teşrif: Şereflendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. Bir yere buyurmak.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Bahr-i Ahmer: Kızıl Deniz.

ÂYETLER:

نَاصِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ
نَاطِرَةً رَبَّهَا إِلَى
بَاسِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ

"Vucûhun yevme izin nâdirah(nâdiratun). İlâ rabbihâ nâzırah(nâziratun). Ve vucûhun yevme izin bâsırah(bâsiratun).

: Nice yüzler o gün ışılar, parlar, RABBlerine bakarlar! Nice yüzler de o gün ekşir pusarır.

(Kıyamet 75/22-24)

يُنْفِقُونَ رَزَقْنَاهُمْ وَمِمَّا الصَّلَاةَ وَيُقِيمُونَ بِالْغَيْبِ يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

"Ellezîne yuminûne bil gaybi ve yukîmûne's-salâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn (yunfikûne)

: Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan ALLAH yolunda harcarlar.

(Bakara 2/3)

HADİSLER:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem :

Ben, güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.

buyurdu.

(Hz. Ebu Hüreyre (r.a.) dan, Ramuz el-ehâdis, 245.7)

Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem :

El emrâzı hedâyâ-yı min Azze ve Celle lil-abîd :

Hastalıkların hepsi Azîz ve Celîl olan ALLAH ın kula verdiği hediyeleridir.

buyurdu.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-42

RABB'LERİNE BAKARLAR

(Profesör Doktor Münir Derman Beyin 3 Nisan 1967 senesi Pazar günü Tekke Câmiinde yapmış olduğu ders.)

Aziz Cemaat Kurân-ı Kerim'de Cenâb-ı HAKK bir âyet-i kerîmede: Ve vucûhun yevme izin bâsırah(bâsiratun).

İlâ rabbihâ nâzırah (nâziratun). buyurmuştur.

vucûhun yevme izin bâsırah alnı nâsiyesi temiz olanlar,

İlâ rabbihâ nâzırah (nâziratun) ALLAHını göreceklerdir.

Cennetten görülecek Cenâb-ı ALLAH

Peki bize bizden yakîn olan **Hablîl- verid** den daha yakîn olan ALLAHı sinema perdesi gibi başka yerde mi seyredeceğiz?

Bu âyet-i kerime nedir?

Çok dikkatli olun. Bunları bir yerde dinleyemezsiniz!.
Siz nurlu insanlar da radyo iyi, benim piller iyi alıyor da size söyleye biliyom benim de bildiğim yok,
ALLAH bize bizden yakın **Ve vucûhun yevme izin bâsırah (bâsiretun).**
İlâ rabbihâ nâzırah (nâziretun). Cennetten görülecek. Cennette değil!.

Cennet dedi mi cennette mekân verimiz O na.

Bu ne demek. Nasıl olur bu şey? Bi öyle diyor, bi böyle diyor. İnsan çıldırır!

Çıldırmaz mümin. Çıldırma diye bir şey yoktur.
Vücûdunda bozukluk olan akıl çıldırır.
Burda şimdi biraz durun!.

Cenâb-ı ALLAH celle celâluhu; çocuk, ana rahmine düşüp de doğacağı zaman ALLAH herkese kendi ayn sıfatından, ilim sıfatından, akıl sıfatından bir avuç verir.
Diyelim bunu bir okka. Çocukta bir okka akıl var.
Ömrünün sonuna kadar bir okkadır o.

Çok dikkat buyurun aziz cemaat!
ALLAH rızâsı için çok dikkat buyurun!.
Anlatırken çok güçlük çekiyorum çünkü.
O bir okka akıl ölümüne kadar devam eder insanın.
Ne bir gram eksilir, ne bir gram fazlalaşır.

Şimdi aklımıza diyeceksiniz ki: **Bâzısı salak oluyor. Bâzısı deli oluyor. Bâzısı çok akıllı oluyor!**

Onları sormayın kendi kendinize.
Ben anlatayım onlar uçup gidecek kafanızdan.
Vücut büyümeye başladı mı akıl ve fikir, vücûdundan büyüme çağı teşekkül etti mi fışkıрмаğa başlar.
Bir goncanın içinde, gülün içinde koku var her şey var.
Fakat gonca tamâmıyla olmadan açılmaz, açılmaz.

Şurada bir radyo makinemiz var iki dalgalı iki tâne ampülü var.
Ankarayı dinliyoruz Eskişehiri..

Beş altı tâne onun ampûlu olacak ki Amerikayı da dinleyelim.
O halde o aklın işlemesi için vücûdun büyümesi tekâmül etmesi lâzımdır.
Küçücük bir delikli süzgeçten fışkıracak suyla, daha büyük şeyden fışkıracak su arasında fark vardır.

Vücut tekâmül ettikçe akıl da artık o vücûdun içinde kendi güzelliklerini göstermeğe başlayacak.
Onun için çocuğa mükellefiyet yoktur.
Çünkü aklını zorlasa da yapacak hareketi yok.
Çocuk o noktayı kaldıramaz. Sen kaldırırsın.

Onun için hakiki Müslüman, mübârek yüzlü Müslümanlar ömrünün sonuna kadar eğer Rasûlullahın dediği sıhhî kaideleri, Cenâb-ı ALLAHın buyurduğu işleri yaparsa ölünceye kadar hastalık çekmez.
Hastalık diye bir şey bilmez.

Ama efendim hastalık var. Âyet-i kerime tedâvi olunuz diyor?

Evet ben de biliyorum sen de biliyorsun.
Vücûdun böyle tam güzel hâle gelmesi için evdeki gülle yabanî gül arasında fark vardır.

Altını temizlersin sularsın. Güneşe korsun. Soğuk havada dışarı alırsın.
İşte vücûdu da ALLAHın makarrı vücud.
Bu şah damarımızdan daha yakın.
Bunu güzel muhafaza edebilmek için, elinde tabancası olan ayda bir defa onu siler yağlar.

Ampûlleri hanımler evde temizlerler.
Bilmem bayram geldi diye yerleri şey ederler.
Vücûdunu Peygamber Efendimizin buyurduğu şekilde hazırlayacaksın.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin, o mübârek âyetleri alıncaya kadar ne bir kaç tâne ameliyat geçirdi.

Efendim Elem neşrah leke!

Evet evet.
Yatırdılar da bıçaknan açtılar onu.

Efendim öyle!.

Bıçaknan açtılar.
Ben açıyor insanın göğsünü: Tık!.

Felek nasıl açamaz.
Biz inanırız ama inanmayan onlar serseridir.
Bunlara bakma sen.
Bu tam tekâmül etmesi için Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellemi göndermiş Cenâb-ı ALLAH.

Mekârim-i ahlâkı tamamlamaya geldim! demiş.
Mekârim-i ahlâk ne?

Önünü iliklemek değil ağam!.
Önünü iliklemek değil!.

Vücûdun ALLAHın muhafazası. Mahfazası. O Mahfazada nasıl tekâmül ettirilir onu öğrenmek için.
Sakal-ı şerîfi nasıl temiz bir yerde, Kurân-ı Kerim nasıl bir yüksekte saklıyorsak.

Haaa bunu saklamak için oğlum ne yapacaksın.
Bir, maddî elle tutulur, tartılır gözle görülür kısmını temiz tutacaksın.
Heee abdesti var, şunu var bunu var. Şu var bu var mesela.
İkincisi ruhî kısmını.
Evin burası temiz.
Ev ama ev çıplak olmaz. Masa olacak, koltuk olacak, halı olacak, rafı olacak, kütüphânesi olacak.

Vücûda ALLAHı sokuyoruz.
Onun o mobilyası da ne biliyor musunuz?
Fazilet, gıybet etmemek, yalan söylememek, dedikodu etmemek.
Bunların neşv u nemâsı için de mîdeye haram sokmamaaaak!.
Haram sokmayacaksın. Sokmadı mı?
Vücud mükemmelen tekâmül eder.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem buyurduğu şekilde devam edersen ömründe hasta olmazsın.

Efendim ama bazen hasta oluyoruz.

Ya rûhumuz hasta olur ya cesedimiz hasta olur.
Rûhun nasıl hasta olur?.
Bir edebsizlik yaparsın uyuyamazsın ben niye bunu yaptım diye.

Yâhut bir dalaveren var.

Acaba polis beni tutacak mı, şunun bilmem nesini yap, dalavere ruhî hastalık.

Karakter hastalığı değil mi?

Efendim bende sinir var.

Ne siniri var be hayvan herif! Sinir minir diye bir şey yoktur. Hiddet yok!.

Maddî hastalık, nezle oldun, düştün kırıldın.

Kalb hastalığı oldun, şeker hastalığı oldun, tansiyon şu bu muhakkak maddî bakımdan cezâ defterine ilahî cezâ defterine geçmeyen bir edebsizlik yapmışsındır.

Onu mahfazayı temizlemek için Cenâb-ı ALLAH veriyor.

Rûhun da da bir edebsizlik yapmışsındır.

Yaptı mı bunlar birikir.

Onun için bir hadis-i kudsi de: El emrâzı hedâyâ-yı min Azze ve Celle lil-abîd : Hastalıklar maddî manevî olsun ALLAH tarafından kuluna verilen bir hediyedir. Hediye cezâ değildir.

Onu temizlememiz içindir.

Kedinin midesi bozulur gider bir ot yer. Koklar koklar o bulur otu. Bunun gibi.

Haaa şimdi maddî manevî temizliği yaptı mı?

Vucûhun yevme izin nâdirah (nâdiratun)

olur oğlum, alnın temizlenmeğe başlar.

Efendim yaşlandı adam, bunadı. Akıl bunadı.

Muhakkak kafasındaki dimâ da telâfif ve tehâric vardır.

Arapça girinti çıkıntılar.

Yani kulak zarın olmazsa duymazsın. Onun gibi.

Aklını kullananacak madde bozuldu, madde.

Bozulduğu için adam bunamağa başladı.

Yoksa hani hepimiz bunasak, bunadı mı âhirete gitti mi?

Bunağa akli yoksa, sual sormazlar oğlum.

Hani bunama nerde?

Bunama cesedin bozuldu, radyon çalmıyor.

Makinanın civatası bozuk.

Bir koskoca motorda bir civata gevşedi mi motor pam! yapmağa başlar.

Onun için hakîki Müslüman hasta olmaz oğlum.

Güneş doğmadan kalkacaksın.

Az yiyeceksin!.

Hiddet etmeyeceksin!.

Şunu yapmayacaksın!.

Bunu yapmayacaksın!.

Vucûhun yevme izin nâdirah(nâdiratun) alnın temizlenir.

Nâsiyenizi, içinizi dışı temiz olanlar demek.

Ve vucûhun yevme izin bâsirah(bâsiratun)

Nâsiyesi içi dışı temiz olan demek:

Fazilet doğruluk hasretleriyle vücûdunun bütün kötülüklerini iknâ edip tamâmen huzûra kabûle şâyan temizliğe varanlar.

Şah damarından insana yakîn olan ve Nûr-u Rasûlullah penceresinden ancak mâhiyeti anlaşılabilen HAKKı göreceklerdir! diyor.

Vücûhun kalbinin içinde Nûr-u Rasûlullah ın penceresi var.

O pencereye yanaşabilmek için: **Ve vucûhun yevme izin bâsirah (bâsiretun)** olmak lâzım.
Bu dediğim temizlikleri yapacaksın.

Câmiye bile girerken ayaklarımızı yıkıyoruz temizliyoruz.
Evine bile girerken ayakkabını çıkarıyorsun.

Heeee o pencere buğulandı mı gel aç haa dışarıda soytarı seyredeceksin.
Ahaaa bu gözlük buğulandı mı mendillen yapıyorum da.
Sen Nûr-u Muhammedinin sallallâhu aleyhi ve sellem penceresinden böyle:

Ben göreceğim!.

Gözünü yum. Fâreyi bile göremezsin.
Bâzı soytarı şeyler vardır şeyhlik yapar.
Murâkabeye dalar: **Haaa görüyorum!.**
Hiçbir şey göremez o. Burnunun deliğini bile göremez.
Madden nasıl yüzlerce amâliyelerden geçtikten sonra aziz cemaat içinde bulunan altın cevheri elle tutulur, gözle görülür hâle gelir.
Yakarsın onu. Altını göremezsin mâdende.
Gözle görebilmek için seksen türlü ameliyeden geçer.
Bize bizden yakîn olan HAKKı o zaman anlayacaksın.

O zaman müşâhede imkânına mâlik olabileceğiz.

Bu temizliği yaparsak.

Bana şah damarımdan daha yakın!

Haaa yakın tut yakın!.

Ohooooo kolay değil.

Gözün çapaklanıyor da şöyle göremiyorsun.

Haaa ben gözlüğü çıkardım mı hepinizi bulut karanlık görüyorum.

Hayır kolay mı o pencereden bakmak, en basiti oğlum.

Şu pencerenin camı olmasın.

Önünde de şeyi olmasın seni şuraya çıkarayım.

Şöyle tutarsın yanına aşağıya bakarsın.

Haaa: **Ben şunun üzerine çıkar tek ayak dururum!** der.

Onu on beş bin metre yukarıya çıkarır.

İnsan yere bile bakamaz.

İşte o pencere de öyledir oğlum. O pencerede öyledir.

Yanaşıyorsun senden sana yakîn olana yanaşıyorsun.

Bu cesed perde olduğundan nasıl ki altına karışmış; toprak, altının görünmesine mânî ise cesetteki pislikler de o pencerenin görünmesine mânîdir.

Onu idrak ve görmeğe vücud müsâit değildir.

Göz güneşe bakamadığı gibi vücud ile olduğumuz da HAKKı görmeğe tahammülümüz yoktur.

Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve kelleme hu rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyk (ileyke)

Beni göremezsin Yâ Musa.

ve lâkininzur ile'l-cebeli fe inistekarre mekânehu fe sevfe terânî

Bak cebele, cebel yerinde durursa görürsün.

fe lemmâ tecellâ rabbuhu li'l-cebeli cealehu dekan

Ve ALLAH nûrundan bir huzmeti şey etti.

Cebel eriyiverdi. Mûsa da hemen düşmüş bayılmış.
O pencereden seyretmek oğlum insanı çıldırttırır şey eder, yakar.
Yakmamak için oğlum maşası var.

Maşa ne?

Temizlik. Bak şunun aha şu insan yaptı bunu.
Şunun ben arasına bir küçücük sigara kağıdı koysan cereyan geçmez, işlemez?
İçimizden ne kadar pislikler var.

Efendim ben temizim!

Hepimiz temiziz ALLAHa şükür.
Ama bilmeden yaptığımız hatâlar var.
Bu günkü dünyâda ne kadar şey edersen et.
Akşama yetmiş beş kuruşa aldığımız ekmeğin içinde kim bilir ne kadar haram var.
Öküzünün hakkını verdi mi, değirmenci aldığı adama hakkını verdi mi? Herif abdestli mi yoğurdu...

Bu gün bir avuç ekmek bir öğünde yemek yemek helâl bakımından buradan Çukurhisara kadar yer altından tünel açmak kadar güçtür oğlum.

Cenâb-ı Peygamber buyuruyor bir hadisinde buyuruyor ki:

Kıtlık oldu mu? diyor.

Kıtlık nasıl?

Eski kıtlıklar olmaz oğlum.
Hani peksimet yerdik. Harb-i umûmî de ekmek.

Kıtlık şudur; üç paraya aldığımız ekmek yetmiş beş kuruş.
On paraya aldığımız yumurta uzak bir şey değil. Elli beş kuruş. Süt öyle. İşte daha kıtlık.
Senin var da alıyorsun benim yok alamıyorum.
On üç lira et vereceğe, nasıl alacaksın? İşte kıtlık bu.
ALLAHa kazancının zekâtı verilmedi mi Cenâb-ı Peygamber diyor kıtlık başlar.

Hastalık veba, tâun. Vebâ tâun yok ama tansiyon illeti var. Kanser var. Sinir hastalığı var. Şeker hastalığı var.
Tahul gibi. Zîna fazlalaştı mı dünyâda Cenâb-ı ALLAH'ın illetleri tahul ya da hastalıklar demektedir muhterem cemaat, aha ortada.

Gel de helâl lokma ye ağam hadi, hadi bakıyım.
Ama çamurlu suyu filitre eden âletler vardır ya oğlum.
Çamurlu suyu koyarsın altından göz yaşı gibi çıkar.
Haram olduğunu bildiğin hâlde değil de bilmediğin hâlde gelen harama secdeye başını koyanlarda bir
filitre vardır.

0 kadar korkmayın o temizler, temizler. 0 filtre temizler.

Ama o filtre nedir?

Yağma yok söylemem onu.

Biliyon mu?

Vallâhi biliyorum billâhi biliyorum.

Ama söylemem. Söyledim mi, o filitre vardır diye gel haram ye.

Ondan sonra benim başıma belâ. Yok öyle iş.

Neyse bir iki lafla. Eheeee, 11111111.

O halde bizimle Cenâb-ı ALLAH arasında bize bizden yakîn olan ALLAHı göremiyoruz.

Arasında bir şey var. Bir şey var arasında o hâlde.
Aha buna göre elini yum koy gözüne göremiyorsun beni.
Çünkü gözünen benim arasında elin var.
O hâlde bize bizden yakîn olan çok dikkat edin aziz cemaat.
Lakırtıya sığmıyor. Bize bizden yakîn olan Cenâb-ı ALLAHı göremiyoruz.

Ve vücûhun yevme izin bâsırâh(bâsiratun).
İlâ rabbihâ nâzırâh (nâziretun)

Arada ne var?

Arada Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem var.

Muhammed Aleyhissalâtu vesselâm var.

O halde Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellemi memnun edeceksin.

Resmî geçitte, önde uzun uzun adamlar var.
Sen de kısa boylusun göremiyorsun. Ulan çekil bu tarafa! dersin yumruğu yersin!.

Azıcık bu tarafa gelde bende bakıym! dersin: Haaa buyur! der de koltuğundan da kalkar.

Bâzı serseriler var.
Çölde bir Mehmet isminde biri gelmiş, milleti toplamış.
Pâdişahların bile altınlardan paralardan isimleri kazılır oğlum.
Bin üç yüz küsür senedir kazıyabilen var mı ismini?..
Kenedi'yi öldürdüler Amerika'da ne oldu?
Herkes gine oyununda, zımbırtısında şurada burada.
Gine evvelki sene Hindistanda Tac Mahal Câmisinde Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem
sakalından bir kıl kaybordu diye doksan milyon kişi birbirine girdi.
Kim bunu zorluyor. Kânun mu var bunun içinde?
Aha burası!
Onun için ağam göbek atın göbek!.

Bu devirde ki namaz kılabiliyorsunuz zilli zurnalı göbek oynayın, korkmayın!.

O hâlde Rasûlullahta erimek, akmak erimeye, müşâhade etmeye, idrâk etmeye yol Rasûlullah ta
erimek lâzımdır.
Rasûlu anlamaya da vücûdun şâibesi mânidir.

Nedir?

Edebsizlik etmek.

Emr-i Rasûlun yerine getirilmesi, ancak Rasûlu azıcık anlamağa vesîle olur. Onu da hakîkten
anlayamazsın.

Vazifemiz bizim yuminûne bil gaybi

halkasına şeksiz şüphesiz girebilmek kahramanlığını kendimizde bulup ortaya çıkmamız en büyük
hünerimizdir.

Ahhhha, kim sana hangi kânun diyor ki çık namaz kıl.
Vergi mi alıyorlar.

Aha işte o kahraman kılacak. Korkacak hiçbir şey yok.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz hadisinde buyuruyor ki:

Benden sonraki ümmetler ve ümmetim mesuddurlar" diyor.

Kâfir olsun dinsiz olsun, bilmem ne olsun.

Çünkü benden evvel ki ümmetlere Cenâb-ı ALLAHın gazâbı; Lut Peygamberi, ne yaptı yerinen bir etti.

Mûsa, Bahr-i ahmere Mûsanın ümmetine cadde oldu, Firavuna mezâr oldu.

Nuh peygamber öyle.

O belâları Cenâb-ı ALLAH vermiyor benim ümmetime, benden sonra vermeyecektir! buyuruyor. Halbuki bu gün Lût Peygamberin Sodom Gomore, Ad Kavminin yaptığı edepsizlikler, şimdiki edepsizliklerin yanında devenin kuyruğunu kaldırmasına benzer. Bu hakikat maalesef.

Niye vermiyor?

Vermiyor!.

Her peygamber Rasûlluk tebliğe geldiği zaman Cebrâil Aleyhisselâm ALLAH ile Rasûl arasında postacı.

Cebrâil Aleyhisselâm ALLAHın matbaasında basılmış murassa altın bir mektup, bir zarfa konmuş, bütün peygamberlere getirirler.

Âdeme getirdiler, Nûha getirdiler, hepisine.

Hepisi çok sıkıştığı zaman, Nuh çıkardı cebinden.

O bir satırı okudu: Yâ RABBİ bu dua hürmetine tûfanı ver!

dedi. Kün! emri çıktı, bitti. Tufan oldu.

Hız. Mûsa, Bahr-i ahmer'i yardı.

Îsâ şöyle.

Lût mahvetti ortalığı.

'ÂD Semûd kavimleri hepsi mahvoldular.

Rasûl, hepsi duâsını kullandı.

Sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz duâsını içini açmadan mübârek sağ cebine koymuştur.

Ceyb-i Rasûlu eymen 'e koymuştur.

Ceyb, cep demektir. Rasûl, Rasûl.

Eymen sağ cebine koymuştur.

Onnan âhirete teşrif etmişler.

Unuttu mu Rasûlullah bunu?

Hâşââa!.

Kendisine unutturuldu mu?

Sümme sümme hâşââa.

Niye götürdü?.

Rahmetenlil- âlemîn!..

Mûsa Rahmetenlil- âlemîn değil, Îsâ Rahmetenlil- âlemîn değil Nuh Rahmetenlil- âlemîn değil, İbrahîm Rahmetenlil- âlemîn değil, Âdem Rahmetenlil- âlemîn değil.

Bütün peygamberler Rahmetenlil- âlemîn değil Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Rahmetenlil- Âlemîndir.

Yarın orada, bütün milletler perîşan milletler.

Dinsizler, îmansızlar, günahkârlar hepisi, o alevler içinde Rasûlullahın mübârek kalbi hiç hiddet eder, hiç kin arar mı.

Mübârek gözlerinden, iki âlemi gören gözlerinden yaş gelip de Yâ RABBİ Sen bana şöyle bir mektup vermiştin. Bunu şimdi duâ edeceğim. Bütün insanları affeyle, mağfiret eyle.

Cehennemi kurut! demeyeceğini kim iddia edebilir.

Öyle bir Peygamberin ümmetisin ne korkuyorsun.

Abdulkadir Geylanî Hazretleri buyurmuş demiş ki.

Abdulkadir Geylanî, Rasûlullahın karşısında halının üstündeki bir toz olmaz.

Biz de Abdulkadir Geylanî Hazretlerinin yanında öyle olamayız.

Vaazında diyor ki: Lev şefaatu ceddu Muhammedun letefeyte bi'n-nâri cehennemi tefleti: Benim ceddım Rasûlullahın şefaati olmasa, ona kıymet vermesem, ben şöyle letefeyte bi'n-nari cehennemi tefleti şöyle dilinmen parmağımı ıslatır cehennemi söndürürüm! diyor.

Evet. Ahaaa ümmetiz. Ne korkuyorsun azîzim!

Ağla, başını secdeye koy. Sen büyüksün.

Görünmede hüner yok! demişler haaa.

Görünmeyeni görmeden evvel görünmede hüner vardır.

Aha yuminûne bil gaybi bu.

Cehenneme inanıyor mu?

İnanıyoruz yaa!

Cennete?

Ona da!

Bitti oğlum!..

Öldükten sonra öyle zâten yoktur.

Hanı karabatak gibi dalar biraz sonra çıkarız.

İşlem tahtel- bahirdir oğlum!.

Toprağa dalar öteden çıkarız.

Bu sapık insanlar öldü derler insana. Kalıp değiştiririz.

İnanıyor muyuz yuminûne bil gaybi. Gayba inananlar.

Yâ habibim sana bakıyorlar fakat seni göremiyorlar âyet-i kerîmesi budur işte.

Sırrların kapısı aralığından sana bir anahtar vereyim.

Bu söyleyeceğimi sor. Çabala, zorla bulmağa çalış!.

Bulamazsan bir şey sezmeğe gayret et!.

HAKKın konuşan dili, gören gözü Rasûlullah tır. Bunu bil!.

Haaa, ondan da sende parça var.

Sende ALLAH için konuşuyorsun. ALLAH konuşturuyor seni.

O halde bir hakîkat olarak bir şeyi yalan söylersen sana senden yakîn olan ALLAHa töhmet bulmuş olursun.

Aha küfür bu!.

Yalan söylemek, yalan yok, Gıybet yok!.

Onu çözmeğe savaş.

Peki bu bir harbtır değil mi?

Rasûlullahı ama nasıl bulacağız?

Haaa bu bir harb bu harba girebilmek için.

Harb meydanına gideceksin.

Harb meydanına gitmeden evvel ikmâlini yapacaksın oğlum.

Hazırla gidelim. Silahını şöyle, o nasıl işte onu hazırlayalım.

KELİMELER:

Nâsiye: Çehrenin gösterişi, alın, yüz.

Şâyan: f. Münâsib, lâyı, yaraşır.

Murâkabe: Kontrol etmek. İnceleyip vaziyeti anlamak. Teftiş etmek. Kendini kontrol etmek. İç âlemine bakmak. Gözetmek. Hıfz etmek. Beklemek. İntizar. Dalarak kendinden geçmek. Tas: Kendisini tamamen nâfile ibâdet ve itaate vermek için mâbede kapanmak.

Ameliye: Ameller. işler. Bir bilginin iş olarak tatbiki. Tıp: Operatörlük. Cerrahlık.

Cebel: Dağ, yüksek tepe.

Harb-i umûmî: Cihan Savaşı.

Taun: Vebâ denen dehşetli bir bulaşıcı hastalık. Bu hastalıkta lenf bezlerinde hâsıl olan yumruların herbiri.

Müşâhade: Gözle görmek. Seyrederek anlamak. Seyretmek. Muâyene, kontrol.

Şâibe: Leke, kir. Süprüntü. Pislik. Kusur. Noksan. Hata. Eksiklik.

Şekk: Şüphe.

Sodom ve Gomore: "lût ve İbrâhim devrinde, filistin diyârının türlü ahlâk bozukluklarıyla tanrı'nın gazâbına uğramış iki büyük şehirdir..

Murassa: Süslü. Kıymetli taşlarla süslenmiş. Sırmalı. Birbirine yanaştırılmış. Oturtulmuş. Edb: İki mısra veya iki fıkrası birbiri ile aynı vezin ve kâfiyede olan söz veya beyit. Bir nevi yazı.

Okka: t. Eskiden kullanılan bir ağırlık ölçüsü. Dörtüz dirhem ağırlık. Okkiye. (Bak: Direm)

Mükellefiyet: Mecbûriyyet. Bir işi yapmağa vazîfeli oluş. Bir işi terk edememek hâli. Mükellef oluş.

Makarr: (Karar. dan) Karar yeri. Karargâh. Kararlı yer. Merkez. Pâyitaht.

Tekâmül: Kemâl bulma. Olgunlaşma.

Mekârim-i ahlâk: Hz. Muhammed'in (A.S.M.) ahlâkına ve onun sünnet-i seniyesine ittiba ve imtisâl edenlerin ahlâkı.

Mahfaza: (Hıfz. dan) Küçük kutu, kap. Zarf.

Telâfif ve tehâric: girinti çıkıntılar

Telâfif: Birbirine sarmaşmış bölük bölük nebatlar. Büklümler, kıvrımlar. Birbirine girmiş ve sarmaşmış vaziyette olma. Lif lif olma.

Mâhiyet: Bir şeyin içyüzü, aslı, esâsı. Bir şeyin neden ibâret olduğu, künhü, esâsı, hakîkatı. (Mâhiyet, hakîkatten daha umûmidir. Hakîkat, mevcûdatta, mâhiyet ise, hem mevcûdât hem ma'dûmatta müsta'meldir.) (L.N.)(İnsanın kıymetini tâyin eden, mâhiyetidir. Mâhiyetin değeri ise, himmeti nisbetindedir. Himmet ise, hedef ittihaz ettiği maksadın derece-i ehemmiyetine bakar. İ.İ.)

Murâkabe: Kontrol etmek. İnceleyip vaziyeti anlamak. Teftiş etmek. Kendini kontrol etmek. İç âlemine bakmak. Gözetmek. Hıfz etmek. Beklemek. İntizar. Dalarak kendinden geçmek. Tas: Kendisini tamâmen nâfile ibâdet ve itaate vermek için mâbede kapanmak.

Kıtlık: Kaht. Kıtlık. Kuraklık. Kuraklıktan dolayı mahsulün yetişmemesi.

Teşrif: Şereflendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. Bir yere buyurmak.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Bahr-i Ahmer: Kızıl Deniz.

ÂYETLER:

نَاضِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجْهَ
نَاضِرَةً رَبِّهَا إِلَى
بَاسِرَةً يَوْمَئِذٍ وَجْهَ

"Vucûhun yevme izin nâdırâh(nâdîretun). İlâ rabbihâ nâzırâh(nâziratun). Ve vucûhun yevme izin bâsırâh(bâsîratun).

: Nice yüzler o gün ışırlar, parlar, RABBlerine bakarlar! Nice yüzler de o gün ekşir pusarır.

(Kıyamet 75/22-24)

يُنْفِقُونَ رَزَقْنَاهُمْ وَمِمَّا الصَّلَاةِ وَيُقِيمُونَ بِالْغَيْبِ يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

"Ellezîne yuminûne bil gaybi ve yukîmûne's-salâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn (yunfikûne)

: Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan ALLAH yolunda harcarlar.

(Bakara 2/3)

HADİSLER:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem :

Ben, güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.

buyurdu.

(Hz. Ebu Hüreyre (r.a.) dan, Ramuz el-ehâdis, 245.7)

Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem :

El emrâzı hedâyâ-yı min Azze ve Celle lil-abîd :

Hastalıkların hepsi Azîz ve Celîl olan ALLAH ın kula verdiği hediyeleridir.

buyurdu.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz hadisinde buyuruyor ki:

Benden sonraki ümmetler ve ümmetim mesuddurlar" diyor.

Kâfir olsun dinsiz olsun, bilmem ne olsun.

Çünkü benden evvel ki ümmetlere Cenâb-ı ALLAHın gazâbı; Lut Peygamberi, ne yaptı yerinen bir etti.

Mûsa, Bahr-i ahmere Mûsanın ümmetine cadde oldu, Firavuna mezâr oldu.
Nuh peygamber öyle.

O belâları Cenâb-ı ALLAH vermiyor benim ümmetime, benden sonra vermeyecektir! buyuruyor.
Halbuki bu gün Lût Peygamberin Sodom Gomore, Ad Kavminin yaptığı edebsizlikler, şimdiki edebsizliklerin yanında devenin kuyruğunu kaldırmasına benzer.
Bu hakîkat maalesef.

Niye vermiyor?

Vermiyor!.

Her peygamber Rasûlluk tebliğe geldiği zaman Cebrâil Aleyhisselâm ALLAH ile Rasûl arasında postacı.

Cebrâil Aleyhisselâm ALLAHın matbaasında basılmış murassa altın bir mektup, bir zarfa konmuş,

bütün peygamberlere getirirler.

Âdeme getirdiler, Nûha getirdiler, hepisine.
Hepisi çok sıkıştığı zaman, Nuh çıkardı cebinden.
O bir satırı okudu: **Yâ RABBİ bu dua hürmetine tûfanı ver!**

dedi. **Kün!** emri çıktı, bitti. Tufan oldu.

Hz. Mûsa, Bahr-i ahmer'i yardı.

Îsâ şöyle.

Lût mahvetti ortalığı.

'ÂD Semûd kavimleri hepsi mahvoldular.

Rasûl, hepsi duâsını kullandı.

Sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz duâsını içini açmadan mübârek sağ cebine koymuştur.

Ceyb-i Rasûlu eymen 'e koymuştur.

Ceyb, cep demektir. Rasûl, Rasûl.

Eymen sağ cebine koymuştur.

Onnan âhirete teşrif etmişirler.

Unuttu mu Rasûlullah bunu?

Hâşââa!.

Kendisine unutturuldu mu?

Sümme sümme hâşâaa.

Niye götürdü?.

Rahmetenlil- âlemîn!..

Mûsa Rahmetenlil- âlemîn değil, Îsâ Rahmetenlil- âlemîn değil Nuh Rahmetenlil- âlemîn değil,
İbrahim Rahmetenlil- âlemîn değil, Âdem Rahmetenlil- âlemîn değil.

Bütün peygamberler Rahmetenlil- âlemîn değil Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Rahmetenlil-
Âlemîndir.

Yarın orada, bütün milletler perîşan milletler.

Dinsizler, îmansızlar, günahkârlar hepsi, o alevler içinde Rasûlullahın mübârek kalbi hiç hiddet
eder, hiç kin arar mı.

Mübârek gözlerinden, iki âlemi gören gözlerinden yaş gelip de Yâ RABBİ Sen bana şöyle bir mektup
vermiştin. Bunu şimdi duâ edeceğim. Bütün insanları affeyle, mağfiret eyle.

Cehennemi kurut! demeyeceğini kim iddia edebilir.

Öyle bir Peygamberin ümmetisin ne korkuyorsun.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-43

İNCİ

Harb meydanına gitmeden evvel ikmâlini yapacaksın oğlum.

Hazırlayacaksın. Silahını şöyle.
O nasıl işte onu hazırlayalım.
İyi dikkat edin. Kafanıza sokun.
Şu silahları yanına al.
Doğruluk çizmesini ayağına giyin ağıam doğruluk çizmesini. Çaktır ayağına.
Terlese bile çıkarma ayağından.
Adâlet patikasında yürü, keçi yolu bile olsa.
Fazîletle sabır, sabrı kendine en mahrem arkadaş yap. En gizli arkadaş.
Heybende helâl lokma azığından başka bulundurma dost bile olsa.
Yerine taş koy.
Nüfus kağıdında, hani insan evlenir nüfus kağıdına geçer.
Hapishâne de yatar. Müddei-yi umûmilik oraya beş sene üç sene şundan yatmıştır der.
Nüfus kağıdında küfür, hatâ, hak yeme, yalan, yetimi hor görme, gıybet dedi-kodu kayıtları yazılmış olmasın.
Ne demek istediğimi çok iyi anlayın.
Gözlerin aha bu mubârek adam gibi dâima yaşlı olsun oğlum.
Ne kadar yaşlı olursa gözün başkası bunun gözü akıyor, başkası bu mutemâdiyen ağlıyor desinler.
ALLAHa yanaşmanın yoludur o.
Eddemul-ayni la yarifu illel-ârif.
Yaşın kıymetini mâhiyetini eddemul-ayni la yarifu illel-ârif.
Ancak Ârif adam bilir, ALLAHa yakın adam bilir gözün yaşın kıymetini.
ALLAHın emirlerini mümkün olduğun kadar kudretin tahammül derecesinde yerine getirmeye savaş.
Dişlerini dâima temiz tut haaa ister takma olsun ister benim gibi tabii olsun.
İster iki üç tâne olsun. Temiz tut.
Abdestli gez. Gece namazı kıl.
Her ay üç gün oruç tut.
Sabah namazını kaçırma.
Hastalık derecesinde merhâmetli ol.
Dâima şükret, tevbe et.
Rasûle salavat getir.
Dâima ALLAHı dilinden, gönlünden bırakma.
Bu şu demektir bunların hepsi.
Sana senden evvel yakîn olduğunu unutmamak edebi içinde olursun demektir.
ALLAHı dâima ağzında bulunan ALLAH ALLAH diyen bir adam sana senden yakîn olan ALLAHı benden yakındır aman haaa edebli oluyorum demektir.
Yoksa zindana girdikten sonra ALLAH demek bâzılarının zindandır mâbedi haa.
Bâzıları zengin oldu mu yok.
İflasa düştü mü aman Yâ RABBİ onunda iflas edepsizliktir mâbedi oğlum.
Kimsenin ayıbını diline dolama.
Hakîkî mümin kardeşinden şüphe etme.
Kâbeyi bir an yok farz edersen bütün müminler birbirlerine secde ediyor demektir.
Sana senden yakîn olan birbirimize secde ediyoruz gibidir.
Nasıl sen ona gıybet edersen mümin arkadaşım.
Aman aman aman aman en mukaddes mâbed insandır.
Onun için secde edilmiştir insana.
Her insanda bir güzellik vardır aziz cemaat.
Onu görmeye çalışın.
Ayıp görme! gıybet etme! bunları kolay gibi görünür amma evet çok kolaydır.
Güç görürsen çok güçtür.
Rasûlullah'a güven güven güven bin defa güven.
Büyüklerden, velîlerden Rasûlullahın verâsetine sâhip mubârek insanlardan,

himmət dâima insan ister bilirsiniz. Himmət ister.
Himmət alacak duruma gel, onların sana himmet etmesi farz olur onlara.
Efendim bana bir şey ver, bana bir şey ver.
Oğlum o raddeye gel de ondan sonra.
Sana küçük çocuğun, beş yaşında çocuğun. Baba bana tabanca al.
Gidersin uydurma tabancalardan alırsın.
Hakîkî tabanca verilir mi?
Sen ona gel o sana verir.
Sen o devre gel. Beş yaşındaki çocuğunu, on yaşındaki çocuğunu şûbe alıyor mu askere yooooook.
Askerlik çağı geldi mi nereye gitse çağırırlar onu.
Sen o çağa gel. Seni bulur. Askerlik çağı tamam.
Bu işlerde acele etmek yok.
Bu lafları kulağına gönlüne kazı.
Ondan sonra savaş meydanına git.
Demin ki **ALLAH**Ha kasem ederim ki, **ALLAH** şu kürsüden beni indirmesin ki, **Rasûlullah** sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz o zaman seni bekler karşında.
Yap bunları sallallâhu aleyhi ve sellem neredeyse mübârek, cesedi mubârekleriynen gece gelir odun pazarındaki evine girer.
Senin ruyâna girer.
Bu edebe, büyük edebe bakın.
Milyarlarca insanın içinde felan mahalleden felan kişi böyle yaptı.
Ben onun bu gece rûyâsına gireceğim o sahâbem olacaktır demiştir.
Yaaaaa bunlar saçma lakırtılar değil.
HAKK kokusunu gaybdan duyan sendeki bâtıl kokusunu nasıl duymaz oğlum.
Duyar duyar amma yüzüne söylemez insanın. Örtür.
İyi koku göklere çıktığı gibi, pis koku da göklere çıkar.
Hırs, şehvet, kibir kokusunu söz söyler iken karşındakinin mânevî burnu var ise soğan kokusu gibi alır onu.
Sizi topraktan yarattık, duymadın mı? Âyet-i kerime.
Seni tekrar toprağa alır.
Ham meyve, Reisi Cumhura ham meyveyi götürmezler oğlum.
Olmuş meyveyi saraya gider.
Oldu mu dalda da durmaz düşer aşağıya.
Ananın karnındayken kan emdin kan kan.
Daha söylenecek daha bir şey daha var amma ben söyleyemeyeceğim onu.
Sen kendi kulağına bir boru tak söyle kendi kendine.
Çarşıdan nar alacaksan ağam nar nar.
Nar mevsimi gelir.
Gülen narı ararlar.
Gülmek çatlamış narı değil mi?
İçini kendini gösteren narı ararlar.
Onun gülmesi sana içindeki tânesi olduğunu söyler.
O ne mübârek gülmedir ki can kutusundaki inci gibi ağzından gösterir Müslüman.
Öyle bir girer rûhunun bütün temizliği dışarı çıkar.
Taş bile olsan gönül sâhibine erişirsin, cevher olursun oğlum.
Öküzün rengini dışından, insanın rengini de içinden ara.
Âyet-i kerîme vardır. **Sıbgatullah** **ALLAH** boyası.
İşte bu hepimizde vardır.
Bir taş parçasını atarsın bir testi kırarsın.
Kırılır testi ama pınar suyu gine vardır oğlum. .
Çukura su doldur, on beş gün sakla kokar.
Fakat çukur dipten kaynarsa koku olmaz.
Nefsen yediğin aldığın gıdan mıdan hepsi helâl olsun ona bak.

Onun için aziz cemaat şekli yok, kendisi var bir cihandan bahsediyoruz. Yuminîne bil gayb.

O sâhiden var ise sebatsız şekilden ibârettir.

Senin cihan dediğin aha bu dünya. Onun uçun demin dedim ki ağlayın.

Ağlayan göz ne mubârektir.

Onun aşkıyla yanıp kavrulan yürek ne mukaddestir.

Akar su nereye akarsa orası yeşerir.

Gözünden göz yaşı varsa oraya rahmet nazil olur.

Şüphe etme bu sözde.

Ateş ateşe tapana bile lütfetmez.

Ateşe tapanlar bile ateşe girse yakar ateş.

Ateş yine o ateştir. İçine gir de gör yakar.

Ateşin tabiatı değişmez. Unsuru da.

O **ALLAH**ın kılıcıdır. İzinle keser, izinle yıkar.

Yörüğün çadırına misâfir gittiği zaman yörüğün çadırının etrafındaki iri köpekler kuyruk sallar.

Ama yalnız giderse hırlar parçalarlar insanı.

Kullukta köpekten aşağıdır insan oğlu.

Misâfire gidiyor yörüğün şeyine.

Bu yörüğün benim efendimin misâfiridir diye kuyruk sallıyor köpek.

Sen **ALLAH**a kulluk edersen ateş nasıl yakar seni. Nasıl yakar ateş.

Kelimeleri iyi kafanıza kaydedin.

Ateş İbrahîme dış geçiremedi. Geçirebildi mi dış.

Şeybân-ı Râi hazretleri, ümmi bir adam.

Ama dediğim gibi Cuma namazına giderken koyunlarının etrâfına çoban bir çizgi çizirmiş.

Ne koyunlar çizgiden dışarı çıkar, ne kurtta çizgiden içeri girermiş.

Niye? hürmetten hürmetten.

Kaza ve kaderle pençeleşmek mücâhade sayılmaz oğlum.

Çünkü bizi pençeleştiren savaştıran da kazâ kaderdir.

HAKKın arıya öğrettiğini aslan bilemez oğlum.

İpek böceğine öğrettiği o iplik yapmağa da fil bilemez.

Bunları anlamak için insanda iki kulak vardır biri eşşek kulağı.

Eşşek kulağını kapa başka bir kulak al.

Bu sözümü de eşşek kulağı anlayamaz haaa şöyle dedi böyle dedi der.

ALLAHa yanaştı mı insan her şeyi yapar oğlum velî olur.

Bundan şüphe etme.

Bundan şüphe eden adam şakkul-kamer hadisesinden de şüphe ediyor demektir.

Şakadan katiyyen hastalanmayın.

Hanı kadınlar saçlar başını sararlar, başım ağrıyor.

Bir şeysi yok.

Hadisi Peygamberî diyor ki şakadan hastalanış gerçekten hastalık getirir.

Kötü iti deri örter oğlum deri, iyi iti gayb âlemi örter yaaa arada bu fark var.

Paralardan padişahların, reis-i cumhurların ismini kazırlar.

Değiştikçe kazırlar.

AHMEDin adını kimse kazıyamadı şimdiye kadar demin dediğim.

Çünkü o adı **ALLAH** yazdı.

Gönül kendine sırr vereni, ok kendini uzağa atanı görmedikçe bu iş böyle devam eder.

Her göz açıp kapatmada ölüyor ve diriliyoruz oğlum.

Her dakika ölüyor her dakika canlanıyoruz.

Şöyle bir deyneğin ucuna ateş alsan öyle çevirdiğin zaman onu görürsün değil mi?
Bu bak sâniye de atmış defa yanıp sönüyor biz onu.
İnsanlarda böyle mütemadiyen ölüp ve diriliyoruz.
O kadar çabuk ölüp diriliyoruz ki biz farkında değiliz.
Onun için her an **Lâ ilâhe illallah** de.
Öyle ölüp dirilme anında bi de gidi verirsin güp!
Dünyâ bir andan ibârettir buyurmuştur hadisî Peygamberi Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz.
Şöyle ateşi çevirirsin sanki devamlı.
Bu ömrün uzunluğu Tanrının ters halk etmesindendir.
Öldürür dirilir biz yaşadıkça biz .
ALLAH ın yediden yediye ve süratla halk etmesi ömrü öyle uzun ve dâimi gösterir bize.
Bu sırrı insan kendiliğinden bilemez.
Âlim olsa da fâzıl olsa da ona öğretilir oğlum.
Hani himmet var ya dedim sen o askerlik şûbesine askere kaydedildin evvelden amma yaşın gelmedi.
Yaşın gelsin öğretirler sana.
Sen öğrendin mi hoca efendi diyeceksin bana.
Bilmeden bu tehlikeli kürsüden herhalde mırıldanmam oğlum.
Irmakla deniz bir çöpü başının üstünde taşır.
Deniz bu kereminden dolayı eksilmez oğlum.
Leş atsan üzerine çıkarır, çöp at üstüne çıkarır. Başında tutar.
Bu lakırtıyı muhakkak anlamadınız.
Yavvv ne demek bu çöp mü ee ne yapıyım anlamazsan.
Kaza gelince bilgi uykuya dalar oğlum.
Ay kararır, gün tutulur.
Gaflete geldim der herif nasıl oldu bilmiyorum.
Kaza ve kaderi inkâr edenin inkârı bile bil ki kaza ve kaderdir.

Bir zengin adamın bir sungur isminde bir kölesi varmış.
Hz. Mevlânâ Mesnevîde anlatır.
Bir defa **oğlum** kalk demiş **peştemâlî**, **havluyu mavluyu hazırla. Hamama gidelim.**
Çok da severmiş kölesini.
Baş üstüne demiş hazırlamışlar evden çıkmış.
Derken sabah namazı okunmuş, Sungur demiş ki Efendi demiş.
Çok da severmiş.
Bana müsaade etsen kerem sâhibisin şu namazı kılıvereyim.
Hay hay Sungur demiş sen kıl demiş ben şurda ki kahvede oturayım sabahçı kahvesi.
Sungur girmiş namazı kılmış.
Herkes çıkmış Sungur çıkmıyor câmiden.
Beş on dakika.
Ordan bağırmış.
Bu Arabistandaki Câmilerde pencere mencere var amma cam yok.
Heeey Sungur demiş. Hadi oğlum.
Efendi demiş bir beş dakika müsaade et bırakmıyorlar demiş.
Beş dakika, beş dakika, On dakika on dakika.
Sunguuuuuuuur.
Bırakmıyorlar efendi demiş.
Gelmiş câminin penceresine.
Oğlum demiş içerde kimse yok. Kim bırakmıyor.
Seni içeri sokmayan bırakmıyor demiş.
Aha bu işte.

İnsan sıhhatta mıdır.
Zıtların sulhu var, uyuşması var demektir.
Aralarında savaşın başlaması da hastalık, ölümdür.
İki parmağını iki gözünün üzerine koy. Bir şey görebiliyor musun.
İnsaf et artık yav. Şöyle gözünü kapadığın zaman bir şey göremiyorsun.
Görebiliyor musun?
Yok göremiyorsun.
Eeee insaf et artık.
Ben bana yakın olan şeyi göreceğim.
Eee tüh beee.
Görsen bizden olur.
Sen göremezsın de dünyâ yok değil ya.
Kusur ancak şom nefsin parmağıdır.
Gözde, göz İslamda göz nedir?
Dostu gören göze derler ağam.
Öyle bilmem sinemayı seyreder.
Şurada yazı var. Mehmet beyi gibi yok öyle efendi.
Aha burada içerdekini göremedin.
Hz. Ömer Hurma dibinde uyuyormuş.
Sormuşlar Emirel-Müminin nerde demiş.
Hurma ağacın dibinde halktan ayrılmış, yapayalnız gölgelikte uyuyan tanrı
gölgesidir demişler, yok.
Vahiy zâhiri duygudan gizli söze derler.
Onun için, bir ayıp işlersen, edebe riâyet ederek onu **ALLAH**a isnat etme.
Her şey **ALLAH**tandır.
Hz. Âdemi cennete koydu.
Sonra şeytana dedi ki git onu ona bir şeyler yedir de kovacağım onu dedi. Değil mi?
ALLAHın emri olmadan şeytan cennete girebilir mi?
Nasıl girer oğlum?
Git kandır dedi ona.
Hep **ALLAH**ın bir oyunu.
Âdem bu işi yaptı kovdular cennetten.
Dikkat buyurun. Burası çok ince noktadır.
Âdem ne dedi.
Biliyordu bunu yapıldığını böyle.
Bizim aklımız kesiyor da Âdem Peygamberin nasıl aklı kesmez.
Şeytanın ona **ALLAH** gönderdiğini. Kandır bunu demesini.
Yâ RABBi dedi **ben kendi nefsimi zulmettim** dedi.
ALLAHa isnat etmedi. Kendi üzerine aldı suçu.
Aldığı için Cenâb-ı **ALLAH** da affetti.
Nerden bu **ALLAH**ta bunu verdi başıma.
Aman deme, aman demeeee.
Şimdi anladın mı.
El-emrâzı hedayâyı min azze ve celle min âbid.
Ben kuluma hastalıkları hediye için veririm diyor.
Kabahatı kendinde bul de bana yükleme.
Hayrihi ve şerrihi min ALLAHu Teâlâ.
Ama sen öyle kabul etmeyeceksin diyor.
Edebe gireceksin.
Nedir murat?
Âhirette öğrenirsin.
Yakın da biz de ölürüz on gün içinde belki yâhut üç ay sonra öğreniriz hepimiz, ölür
ölmez öğreniriz.
Suçu kendine atfettiği için zallemnâ enfusinâ. Ben nefsimi zulmettim **Yâ RABBi**

dedi. Affoldu.

Onun için ilim hikmet hepisi helâl lokmadan doğar.

Helâl lokma ye. Yedikçe bunları anlarsın.

Yağmur vardır oğlum, âlemi beslemek için yağar.

Yağmur vardır âlemi perîşan etmek için yağar.

Yağmur vardır. Görünmez yağar.

Bir gün sallallâhu aleyhi vessellem efendimiz şeye gitmiş. Kabristana.

Azıcık yağmur başlamış, başlamamış yağmur. Hz. □Âişe Validemiz demiş ki nereye gitti Rasûlullah peşinden gideceğim.

Kapıdan çıkmış. Çıkacak başım açık diye Rasûlullahın ridâsı var.

Yani başına örttüğü şey var. Almış başına onu. Başına almış. Hz. □Âişe Validemiz.

Gitmiş mezarlığa yağmur müthiş bir yağmur ıslanmış dönmüş gerisin geri.

O sıra da Rasûlullah Efendimiz gelmiş.

Rasûlullah Efendimize böyle yapmış □Âişe Validemizi de çok severmiş sallallâhu aleyhi ve sellem.

Rasûlullah Efendimizin böyle üstüne elini sürmeye başlamış.

Yâ □Âişe ne oluyorsun demiş.

Yâ Rasûlullah senin üstünde ıslaklık yok demiş.

Biraz evvel ben senin geldiğin tarafa geldim. Sağnak halinde yağmur yağıyordu.

Yâ □Âişe o senin bildiğin yağmur değil demiş. Başında ne var demiş.

Yâ Rasûlullah başım açık çıkmayayım diye Senin ridânı örttüm başıma.

O rahmeti İlahîyyedir demiş. Benim ridâmı örttünde sen öyle yağmur diye gördün onu demiş.

Bir de böyle yağmur vardır oğlum.

Efendim göremiyorum.

Ulan göremezsın, ağam göremezsın, ağam şekerim ne diyeyim.

Şöyle şuranın içinde dönmeğe başlar.

Etraf dönmeğe, direkler soba hepimiz dönmeğe başlarız.

Ulan ağam biz dönmüyoruz. Sen dönüyorsun. Ev dönmüyor.

Bak afatı şeyden afallıyor insan neresi olduğunu.

Trene bin. Bir tren geldi durdu.

Sende o trendeki arkadaşınnan konuşurken trenin bir tânesi kalktı hangisi kalktığının farkında değilsin.

O kalkar sen gidiyormuş gibi gelir.

Ulan bir metre içindesin.

Ondan sonra bana benden yakın bilmem neyi görüyüm, görürsün ağam inşallah.

Soğuk su kar, olmuş üzüme dokunmaz ağam.

Fakat koruk mevsiminde kar yağarsa korukların hepsi donar.

Çünkü koruk daha kemâla gelmemiştir.

Ağlamakla kemâle getirilir.

Bir yerde yoksul, muhtaç, perişan bir insan mı gördünüz.

Hırsızdır, bilmem nedir, eşkiyâdır.

Sarhoştur yahut dalaverecidir.

Ben çok öyle şeyler biliyorum İslâmi bazı etiketler var onları koymak istemiyorum üzerine.

Hacı var dalavereci.

Efendim Hacıyı mı görüyorsun.

Ben ötekilerini gördüğüm için Hacı böyle yaparsa boğarım onu.

Çünkü mümin arkadaşım.

Muhakkak böyle düzgün insanlar var ise bu yoksulun haberi olmadan bir suç işlemiş bir kemâl sahibinden kaçmıştır.

Askerlik çağına gelir herif.

Ben efendim eve gelirse bu Adanaya gitti de.

Şube Adanaya gönderir.
Adanada böyle bir şey yoktur, gelir.
Efendim ordan Ankaraya geçti.
Herif 2 sene izini kaybettirir. Aha böyle bu.

Yoksula bağırmayın.

Ved-duhâ sûresinde Cenâb-ı Peygamber bir yoksula bağırdı da Yâ Habibim bağırma dedi ona.

Herkes doğru söyleyemez oğlum kudreti yoktur.

Doğru söylemekte bir kahramanlıktır.

Her kuş bir inciri bütün olarak yutamaz.

İnciri niçin seçtin.

Hatırıma incir geldi. Bir kuş bir inciri yutamaz.

Niye inciri seçtin?

Elma diyebilirdin, üzüm diyebilirdin.

Vet-tîni vez-zeytun kelimesini unutma.

Hikmetini sen ara bul.

Söylemem onları da. Bul.

Hırsızlık edeceksen, ekmek, armut, şu bunu çalma.

İnci çal oğlum inci.

Bu garip gibi görünen lakırtılarımız bulutlu havalarda kibleyi bulmak içindir.

Bulutlu havada kible ne taraftır güneşi görmediğin için ararsın.

Bu lakırtıları söylüyorum ki bulutlu havada kiblemizi bulalım.

Bize bizden yakîn olan **ALLAH**ı bulalım.

vucûhun yevme izin nâziratun ilâ rabbiha nazira.

Ölümden herkes korkuyor bilirsin aman ölüm.

Öyle insanlar vardır ki ölüme bıyık altından gülerler oğlum.

Hepimiz öyle olmalıyız. Onların kalblerine kimse dokunamaz.

Sadek kırılabilir fakat içindeki inciye bir şey olmaz.

İslâm için ölümün görünüşü ölüm, iç yüzü diriliktir.

Ölümün içi de ölüm olsa bırakalım câmiyi çikalım dışarı.

Bize sual yok bir şey yok ne yapalım.

KELİMELEER:

İkmal: Tamamlamak. Bitirmek. Mükemmelleştirmek.

Müddei-yi umumî: Milletin umum haklarını korumak üzere muhakemede hazır bulunan vazifeli, hukuk tahsilini bitirmiş hükümet memuru. Adliye bakanlığına bağlı, icra kuvvetini birlik halinde temsil eylemek üzere teşekkül eden, adlî idare makamında bulunan şahıs. Savcı.

ÂYET:

أَعْنَقِهِمْ فِي الْأَعْلَالِ وَأُولَئِكَ بِرَبِّهِمْ كَفَرُوا الَّذِينَ أُولَئِكَ جَدِيدِ خَلْقٍ لِّفِي أَنِنَّا تُرَابًا كُنَّا أَنِنَّا قَوْلُهُمْ فَعَجَبٌ تَعَجَّبَ وَإِنْ وَنَخَالِدَ فِيهَا هُمْ النَّارِ أَصْحَابَ وَأُولَئِكَ

" Ve in taceb fe acebun kavluhum e izâ kunnâ turâben e innâ le fî halkın cedîd(cedîdin), ulâikellezîne keferû bi rabbihim, ve ulâikel aglâlu fî anâkîhim, ve ulâike ashâbun nâr(nâri), hum fîhâ hâlidûn(hâlidûne).: Eğer şaşacaksan, asıl şaşılacak olan onların, Biz toprak olunca yeniden mi yaratılacakmışız? demeleridir. İşte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. İşte onlar boyunlarına demir halkalar vurulanlardır ve işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

(Rad 13/5)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-44

(SOHBET 43 Devamı)

İslâm için ölümün görünüşü ölüm, iç yüzü diriliktir.
Ölümün içi de ölüm olsa bırakalım câmiyi çıkaralım dışarı.
Bize sual yok bir şey yok ne yapalım. ..
Yağmurun yağmadığını gördüğünüz dakîkada, hani yağmur duâsına çıkıyorsunuz
hadistir bu.

Bilin ki o mıntıkanın halkı zekâtını vermemiştir.
Onun için zekâtı eskiden sopaynan alırdılar, deyneknen.
Vereceksin senin yüzünden ben kıtlık çekemem haaa.
Lût Kavminin başına gelenleri bilmiyor musun.
Nûhun tûfanı nedir?
Mûsâ Firavuna ne yaptı?
Ad Kavmi ne oldu?
Görölmüş bir şeyi görölmemiş sananlar meydanda olanları da göremezler.
Efendim felanca namaz kılmıyor... bahsetme oğlum anlamazlar onlar. Hiç yorma
kendini.
Onların meydanda olanları göremezler onlar âyet-i kerîme öyle diyor.
Ölüm yüzlerini adam akıllı açacak onların âyet-i kerîme.
Hanı pislik böcekleri vardır. Şöyle pisliklerde gezerler.
O gül kokusundan ne anlar oğlum.
Haaa bu secdeden de ne anlarlar işte.
Peygamberler gizli şeyi bilip bize haber veren insanlardır.
O cihan halkının görmediği şeyleri görmüştür Rasûlullah. vucûhun yevme izin
nazîratun ilâ rabbiha da budur haaa.

Eskiden kille yıkanırdılar. Kil kil.
Şimdi de var köylerde ama.
Şimdikiler eskisi gibi kokulu değil ağam.
Bakkalda satardılar şöyle parçalı masmâvi.
O zamânın insanın killeri öyle idi kokulu idi.

Hâfız Şirâzi vardır. Dîvânı vardır. Evliyâullahtan bir insan.
Bir gün o kendisi şeyinde yazar kitabında.
Hamama gitmiş. Yıkıyor yalınızmış.
Kil kokuyor. Alıyor böyle ıslatıp kokluyor.
Şiiri de var bunun.

Ne güzel kokun var be mubârek diyor nerden aldın bu koku

diyor.
Kil dile geliyor.

Gelir mi?

Gelir yaaa. Taşnan maşnan konuşur insan.

Ama biz konuşamıyoruz?

Ulan biz birbirimizden konuşamıyoruz. Taşnan nasıl konuşacağız.
Birbirimizi yemeğe savaşıyoruz.

Temiz şey edelim birbirimizden konuşacak mevzuu olmadı mı döneriz taşnan konuşuruz, köpekten konuşuruz.

Nasıl hannâne ağacı konuştu.

Rasûlullah ağladı. Vedâ Hutbesinde.

Minberde ağaç ağladı. Ağaç ıııın inledi herkes, sahâbe duydu bunu.

Nerden aldın bu güzel kokuyu demiş.

Kilde konuşmuş onnan.

Ağam bende koku yok demiş. Ben bir taşım demiş.

Vaktiyle demiş gül ile üç dört yıl arkadaşlık yaptım da demiş.

O koku bana ondan sindi

demiş.

Aziz cemaat gül gibi insanlar dünyâda eksik değil.

Gül gibi insanlarla siz de konuşursanız güller gibi kokarsınız. ALLAH cümlemizi Rasûlullahtan memnun eden ümmetinden eyleye.

Amin.

Allahumme salli alâ Muhammedin ve alâ ehli beytihi Muhammed.

Subhâneke Yâ allâm, tealeyke Yâ selâm ecirnâ min en-nâr ve bi affike Yâ mucir.

Allâhumme ente'l-Mennân bediu's-semâvâti vel-ardı zul-celâli vel-îkram

Yâ Hayyu Yâ Kayyum Yâ ALLÂHu Celle Celâluhu.

Yâ RABBİ Elimizden geldiği kadar emirlerini ve Rasûlullahın mubârek yüzünü güldürmek için sünneti seniyyesini yerine getirmeye savaşıyoruz.
Sen bize kudret, dirilik, sağlık ihsân eyle Yâ RABB İ!

Yarın sana intikal edeceğimiz zaman bizi tevbih ve ayıplamamak için ne yapmak mümkünse bizim kaderimizin çizgisine onu serp Yâ RABBİ!

Bizi sapıtma Yâ RABB İ!

Evimize, çocuğumuza, çocuğumuza hepimize helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ RABB İ!

Memleketimize her türlü âfâtı semâiye, âfâtı ârâziye, âfâtı belâiyeden, düşman ve sel, su yangın âfâtından sen muhafaza buyur Yâ RABB İ!

İcap ettiği zaman ordumuzu mansûru muzaffer eyle Yâ RABB İ!

Hükümet büyüklerimize izan, kuvvet himmet eyle Yâ RABB İ!

Yarın ahrete intikal ettiğimiz zaman Rasûlullahın huzurunda livâi Muhammedinin altında toplanmak ve Rasûl-i Erkemin mubârek elinden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ RABB İ!

Sana intikal edeceğimiz zaman bizden Eşhedu en lâ ilâhe illallah ve Eşhedu enne abduhu ve Rasûluhu kelime-i tayyibesini bizden esirgeme Yâ **RABB** i!

Lillâhil- Fâtiha!

ÖYLE ADAMLAR VARDIR Kİ

(Profesör Doktor Münir Derman Beyin 9 Nisan 1967 Pazar günü yapmış olduğu ders.)

Aziz cemaat vaaz bu gün yapacağım vaazın Hâfız Efendi bir âyet-i kerîme okudu. Vaazın biçimini değiştirdi.

Şimdi namazdan sonra okuduğu âyet-i kerîme. Kurân-ın âyetlerinin hepsi büyüktür.

Birbirinden değil ama bu âyet çok büyüktür.

Kurân-ı Kerimde dört türlü **ALLAH** sözü vardır. Hepisi **ALLAH** tır.

Bir kısım âyât, âyâtı müteşâbihat ismini alır ki mânâsı gizli âyetler. Biz anlayamayız o mânâyı.

İkincisi âyâtı muhkemât mânâsı açık olan âyetler, hepimizin anlayacağı âyetlerdir. Arap olursak bir Arapın âlim arapnan, çoban arabın anlayacağı mânâdaki âyetler. Türkçeye tercüme edildiği zaman bizimde anlayabileceğimiz âyetler. Bunlara âyâtı muhkemat, muhkem tamâmıyla ne ifâde ediyorsa mânâsı öyle âyetler demektir.

Üçüncü kısım âyetler ayatı mutade dedikleri aklımızın sahâsında olabilen âyetler.

Çünkü İslâmda, İslâm mümine ispat yoktur.

Gayba inanan adama öldükten sonra dirileceğiz diye sual sordu mu âmennâ ve saddeknâ der.

Nasıl dirileceğiz?

diye sormaz mümin sormaz. Onu sapıklar sorar.

Nasıl dirileceksin?

Ona cevap verilecekte öldükten sonra görürsün ağıam dersin.

Bir de dördüncü çeşit âyetler âyâtı gayrı mutade akıl sahasına girmeyen âyetler.

Birinci âyet âyâtı müteşâbihat, mânâsı gizli herkes anlayamaz o mânâyı dedik.

Dördüncü âyet ise gayrı mutade âyetler akıl sahasına girmez.

Şöyle oldu der, olur olur delirdi mi dersin.

Nasıl mesela. Karıncaynan konuşmuş. Deve ile konuşmuş. Su üstünde yüzmüş.

Akıl sahasına girmez bunlar.

Bunu ancak Ehlullah anlar.

Namsız, nişansız hikâyesiz, destansız apartumansız, otomobilsiz, şatafatsız secdeye başını koyanı bulursan ki ona Velî derler o bilir bu âyetlerin mânâlarını ama

söylemez.

İçinizde bütün İslâmların içinde öyle adamlar vardır ki Hızır ile konuşur. Hızır ile ahbablık eder. Kahvede oturur. Çay içer. Kol kola gezer. Fakat utangaçlığından kimseye söylemez ben Hızır ile konuşuyorum diye. Var mıdır?

Vallâhi de vardır, billâhi de vardır.

Sen dünyâyı boş mu zannediyorsun.

Yüce iken, yıldız öper boya gelenler bunları alır.

Baktığı şeylerin gerisinde bir görünmeze bakar gibi görünen gözler vardır müminin içinde, onları bulun.

Onlar bu âyetleri bilir.

Hâfız Efendinin okuduğu âyet de böyle bir âyet.

Âyâtı muteşâbihattan, gizli âyetten.

Bir şeyler söylüyor aman aman aman neler söylüyor.

Sen biliyor musun?

Bilmiyorum kokusunu alıyorum.

Bu burunlarımız hepisi mis kokusunun sarımsak kokusunu aldıktan sonra ALLAH ın âyetinin kokusunu nasıl almaz oğlum hepimiz alıyoruz ama anlayamıyoruz.

Sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimize hâfız efendinin okuduğu âyet-i kerîme indiği gün.

İndiği gün hangi gün indi. Nerden biliyorsunuz?

Cenâb-ı peygambere inen âyetlerin günleri sicilleri zamanında hep yazılmış oğlum. Şüphe etme bundan.

Mubârek abdest alıyormuş.

Enes bin Mâlikin evinde.

Enes bin Mâlik kısa boylu.

Rasûlullahın nur projektörüyle yıkanmış.

İçi dışı yıkanmış mubârek insan.

Hâfızası teyp gibi.

O kadar bir teyb gibi ki Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimize aşık bir arap inmiş kabîleden gelmiş huzûru risâletenâmeye Medinede.

Yâ Rasûlullah demiş mubârek yüzünü ilk defa görüyorum.

Görmeden îman ettim ben sana.

Ben senin için bir kasîde yazdım demiş.

Yüz yirmi sekiz beyittir bu demiş.

İkişer satırdan yüz yirmi sekiz, yüz yirmi sekiz, iki yüz elli altı eder.

Okuyacağım onu demiş.

Oku bakalım!

demiş.

Oturmuş huzûru risâli senaiyede Medinede. Başlamış okumağa.

Yanında da Enes bin Mâlik teyp gibi.

Okumuş sonundan aşağıya kadar.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimizin çok hoşuna gitmiş.

Demin evvel dedim ki Rasûlullah, Hâfız Efendinin, indiği zaman ki indiği gün âyette

abdest alıyordu onu unutmayın
Oraya geleceğiz ipi kaçırmayalım.
Sonra arasında sızar insan.
Okumuş Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin hoşuna gitmiş.

İyi amma demiş ben bunu evvelce duydum bu kasîdeyi. demiş

Aman Yâ Rasûlullah ben şâirim demiş.
Bunu yeni yaptım demiş. Benden başka kimse bir satırını öğrenmedi!

demiş.

Nasıl öğrenmedi demiş ben bunu evvelce dinledim. Enes oku!

demiş.
Açmış teybi. Enes başlamış okumağa.
Adam, hepsini okumuş iki yüz elli altı tâne beyti okumuş.
Bak aha şimdi bunun çevirsin tersine benim sesimi tekrar alıyor buradan.

Adam: Vaaaayyy! demiş fırlamış Rasûlullahın yanına doğru.

Ben ne edepsizlik yaptım! demiş.

Ben bunu yazdım ama demek ki başkası demiş bunu yazmış bende onu yazmışım!

Utanmış. Koşarak giderken Rasûlullah:

Taal demiş taaal. Gel gel gel!

demiş.
Oturmuş okşamış mubârek elinnen ensesini.

Bunu demiş ilk defa işittim demiş fakat Enes bin Malik teyibdi demiş.
Aldı sen bir defa okudun ezberine aldı!

demiş.
Demek Rasûlullah efendimizin de teybi varıymış yaaaaa.
Bu teybi burda kapatalım abdeste gelelim.
Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz bitirmiş abdestini.
Mubârek ayak terlikleri orda girecek içte.
Almış sağ pabucuğunu giymiş ayağa.
Enes bin Mâlik de ayakta.
Sol pabucunu alırken Tavşancıl denilen bir kuşlar vardır ıhııı bu kadar.
Havadan bir süzölmüş.
Bunu Enes bin Mâlik görüyor. Rasûlullah görüyor.
Siz inanırsınız.
Gelmiş o pabucu kaptığı gibi havalanmış.
Rasûlullahın mubârek ayağı böyle yere basmaya ve tek ayak kalmış.
Ama o da insan. Ama insan.
Hiddetlenmiş mübârek bu kuşçağızın işine.
Havalanmış havalandıktan sonra şöyle gagasını yaptığı zaman içinden bir yılan düşmüş ayağıya.
Yılan düşer düşmez süzölmüş gelmiş Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem in önüne ayakkabısını koymuş.

Anlaşıldı mı.

Sallallâhu aleyhi ve sellem şaşırmiş mübârek. Hiddetini geri almış.

Onun için aziz cemaat hiddetlenmeyiniz.

Sizi hiddete dâvet edecek bir işin içinde **ALLAH** ın **RAHMAN** sıfatının belki bir huzmesi gizlidir.

Kuşcağız dile gelmiş: **Yâ Rasûlullah sen Rasûlsün** demiş.

Ayakkabının içine giren yılanın niye farkına varmadın! demiş.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem demiş ki: **Yâ tavşancıl** demiş **ben** demiş **kendimdeydim o zaman da farkına varmadım o zaman** demiş.

Sen nasıl farkına vardın tavşancıl kuşu! demiş.

Yâ Rasûlullah bende kendimde değildim! demiş.

Onun için bunaldığınız zaman aziz cemaat pılınızı pırtınızı toplayın **ALLAH**a sığının.

Bu şu demektir pılını pırtını toplayıp gayb âlemine doğru çekilmek demektir.

İslâmın içinde bu nüve var.

İşte şu deminki âyet, okunan âyet bu hâdise olduğu zaman gelmiştir.

Bu âyetin içinde bunlarda vardır.

Bunu bu âyet-i kerimeyi Mevlâna Celâleddin Rûmî Hazretleri Şemsul Hakâik diye bir kitabı vardır orada iki kelimeyle bahseder.

Nârı handan bağıra handan kunet.

Sohbeti merdânet ez merdan kunet

der.

Dâima güler yüzlü Rasûlullahın yüzünü görmek istiyorsan, **ALLAH**ı memnun etmek istiyorsan **handan kunet yüzün dâima güler yüzlü** olsun. Gül gül gül.

Sohbeti merdânet et ez merdan kunet

Mert insanlarnan konuşursan diyor mert olursun er olursun hakîki şey olursun.

Onun için **HAKK**'a teslim olmuş ve hakîkatı **HAKK** ile buluşmuş insanların bize kalan aziz hâtıralarından bir sayfa açacağız.

Bu hâtıralardan insanı ayıklığa dâvet eden bir ses çıkar haaaa bir ses.

Bu sesi duymak gerek.

Bâzı insanlar vardır ateşe girer yanmaz.

Hız. İbrahîm gibi. Yanmadı.

Halbuki ateş ateşe tapan mecûsiyi bile yakar.

Ateşe taptığı halde elini muma süremez.

Ulan hani senin tanrındı ateş.

O ateşin yakmazlığının sırrı yakan şeyde erimek ve onunla olmaktan başka bir şey değil.

Başka sebep arama aradığını bulamazsın.

Zâten bir işi bulamazsan aramağa başlarsın.

Bazı dalgın insanlar vardır hiddetli.

Benim tıpta bir hocam varıdı gözlüklüydü.

Asistanları hırıstiyandı kendisi.

Öyle bir asabî herifti.

Bir gün kızdı:

Gözlüğüm nerde?

dedi.
Gözlüğü haaa böyle yapmış.
Ortalığı birbirine karıştırıyor.
Kimse de:

Gözlük gözündedir!

diyemiyor.
Aha bunun gibi başka bir yerde arama oğlum hepisi içinde.

Efendim felan insan sapıktır. Fenâ yola giriyor!.

Şeytanı araya katma. Şeytan şaşırtmış.

Şeytanın zoru ile oldu!

demek İslâm dininde câiz değildir evlat.
İnsan îmânını terk etmedikçe şeytan ona el süremez. Hadistir bu.

Yok şeytan şöyle yaptı. Yok şeytan böyle yaptı!.
Hayııır.

Cenâb-ı **ALLAH** nur ve zulmetten çekilmiş yetmiş bin perde arkasında gizlidir.
Bu perdeleri açsa daha kendisini kimse görmeden hepimiz yanarız.
Bunun için ağam insan bir mekândır. Aslı la mekândır.
Bu dükkânı kapa, o dükkânı açmak için biz câmiye geliyoruz.
Yoksa vakit namazını kılıp üzerimize yazılmış şeyleri doldurmak için değil.
Üzerimize bir şey yazılmadı.
Nefes alıyoruz aha ondan.
Bâzı sefîl insanlar vardır.
Sefîl, dilenci değil, yırtık elbiseli değil, kumaş içinde de sefil vardır.
Ne sefîl herif! dersin, perişan.
O sefîlin içinde kim bilir neler vardır.
Sefîl o değil. Sefîl ruhlu insanda Cenâb-ı **ALLAH** ona da câmi yapmıştır Parayı mihrab yapmıştır.
Para onun mihrâbıdır.
Bâzısı apartuman yapmıştır.
Yap aha apartuman. Ama aha burayı unutma.

Efendim benim param var. Şöyle yaparım, böyle yaparım!

Nalları diklemeye başlayacağın zaman para bir şey etmez.
Hanı samur vardır samur.
Söyle bir hayvancık yirmi beş sene üzerinde taşıdı kürkü hayvanlıktan kurtulabildi mi?
Kürke bürünüp efendim aha Hacı da neyimiş. Hacı da neyimiş olur mu?
Hacı Murat efendi çok iyi bilir.
Burda bir sarhoş varıdı geçen günü aha benim pansumancımda burda oda bilir.
Uzun boylu bir çocuktu.
Sarhoş marhoş gezer her tarafta.
Sapıtmış **ALLAH** sapıttırmış.
Geçen sene biz sekiz ay evvel akşam onda İskender Beyin eczânesinin önünde yatmış velhâsıl.

Bir iki çocuk başında. Havada soğuk. Sarhoş.
Beni gördü:

Ne yapıyorsun Mustafa burada!

dedim.
Kalktı ayağa:

Doktor bey çukura düştüm dedi. Dizimi vurdum dedi ağrıyor!

dedi.
Ama ağzı da kokuyor.
Sarıldı beni şapır şupur şeylennen salya oldu üstüm.
Girdim koluna götürdüm saat onda hastaneye.
Temizledim üstünü. O ayağını şey ettim felan.

Bu gece burda kalda üşürsün oğlum yarın gidersin!

Yarın akli başına geldi.
Yine gidip içecek tabi. Sabahtan başlıyor.

Oğlum akşam sen çukura düştün değil mi?

dedim.

Çukura düştüm!

dedi.

Oğlum İnşeallahur-RAHMÂN

dedim, ALLAH seni bir RAHMÂN çukuruna düşürür! dedim.

Ama gözüm doldu. ALLAH kabul etti.
Müminin mümine duâsını kabul etti.
Bende hüner yok.
Belki o zaman boştum.
Dün evvelsi gün hastaneye girdi.
Temiz giyinmiş, kafası hafif sakallı nur yüzlü olmuş.

Ne o Mustafa?

Doktor bey dedi ben kolbaşı olarak Hacca gittim!

dedi.
Yüzünde nur!

Eee nedir?

Bir yüzük getirmiş:

Nedir derdin?

Ayağımda dedi bir yara var!

dedi.

İyi dedi buna pansuman, yok onu sormayacağım dedi doktor bey dedi bu ayağım abdeste su almaknan azar mı azmaz mı?

dedi.

Dedim:

Sen cilt doktoru Ali Beye git!

Gitmiş. Ali Bey de tanıyor onu.

Ali Bey geldi bana:

Abi dedi bu nasıl oldu dedi. Gözüm doldu! dedi.

Ağlamış Ali Beyde:

Vallâhi dedi mezârdan babam kalksa bu kadar sevinmezdim!

dedi.

ALLAH istedikten sonra oğlum aha o adamın Haccı en büyük Hacc oldu işte.

Haccda böyle temizlendi herif.

Kolbaşı gitti hakîki mümin olarak döndü ALLAH devam ettirsin.

Bakın ALLAH istedikten sonra oğlum neler olmaz.

Onun için haa. Fâreyi aslanın yanına götür fâre aslandan korkmaz.

Çünkü aslan fâre yemez oğlum.

Ama ceylan götürürsen ceylan korkar aslandan haaa çünkü eti güzel yer onu.

Ekmeksiz ekmeğe bağlanan perilerdir bilirsiniz.

Kokuyu çok severler.

KELİMELEER:

Mıntika: (Mıntika) Muayyen bir yer. Havalı. Taraf. Kısım. Kuşak. Kenar. Yeryüzünde bir kısım. Bölge.

İntikal: Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. Göçmek, geçmek. Sirâyet. Bulaşmak. Bir şeyin miras olarak kalması. Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlamak.

Âyât: (Âyet. C.) Âyetler. Cenab-ı Hakk'ın sıfât ve kudreti hakkında görülen âşikâr deliller, bürhanlar. Menziller. Mekânlar.

Müteşabih: Birbirine benzeyenler. Fık: Mânası açık olmayan âyet ve hadis. Kur'an-ı Kerim'in ve hadislerin mecazî mânalara gelen ifadeleri. "Muhkem" olmayan âyet veya hadis. Zâhirî mânası kastedilmeyen ve teşbih ve temsil yoluyla hakikatlerin beyanında kullanılan ifade.

Müteşabihat: Müteşabih olan âyetler. Birbirine benzer olanlar.

Muhkem: Sağlam. Metin. Sıkı sıkıya. Kuvvetli. Tahkim edilmiş. Sağlamlaştırılmış. Fık: Tefsir edilenlerden daha kuvvetli olan söz. İhtimalli olmayan söz.

Muhkemat: Muhkem olanlar. Sağlam ve kuvvetli olanlar. İçinde hüküm bulunan ve mânası açık olanlar.

Mutade: Âdet. Âdet edilen iş. İtiyad edilen. Alışılmış olan.

Nüve: Çekirdek, asıl, menba.

Caiz: Mümkün, olur, olabilir. Fık: Yapılması sahih ve mübah olan herhangi bir fiil veya akit.

ÂYETLER:

نَاصِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ
نَاطِرَةٌ رَّبَّهَا إِلَى

"Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun. :

O gün birtakım yüzler aydındır. RABBlerine bakarlar.

(kıyâmet 75/22-23)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-45

(SOHBET 44 Devamı)

PUTHÂNE DEN KÂBEYE

Periler kokuyla gıdâlanırlar.

Bu lakırtıda âyât-ı gayr-ı mu'tâde gibi bir lakırtı.

Onu sen işte evinde anla ne demek istiyor.

Onu bir misâlle bildiriyim.

Kızıl Deniz var Bahr-ı Ahmer.

Süveyş Kanalından geçti mi aşağıya gidiyor işte Cidde'ye doğru Kızıl Deniz.

Mûsâ'nın ümmetine cadde oldu Kızıl Deniz.

Firavun'un ümmetine de mezâr oldu.

Aha aradaki fark!.

O halde cehennem de kâfirlerin ibâdet yeridir.

Orda zevk duyarlar. Cehennemden zevk duyarlar.

Nasıl duyarlar?

Pislik böcekleri vardır. Pislik yerler, kurtlanmış şeyi yerler.

Al o böcekleri getir balnan baklavanın üzerine koy!. Yemezler onu, hep kaçarlardı.

Kafirlerde cehennemden zevk duyarlar oğlum!.

Zindan da alçak kişilerin ibâdet yeridir haaaa.

Ancak çünkü orada ALLAH'ı anarlar oğlum!.

Bizim ibâdet yerimiz de aha burası, ALLAHı burda anlıyoruz.

Sen dilinden ALLAH'ı bırakmadın mı Kâbe kendi vücûdun.

En mukaddes ibâdet yeri insan vücûdudur.

Hız. Âdem yaratıldı. Cenâb-ı ALLAH cennete koydu.

ALLAH'ta acelecilik yok: "Kûn!" der demez bütün kâinat olurdu.

Altı günde yarattı değil mi?

Hız. Âdem'i çamurdan, balçıktan yavaş yavaş yavaş yarattı.

Acelecilik yok Cenâb-ı ALLAH 'ta.

ALLAH o halde Âdemi, cinleri, bütün mahlûkatı kendine ibâdet edilsin diye yarattı.

İnsan her şeyi yapar, keşfeder, şunu eder, makine yapar, aha bunu bulur.

Aya gider, güneşe gider fakat asıl yaratılış maksadı âyet-i kerimeye göre ALLAH 'a ibadettir.

Kitaptan maksat fendir. İçindekini öğrenmek.

Ama sen okumazsan kitabı başına yastık da yaparsın.
İlim hâfızları vardır. "Şu şöyledir, bu böyledir, bu böyledir" hepisini bilir.
Bakarsın herif sanki ansiklopedi kitabı. Hakîki ilimden nasipleri yoktur onun.
İlim sevgilisi başka türlüdür.

Nasıl?

Esirciler vardı eskiden. Cârîye satarlardı.

Cârîye esircinin değil müşteri içindir oğlum müşteri için!.

Sana bir kerem sâhibi gelse: "Ateşe gir!" dese.

Hemencecik atıl ateşe: "Beni yakar!" diye düşünme.

Bu Enes bin Mâlik'in, bir gün Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin irtihalinden sonra sahâbeler misâfir gelmişler.

Yemek , zengindi Enes bin Mâlik.

Yemek hazırlamış. Hepisi yemişler.

Herkesin peşkiri varıdı, aha bu kadar.

Peşkir taşımak sünnettir.

Peşkir, ne demek peşkir?

Şükret şükrü ifâde eden nesne demek.

"Elhamdulillah!" peşkir şâhid oluyor.

Eskiden hep evde bizim peşkirlerimiz varıdı babamızın

Şimdi kağıt!.

Sünnettir peşkir.

Peşkiri bir hizmetçisi Kadın bir hizmetçisi varıdı demiş: "Humayra şunu. Şunu tandıra at kirlendi peşkir!" demiş.

"Peki! Efendim!." Demiş.

Gitmiş Arapların böyle koyuk hâlinde şiyi vardır içinde ateş yanar. Ekmek pişirirler, şunu ederler. Hacca gidenler bilir onu.

Peşkiri almış götürür götürmez atmış.

Sahâbe bakmış: "Böyle ne oluyor bu?" diye.

Biraz sonra getirmiş kadın peşkiri almış ordan vermiş tertemiz.

Çamaşır makinası, öyle suyunan değil.

Kadına sormuş Humeyra'ya: Sen demiş bu peşkiri nasıl attın! demiş.

"Valla demiş benim efendimde çok hünerler vardır" demiş.

"Sen kendini at deseydi ben kendimi düşünmeden atardım" demiş.

Enes bin Mâlike sormuşlar: "Yâ Mâlik bu nedir, bu şey nedir?"

"Vallâhi bende bir şey yok" demiş ağam.

"Bir gün Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem abdest alıyordu" demiş.

Aha o kuş hikâyesi.

"Ben de peşkir tutuyordum" demiş.

Bu kuş hikâyesini de Enes Bin Mâlik anlatır.

"Aldılar demiş kollarını, mübârek ağzını bu peşkirinen sildiler" demiş.

"Onun hüneri" demiş.

Onun için Cenâb-ı Peygamber diyor: "Benim tenime sürülen bir şey başka bir tene sürülürse cehennem ateşi onu yakmaz."

Bildiğimiz ateş yakmıyor da öteki ateş nasıl yakar.

Cehennem ateşi yakmayan bir şeyi nasıl yakar.

Amucalarından birisi İslâm ile müşerref olmamıştı fakat çok doğru, temiz insandı.

Vefât ettikleri zaman Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz iç gömleğini gönderdi dediki: "Amucama giydirin!" dedi.

"Yâ Rasûlullah nedir?"

"Benim tenime değen başkasının tenine değerse cehennem ateşi ona dokunmaz" demiş de,

Cenâb-ı ALLAH 'a demiş de: "Amucamı sen mağfiret et Yâ RABBİ!" demiş.

Fakat emir gelmiş: "Yâ Habibim biz ne nasip etmişsek o olur İleri gitme!" demiş.

Onun için **ALLAH** böyle yapar.

O halde ateşten korkuyorsan ağam Cenâb-ı Sallallâhu aleyhi ve sellem'in mezârını görene, Kâbe'yi görene, temiz hacılara, temiz nurlu insanların eline sür elini, elini öp!.

Aha onlardan fayda görürsünüz.

Öyle hacılar vardır ki kendisi cehenneme girer fakat onun eline sürdüğü zaman sen kendin cehennemden kurtulursun.

Bir el, bir temiz el cansız bir şeye bu kadar yücelik verirse, peşkiri yaktırmazsa, ya rûhu irşâd eden, rûha doğan bir nur ne yapmaz rûha düşünün.

Kâbe'nin taşını, kerpiciyi öptü Ahmed Rasûlullah Efendimiz.

Puthâne Kâbe oldu.

Puthânedeki Haceru'l- Esvedi öptü Rasûlullahın mübârek dudakları.

Puthâne derhal Kâbe oldu. Sonra ne oldu?

Kible oldu!.

Sende çalış bu gibi kimselere toprak ol!.

Onlarda seni putlardan temizlesin.

Ruh, insanın rûhu karşılığında elde edeceği şeyleri görmese, hissetmese el açarda cömertlik eder mi kimsenin. İbâdetde bulunur mu?.

Bir şeyi sevmeseniz hattâ ahrete şüpheli bile olsanız, cennet cehenneme şüpheli bile olsanız ibâdet eder misiniz?.

Demek ki bir şey elde edeceğini ümit ettiğin için herkes evde titrerken bakıyorsun bir bembeyaz adam sarılmış sabah ezânı okunmadan tıkr tıkr tıkr câmiye gidiyor, evdekiler uykuda. Niye gidiyor?

Bir şey var sonunda hissediyor ama o nedir bilmiyor.

Çocuk elinde kokmuş soğan almış.

"Oğlum ver onu da at bunu kokar. Sana elma vereceğim!"

Bırakmaz, elmayı gördükten sonra bırakır.

Sizde bir şey gördünüz ki ibâdet ediyorsunuz, yoksa etmeyiz oğlum.

Akıllı kişiye sonunda görülecek şey önceden görülür. Gönlüne doğar.

Bilgisiz az kişi sonunda ve sonunda onlar içinde kurtuluş var. Ne?

Son nefeste: **"Lâ ilâhe illallah"**

Kurtulur ama işte kurtuluş. Üçüncü mevkii kamarada gider.

Ayna da görülen kaza ve kaderi, Secde-yi **RAHMÂN** a kapılan aynada değil kerpiçte bile görülür oğlum.

Sopasını ejderha yapan kişiye, sopasını attığı zaman ejderha yapan kişiye kim el atabilir.

Onun için dudağını yumup kapayan kişiye Gayb Sırrı öğretilir.

Su Kuşundan başkası denize atılmaz oğlum.

Artık sen bunu anlayıver.

ALLAH 'ım doğrusunu bilir.

Bir parçacık kan pırtısı iyi dikkat edin, hatırıma geldi.

Şu kadarcık kan pıhtısı.

Bir toplu iğnenin ucu kadar.

Çocuğa benzer mi bu?.

Nerde benzesin.

Şeker kamışı şekere hiç benzer mi?

Bir kan pırtısından bir, koskocaman hepimiz bir kan pırtısından olduk.

Niye şaşmıyorsunuz buna, hiç biriniz şaşmadı.

Sopanın ejderha olduğuna şaşıyor.

"Mûsâ attı sopa ejderha oldu."

Ulan koskoca sopa ejderha olur.

Hadi öyle göründü de. O da kabul.

"Bir kan pıhtısı koskocaman bir insan nasıl olur."

“Olur!” diyorsun inanıyorsun ona.

Şimdi geliyorsun da: **“Sopa ejderha oldu?”** ona şaşıyorsun.

İnsanların gözü ne renk olursa olsun aғam.

Hepimizin göz bebeği siyahtır.

“Niye?”

ALLAH ben kulumnan görürüm diyor.

Hacerü'l- Esved siyahtır.

İnsan gözünün bebeği siyahtır.

Hayvanların hepsinin gözü siyah değildir.

Göz bebeği, gözbebeği.

Rasûlullah'ın Mübârek Nûru, Mühr-ü Nübüvvet siyahtır.

Hacerü'l- Esved siyahtır. Her şey siyahtır.

Dar gelir insana bu lakırtılar.

Hamama git. Hamam kızıştı, ısındı mı koskocaman bu câmi kadar hamam daralırsın, için sıkılır. Hemen dışarı. Rûhun sıkılır.

Dar ayakkabı giy ovada gezen ova küçülür, küçülür. Her taraf sana dar gelir.

Ayakkabıyı çıkarır serbest olursun.

Hamamdan çıkar rûhun açılır.

Uykuda da rûhun vücuddan ayrılıyor oğlum, uykuda.

Âlemleri geziyor, serbestlik.

Uykuda sana kılıç vursalar uyandığın zaman, kılıcın üstünde şiyi yoktur izi yoktur.

Uyumadıkları halde rüyâ görenler vardır haaa!.

Onlar secdede alınlarını aşındıran insanlardır.

Sen hâlini bilmezsin ama aziz dostum amuca fakat gönül sâhibi yok mu, senin hâlini o bilir işte.

İnsana şöyle baktı mı ne hâlde olduğunu bilir.

Bizim gafletimiz tenimizden ileri gelir aha bu vücud.

Ten ruh oldu mu, ten rûha çevrildi mi bütün sırrlar görülür.

Yetmiş bin perde ortadan kalkar.

Gök boşluğunda yer yüzü kalktı mı ne benim için gece ne gölge kalır, ne senin için.

Gölge dâima yerdendir oğlum topraktandır.

Yer olmasa aha elimi tuttum var mı gölge ama duvar olursa gölge görülür değil mi?

Aha bu tende gölgedir.

Duman kıvılcımla ateşten husûle gelmez, odundan husûle gelir.

Aha şurda güneş ışığında bir mum yak, hiç göremezsin mumun ışığını.

Ama elini soktuğun zaman yakar.

Aha bu tenden rûhunun kıymetini bil!

Güneş dâima toprağa vursa toprak çatlar. Her taraf yanar gider.

İnsan da topraktan halk olmuştur oğlum.

Hakîki Nûr-u Rasûlullah insana vurdu mu yanarız onun için gaflet var.

Anladın mı işi?.

Aha demin ki o mutade âyette, gayr-ı mutade, müteşâbih âyette vardır.

Onun için gece gündüz olur.

Uyku olmasa, uykuda ruyâ olmasa ruh patlatır bu cesedi.

Uyuduğumuz zaman çekip gidiyor: “Ben gezeceğim!” diyor.

İşte uyumadan gezmeye savaş oğlum.

“Uyunmadan gezilir mi?”

Gezilir, nasıl gezilmez.

Aha şimdi bu anda hepimiz Ankara'ya gidelim akıl nan.

Ulus Meydanını düşünün.

Ulus Meydanı gözünüzün önünde. Gitti geldi hemen. O demektir.

Turfetu'l- Aynı işte gitti geldi.

İnsan topraktan halk edildiği için buna tahammül edemez.

Aziz dosdum, her zaman söylediğimiz gibi Rasûlullah Muhammed olarak sallallâhu aleyhi ve sellem görülseydi bütün sahâbeler yanardı.
Yaaaaa!.
Su da kalmak dâima balığın kârıdır oğlum, yılanın değil.
Bu denizde öyle balıklar vardır ki yılanı tuttu mu onu da balık yapar.
Aha öyle bir herif bulmak lâzım.
Onlardan arayıp bulmak lâzım.
Olmayacak şeyler onların himmetiyle olur.
Pis bile ortadan kalkar tertemiz olur.
Bu bahis çok uzun sabaha kadar söylesem değil kıyâmete kadar söylesem bitmez!.

At, ata bineniniz vardır.
At giderken bir tehlikeyi hissetti mi onu anlar.
Aslanın sesini tanır, kokusunu duyar.
Hayvandır amma düşmanını bilmesi, duymaması pek nâdirdir.
Yalınız at değildir her hayvan bunu bilir düşmanını bilir.
Sineğe şöyle uzatsan gelirken arkadan gelir.
Seni görmediği halde anlar öldüreceğini, kaçır.
Yarasa gündüz çıkmaz, hırsızlar gibi gece çıkar.
Güneşi sevmez amma güneşten de nefret etmez.
ALLAH 'ın mahlûkudur.
Onun için bizim merhâmetimizin mahlûkun merhâmeti, elemle karışıktır.
ALLAH 'ın merhâmeti tertemizdir, onda bir karışıklık yok.
Öyle bir ALLAH 'ın velîsine insan ihsânına uğrarsa, o kadar büyük bir ihsandır o bütün cömertlikler karşısında utanır o ihsan.

Denizin dibinde inciler taşlarla karışık bulunur bilirsiniz.
İnsanlardaki övülecek büyük hasletlerde ayıplar, kusurlar arasındadır.
Onları ayıklamak lâzım.
Deniz, Mûsâ'yla konuştu.
Rüzgâr, Süleyman'ı taşıdı.
Demir, Davûd'un elinde ne oldu, mum gibi yumuşadı.
Kamer, Rasûlun parmağını bekledi ayrılmak için.
İbrahîm'in söylediğiniz gibi ateş gül bahçesi oldu.
Toprak Kârûn'u yılan gibi yuttu.
Hannâne direği Rasûlullah'ın Minberinde Rasûlullaha selâm verdi konuştu onunlan.
Taş Ahmed'e selâm verdi...

Ayıp gören Gayb Âlemînin kokusunu anlayamaz, alamaz!.
Ayıp, kimsenin ayıbını görmeyin.
Ayıp görmeğe başladı mı gıybet hissi başlar insanda.
Gıybet başladı mı hased başlar.
Hased başladı mı haram gitmeye başlar.
O zaman insan bütün benliğini, güzelliğini kaybeder.
Bunun aksi hareket ederse insan, başında iki tâne boynuz peydah olur.
Öküzlüğü anlaşıverir insanın.
İnsanın ALLAH'a yakınlığı çeşit çeşittir.
Güneş dağa da vurur, altına da.
Hepimiz ten itibâriyle civanız civan.
Civan diye bir kelime vardır bilirsiniz.
Can bakımından da melek gibiyiz.
Bu sûretle hem yerde yürürüz hem gökte.
Onun için Cenâb-ı Peygamber Efendimiz bir hadisinde buyurmuştur
"Bende sizin gibi bir kulum. Sizin gibi yerim, sizin gibi içerim. Sizin gibi yatarım.

Ama, sizden biri değilim!” der.

Aha bu büyük sırr.

Canlı iken ipek, atlas giymek insana bir şey yapmaz.

Öldükten sonra da kubbeler saraylar ölüne bir şey yapmaz.

İçi temizlemek gerek.

Onun için aziz cemaat başınıza bir felâket geldi mi, pılıyı pırtıyı topla Gayb Âlemîne çekil yâni ALLAH ’a sığın!.

Kurân âyetinde diyor ki: ALLAH’ta hepsi marzukturlar.

ALLAH rızık verir.

Biz bu rızıkı zannederiz ki ekmek verir.

O rızık ekmek değildir aḡam ekmek değildir!.

Hikmet olduğunu anlamadın haaa?.

Tanrının verdiği rızık insanın kendi mertebesine göredir.

Mertebesine göre oldu mu, âyât-ı müteşâbihattan da, hepimiz müteşâbihatı da anlıyoruz.

Gayr-ı mu’tâdeyi de hepimiz anlıyoruz.

“Nasıl anlıyoruz? Deniz yarıldı, Mûsâ yürüdü mü?.”

“Âmennâ ve saddeknâ yürüdü.”

“Rasûlullah : “İkterabeti's-sâatu ven şakka'l-kamer (kameru).” mübârek parmaḡını uzattığı zaman kamer ikiye ayrıldı mı?

Ayrıldı!.

Aha mu’tâdeyi biliyorsun hiç şek ve şüphe yok.

Efendim bazı velîler su üstünde yürür.

Yürür ya! Saman yürüyor da ALLAH ’ın sevgili velîsi niçin yürümesin.

Bâzıları uçar.

Uçar ya! Kuş uçuyor da ALLAH ’ın velîsi niye uçmasın.

Aha gayr-i mu’tâdeye de inanıyoruz, o halde mânâsını biliyoruz...

Onun için işin farkına varmak lâzım.

Hepimiz aslan gibi kendi avımızı kendimiz aramamız lâzım, başkasına havâle değil.

Herkes eline âsâ alır. Hepimizde baston var.

Ama Mûsâ da alıyor eline bir asâ.

Senin elin bizim elimiz nerede, Mûsâ’nın eli nerede. Ama mü’mînlerden de kimsenin haberi yoktur haaa.

Sabahtan şu câmiye aha bu kadar millet gelir.

Mahallede var otuz bin kişi. Hiç kimse farkında değildir işin.

“Efendim o niye gidiyor?.”

Ulan o gitmiyor onu zornan yataḡından kaldırıp götürren var.

Kaldırıp götürren var, içindeki NUR!.

“Kalk diyor Hacı Murat Efendi, Kalk Hasan Efendi!” diyor.

Mahalle uyuyor, o buraya geliyor...

Padişah sabaha kadar sarayında, musikî çalar, kadın oynatır, şarap içer.

Yanında akan derede kurbaḡalar baḡırır hiç onu duymaz.

Bu sözlerden mânâ çıkar.

Geç bunları bir çakıynan bak içinde neler var oḡlum neler.

Bir yudum su bir göle delâlet eder.

Bir avuç dâne de harman vardır içinde. Onu çiftçi bilir.

Bu lakırtıları deşersen yağmur çimene düştü mü ne yapıyor?

Aha bizim içimize de onu yapar oḡlum!.

Bunlar Rasûlullah’ın sözleri

“Efendim hacca gitti!” Hep dilinde bizim arkadaşların.

"Eeee gitti herif yaaa!. Elin Arabına döviz bırakıyor diyor herif döviz!."

Yâhu bu adamcağız iki bin lira topladı. Harç borç nasıl olursa olsun gitti ya.

Sen Avrupa'ya gidip otomobil kaçakçılığı yapıyorsun.

Eğlenmeye gidiyorsun, onu gören yok da hacıyı görüyorsun.

"Efendim gidiyor teyp getiriyor!" diyor.

Getirecek ya sen tır kaçırıyorsun.

Ama bunları söyledikçe söyledikçe o ecir alıyor hacım.

Gördüm o arabaları, hacı arabaları gelirken.

Nur yüzlü kadıncağızlar. Yaşlı ve genç kadınlar.

Ağam buradan Mekke'ye on iki gün de otomobil içinde gitmek her babayiğidin kârı değildir.

Pehlivanı görsen pehlivanı yarı yolda leşi çıkar.

Başla bak. Herif Jawa'dan kalkıyor gidiyor.

Yugoslavya'dan Zagreb'ten gelmiş. Altı tâne otobüs gitmiş.

Bırak yâhu gitsin bırak gitsin diline dolama hacıyı yâhu!.

"Efendim bunun parası yoktu, tarlasını sattı gitti!"

Satsın gitsin sana ne?

Sen söylüyorsun bunu senin mîdende helâl mı var banka köşelerinde gezen herif!.

Bunlara aldırmayın oğlum.

Bunları Cenâb-ı ALLAH bütün hepisinin cezâsını verir amma! Hadis-i Rasûlullah var.

İçimizde Nur-u Rasûlullahı fazlalaştır Yâ RABB i!

Kalb penceremizi açarak Rasûlullah'ın Nûrunu bu dünyâda iken görmek bize nasibi müyesser eyle Yâ RABBİ!

Vücûdumuz bize bizden yakîn olan sensin Yâ RABBİ!

bu mahfazası olan vücûdumuza helâl lokma nasip eyle Yâ RABB i!

Temizlikten bizi ayırma Yâ RABB i!

Her türlü gafletten uyandır Yâ İlahî!.

Bize sıhhat, sağlık, dirilik secdeden başımızı kaldırmamak kuvvetini bize nasîbi müyesser eyle!.

El Fâtiha!.

KELİMELEER:

Gayr-ı mu'tade: Alışılmamış.

Müteşâbih: Birbirine benzeyenler. Fık: Mânası açık olmayan âyet ve hadis. Kur'an-ı Kerim'in ve hadislerin mecazî mânalara gelen ifâdeleri. "Muhkem" olmayan âyet veya hadis. Zâhirî mânâsı kastedilmeyen ve teşbih ve temsil yoluyla hakikatlerin beyânında kullanılan ifâde.

Cariye: Genç ve iyi hizmet eden kadın. Muharebede İslâm düşmanlarından esir edilen kadın hizmetçi.

İrtihal: Bir yerden başka yere göçmek, gitmek. Nakl-i mekân etmek. Ölmek. Kamara: Vapurlarda mevki sayılan odalar ve salonlar. Gemide kaptan gibi erkâna mahsus odalar.

Gayb: Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Mühr-ü Nübüvvet: Peygamberlik mühürü. Peygamberimiz Hz. Muhammedin (A.S.M.) iki omuzu arasındaki (sırtındaki) peygamberlik işâreti.

Karun: (A, uzun okunur) Peygamber Mûsâ (A.S.) devrinde yaşamış, malı ile mağrur olarak haddini aşmış ve Cenâb-ı HAKK'ın zekât emrini dinlemediğinden Mûsâ'nın (A.S.) duâsından sonra malı ile birlikte yere batmış olan dünyâ zengini. Cenâb-ı HAKK'ın lütuf ve ihsânını kendine mâlederek nankörlük ve enâniyetinden dolayı bu fenâ sıfatı ile meşhur olmuştur.

Mahfaza: (Hıfz. dan) Küçük kutu, kap. Zarf.

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

ÂYET-i KERİME:

مُؤْمِنُونَ بِهِ أَنْتُمْ الَّذِي اللَّهُ وَاتَّقُوا طَيِّبًا حَلَالًا اللَّهُ رَزَقَكُمْ مِمَّا وَكُلُوا

" Ve kulû mimmâ razakakumullâhu halâlen tayyiben ve't-tekullâhellezî entum bihî mu'minûn(mu'minûne).:

hem ALLAH'ın size merzuk kıldığı ni'metlerden helâl ve hoş olarak yeyin hem de kendisine mü'min bulunduğunuz ALLAH'dan korkun.- ALLAH'ın size helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yeyin ve kendisine îman etmiş olduğunuz ALLAH'tan korkun.

(Mâide 5/88)

الْقَمَرُ وَانْشَقَّ السَّاعَةُ افْتَرَبَتْ

" İkterebeti's-sâatu ven şakka'l-kamer(kameru).:

Yaklaştı Saat, yarıldı Kamer.- Kıyâmet yaklaştı ve ay yarıldı.

(Kamer 54/1)

HADİS-i ŞERİF:

Abdullah b. Amr (r.a)den rivâyete göre, şöyle demiştir: Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellemi oturarak namaz kılarken gördüm. Bunun üzerine: "Ey Allah'ın Rasûlü! Oturarak kılınan namazın ayakta kılınandan yarı yarıya sevabının az olduğu sizden bana aktarılmıştı, halbuki Siz oturarak kılıyorsunuz?" dedim. Bunun üzerine: "Evet öyledir ama Ben, sizden biri gibi değilim" buyurdular.

(Ebû Davud, Salat: 179; Dârimi, Salat: 108)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-46

YETMİŞ BİN

(Profesör Doktor Münir Derman Beyin 16 Nisan 1967 Pazar günü Tekke Câmiinde yapmış olduğu derstir.)

Aziz Cemaat Hoca Efendi mihrâbiye duâsında bir âyet-i kerîme okudu.

Ben kaç senedir Türkiyedeyim.

Câmilere çok devâm ettim tabii hepiniz gibi.

Mihrâbiye duâları içinde yirmi yirmi beş senedir bu âyet-i okuyanı görmedim.

Bu âyet-i kerîme herhalde İlâhî bir sebepten okundu.

Bu âyet-i kerîme sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz ALLAH şefaatine nâil

eyleyecek muhakkaaaaaak ondan hiç şek ve şüphe etmeyin.

Çünkü İslâm Dîninde sûi zan yasaktır.

Peygamber etmiştir.

Peygamberimiz bize şefaate edecek.

Secdeye kapanıyoruz. Bak şurda kaç kişisiniz.

Zâten secdeye kapanmasanız ben gelir size lakırdı söylemem.

Hız. ÂiŖe vâlidemizin mubârek dizlerinde dinleniyormuŖ.

O zaman Cebrâil Aleyhis-selâm gelmiŖ.

Hız. ÂiŖe Vâlidemiz Hız. Sıddîkın elinde doğdu. Rasûlullahın evinde öldü.

Cihan târihinin eŖini görmeyecek kadar büyük kadınlardan biri Hız. ÂiŖe Vâlidemizdir.

Evinde Rasûlullah'a vahiy gelmeye baŖladı bu mubârek kadının.

Dizinde bu mubârek kadının Rasûlullah, mubârek rûhu muallâlarını Azrâil Aleyhis-selâma teslim ettiler.

Bu müstesnâ kadına bütün cihan iftihar eder.

Bütün Rasûlullahın en yakın hadisleri ondan mutevelliddir.

Kendi ilmiyle bütün cihanı nurlandırmıŖtır.

O hepimizin ve dünyâda eŖi gelmemiŖ mubârek kadınların en tepesinde bulunan bir kadındır.

Onun mubârek yüzünde Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem mubârek elini sağ yanağına koymuŖ dinleniyorken bu âyet-i kerîme inmiŖtir kardeŖlerim.

Bu âyet-i kerimede ne diyor. **ALLAH Gafûrur- Rahîmdir** diyor.

ALLAH o kadar Gafûrur- Rahîmdir ki oğlum ondan Ŗüphe etmek katiyen doğru değildir.

Peki ağam, bu sene odunum yok. Tarlam iyi olmadı. Ekinler iyi gitmedi. İŖim biçimsiz gitti. İŖ göremedim. Çocuklar ne yapacak?

Korkun ne peki?

Aha İslâmiyette en büyük Ŗirk budur.

ALLAH beŖtir, dörttür! demek değildir.

ALLAH Gafûrur- Rahîmse ekmeksiz kaldım, metelik vermeyeceksin.

Korku duydu mu **ALLAH**ın Gafûrur- Rahîmliği aha bu âyet uçar gider.

Sen de çamura batmıŖ afedersin eŖŖek gibi kalırsın.

Senin önüne kuzu pırzolası koyuyorlar.

Sen: **Efendim bu kuzu pırzolası değildir bu kart öküz bududur!** diyorsun.

Ulan o öküz budu değil kuzu pırzolası amma senin eŖŖeklięin onu öküz budu görüyor iş öyle değil ağam.

Hız. □Aliye bilirsiniz Murtaza derler Murtaza.

Murtaza, râzı olmuŖ demektir.

Tebuk Gazvesine sallallâhu aleyhi ve sellem giderken Medînede erkek kalmadı.

Hız. □Ali gelmiŖ. **Yâ □Ali demiŖ sen harbe gelmeyeceksin, Benim halîfem olarak kalacaksın!** demiŖ. Peki

Yâ Rasûlullah demiŖ. Ben çocuklara, kadınlara burada çobanlık mı edeceğim!" demiŖ.

Yok yâ □Ali, Benim halîfem kalacaksın! demiŖ..

Mûsâ ile Hârûn. Mûsâdan sonra Hârûn biliyorsunuz peygamber oluyor.

Mûsâ kardeŖ. Mûsâ ile Hârûn arasında ne fark var ise sennen de benim aramda o fark vardır. Yalnız ben Hatemen-Nebiyyi olduğumdan sen peygamber olamazsın. Onun için kalacaksın.

Hız. □Ali de demiŖ ki: **Râzı oldum Yâ Rasûlullah, râzı oldum Yâ Rasûlullah!**

Senin ismin murtazâdır! ALLAH Ŗeffaatine nâil etsin.

Ali deyip geçme oğul, Ehl-i Beyt deyip geçme.

Allahumme salli □alâ Muhammedin ve □alâ ehl-i beytihi Muhammed.

Ehl-i Beyte sarıldı mı kurtuldun gitti.

Rasûlullahın hadîsi var: **Benim ehl-i beytime sarılana sual sorulmaz!.**

Ben söylemiyorum bunu.

Ben neyim ki. Hız. Ali Efendimize bu âyet için bir Yahudi gelmiŖ. **ALLAH** Gafûrur Rahîmdir.

Haaaa Gafûrur-Rahîmdir ne yapacaksın Yahudi demiŖ.

Her şeyi korurmuş. Rahmetin altında korumak vardır tabii değil mi. İnsan acıdığını korur.

Mâdem ki ALLAH koruyor çık şu damdan at aşağı kendini! demişler Hz. Aliye. O halîm insan kılıcını çektiği gibi: **Senin kafanı yerinden koparırım defol burdan!** demiş.

Ben senin için ALLAHın Gafûrur- Rahîm her şeyi koruduğunu ALLAHtan şüphe mi edeceğim de çıkıp ordan kendimi atacağım aşağı ki acaba böyle midir diye!.

İslâmda şüphe yoktur.

İcap ettiği zaman damdan düşersen senin rahmete müstehak olduğunu bulursa

ALLAH pamuk tânesi gibi yere düşersin.

Haaa şimdi, **ALLAHın** Gafûrur- Rahîm şeyini nasıl çalalım.

Bir hırsızlığı olacak bunun.

Kasa hırsızlığı için oksijen cihâzı lâzım.

Cepten para aşırmaq için yan kesiciler şu parmaklarını keserler şööööööyle araklarlar.

Kumarda kazanmak için kağıdın arkasına elinnen işâret ederler.

Yanına biri o ona işâret eder.

Papaz geldi kız geldi oğlan geldi diye.

Yağcılar yağ alırlar on altı liraya on bir liraya satarlar.

İçine bilmem ne yağları sokarak.

Bu da hırsızlık değil mi? envâi çeşit.

Devletin hazînesinden çalma hırsızlık.

Bilmem nereden çalma envâi çeşidi.

Peki bura Gafûrur- Rahîm **ALLAHtan** nasıl?

En kolay Ondan hırsızlık olur be hazînesi çok çünkü.

Şurdan birinin kovaşından su alsan ulan burdan bir tas eksildi der.

Denizden alırsan hiç kimse fark etmez.

E Peki nasıl çalalım onu?

E dinlersen aklın başındaysa oğlum çalma usûlunu öğreteceğim sana.

Aha bu âyette var bu çalma usûlu.

Biz okuruz **Elhamdu lillâhi Rabbi-âlemin Fâtîha!** tamam.

Ulan içinde ne var. Biraz onnan uğraş!.

Onnan uğraş onnan cıv cıv cıv cıv! dedikodu edeceğine.

Milyarlarca insan bunun içine daldı da hâlâ çıkamıyor.

Biz onu, biz ölü kitabı yaptık şeyi Kurânı Kerîmi.

Biriniz öldü mü Hâfız Efendi oku.

Ulan üfürük ne iki tarafa.

Bi de kendine üfür bunun içinde.

Hırsızlık için bir anahtar lâzım. Hîle. Hîle-i şerriye.

Ne o?

Hepiniz daha ölmeyeceksiniz **ALLAH** bilir amma.

Ben öleceği görmüyorum içinizde yakınlar da. Azrâil bilir mi.

Yok oğlum herkes de bilir azıcık.

Geliyorsun, ben felan işe gireceğim diye rapor istiyorsun benden.

Dinliyorum seni haa sen bu işi yaparsın.

O halde öleceğini bilsem vermem sana rapor.

Evet. Ne zaman öleceğini bilmem, öleceğini bilirim adamın.

Ama hangi sâniye öleceğini bilebilmem.

Bak havada meteoroloji diyor ki felan günü yağmur yağacak. Yağıyor.

Nerden bildi?

Bilir bilir kul hepisini bilir amma hangi sâniye yağacağını bilmez.

Doğumu bilirsın. Felan günü felan saatte doğacak.

Hangi sâniye de doğacağını bilmezsin.

Her işi **ALLAHa** bıraktıktan sonra hadi halıları kaldırıp satalım, geçip gidelim.

Utaniyor musun bir şeyden?

Utaniyorsun, o halde sende bir irâde vermiş **ALLAH**. İrâde vermese utanmazsın.

Köpeğe vermemiş irâde.

Sokakta, taaaa hükümetin önünde büyük caddede neler yaptıklarını gör.

At giderken duruyor. Abdestini yapıyor. Hadi sen yap bâkiyim.

E ver otuz lira da yapıyım!.

Ulan ben sana beş bin lira veriyorum yok param ama lakırtı parasına. Lakırtıyanan ben sana çek keseyim.

Git şu köprüünün üstünde büyük abdest yap.

Yapamazsın. İslâm yapamaz onu.

Aha işte bunun çalma usûlu aha bu âyette var.

Kaşığı cebine koyacaksın.

Akşam içinizde gece namazı kılan var mı?

Ya var, ya yok, ya var.

Gündüz namazı kılmıyor.

Hepiniz bir iştesiniz ne bileyim ben.

Abdestli gezin. Aha bu âyetin içinden o hırsızlık anahtarını çalabilmek için birinci şartı oğlum abdestli gezin.

Yataktan kalkıp akşam yatağa girinceye kadar abdestli.

Efendim ben abdestimi tutamıyorum.

Bir dakkada alırsın abdesti. Çabuk al be birâder. Üç defa yıkama elini bir defa yıka. Abdest al!

Ama ben iyi abdest alacağım.

E iyi abdest alma usûlu de var a evladım.

Bozuldu. Al abdestini, abdestsiz bir sâniye geçirme, geçirme.

Aha burdan çıktın. Bazısı sıkıştı, gittin helâya. Al ordan git.

Efendim kahvede oturacağım.

Kahvedeyken gidiyoken abdestini al.

Git kahvenin musluğuna al eline bir avuç su.

Su al avucuna. Ağzına sür, burnuna sür. Yüzüne sür.

Elbisenin üstünden koluna sür. Başına sür şapkanın üstünden.

Ayakkabının üstüne sür abdest taklidi yap.

Yâ RABBİ eğer mümkün olaydı ben güzel bir abdest alacaktım demektir bu.

Bu bu tertibi kaybetme.

Şimdi girişebiliyor musunuz abdestli gezmeğe söz veriyorsanız anahtarı çıkarayım.

Yok efendim dır dır efendim şöyleydi de.

Şöylenen benim işim yok.

Bu lakırtıları da hiçbir yerde duyamazsınız.

Ahirette yakın, kıyâmette yakın hepsi yakın, o halde bir şey çalmak lâzım oğlum.

O halde hırsızlığa niyet ettin. Hırsızlığın birinci şartı abdest.

Abdestliyken sokakta, işte, torna mı yapıyorsun, ayakkabıcı mısın nesin yanında bir tesbihcik bi şey.

Mütemâdiyen bu günden itibâren ben başlayacağım de.

Neye başlayacağım?

Bu günden itibâren ben başlayacağım bitti.

Abdestli gezmeye niyet ettikten sonra başlayacağım de.

Neye başlayacağım?.

Söyleme başlayacağını söyleme niyetini.

Ben başlayacağım. Neye?

Lâ ilâhe illallah , Lâ ilâhe illallah , la ilahe illallah, Lâ ilâhe illallah Lâ ilâhe illallah!

ister bağırarak söyle, ister dört nala tırıs atar bağırarak caddelerde gez.

İster içinden **Lâ ilâhe İllallah Lâ ilâhe İllallah!**

Gece gündüz. Günde en aşağıya bin defa **Lâ ilâhe İllallah.**

Ama doksan dokuz değil.

Efendim ben çok çekerim" yoooo bin bir de değil!

Ne dokuz yüz doksan dokuz virgül üç çeyrek ne bin bir bir çeyrek tam bin tâne çek.

Her gün yaptı mı evde her gün bir çizik çiz.

Hanı sucular gelir eve tebeşirnen çiziyor ya.

Kahveciler kahve getirir haaa onun gibi çiz.

Yetmiş gün. Yetmiş tâne yaptı mı, efendim ben aylağım günde dört bin tane çekerim.

Daha iyi yetmiş günde dört tâne yetmiş bin eder.

Hanı **Ben yapacağım** dedin ya niyet ettin.

Ne yapacağını söylemedin değil mi. İyi kafanıza koyun.

yetmiş bin bitti mi Yâ RABBİ yetmiş bin bitti yetmiş gün evvel ben sana hani dedim ki yapacağım hah. Şu yetmiş bin yok mu Lâ ilâhe illallah cebime koyacağım ve koydum!

Şöyle de ikrar et.

Cebime koyacağım, koydum lakırtı, niyyet.

Şimdi o senin yanında dursun.

Baktın ki kıkırdayacaksın gidiyorsun.

Belli olur insan kıkırdıyıncağı, bir kaza geçirir.

Bilmem ne hastalığı olur doktorlar gelir doktorlar gider.

Sende hadi hadi al. Nalları ya vefât edeceğini anlarsın ya nalları dikmeyeceğini anlarsın.

Vefât başka nalları dikmemek başka tabi.

Nalları hayvan diker.

Zıbarmak var, gebermek var çeşitli.

Ama secdeye başını koyan vefât eder.

Daha kuvvetli koyan vefât etmez kalıp değiştirir.

Daha kuvvetli olan hiç ölmez.

ALLAH ısmarladık ben ev değiştiriyorum der gider.

Ölüm yoktur İslâm'da. Ölme yok ne ölümü.

Ben şimdi yukarı mahallede ; Anamın mezarına gittim.

Okudum geldim işte ordan yürüyerek buraya kadar geldik.

Yolda bir doktor arkadaş gördü beni hiç tanımayan hadi bindirdi getirdi kaçırmayalım diye.

Dün akşam rüyâda anamı gördüm.

Gece namazını kıldıktan sonra. İki günde bir gidiyorum.

Güldü: **Oğlum** dedi **ne yorarsın kendini yukarı bu kadar gelip gidiyorsun!** dedi.

Yâ ana dedim ben geleceğim sen istersen kov!

Ben rahatım rahatım oğlum dedi.

Nerden rahat?.

Anam seksen altı yaşındaydı.

Yirmi tâne yetmiş bin şeyi varımış. Kendisi söyledi bana.

Hayâtında çekmiş. Bir ikisini hediye etmiş.

Ölmeden evvel dedi **oğlum beş tâne de sana verdim tut al** dedi.

Ben görmeden o çekiverdi koydum cebime. Cebimde bakıyorum yok bir şey.

Ölürken onları kendine hediye ettim.

Yetmiş bini koy cebine fazlasını da koy.

Baktın birisi hebâ ettim der tamam.

Aha Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz mubârek rûhu muallâlarını teslim ettiği □Âişe Vâlidemizin dizindeyken inen âyet.

Yine □Âişe Vâlidemiz bu hadisi naklediyor.

Hız. □Âişeden vârid.

Diyor ki bir gün Sallallâhu Aleyhi ve sellem efendimizin huzûruna bir sahâbe geldi.

Gözleri yaşlı **ne oldun?** dedi. **Ya ehi..**

Yâ Rasûlullah dedi vâlidemi defnettim demiş.

Rasûlullah **başın sağ olsun** demiş.

Yâ Rasûlullah acaba anamın aşağıdaki hâli nedir demiş.

Rasûlullahın yanında Numeyra isminde bir sahâbe var. Numeyra.

Ebû Numeyra kendisi köleden âzad edilmiş ama Numeyra da bir hassa varmış.

Bir tâne daha varıdı öyle bir sahâbe onda da bir hassa varıdı.

Cenâze namazına kim hangisinin cenâze namazına giderse millet peşine takılırmış gidermiş.

Gitmedi mi anlarmışlar ki o ölen münâfıktır. **ALLAH** öyle bir hassa vermiş.

Yâ Numeyra demiş **bak bakalım şunun anasına** demiş.

Rasûlullah Sallallâhu aleyhi ve sellem. Numeyra şöyle yüzünü koymuş.

Kaldırmış yüzünü ki ah ile ağlıyor : **Yâ Rasûlullah azâb içinde!** demiş.

Bunun üzerine o adama demiş ki. **Git yetmiş bin tevhid getir demiş ananın rûhuna şey et** demiş, **hediye et!** demiş.

Oradan bir sahâbe demiş **Yâ Rasûlullah benim yetmiş binim cebimde** demiş.

Ben versem olur mu?

"Ver ona demiş. Vermiş. Hediye etmiş.

Numeyra gine yüzünü şey etmiş gülerек uyanmış **Yâ Rasûlullah cenneti âlâ da** demiş kadın.

Bunlar elektrikten daha kuvvetli tesir eder. Anladın mı?

Vakit yok. Boş geçirme **Lâ ilâhe illallah** hattâ burdaki Müslüman kadınları **ALLAH** ömürlerini uzun etsin.

Hayâlarını hz. □Âişe Hayâsı etsin.

Boş zamanları çoktur.

Oturun kızım **Lâ ilâhe illallah lâ ilâhe illallah..** doksan dokuz buçuk değil dokuz yüz doksan tam bin! unuttum yok!

Ben beş bin tâne çekerim! Çek!

Bir gecede yetmiş bin çekerim! Çek tahammül edebilirsen.

Yavaş yavaş çek koy, bir yere.

O bittimi yetmiş bin daha bir yetmiş bin daha. Kuliyet, kulibet.

Böyle a insanlar olmasaydı gök kubbesi devrilirdi diyor Cenâb-ı Rasûlullah kuliyet, kulibet aha bu günü yaşamamız böyle tevhidleri okuyup da ne kadar üzerimize hediye eden mubârekler var.

Öyle olmasa mezarlardan yukarı fışkırır millet. Mezarlardan yukarı fışkırır.

Efendim hristiyan mezarlığından niye fışkırmıyor?

Yağmur, oğlum, hristiyan mezarlığı, İslam mezarlığı hristiyan tarlası, kâfir tarlası dinliyor mu.

Onun bir mubârek **ALLAH**ın sevgilisinin bir göz yaşı, bir gecede bir dakîkalık duâsı bir milyon kişiyi kurtarır.

Sen İslamların içinde hepisi boş, geveze mi zannediyorsun.

Neler vaaaaar neler var. Onların yüzü suyu hürmetine duruyoruz.

Bizim yüzümüzün suyu hürmetine de duran var.

Bak aha burdaki bu kadar mubârek yüzlü. Sizin yüzünüzde nur var ama sen onu göremezsin.

Vucûhun yevme izin nâdireh (nâdiretun). İlâ rabbihâ nâzireh(nâziretun

Secdeye başını koyanların şeyinde sücud eseri vardır diyor Cenâb-ı **ALLAH** Kurânı Kerimde.

Ama aynada göremezsin onu.

Aynaya beyhûde bakma onu görmek için başka göz lâzım.

Onun için abdestli gez aha bu dediğimi yap. Aha âyet.

Bak işte o âyet-i kerimeyi okudu.

Bana da Şu âyet-i kerime de şöyle lakırdılar varıdı kafamdan çıktı size söyledim.

O çok büyük iş haa.

Lâ İlâhe İllallah!

Efendim Lâ ilâhe illallah cennetin kapısının anahtarı.

Orada o kadar çok kapı var ki oğlum.
Şimdiden anahtarı cebine koy.
Daha iyi değil maymuncuk bu işte. Aha ortada.
Ben söylemiyorum âyet söylüyor.
Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz söylüyor. İnan buna inan bu böyle.
Gözün aklın, kulağın saf olmasını, temiz olmasını istiyorsan içindeki tamah şu haset perdelerini yırt at bunları at içinden.
Ayna, bir şeye tamah etseydi bizim gibi münâfık olurdu her bakanı başka türlü gösterirdi.
Münâfıklar aynaya baktı mı beğenmezler kendilerini.
Ama o ayna değil haaa.
Doğru söz söyler he he heee der. Hoşuna gitmez.
Çirkin bir herif Hintlinin birisi aynaya bakmışta kızmış aynaya.
Bu ayna fenâ gösteriyor diye aynayı yakmış parçalamış.
Onun için fazîletli insanları sevmezler.
Anlamayan da **hav hav hav!** köpek gibi bağırır.
Onun için her şeyi olduğu gibi gösterir ayna bilirsin değil mi?
Eğer ayna bizim gibi olsaydı her şeyi olduğu gibi göstermezdi.
Onun için hadis-i peygamberi de: **Mümin müminin aynasıdır!** buyurmuş.
Birbirimize baktı mı peşin neyi ne ne göreceğiz biz burada.

Huvallâhul-hâlikul-bâriul musavviru lehul esmâul husnâ, hayır ordan yukarı.
Huvallâhullezî lâ ilâhe illâ huve, elmelikul-kuddûsus-selâmul-mûminul-muheymînul
azîzul-cebbârul-mutekebbir(mutekebbiru), subhânallâhi ammâ
yuşrikûn(yuşrikûne).

Muminul muheymin.
Mumin, mumin, Müheymin **ALLAH.**
Birbirimize baktığımız zaman Nûr-u Rasûlullahın fânusuna bürünmüş bize bizden yakın olan **ALLAH**ı görmek lâzım.
O halde mümin arkadaşına sen nasıl çirkin olarak bakarsın.
Nasıl fenâ söz söylersin.
Nasıl onun hakkında fenâ şey söylersin.
Mümin müminin aynasıdır.

Abdulaziz zamânında, Murat zamânında. İstanbuldaki Mısır Çarşısı yapılmış.
Murad tebdili kıyafet etmiş, veziriyken geziyor sabah namazını şey yeni câmide kılmış. Gitmiş.
Hacı Mustafa Efendi dükkanını açmış.
Karşısında da Hacı Ömer efendi.
Hacı Mustafa Efendiye gelmiş.
Eskiler bilir eskiden zenbillerde satılan zenbil pirinci varıdı.
Mısırdan gelirdi şöyle büyük.
Küçüklüğümüzde yapardık da yerdik. Babam alırdı.
Gelmiş: **Efendi amuca!** demiş.
Buyurun Efendi! demiş.
Pâdişahı tanımıyor ya.
Şurdan bana beş okka piring ver! demiş.
Eskiden okka. **Peki efendi** demiş.
Almış ordan kağıdı üç okka.
Amuca demiş ben beş okka istiyorum üç okka değil demiş.
Anladım efendi demiş anladım anladım. Sağır değilim demiş.
Üç okkayı tartmış.
Aha karşıdaki Hacı Ömer Efendi de de aynı piring var demiş.

Zenbiller aynı demiş. Ben siftah yaptım bugün demiş.
O daha siftah yapmadı iki okkasını da ondan al! demiş.
Aha mümin müminin aynası.
Burada git bir bakkala Efendim kap silmek için cin hani o tel var.
Var mı sizde aha dün evden istediler.
Efendim cin yok bizde bilmem parça yüklü.

KELİMELER:

Mihrâb: Câmide imamın namaz kılarken cemâatin önünde durduğu yer.
Nâil: Murâdına eren, nâil olan, ele geçiren. Erişmiş.
Mutevellid: Doğan, dünyâyâ gelen. İleri gelen, çıkan, hâsıl olan.
Müstehak: Hak eden, hak etmiş. Kendisi kazanmış.
Envâi: (Nev'. C.) Neviler, çeşitler, türler.
Taklid: Takma, asma, kuşatma. Benzetmeğe ve benzemeğe çalışmak. Benzerini yapmak. Birine benzemeğe çalışarak alay etmek. Sahte. Bir şeyin sahtesini yapmak.
Gebermek: Ölmek.
Muallâ: Yüksek, yüce, âli. Makâmı ve rütbesi yüksek.
Defn: Gömmek, gömülmek. Cenâzenin mezara gömülmesi.
Hassa: (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet. Te'sir. Menfaat. Âdet ve alâmet. Ekâbir, kavmin ileri geleni.
Siftah: İlk satış.

ÂYETLER:

نَاصِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ
نَاطِرَةٌ رَبَّهَا إِلَى

" Vucûhun yevme izin nâdıreh(nâdıretun). İlâ rabbihâ nâzireh(nâziretun).:

Nice yüzler o gün ışırlar parlar Rablerine bakarlar!

(Kıyâmet 75/22-23)

يَتَفَكَّرُونَ لَعَلَّهُمْ لِلنَّاسِ نَضْرِبُهَا الْأَمْثَالُ وَتِلْكَ اللَّهُ خَشْيَةً مِّنْ مُّتَّصِدًّا إِخَاشِعَ لِّرَأْيَتِهِ جَبَلٍ عَلَى الْقُرْآنِ هَذَا أَنْزَلْنَا لَوْ
الرَّحِيمِ الرَّحْمَنُ هُوَ وَالشَّهَادَةُ الْغَيْبِ عَالِمٌ هُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا الَّذِي اللَّهُ هُوَ
يُشْرِكُونَ عَمَّا اللَّهُ سُبْحَانَ الْمُتَكَبَّرِ الْجَبَّارِ الْعَزِيزِ الْمُهِيمِ الْمُؤْمِنِ السَّلَامِ الْقُدُّوسِ الْمَلِكِ وَهُوَ إِلَّا إِلَهَ لَا الَّذِي اللَّهُ هُوَ
الْحَكِيمِ الْعَزِيزِ وَهُوَ رُضْوَالُ السَّمَاوَاتِ فِي مَا لَهُ يُسَبِّحُ الْحُسْنَى الْأَسْمَاءَ لَهُ الْمُصَوِّرُ الْبَارِئُ الْخَالِقُ اللَّهُ هُوَ

Lev enzelnâ hâzel kurâne alâ cebelin le reeytehu hâşian mutessaddian min
haşyetillâh(haşyetillâhi), ve tilkel emsâlu nadribuhâ lin nâsi leallehum
yetefekkerûn(yetefekkerûne). Huvalâhullezî lâ ilâhe illâ huve, âlimul gaybi veş
şehâdeh(şehâdeti), huver rahmânur rahîm(rahîmu). Huvalâhullezî lâ ilâhe illâ
huve, elmelikul kuddûsus selâmul mûminul muheyminul azîzul cebbârul
mutekebbir(mutekebbiru), subhânallâhi ammâ yuşrikûn(yuşrikûne). Huvalâhul
hâlikul bâriûl musavviru lehul esmâul husnâ, yusebbihu lehu mâ fîs semâvâti vel
ard(ardı) ve huvel azîzul hakîm(hakîmu). :

Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, ALLAH korkusundan baş
eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye
veriyoruz. O, öyle ALLAH'tır ki, O'ndan başka tanrı yoktur. Görülmeyeni ve görüleni
bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. O, öyle ALLAH'tır ki, kendisinden başka
hiçbir tanrı yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selâmet verendir,

emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üsündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. ALLAH, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir. O, yaratan, var eden, şekil veren ALLAH'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sâhibidir.

(Haşr 59/21-24)

HADİSLER:

Ümmetimden bir adam gördüm ki, Cennet kapılarına kadar geldi, fakat kapılar yüzüne kapandı. Getirdiği kelime-i şehâdetler geldi, elinden tutarak Cennete girdirdi.

(Taberanî)

El müminü, mirâtül mümin: Mümin müminin aynasıdır

(Ebu Davud, K. Edeb, Bab fin-nasihat, hadis 4918)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-47

LÂ İLÂHE İLLALLAH!

"Yok dedim oğlum cin var mı!"

"Efendim dedi o cin yok!" dedi şimdi.

Gittim karşıya orda cin vâir ordan al.

Dedi ki: **"Karşıya bak bende yok!"** dedi.

İllâ kendisindekini sokuşturacak bana.

Aha **"mü'min mü'minin aynasıdır."**

Aynanın arkası bile değil mü'minin mü'mine.

Görülür, arkasını da çevir. Bir şey olduk biz bir şey, ama ne.

Söylenmez burda.

Terâzi mala tamah etseydi yanlış tartardı oğlum. Ne korsan aynını tartar.

Cenâb-ı Peygamberin bir hadisi var.

"Ben sizden peygamberlik için ücret istemiyorum."

Diğer bir hadisinde diyor ki:

"Gönlünde sabırı olmayana ALLAH îman vermemiştir."

Hepimiz dinimizi babadan bedâva bir mîras bulduk dini oğlum.

Hepimizin babasından mîras geldi bize değil mi din. Bedâva.

Onun için başını şükretmede çevirdik hepimiz mîras geldi.

Kefene bindirerek bulsaydın bulduğun yerde olurdu.

Babadan, babam kılıyordu ben. Bedâva öğrendik dini bedava geldi.

Ne çileler çekmişler hemi de.

Dışımızdaki elbiseler güzel ama içimizi bir açarsak paramparça oluruz.

Aha bu param parçalığı silkinip atmak için bu lakırtıları söylüyorum size.

Hepimizin bir iyi bir şeyi var. Mihenge vururlar.
Yok bir şey be. Neyimiz olacak?.
Yalan mı söyledik, ırza mı tasallut ettik.
Birisinin parasını mı çaldık. Yetim malı mı yedik.
Devlete mi isyan ettik.
Aha hepimiz orta halli insanlarız.
Hangimizin apartumanı var.
Kimin malını yedik.
Temiziz ya sen bakma benim lakırtılarıma!...
İyice temizlenmek için hanı bâzı sinirli hanımlar vardır.
Kapısının, bizim ev öyle. Kapısının tokmağı tertemizdir.
Her gün vimnen siler.
Aha bende vimnen silmek için söylüyorum.
Öyle korkacak bir şey yok yavvv arkada koskaca Rasûlullah..
Aha hırsızlık anahtarını da öğrediniz, bitti.
İyilik ve kötülükten meydana gelen sûretler gizli olmayıp da meydanda bulunsaydı,
küfür ve îman apaçık meydana çıkar, bu âlemde put kalmazdı. Puta tapan da
bulunmazdı.
Kimsenin kimseye alay etmeye mecâli kalmazdı.
Dünyâ kıymet kesdi der, kıyâmete hiç kimse, suçsuz giderdi.
ALLAH bütün mütecâzâtı gizledi.
Gizledi, gizledi amma âvâmdan gizledi.
Kendine yakîn olanlardan, hayır oğlum.
Ay buluta girse ben bulutun arkasında ayın olduğunu hepimiz biliriz.
Herifin birine demişler ki, bak şimdi hatırıma geldi.
"Ne içtin?" demişler.
"Destidekinden içtim!" demiş. "Destidekinden!"
"Desti de ne var?"
"İçtiğim şey var!" demiş.
"Bu gizli laf ne içtin?" demiş. "İçtiğin ne?"
"Desti de gizli olan şeyden içtim!" demiş.

Yağma yok söylenmez, bul testiye iç!
Deminden beri, destinin hamurunu yapıyoruz.
Bu sual cevâbı birbirine dolanıp gider, ooooo uzar gider.
Çokta tepelenirse insan, çamura kapılmış eşek gibi çamura kapılır.
Aldırmayacaksın, dediğimizi yapacaksın. İşine bakacaksın!.
Tahtaların içinde hani küçücük kurt olur.
O yer içinde toz yapar.
Bizim küçüklüğümüzde sünnetçiler o tozu kullanırdı. Yaraya ekerlerdi.
İşte penisilin, o yavv penisilin.
Penisilin akıyor, çürüktür.
Tahta kurdu oğlum. Tahtanın içindeki o küçük kurt.
Tahtanın fidanlık hâlini bilmez oğlum değil mi nerden bilsin.
İnsan bunları bilmediği için bâzen şeytanlaşır.
Bâzen bakarsın melekleşir.
Bâzen toprak kesilir.
Bâzen yırtıcı hayvan!
Ondan sonda da tövbe eder.
Yooooooo. Tövbe zevki oğlum tövbe büyük bir zevktir.
Tövbe zevki, her sarhoşun mezesi olamaz.
Edepsizliği yap: Tövbe estağfirullah!..
Yook oğlum!...

"Efendim beni şeytana uydurdun ya!."

Yoo yoo yooo şeytana atfetme.

Bu çok ince bir lakırtıdır ağalar!

Çok ince bir lakırtı çok dinledim.

"Şeytana uydum da şöyle!"

Yo yo yo . Şeytana kabahat bulma!.

Bu lakırtıyı da hiç unutma!

Bu çok büyük bir lakırtı. Destikçe genişler.

Hız. Âdem'i yarattı Cenâb-ı **ALLAH**. Koydu cennete, değil mi?

Ondan sonra şeytana:

"Gel buraya dedi. Git!" dedi.

"Her şeyi bilen bir insan yarattım ben topraktan!" dedi orda.

"Git onu kandır de. Elmadan ye armuttan ye ne varsa ye kovacağım onu şeyden!"

Şeytan gitti.

ALLAHın izni olmasa şeytan adım atabilir mi?

Başka birinin emrinde mi şeytan?

Çok dikkat buyurun!

Gitti Âdem'i kandırdı. Cennetten atıldı Âdem.

Âdem Cenâb-ı **ALLAH**a dedi ki: **Ben şeytana uydum!.**

Demedi gizledi onu.

"Sen bunu böyle yaptırdın!" demedi.

"Ya RABBİ ben nefsimi uydum. Nefsimi zulmettim. Sen beni affeyle!" dedi. Aha tövbe böyledir.

"Efendim şeytan beni bilmem ne etti de!"

Onu kendine bul kendine!.

Şeytanın vekili sen olmuşsun. Anladın mı?.

Tövbe böyle olur.

"Ya RABBİ ben hatâ ettim nefsimin esiri oldum!"

"Haaa ben oturuyorum gâyet iyi de o gelip beni ku ku ku kışlattı!."

Öyle iş olur mu yavvv..

Abdestli olana şeytan karışmaz yav, yanaşmaz.

İmanın almışsın abdest burda geldin namazda kılıyorsun.

Birde kafan Muttalib'e gitmiş.

"Ulan koyun ordaydı da. Satamadık da acaba ne edeyim?" de...

İmam "Allahuekber!" demiş sen karışmışsın.

Sonra dışarıda efendim:

"İmam Efendi sen secdeye gittim de ben secdeyi unuttum. Eeee sehiv secdesi lâzım mı?"

"Eee lâzım yâhut îade et namazı. Ne oldu sana?"

"Valla şeytan benim kafamı karıştırdı."

Eee hadis nerde yahuuu.

"Abdestli olana şeytan karışmaz!"

şeytanın burda ne işi var.
Şeytana kabahat bulma!
Bu ince nokta, ince nokta.
Haaa şimdi öteki mahallelere bir dağılır.
Vâiz Efendi dedi ki: "**Şeytana kabahat bulma!**"
Gider bâzı câhillerin ağzına: "**Şeytanı yok etti!**" derler..

Secde et yaklaş!. Ve ilâ Rabbike ferğab.
Ancak bundan sonra yaşabilir ALLAH'a!..
E lem neşrah leke sadrak(sadrake).
Ve veda'nâ 'anke vizrak(vizrake).
Ellezî enkada zahrak(zahrake).
Ve refanâ leke zikrak(zikrake).
Fe inne ma'al 'usri yusra(yusran).
İnne ma'al 'usri yusrâ(yusran).
Fe izâ ferağte fensab.
Ve ilâ rabbike ferğab.
Bu temizlikten elem neşrahleke sadrak.
Sadrını yaracaksın!.
Cenâb-ı Peygamberin sadrı yarıldı.
Bizde kendi kendimize yaracağız.
Tamah hislerini, hased hislerini, pislikleri atacağız, işte elem neşrahleke sadrak.
O oldu mu gel diyor. Hele gel bakıyım.
Parayı tutarsın, mıknaatıs çekmez.
Hakîkten parayı çekmez. Demir parçasını çeker.
Para kıymetlidir dünyâ metâidir da.
Efendim para kıymetli şey metâi ama der pirinçten yapılmış yok bilmem neyden.
Neden yapılırsa yapılsın.
Altını da çekmiyor gümüşü de çekmiyor.
"Niye çekmiyor?"
İçinde bir kargaşalık olursa çeker onu da.
Temizlen "Şuuup!" diye çeksın a mıknaatıs.
Onun için müminde ateşi söndürmek imkânı var.
"Yarın yaparım!" deme.
Nice yarınlar geçti nerdeyse ikinci geçecek.
Yarına bırakma işi bu akşamdan başla.
Yaptığımızdan utanıyoruz değil mi?.
Bir edepsizlik yaparsak utanıyoruz.
O halde elimizde bir "ihtiyâr" var demek **ALLAH** verdi.
Yapıp yapmama da ihtiyârımız varsa
Yoksa o halde utanma nedir?
Utanma nedir niye utanıyoruz?
Onu söylemem oğlum. Onu sen bul!.
Bu haberi verdim.
Aha bu dediklerimi yap utanma nedir o zaman gör!.
Kim çok uyanıkta o o kadar dertlidir.
Kim işi çok anlamışsa yüzü daha sarıdır oğlum.

Bu mübârek demin söylediğim **ALLAH** şefâatine nâil eyleye Ayşe Vâlidemiz oturuyormuş.
Yorulmuş böyle bacaklarını uzatmış.
Her zaman ordan geçen bir kör varmış, tamamıyla kör.

O zamânın evleri böyle apartmanlı asansörlü değil ki.
Asansör var o zaman var ama, göğ e doğru asansör varıdı o zaman göğ asansörü varıdı.

Burak gelir alır. Sallallâhu aleyhi ve sellemi götürürdü miraca.

Var idi asansör o zaman ama bizim gözümüz görmezdi bu asansörü.

Oturuyormuş kör içeri girmiş bir şey almak için.

Ayşe Vâlidemiz bir hışirtıynan hemen dizlerini örtmüş.

Kör demiş: "Ya 'Âişe demiş. Ne hışırdadın orda demiş. Benim gözlerimin kör olduğunu biliyorsun!" demiş.

Nâmahrem olarak ayaklarının açık maçık felan aceba görür mü?.

"Ben biliyorum senin görmediğini ama demiş, ALLAH görüyor ya!" demiş.

Lakırtıya bak oğlum.

"Bir edepsizliği aman şöyle görmesin, annem görmesin babam görmesin, felanca görmesin!."

ALLAH görüyor yahu!. ALLAH'tan utanmıyoruz da kuldan utanıyoruz.

Gül mevsimi geçip gülşen harâb olunca gül kokusunu nereden alacaksın. Değil mi? Geçti gitti!.

"Benim ömrüm edepsizliknen geçti, bir şey yapamadım ne olacağım şimdi? Gülşen bitti gül kokusunu nerden alacağım?"

Gül kokusunu nerden alacağını söyleyim mi sana?

Vereyim mi sırrı nerden alacaksın?

Gül suyundan oğlum, gül suyundan.

Aynen gülşenin kokusunu alırsın.

"Eeee bunun gül suyu nerde?"

Deminden beri onu anlatıyorum yavvvv:

"Lâ İlâhe illallah"

Yapamadığından bir şey yetmişbin "Lâ İlâhe illallah" hazırla kendini.

Göge kaldır bak kafanı kaldır bak..

"Ya Habibim! Göge bak. Bak bak. Kusur bulamazsın!"

Gök en temiz yer biliyorsunuz.

Göge Cenâb-ı Peygamber Efendimize âyeti kerîme de kaldır başını bak yâ habîbim.

Başın ve "huve hasîr" önüne düşer.

Tekrar kaldır bak. Sekiz on defa kaldır bak.

Tertemizdir kusur bulamazsın.

Dediği halde o temiz göğde kusur bulanmadığı halde biz yere, yer üzerinde oturuyoruz.

Yere ne kadar bakmak lâzım ki onun temizliğini bulabilmemiz için, yâni o kadar fazla secde yapmak lâzım.

"Kim ALLAH'ı bilirse onun dili tutulur. ALLAH hakkında bir şey söyleyemez."

Hadis-i Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem.

ALLAH büyüktür. Âmennâ ve saddeknâ.

Merhâmetlidir, rahmeti çoktur. Âmennâ.

"Eeee, ekmeğim yok demin dediğim gibi. Dertten öleceğim. Korkuyorum!"

Hani "Tanrı merhâmetliydi!" diyordun?

O halde bu korku ne?

İşte bu bunu böyle söylemek en büyük şirk oğlum.

"Nezle oldum, aman gebersem, param gitti aman gebersem.

Şu evim yandı bilmem ne oldu. Şu işten zarar ettim aman ne!."

Duuuuur!. İslâm bu değil!.

ALLAH düşünceye sığmayan YOK'luk. YOK mu, işte ALLAH ordadır.
Bu cihan denizdir ağam deniz deniz.
Senin vücûdun da balık. Denizde yüzüyor. Rûhun da Yunus.
Yunus, **ALLAH**'ı tesbih ettiği için balık hazmedemedi onu, kustu dışarı.
Kurânda var ya.

"Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu mine'z-zâlimîn"

dedi atladı denize yüzdü, değil mi?.

Yûnus, balığının içine girdi.

ALLAHı dâima tesbih ettiği için balık onu hazmedemedi kustu dışarı.

O halde senin Vücûdun balıksa, Rûhun da Yûnus.

Bu deniz, bu dünyâ denizi yüzlerce Yûnus Balıklarıyla dolu.

Sen görmüyorsun ama etrâfında gezinip duruyor.

Sende Yûnus Balığının içinden kurtulmağa çalış.

Aha o "Lâ İlâhe İllallah" nan çalış.

O Peygamber: **"Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu mine'z-zâlimîn"** dedi.

Bir "Lâ İlâhe İllallah" la kurtuldu.

Bizde yetmiş binner kurtuluruz.

Haaaah, anladın mı. Unutma bunu!.

Bunları yaptı mı, Tanrı katında büyüklere yer açılır.

"Tanrı katında büyüklerin nazarında pis şeyler temiz olur" der hadis.

Hız. Aışenin hadisi bu.

Şeyh meyhâneye girer.

Meyhânedeki bütün küpler bal olur.

Zarûret vakti, her pisi temiz yapar bilirsiniz.

Öleceğini bildiğimiz zaman domuz eti helâl olur insana bilirsiniz değil mi?

Öleceğini bildiğin halde katırını matırını helâl olmayan şeyleri öleceğini bilersen şey eder, şariat..

O halde açlıktan ölme korkusu geldiği zaman bâzı haram olanlar helâl oluyor.

İçki, haram, ama hastasın.

Mü'min bir doktor dedi ki: "şunun içinde alkol var içeceksin!"

İçersin helal olur sana.

Ama meyhâneye gidip de içmek değil haaaa.

Bunu başka türlü te'vil etmeyin!.

Zâten bütün millet etrafta bekliyor.

Bu adam bir şeyler söylesin de tersine lakırtıyı çevirelim.

Ama benim lakırtı demir gibi değil eğilmez çeliktir, bir tarafa doğru eğilir.

Velî zehiri yer bal olur. Biz bal yeriz zehir olur.

Öyle büyük bir insan gördüğün zaman, ona mürşid derler bilirsiniz.

Denize benzeyen bir gönlü vardır.

Deniz hanî bâzen medd u cezir olur. Yükselir ve alçalır.

Onun rûhu da öyle yükselir ve alçalır.

Taşar, çekilir. Tekrar taşar çekilir.

Bundan istifâde edeceksen, nefsinin tekmesi altından kurtulanlardır ancak.

Nefsinin tekmesinden kurtuldu mu onun medd u cezirine girersin.

Kazâ ve kader bâzı insanı ahmâk bir hâle sokar, akıllıyı da. Abdal deriz ona abdal.

Dinde abdallar vardır. Varlığını değişmiş olan insanlar vardır.

Tanrının değiştirmesiyle şarabı sirke olan kimse demektir abdal.

İçimizdeki pislik şarap.

Aha onu sirke yap. Herkes sirke yapamaz.

Nohut koy içine der falan olmaz hiç.
Üzümden yapar sirke olmaz.
Ama Yukarı Mahallede Kemâl vardır sirkeci.
Bir sirke yapıyor. Hüneri o.
Senin içindeki o nefis şarabını da sirke yapmak için bir oraya bir maya koyar.
Aha söyledik mayayı yetmişbin!.

"Savaştan evvel yiğitlik olmaz" buyuruyor Cenâb-ı Peygamber.

Bunları yaparsak.
Hani hanımlar yâhut buradakiler Müezzîn Efendiler tutar bir iki kişi.
Bu halıları dışarıda asar kilimleri.
Alırlar sopayı ver babam ver "küt! Küt! küt! küt!" gider.
Kilime vuran kilimi dövmez oğlum kilimi dövmez. Kilimdeki tozları götürmek için.
Bâzen korkutucu lakırtı söylesem, iğneleyici tokmak gibi lakırtı söylesem üzerinize almayın!.
Aha bu kilim hikâyesi hatırıınıza gelsin anladınız mı?
Rüzgar eser tozları kağıtları ortaya karıştırır fakat rüzgâr görünmez tozların altında gizlenir.
İnsanların, Peygamber Efendimizin sözüdür:
"Her insan kendi dilinin altında gizlidir"

Annesi çocuğunu azarlar: "Hüt! müt!" der.
Çocuğu azarlamıyor çocuğu azarlamıyor, kendi parçası.
Bir felâkete uğrasa Maazallâhu teâlâ saçını başını yolar kadıncağız.
O anda olan onda olan fenâ huyu azarlar halbuki.

Üzüm suyunu git sor Kemâl Efendiye.
Şarap olsun diye küpe hapsederler, değil mi şarapçılar?.
Kara papaz şarabı bilmem beyaz papaz şarabı, yeşil papaz şarabı sakallı papaz şarabı.
İşte bir çok arabalar geçiyor görüyorsun değil mi vardır.
Kara papaz mı nedir o?.
Papaz karası şarabı işte neyse.
Onu yapan herif, üzüm suyunu şarap olsun diye küpe hapsediyor.
"Niçin küpe hapsediyor?"
Gizlensin diye.
Arapçada bir tâbir vardır. Hannâs, Hannâs.
Kul eûzu bi rabbîn nâsi. Melikin nâsi. İlâhin nâsi. Min şerril vesvâsil hannâs. Ellezî yuvesvisu fî sudûrin nâsi. Mine'l-cinneti ve'n-nâsi.
Hannâs var ya! hah o hannâs!.
Hannâs, hunus, kirpi gibi kafasını içeri çeken demektir.
Yapacağı işte başını içeri çeker kirpi gibi. Şeytan işte o.
Periler gizlidir derler görülmez göze.
İnsan perilerden daha gizlidir oğlum.

"Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrım" diyor Cenâb-ı ALLAH.

"El insâne sırrı ve ene sırı."

O halde biz her şeyden gizliyiz. Hannastan da mannastan da.
Kendi kendimizi çevirmek lâzım tabi. Tersine çevirmemiz lâzım.
Nasıl çevirirsen iyi olur?.
Pantollarınızı evde haftada bir ütülerken, hanım evde tersine çevirir onu, kırıksıklığı böyle ise, şöyle tersine yapar onu bir ütüler güzel tutsun diye.
İçinizi dışarı çevirin dışa çevirin.

Tövbe işte içini dışına ütüyü iyi yapar.
Ama ben ütü olmayacağım.
Aşağıda o kadar ütüler var ki ne makineler var oğlum.
Cennet, cehennemde. İstedğin kıratta çıkarır.
Izgara mı olacaksın. Şiş mi olacaksın. Kavurma mı olacaksın.
Düdüklü tencere mi istiyorsun hepsi var orda.
Ama buradan hazır gidersen bu ütülüdür denirsin geçer gidersin!.

Peygamberi seviyorsun. **ALLAH'**ı seviyorsun.
Bir zevk var içinde.
Bu sana yeter bu müjde.
İnsanların gönlünde Tanrı sevgisi artarsa bil ki Tanrı seni seviyor demektir.
ALLAH seni seviyor demektir.
Bunda hiç şüphe etme.
Çeken gizliiii!
Fakat göreceğin gözü olmadığından gafletten görmüyoruz.
ALLAH istemese zor gelirsın şuraya oğlum.
O halde **ALLAH** seni seviyor hah.
Secdenin karşılığını? Nedir bu, secdenin karşılığı?
ALLAH'a yakınlıktır oğlum!.
Secde et de yakın ol!. Ve ilâ rabbike ferğab
Vücûdun secde etmesi, canlarımızın **ALLAH'a** yaklaşmasına sebeptir.
Hacc, **ALLAH'**ın Evini ziyârettir. Evi var.
Sana senden yakîn olan içinin haccını yaparsan asıl "EV" lik burda işte.
Onun için kötülere, fesatçılara, isyancılara: "Ya İlahî merhâmet et!" diye duâ edelim inşaallah.
Her hareket edenin bir hareket ettiricisi vardır.
Kendiliğinden oynamaz bir şey.
Cenâb-ı **ALLAH** bütün insanların, mü'minlerin suçlarını örter örter.
Ama cezâsını da verir oğlum, örter amaa..verir.

"İhtiyatlı davranın" diye bir lakırtı vardır bilirsiniz.
İhtiyatı elden bırakmayın.
Burada lafı gelmişken söyleyim.
İhtiyat diye bir lakırtı var.
İhtiyat, iki tedbir arasında tereddüde düşmemek demektir.
Buradan bir köye gideceksin, değil mi?
Birisı dedi sana ki: "**Sende çok susuyorsun. Bir matara almışsın omuzlarına, mataraylan gidecen!**"
"**Niye aldın bunu?.**"
"**Ağam felan köye gidiyorum yolda çeşme meşme yok!**"
Eeee yoktur.
İyi.
Termosu taktın koluna.
Biraz ilerde birisi: **Yavvv nereye gidiyorsun bu kadar yüknen?**
İşte felan köye gidiyorum! bilmem ne.
Eeee bu termos nedir bu testi de elinde?
"**Yavvv yolda su yok.**"
"**Aman be birâder bırak demiş. Her adım başı çeşme var. Ben o köylüyüm dedi.**"
Şimdi, birisi "**Su yok!**"dedi.
Birisı: "**Su var!**"dedi.
Sen şimdi tereddüd içindesin.
Burada ihtiyat, korkudan kurtulmaktır değil mi?hah.
Yanına su al! Yoksa dökersin. Ya yoksa, haa ihtiyat bu.

Onun için efendim felanca diyor ki:

"Öldükten sonra hep kömür olacağız yok bir şey ortada!"

Peki yoksa yok ağam ben seni inandıracak değilim.

Aha bu sol yoldaki gibi, su yolu hikâyesini anlattım ya onun gibi tedbirli git! .

Tedbirli git al cebine koy.

Yetmiş buraya, yetmiş buraya yetmiş buraya yetmiş.

Ne kadar cebin varisaaa.

"Efendim ben ceplerime değil sandığa dolduracağım!"

Bavula doldur oğlum. Doldura bildiğin kadar doldur.

Bu, ne demek bu. Birisi sen rahat rahat uyuyorsun şöyle.

Birisi baktı ki öteden bir yılan geliyor sana doğru.

Geldi hemen: **"Kalk be!"**

"bırak be yav ne uyandırdın beni. Rahat rahat rüya görüyordum burda!"

Kızma.

Uyandığın zaman o adama kızarsın değil mi?

Fakat adamın: **"Bak şurada şu var!"** dedi mi, o zaman pişman olursun...

KELİMELEER:

Cindâr: Muskacı, cinci, büyücü.

Miras: Ölen kimseden akrabalarına ve yakınlarına kalmış olan mal, mülk

Mihenik: (Mihek) Altının ayarını anlamaya mahsus bir taş. Ölçü. İyiye kötüyü ayıran, ayar âleti. Mc: Bir insanın kıymetini, ahlâkını anlamaya yarayan vasıta.

Tasallut: Musallat olmak. Birini rahatsız etmek. Tebelleş olmak. Tahakkumâne hareket etmek.

Mecal: Tâkat. Güç. Kuvvet. İktidar. İmkân. Fırsat.

Mütecazat: Mücâzat. Cezâ. Suçlara karşı verilen karşılık. Karşılık.

Desti: f. Testi.

Zaruret: Çaresizlik. Muhtaçlık. Sıkıntı. Yoksulluk.

Maazallah: ALLAH'a sığındık. ALLAH korusun.

HADİSLER:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi vessellem : Mü'min, kardeşinin aynasıdır; ve mü'min mü'minin kardeşidir, onun zarar ve ziyâna uğramasını, helâkını önler, arkasında da onu çevreleyip korur ve ihti-yaçlarını görür

(Ebû Dâvud, Edebü'l- Müfred)

ÂYETLER:

الرَّحِيمِ التَّوَابُ هُوَ إِنَّهُ عَلَيْهِ فَتَابَ كَلِمَاتِ رَبِّهِ مِنْ آدَمُ فَتَلَقَّى

Bu durum devam ederken Âdem, RABBinden bir takım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti. Çünkü ALLAH tevbeleri kabul eden ve merhâmeti bol olandır.

(Bakara 2/37)

الظَّالِمِينَ مَنْ فَتَكُونَا الشَّجَرَةَ هَذِهِ تَقَرَّبَا وَلَا شَيْئًا حَيْثُ مِنْ فَكُلَا الْجَنَّةَ وَزَوْجُكَ أَنْتَ اسْكُنْ آدَمُ وَيَا

(ALLAH buyurdu ki) : Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediğiniz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın! Sonra zalimlerden olursunuz.

(Araf 7/19)

صَدْرَكَ لَكَ نَشْرَحَ أَلَمْ
وَزَرَكَ عَنْكَ وَوَضَعْنَا
ظَهْرَكَ أَنْقَضَ الَّذِي
نَحْرَكَ لَكَ وَرَفَعْنَا
سِرِّي الْعُسْرَ مَعَ فَإِنْ
يُسْرًا الْعُسْرَ مَعَ إِنَّ
فَانصَبَ فَرَعْتُ فَأَدَا
فَارْعَبُ رَبِّكَ وَالْيَ

E lem neşrah leke sadrak(sadrake). Ve veda'nâ 'anke vizrak(vizrake).
Ellezî enkada zahrak(zahrake). Ve refanâ leke zikrak(zikrake).
Fe inne ma'al 'usri yusra(yusran). İnne ma'al 'usri yusrâ(yusran).
Fe izâ ferağte fensab.
Ve ilâ rabbike ferğab. :

Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi? Yükünü senden alıp atmadık mı? O senin belini büken yükü . Senin şânını ve ününü yüceltmedik mi? Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır. Gerçekten, zorlukla berâber bir kolaylık daha vardır. Boş kaldın mı hemen (başka) işe koyul, Yalnız RABBine yönel.

(İnşirah 94/1-8)

فُطُورٍ مِّن تَرَى لَهُ الْبَصَرَ فَارْجِعْ تَفَاوُتٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ خَلْقٍ فِي تَرَى مَا طِبَاقًا سَمَآوَاتٍ سَبْعَ خَلْقٍ الَّذِي
حَسِيرٌ وَهُوَ خَاسِئُ الْبَصَرِ إِلَيْكَ يَنْقَلِبُ كَرَّتَيْنِ الْبَصَرَ ارْجِعْ ثُمَّ

" Ellezî halaka seb'a semâvâtin tibâkâ(tibâkan), mâ terâ fî halkı'r-rahmâni min tefâvut(tefâvutin), fercil basara hel terâ min futûr(futûrin).. Summercil basara kerreteyni yenkalib ileykel basaru hâsien ve huve hasîr(hasîrun). :

O ki, birbirine uygun yedi gök yaratmıştır. O RAHMAN'ın yarattığında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Haydi çevir gözü(nü), görebilir misin hiç bir çatlak, bir kusur? Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak; göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin halde sana dönecektir.

(Mülk 67/3-4)

مَنْ كُنْتُ إِنِّي حَانَلَسُبُّ أَنْتَ إِلَّا إِلَهَ لَا أَنْ الظُّلُمَاتِ فِي فَنَادَى عَلَيْهِ نَقْدِرَ لَنْ أَنْ فَظَنَّ مُعَاضِبًا دَهَبَ إِذِ النَّوْنِ وَدَا
الظَّالِمِينَ

" Ve zennûni iz zehebe mugâdıben fe zanne en len nakdire aleyhi fe nâdâ fi'z-zulumâti en lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu mine'z-zâlimîn(zâlimîne).: Zünnûn'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir halde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihâyet karanlıklar içinde: «Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum!» diye niyaz etti.

(Enbiyâ 21/87)

إِنَّ عَلَيْهِ إِنْهُمْ فَلَا عَادٍ وَلَا بَاغٍ غَيْرَ اضْطُرَّ فَمَنِ اللَّهِ لَغَيْرٍ بِهِ أَهْلًا وَمَا الْخَنِزِيرِ وَلَحْمَ وَالْدَّمَ الْمَيْتَةَ عَلَيْكُمْ حَرَّمَ إِنَّمَا
رَحِيمٍ غَفُورٍ اللَّهُ

"İnnemâ harrame aleykumu'l-meytete ve'd-deme ve lahme'l-hinzîri ve mâ uhille

bihi li gayrillâh(gayrillâhi), fe menidturra gayra bâğın ve lâ âdin fe lâ isme aleyh(aleyhi), innallâhe gafûrun rahîm(rahîmun).: ALLAH size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve ALLAH'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki ALLAH çokça bağışlayan çokça esirgeyendir

(Bakara 2/173)

النَّاسِ بِرَبِّ أَعُوذُ قُلْنَ
النَّاسِ مَلِكِ
النَّاسِ إِلَهِ
الْخَنَاسِ الْوَسْوَاسِ شَرِّ مَنْ
النَّاسِ صُدُورِ فِي وَسْوَاسِي الَّذِي
النَّاسِ وَالْجَنَّةِ مَنْ

"Kul eûzu bi rabbi'nnâs(nâsi). Meliki'n-nâs (nâsi). İlâhi'n-nâs (nâsi). Min şerri'l-vesvâsi'l-hannâs (hannâsi). Ellezî yuvesvisu fî sudûri'n-nâs (nâsi). Mine'l-cinneti ve'n-nâs (nâsi). :

De ki: Sığınırım ben insanların RABBine, İnsanların Melîkine (mutlak sâhip ve hâkimine), İnsanların İlâhına. O sinsi vesvesenin şerrinden, O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler) fısıldar. Gerek cinlerden,gerek insanlardan(olan bütün vesvesecilerin şerrinden ALLAH'a sığınırım!

(Nâs 114/1-8)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-48

İSTANBULUN FETHİ

Peygamberlerde gizli şeyi bilip seni o şeyden agâh eden insanlardır.

Bizim bilmediğimiz şeyleri.

Onun için aha bu hidâyeti gibi o cihan halkının görmediğini görmüştür Rasûlullah.

Doktor sana: **Bunu yaparsan hasta olursun!** deyince sen bunu kötüye yormazsın değil mi?.

Doktor efendi şuramda bir şey.

Haaa amuca bunu böyle suya sokarsan. Bu kanser olur.

Haaa peygamberlerin de bu.

Yavvv felan yere gitme edepsizleşirsin. Felan yere gitme ahlâkın değişir dersin.

Yok efendim bana bir şey yapamazlar der haaaah.

Başın döner adamın gelir doktora: **Ne oldu?**

Tansiyonum çıktı benim sendeliyorum.

Aman aman aman şunu yeme ölürsün dedi mi herif onu unuttur yavvv.

Resmini görse o hangi gıdaysa kaçır ondan.

Cesedi için kaçıyor da fazîleti için kaçmıyor.

Cesed kalacak yukardaki şey mezarlığında yavv.

Odun pazarı mezarlığında rûhun çekip gidecek.

Aha o cebinin içindeki, ruhunna gider.

Bir gün çölde bir arap kervanı susuz kalmış. Çöl..
Elli atmış kişi. Bunalmışlar.
Develer yatmışlar aşağıya dilleri dışarıda.
Ötekiler perîşan halde. Ölecekler.
Bir de bakmışlar ki dünyânın büyüklerin büyüğü sallallâhu aleyhi ve sellem
Efendimiz mâiyetiyle geliyor.
Bakmış yanında üç dört kişi var Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimizin.
Perîşan haldeler.
Ordan iki tânesine demiş ki: **Şu tepenin arkasından bir siyah bir köle gidiyor
deveynen. Onda su var. Gidin o adamı alın, çağırın bana. Gelmezse zorunan getirin!**
 demiş.
Bakmışlar orda bir şey yok.
Hemen koşmuşlar bakmışlar ki hakîkaten bir devenin üstünde siyâhî bir arap
binmiş. Şarkı söyleye söyleye gidiyor.
Kırbada yanında su dolu.
Demişler ki: **Seni Rasûlullah çağırıyor.**
Rasûlullah kim? demiş herif.
Demiş işte **Peygamber.**
Bırak canım demiş. O şairin, sihirbazın birisidir demiş.
Oğlum hadi gel demişler.
Ben gelmem demiş.
Çekmiş kılıcı. Bu iki genç yakaladığı gibi onu, zorunan Rasûlullah'ın huzûruna
getirmişler.
Rasûlullah demiş: **Alın devedeki kırbayı doldurun kırbalarınızı** demiş.
Kırbanın ağzına açmışlar.
Orda elli kişi var, herkes kırbasını matarasını doldurmuş.
Develer içmiş. Yine kırbanın içinde su olduğu gibi duruyor.
Efendim nasıl?
Yavvvv Zât-i Sungur yapıyor bunu. Ben gözümnen gördüm.
Bir cezvenin içine biraz su koyuyor şeker.
Otuz tâne fincanı dolduruyor yavvvv.
Adam şaşırmış: **Ulan bu kırbadan elli tane kırba doldu. Develer içti. Benim kırbamın
içinde** derken içine bir ilham iniyor.
Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimize diyor ki: **Ben kusur ettim** diyor.
Lâ İlâhe İllallah Muhammeder Rasûlullah.
Ulan hep, ne kolay iş yavv.

Beyazidi Bestâmî Hazretlerinin bir arkadaşı varmış.
Mahalle arkadaşı. Hunnaz isminde bir papaz âlim.
Beyazidi Bestâmî seksen üç yaşında bu da yaşına gelmiş.
Daha bir gün görmüş Beyazidi Bestâmî ye **merhaba merhaba.**
Yaaa Bestâmî demiş ben İslâm olacağım demiş.
Yetmiş senelik arkadaşı ama hristayan.
Hz. Beyazidi Bestâmî demiş ki: **Peki ol!** demiş. **Git abdest al,**
Aha şâhid ol! demiş. **Eşhedu en lâ ilâhe illallah ve Eşhedu enne Muhammeden**
abduhu ve Rasûlullah demiş bu kişi, papaz.
Sarılmışlar. Arapça biliyor papaz. Her dîni biliyor İslâm oldu.
Beyazidi Bestâmî elbiselerini yırtmağa başlamış.
Saçlarını yolmağa başlamış.
Ya Bestâmî ne oldu? demiş.
Ya Hunnaz demiş sen demiş Hıristiyandın ben yetmiş senelik müslümanım demiş.
Bir anda bennen berâber oldun demiş. **Nasıl olmaz demiş bir anda bennen berâber**
oldun! demiş. Bütün gitti gidiyor.

Sende yetmiş bin defa Lâ İlâhe İllallah var. Belki ömründe söylememişsin ömründe o kadar. Lâ İlâhe İllallah Muhammede'r-Rasûlullah demiş elhamdulillah, herif İslâm olmuş.

Rasûlullah'ın mubârek elini öpmüş.

Rasûlullah'da şöyle kulaklarından tutmuş şöyle bir sıvazlamış.

Herif bembeyaz olmuş.

Bunu ordaki sahâbe-yi kiram söyledi ki sahâbe-yi kirâmın mervi hadislerindendir bu.

Hâşâ summe hâşâ summe summe summe hâşâ sahâbe yalan söylemez.

Adam binmiş devesine, kırbaynan.

Kendi kabîlesine yanaşmış.

Efendisi uzaktan görmüş: **Ulan bizim deve ama demiş. Üstündeki beyaz bir adam bu kim? Aceba benim kölemi öldürdüler mi?** demiş.

Yanaşmış, demiş: **Sen bu deveyi nerden aldın?**

Efendi demiş ben senin kölenim.

Ulan geç. Nasıl kölem olursun, sen siyahtın demiş.

Yok efendim böyleydin.

Aha demiş git defol nerde benim kölem.

Efendi demiş ben senin kırk senedir kölenim. Aha anlatayım. Kırk sene evvel şuyudu. Otuz dokuz sene evvel buyudu. Otuz sekiz sene. Bütün seneleri anlatmış.

Bütün mahremiyetini anlatmış.

Bakmış hakîkaten kendi kölesi.

Eeee nasıl oldun böyle demiş?.

Böyle demiş. Böyle böyle böyle bir hadise oldu da demiş.

Adam ömrünün sonunda beyaz olmuş.

Bütün kabile **Lâ İlâhe İllallah Muhammeder Rasûlullah** demiş.

Hepisi içtiler suyu kırbadan.

Gök yüzündeki bulutlar bile bundan şaşırdı ne oldu diye.

Bunu kim görmüştür dünyâda, bir kırbadan bir cehennem ateşi söndü.

Bir kırbadan bu kadar kırbalar doldu.

Kölenin o bağırması bir vesîleden ibârettir.

Hakîkate örten bir şeyden başka bir şey değildir.

Su kaynayınca buhar olur azizler. Havaya çıkar.

Havadaki buhar soğuyunca su olur.

Doğrusu şu, yaradılış ve hikmetlerden hariç olarak sebepsiz illetsiz yokluktan sular çoşturur Cenâb-ı Peygamberimiz, **ALLAH**ın izniyle.

Onun için su ve toprak Hz. Âdem babamızın yoğrulduğu nesnedir değil mi?

Senin de benim de.

O halde: **Sen beysin, ben efendiyim, sen şusun ben buyum ne diye birbirimize gireriz?**

Bunlar Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz âhirete teşrif ettikleri zaman Ebû Bekir Hazretleri bilirsiniz ilk imâmete geçti.

Medîneyi teşrif edenler var ise içinizde Rasûlullahın mubârek minberleri ordadır. Üç basamaklı.

Hiz. Ebû Bekir iki basamağa çıktı. Üçüncü basamağa çıkmadı.

İkinci basamağa kadar çıktı.

Üç basamak ya. Şurası üç basamak bir iki üç.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz benzetmek gibi olmasın.

Benim oturduğum yerde oturarak hutbeyi okurmuş.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem teşrif ettikten sonra âhirete Ebû Bekir hürmeten buraya çıkmamış. İkinci basamakta oturmuş.

Ondan sonra Ömer, Ebû Bekire hürmeten ikinci basamakta oturmamış üçüncü

basamakta oturmuş.

Hiz. Osman olmuş, zu'n-nûreyn mubârek insan.

O hayâ makâmında kabul edilecektir. Hadis-i peygamberi vardır bu hususta. Hayâ makâmı şu.

Herkes mekândan ve cihetten münezzeht olan ahirette ALLAHın huzûrundan resmi geçit yapacaktır.

Gidecek sual sorulacak cevap verilecek gelecek.

Hiz. Osman gittiğı gibi ne sual sorulacak ne bir şey.

Başı önünde sâdece doğrudan doğruya makâm-ı a'lâlarına gidecektir.

Bir defâ edep yerine bakmamıştırlar kendileri.

şimdiki insanlar ayna karşısında edebini değıl röntgennen içini seyrediyor.

Eee nolmuş yavv evimdeyim. Ben çıplak gezerim.

Peki hani ALLAH her yerde hâzır ve nâzırdı oğlum.

'Âişe Vâlidemiz ayağını örtüyordu.

İslâm hamama girerken edep yerine peştemalla örter. O başka iştir.

Fekubassurra tahtalrikve.

Hiz. Osman en üst yukarıdaki basamağı çıkmıştır.

Yavv Osman nereye oturdun sen? demişler.

Ebû Bekir oturmadı. Ömer oturmadı.

Demiş ki: Ebû Bekir'in yerine otursam, bana diyecekler ki Ebû Bekir'e benzetiyor kendini. Ömer'in yerine otursam, bu adam da Ömer'e benzetiyor kendini.

Peygamberin yerine oturdum. Ben Ona benzemem ki.

Kimse beni Ona benzetir.

Onun için korunmak için büyüğün yanında otur. Dalkavukların yanında değıl.

Dalkavuk zâten bir insanın boş tarafı olursa o tarafı doldurana derler.

Doğru adamın dalkavuğı yoktur.

Boş tarafı bir insanın olursa oraya bir dalkavuk oturur.

AHMEDin yerine çıktım demiş. Peygambere benzeme imkan olmadığından orada oturdum demiş Hiz. Osman.

Bu bir nevi dal daldır.

şurda ağaç var dalı var değıl mi dal.

Çok dikkat buyurun dal.

Dalda da meyva var.

Dal meyvanın aslıdır değıl mi. Onda asılı.

Fakat hakîkatta dal, meyva için var olmuştur. Değıl mi?

Kâinatta büyük ama insan için halk olmuştur ağam.

Ağaç da meyvadan mevcut olmuştur. Vücut bulmuştur.

Meyva olmasaydı onun tohumu olmazdı ağaç olmazdı.

Meyva ede elde edemeyeceğini bilse, bir bahçıvan bir tek ağaç dikmez ulan.

Onun için Cenâb-ı Peygamber buyurmuş.

Ben sûret itibâriyle Âdem'den doğdum amma hakîkatte Onun atasının atasıyım buyurmuştur.

İşte Nûr-u Rasûlullah'tır.

Ağaç meyvadan husûle gelir.

Cenâb-ı peygamber yine bir hadisinde: **Ben zamâne tufanına gemi gibiyim** demiştir.

Biz ve eshâbım ben demiyor.

Ben dedi mi Rasûlullahın zâtı hakîkatını sahâbe de anlasaydı. Derhal yanardı.

Biz ve sahâbem Nûhun gemisine benzeriz diyor. Cenâb-ı Peygamber.

Kim bu gemiye el atarsa, kim bu gemiye girerse muhakkak kurtulur diyor Hadis-i peygamberîde.

İçini temizleyemezsen ağam, cennetin kokusunu alamazsın.

Cenâb-ı Peygamber bunları söylediği zaman Cebrâil yine iniyor anında. Bende oraları okumadım tabi fazla okuyacak değilim.

Nebiyime uyunuz, o hakîkatı söyler.

Kendi zâtı ahadiyetime kalem ederim ki diyor Cenâb-ı ALLAH.

ALLAH kıyâmet gününde peygamberini utandırmaz diyor. Âyet-i kerime bu. Ümmetisin. Cebinde bil.

Kaç tane **Lâ İlâhe İllallah** maymuncuğu var.

İstemediğiniz halde sakalımız saçımız ağarıyor.

Bâri içinde şüphe olan insan saçından sakalından utansın.

Kulağın ALLAH'ın Nûruyla nurlanırsa karşısında bulunan kişinin düşündüğünü anlarsın oğlum.

Her düşünce o adamda bir şişe içinde kandil gibi görülür.

Yakınlık istiyorsaaan ahmâklığı bırakman lâzımdır.

Daha var mı akşam namazına.

Buradan cemaattan birisi kıyâmeti sordu.

Biz de Eyyub Sultan Hazretlerinin mezarı nerede, nasıl bulundu diye onu anlatacağız.

Kıyâmet bildiğiniz gibi, Dünyânın hallaç pamuğu gibi atılmasıdır oğlum. Aha öyle atılacak.

Nasıl atılacak?

Dua et **ALLAHa: Ya RABBİ benim ömrümü uzun et de şu kıyâmeti bir göreyim.**

Hallaç pamuğu gibi atılacak.

Birden mi atılacak?.

Yooooo. Edebsizlik derecesine göre.

Hastaneye hastalar alınır sıraynan değil mi?.

Ama acele olursa onu başa alırlar.

Yaralı olursa, bayılan olursa daha ileride.

Hele çılgılık: **Ben ölüyorum!** diye edepsiz olursa onu sona bırakırlar.

Şeyliğine göre kıyâmet yer yer yok olacak.

En son Mekke yok olacak Mekke.

Niye böyle olacak. Hepisi birden Hallac pamuğu gibi atılsın.

Rasul-u Mubâreğin Nâş-ı Mubârekleri Rahmetenlil- Âlemin olarak dünyâda bulundukça kıyâmet kopmaz oğlum.

Rasûlullah: **Taun hastalığı Medîneye girmez.**

Rasûlullahın Nâş-ı Mubârekleri orda olduğu için.

Mekke de koptuktan sonra. Hadistir bu, **Mekke de koptuktan beş dakîka sonra Medinede kopacak** buyurmuşlardır Cenâb-ı Peygamber.

Yalınız kopmadan evvel Hz. İsrâfil Hz. Azrâil. Hz. Mikâil. Hz. Cebrâil Medîneye ineceklerdir.

Helikopter gibi ineceklerdir.

Rasûlullahın toprağın edeben kendisine dokunmadığı mubârek nur içindeki Cesed-i Mubârekini dört büyük melek arz üzerinden kaldıracak.

Kaldırdıkları dakîkada arzdan Rasûlullahın rahmeti kesilmiş olacak arzda gümleyecek.

Kıyâmet kopmuyorsa Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'in mubârek cesedinin Medîne'de Ravza'da bulunmasındandır.

Kıyâmet öyle kopacak.

ALLAH o günlerimizi göstermesin.

O zaman âhirette isek iyi vaziyette isek gelip havadan seyredereziz helikopter gibi.

Fâtih Sultan Mehmet İstanbulu fethettiği zaman.

Eski pâdişahların etrâfında muhafız alayı vardı ağam.

Böyle otuz beş okka kılıç elinde.
Böyle kolları bacağım gibi.
Muhafız alayı.
Onun peşinde ulemâ alayı.
Onun peşinde de görülmeyen Velîyyullahlar çemberi vardı.
Fâtihin etrafında. Fâtih 21-22 yaşında İstanbulu fethetmiştir.
Yedi lisan bilir; Farsça, Arapça, İtalyanca, Rumca, Rusca, Sırpça bunları bilirdi.
Ve şiir yazar, Rumca yazılmış şiirleri vardır.
Fethettiği zaman İstanbulu. Hocası Akşemseddin Hazretlerine:
Hoca Efendi demiş bana demiş Eba Eyyûb'l-Ensârînin mezarını bul! demiş.
Peki şevketlum! demiş.

Burda duralım.
Eba Eyyûb Ensârî Hazretleri, sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz Medîneden Mekkedden Medîneye teşrif ettikleri zaman devesinin çöküp misâfir kaldığı, ilk misâfir kaldığı zât-ı muhteremdir.
O zaman 27-28 yaşlarında imiş Eba Eyyûb el-Ensârî.
İki katlı evi var.
Rasûlullah'a üst katını: **Buyurun burada kalın demiş.**
Rasûlullah demiş ki: **Ben yerde yatarım. Peygamberlere yerde yatmak farzdır, emirdir. Ben yukarda yatamam. Alt katta yatarım.**
Yirmi yedi gün kaldı evlerinde.
Bir gün bakmış ki Eba Eyyubel Ensârî çocuklarıyla bahçede yatıyor.
Ya Eba Eyyup niye burada yatıyorsun?.
Ya Rasûlullah demiş sen alt katta yatarsan ben edeben üstünde nasıl yatabilirim?
demiş.
Şimdi babasının yanında bacaklarını uzatıyor. Edebe bak edebe edebe.
Ondan sonra **Ve ilâ rabbike fergab.** deriz gezer.
Demin dediğim maymuncuk var.
Maymuncuk var ama o maymunculuğu kullanacak temiz el lâzım.
O maymuncuk kırgındır oğlum.
Yüz dereceden fazladır.
Temiz olursan elini yakmaz.
Ama diyeceksin Hoca Efendi. Bir alıyorsun bir veriyorsun. Bir sevindiriyorsun bir bozuyorsun.
Oğlum tabak gibi, bak deminki halıları vurarak tozluyorlar aldığı vakit.
Zâtı öyle olsa çeker gidersin.

Aradan seneler geçmiş.
Bir gün Eba Eyyubi Ensârî Hazretlerine demiş Rasûlullah Efendimiz.
Ben birinin demiş bir bahir kenarında şehid olduğunu görüyorum demiş.
Ya Rasûlullah ben oluyum o demiş. Dua et de.
Aradan yıllar geçiyor. Rasûlullah dâr-i illiyyin ediyor.
Halifeler gelip geziyor. Osmanlar, Hüseyinler. Ali'ler. Hepisi.
Bunlar hep ahirete intikal ediyorlar.
Emevîler zamanında. İstanbul muhtelif defa muhasara edilmiştir. 462 defa muhasere edilmiştir.
Rasûlullahtan bu tarafa. Hülafâ-yi Râşidinden sonra.
462 defa 63 cüsü Hz. Fatihe nasib olmuştur.
Bütün İslam orduları şu hadis için Cenâb-ı Peygamber Efendimize Sebe Sûresi indiği zaman.
İçinizde hafız vardır muhakkak seba şeyinin sonunda son tarafından yukarda.
Beldetun tayyibetun ve rabbun gafûr diye bir âyet-i kerime.
Ben senin ümmetine bir belde, tayyib bir belde nasib ettim.

O belde iki tarafı kara ortasından su geçer.
Suyun içinde senekler cennet taamı balıklar vardır.
Bu belde Tayyibe neresidir? demişler Rasûlullah.
El Kostantiniye demiş.
Ya Rasûlullah bu Kostantiniye nasib olacak mı?
Gâyet tabi nasib olacak demiş.
Kime?

Şu hadisi buyurmuş:

Fetetahhanenel Kostantiniya vele nimel emiru emiruha, vel velenimel ceyşe zalikel ceyş.

Fetettehânnel Feteha Sûresinden gelir Arapçada. Fethetmek.

Fetettehânnel muhakkak fethedilecektir demektir. Edilecektir değil.

İstikbal sıgasıdır. Fakat şartlı istikbal sigasıdır.

Yalınız Arapçada vardır bu siga.

Fetettehânnel muhakkak fethedilecektir.

Fetettehânnel Kostantiniye, Kostantiniye muhakkak fethedilecektir.

Vele nimel emiru emiruha, vel velenimel ceyşe zalikel ceyş.

Onu fetheden, onu zapeden ne mübârek emirdir. Ne mübârek askerdir demiş.

Dua etti yahu Rasûlullah.

Vele nimel emiru emiruha yı halledersiniz ağalar **Mehmed** ismi çıkar.

Hız. Fatihin ismi bile sonra olmuştur.

Bu hadis üzerine İstanbul Muhasara ediliyor fakat zabtı muvaffak olamadı. İşte Emevîler zamanında Muaviye zamanında, Ebu Müslime kumandasında bir ordu gönderiliyor.

Üçyüzbin kişilik bir ordu. İstanbulu fethi için. Ebû Müslim'e geliyor.

O zaman Battal Gazi felan da onlara katılıyor. Erzak getiriyor.

Hatta Ebu Müslime der ki Battal Gazi için peygamberden bir hadis vardır. **Arap olmayan birisi zorunan, kendi kılıcının zoruyla cennete girecektir** demiş. **Sen O'sun** demiştir Battal Gaziye.

Battal Gazi bir kumandan, Velî değil oğlum.

Orda kavuklar mavuklar herif gidersin: Efendim burası Ravza kokuyor.

İçine, kavuğun içine döküyor çoban kolonyasını, millete şey ediyor.

Bu da başka hikaye. Bu da başka hikaye.

Yazarsam oğlum **doğrudur** derim.

Yalan söylemem. Bakma zırlıtlara.

Büyük bir adam yatıyor.

Babası **git oğlum!** demiş.

Fakat göklere çıkma.

Battal Gâzi Hazretleri içinde böyle şey etmiş.

O Ebû Müslim olarak şey Ebâ Müslim.

Gidiyor iki ay muhasara ediyorlar İstanbulu.

Bunlar muhasara ede dursun.

Muaviye Medineden geçiyor. Emir ya, Emîre'l-Müminin.

Kızın birisi yeni doğmuş çocuğuna ninni söylüyor.

Diyor ki: **Emevîler saraylarında zevk u sefa ediyorlar. Bizim erlerimiz**

Kostantiniyyede harb ediyorlar.

Muaviye ye dokunuyor bu. Oğlu Yezid Mekke Vâlisi.

Onu çağırıttıyor iki yüz bin kişi de bunun kumandasına veriliyor Emevîlerden askerden.

Bu sırada Eba Eyyûbe'l-Ensarî Hazretleri yetmiş üç yaşında. Pir-i fâni olmuş.

Hanı Rasûlullahın evinde misâfir kaldığı Eba Eyyub.

Muaviye'ye diyor ki **bende gideceğim bu cenge** diyor.

Siz diyor peygamberin gazvelerine girdiniz, yaşlandınız.

Gör be gideceğim diyor.

Sahâbe, durabilir misin karşısında. O da onların gidiyor.

Geliyorlar İstanbula Topkapı Sarayı'nın dış tarafına.

Gidiyorlar sallarının karşıya.

Yezid prens olduğu için Muaviye'nin oğlu, baş kumandan o oluyor o zamanki.

Muhasara devamKELİMELER: ediyor.

Agâh: (Ageh) f. Haberdar. Uyanık. Kalbi uyanık. Mâlûmatlı. Basîretli. Vâkıf. Bilen

Mâiyet: Berâberlik. Arkadaşlık. Yüksek rütbeli bir kimsenin emri altında bulunan hey'et. Yan. Nezd.

Kırba: (C.: Kireb-Kirebat) Saka tulumu. Deriden su kabı.

Vesile: (Vâsile) Bahâne, sebeb. Fırsat. Elverişli durum. Vâsıta. Yol. Pâye, rütbe. Baba. Kurbiyet. Kendisi ile başkasına yaklaşılacak şey. Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletun fi'l-Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)

İllet: Herhangi bir şeyin var olması için lâzım gelen sebeplerin tamamı. Bu sebepler var olunca netîcesinin vücûda gelmesi bi'z-zarûre ve bi'l-vücub iktiza eder.

Teşrif: Şerefliendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. Bir yere buyurmak

Münezzeh: (Nezahet. den) Tenzih edilmiş, teberri edilmiş. Pâk, kusur ve noksanlıklardan uzak. Hiç bir şeye muhtaç olmayan. Kötülükten, kusurdan ve noksanlık gibi şeylerden tenzih edilen

Muhasara: Etraftan çevirmek. Kuşatmak. Düşmanı etraftan sarmak. Abluka etmek.

Hulafa-yi Râşidin: En ileri sahâbeden ilk dört halife. (Bak: Çâryâr)

Zabt: Zabt etmek. İdâresi altına almak. Sıkıca tutmak. Kendine mal etmek. Kavramak. Kaydetmek. Hülâsasını yazmak. Bağlamak.

Muvaffak: Başarmış. Gâyesine erişmiş. Ulaşmış. Başarılı.

Gazve: Din düşmanı olan cephenin üzerine taarruz. Muhârebe. Cenk. Sefer. Din muhârebesi. Gazve, gazivden alınmış olup cenk ve kıtal mânâsınadır. Düşmanla vuruşmak demektir. Siyer ıstılahında Gazâ ve gazve tâbirleri Peygamber Efendimizin bizzat hazır bulunduğu muharebeye denir. Peygamber Efendimizin bizzat bulunmadığı müfrezelere Seriyeye denilir.

Muhafız: Muhafaza eden. Değiştirmeyen. Saklayan. Koruyan. Bek

Bahir: (C.: Bihâr - Ebhâr - Ebhur - Buhur) Deniz. Âlim. Çok bilen. Büyük göl veya nehir.

Tayyib: İyi, hoş. İyi davranış. Temiz. Hz. Peygamber'e (A.S.M.) Cenâb-ı ALLAH (C.C.) en güzel kokular vermiştir. Bu yüzden kendisine Tayyib denilmiştir. Fık: Helâlin her türlü şüphelerden uzak, saf ve temiz kısmına denir.

ÂYETLER:

فَارْعَبْ رَبِّكَ وَإِلَى

Ve ilâ rabbike fergab. :

Ve ancak RABBına rağbet et, hep ona doğrul

(İnşirâh 94/8)

عَفُورٌ وَرَبُّ طَيِّبَةٌ بَلَدَةٌ لَهُ وَاشْكُرُوا رَبَّكُمْ رَزَقٍ مِنْ كُلِّ شِمَالٍ وَيَمِينٍ عَنْ جَنَّاتٍ آيَةً مَسْكَنِهِمْ فِي لَسْبَا كَانَ لَقَدْ

Lekad kâne li sebein fî meskenihim âyeh(âyetun), cennetâni an yemînini ve şimâl(şimâlin), kulû min rızkı rabbikum veşkurû leh(lehu), beldetun tayyibetun ve rabbun gafûr(gafûrun).:

Andolsun ki, Sebe topluluğu için yurtlarında gerçekten bir ibret vardı; sağı sollu iki bahçe! Onlara hal diliyle: «yiğin RABBinizin rızkindan da O'na şükredin, ne güzel, hoş bir şehir ve bağışlayan bir RABB!» derlerdi.
(Sebe 34 /15)

HADİSLER:

Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem: Ben zamane tufanında gemi gibiyim. Ben ve ashabım, Nuh'un gemisine benzeriz. Kim bu gemiye el atar, kim bu gemiye binerse kurtulur."

(Mesnevi, c. 4, s. 44)

Ebû Hureyre (ra) şöyle demiştir: Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem: "Medine'nin giriş çıkış deliklerinde, yâni kapıları önünde bir takım me-âlekler vardır. Medine'ye tâûn hastalığı da, Deccâl de giremez" buyurdu .

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem: İstanbul mutlaka feth olunacaktır. Onu fetheden kumandan ne güzel kumandan, onun askerleri ne mübârek askerlerdir.

(El-müsned Ahmed bin Hanbel c/4. sf: 335. Camius-Sağir. c/2 Sf: 104)

ALLAH DOSTU]

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-49

PERDELER

(SOHBET MD 48 den devam Eba Eyyubi Ensarî ra)

Geldiklerinden üçüncü dördüncü günü Eba Eyyubi Ensarî Hazretleri hastalanıyor. Dizanteri oluyor.

Yani kanlı basur oluyor. Sıcak iklimden soğuk iklime gelince.

Artık şeye edecek bakıyor ki buraya gel.

O Topkapının dışında bu günkü Ehl-i Kubur var ya: Beni diyor bir bahir kenarıdır. Rasûlullah sallallahu aleyhi vessellem benim evime teşrif ettikleri zaman bir bahir kenarında benim şehid olacağıma işaret buyurdular. Oraya beni defnedin! diyor mübârek ruhunu teslim ediyorlar.

Tabii şehid olduğu için harbde bütün elbisesiynen beraber.

Alıyorlar akşam üzeri götürüyorlar oraya defnediyorlar.

Bizanslılar surlardan görüyorlar bunu.

Bir iki gün sonra mütareke oluyor. Kış yanaşacak.

Yezid geliyor, Kostantin geliyor o zamanın imparatoru.

Diyor ki: Mütareke yapacağız diyor.

Biz muhasarayı şey ediyoruz ama bazı şeyler istiyoruz. Yoksa devam ederiz haa burayı alırsanız diyoruz.

Onlarda korkuyorlar tabii.

Diyor ki kostantin: Siz oraya bir şey gömdünüz, büyü mü yaptınız bize? diyor

O zaman hiristiyân âleminde büyüler almış yürümüş.

Yok! diyor. Büyüler bizim dinimizde haramdır diyor.

Böyle şey yapmayız biz diyor.

Peygamberimizin Sahabesinden birisi vefat etti. Oraya bahçeye defnettik diyor.

Diyor o: büyü yaptınız biz açacağız onu diyor.

Yooo! diyor Yezid.

Birinci madde diyor. Ben her sene buraya ziyarete geleceğim onu! diyor. Üzerine de diyor işaret koyacağım senin bilmeyeceğin bir işaret! diyor.

O işaret bozuldu mu bizim tarafta senin tabandan diyor üç yüz bin kişi var hepisini kılıktan geçiririm diyor. Birinci madde.

Eba Eyyubu Ensari Hazretlerinin kabri ordadır.

Seneler geçiyor. Üç yüz dörtyüz. Üç yüz yetmiş senelerinde İbni Hallegan meşhur dört yüz yetmiş de ibni Hallegan meşhur arab müellifi.

Bunun gibi müellif yoktur. İstanbula gidiyor.

Gezerler ya eski şeyleri. Turist olarak.

O kitabında der ki: İstanbula gitiğim zaman Eba Eyyubel Ensarînin kabrini ziyaret ettim.

Mükemmel bir türbe. Türbenin altın yaldızlarla tavandan asılan altın çerçevelere girmiş kandilleri her gece papazlar yakarlardı diyor.

Daha önce. Onlarda hürmet etmeğe başlamışlar.

Aradan seneler geçiyor. Beşyüz küsür senesine geldiği zaman.

Diğer Kostantinler Bizans Şarkî Roma imrapatorluğu mahvoluyor.

Garbî Roma İmparatorluğu hep sefahat halinde.

Konstantinler bu türbeyi hâk ile yeksan ediyorlar, dümdüz ediyorlar.

Hız. Fatih İstanbula girdiği zaman yüz sene evvel türbe mürbe yok. Meydan orası. Aha bu vaziyette.

Akşemseddine demiş ki: Hoca ben demiş. Eba Eyyubu Ensarînin mezarını isterim! demiş. Gelde bul!.

Gitmişler oraya Eba Eyyubel Ensarî görünmeyen antenlerini çıkarmış. Televizyonlarını açmış.

Bir deynek almış dikmiş oraya.

Bir deynek almış aha buraya dikmiş: Şevketlüm burası ayağı, burası başı demiş burda yatıyor.

Hemen Padişah Hocasının biliyor velî olduğunu: Buraya büyük bir türbe yapılsın! diyor.

Akşemseddin: Yoooo şevketlüm diyor. Yarın sen büyük bir padişahsın.

Tarih geçtikçe diyecekler ki bir dervişin sözüne baktı da aha buraya türbe yaptı. Bak senin etrafında ülemâlar var.

O zamanında yobazları varımış haaa!.

Bunlar derler, böyle böyle emredin de eşsinler ayak ucunu.

Yaaaa Allahın Velîsi böyle.

Bunu nerde okudun? diyeceksin.

Eyup Sultana şimdi gittiğiniz zaman kapıdan girdin mi sağda şu pencerenin yarısı kadar çerçevesi ceylan derisi üzerine Hz. Fatih zamanında yazılmış Arapça bir şey vardır.

Aha ordan tercüme ederek söylüyorum orada vardır.

Başlamışlar eşmeğe aғam.

Böyle ulemâ da bakıyor böyle: Ulan kitapta yok. Bu nasıl buldu bunu? Telsizi de bilmiyorlar herifler.

İşte o öyle ray üzerinde gidiyorlar.

Tren şöyle geçerken şeye de uğra desek ya şöyle bi gezi ninenize uğrayalım di bir yoğurt yiyeelim! desek

O raydan çıkamaz oğlum: Ben beş kilometre uzaktan geçerim! der.

Onları düzeltemezsin, çünkü kafası o kadar.

Başlamışlar eşmeğe eş babam eş. Eş babam eş.

Sessiz durun, ayağa indi kesmeyin! demiş.

Sanki billurdan görüyor mübârek: Eliniznen alın!

Orda bir şeyler tercüme ediyorum, aha yine orda yazıyor.

Biraz sonra iki tane sandallı ayak çıkmış.

O zamanın ayakkabısına sandal derler.

Ayaklar yep yeni sıcaklığı üzerinde. Aradan beş yüz sene geçmiş.
Çukurun içine şey iniyor, Akşemseddin Hazretleri.
Ordan okuyorum, o yazıdan.
Eğilmiş bakmış, çıkmış dışarı Hz. Fatih belinden kılıcını çıkarmış sadrazama vermiş o da inmiş.
Ayaklara elini uzattığı zaman ayaklar çekilmiş haaa!.
Ayaklar çekilmiş. Orda yazıyor ordan tercüme ediyorum.
Hz. Fatih ağlayarak yukarı çıktı, 23 yaşında.
Hocasına ağlayarak başını dayamış: Hoca demiş sana ayağını verdi de bana niye vermedi!
demiş. Bir hata mı işledim? demiş.
Şevketlüm demiş üzülme üzülme. O Rasûlullahın sahabesidir demiş.
Ulul- emre itaatın farz olduğunu bilir demiş.
Sen ulul- emir vaziyettesin demiş.
Edeben ayaklarını çekti. Utandı da senden çekti demiş.
Ben bir basit dervişim bana ayağını öptürür demiş.

Sahabesi böyle olursa oğlum.
O halde Rasûlullahın sahabesi Ehl-i Beyti bunların hala sulaleleri dünyada devam ediyor.
Ne korkuyorsun secdeden başını kaldırma.
Allah bu secdede bizim ruhumuzu alsın aha o.
Âmin.
Elhamdulillahi Rabbül âlemin.
Yâ ilahi! Yâ Rabbi Rasûlullahın mübârek nuru hürmetine, sahabelerin hürmetine, Ehl-i Beyt hürmetine memleketimizi her türlü düşman istilâsından, âfat-i belaiyeden âfat-ı semaviye, sel, zel zele yangın âfatından her türlü belâdan sen masun kıl Yâ Rabbi!
Midemize çoluğumuza çocuğumuza memleketimize helal lokma nasib eyle Yâ Rabbi!
Yarın âhirete intikal ettiğimiz zaman Rasul-i Kibriyânın elinden öpmek, mübârek yüzünü görmek nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbi!
Son nefesimizdeki bu günden itibaren bunun yetmiş binine çıkarmağa savaşıcağız peşinen son nefesimizde şunu nasib eyle!
Eşhedü enLâ İlâhe illallah Ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Rasuluhu kelimesiyle gene kapamak nasib eyle Yâ Rabbi!
Kadınlarımıza çoluklarımıza kız çocuklarımıza Hz. Aişenin mübârek yüzünü ve ahlâkını nasib eyle!.
Erkeklerimize Ehl-i Beytin ahlâkını nasib-i müyesser eyle.
Bizi cehennem azabından Rasûlullah hürmetine koru Yâ Rabbi!

Lillahil- Fâtîha.

PERDELER

Profosör Doktor Münir Derman Beyin 23 Nisan 1967 Pazar günü Tekke Câmiinde yapmış olduğu derstir.

Aziz cemaat bir hadis-i peygamberiye vardır.
Büyüklerin büyüğü Rasûlullahın bir sözü vardır hadis-i şerif.
Kim olursa olsun. Halk cemaat ne olursa olsun diyor. Halka kendi aklınız miktarınca değil mesela aha buraya ben çıktım size vaaz ediyorum.
Benim aklımın miktarınca değil.
Onların akılları miktarınca söz söyleyeceksin.
Benim bildiklerimi siz bilmezsiniz, sizin bildiklerinizi de ben bilmem.
Ben şimdi Doktorca size anlatsam anlamazsınız.
Bu kadar tahsil edeceksiniz ki doktor lisanından anlayasınız.

Ben işte o aklımın düşündüğünce size hitab etmeyeceğim.
Sizin anlayacağınız sizin aklınızın derecesiyle hitab edeceğim.
İlaç yazdım size. Şunu şöyle yapacaksın işte bu bentemidennnen tekrarı zordur.
İşte bu böyle yapacaksın.
Bilmem şeker seviyesi şöyle oldu mu şöyle olacak. Glikozeri şöyledir.
Bilmem efendim hipo tansiyon şöyledir.
Ne diyor bu herif. Sizin anladığınız şekilde söylüyo.
Eğer ben kendi aklımın anlayabileceği şekilde söylersem.
Tanrı ya ve Peygamberiye yalan ederim yalan söylerim.
Efendim attı Musa ejderha oldu!
Şey ulan bu ne söylüyor herif.
Karşındakinin aklının alacağı şekilde söyleyeceksin.
Aha ben size Allah hakkı için söylüyorum.
Rasûlullah şefaâtından mahrum etsin beni.
Aha burdan çıkarken aha şurada felç olayım.
Kafanızı geriye bir çevirin deyim size şurada.
Bu bir hüner değil. Hepiniz yaparsınız.
Bakın aha burda kaç tane cemaat var.
Hepiniz çıldırırsınız burası insanla dolu. Aklın almaz.
O zaman heee efendim hokkabazlık yapacak.
Sen İslam dinini ne zannettin.
Kırk senedir ben yerlere burnumu niye sürüyorum siz niye sürüyorsunuz. Onun için haaa.
Öyle değil devenin ayağı.
Ayağı devenin öyle değil.
Onun için insanın aklının alacağı kadar söyle senin aklının.
Benim aklımın değil.
Yahut bende onu dinliyorsam onun akli kadar değil.
Böyle söylersen hem dini tekzib edersin.
Hem peygamberi yalancı çıkarırsın, hem Allahı inkar etmiş olursun.
Senin anlayabileceğin şekilde söyleyim sana.
Daha basit bir şey söylediği zaman felan yerde bir Vaiz Efendi.
Haydi öteki vaiz efendi hım hım hım köpek lakırtısı.
O ona o ona şunu söyledi bunu söyledi.
Sen secdene bak secdene ağam.
Aha bu karşınızdaki beyaz saçlı adam neler biliyor neler.
Aha ya öyle değil devenin ayağı.

Onun için ağam aklının alabileceği kadar söyleyeceğim aklınızın alabileceği kadar.
Bir öküzü koskocaman bir şehre bırak.
Bağdad şehrine öküzü. Bir ucundan bir ucuna gitsin.
Bağdadda ne saraylar neler neler var.
O hiç birini görmez ancak sokaktaki karpuz kabığını görür. Fitrî.
Sen kendini temizle perdeler kendiliğinden yırtılır oğlum.
Perdeler yetmiş bin değil de seksen bin perde. Hanı söyledik ya hepsi vaazda.
Perdeleri kaldırmağa çalışma sen kendini temizle onlar hepsi kendiliğinden yırtılır.
Hanı hadis-i kudsî var: Evliyai tahte kubabi la yarifühüm ğayri
Benim evliyalarım benim örtümün altında gizlidirler. Onları kimse görmez.
Bu ne biçim örtü bu. Kim görecektir peki ya Rabbi! Kim görecektir?
Hepimiz göreceğiz.
O halde nasıl göreceğiz onu?
Sen temizlen perdeler kendiliğinden çıkar.
Nasıl temizlenelim?
Abdestsiz namaza gelebiliyor musun oğlum?
Yok!.

Abdestle huzura gitmek perdesini yırttın.
Cünûpsün, girebiliyor musun mescide?
Hayır!.

Guslettiğin zaman o perdeyi yırttın, aha perde böyle yırtılır.
Onları görememizin sebebi bizim içimizdeki pis duygulardandır.
Biz bu pislikten tamamiyle tecerrüd ettiğimiz zaman temizlendiğimiz zaman: Vucûhun yevme izin nâdireh tertemiz temiz olur o zaman.
Onlar görülmeğe başlarlar görülmeğe başlar.
Bir doktor bakar yüzüne: Sen kalk git evine.
Yahut: Git soldun kalbinde bilmem ne var! derler.
Düşünün renginden anlarınız senin değil mi?
Yav bir adam sokakta giderken uzaktan: Ulan bu sarhoş bak, yalpayanıyor! dersin.
Şu şu şu aha düşecek! dersin nasıl anlıyorsun.
Aha işte o perdeleri yırtıp senin perdeleri yırtılıp da insanları, o güzel insanları görülmeğe başlar.
Onlar insanın suratına bakmakla ne olacağını anlar.
Beyazidi Bestamî Hazretleri kırk küsür sene evvelden Hasanül- Harkaniyi görmüş.
Daha Hasanül- Harkani kırk sene sonra doğuyor Beyazidi bestamîden.
Diyor ki şu köyde Hasanül- Harkani doğacak yüzü böyle kaşı böyle olacak. olacak, gözü böyle olacak, burnu şöyle olacak.
Şöyle sesi olacak. Yürüyüşü şöyledir böyledir bilmem ne.
Kırk sene evvel Hasanül -Harkaniyi tarif ediyor.
Biz de nasıl senin bu sarılığın oldu.
Sende bilmem efendim şu var hastalığını anladığımız gibi o insanlarda yüzüne bakmakla insanın içinde ne kadar pislik var onu anlar. Neden? Hepimiz anlarız. Sen, ben. Aha bu secdeye başını koyan anlar.
Nasıl anlar efendim?
Yahu hiç biriniz küfür yapıyor musunuz yapmıyorsunuz niye?
Ahreti görüyorsun burdan yav.
Cenâb-ı Allahı seyrediyorsun aman Yâ Rabbi ayıptır yav.
Nerden o?
Aha görüyorsun ama aklına sokamıyorsun aklına, öküzlüğünden.
Aha bu hekim. Hepimiz görüyoruz hepimizi.
ahreti görmesen sen şuraya gelebilir misin?
Ahiret yoktur diye görmesen gelemezsin buraya.
Bize din babamızdan miras kaldı.
Oturduk üzerine bedava din üzerine ama sonra anladık.
Çocuğa bile parayı versen kor cebine atmaz bir yere.
Hepiniz görüyorsunuz ahreti, hepinizde Velîyullahlık var ama farkında değilsin.
Görüyorsun bir herifi bunun sonu berbattır yav kumardan başını kaldırmıyor.
Nerden biliyorsun?
Aha secdeye başını koymadığından, o da koysaydı bunu bilirdi.
Hepimizde ve mâ lekum min dûnillâhi min veliyyin ve lâ nasîr
Aha âyeti hepinizde velîlik var ama farkında değilsiniz.
Nasıl?
Şu göz ağam göz göz göz!
Bir yağ parçası aha şu kadar.
Görmeğe sebep olmaz bu yağ parçası. Görmeğe sebep olmaz.
Öyle olsaydı rüya da görülen şeyleri görmezdin, gözünü yumup yatıyorsun.
Rüyada renkleri beraber görüyorsun, sabahtan kalkıp: Ağam ben şöyle şöyle gördüm.
Derenin üstünden geçtim. Hasan Efendi de geliyordu bana yeşil bir tane deynek verdi. Sonra çıkardı kırmızı bir elma verdi!.

Nereden bunlar?
Hani gözün görüyordu.

İnsan topraktan yaratılmıştır amma ağam, toprakla hiç alâkası yoktur. Toprağı benzemeyin.
Cinlerde ateşten yaratılmış ama ateşle bir münasebeti yoktur.
Onun için Allah münasebeti olmayan şeylere münasebet verdi.
Bu münasebete bizim aklımız ermediğinden her şey gizlendi.
İnsanın toprakla bir alâkası münasebeti varısa, vardır belki varısa bizim aklımızdan
gizlenmiştir.
Gizlendiği için biz o işi bilemiyoruz.
O Beyazidi Bestamî bir gün demiş müridlerinin arasında otururken: Şanımlı tenzih ederim
ben! demiş.
Hani Şemsi Tebrizî hazretleri Konyaya gittiği zaman Mevlânâyâ at üzerinde gördü de sordu
ki: Hz. Ahmed midir büyük, yoksa dedi Beyazidi Bestamî mi? dedi Şemsi Tebrizî Celaledin-i
Mevlânâyâ.
İşte o Beyazidden bahsediyorum: Ben şanımlı tenzih ederim diyor kendinden geçmiş!
Ya ne demek istemiş ben Allahım mı demek istemiş? Beyazid-i Bestamî Hazretleri.
Beyazidi Bestamî Hazretleri dünyanın anadan doğma büyük velîsi.
Cafer-i Sadık Hazretleri yetiştirmiştir.
İsmi geçtiği zaman koskoca Gavsul Azam Abdulkadir Geylanî ayağa kalkarmış, Beyazidi
Bestamî nin Eba Yezid ismi geçtiği zaman.
Hani böyle büyük Velî?
Beyazidi Bestamî bir kitabında diyor ki: Benim evimin önünden geçen köpek bile Velî olur!
Böyle büyük bir zât. Bu demiş işte.
Kendine geldiği zaman yanındakiler demiş ki: Sen söyle söyledin. Ben tanrıyım dedin Allahım
dedin!. demiş
Yok demiş tanrı tenden münezzehtir, vücudu yoktur onun. Eğer bir daha söylersem demiş
bunu kendimden müridlerine kılıçları kamaları alın beni hançerleyin çünkü ben Allahım
diyenin katli mucibtir! demiş.
Bir daha öyle kendinden geçmiş başlamış bu lakırtıları söylemeye.
Söylerken çekmişler kamaları haydi hepsi üzerine birden.
Kılıcını vuranın kılıcı eğriliyor kendine saplanıyor.
Hepisinin hançeri eğrildi.
Kılıcı vuranların hepsi öldü gitti, bunlar münafıklardır.
Münafik acaba olur mu olmaz mı?
Aha demin başladığım zaman söze size dedim ki insanların akli derecesinde onlara hitab edin.
Senin aklın derecesinde değil.
Beyazidi Bestamî kendi akli derecesinde söyledi ötekiler anlamadılar.
Anlamadı mı Rasûlullahla Cenâb-ı Allâhı yalan isnad ettiler.
Kılıcı vurdu mu kendine vurdu bu herifler işte.
Bir gün Beyazidi Bestamî iki Velî oturuyormuş kendi zamanında.
Biri demiş ki: Bana günde seksen defa tecellî-yi Rabbanî oluyor.
Ne demek o?
Gözümü yumdum mu bütün kâinatı ahireti görüyorum! demiş. Seksen defa.
Öteki velî demiş ki: Sen gitte Beyazidi Bestamîyi gör! demiş.
Aradan bir iki ay geçmiş, o velî yine demiş ki: Bana demiş günde üç yüz defa tecellî-yi
Rabbanî oluyor!.
O velî yine ona demiş ki: Sen git Beyazidi Bestamîyi gör!.
Kalkmış: Ulan bu ne biçim bir adamdır ben gideyim göreyim! demiş.
Kalkmış gitmiş evine.
Demişler ki: Ormanda Beyazidi Bestamî evde değil!
Kalkmış adam ormana gitmiş.
Ormana dağda yataştığı zaman Beyazidi Bestamînin görünmeyen mütemadiyen dönen
radarları var radarları.
Radarları televizyonları böyle bir zâtın geldiğini anlamış.
Hemen radara çarpıyor.
Ormanın dışarı çıkmış mübârek.

Velî şöyle kapı kadar ona yanaştığı zaman Beyazidi Bestamînin yüzünü görür görmez küt!
diye düşmüş ölmüş.
Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve kellemehu rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyk(ileyke),
kâle len terânî ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarre mekânehu
Beni göremezsın Ya Musa.
Len era demiyor, Ben görünmem demiyor Kur'ân-ı Kerimde.
Len era Ben görünmem demek.
Len terânî Beni göremezsın demektir.
O halde Cenâb-ı Allah görülebilir demektir.
Len terânî göremezsın, mamafih istiyorsan karşı cebele bak! demiş.
Karşı cebele Cenâb-ı Allah tecellî etmiş.
Eder etmez Musa bayıldığı gibi yere düşüyor.
Ve harra mûsâ saıkan.

Şimdi bu adam da bu velî de o büyük velî Beyazidi Bestamînin yüzüne bakar bakmaz: Ve
nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi.
Nahnu biz akrebu yanaşgız min hablil verîd size şah damarınızdan daha yakınız.
Beyazidi bestamînin hududuna girer girmez velî daha temiz oldu daha temizlendi.
Nasıl ki bir miknatisin hududuna girer girmez lup! diye çeker seni, aha öyle o hududa girdi mi
Beyazidi Bestamî de Cenâb-ı Allahın tecellî ettiğini görür görmez küt! diye vücudnan gitti herif
yandı gitti.
Onun için perdelerin altında gizlidir.
Ateş maşayla tutular.
Ancak bu cesedden çıktıktan sonra Cenâb-ı Allahı inşaallah cennetten Cemâli azametini bize
gösterecek.
Kur'ân-ı Kerimde şey o hep göreceğiz.

Mesela birisi geldi birisine kızar.
Tuh! diye yüzüne tükürür.
Ulan o kendi yüzüne tükürür.
Mümin müminin aynasıdır ulan.
Aynaya geç karşına tuh diye tükür, ulan kendi yüzüne tükürüyorsun.
Ayna yalan söylemez ki ne isen sen onu gösterir.
Onun için Rasûlullahın Cemâl-i Akdesine Ebu Cehil bakmış: Sen ne çirkin adamsın! demiş.
Ayna. Aynanın önüne getir çirkin çirkin göreceksin kendini.
Ayna çünkü yanlış göstermez.
Mümin, müminin aynası olduğuna nazaran o da kendisini orda gördü.
Habeşlinin biri Hintlinin biri ayna getirmişler bu çirkin gösteriyor diye aynayı yakmış yav,
yakmış aynayı!
Ebu Bekir bakmış Rasûlullahın mübârek yüzüne: Yâ Rasûlullah sen ne güzelsin! demiş.

KELİMELER:

Mütareke: Bir mes'eleyi hal için bir şeyi terketmek. * Karşılıklı olarak anlaşmak, kuvvet ve
silâhı bırakmak.
Muhasara: Etraftan çevirmek. Kuşatmak. Düşmanı etraftan sarmak. Abluka etmek.
Müellif: (Ülfet. den) Te'lif eden. Kitab tertib eden, kitab yazan. Kitab meydana getiren. *
İmtizac ettiren.
Sefahat: (Sefeh) Zevk ve eğlenceye ve yasak şeylere düşkünlük. Akılsızlık edip lüzumsuz
yere, sonunu düşünmeden, hazz-ı nefis için masraf etmek.
Hâk ile yeksan: Yerle bir.
Ulul- emr: Devlet Başkanı.
İstila: (Vely. den) Kaplamak, yayılmak. * Ele geçirmek. İşgal etmek. * Meydanın sonuna

erişmek. * Basmak. Galebe etmek.

Masun: Korunan, mahfuz, emin, muhafaza olunan. * Sâlim, sağlam.

Müyesser: (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

Kubur: (Kabr. C.) Kabirler, mezarlar, türbeler.

Teşrif: Şereflendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. * Bir yere buyurmak.

Fitri: Doğuştan, yaratılıştan, fitrata âit ve müteallik. Hayat kanunlarına uygun.

Münasebet: İki şey arasındaki tenasüb, uygunluk, yakınlık, bağlılık, mensubiyet, yakışmak, vesile, alâka.

Tenzih: Suç ve noksanlıktan uzak saymak. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip söylemek. * Kabahati yok olduğu anlaşılmak ve onu ifade etmek.

Münezzeh: (Nezahet. den) Tenzih edilmiş, teberri edilmiş. * Pâk, kusur ve noksanlıklardan uzak. Hiç bir şeye muhtaç olmayan. Kötülükten, kusurdan ve noksanlık gibi şeylerden tenzih edilen.

Mucib: (Mucibe) İcâb eden, lâzım gelen. * Bir şeyin peydâ olmasına vesile ve sebep olan.

Gereken. Gerektilen, lâzım gelen.

Katl: Öldürmek.

Akdes: En kudsi. En mübarek.

ÂYETLER:

نَاصِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجُوهٌ

Vucûhun yevme izin nâdireh (nâdiretun): :Yüzler vardır ki, o gün ısıt ısıt parıldayacaktır. (KIYÂME 75/22)

نَصِيرٍ وَلَا يَهْوِي مِنَ اللَّهِ دُونِ مَنْ لَكُمْ وَمَا الْأَرْضُ السَّمَاوَاتِ مُلْكُ لَهُ اللَّهُ أَنْ تَعْلَمَ أَلَمْ

E lem talem ennellâhe lehu mulkus semâvâti vel ard(ardı), ve mâ lekum min dûnillâhi min veliyyin ve lâ nasîr(nasîrin): 😊Yine) bilmez misin, göklerin ve yerin mülkiyet ve hükümrânlığı yalnızca Allah'ındır? Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır. (Bakara 2/107)

رَبُّهُ تَجَلَّى فَلَمَّا تَرَانِي فَسَوَفَ مَكَانَهُ اسْتَقَرَّ فَإِنْ الْجَبَلِ إِلَى أَنْظُرْ وَلَكِنْ رَانِي لَنْ قَالَ إِلَيْكَ أَنْظُرْ أَرْنِي رَبِّ قَالَ رَبُّهُ وَكَلَّمَهُ لِمِيقَاتِنَا مُوسَى جَاءَ وَلَمَّا الْمُؤْمِنِينَ أَوَّلُ وَأَنَا إِلَيْكَ تُبْتُ سُبْحَانَكَ قَالَ أَفَاقَ فَلَمَّا صَعِقًا مُوسَى وَخَرَّ دَكَا جَعَلَهُ لِلْجَبَلِ

Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve kellemehe rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyk(ileyke), kâle len terânî ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarre mekânehu fe sevfe terânî fe lemmâ tecellâ rabbuhu lil cebeli cealehu dekkân ve harra mûsâ saikan, fe lemmâ efaka kâle subhâneke tubtu ileyke ve ene evvelul muminîn (muminîne): :Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsın, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (A'râf 7/143)

الْوَرِيدِ حَبْلٍ مِنْ إِلَيْهِ أَقْرَبُ وَتَحُلْ نَفْسُهُ بِهِ سُبُحَاتُ مَا وَنَعْلَمُ الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا وَلَقَدْ

Ve lekad halaknel insâne ve nalemu mâ tuvesvisu bihî nefsu(nefsuhu), ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi: :Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (Kaf 50/16)

HADİSLER:

Kudsî Hadisinde Cenâb-ı Allah buyuruyor:

Evliyai tahte kubabi la yarifühüm ğayri : Benim gök kubbemin altında öyle dostlarım vardır ki onları benden başka kimseler bilmez!
(Niyazi Mısri (ks) Hazretleri bunu açıklamıştır.)

Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "İnsanlara akılları ve anlayışları ölçüsünde konuşunuz ve onların hallerine uygun davranınız." Buyurdu. (Müslim, Ebu Davud)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-50

CENNETİN TEVBE KAPISI

(SOHBET MD 49 dan devam)

Peki ya Ebû Cehil?

Mümin mümine bakarsa aynadır demiş evet.
Ebû Cehil mümin değildir .
İyi ya hadiste diyor: İnsanlar mümin doğarlar mümin ölürler.

Bu ne demek?

Gayba inanmak makinası vardır insanda demektir.

Biz, bize inanacak yarattık insanı

demektir.
Hangimizin gözü üç tâne, hangimizin kulağı tek.
Hazreti Âdemden beri aynı cins devam ediyor.
Kulaklı mulaklı şu bu.
Ama hiç birbirimize benzemiyoruz.
Yaaaa benzedi mi o zaman iş değişir.
Kesret olacak. Hiç birbirine benzemeyecek.

Belâ kâdirîne alâ en nusevviye benâneh

Biz dünyâyâ gelmiş bütün insanların şu sağ baş parmağını hiç birbirine benzemeyecek surette yarattık.

Belâ kâdirîne alâ en nusevviye benâneh

Bu, ALLAHın vücutta câsusudur câsus câsus!
Bu şehâdet edecektir o.
Onun için namazda elini getiriyorsun şu parmağını da böyle koyuyorsun.

Yâ RABBİ huzûruna geldim. Bütün şeytânî, senin sevmediğin Rasûlun ikrah ettiği şeylerden kendimizi tenzih eder huzûruna geldim!. Aha bu söylediğime de aha bu şehâdet eder.

Bu ALLAHın câsusudur.
Şu parmak. Şu şu şu bu değil.

Dâimâ Kur'ân-ı Kerim'de bahsedilen hususlar bahsedildi mi sağ taraftan bahsedilir.

Belâ kâdirîne alâ en nusevviye benâneh

Bütün parmak izleri.

O kriminolojide cinâyet ilminde kullanılır bilirsiniz.

Bütün parmaklardaki izler aşağı yukarı on binde on beş binde bir birbirine benzeyebilir.

Fakat Katon isminde bir Kriminoloji Profesörü kırk milyon kişi içinde tecrübe yapmış.

Şu parmaklarda bunda yüz binde bir benzeyen oluyor.

Kırk milyon içinde şu baş parmağın işâret parmağının birbirine benzeyenine tesâdüf edememiştir.

Belâ kâdirîne alâ en nusevviye benâneh

Şu parmak!

Onun için insanlar mümin doğarlar ve mümin ölürlər.

Yâni gayba inanmak kudretinin inanabilecek bir makine halk ettim Ben! diyor cenâb-ı ALLAH.

Hepisine aynı mumu verdim.

Aha elektriklerin hepsi 250 voltta yanabilecek kâbiliyettedir.

Birisi gevşerse söner, yanmaz.

İşte senin de bir yerin gevşedi mi Ebû Cehil olduk çıktın dışarı.

Eee kendin gevşetirsin bunu.

Bi de Gayretullaha tutulur.

Dokunur ALLAH gevşetir Maazallahu Teâlâ!

ALLAH gevşetti mi Ebû Cehil olursun.

Bana şunu yap. Hepisini yapıyor Rasûlullah nihâyet yerden dört beş tâne çakıl taşı aldı

Cenâb-ı sallallâhu aleyhi ve sellem mubârek avuçlarına çakıltaşı dört tâne.

Yumdu avucunu:

Yâ Ebû Cehil! dedi. Akrabası.

Bana inanmıyorsun dedi. Bak yerden şu çakıl taşını aldım! dedi.

Şu elimdekiler benim kim olduğumu söylerse inanacak mısın? dedi.

İnanacağım! dedi.

Açtı mübârek avucunu.

Taşlar:

Lâ İlâhe İllallah Muhammeder Rasûlullah! dedi.

Taşı söyleten kim?

ALLAH!..

Şunu şöyle Hannane Ağacının kulağı var, taşın kulağı var.

Yerin var . Karnının var, ağacın var.

Hepisinin kulağı var.

Onun için mümin doğar insan, mümin ölür.

Yâni ALLAHa peygambere inanmak kâbiliyet makinasıyla doğar makinasıyla ölür.

Onun için tövbe her dinde vardır.

Papazlarda da tövbe eder günah çıkarır. Günah çıkarır.

Efendim bu merdud.

Merdud kabul .

Küfür ama geliyor bir insan papazın huzuruna diyor ki:

Ben şu edepsizliği yaptım nasıl affedilir?

İtiraf etmekte bir nevi tövbedir değil mi?

Hatâmı itiraf ediyorum.

Bizde mevcud. Ama yine bir şey.

Onun için İslâm'ın en büyük şeyi Tövbe Kapısı'nın bulunmasıdır.

Cennetin Tanrı rahmetiyle sekiz tâne kapısı vardır.

Sekiz tâne kapısı vardır.

Nerden gördün de bunu?

İster göreyim ister görmeyeyim. Demin ne dedik.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'in hadisleri sinema perdesi gibi.

Oynatmış, oynattı mı görüyorsun ordan.

O dedi sekiz kapısı var. Daha şüphe mi edeyim?

Bu kapılardan birisi de dünyâdan görülür oğlum dünyâdan, dünyâdan görünülür.

Sezilir. Görülür elle tutulmaz yalınız. Çok dikkat edin!.

Cennetin sekiz tâne kapısı var dedim.

Peygamberin mübârek hadisinin gösterdiği sinema perdesi gibi, sekiz tâne kapısı vardır.

Bunlardan birisi dünyâdadır.

Çok dikkat et haaa aklına sokmağa çalış!.

Dünyâ'dadır. Görülür, sezilir.

Hani körler gelir ya:

Aaaa burda bir kapı var, tokmağı var! Bilmem nesi var!

Kapı. Ama kapı mı değil mi katiyetle kör bilmez.

Aha öyle sezilir.

Elle de tutulmaz.

Elle tutulması böyle burdaki benzettiğim gibi elle tutulmaz.

Tutulsa ooo şimdi ne çilingirler var seksen türlü maymuncuk yaptırır açtırırız onu. Onun için tutulmaz.

Peki sekiz kapının bir tânesi dünyâdadır. Ne o kapı?

Acele etme!.

Öbür kapılar geriye kalan yedi kapı.

Onlar bâzen açılır bâzen kapanır, öteki kapılar.

Fakat bu söylediğim hanı o dünyâda olan kapı var ya o her zaman açıktır.

O kapı ne? Tövbe kapısı... Tövbe Kapısı...

Bu kapının ismi Tövbe Kapısıdır.

Tövbenin batı tarafında bir kapısı vardır. Batı tarafında.

Güneş doğuyor batıyor.

Kıyâmete kadar açıktır bu kapı.

Batı da batı da garbde yâni.

Güneşin doğduğu tarafta dünyâda kapısı açıktır Tövbe Kapısı.
Kıyâmete kadar açıktır.

Ne demek kıyâmet?

İki türlü kıyâmet vardır.
Bir dünyânın mahvolması bir de zât-ı âlinizin mahvolması.
Ölene kadar.
Ölürsen söyle bir Hulûs-i kalb ile:

Aman Yâ RABBİ Lâ İlâhe İllallah! Ulan ben anladım işi. Postu kurtardım!

Kurtardım ama dünyâdan yediğin, yaptığın edepsizliklerin kırbacını yemek şartıyla. Öyle bedava değil.
Kurtarırın!.

Kıyâmete kadar açıktır

dedim.
Bir sizin ölümünüze kadar bir de kâinat.
Peki niye garbdadır bunun kapısı.
Güneşin battığı yerdedir. Evet ordadır.
Çünkü güneş battığı yerden çıktığı gün kıyâmet kopacak değil mi?
Güneş garpten doğduğu öyle değil mi hadis var.
O vakit o vakite kadar kapalı değil açıktır.
Onun için korkma serseri serseri dolaş.

Deki: Yaşlandığım zaman namaz kılarım!

Öyle diyorsun. O da güzelce.
O da bir eşekliğin cinsidir.
O da bir öküzlüğüne nevisi.
Ağam her işi yap fakat namazı bırakma!.

Tâif halkı Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'in mubârek ordusu Tâifi bir türlü zaptedemedi.
Her tarafı zaptetti. Orayı zaptetemedi.
Tâifliler çok cengâver adamlar.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimize haber gönderdiler biz Müslüman olacağız demişlerdir.
Yalınız bir şartımız var.
Her şartını yapacağım yalınız namaz kılmayız demişler olmaz demiş.
Kabul etmemiş.
O halde namazsız İslâm'lık olmaz ağam.

Efendim olur!

Olmaz! Nüfus kağıtlı Müslüman derler ona. Bunun şakası yok!.
Hz. Ömer'i, yatsı namazından sonra zehirli hançerle arkasından namaz kılariken şehid ettikleri zaman sabaha kadar can çekişti Hz. Ömer.
Sabaha kadar. Kanlar akıyor o zaman doktor moktor yoktu ki.
Kanını tutuyor felan akıyor.
Birisi gelmiş:

Yâ Emirel- Müminin sabah ezanı okunuyor!

O kanlı vaziyetinde namaza durmuş Ömer.
Çünkü Cenâb-ı Peygamber buyurdu demiş işittim ben:

Men terekes salat fekat kefer! demiş.

Kim ki salatı terk etti küfürdedir demiş.

Ağam beyim hadis.
Aklınan tart ona göre işini bil. Şakası yok!.
Namaz kılmadı mı ben anlamam öyle bir şey.
Anlamam öyle.
Yedi yaşından beri anamız ağladı namaz kıla kıla.
Bacaklarımıza şey indi su indi.
Namaz kılmayannan sen nasıl bir olursun?.
Yoooo yağma yok öyle kıymetinizi bilin oğlum!.
Herkes gece sabahleyin kaşınırken bide derler ki:

Mübârek yüzlü insanlar.
Sarılmış şeyine câmiye geliyor!

Her babayığidin kârı değildir.

Nasıl niye geliyorsun. Bir şeyden mi korkuyorsun?.

Hayır. ahreti görüyorsun ahreti. Hepisini görüyorsun.
Hani görülmezdi ağam?

Görünüyor da sen farkında değilsin.
Hani şöyle demin elle tutulmaz dediğimiz şey.

Eee söyle Efendim sen kılıyorsun.

Eee kılıyorum.

Bana arkadan şefaet edersin.

Yağma vardı değil mi. Yağma varıdı.
Arkadaşın haa...

ALLAH kabul etsin bana da dua et.

Eheee ederim ederim. Hiç merak etme. ilk isim sana duâ etmek.

Yağması var değil mi mâmâfih bu gün daha edepsizlik fazlalaştıkça oğlum banknotu olan gelecek.

Simsarlar çıkacak bir gün haaa. Hanı var şimdi de simsar.
Iskat diye İslam dininde bir şey yoktur.
Efendim İmâmı Birgivî böyle söyledi.
İmamı Birgivîyi ben rüyamda bile gördüm mübârek adamı.
Müminin mümine duası kabul olur.
Evet kabul olur. Ama Hasan Efendi öldü. Ver otuz bin lira.

Aldım verdim verdim aldım!.

Pırrrt cırrrt sağa çevir sola çevir.
Yakında öyle birer olacak ki miskak komisyonculukları olacak.
Makinası orda **cırt cırt cırt**.
Hesap tamam şu kadar. Herif kurtuldu.
Bunun şeynen ne farkı var. Papaz efendiynen bilmem nesinden çıkan.
Yarın namaz Isakatı olacak haaa.
Sen baktı ki herif kılmayacak, şey kasalar para dolu ne yapayım.
Çağır komisyoncu Mehmet Efendiği. Çağır gelsin.

Nedir Efendim?

Ben atmış beş yaşındayım haaa. Tırırlayacağı zaman, Ben hiç namaz kılmadım. Bir hesap etsene!

Baş üstüne efendim!
Tırrrrrrrrrr!

Hadi bir yaldızlı kağıt hesâbın tamam.
Yağma var değil mi bunlarda gelecek.
Nereler olacak oğlum.
Hesabı tamam cennet hesabı, âhiret hesabı kestiriyorum.
İşte sen felanca artık o **oraya gitme o pahalı yapıyor** diyecek.

Komisyoncu Mehmet daha ucuz yapıyor der haaa şimdi ordaydı işte.

Böyle işler yoktur oğlum haaa böyle iş yok İslâm Dîni'nde.
Bunların hepsi martavaldır. Kim ne dersin dersin.
Daha neler var söylersem hanı aklınızın alabileceği şekilde söyleyeceğim.
O zaman İslâm Dîni'ni töhmet altına koymuş oluruz.
Herkes kendi bilir.
O halde azîzim sen şunu bil.
Yerde ve gökteki zerrelere hepsi Tanrı'nın, ALLAH'ın emrindedir.

Nasıl ALLAH'ın emrindedir ağaam?

Suyu görmedin mi oğlum suyu o mübârek suyu.
Tufanda neler yaptı ALLAHın emriyle.
Nuh tufanında. Ortalığı birbirine kattı.
Bu yer yüzü Ad Kavmine, Karuna ne yaptı. Çekti içine aldı!
Hanı ALLAHın emrinde değildi ya.
Ebâbil Kuşları ne yaptı fil ordusuna.

Keasfin mekûl

ne demek.
Hanı gıda yenir de lapa haline gelir ya Ebâbil Kuşunun taşı düşer düşmez aşağıdakiler hepsi
öyle leş gibi bir hâle geldi.

Keasfin mekûl

yenilmiş leşe döndü şöyle. Salep gibi oldu.
Hanı sivrisinek Nemrudun burnundan içeri beynine girdi.

Ne etti onu?

Deli olurdu herif tokmaknan kafasına vururdular böyle ki sivrisineğin içindeki giceci çıkarsın diye.

Nihâyet yanındaki herif:

Ulan senelerce senin kafana tokmakla vuracağız!

diye bindirdiği gibi beynini parçalamış herifin.

Lûtun düşmanlarına gökten daş yağdı.

Nihâyet kara su hepisini boğdu gitti Lûtun Kavmini..

Aha Bahr-ı Lût o vakıttan kalma.

Âlemdeki cansız şeyler peygamberlere ne yardımlar yaptı, saymakla bitmez.

Tıb Kitabını aç da oku. Tıb Kitabını.

Ten askerleri neler yapar.

Her şeyin canı O ise, o halde Onunla yarışa çıkma. Haaah.

Bir Müslüman puthâneye bile girse biz bir puta secde etmeyiz.

Put bize secde eder oğlum sen ne zannettin İslâm'ı.

Puthâneye de gir. Bilmem nereye de gir. Kiliseye de gir.

Her yere gir. İslâm her yere girer.

Biz puta secde etmeyiz.

Girdiğimiz yerde put bize secde eder sen ne zannettin İslâm'ı.

Sen İslâm'ı İslâmı.

Onun için halk sakal ve cübbeden başka bir şey görmedi değil mi?

Kavuşu takmış başına. Böyle kilise direği gibi boynu, sağa sola dönemez.

Manivala elinde böyle bu tarafa böyle bu tarafa.

Cübbeynen sakalnan kavukta iş yok.

İç iç!. O gayb olmaz insanda.

Belki bütün âlem onda kaybolur.

Eee ağam bu dediğin nedir?

Yav hâlâ anlayamadınız mı be aslanım deminden beri onu anlatıyorum.

Bunlar nasıl anlanır biliyor musun?.

Âyeti kerime Lâ var hani Arapça da Lâ İlâhe. Lâ yalemun.

Lâ-Hayır! demek. Ahhaaa! demek.

Lâ nın mânâsının ne olduğunu anladığın dakikada zümrüt verirler eline zümrütü o zaman pırasa görmeğe başlarsın.

Aha o zaman o nedir onu anlarsın.

Sıfıra ineceksin.

Önünde zümrütü gördükleri zaman: Aman efendim ne hârika!

Pırasa deyip atacaksın.

Aha onu, Lâ yı anladığın dakikada onu görürsün.

Lâ İlâhe ilâh yoktur.

Dedim ki deminden beri bütün zerreler ALLAHın emrindedir değil mi?

Lâ İlâhe Başka ilâh yoktur ancak ALLAH vardır ALLAH.

Bütün zerreler bende yoğun diyorsun o zaman. Sende.

O halde zümrüte ne bakıyorsun.

Paran peşin demek.

Aha onu anladığın dakikada Lâ yı anlarsın.

Lâ yı da anladı mı o zaman duvarlar muvarlar kalkar hepisini görmeğe başlarsın.
Hırs hırs hırs nerededir?
Ölmeden evvel ölme budur.
Yoksa ölmeden evvel beni diyor ki vücûdu çürümeyecek herif mumya olacak.
Hanı mumya olarak kalacak. Hanı mumya var ya.
Lenin mumyası var.
Koymuşlar dondurmşlar camın içinde.
Ruslar secde ediyorlar ona.
Öyle değil oğlum.

Ölmeden evvel ölmek

Ona ölmeden gebermeden evvel geberme derler ona.
Hanı mumya ya gebermeden evvel geberme derler.
Yahut geberdikten sonra ikinci geberme derler.

Ölmeden evvel ölmek budur.

Bütün her şeyin ALLAH a ait olduğunu senin hiçbir şeye iltifat etmedin. Efendim daha daha.
Eeee kızığa bağla bilmem ne et.
Rızık çalışmadan sen perdeleri yırt eğer nefesin varısa ağzına zornan gelir Hızır senin tıka
basa yemeği kor.
Ağzını da açmazsan enjeksiyonla yapar sana yaşatmak için.
Sen Kul ol Kul!.
O yeni hani soyadlar, Özkul Mözkul bilmem Tekkul böyle Kul değil oğlum.
Bu Kul, ALLAH ın Kulu.
Onun için bir âyeti kerimede Cenâb-ı ALLAH Hz. Mustafa sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz
için buyuruyor ki:

Zâhirini âleme meşhur edeceğiz!
diyor Onun.

Bütün zâhirini bütün kâinata meşhur edeceğiz. Bâtınını, içini herkesten gizleyeceğiz.

Cenâb-ı sallallâhu aleyhi ve selleme.

O altındır

diyor Kur'an-ı Kerim âyeti Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem Efendimiz için

o altındır diyor.
Biz de kuyumcuyuz diyor Cenâb-ı ALLAH.

Biz de kuyumcuyuz. Âyeti kerime oğlum.

Benim Rasûlullahın Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem altındır diyor.

Ben de kuyumcuyum diyor Cenâb-ı ALLAH.

Onu kâh halhal yaparım. Kâh yüzük yaparım. Kâh kılıç yaparım. Kâh aslanın boynuna tasma
yaparım

diyor.
Kâh padişah yaparım âyeti kerime.

Aha sendede Nûr-u Rasûlullah var. Aha onu yap.
Ahaaa söylemek istediğim.
Dışarıdakiler Tanrı eserleridir. Tanrı eserlerinin eseridir.
Asıl tanrı eseri gönül gönül gönül, iç'in.
Sabah seni Sabah namazına kaldırıpta şuraya getiren gönül.
Ahreti gören gönül.
Rasûlullahın mübârek yüzünü gören gönül.

ALLAHın kendinden daha yakîn olduğunu sezdiren gönül.
Bu âlemin direği zâten gaflettir.
Gaflet olmazsa hepimiz çıldırırız.
Bu işi bildi mi bilenin karşısında:

Efendim felan kitapta şöyle yazıyor. Bu böyleydi.

Bu öyle demek bil ki böyle bilen adama bunları söylemek su varken teyemmüm yapmağa benzer.
Cenâb-ı ALLAH, oraya gitmek için kendini abdal yapacaksın. Abdal yapacaksın!.
Hiçbir şeyden anlamaz sükut!.

Eeee abdal olursan ne olursun?

İtiraz etme dinle! Abdalız, abdalım bende sende hepimiz abdalız.
Çünkü namaz kılıyoruz.

Cennettekilerin çoğu abdaldır buyurmuş Cenâb-ı Peygamber.

Salak mı?

Yok ulan.
Büyüklerin büyüğü Rasûlullah demiş.

Cennettekilerin çoğu abdaldır

demiş.
İşte bu abdallığa girebilirsen kurtulabilirsin, cennete gidersin.
Abdallık dedim, halka mazkara olan adamın abdallığı değil oğlum.
Bu abdallık, Rasûlullah'a hayran olan adamın abdallığıdır.
Herkes uyurken seni:

Sabah namazına gidiyor serseriye bak uykusunu bıraktı da!

diyen herifin sana muhatab olduğu abdallıktır.
Haaa işte o.
Hepimiz abdalız.
Aha o, onlar cennette ile doldular yanlış anlamayın!.
Hanı Yusufun güzelliğini gördüler de Mısır Kadınları ellerini kestiler.
Aha ordaki abdallık o!. Aha ordaki abdallık!.

Geçende Hacc Filmi oynadı şurda.
Eve aldım da götürdüm Kâbeyi gösteriyordu.
Hz. Ali kerremullâhi veche Efendimizin Necefteki Kabr-i Mübâreğini gösteriyordu.
O Necefteki Hz. Ali Kerremullâhi veche Efendimizin şöyle bütün tavan zümrütlerle dolu oğlum zümrütlerle!.

Oradaki minâreleri altınlarla yapmış bu bizim dedelerimiz.
Bu gün onu yalnız tavanındaki şöyle bir tepeyi satsan kıymeti biçilmez.
Amerika Kıtasını Amerikalı'larla, fabrikasıyla, ordusuyla her şeyinen beş defa satın alır onlar.
Bizim pâdişahlar neler şey etmiş.
Bu yerdeki seccâde kadar yedi tâne seccâdeye pırlanta ile pırlanta ile Yâ-Sîni Şerifi yazdırmış
bizim büyüklerimiz Abdulkadir Geylânî'nin Türbesine.
Ne demek bu oğlum?
Kıymet.

Pırasa gibi bakıyor evlâdım şeye. Zümrüte, pırasa gibi bakıyor aha bu!.
Ama başa bir bilgisiz bir adam geçerse onun yaptığı fenâlığı yüzlerce aslanı toptasan o
aslanlar o fenâlığı yapamaz.
Onun için Kur'an-ı Kerimde:

Yâ eyyuhel muzzemmil diye bir sûre vardır biliyorsunuz.
Hepiniz bilirsiniz

Yâ eyyuhel muzzemmil

Bu yalnız Rasûlullah'a değil hepimize.

Yüzünü örtme! diyor yüzünü örtme!. o sûrede.
Çünkü âlem şaşkın bir bedendir diyor.
Sense bu âleme akılsın, Yâ Habibim! diyor
Kendine geeeeel! diyor

Yâ Habibim, Gizlenme!
Çünkü sende Vahiy Mumunun Nurları var! diyor.

Geceleri kalk!. Çünkü mum geceleri ayakta durur! diyor.
Sana sığınmadıkça diyor

Aslan bile tavşan kalır benim nazarımda diyor Cenâb-ı ALLAH

Kim ki sana karşı diyor Yâ Habibim bir düzen bir hile düşünürse onun boynunu ben
vururum! diyor ALLAH

Sen üzülme Yâ Ahmed! diyor.
O Ahmedden sendede parça var.
Aha onu çıkarmağa savaşıyoruz hep.
Onun için dua ettiğin zaman kabul edilmeyince sükut et, sükut et!

KELİMELEER:

Gayb: Olduğu halde gözükmemeye hâli.

Tenzih: Suç ve noksanlıktan uzak saymak. Cenab-ı HAKK'ı (C.C.) her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip söylemek. * Kabahati yok olduğu anlaşılmak ve onu ifâde etmek.

Kriminoloji: Suç bilimi (kriminoloji) suçun açıklamasını yapan, suçlu davranışın nedenlerini inceleyen, suçun önlenmesi ve suçlulukla mücâdele ile ilgilenen bir bilimsel öğretiler.

Maazallah: ALLAH'a sığındık. ALLAH korusun.

Merdud: Reddolunmuş. Kabul edilmemiş. Geri döndürülmüş. Kovulmuş. (Namaz kılmayan hâindir, hâinin hükmü merduddur.)

Hulûs-i kalb: Kalbden, gönülden, içten samîmiyet.

Nevî: Nev'e âit, çeşit ile alâkalı.

Iskat: Düşürmek. Düşürülmek. Aşağı atmak. Hükümsüz bırakmak. * Silmek. * Ölünün azaptan kurtulması ümidi ile ölen kimse nâmına dağıtılan sadaka.

ÂYET-i CELÎLELER:

بَنَاءُهُ تُسَوِّيَ أَنْ عَلَى قَادِرِينَ بَلَى

Belâ kâdirîne alâ en nusevviye benâneh (nehu):

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip (yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz.(Kiyame 75/4)

الْمُزَّمِّلُ أَيُّهَا يَا

Yâ eyyuhel muzzemmil(muzzemmilu) :

Ey örtüsüne bürünen, (Muzzemmil 73/1)

مَّاكُولٍ كَعَصْفٍ فَجَعَلَهُمْ

Fe cealehum keasfin mekûl(mekûlin) :

Sonunda onları, yenik ekin yaprağı gibi kıldı. (Fîl 105/5)

HADİS-i ŞERİFLER:

Ebû Hureyre (ra) anlatıyor: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): şöyle buyurdu:

Mümin müminin aynasıdır, mümin müminin kardeşidir, (ihtiyaç duyduğunda) onun geçimini temin eder/zarardan-ziyandan korur ve arkasından da/gıyâbında da elinden geldikçe onu savunur."

(Ebu Davûd, Edeb, 49).

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): Receb ayında 7 gün oruç tutana, Cehennem kapıları kapanır. 8 gün oruç tutana Cennetin 8 kapısı açılır. buyurmaktadır.

(Taberanî)

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): Besmele ile başlayıp, güzelce abdest aldıktan sonra her uzvu yıkarken, kelime-i şehadet okuyana ve abdestten sonra da, "Allahumme ec'alni mine't-tevvâbine vec'alni mine'l-mutatahhirin" diyene Cennetin sekiz kapısı açılır. Dilediği kapıdan içeri girer. buyurmaktadır.

(Müslim, Ebu Davûd-Taharet, 169, Tirmizî, Nesaî, Hakim)

Cennetin sekiz kapısının isimleri ise şu şekildedir:

Namaz Kapısı
Cihad Kapısı
Sadaka Kapısı
Reyyan Kapısı
Tevbe Kapısı
El-Kâzîmînel-ğayz Kapısı
Er-Razîn Kapısı
Eymen Kapısı

Osman Ebil-Âs (Radiyallahu anhu) anlatıyor: Sakif heyeti geldiği zaman, Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)in yanına indiler. Rasûlullah (Aleyhis-Selâm) onları mescidde ağırladı, tâki kalblerini daha bir rikkâte getirip tesirli olsun. Onlar (İslâma girmek için) öşür alınmamasını, cihada çağrılmamalarını ve namazın kendilerine farz kılınmamasını şart koştular. Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem): **Sizden öşür alınmasın cihada da çağrılmayın. Ama rukûsuz (namazsız) bir dinde hayr yoktur** buyurdu.

(Ebu Dâvud, Harâc 26 (3026))

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): **□Bizimle onlar (yani gayr-i Müslimler) arasındaki ahid □söz- namazdır. Kim onu terk ederse kafir olmuştur.** buyurmaktadır.

(Hakim)

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): **□Kul ile küfrün arasında namaz terk etmek vardır** buyurmaktadır.

(Müslim)

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): **□Kim taammüden namazı terk ederse, Allah (c.c.) ın zimmetinden uzaklaşmıştır** buyurmaktadır.

(İbn-i Mâce)

Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): **Mûtû kable en temûtu: Ölmeden önce ölünüz!...** buyurmaktadır.

(Keşful-Hâfâ II-291-2669)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)

SOHBET MD-31

KIYAM-ET!

Ötelerden yıldırım suratıyla Feyz ve Nur lar size yağmaya başlar.
O zaman anofora kapılırsınız.
Yani bir nevi serserileşir insan.
Bu anafora İslâm dininde Cezbe derler.

Cezbe, Celâl ile Cemâl arasında göğün Nur-u Rasûlullahın harekete çıkmasıyla kamaşmasıdır. Bu anaforda hakiki mütehasşıs bulunursa o şahsın iplerini çeker, frenler. Hele dur! der. Düzeltir, süzer, sakinleştirir ve kendisine kim olduğunu öğretir. İNSAN o zaman insan olduğunu anlar. Onun için insanın kadrini insan bilir derler. Bu sözlerim size daima anlattığım sözler sizlere, secdeye başını koyanlarnan, Allah ve Rasûlünün müsadesiyle bunları aşlamak istiyorum. İçinizde feyzlenen çok var. Sizin aynaya da baksan, mikroskopa da baksan, başkasına anlını da kazıtsan göremezsin o nuru! Bunları da görüyorum ben nurlu insanların var içinizde. Olmayanını da var. Olmayanlar, kendilerini henüz boşaltmayanlardır. Şüphe içindedirler. Bu herif bir şeymi söylüyor iyi mi diye. Yüze bakmak için, bakarak içi anlamak çok güçtür oğlum. Fakat o işte izni İlahî ile biraz hüner sahibi olduk. Anlayan bunu anlar! Onun için, hani derler: Denizde yüzmek için suya kendi bırakmak lâzımdır! Korkmazsan batmazsın. Korkarsın batarsın. Korku zâten şüphenin şiddet halidir. Kurân da diyor ki: Ve lâkinne ekserahüm la ya'lemun Fakat onların çoğu bilmezler. Ve lâkinne eskerahüm câhilün. Fakat onların ekserisi de câhildir. Onun için Rasûlullahu Sallallahu Aleyhi Vessellem buyuruyor. Hakiki hakkıyla abdest alan müminden şeytan uzaklaşır diyor. Yine Ezanı Muhammedî okunurken Sallallahu Aleyhi Vessellem. Güneş batarken, güneş doğarken abdestli bulunun. Hele her zaman haaa! İbrik al koluna deli desinler sana. Abdestli bulununnn!

Onun için böyle Secde-yi Rahmâna başını koyana bir dert gelince kendi kendini kurtarmağa savaşıyor. İşte bir yerden bir şey yapmıştır. Parası yetmemiştir. Çoluğumu nasıl getireceğim. Bilmem ne edeceğim. Kendi kendini kurtarmağa çabalar. Muaffak olamazsa etrafından yardım istemeye başlar. Der ki: Hacı Ömer Efendiye gideyim de bana biraz faizi ile para versin! Bilmem yardım ister. Rütbe sahiplerine gider: Efendim sen valiyi tanıyorsun. Felan mebusu tanıyorsun. Ona söyle! Zenginlere, hal sahiplerine gider: Efendi Hazretleri dua et de vaziyetim düzelsin!. Dua ister. Himmet ister. Hasta ise doktora gider. Bunlardan faide göremediğini anlayınca adaklar başlar. Felan yere adak horoz keseceğim. Felan yere mum dikeceğim. Felan yere bilmem ne edeceğim!. Ocaklara gider. Hocaların peşinde koşar. Aman şunu yap bilmem ne felan düğmeyi bağla. Bilmem ne ünlük otunu yak. Bilmem neyi tavana as. Şunu bilmem ne yap!. Hep bunların peşinde koşar. Felan yerde bir hoca varımış git ona görün! Dolandırıcılara soyulur. Üstünde hiçbir şey kalmaz. Gelir gider dolaşır. Nihâyet bakar ki iş zooor. Gözünü, kafasını havaya kaldırır : Yâ Rabbî!. Ulan Allah sana şah damarından daha yakîndir Onu unutup da nereye gidiyorsun. Bunaldı Onu da kendinde aramaz havaya bakar. Sanki yukarıda Kutub Yıldızının üzerinde oturuyor. Eğer kendi işini yapabilseydi bu, bir müracaat ettiği bir adamlan işini göreydi. Hakka da dönmezdi, hiç. Nihâyet dua eder yalvarır fakat beklemeye çarnaçar başlar. Baktı ki iş yok. Bekler. Kader tecellî eder. Olacak olur! İyiliğin gelmesini, kötülüğün gitmesini isteme!

Kısmetinde sana gelecek ne nimet ister isen istesen de gelecek, istemesen de gelecek. Gelecek belâ varısa kaçsan da gelir, dursan da gelir, başka memlekete gitsen de gelir. Belânın kalkması için istersen dua et, istersen sabret, istersen kendini Hakka teslim et! Nimet gelirse şükretmeğe başla, belâ gelirse sabretmeğe başla. Kimnen sabrediyorsun. Yarış edeceksin. Sana şah damarından dahi yakın olan Cenâb-ı Allahnan sabır yarışına gireceksin. Sabredeceksin! İkiniz ede, ede, ede; bir gün diyecek: Ulan bu Bennen sabır yarışına gidiyor şuna bak yav Benim halk ettiğim kul bennen sabır yarışına giriyor! Bir tekme yiyeceksin işte sabrın sonu selâmet. Bitti. Zafere kavuştun gitti. Bennen sabır olmaz! diyor. Benim kulum bennen sabır yarışına çıktı şuna bak! diyecek. İşte Şuna bak! dedirtmek için ağzını kapa. Belâ, bir nevi nimettir. Gizlemeğe çalış. Hele her yerde anlatmaktan sakın. Gidermeğe çalış. Benim başıma şu belâ geldi, şunu. Hanı dedelerimiz der kızcılık gibi kan kusar da: Kızcılık şurubu yedim! der. Bunlarda boş lakırtı değil. Belâyı bırak gelsin. Seni ziyâret etsin. Yolunu aç, kucağını aç, kapama. Önünde durma. Sana gelmesinden, yaklaşmasından korkma. Nasıl oldu onun ateşi. Cehennem ateşinden daha şiddetli değildir. Kıyamet günü cehennemin üzerinden geçildiği zaman cehennem bağırarak. Hadis-i peygamberi bu. Çabuk geç mümin, çabuk geç nurun alevimi söndürdü! diyor. Bu söndürücü nur nedir? O cehennemin ateşini söndüren NUR ancak dünyada kazanılır. O nur İman Nurudur. Bu nerede bulunur? O nur hem isyan edende hemde itaat edende vardır. Amma isyan eden ondan faydalanamaz. Dünyadaki Belâ Ateşini söndüründe bu nur dur. Bu nur başladı mı sende her türlü belâyı boyun eğersin. Belâ insanı öldürmek için gelmez aziz cemaat. Tecrübe için gelir tecrübe için. İmanın saatını ölçmek için gelir belâ. Bu çok mühimdir! Kader-i İlahînin çizgisi dahilindeyiz hepimiz. Kader ise karanlıktır. Karanlığa lamba ile girilir. Bu lamda da Allahın Kitabı, peygamberin Sünnetidir. Bu ikisinden ayrılma! Nasîbinde varısa ister istemez olur. Olunca yaptığın sabır derhal şükre çevrilir. Yeryüzünü Velîler bezemiştir. Kadife gibi süslemiştiler Dünya Yüzünü, Allah Dostları. Onlar hep birden dağlar gibidirler. Dağ gibi. Büyükler. Hakka giden yollar bunların aralarından geçip de gider.

Allah Kitab-ı Celilinde Kurân-ı Keriminde bazı yaratıkları üzerine yemin eder. Bu Allaha mahsus bir sırrdır. Bu sırrdan mânâ çıkaran Allah Dostlarının heybelerine mahrem hikmet sırlar süzülmeğe başlar. Bu sırları bilenler vardır. Sessiz ve gürültüsüz dururlar. Bunları görmek sohbetlerinde bulunmak lâzımdır. Yıldızların mevkilerine yemin ederim diyor Cenâb-ı Allah. bimevaki'innucumi. Felan yaratığıma yemin ederim!. Bunlar çok ince sırlardır. Hanı hazine diye bir kelime vardır, hazine. Nedir hazine? İçinde insanların közünü kamaştıran, kıymetli bir çok mücevher altın, elmas, para bulunan bir yerdir. Değil mi hazine?

Bir de Mânevî Hazine vardır. Nehir yataklarında altın tozları gizlidir.
Yer altında kömür tabakaları içinde elmaslar gizlidir.
Deniz diplerinde sadef ve inciler vardır.
Tırtıl Böceği ipeği gizler içinde.
Arı balı kendine hazine yapmıştır.
İnsanda da bir hazine vardır.
İnsan Ruhu, Allah çeşmesinden bir damladır.
İnna a'taynakel Kevser.
Biz sana kevserden bir şey hediye ettik.
İnna a'tayna biz size atıye ettik. Kel- Kevser
Kevser, koskocaman söyler işte havuzmuş bilmem ne.
Kel Kevser, kel Kevser, sana bir Hayy dan bir parça verdim.
Kalbinin havuzunda, içinde kel- Kevser.
Bunu bil Fe sallı li rabbike venhar ve Allahına bu nimetten dolayı secde et demek.
Fe sallı li rabbike Allahın için secde et! demek.
Venhar içindekini kes at!
Şüphe etme artık! demek bir mânâsı da bu.
Onun için Hayy Esmâsı Allah çeşmesinden, Kevser Çeşmesinden bir parçadır.
İşte bütün ibadetler, bütün edebler, bütün temizlikler, bütün haramdan kaçma bu KEVSERe HÜRMET etmek demektir.
Allah, sendeki Kevser o, o bir damlaya hürmet ettirmek için:
Şunu yapmayacaksın, bunu yaparsan cehenneme sokarım! diyor seni.
Allah kendi kendine hürmet ettiriyor.
Bu hürmeti bilin de bilerek yaparsanız nur içinde gark olursunuz.
Öyle insan Allahın huzuruna kolunu sallaya sallaya Rasûlullahın mübârek yüzünü ve elini öpmek nasib ederek Livâ-yi Muhammedîde doğru Allahın nimetlerine vasıf olur.
Bu o kadar güç bir iş değildir Efendiler.
Bu damlayı deryaya ulaştırmağa çalış.
Hanı Elesti bi Rabbiküm
Biz senin, Ben sizin Allahınız değil miyim?
Galu Belâ; evet dediler.
Elesti bi Rabbiküm.
Bunu hikaye tarzında dinleme.
Elesti bi Rabbiküm!
Evet!
Senin kevserinden bizde bir Hayy Esmâsından bize daha yakınsın. Kalbimizde o damla var.
O damlanın üstünde Nur-u Rasûlullah var. Yâ Rabbi biliyorum Kâlu Belâdan.
Ha bildin mi kolunu sallaya sallaya gidersin.
Yok bilmedi mi köstebek gibi olduğun yerde döner durursun.

Onun için Cenâb-ı Allaha senin ne ibadetine ne bilmem neyine ihtiyacı yok!
Sana bir parça vermiş sakla bunu! diye.
Bakâlim bunu nasıl muhafaza ediyor. Senin edebine, tazimine.
Efendim ben bu tazimi nasıl yapayım?
Haaa tazimi yapmak için, temiz gez, yalan söyleme, kumar oynama, bilmem şu, şunları bunları yapma!
Yapmazsan bu cevher onun üzerinde durur.
Efendim ben turşu aldım da bunu nasıl muhafaza edeyim, bozuluyor? Efendim turşucuya git sor.
Sirkenin içinde şöyle üstü kapalı muhafaza edeceksin.
İnsanın vücudunda bulunan Nur-u Rasûlullahla Allah çeşmesinden reddolunan sana ruhu, kevserden bir damlayı muhafaza için: Aha Yâ Rabbî bana verdiğin gibi, billur gibi sana getirdim! diye bilmek için.
Onun için de:
Ve vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.
O damlayı açık alınla getirenler,
vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.
Allahını göreceklardır onlar.

vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira.

Ve vucuhun yevmeizin basire

Yav, Oğlum anla ha kirli olan diyor.

Tezunnu en yuf'ale biha fakiretun.

Onlar düşünsünler sonu ne olacaklardır.

Kella iza beleğatitterakiye.Ve kiyle men rak.

İşte hulukuma can gelir buraya.

Doktor çağırın efendim!

Hadiii doktorlar gelirler, iğne Hasan Efendiye, Mehmed Efendiye. Sok çıkar iğneleri.

Kella iza beleğatitterakiye.Ve kiyle men rak. Ve zanne ennehulfraku. (Kıyamet Sûresi 28).

Hasta bakar ki: Artık tutturamayacağım ben gidiyorum!

Velteffetissaku bissaki.

Bu ayak kemikleri birbirine dolaşmağa başlar.

İla rabbike yevmeizinilmesaku.

Artık o Allahına gidiyor.

Fela saddeka ve la salla. Ve lâkin kezzebe ve tevella. Summe zehebe ila ehlihi yetemetta.

Hani sen dolandırıcılık, uyuzluknan, şunnan bunnan yükseleceğini anlatıyordun, şey ediyordun dünyada. Aha şimdi sona geldim diyorsun.

Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.

Yazıklar olsun sana kulum, bir daha yazıklar olsun!

Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla.

Arabçada yazıklar olsun sana! Bir daha yazıklar olsun!

Summe evlaleke feevla.

Eyahsebul'insanu en yutreke suden.

İnsan başı boş mu bırakıldı sen zannettin! diyor.

Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna. Summe kane 'alekâten fehaleka fesevva. Fece'ale minhuzzeyceynizzekere vel'unsa.

Sizi bir pırtı parçasından yarattık. Koskocaman yaptık.

Düşünür yaptık. İdrak verdik. Siz düşündünüz, düşündünüz acaba öldükten sonra veyahut geberdikten sonra. Bazısı geberir bazısı ölür bilirsiniz. Öldükten sonra!

Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyiylmevta.

Acaba ölüyü diriltebilir mi?

Aklınızdan bu geçiyor du. Aha dirildiniz!

Onun için o dirilme anında Allah hepimize alın açıklığı versin.

O damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Bu yaşadığımız kadar daha yaşayacak değiliz. Gençler başka.

Onun için onu koy böyle Kalb Kâsene etrafında Nur-u Rasûlullah: Yâ İlahî! Buyur. vucuhun yevmeizin naziretün ila rabbiha nazira al!

Bu damlayı deryaya ulaştırmağa bak!

Dünyada evvela bu damlayı Rasûlün süzgecinden geçirmek lâzımdır.

Allahın ismini diline arkadaş yap. Dost olursun.

Dost olana da Vallahi de Billahi de hesab yoktur.

Onun için balık suda boğulmaktan korkmaz aziz muhteremler!

Allahla dost olanlar hiçbir şeyden korkmaz.

Korkan adamın muhakkak bir berbatlığı vardır.

O berbatlığından dolayı korkmağa başlar.

Allahla dost olmak, Namaz Mektebine kaydedilmekle başlar.

Hepimiz kaydedildik. Kimimiz elli senedir, kimimiz kırk senedir kılıp duruyoruz.

Bazı gençlerde: Efendim ben yeni başladım sonu ne olacak?

Başladın ya bitti!

Hız. Ömer kırk dört yaşında İslâm oldu.

Eeeee evvelden yaptığı edepsizlikler ne oldu?

Hepisi hebâen mensura gitti.

Ben bu gün Müslüman oldum! dersin. Düşünme sonunu.

Hulusi kalb ile İlahî huzur-u İlahîye şey etti mi Nur-u Rasûlullah Allahın rahmeti her şeyi temizler.

Önümüz bakın Ramazan geliyor.
Allah nasîb-i müyesser eylese.
Hele bazı Müslümanlar: Hele bir gelse de tutsak! diyor, Ramazanı.
Ulan biz onu tutacak değiliz o bizi tutacak.

Onun içi aziz cemaat abdestli gezin, abdesli gezin, abdestli gezin!
Yarın âhirette abdestli iken: Ulan şu heriften Allah razı olsun! diye bana şefaât edersiniz.
Abdestli gezen adam başkasına şefaât etmeğe yetkilidir oğlum.
Abdest. İbriği al sokakta gez. Deli! desinler sana.
Ama ben hastalıklıyım yapamıyorum dersin güneş doğarken, batarken, birde Ezan-ı Muhammedî okunmadan evvel abdestli gez!
Abdestli gezmek sana demin dedim Allah çeşmesinden olan RUHun ve sana şah damarından daha yakın olan Cenâb-ı Allaha edeb içinde tazim demektir.
Bu işler tazim ile kazanılır.
Allah cümlemizi Rasûlullahın kurduğu Tren Yolundan şaşırmaya!
Âmin!

Allahümme salli ala Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed!
Subhaneke Yâ Allâm, Tealeyke Yâ Selâm!
Ecirnâ minen- nâr vebi affike Yâ Mücir!
Allahümme entel Mennânü Bediüs- semâvati vel- ard!
Zülcelâli vel ikram Yâ Hayyu Yâ Kayyumu!
Yâ Allahu celle celâlihu el hamdülillah!.

Yâ İlâhî Bizler günahkar değiliz. İsyankar da değiliz.
Hatamız varısa rahmet suyunnan bunu üzerimizden reff -i def eyle Yâ Rabbî!
Midemize, evimize, çoluğumuzu, çocuğumuza hepisine birden helâl lokma nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Şeytanı bizden uzak et Yâ Rabbî!
Memleketimizi her türlü âfat-ı belâiye, âfat-ı semâiye, âfat-ı araziyyeden, sel su âfetinden, zelzeleden, yangından, düşman istilasından şuradaki bir avuç Nur-u Rasûlullahı üzerinde taşıyıp Secde-yi Rahmâna kapayan şu üç gün hürmetine Yâ Rabbî !
Sen masun kıl memleketimizi Yâ Rabbî!
Yarın huzuru mahşerde Rasûlullahın mübârek yüzünü görmek nasîbi müyesser eyle. Elinden öpmek nasîbi müyesser eyle Yâ Râbbî!
Son nefesinde buyurun: Lâ İlâhe illallah Muhammedur Rasûlullah! kelimesi taibesiyen sana kavuşmak nasîbi müyesser eyle Yâ Rabbî!
Rızıklarımızı bol eyle Yâ Rabbî!
Bizi cehennem azabından koru Yâ Rabbî!
Lillahil Fâtiha

Aziz cemaat imam efendi yine mihrabda gâyet güzel bir âyet-i kerime okudu müminler için.
Diyor ki: Gece Sâcid ve Kâim, olanlar bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler! diyor.
Okuduğu Kurân-ı Kerimi tabii siz mübârek Kurânın sesine veriyorsunuz. Mânâsını anlamasanız da Kurân-ın kelâmı Allah kelâmı olduğu için hayvana bile tesir eder.
Efendim ben Arabça bilmiyorum!
Bunlar saçma. Bel kemiğinden düşünen insanların lakırtılarıdır.
Gece Kâim ve Sâcid olanlar, bilenle bilmeyenler Allah indinde müsavi değildirler diyor.
Onlara hesabı mümkün olmayan Allah ecir hazırlamıştır.
Ecr nedir?
Yüz ecir, bin ecir, on bin ecir.
Cenâb-ı Allahın Cemâl sıfatıyla kuluna gülmesidir ecir.
Gel kulum, işte ecir bu. Al on para, al yirmi para, al beş denk, bal falan değil ecir bu, ecir bu.
Ecr; kulun Rasûlullahı memnun edip kolunu sallaya sallaya Huzur-u İlâhîye gitmek vesikasıdır ecir.
On ecir verir, yüz ecir verir ne ecir o.
Ne eciri cebedir o.
On bin ecir, yirmi bin ecir. Ecir bu ecir bu!

Rasûlullahın böyle Mahkeme-i Kübrada geçerken mübârek yüzünün Benim kuluma, ümmetime bak! Güldüğü ve senin ondan kuvvet alarak Allahın huzurunda kolunu sallaya sallaya gitmek vesikasıdır, pasaportu.

Hanı pasolar var trene biniyor, paso! diyor herif.

İşte odur. Ecir denen işte o dur.

Onun için Müslümanların ecirlerini vesika haline geçirip başka çetele açması günü vardır.

Çetelen dolar. Ecir, ecir, ecir!

Yav uçacak değilim ya !

Çetelem. Eskiden bizim küçüklüğümüzde şöyle değnekler vardı, küçük.

Fırına gider ekmeği alırdık, fırıncı bir oraya keltik yapardı.

Her gün kü, ay sonunda sayar babamız parasını verirdi.

Buna çetele derler çetele.

İnsanın müminin de çetelesi olduğu gün vardır. Kırar başka çetele verirler.

Onlar ihtiyar ninelerin, babaların dediği milad üç aylar.

Üç ay deyipte geçme. Allahın Ayı, Rasûlullahın Ayı, başını secdeye koyanan ayı.

Nüfus kağıtlı müslüman ayı değil!

Men terekes salât fakat kefer.

Aldın mı sözünü. Kim ki salâtı terk etti küfr içindedir.

Hz. Sallallahu Aleyhi Vessellem hadisi bu.

Men terekes salât fakat kefer.

Namaz kılmadı mı insan küfür içindedir!..

KELİMELER:

Feyz: (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. İlim, irfan. Mübareklik. Şan, şöhret. İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. Bir haberi fâş etmek. İçindeki düşüncesini izhar etmek

Cezbe: Tas: Meczubiyet, istiğrak. Allah'ı hatırlayıp Allah sevgisi ile kendinden geçer bir hale gelme.

Mütehasıs: Bir işin hakikatını, içyüzünü çok iyi bilen. Bir meslekte mahir olan. Has ve mahsus olan.

Nevi: Nev'e ait, çeşit ile alâkalı.

Hazine: Define. Kıymetli şeyleri saklayacak sağlam yer.

Livâ-yi Muhammedî: Livâ-yi Hamd. Hz. Peygamber'in (A.S.M.) bayrağı. Ona inananlar kıyâmetten sonra bu bayrağın altında toplanacaklardır.

Sâcid: Secde eden, Allah'ın (C.C.) huzurunda başını yere koyarak dua eden. Hâdis meâli: "Bir kulun

Rabbine en yakın olduğu an: O'na secde ettiği zamandır."

Kâim: Ayakta duran. Mevcut. Baki. Vaktini ibadetle geçiren.

Ecir: Ecr. (C.: Ücur) Bir iş, bir hizmet mukabilinde verilen şey. Ahirete aid mükâfat, hayır ceza. Ücret, mukabil, karşılık. Sevab. Tıb: Kırılan bir uzvun sarılması.

ÂYETLER:

يَعْلَمُونَ لَا أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنَّ آيَةً يُنَزَّلُ أَنْ عَلَى قَادِرٍ اللَّهُ إِنَّ قُلَّ رَبِّهِ مَنْ آيَةً عَلَيْهِ نُزِّلَ لَوْلَا وَقَالُوا

"Ve kalu lev la nüzzile aleyhi ayetüm mir rabbih kul innellahe kadirun ala ey yünezzile ayetev ve lakinne ekserahüm la ya'lemun: O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler. (Enâm 6/37)

يَجْهَلُونَ أَكْثَرَهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَشَاءُ أَنْ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا كَانُوا مَا قُبُلًا شَيْءٍ كُلِّ عَلَيْهِمْ وَحَشَرْنَا الْمَوْتَى وَكَلَّمَهُمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَيْهِمْ نَزَّلْنَا أَنَّا وَلَوْ

" Ve lev ennena nezzelna ileyhimül melaikete ve kelemmehümül mevta ve haşerna aleyhim külle şey'in kubülem ma kanu li yü'minu illa ey yeşaallahü ve lakinne ekserahüm yechelun: Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölümler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılıklarına getirseydik, Allah dilemedikçe yine de inanacak değillerdi; fakat çokları bunu bilmezler. (Enâm 6/111)

الْكَوْثَرُ أَعْطَيْنَاكَ إِنَّا
وَأَنْحَرُ لِرَبِّكَ فَصَلِّ
الْأَبْنَرُ هُوَ شَانِكَ إِنَّ

" İnnâ a'taynakel kevser Fe sallî li rabbike venhar. İnne şanieke hüvel'ebter : Şüphesiz biz sana Kevseri verdik. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver Doğrusu sana buğzeden, soyu kesik olanın ta kendisidir. (Kevser 108/1-3)

غَافِلِينَ هَذَا عَنْ كُنَّا إِنَّا الْقِيَامَةِ يَوْمَ تَقُولُوا أَنْ شَهِدْنَا بَلَى قَالُوا بِرَبِّكُمْ أَلَسْتَ أَنْفُسِهِمْ عَلَى وَأَشْهَدُهُمْ دُرَيْتُهُمْ ظُهُورِهِمْ مِنْ آدَمَ بَنِي مِنْ رَبِّكَ أَخَذَ وَإِدْ

Ve iz ehaze rabbüke mim beni ademe min zuhurihim zürriyyetehüm ve eşhedeheüm ala enfüsihim elestü bi rabbiküm kalu bela şehidna en tekulu yevmel kiyameti inna künnâ an haza ğafilin: Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Âdem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şâhit olduk, dediler. (Araf 7/172)

نَاضِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجْوهُ
نَاضِرَةٌ رَبِّهَا إِلَى

Vucuhun yevmeizin nadiretun. İla rabbiha naziretun : Yüzler vardır ki, o gün ışıltı ışıltı parıldayacaktır. Rablerine bakarlar. (Kıyamet 75/22-23)

بَاسِرَةٌ يَوْمَئِذٍ وَجْوهُ
فَاقِرَةٌ بِهَا يَفْعَلُ أَنْ تَطْنُ
الْتَرَاقِي بَلَعَتْ إِذَا كَلَّا
رَاقٍ مِنْ وَقِيلَ
الْفِرَاقُ أَنَّهُ وَظَنَّ

Ve vucuhun yevmeizin basire'un. Tezunnu en yuf'ale biha fakiretun. Kella iza beleġatitterakiye. Ve kiyle men rakin. Ve zanne ennehulfraku : Yüzler de vardır ki, o gün buruşacaktır; Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar. Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemiğine dayanır, «Tedavi edebilecek kimdir?» denir. (Can çekişen) bunun gerçek bir ayrılış olduğunu anlar. (Kıyamet 75/24-28)

بِالسَّاقِ السَّاقِ وَالْتَفَتِ
الْمَسَاقِ يَوْمَئِذٍ رَبِّكَ إِلَى
صَلَّى وَلَا صَدَّقَ فَلَا
وَتَوَلَّى كَذَبَ وَلَكِنْ
يَتَمَطَّى أَهْلُهُ إِلَى ذَهَبَ ثُمَّ
فَأَوَّلَى لَكَ أَوَّلَى
فَأَوَّلَى لَكَ أَوَّلَى ثُمَّ
سُدَّى يُثْرَكَ أَنْ الْإِنْسَانَ أَيْحَسِبُ
يُؤْمِنِي مَنِيَّ مَنْ نَطْفَةٍ يَكُ أَلَمْ
فَسَوَى فَخَلَقَ عِلْقَةً كَانَ ثُمَّ
نَثَوَالُ الذَّكَرِ الزَّوْجَيْنِ مِنْهُ فَجَعَلَ
الْمَوْتَى يُحْيِي أَنْ عَلَى بِقَادِرٍ ذَلِكَ أَلَيْسَ

"Velteffetissaku bissaki. İla rabbike yevmeizinilmesaku. Fela saddeka ve la salla. Ve lakin kezzebe ve tevella. Summe zehebe İla ehlihi yetemetta. Evla leke feevla. Summe evlaleke feevla. Eyahsebul'insanu en yutreke suden. Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna. Summe kane 'alekaten fehaleka fesevva. Fece'ale minhuzzeyceynizzekere vel'unsa. Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyiyelmevra. : Ve bacak bacağa dolaşır. İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rabbinin huzurudur. Fakat o ne sadaka verdi ne namaz kıldı Fakat yalanlamış ve yüz çevirmişti. Sonra da kasıla kasıla ailesine gitmişti. Lâyıktır (o azap) sana, lâyıktır! Evet, lâyıktır sana (o azap) lâyıktır! İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder. O dökülen meniden ibaret az bir su değil miydi? Sonra bu, bir alaka oldu. Derken Allah onu yaratıp güzelce şekillendirdi. Nihayet ondan da erkek ve dişi iki eşi var etti. Şimdi, bunları yapan Allahın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi? (Kıyamet 75/29-40)

HADİSLER:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Cehennem ateşi müminlere der ki: Ey mümin, üzerimden çabuk geç, senin nurun ateşimi söndürüyor!. der buyurdu [*Taberanî*]

Ebû Süfyan'dan, dedi ki: Ben Câbir'den duydum şöyle diyordu: Ben Nebiyyu (S.A.V.)'den, şöyle derken işittim:

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "Şübhesiz ki, kişi ile "şirk ve küfür" arasındaki şey sâdece namazı terketmektir." buyurmuştur

(*Müslim (82) Ebû Davut (4678) Tirmizi (2619) Nesei (465) ve ibnu Mâce (1078)*)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-51

MECNÛN ve DEVE

(SOHBET MD 50 den devam)

Sen o duâyı yaptığın zaman sendeki küçük Ahmed kanalıyla yaptın o duâyı. İtiraz etme.

Belki senin aleyhinedir o duâ da kabul edilmedi.

Nasıl ki evde sigorta vardır cereyan birden açarsa rap diye sigorta atar sigortan atmıştır oğlum.

Sigortan atmıştır.

Kabul etmedi diye şey etme.

Aha bu vallâhi de böyledir, billâhi de böyledir.

Âyet-i Kerîme, Hadîs-i Peygamberî de olursa ben bütün nefesimle şey ederim yemin ederim.

Deve.. deve, düşünün bir deve.

Deveyi düşündünüz değil mi gözünüzün önünde. Haaa.

Devenin üstüne Mecnûnu bindirelim.

İyi dikkat edin. Deveye Mecnûnu bindirdik.

Hanı Leylâ ile Mecnûnu. Devenin üstüne Mecnûnu bindirdik yularını da verdik eline.

Nereye gideceksin?

dedik.

Ben Leylâya gideceğim!

dedi.

Başladı deveyi sürmeye Leylâya doğru.

Deve gidiyor ama ara sıra Mecnûn dalıyor ne ola Leylâ ne âlemde.

Elinden yular gevşiyor.

Çok dikkat edelim. Yuları gevşiyor.

Gevşedi mi devenin de yavrusu hareket ettikleri yerde.

Deve dönüyor çöle doğru onun şeyinden dalgınlığından istifâde deve: **Hum hum hum hum!** yavrusu orda çünkü.

Mecnûnun kafası yerine geldi mi hemen deveyi çeviriyor.

Gidiyorlar gine bir saat.

Mecnûn gine dalıyor Leylâsına.
Deve aynı gine geri dönüyor.
Bir saat git gel oldukları yerde duruyorlar gine.
Biri ileriye biri geriye.
İkisi de âşık bunların.
Biri de ilâhi âşık biri de yavrusuna âşık. Yavrusuna gidecek.
Âşık ama birbirinden ayrı âşıklar bunlar.
Bir türlü arkadaş olamıyorlar.
Yol yakın fakat bir türlü gidemiyorlar yav.
Şu ortada dursan şuraya yanaşırken o gitti oraya.
Oraya yanaşırken buraya gitti.
Mecnûn bakmış ki olacak gibi değil deveden kendini atmış aşağıya.
Atmış ama ayağı kırılmış Mecnûnun bağırmış biraz ondan sonra ayağını şöyle
gömleğini yırtmış bir şeyler etmiş ayağını sarmış,
Yâni Mecnûn Leylânın aşkıyla yoksulluğa düşüyor burda değil mi?
Deveyi bırakmış perişan halde.
Pişen aşkıyla de deve deve olmuş.
O da dönüyor gerisin geri.
Burdaki, Mecnûnun gönlü Leylâyâ varmak.
Yâni burdaki gönül aşk, ilâhi aşk Rasûlullah'a varmak.
Tende dikene dikene diken giyene deve derler oğlum.
Çok yakın yaaav o oraya gidiyor o oraya gidiyor bu burdan Van kadar uzak yer değil
ki.
O tarafa bu tarafa, bu tarafa o tarafa.
O halde azîzim sen Ten Devesine tekme vur at kendini aşağıya.
Ten Devesinden at, korkma!
Ten devesinden düştün mü bir yerin kırılmaz.
Nasıl kırılmaz böyle ulan rûyada düşüyorsun uçuyorsun bacağın kesiliyor.
Bir de uyandığın zaman bakıyorsun ki elin yerinde elin yerinde.
Evvelki çekiş gidiş deve yardımıyla idi deve götürüyordu.
Şimdiki çekiş başka türlü olur.
Çünkü mıknaatısın hudûduna girildi çekiverir.
Yâni Ahmedin Lutfuyle meydana gelir bunların hepsi haaa.
Hangi Ahmedin?
sende bulunan Nûr-u Rasûlullahın ismi Ahmed'edir haaa.
Kendindeki Rasûlullahın Nûruyla olur bu.
Cesedin senin cesedin kalıbı bir mektubdur mektub.
Ona dikkat et. Bu mektub zarf.
Zarfın içindeki mektup pâdişaha lââyık mıdır değil mi oku.
Bir anla da sonra gönder oraya.
Bir yere git. Mektubu gizli açiver şöyle.
Oku bakalım içindeki sözler nasıl.
Lââyık değilse o mektubu yırt at!
Başka bir mektup yaz.

Nasıl yırtacağım o mektubu?

Ulan kıyâmete kadar kapı açık! dedim ben.
Garpten güneş doğuncaya kadar açık.

Haaa iyi be!.

Sonra.. sonra.. yooo.
Birde senin gaybindan doğacak güneş var. İki türlü.

Bak aynayı vur ordaki güneş burda.
Fakat ten mektubunu açmak kolay değil böyle haaaa.
Kolay olsa herkes gönül sırrını apaçık görür.
Bu mektubu açmak çok güç.
Herkesin işi değil. Çocuk işi de değil.

Nasıl?

Aha yav deminden beri anlatıyorum.
Herkes uyurken herkes namaza geliyor.
Aha mektupları açmışlar okumuşlar.
Kimisi **Sülüs** yazıyor.
Kimisi **Rıkka** yazıyor.
Kimisi **Talik** yazıyor.
İşte eski yazılar var.
Kimisi mürekkepnen kimisi zafiranla işte hâlâ mektup yazmakla meşgul.
Güzel yemekleri etli yağlı yiyecekleri iştahıyla yeriz hepimiz.
Onları fazlasını işte şurada bir yer var gitte orada gör ne oluyor.
Nerede güzelliği, nerede lezzeti kaldı onun.
Helâda olanların kısımların.
O şimdiki helâyâ o bıraktığınız zahrafat der ki o dâne idi dâne dâne.
Ben de onun duzağıydım.
Gizleniverdim ona can gibi güzel göründüm diyor.
O görmez oğlum.
Onun için Cenâb-ı **ALLAH** bundan müminlerini kurtarmak için orucu farz yapmış.
Güneş bile akşama doğru solar oğlum. Rengini kaybeder.
Kim sonu daha çok görürse sonunu, o daha kutludur.
Her şeyin sonunu görmeye çalış hüner burada.
Yaşlı gençler görsün bir gün bak.
Hep beyaz saçlı olduk.
Beyaz saçlı olduktan sonra gelip bir melek yüzümüzün şeyini felan boyayacak değil.
Öyle gideceğiz.
Öte tarafta böyle yok böyle şeyler.
Cenâb-ı Sallallâhu Aleyhi ve sellem bir gün halasıynan oturuyormuş da, yaşlı halası,
 demiş ki:

Hala demiş cennete yaşlılar girmeyecek!

demiş.
Halası başlamış ağlamaya.
Latife ediyor.

Yok" demiş "hala! demiş.

Yâ Rasûlullah demiş ben yaşlandım demiş ben cennete niye girmeyeceğim? demiş.

Yok demiş hala demiş girmeyeceksin cennete yaşlıları sokmayacaklar!

E ne yapacağız?

Cennete girerken makinadan geçeceksiniz hepiniz otuz yaşında olacaksınız demiş.

Ondan sonra da gülmeye başlamış.

Yaşlanmak demek yav arabacılar, yaşlandı mı at, artık bu arabayı çekmiyor diye atı atar bir yere.

Arabayı bir tarafa.

İşte yaşlandı mı cesed de vücud da diyor ki artık ağam **ALLAH**'a ısmarladık ben artık, sen yaşlandın ben seni bırakacağım gideceğim.

Bu bir ayrılma.

İyiliknen ayrılma var.
Birbirine sarılarak ayrılma var.
Tekme atarak ayrılma var.
Onun için hakîkî mümin öleceği zaman: **Eşhedu en lâ ilâhe illallah ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Rasûluhu!** der.
Etrâfına: **Üzülmeyin ALLAHa ismarladık!** der geçer gider.
Ötekisi çağır doktoru, dönsün paralanıyor: **Aman doktor bey öleceğim!"**
İyi. Ulan gebereceksin sen ölmeyeceksin.
Bir de böyle birbirine tekme atarak vardır.
Bir de burada yetmiyormuş gibi tayyareye.
Haydi Amerikaya tayyareye ingiltereye sanki orda Azrail yok.
Zenginmiş o.
Oğlum için zengin olsun.
Hakîki Müslüman hasta olmaz haa.
Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve sellem Efendimizin hırkasına kaç bin sene oldu.
Güve edeben yanaşmaz güve güve güve.
Temizliğinden ötürü yanaşmaz.
Sen temiz ol hiç kimse yanaşmaz.
Sen hakîki Müslüman ol.
Azrail Aleyhis-salam karşına gelirken bir edebnen gelir.
Ben bunda Nûr-u Rasûlullah var.
Onu Nûr-u Rasûlullahı alıp doğrudan doğruya Cenâb-ı **ALLAHa** arz edeceğim diye önüne secdeyle gelir.
Meleklerin hepsi insana secde etmiştir.
Onun için aziz cemaat ne kadar uğraşırsak uğraşalım bu.
Bir **ALLAHa** borcumuz var.
Canımız. bir Azrâile borcumuz var!.
Son nefeste gelecek: **Alacağım onu!** diyecek.
Sâhibine götüreceğim!
Ondan sonra bir daha borcumuz var.
Etrâfınızdaki çocuklarınız, malınız var ise onları bıraktınız.
Efendim benim malım var.
Çağıracağım Hoca Efendi: **Ben ölüyorum!** işte şunu şuna şunu şuna.
Yok Efendim şunu Kızılaya yok efendim ölüm ânında bağış olmaz.
Ölüm ânında bağış olmaz.
O şudur o ben cartayı çekiyorum artık.
Bunların da kimseye kalmasını canım istemiyor.
Verin şuraya demektir.
Bir de evlatlarınıza borcunuz var.
Bir daha borç var toprağa toprağa.
Benden geldin aha ben seni alacağım. Şu canını çıkar. Sen yine bana karışacaksın çünkü benden biraz eksiklik oldu bir avuç benden aldılar bir avuç vereceksin.
Bir yerden ödünç aldı mı veririz değil mi?.
Cesedini vereceksin.
Bir tâne daha borçlu çıkacak ortaya.
Kim?
Ama buradakilere bizlere değil. Şeytannan arkadaş olanlara.
Şeytan diyecek ki: **Bu benim arkadaşım haaa. Evet. İşte şunu yaptırdım yaptı. Bunu yaptırdım yaptı. Şimdi benim bir borcum alacağım var onda! Geldi, Ne?**
Şu îmanını da ver bana! diyecek.
Yaaa borçlar çok.
Ama sen secdeden başını kaldırma senin hürmetine bütün mahalle kurtulur vallâhi de billâhi de mahalle kurtulur.
Deniz Feneri gibi biriysen.

Onun için şeytan Âdemin toprağını gördü.
İçini göremedi o toprağın.
Yeni testiye pis bir şey koysan azizim sidik koysan onu emer.
Ten aa yeni testi. O kokuyu gidermek lâzım.
Yıkamaynan olmaz onu kırmak lâzım kırmak.
Âlemde her şey bir şeyi çekmektedir.
Küfrün kâfiri, doğruluk yola götüreni kehribar mıknatısta var ortada biliyorsunuz.
Sen demir olsan saman çöpü de elbette bir tuzağa düşersin demir bile olsan.
Demirsen mıknatıs kapar seni, yok saman çöpüsün kehribar yakalar. Tutulursun.
İyi kişilerle dost olmayan elbette kötülerin yanında kalır oğlum.
Sallallâhu aleyhi ve sellem efendimiz bâzı günler oruç tuttuğu zaman Akşam namazı olurmuş bozmazmış oruçlarını.
Tekrar niyet edermiş.
Üçüncü günü tekrar niyet edermiş.
Dördüncü günü tekrar niyet edermiş.
Müslümü Ankaravî hadis kitabı vardır. Onun 352. sayfası var.
Eğer içinizde hadis kitabı seven var ise orayı okur.
Bâzı hocalara bunu nakledecekler olur da efendim öyle hadis yoktur diye Müslümün Ankaravî nin 352. sayfasındadır.
Ama o kitabın ne olduğunun haberi yoktur.
Nedir o?
3 gün 4 gün aynı akşam oluyor orucunu bozmadan niyet ediyor Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi ve sellem Efendimiz.
Sahâbeler bunu taklid etmeye başlamışlar.
Sahâbeleri Rasûlullah men etmiş yok demiş: **Akşam oldu mu orucunuzu bozacaksınız. Siz orucunuzu bir günden öbür güne uzâtmayın!** buyuruyor Cenâb-ı Peygamber.
Ben sizin birinize benzemem. RABBim beni geceleri doyurur! buyuruyor Aleyhi's-selatu ve's-selam.
Sende oruçlu olduğun zaman sana senden yakın olan 24 saat seni duyup doyurduğu için duruyorsun akşama kadar.
Biz görmeyerek doyuyoruz Rasûlullah görerek.
Hiçbir peygamber iki tâne zıt peygamber göremezsiniz dünyâda.
Hiç biri diğerinin mucizesini elinden almadı..
Tûfanı şey yaptı, Mûsâ bilmem ne etti.
Rasûlullah aldı mı onların mucizesini taklid etti mi elinden.
Hayır almadı.
ALLAHın milyarlarca mucizesi vardır değil mi?
Büyü geçti gitti.
Mûsânın mucizesi de Firavunun büyüğü de gitti.
Mûsânın mucizesi de her ikisi de damdan aşağıya düştü. Yok.
Ama düştüler damdan aşağıya ama firavunun büyüğünün sesinden lânet çıktı o testiden.
Mûsânın mucizesinin sesinden yücelik çıktı.
Dışarısını altın suyuna bâzen batırırlardı.
Altın suyuna batırırlar ağam bu altındır diye yuttururlar müşteriye.
Sekiz on kişi alır bunu habersiz her zaman ama müşteri kör kalmaz oğlum.
Her zaman insanı kandırırlar ama çekirge bir atlar iki üçüncü dördüncü de kapana düşer yalandan vazgeçmek lâzım.
Âlemde kokudan anlayan mahâret sâhipleri vardır.
Öyle çok lakırtı etmemek lâzım.
Bâzısı gelir sana miskten bahseder.
Herifin ağzı soğan kokar farkında değildir kendi kokusunun.
Sırrını açığa vurma. Ha bu soğan kokusunun. ben şeker yedim diyor herif amma

nefesinden sarımsak kokusu gelir kimse farkında değil.

Böyleleri var haaa.

Şöyledir böyledir seni cehenneme sokar. Onu cennetten çıkarır. Ötekine pâye verir var, dolu her tarafta, her tarafta mürşid var.

Her tarafta şeyh var doldu ortalık.

Şeker yedim! diyor herif yanına yanaştığın zaman nefesinden soğan sarımsak kokusu geliyor, kimse farkında değil.

Doktorlar nasıl insanın yüzünden hastalığını tecrübeliyse anlarsa Tanrı Doktorları da var sen söylemeden içini dışını anlarlar.

Burada da ol nerede olursan ol.

Bunu şüphe etme bu böyledir ağam.

İstersen hayır de desen bile bu vallâhi de böyledir billâhi de böyledir.

Yemenden Rahmânî nefes geliyor bana demiştir Cenâb-ı Peygamber.

Gülü getir burnunun altına şöyle koy.

Kokusu beynine yayılır.

Uyuyan adam rüyâda azab şeyi görür.

Rüyâda kendisine işkence yapıyorlar.

Uyurken dışarı böyle terler çıkmağa başlar.

Bedende ter dâneleri hâlinde.

Yusufun gömleğini Mısırda bir yerde biliyorsunuz.

Amma kokusunu Kenan elinden babası almağa başlar.

Ulan Yûsufun gömleği de sen.

Hepsi de sen, sende sana yakın.

Daha ağzındaki pis kokuyu aldığın farkında değilsin.

Bunları temizle oğul!.

O perdeyi yırt!.

Köpek kadar da mı olamıyoruz yavv?.

Beş kilometre uzaktan kesbihin kokusunu alır.

Hırsızın bastığı yeri koklat gidip onu buluyor.

Köpek insanın emrindedir.

Bu işe girersen oğlum.

Boncuğunu inci yaparlar.

Kendinde deniz olursun.

O zaman fırtına azalır.

Öylelikle Cebrâîlin dayanıp durduğu deniz kenarına kadar gidersin. Sidretul-Muntehâya.

Cebrâîlin durağıdır bu makam diyor.

Cebrâîl duruyor. Ordan öteye Rasûlullah geçer.

İnsan geçer.

Rasûlullahın nûru var sende o halde sen de onun makâmı var.

Arş orası işte.

Bu nerden belli ağam? diyeceksin.

Levh-i mahfuzda yazılır.

Levh ne? levha mahfuz ne?

Hıfz edilmiş.

Neden hıfz edilmiş biri mi çalacak bunu?

Her yerde işitmişsinizdir.

Levh-i Mahfuz, Levh-i Mahfuz.

Mahfuz hıfz edilmiş demek, hafız hıfz eden demek.

Levh-i Mahfuz hıfz edilmiş kapatılmış, muhafaza altına alınmış.

Neden Muhafaza altına alınmış. Bunu biri mi çalacak.

Hayır efendim Hatâdan mahfuzdur orada hatâ yoktur.
Levh-i mahfuz, Levh-i Mahfuz anladık etrâfı jandarmalarla, yok efendim yok.
Hatâdan mahfuz orada hatâ yoktur demek.
Bir insan şom olursa onun yüzünden bulutta bile yağmur yağmaz.
Şom insanların yüzünden Nuh Tûfanı oldu yâhu Nuh Tûfanı oldu.
Öyle baykuş insanlar vardır ki bulutu şeyi vîraneye dönderir.
Halbuki hakîki müslümanın gönlünden bilgi ırmağı coştı mu ne kokar ne eskir ne de sararır.
Kitaptan öğrenilen bilgi oğlum ezberleme levhasından gelir.
O mahfuz değildir işte yalandır.
Şu kitap şöyle yazdı, şu Şeyh Efendi böyle dedi.
Cumhur dedi
Rasûlullah ne söyledi?.
Kurân-ı Kerim ne söyledi?
Kurân-ı Kerîm, Rasûlullahın sözüdür! dedi mi, kâfirsin.
Rasûlullah ALLAH'ın radyosu ALLAH söylemiş, onun ağzından bize gelmiş. Bitti bu kadar.
Sen gönül çeşmesini açtı mı neler akar ordan.
Ama efendim bende olmuyor.
Nerede fâre var ise o oğlum fâre çıkarsa bir şeye el uzatırsa ya orda kedi yoktur yâhut varısa bile kedinin sûreti vardır.
Kedi olan yerde fâre çıkmaz. Çıktı mı?

Efendim bizim evde kedi var ama çıkıyor.

Kedi tembeldir yâhut kedi kedi sûretidir.
Senin içinde hakiki Nûr-u Rasûlullahın perdesi açıksa hiçbir şey girmez.
Sarımsak yesen ağzın mis kokar onun için Rasûlullah: **Sarımsak yiyen bizim içimize gelmesin!** buyurmuş.
Aliye de demiş ki: **Ali çok sarımsak ye!**
Haa bizde de yerlerse, e **Aliye öyle söylemiş!**
Ulan Alinin ağzı sarımsağı mise çeviriyor.
Niye çok yenir.
Sarımsakta da artık sır mı olur.
Ağzını temizle, her şeyi temizle.
İnsanda nur gizlidir nur nur nur.
Nur vardır dünyâda!
Efendim, hoca efendi nur varmış diyor.
Eee ne soruyorsun bana.
Şâhitliğini arıyorsan bir şey var demektir değil mi?
Ben ehe vardır tamam. O halde bir şey sezdin ki soruyorsun.
Demek ki nur gizlidir var diyen de şâhiddir.
Doğru yol vardır a oğlum ama pusu gizlidir gizlenmiştir pusu.
Durmadan dinlenmeden delicesine bunu aramak lâzımdır deli gibi demektir.
Azîzim size son bir şey söyleyim mi size sersemliği giderecek bir şey bulunmazsa zâten sersemlik olmaz.
O halde sersemlik diye bir şey var ise sersemliği giderecek de bir çâre var demektir.
Bu sözler örtülü sözler, örtülü sözler. Sonunu sorma.
Çünkü söylenecek o kadar güzel sözler, güzel sesler yüzlerce sükut var.
Fakat ağzına elini koy, bu da hadistir.
Sükut denizdir söyleme gir mâbette.
Deniz seni aramada sen ırmağı arıyorsun.
Onun için hakîki ruh gözü olanın önünde susmak gerekir.
Ne demek bu?

Kurân okurken susunuz, sükut ediniz emri bundandır.

Ruh gözü olanın önünde susmak lazımdır.

Edeb lâzımdır demek.

O halde Rasûlullahın ağzından gelen Kurân-ı Kerim okunurken rûha hitaptır.

Senin rûhuna dinlemek farzdır.

Rasûlullahın Hilmi, hilmiyyeti yüz binlercedir. Bir dânecek hilmi yüzlerce dağa bedeldir.

O kadar hilimi vardır ki uyanık adamları bile aptala çevirir.

Yüzlerce gözü olan zekâ gözü olanlar bile onun sözlerinin karşısında şaşırır kalır.

Sapığa döndürür insanı.

Nasıl ki şey mağarasına girdiler biliyorsunuz Sevr Mağarasına.

Eba Bekirnen. Rasûlullah Efendimiz Eba Bekirin dizinde yorgun, başını koydu uyumağa başladı.

Eba Bekir de ayağının orda bir delik var oraya tuttu bir yılan çıkıpta Rasûlullahı şey etmesin.

Sıcak iklimde küçük yılanlar çoktur.

KELİMELELER:

Mahâret: Ustalık, beceriklilik, üstadlık. Meleke ve mümârese. * Kurânda meharete: Hıfzın kuvvetiyle harflerin mahreçlerine riâyettir.

Sidretu'l Muntehâ: Mahlukat ilminin ve amelinin kendisinde nihayet bulup kevn âlemini hududlandıran bir işaret. Yedinci kat gökte olduğu rivayet edilen ve Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ulaştığı en son makam.

Levh-i Mahfuz: Her şeyin hayatının ind-i İlâhîde yazılması. İlm-i İlâhînin bir ünvanı.

Hıfz: Saklama. Koruma. Siyanet. Muhafaza. * Ezber etmek. Hatırdı tutmak. Kurân'ı ezberde tutmak.

Müzzad: Çoğaltılmış. Ziyâdeleştirilmiş.

Hilmiyyet: Yumuşaklık, yavaşlık, yumuşak huyluluk.

Mahfuz: (Hıfz. dan) Hıfzolunmuş, saklanılmış. * Ezberlenmiş. Hafızaya alınmış. * Korunup gözetilmiş. * Gizlenmiş, saklanmış.

ÂYETLER:

تَرْحَمُونَ لَعَلَّكُمْ وَأَنْصِتُوا لَهُ فَاسْتَمِعُوا الْقُرْآنَ قُرْئًا دَاوِ

Ve izâ kurîel kurânu festemiû lehu ve ensitû leallekum turhamûn(turhamûne):
:Kurân okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmiş olursunuz.

(A'râf 7/204)

HADİSLER:

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve selem: **İnnî li-ecide yetini rîh-e'r-rahman min kabli yemeni: RAHMÂNın kokusu (Nefes-i RAHMÂN) bana yemen yönünden gelmektedir.** Buyurdu.

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve selem: **Sarmısak, soğan, pırasa ve turp yiyen, mescidimize yaklaşmasın. Çünkü insanların rahatsız olduğu şeylerden melekler de rahatsız olur.** Buyurdu.

(Taberanî)

Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve selem: **Soğan, sarmısak ve pırasa yiyen mescidimize yaklaşmasın. Çünkü melekler, Âdemoğlunun rahatsız olduğu şeyden rahatsız olur. Buyurdu.**

(Müslim: 1/395)

Ömer İbnul Hattab (radiyallâhu anh) cuma günü insanlara hutbe verir ve hutbesinde şöyle der: **Sonra ey insanlar! Sizler, ancak kötü kokulu olduklarını gördüğüm iki bitkiden yiyorsunuz: Soğan ve sarmısak... Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem mescidde bir adamda bunların kokusunu duyduğunu ve mescidden çıkarılmasını emrettiğini gördüm. O kişi, Bâki Mezarlığına kadar uzaklaştırıldı. Kim bu ikisinden yerse onları pişirerek öldürsün, ondan sonra yesin.**

(Müslim: 8/332, Albânî Sıfatu Salatin-Nebi: 131)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-52

HAYVANLAR da KONUŞUR!..

Tercüme yapan beni çay içmek için davet etti.
Beraber gittik. Mütevazi bir evi var.
Dini resimler ve Hazreti İsanın Hacta konulu şeyler gibi.
Güzel bir kütüphânesi var, tam bir mekteb.
Çocukları da var.
Tergipte birer istek.
Biheranka bana sordu: Hayvanları severmisiniz? dedi.
Bir an niçin bu suali sordu diye düşünür gibi oldum.
Aceba bir mânâmı var? bunda diye düşündüm.
Boğazımda mavi bir boncuk vardı, aceba o mu dikkatini celbetti.
Boncuğu şöyle boğazımdan elimde tuttum.
Papaz Efendi bu boncuk bildiğin boncuk değildir. Bu teee kırk senelik şey.
Eskiden bizim memlekette bunu eşeklerin yuları varıdı onlara takardılar hep. Şimdi insanlar takmağa başladı.
Ben bunu takmamın sebebi de mavi boncuk nazardan insanı korur diye anam söylerdi. Onun için takıyorum.
Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimiz buyurmuştur: Nazar yiğidi mezara deveyi kazana götürür!
Amma bunlar başka işler.
Takmamın sebebi bir de şu eşekler içinde yaşıyoruz eşeğin babası bize şunu söylüyor: Eşekliği neden yapıyoruz!. Birekme yememek için!
İki, katırlar çoğaldı!
Hülasa, katırın babası eşek olduğu için onu görerek: Baba! diye belki hürmetle saldırmazlar diye takıyorum.
Nedir bunlar işte eheeee.
Hayvanları severim. Bütün mahlukatı severim. Dâima iyiyim!

Almanya Hayvanları Koruma Dernekleri var.

Hayvanların yanına yanaşıyorlar.
İyilik ediyorsunuz hayvanlara, bu sebeple bu suali sordunuz.
Maalesef bizim memlekette hayvanlara böyle muamele eden aşağı yukarı yok gibi.
Kelile ve Dimne vardır bilirsiniz. Hint şeyinden dedim.
Evet bilirim! dedi.
Bazı hayvanları konuştururlar. Bir de Ferîdüddîn-i Attâr vardır.
Biliyorum! dedi.
Mantık-ut Tayr diye bir kitabı da vardır.
Onda da hayvanları konuşturur hayvanların sebab-i hikmetini anlatır.
Benim de Kelile ve Dimne gibi, Mantık-ut Tayr gibi mantikî veya düşüncevi olmayarak ben de hayvan dilini bilirim.
Gerçi garibinize gidecek, evet hayvan dilini bilirim, çok iyi bilirim.
Hem de bazı hayvanlarınan da konuştum.
Evet. Onlardan size bahsedeyim.
Hey dünya kadar güzel bir varlık...

Papaz Efendi! Eşeğe sormuşlar: Sen yalnız saman, arpa, ot mu yersin?
Evet!dedi.
Diğer binlerce çeşit yiyecek var niçin yemiyorsun onlardan?
Haaa! demiş eşek.
Eşekliğini devam ettirmek için yalnız saman yiyorum. Ötekilerini yemiyorum. Yok işim!
Leş kargası, bu Akbabaya sorduk: Sen niçin leş yersin?
Efendim! dedi. Bulması kolayyy. Dünya leşle dolu. Rızık aramağa lüzum yok!
Aslana sorduk: Sen niçin et yersin?
Efendim dedi söylemem. Söylersem aslanlığım gider. Siz beni yersiniz! dedi. peki! dedik.
Arıya sorduk: Sen hep çiçek yersin. Yaptığın balı niçin yemezsin?
Çıkardığımı yemem ben işimi bilirim. Bana ne emrolunduysa onu yaparım! dedi.
Haaa bildiğin kara sinekler var ya!
Yalnız oturuyordum bir gün sordum onların bir tanesine: Siz her şeye konar, pisi de fenâyı da ayırmaz bala konarsınız, leşe konarsınız, sümüğe konarsınız, balgama konarsınız. Hepisini gezersiniz. Ne biçim mide var sizde!
Bana bakma Efendi dedi benim işim çok mühimdir çok mühimdir bir şey haykırıyorum. Kimse farkında değil, kimseye anlatamadım. Ben de artık alıştım gittim bırakamıyorum! dedi.
Delikten bir fâre geldi fâre.
Gel lann buraya! dedim.
Geldi. Sen insanlardan kaçarsın!
Evet! dedi.
Onlar seni sevmezler öldürürler. Peki ben sana bir şey söyleyeceğim seni niçin öldürürler sevmiyorlar biliyor musun?
Ben biliyorum az çok! dedi.
Sen herkesin yiyeceğini çalıyorsun. Bazı şeylerimizi tahrip ediyorsun. Onun için seni sevmiyorlar, öldürüyorlar!
Fâre: Doğrusun Efendim! dedi. Amma insanlar beni anlayamazlar. Ben helâl lokmaya dokunmam. Helâl bir şeye dokunmam. Ben haram dolu bir yere de girmem. Helâla haram az çok karışırsa hangi evlerde varısa eşya da varısa, gıdalarda varısa o haram kısmını tahrip eder yerim, alırım! dedi.
Ve fâre şunu söyledi: Hiç düşündünüz mü Efendi. Ben kabak yemem, kavun yemem. Onlara haram karışmaz çünkü onlar haramı kendisine haram getirecek yapacak mahlukata lânet eder.
Sinek kabağa konmaz.

Peki niçin konmaz onu sor bakalım ne diyecek.
Onların tohumları içindedir yiyecek tarafına girmemiştir.
Karpuzu severiz, çünkü çekirdekleri yinecek tarafı içine dağılmıştır.
Bunu anlarsan ya çıldırır veya bilmem bir şey olursun. Amma, benim sözüme inanmazsın. Sen arap Hocaya var!.
Hoca Efendi çayı tazeledi çok memnun oldu!.

Söylediğim sözleri teybe alıyordu.
Eee biraz hava iyice karardı. Oradan ayrıldık.
Papaz Efendi beni istasyona kadar getirdi.
Arabam olsaydı sizigötürürdüm! dedi.

Bizim laflarımız kulağı açık olana, herkesin söylediği veya söyleyeceği laf olmadığı lafzından sana o kadar şimdiye kadar laflar yolladım ki;
Bunları su dinlese buhar olur!
Buz dinlese erir!
Toprak dinlese savrulur!
Nebat dinlese secde eder!
Hayvan dinlese kırk yıllık dostu gibi yanına gelir!
Aklını başına al, aklın başında!.
Aklın ile senin aranda ki olanı def et demiş ne bu.
İnsan kendi düşünce bir hata yaptığını zanneder.
Kendi kendine: Bu hatadır! derse, onu kimseye söylemez.
Haktan hakktır.
Allah; Settardır, Gafurur- Rahîmdir.
İfşâ edersen Settâr ile Gafurur Rahîmi Bize döner:
Ben varken niçin başka tarafa döndünüz ya kul! der.
Nerelerde kürek çektiğini şimdi anladın mı oğlum.
Hakkın selâmı üzerinize olsun!.

Öyle sözler vardır ki geceye söylersen gece gecelikten çıkar.
Bana himmet et! demiş.
Peki edelim doğru mu söylüyorsun hakikaten istiyor musun?
Evet! demiş.
O halde git evdeki beş kese altını Sarayburnundan denize at da gel!
Dur bir! demiş, gitmiş.
Kendi kendine: O kadar sene çalıştım, atayım mı, atmayayım mı? diye düşünmeye başlamış.
Sonra da : Bu zât benim evimdeki paramı bildi boş dünyada! demiş.
Denize nihayet parayı atmış.
Ve gelmiş huzura: Attım efendim! demiş.
İyi ama oğlum bir sürü mücadeleden sonra yaptın bu işi, al şu paranı! demiş yeni sudan çıkmış kesesini uzatmış.

Biz size: Paranızı at! demiyoruz. Anlamak lâzım.
Sapıklık Âleminde herkese bir küllab vardır.
Bir adam damın üstünde kendisi ne yaparsa aşağıda ki gölgesi de onu yapar.
Düşünce ve fikir, bu damdaki adam gibidir.
Fikir ve düşüncenin iyisi, çıkan işte onun aynıdır.
Ayna bir şeye tamah etseydi münafık olurdu.
Her şeyi olduğu gibi göstermezdi.
Terazi mala tamah etseydi doğru tartmazdı.
Az çoğa, bir yudum su göle, bir avuç dâne büyük bir harmana delalet eder.
Birinin ayağına diken batsa, iğne ucuyla onu çıkaramazsa diliyle ıslatır.

Ayağa batan diken o kadar güç bulunursa yüreğe batanı sen düşün.
Bir eşeğin kuyruğunun altına diken girerse onu çıkarmasını bilmez zavallım. Oynar çifte atar durur.
Dikeni çıkarmak için akıllı adam arar.
Dışındaki elbise yeni amma için paramparça görünüyor.
Gel velâkin emirlerine uyarak hareket et.
Büyüklere kadere uyarak hareket ederler.
Kadere uyan Kudret Eliyle hareket eder. Haberi olmadan.
Allah Gayyurdur kendisinden başkasını sevmesini istemez.
Çok dikkatli ol! Allahı seven, secdeden başını kaldırmaz.
Akıllı kısa olanın onu kendisi kısaltmıştır.
Akıllı olmayan onu kendisi uçurmuştur.
Akıllı kullanamayan onu kendisi bu hale getirmiştir.
Cenâb-ı Hakk, her kula muayyen miktar vermiştir akıllı.
Onu Hakkın arzuladığı şekilde kullanması için usul ve kaideler talibnâmeler bildirmiştir.
Böyle yaparsa insan kendinde, ruhunda Hakktan getirdiği hünerlerini ortaya çıkarır.
Onlar ortaya çıkınca, akıl vazifesini bilir.
Çekilir, haddini bilir o zaman o insan Yed-i Kudretle idare edilir.
Her sözü, her hareketi Hakktandır.
Onları gören göz yanılmaz.
İşiten kulak başkalaşır.
Hakka, Rasûle, Haydâr ve Ehl-i Beyte kasem ederim ki bihakkın Hakkın Emirlerini yapmayan münafıktır.
O kimse azap, o kimse azaptadır.
Orada ne yaşar ne ölür.
Hakkın huzuruna yüzü kızarmış olarak çıkmak kadar büyük azap yoktur.
Onun için her şey sınırlanmıştır.
Geçmişte gelecekte bir çok şeyler meçhuldur ve meçhul kalacaktır.

İnsan-ı Kâmil Hakkın izniyle muayyen noktalara kadar Sırr-ı İlahîye vukuftur, girebilir.
Rasûlî Ekrem muhterem sahabelerine bir gün: Benim bildiklerimi, gördüklerimi, işittiklerimi size söylersem saçlarınızı yolar, ağlaya ağlaya dert ve kederden, korkudan bilmeyerek yaptığınız şeylerden helâk olursunuz! buyurdu.
Hocam Rahmetullahi aleyh bana insanlara söylemesinde mahzuru olmayan bazı her gün getirin ve içinde bulunduğumuz her işimizde yemek içmek uyumak ve yürümek ve bütün fiillerimizdeki bazı sırlardan, bir gün söyledi.
Bir hafta mecnun gibi dağlarda dolaştım.
Küçüktüm, rahmetli anam babam nazar aldı diye beni kucağında hekime götürdüler.
Sonra hayli zaman sonra kendime gelmişim.
Bâzen ben de bir iki dakika sapıtırım.
Cenâb-ı Hakk, bizi cehennem azabından korusun!.
Ne yapacağımız, ne edeceğimizi bilmiyorum.
Bâzen ümidim kırılır derin bir düşüş-izdiham olur!
Bu da doğru değildir amma korkarım.
Tövbe eder kendime gelmeye çalışırım.
Mahlukata Hakk tarafından muhtelif derecelerde verilmiş İlahî bir ilişki vardır diyebilirsin.
Akıl insanlara yanlış ve doğru terazisi olarak bahşedilmiştir
Hayvanlara da onlarca..

Ben, burada Hayvanat bahçesine gittim.
Çok büyük bir bahçe.

Teçhizatlı adamları, binlerce bakıcıları var, amma üç saat dolaştığım halde hiç birini göremedim böyle bir kimseye baktım.
Sinek kadar küçük hayvandan tut, file kadar büyük hayvanlarla dolu.
Yer hayvanı, deniz hayvanı, havada uçan hayvanı hepsini getirmişler.
Hepisinin de kendi muhitlerindeki dekor ağaç su ile de süslemişler bulundukları yeri.
Hepisiyle mümkün mertebe alelacele şöyle Merhaba! konuştum.
Anlatması uzun olur.

HADİS-i ŞERİF:

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve selem: Nazar insanı mezara, deveyi kazana sokar. Buyurdu. (İbn Adiyy, El-Kâmil)

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve selem: Nazar haktır. Buyurdu. (Müslim)

KELİMELER:

Mütevazî: (Vezy. den) Birbirine müvazî olan. Paralel.
Küllab: (C.: Kelâlib) Çengel, kanca. Ucu eğri demir.
Tamah: (Tımah - Tumuh) Bir şeye göz dikip bakma.
Delalet: Delil olmak. Yol göstermek. Kılavuzluk. Doğru yolu bulmakta insanlara yardım etmek. İşaret.
Gayyur: gayretkeş, gayretli, Dine, imana, namus gibi kıymetlere tecavüz edenlere karşı müdafaa için harekete gelmek.
Muayyen: Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit olunmuş, karalaştırılmış.
Yed-i Kudret: Allah'ın kudreti ve kudretinin tasarrufu.
Mahzur: Hazer edilecek şey. Özür. Korkulacak şey. Müsaade olmayan. Mâni. Çekinilecek şey.
İzdiham: Kalabalık bir yerde halkın çok birikmesinden meydana gelen sıkıntı. İç sıkıntısı.
Kelile ve Dimne: Kelile ve Dimne M.Ö. 1 yüzyıl civarında yaşadığı düşünülen Beydeba tarafından kaleme alınmış fabl tarzında hikâyeler barındıran bir hikâye kitabıdır.
Beydeba'nın yaşadığı zaman hakkında birçok ihtilaf bulunmakta ise de kitabın Depşelem isimli bir Hint hükümdarı zamanında yazıldığı düşünülmektedir. Zira eserin hükümdara sunulduğu ve hükümdara bir tür nasihat niteliğinde olduğu öne sürülmüştür. Fabl türünün ilk ve en önemli örneklerinden olan Kelile ve Dimne`deki hikâyeler siyasetten erdeme kadar birçok farklı konuyu ele almıştır. Eser adını ilk bölümündeki bir hikâyenin kahramanı olan iki çakaldan almıştır; "doğrunun ve dürüstlüğün" simgesi "Kelile" ile "yanlışın ve yalanın" simgesi.
Sanskritçe yazılmış olan eser ilk önce Pehlevi'ye, sonra Pehlevi'den Arapça'ya ve daha sonraları Arapça'dan Farsça'ya çevrilmiştir. Batı dillerine olan tercümeleri bu son Farsça çeviriden yapılmıştır. Edebi otoritelerce, Ezop ve La Fontaine fabllarının, Kelile ve Dimne`den ilham alınarak yazıldığı öne sürülür.
Mantık-ut Tayr: (Farsça: منطق و طير Kuşların Diliyle veya Kuş Dili) İranlı sufi şair Ferîdüddîn-i Attâr tarafından kaleme alınmış bir manzum eserdir. Eserde Gazali'nin XII. yüzyılda yazdığı Risaletü't-tayr adlı eserden yararlanılmıştır. Ali Şîr Nevaî, Attar'ın eserine nazire olarak Lisânü't-Tayr eserini kaleme almıştır.[1]
Tasavvuf edebiyatının başlıca eserlerinden olan Mantık-ut Tayr'da kuşlar ile ilgili bir hikâye kullanılarak, çeşitli semboller aracılığıyla tasavvufun temellerini, önemli prensiplerini ve tasavvufî yaşam ile inancı anlatılmaktadır. 4724 beyitten oluşan mesnevi tarzında yazılmış bir eserdir.

İman (bu sır, perde arkasında gizlidir ve gizli kalacaktır)

Dr.Münir Derman Hazretleri

kariyb:

İmânın çıplak mânâsı, basit, kolay bir inanış şeklinde görünür insanoğluna...,
İmân lekesiz bir kalb huzuru ile kanmak, doymak demektir...
İmân edilecek, inanılacak şey, îmân ediciye muhtaç değildir.
Fakat îmân edecek, îmân etmek istediği şeye muhtaçtır.
Okuma yazma, insanların zâhiri Talimidir.
Hakiki Talim ve terbiyenin miyarı, okuma yazmadan çok yüksektir.
Hakiki Talim, insanda meknuz îmân nüvesine varmaktır.
Bir damla su gibi görünür boş kafalara îman..
Bir damla su, bir şey ifâde etmez.
Fakat bir kaya kovuğuna girer donarsa, kayayı çatlatır.
Buhar olursa, bir gemiyi yürütür,
İmân insanda değer görürse, her yolu gösterir insanoğluna...
Hakikî îmânâ ulaşmış bir insan, öldürülebilir, fakat ruhu daima yaşar.
Gördüğünüz şeyler yok edilebilir, fakat görmediğiniz şeyler yok edilemez.
Dalgaların çokluğu deryayı çoğaltmaz.
Sıcak tesiriyle havaya uçan su zerrelere Buhar...
Yukarıda toplanınca Bulut...
damla damla aşağıya inmeye başlayınca Yağmur...
Yağmur suları toplanıp cereyana başlayınca Sel...
Deryaya ulaşıp karışınca yine Derya olur...

Bu iki derya evvel ve âhirdir...
Dün, bugün, yarın, öbürgün gibi ifâdelerin hepsi de bir olur...
İki derya arasındaki buhar, bulut, yağmur, sel. işte bunlar perdelerdir...
İmân, insana, bu perdeleri târif eder, öğretir, kaldırır...
Ezel ile ebed arasında fasıl, senin senliğindir.
Sen bu senliğin ile, ezel ile ebedi ikiye ayırıyorsun...
Ortadan çıkıver, ne olur!
İşte îmân bunu öğrenmektir...
Göz her şeyi görür, fakat kendini göremez.
Göz kendini göremediği hâlde, bir perde ile gizlenmiş olanı, nasıl görebilir.
Bunu îmân gösterir insana işte...

Size kolay anlaşılmayan bir hikâye anlatacağım;
Hikâyenin mefhumları bizim mefhumlarımızla uymaz da ondan anlaşılmaz...
Suyun bazısı tatlıdır...
Bazısı çorak, acıdır...
Su, her yerde, her zaman aynı sudur...
Tatlı, acı, çorak, çeşitli olsa da hakikati değişmez.
Bu hikmete, ilmi ercül HAKKa doğru yürüme ilmi denir.
Bahar herşeyin üzerine aynı tesiri yapar...
Fakat bir yerde gül bir yerde diken biter.

Aynı yerden su çıkar, birisi maden suyu, diğeri tatlı, bir diğeri zehir gibidir, ağıza konmaz.

İmân, bunların niçin böyle olduğunu öğretir insanoğluna.

İmânın lüzumunu Cenâb-ı ALLAH arzu buyurmuştur.

kariyb:

Zât-ı ehadiyetinde ekber olan Cenâb-ı ALLAH (Celle Celâlüh) bütün esmâları ile görününce, kâinat tekevvün etti...

Her canlı, cansız mevcudatta bu esmâların bir kısmı arzuyu ilâhî ile mevcuddur...

Bütün esmâları câmi insandır....

Bu esmâlara hitap için, zâtından sudûr edecek arzu ve emirlere dayanacak şiddette mahlûk bulunmadığından, yine kendi arzulan üzerine, ilk yarattığı nûrun mümessili Nûr-u Resûlullâh'ı taşıyacak hususî insanı yarattı; bunlar da Peygamberlerdir.

Bu ahizelerle insanlara hitap etti..

Onun için Peygamberimizi:

Hususî terbiye,

Hususi bünye,

Hususî ahlâk,

Hususî edeb,

Hususî fazilet hasletleriyle yarattı ki hitabın şiddetine tahammül edebilsin.

Dağa indirseydik, dağ paramparça olurdu... buyuruyor.

Şiddetin voltajı bizim tahammül hududumuza Resûlullâh'da iniyor ve bize intikâl ediyor...

Onun için:

Sen dilini oynatma.. Ne emrolunuyorsa bildir. Kurânı biz toplıyacağız, biz devâm ettireceğiz. buyuruluyor.

Din, esmâları taşıyan mahlûkata bir vasiyet, bir vaaz, doğru yol rehberidir.

Bunu anlamağa îmân denir....

Onun için din hakkında tenkidi yazı islâm'da yasaktır.

Cenâb-ı ALLAH, herşeyi yaratmadan evvel, bizzât kendi lütuf ve ihsan yolu ile mahlûkat hakkında rahmeti tercih buyurmuştur.

Ve kendisine rahmeti vacib kılmıştır.

Vacib, herhâlde olması zarurî olana denir...

İlk hüküm ve tecellî, mahlûkatı hakkında rahmetten ibaret olmuştur.

Rahmetin zıddı gazabdır.

Fakat Ahlâk-ı İlâhiyenin muktezası değildir.

Belki fenalıklara karşı tecellî eden Rabbânî bir hikmettir.

kariyb:

Evveliden sevmediğini haber vermesi insanlar için büyük lûtuftur.
İşte bu lûtfı karşı, edebi, îmân öğretir insan oğullarına, imân mektebine
gireceklere bir alfabe kitabı lâzımdır.
Bu kitapta şunlar vardır:
ALLAH'ın birliğine,
Meleklerle,
Kitaplara,
Resûllere,
Âhiret gününe,
Hayır ve şerrin ALLAH'tan geldiğine,
Ba'sü bâ'delmevte, kuruntusuz bir çocuk safiyeti içinde inanmak yazılıdır.
Bu alfabeyi okuduktan sonra îmânı kuvvetlendirmek için:
Namaz,
Oruç,
Zekât,
Hac,
Kelime-i şehadet...
Bunlarla vücut ve ruh disiplin altına girer...
Ve hakikî îmâna namzet olur insan...
Cenâb-ı ALLAH bunların hiçbirine muhtaç değildir.
İnsanoğulları bunlara muhtaçtır da ondan, Cenâb-ı ALLAH bunları rahmet ile
sararak gönderiyor kullarına....

Bunlardan sonra:
Temiz olanlar,
Sabırlı olanlar,
Mütevekkil olanlar,
Kanaat edenler,
İnfâk edenler, hakiki îmâna girmeye başlarlar...
Bu gibiler için âyetler şunları müjdeliyor....
O îmân edenlerdir ki, ALLAH zikredildiği zaman kalbleri titrer.
Karşılarında âyetler tilâvet edildiği zaman îmânları ziyâdeleşir.
Onlar ancak Rablarma tevekkül ederler, dayanırlar, namazı doğru kılarlar,
rızklarına kanaat ederler.
İşte bunlar hakkiyle îmân edenlerdir.

kariyb:

Bunların ALLAH nezdinde dereceleri vardır.
Essüadâümakbûlün indellah olanlar bunlardır.
Bu gibiler konuşurken kendilerini belli ederler.
Zira savt - edeb içindedirler.
İnnellâhe yuhıbbürrakikus-savt) = ALLAH yavaş seslileri sever.
Sessiz konuşurlar, sessiz dua ederler....

Bunlardan birine sormuşlar:

Gecen nasıl geçti?

Keyfi Usbuhat?

Cevaben:

Benim yanımda ne sabah ne de akşam vardır! buyurmuştur.

La sebahe indî velâ mesâ!

Bize ALLAH'ı târif et dediklerinde:

AHAD'dir, tek'dir, değişmez, başlamaz, bitmez, öncesi sonrası yoktur.

Gün gibi aşikârdır, görünmez.

Görür (bizim gibi değil), işitir (bize benzemez), bilir, bilmesi meçhulden malûma.

Malûmdan malûma yürür.

Bilmediği yoktur.

Her an yapan, yaratan odur.

Her dilediği bir oluşturmaz.

Var iken yok, yok iken var eder.

Onun vücudu dışında varlık yoktur.

İnsanların bir kısmı aydınlıkta gezer, kördürler.

Diğer bir kısmı karanlıkta aradığına dokunup ne olduğunu farketmeyen şaşkın gibidir...

Her insanın idrakine göre, kendini gösteren nihâyetsiz var olan nûr, bu İhata edilmez varlık ALLAH işte!.. diye târif etmişlerdir.

İşte bu târifi hakikî îmân öğretir insanoğluna.....

HÂLİKı tanımak için hissettiğiniz, duyduğunuz, aklınızın saplandığı muammaları çözmeğe kat'iiyyen kalkışmayınız...

İmânda olan, HÂLİKı esmâleriyle görmektedir.

Esmâlarıyla; çocuklarınızla beraber oynadığını, bulutlar içinde yürüdüğünü, şimşeklerle size uzandığını, çiçeklerle gülümsediğini görürsünüz...

Bu görüş, duyuş, insanların içinde öteye ait bir bilgi olduğunu isbat eder.

Bu bilgiye varmağa çalışmak îmân aşılardır insana!..

kariyb:

Muhteşem ve mağrur bir teslimiyet içinde, sonsuzluğa doğru ilerleyen hayat kervanının dışına çıkmak olan ölümden korkmayınız...
Rüyalara inanınız, çünkü ezele giden kapılar onların içindedir.
Rüyaların, güzelleri, sıkıntı verenleri vardır.
Bunlar tabiî maddî âlemdekilerin şekil, tarz ve hadiseleri gibidir.
Fakat arada bir çok farklar vardır.
Bunları bulunuz. Ben size bir ip ucu vereyim....
Rüyada, renk, her türlü dünyevî zevk, elem ve keder tezahürleri vardır.
Yalnız dikkat ederseniz Koku yoktur.
Bunu çözmeğe çalışınız.
Ama o kadar kolay değildir.
Hepiniz rüya görmüşsünüzdür.
Rüya hakkında bilginiz de vardır. Fakat bunların hepsi târifdir.
Rüyaları bu yönden tahlil ederek, olan ve olmayanları tefrik ediniz.
Önünüze büyük müjdeler, büyük hakikatler açılır....

Akıl ile her işi hâletmeğe kalkmayınız.
Akıl hilekârdır.
Tuzak kurar insana...
Akıl korkaktır.
HAKK korkusu, îmânın ism-i hasıdır.
HAKK'dan gayri varlıktan korkmak, gizli bir şirkten başka bir şey değildir.

Irmak gibi yağmur ve buluttan sermaye arzulama...
Dünyada sonsuz ol, son isteme...
Gül kokusu, gülü terkettiği için her sahaya yayılır...
Îmân edene Peygamber Ümmetim dedi.
Dikkat edilirse Ümmet kelimesinde Ümm-Ana kelimesi vardır.
Peygamber rahmet getirdi ve bildirdi.
Ana şefkatı Peygamber şefkatidir.
Zira onun Peygamberlik ile alâkası vardır.
Milletler, analarına tazim ve hürmetle kurtulabilirler.

kariyb:

Analar, Milletlerin bünyelerini dokurlar...
Onun için: Cennet anaların ayakları altındadır buyrulmustur.
Bu büyük hikmeti, îmân öğretir bilmeyenlere....

Hakiki îmâna varan, HAKKın gönlünde bir sır olduğu gibi, HAKKın âyetlerinden bir âyet olur...
HAKK'tan gayri bir gaye uğruna, kılıcını çeken kimsenin kılıcı, kendi göğsüne gömülür...
Bunlar ancak îmân ile elde edilir.
Hakiki îmânda olan, ahlâk, fazilet, adalet, doğruluk, kanaat hasletlerinin canlı şeklidir...
Bu gibilerden denizdeki balık, uçan kuş bile kaçmaz..
Sokulurlar yanma, kırk yıllık dostmuş gibi...
Yazık o insana ki isindeki îmân ateşi sönmüştür.
Kâbe'de doğup puthanede ölmüştür....
Dünyada muhtaç olmamak için HAKK'ın rengine boyanmak lâzımdır.
Bu da îmân ile mümkündür ancak...

Miyar : Miyar : Ölçü. Bir şeyin kıymet ve vasfını gösterir olan.

Ahize : Bir elektirik akımını alıp başka bir kuvvete çeviren âlet, alıcı. kulaklık.

Tercih : Üstün tutmak. Bir şeyi diğerinden fazla beğenmek, fazla itibar etmek.

Mukteza : Lâzım getirilmiş. Lüzumuna binaen istenmiş. İcab eden. Lâzım gelen. (Bak: Dâll-i bi-l iktiza)

Savt : Ses. Bağırmak.

Haslet : Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

MÜNİR DERMAN K.S.

ALLAH DOSTU

BİR SEHER VAKTİ!..

Bir de kalb gözü vardır.
Ziyâsı mekan zamanı yoktur.
Aynı baş gözüyle kalbe bakar oranın perdesinden görür.
O zaman, zaman mekan yoktur.
Mesafe uzaklık yakınlık yoktur.
Yanıdaymış gibi bütün her ciheti görür konuşur yanıdaymış gibi.
Tay-yi mekan tay-yi dil, tay-yi söz, tay-yi koku, tay-yi cesed mümkün olur.
Radyo tay-yi ses, Televizyon tay-yi sûret.
Renkli televizyon tay-yi renk.
Bunları insan kafası, İlahî Kanunların Fizikî Sûretle tecelli ettiren basit ispatlardır.
Terazi Addul Esmasının fizikî âletlerdeki tecellisinden başka yoktur.
Konuşmaya vesile olan sözleri, kelimeleri olduğu gibi kullanınız.
Hırpalamayınız bu gün asrımızda diyarımızda; mürşidler, şeyhler, âlimler vardır.
Bunlar maddede görülmeyeni görmeye, görmeden çabalamaktadırlar.
Böyle yapanlar kibirdedirler.
Uçuruma gidiyorlar, haberleri olmadan.
İnsanı insan, başka bir insan yoğurur ve İNSAN yapar.

Namazda tadil-i erkan kulun İnsaniyyet tarafına, cesedine farzdır.
Ruhuna, mirac farzdır.
Onun için namaz miractır buyrulmuştur ve Kulun Âdemiyet tarafına aittir.
İnsan Âdemiyet hamulesiyle görünmek hünerine erişirse vecz olur.
Rasûl-i Ekrem, Kudüse kadar Abd olarak İnsaniyyet Hamulesi ile gitmiştir.
Oradan Âdemiyet Hamuliyesiyle Sidreye teşrif etmişlerdir.
Cebrail Sidreyi geçememiştir, geçmemiştir.
Zirâ melekler Âdemiyete secde etmişlerdir.
Bu secde tazim secdesidir.
Ruha da, ruh Hakktan bir lemadır.
Ruh ölmez ölen candır.
Mahşerde can tekrar dirilecektir.
Ve ruh tekrar gelip cesede oturacaktır.
Öyle ruh taşıyan kullar vardır ki cana verilen rızıklara, lokmalara haram sokmamak için helâl olanları bile yememişlerdir.
Cesedleri temiiiz saklamışlardır.
Bunların canları kabzedildikten sonra ruhlarına refakat için teşrif edecektir.
Bunlar kendi cenazelerini yıkarlar.
Namazlarını kılarlar ve ondan sonra gömdükten sonra kendi cenazelerini Hakk izni ile aramızdan çekilip giderler Ruh Âlemine.

Dilim yettiğim kadar, müsaade ettiği kadar size söyledik.
Senelerce kürsülerden sevdiklerimize.
Ruhî Hamulesi, Maddî Hamulesinden ağır olanlara.
Şüphede olanlar oldu, yapışkanlar oldu, hepsi bilmem neden tahammül edemediler mi, dayanamadılar mı geri mi kaldılar.
Hâlvete girmek nasibine kavuşmadılar.
Hâlvete girenler oldu.
Gurbette bile ziyarete geliyorlar.

Allah razı olsun onlardan.

Dışınla görün, içinle görünmemeğe uğraş, kibirden kurtulursun!.

Geçenlerde yurttan küçük bir kasabadan eski harflerle yazılmış yaşlı bir zâttan bir mektup aldım.

Benden resim, mektup istiyor.

Bir de sabah namazının faziletinden ve bunun hakkında bir çok hadislerden bahsediyor.

Bir türlü sabah namazına uyanamadığını bizden bir usul ve himmet istiyor.

O kadar sene, o keder sene boşa kürek çekmiş kendisi de sahteymiş.

Ben de: Saatını kur, biz buradan zilini çalarız! diye cevap yazdım.

Yozgatın Yerköyünden.

Seni ziyaret etmesini, Karagözü görmesini tavsiye ettim.

Bizi size onlar biraz anlatırlar dedim.

Yakında iken ziyarete gelip öğrenmek istemiyor da uzaklardan himmet umuyorlar.

Kibirden, benlikten kurtulamamışlar, yazık!.

İnsan, kendi ölçüsünü bir an-ı vahitte, bir mekan söylediği bir laftan belli eder.

Ehl-i İrfanım deyip kimseyi imtihan etme sen!

Defter-i Divana sığmaz söz gelir Divâneden! demişler.

Bu işler her babayiğidin göreceği şeyler değildir.

Çok zor ve pek güçtür. Çile ile dost olacaksın.

Her şeyin belâln, sürurun, derdin Hakktan geldiğini bileceksin.

Sen, sende değilken BEN de olacaksın!.

O ANda ben de, bende olmadığım ANa tesadüf edecek.

Çok uyumamak, çok yememek, dâima abdestli bulunmak, haram lokmadan katiyen sakınmak, gıybet etmemek, hased gütmemek, dedi kodu etmemek.

Kulhuvallahu Ehad Sûresinin târifettiği akd ile birlikte olduğunu hiç unutmamak lâzım gelir.

Seher vaktında Hakka bağlı olanlar, Rasûle çevrilenler, uyumayanlar, az yiyenler, gece sohbet edenler, senli benli Hakk ile seher vakti içlerinden niyaz ve Ah!. çıkarır.

Bu ah Ruhun ettiği esmadır Hakka teşekkür için.

Çileyse Allahın! demektir bu Ah!.

Neyi yetiş, neyi yetiş bunu söylersem yanarım.

Duaları, Münacatları, Tevessülleri, Himmetleri, Sebtleri, Salavatları Kokuları bu sabah seher vakti esen yel gibi..

Nereye?

Onu da mı söyleyeyim yeter artık!

O hadiseyi Sabah Yıldızı haber verir göz kırpar uyumayana.

Nefs sizi doyarsa azalar acıkır.

Nefs nefis aç kalırsa azalar tok olur.

Azanın açlığı kendisinin yapması lâzım geleni yapmayıp, lâayık olmayanı işlemeye hazır olmasıdır.

Tokluğu da lâayık olmadığı işlere hazır olmamasıdır.

Böyle olunca kalb ondan gelecek her türlü maddî ve mânevî yorgunluktan bitkinlikten bu kötü kullanmanın verdiği ezici tahrifattan emin olursa kendi asıl vazifesi olan İlâhî Emirleri terakki etmekle azaya tebliğ ve tahkik etmeye tam gücüyle görünür.

Bunların hepsi seher vakti idrak edilir.

Seher vakti hakkında İnşallahurrahmân bir seher vakti bir dağ başında bulunmak nasip ederse sırlarından da dilime müsaade edildiği kadar söylerim.

Hakkın selâmı üzerine olsun!

Hakk evinle beraber çocuklarıyla beraber sevdikleriyle beraber seni ziyadesi etsin!.

KELİMELER:

Tay-yi mekan: Mekânı ortadan kaldırmak. Bir şahsın bir anda muhtelif yerlerde görünmesi.

Addul Esması: EL ADLÜ

Adl kelimesi çeşitli türevleriyle birlikte 28 âyette geçmektedir.

Zâtında, sıfatlarında, isimlerinde, fiillerinde ve halkettiği her şeyde mutlak adaletli olan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL'in sözünün âdil olduğu beyân buyurulmuştur.

1 âyette ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL'in adalet sıfatı olarak kullanılmış sözünün adaletli olduğu ifade edilmiştir.

" Rabb'inin sözü, doğruluk (sıdkân) ve adalet (adlen) tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. o işitendir, bilendir." (En'âm 6/115)

El Adlû : Hakkaniyet ve adâlet üzere olan, zulmetmeyen.

İ'tidal üzere olup ifrat, tefrit ve hevâsız olan...

Hükmünde hakk olan, doğruluktan ayrılmayan ve âdiller âdili olarak da tek olan.

Mutlak âdil, asla zulmetmeyen zulmü kullarına da yasaklayan, hakkaniyetle hükmeden, hakkı söyleyen ve hakk olanı lâzım ve lâyıkınca yapan ALLAH-U ZÜ'L-CELÂL.

Vesile: (Vâsile) Bahane, sebeb. * Fırsat. * Elverişli durum. * Vasıta. Yol. * Pâye, rütbe. * Baba. * Kurbiyet. * Kendisi ile başkasına yaklaşılacak şey. * Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletün fi-l Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)

Hamule: f. Yük. Yük taşıyan nakil vasıtalarının yükü. İnsana yüklenen emânet.

Sidretül- Münteha: Mahlukat ilminin ve amelinin kendisinde nihayet bulup kevn âlemini hududlandıran bir işaret. Yedinci kat gökte olduğu rivayet edilen ve Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ulaştığı en son makam.

Teşrif: Şereflelendirmek. Yüksek yere çıkmak. Şeref vermek. * Bir yere buyurmak.

Lema: (C.: Lemâat) Parlamak. Şimşek gibi çakmak. Güneş ve yıldız gibi parlamak. * El ile veya elbise gibi bir şeyle işaret etmek.

An-ı vahid: Bir an.

Teveşşül: Allah'ın dergâhına yaklaştıracak amel işlemek. * Sarılmak. * Baş vurmak. * İnanmak. * Sebeb tutmak

Himmet: Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı Hakk'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. * Allah indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevi yardımı ile birisini koruması, yardım etmesi. * Tabîî şevk ve meyil ve heves. * Lütuf, yardım.

Sebtler: Yazma, deftere geçirme, bir yere kaydetme. DERSler.

Tahrifat: (Tahrif. C.) Bozmalar. Kalem karıştırmalar.

Terakki: İlerleme. Yukarı çıkma, yükselme. * Artma, çoğalma. * Bilgi ve medeniyetçe yükseliş.

Tahkik: Doğru olup olmadığını araştırmak veya doğruluğunu, yanlışlığını meydana çıkarmak. İncelemek. İçyüzünü araştırmak. * Bir şeyi eksiksiz ve ziyâdesiz yapmakta mübâlağa etmektir. Bir şeyin hakikatına ermek, künhüne vâkıf olmak, nihayetine erişmek demektir.

HADİS-i ŞERİF:

Rasûlullah sallallahualeyhi vesellem: Namaz müminin miracıdır. buyurmuştur.
(*El-Âlûsî, c. 8, s. 416. z Er-Râzî, c. 1, s. 243-251. Bursevî, c. 12, s. 267.*)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-54

KIVTLCIM

Gaybe inanan ruhunun derinliğinde yanan kudsi ateşi yakabilirse herkesin harukulade nazarıyla bakabildiği hadisenin altında velilerin gösterdiği kerametlerin altında bir sebebler zinciri olduğunu anlar.
Büyük yangınlar ve infilaklar olur bilirsiniz.
Bir kıvılcım yakar bilirsiniz.
Koskoca barut mahsenine bir kıvılcım düştü mü ve bu allak bulluk eder.
Bir saniyede ve bir ANda.
Zâten onun tutuşturduğu saha alev almağa hazırlanmıştır.
Barut olmasa orda kıvılcım bir şey yapmaz.
İşte sen kendini hazırlarsan MÜRŞİD bir kıvılcımdır.
Bir gün sana bir lakırtı söyler içinde bir infilak seni tutuşturur, tutuşturur.
Ama sen kendini o tutuşturacak azaya hazırlamak lâzım.
Bunlar izah edilemez.
İşte bu kadar anlatırız.
İzaha kalk henüz görülmeyen bir rüyayı tâbire kalkmak gibidir oğlum.
Anlatılmaz öyle.
Mutlak olarak gaybe inananın gönlünde fikrinde bir çok hazine kapıları, bir çok teleskopla bir çok dürbünler husule gelir.
Gayb Âleminin suları burdaki dediğimiz sulara benzemez.
O zaman başka tarafı başka türlü görmeğe çalışırsınız.
Beşer ya bildiğimiz gibi değildir.
Cenâb-ı Rasûlullahın bize giydirmeğe, bütün beşeriyete giydirmeğe çalıştığı Atlas Elbiseyi kirletmeyiniz oğlum!
Bu sözleri bir yerde bulamazsınız.
Cenâb-ı Allah rahmetinin azizliğine hepimizi ilıstırsın!
Bunun için secdeden başınızı eksik etmeyin...

Bak yarın bir iki gün sonra bayram geliyor.
Bu seferki kurban bayramı ki haaaaa bildiğin kurban bayramlarından değil.
Ne olmuş?
Cumaya tesadüf ediyor. Cumaya tesadüf ediyor.
Haccul- Ekber. Haccul- Ekber ne.
Büyük Hacc!
Ya ötekiler Küçük Hacc mı?.
Yooo.
Ne olur bu Haccta?
Onlara dil yetmez ki söylensin.
Oğlum Hacc günü Cumaya tesadüf ederse Haccul- Ekber ismini alır.
O gün canı gönülden namazda Kâbeye teveccüh eder insan.
Nasıl ki Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vessellem Efendimizi rüyasında gören sahabe olur, Mantikî Sahabe olur, hacı olursun hacı hacıı.
Bu sefer hacıya gidenler zındıka hacı da olsa günahları affedilir.
İşte tesüdüf etti ve oldu.
İçinizde hacılar var Allah hacılığını devam ettirsin.
Bu Kurban Bayrımının birinci günü akşamı bilhassa dönsün Kâbeye sabaha kadar.
Oraya Rahmet-i İlahîye ye iniyor faşır faşır faşır iniyor.
Senin ruhuna da iner.
Gözünde hatırla Arafatı, hatırla Kâbe-yi Muazzamayı.
Basit basit iki üç taş parçası.
Ona kıymet verme oralarda Cebrail, âyeti kerimeleri indirdi.
Rasûlullahı havadan nefes aldı, mübârek ayaklarını oraya bastı.
Dünyada oraya teşrif etti.
Bu Rasûlullah hürmetine, Allahın Kâbesi hürmetine yoksa taşında toprağında değiliz

biz.
Rasûlullah oralara bastığı için hürmet ediyoruz biz.
Onun için dönüyoruz.
Onun için bayram yanaşiyor Tövbe!
Allahuekber! çekin!
Allahı tesbih edin!
Gece namazı kılın!
Çok değil iki dakikacık gitte ondan sonra yat yine.
Abdestli gezin bu günler mübârek günlerdir.
Elimizden tutup birbirimize maddî yardım yapamıyorsak bir hepimiz aynı tarafa dönersek ruhen yine birbirimize:
Allah Ümmeti Muhammedî doğru yoldan ayırmasın! desek bile kâfidir.
Onun için dünya güneşin etrafında dönüyor bir de kendi etrafında dönüyor.
Her an her saniye dünyada Kâbe-yi Mazamaya dönüp başını secdeye koyan muhakkak bir kul vardır.
Her an namaz vardır.
Tasavvur edin ki biz de dünyanan beraber dönüyoruz.
Bir yerde dursaydık başımızı secdeden kaldıramayacaktın.
Beş vakit namaza şükret oğlum.
Beşyüz vakit olunca yandın oğlum.
Sonra kaçırdığın zaman şeyi de var kazada yapmıyon bu ne kolay.
Allah cümlemizi islah etsin!
Âmin!

Allahümme salla alâ Muhammedîn ve alâ ali Ehl-i Beytihi Muhammed.
Subhâneke Yâ Allam Taaleyke Yâ selâm Ecirnâ minen-nar vebi affike Yâ Mücid.
Allahümme entel- Mennan Bediüs- semavati vel- ardı zelcelâlî vel- ikram.
Yâ Hayyu Yâ Kayyumu Yâ Allahu Celle Celâlehu.

Yâ İlâhî bize giyindirdiğin Muhammedî Kumaşı kıymetini bize takdir eyle Yâ Rabbi!
Bize azizliğine eriştir Yâ Rabbi!
Ahrete intikâlimizde Rasûli Kibriyanın yüzünü görmek, elinden öpmek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbi!
Bütün ev halkımızı, bütün Ümmet-i Muhammedin midesine girecek lokmaları helâl tarafından nasib-i müyesser eyle Yâ Rabbi!
Memleketimize her türlü afat-ı semaviye, afaz-ı araziye, afaz-ı belâiyeden zelzele, sel su yangın afetlerinden sen mahsun kıl Yâ Rabbi!
Ordumuzu icap ettiği zamanlarda Mansur u müzaffer eyle Yâ Rabbi!
Sıratı Müstakimden bizi ayırma Yâ Rabbi!
Evimize helâl lokma sok Yâ Rabbi!
Sıhhat afiyet dirilik ver Yâ Rabbi!
Kabre intikal ettiğimizde kabir meleklerinden bize iltifat nasip eyle Yâ Rabbi!
Son nefesimizde buyurun: Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden Abduhu ve Resulu kelime-yi tayyibesinnen ruhumuzu Azraile vermek nasibi müyesser eyle Yâ Rabbi!
Lillahil- Fatiha!

KELİMELER:

Teveccüh: Bir şeye doğru yönelme, bir tarafa dönme. Çevrilme. * Mânen üzerine düşme. * Ait olmak. * Hoşlanmak. * Sevgi, alâka.
Tâbir: (Tâbir) İfade, anlatma. Söz. Mânası olan söz. Deyim. * Terim. * Rüya yorma. (Ubur. dan) Herhangi bir şeyden ve hâdiseden, başka bir hak ve faydalı mânaya geçmek, intikal etmek ve ibretlendirmek ve ders almak.

İntikal: Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. * Göçmek, geçmek. * Sirâyet. Bulaşmak. * Bir şeyin miras olarak kalması. * Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlama

İltifat: Güzel sözle samimi olarak okşamak. Yüz göstermek. Teveccüh etmek. İyilik etmek. Lütfetmek. * Dikkat, itina

Mansur: Yardım edilen, yardım görmüş. * Gâlib, muzaffer. (Bak: Mensur)

Mahsun: İstihkâmlı. Kuvvetlendirilmiş. Sarp, sağlam ve metin kılınmış.

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-55

[size=18] **DERMAN NAMAZI!..**

SOHBET MD 55

DERMAN NAMAZI!..

Aziz cemaat hepimizle beraber namaz kıldık.

Herkesin kendine göre bir tertibi, bir namaz usulü vardır.

Evinde herkes kimisi ayakta yer, kimisi yerde yer, kimisi yan yatar, kimisi kuş tüyü şeyde yatar.

Kimisi ellen yemek yer herkesin bir huyu vardır.

Namazda da herkesin bir huyu vardır.

Sizin içinizde en yaşlınız ne kadarsa ben de o vakitten beri yedi yaşından beri namaz kılarım ben de oğlum.

Hiç kimse namaz kıldığının iftihar etmesin.

Hepimiz müslümanız.

Yarın Huzur-u İlahîyeye çıkacağız ben namazı iade ettim.

Huzur duyamadım namazda?.

Namaz arkadan seyrettiğiniz zaman doğrudan doğruya soyтары oyununa dönüşüyor.

Vallahi ve Billahi aha bu namaz olmaz!

Hepiniz cehennemden çıkmazsınız.

Allahın Huzur-u ilahîye yoluna temiz durunuz.

İmam Allahuekber! demeden sen secdeye. Secdeye başlar.

Daha Es selâmün aleyküm demeden herif kafasını çeviriyor.

Allah rızası için yapmayın bunu.

Benden daha lakırtı istemeyin de, buraya da artık gelmeyeceğim.

Böyle size yanlışlarınızı Allah rızası için öğretmeye çalışıyorum.

Siz hokkabazlık yapıyorsunuz.

Yapmayın bunu rica ederim.

Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem aşkına yapmayınız.

Vallahi yanarsınız hepimiz haa!.

Böyle şey olmaz yahuu.

Allahnan alay olmaz aziz cemaat Allah ile alay olmaz.

Başkasının da dinsiz, sokakta gebertirim ben adamı sokakta.

Ama siz, hepimiz müslümanız.

Birbimize söylemek mecburiyetindeyiz bunu yapmayın Allah rızası için.

Allahın huzurundasın yahuu..

İmam semi allahu limen hamideh! diyor daha içinden herif başlıyor inmeye.
Neriye gidiyorsun Efendi neriye gidiyorsun?
Vallahi de billahi de Rasûlullahın şefaâtından mahrum kalayım ki bu namaz olmaz efendiler.
Olmaz bu namaz.
İslamda bir tek namaz kaldı, bari Allah rızası için onu dinleyin.
İstersen kılma daha iyi olur, böyle edepsizlikle kılacaksın!.
Secdeye gidiyor herif, sünneti kılıyor: sebbi semi semi semiallahu limen hamideh Allahu ekber subhâne rabbiyel azim! olmaz efendim olmaz.
Allah Es Semi ve El Basîrdır.

Böyle soytarılık olmaz aziz cemaat, böyle soytarılık olmaz.
Yapmayın Allah rızası için.
Kılma vallahi daha iyidir. Kılma daha iyidir.
Hepiniz yaşını başını almış herifler.
Sonra öne geçiyorsun, imamin arkasındasın Sahabe-yi Kirâmin yerinde duruyorsun bir de orada bu edepsizliği yapıyorsun çıkta dışarıda yap bari.
Yapmayın Allah rızası için.
Sonra ben de sizin gibi bir müminim, hepimizin bir Hukuk-i İlahîyemiz var birbirimize karşı.
Benim namazımı önümdekinin bozma hakkı selâhiyeti yoktur dinde.
Benim namazımı bozma hakkı selâhiyeti yoktur.
Ama huzur ben huzur bulmağa geldim burda imam efendinin arkasında.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellemi taklid eden İmam Efendinin arkasında uydum Allahıma ibadet ediyorum.
Benim önümdekinin böyle deyip kafasını eğip benim namazımı bozma hakkı yoktur.
Ve hakkımı da helâl etmiyorum.
Yaaa benim hakkımda bu dünyada burnundan fitir fitil fitil insanın gelir.
Yapmayın bunu Allah rızası için.
Öyle namaz kılınmaz.

Bir yobazın birisi de gelmiş bir yerde söylemiş.
Onu da aha size söyleyim.
Çarşı Câmisine gelmiş Konyadan bir yobaz kimise.
Yobaz dolu Konya zâten.
Kadukametis- selah kadekametis- selah. Allahuekber Allahuekber!
Müezzin okumuş peşine İmam Efendi bakmış Allahuekber!
Namazdan sonra çıkmış: Sen demiş gadıgametiselatü gadıgametiselah dan sonra namaza başlamadın niye bekledin? demiş
Ulan haydut herif. Kadukametis- selah kadekametis- selah, namaz başladı! değil, namaz başladı değil!
Hazırsan kalk ayağa kalk! demektir. Ayağa kalk!
Kadukametis- selah, artık ayağa kalk! demektir.
Bunlar yobaz işi zâten bu memleketi yobazlar yıktı, anladın mı?
O yarı yarı yarı yarı soytarı herifler.
Bunu söylemek mecburiyetindeyim.
Böyle olduğu için bize herkes hafif görüyor, başını namazı koyanlar.
Bu yobazlara uymayınız efendim!

Ben size Kurân-ı Kerimin aklımın erdiği bilgim hududu dahilinde Rasûlullahın söylediği emirleri söylüyorum.
İçine cehennem zebanisi, tokmaklar, katıran kazanları sokmuyoruz!

Kurân-ı Kerimde böyle bir şey yok!
Böyle yapa yapa yapa bu milleti bu hale getirdiler.
Birisi namaz kıldı mı, başka birisi böyle bakıyor Ne yobaz adamdır! diye. Yobazlık hiç
birimizde yok bu yarı câhil insanlar bu hale soktular dinimizi.
Çarşı Câmisi önünden dün geçiyordum orda bir tesbihçi vardı orda bir hoş bir adamcağız.
Bir iki de hacı oturuyor orada.
Ne yazıyor amuca burada, baksana Arapça bir şey yazıyor burda.
Kâlû Allahu Teâlâ diye başlayan.
Vallahi bilmiyorum Efendi dedi.
Peki!
Ordan birisi katıldı dedi ki: Efendi bunu dedi felan Hoca Efendi söyledi dedi.
Mescidleri temiz tutunuz diye.
Hangi hoca efendi söyledi? dedim.
Felan Hoca Efendi!
O Hoca Efendi öyle söylemez! dedim.
Mescidleri temiz tutun nerden çıktı.
Bakın bir adam bir şey söylüyor yarım kafalının aklına giriyor.
O gidiyor orda başka söylüyor, o gidiyor orda başka.
Bunlar asırlarca öyle gele gele bizi soytarı haline sokmuştur.
Bir yobazlıktır bir gericiliktir bir ilericiliktir gidiyor.

Onun için hakiki namaz kılana oğlum hiçbir şey yanaşmaz.
Hiiç bir şey yanaşmaz.
Ama böyle namaz olmaz!
Vallahi de olmaz Billahi de olmaz.
Bu İsveç Cimnastiği bile olmaz.
Allahın huzurunda alay olmaz hepiniz alay ediyorsunuz öye kılanlar.
Era'eytellezî yükezzibü biddîn. Fezâlikellezî, yedu'ulyetîm. Ve lâ yehüddü alâ
ta'âmilmiskîn. Feveylün lilmüsallîn. Ellezîne hüm an salâtihim sâhûn.
Vay haline öyle edepsizce namaz kılanların vay haline vay haline!
İşte âyet-i kerime.
Yapmayın bunu yapmayın Allah rızası için.
Bak çoğumuz bu kadar daha yaşayacak değiliz mezara yanaştık, mezara yanaştık.

Orda yazıyor diyor kapının üzerinde: Mescidler Allahın Evidir burada ancak Allahın
BİRliğine ve TEKliğine dua ve ibadet edilir.
Câmide kavga olmaz.
Câmide parti işi olmaz.
Câmi de dedi kodu olmaz.
Kapıdan içeri girdin mi ahiret âleminin namzetisin burada Allah ile Rasûlu ile meşgul
olunuz demek ki.
Câmileri temiz tutunuz! dedin de tuttu! Git bak!
Gir içeri beyaz pantolunan veyahut mendilini sür şeye simsiyah çıkarsın.
Hani Âyet-i Kerime idi?
Öyle Müslümanlık olmaz aziz cemaat öyle Müslümanlık olmaz!
Olmaz olmaz! olmaz!
Yularını nefsine kaptıran insanlar bu lakırtıdan da bir şey anlamaz.
Sizin çoğunuz yularını nefsine kaptırmışsınız.
Git, Gel, Kıldık, Yattık Allahuekber! kendinizi kandırıyorsunuz.
Yularlarınız nefsinizde, nefsinizde!
Bu dediklerimi içinizde ancak AŞKla yanan kıvranan insanlar bunları kalblerinde seyredip
anlarlar o zaman hasret içinde girerler.

Bunları seyredip anlayabilmek için ilk defa Allahı memnun etmek lâzımdır.
Allahı memnun etmek istersen samimi ol.
Yalandan uydurmasyondan şey yapma.
Allahı memnun etmek mi istiyorsun ağam?
Evet!
Doğruluktan ayrılma, katiyen yalan söyleme.
Allah doğrularla beraberdir.
Servet içinde olup da onu kalbine sokmamak en büyük iştir.
Paran olabilir onu kalbine sokma.
Ye, iç, sarf et!
Yani şudur Allahta kendini yok et, onun aşkıyla doğmuş büyük insan olmağa gayret et!
Bu gayrete girebilmek için de doğru namaz kılmak lâzım ağalar.
Öyle namaz olmaz. Vallahi de olmaz Billahi de olmaz!
Sonra Hacı Efendinin, öteki Hacı Efendinin namazını bozdurmağa hakkı yoktur.
Sen gelmişsin burda Huzur-u Kalb ile namaz kılıyorsun.
Allahuekber! dedin.
Semiallahulimen hamideh! dedin.
Mübârek Nur-u İlahî ile dolu Müslüman Kalbini Kâbeye çevirdin.
Öndeki aşağıya giderse sende gayri ihtiyarî öyle yaparsın!

Bilirsiniz koyunların bir tanesini suya atmışlar hepsi gitmiş onun gibi.
Namazda herkes dalmıştır ağam dalmıştır.
Dalmıştır, daldığı için insanın hareketine bakar.
Şuuru Allaha doğru yükseliyor.
Gidiyor böyle onunan hembezm oluyor.
Senin onun namazını bozmağa hakkın yoktur.
Ama hep burdan giriyor burdan çıkıyor.
Yarın belli olur bunlar.
Bu lakırtıları söyleyip söylese hakiki Müslüman kafasının derisini yonmağa başlar.
Ne yapıyorum ben.
Yonamıyorsunuz değil mi?
Kendi inanışınızdan şüphe edin.
Şüphe içindesiniz hepiniz.
Acaba ahiret var mı yok mu?
Hala şüphedesiniz. Ben insanın suratından anlarım işi.
Gençliğinde Allah ile irtibatını kesmeyen ihtiyarlığında da Allah ondan irtibatını kesmez.

Böyle yapıyorsan kendini geç bir aynanın karşısında Muhasebe-yi Ruhuye yap!
Küçükten ananın kucağından ve babanın okşamasından kurtulupta mektebe gitmeye başladığın zaman aklın ermeğe başladığın zaman bu güne kadar ne haltlar işledin.
Onların bir hesabını ver!
O haltardan muhakkak bir şeyler vardır insanda ki namazını kılamıyor.

Hasan-ı Basrî Hazretleri, 54 yaşında iken iki sene namazdan huzur duyamamış.
Duyamamış huzur.
Allahuekber! diyor kafası başka yerde kılıyor adam.
Bir gece Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz rüyasına giriyor.

Biliyorsunuz Hasanül- Basrî Ezvacut- Tahirattan.
Museb Ümmü Seleme Rasûllahın zevce-yi muhteremelerinden hanı.
Bizim validelerimizden.
Allah şefaata nail eyleye.
Bunun cariyesi Cafer binti Ensarînin kölesiyle evlenmiş bundan Hasanül- Basrî doğmuştur
22 hicri senesinde.
Rasûlullahın kucağında oturmuştur küçükken Hasanül- Basrî Hazretleri.
Rasulullah kendi bardağınan su içirmiş bu mübarek adama.
Bu zat-ı muhterem 58 yaşında iken iki sene devam etmiş, namazda huzur bulamıyor.
Ağlamağa başlamış.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem ruhaniyetiyle görünmüş: Yâ Basrî! demiş Sen
bundan iki sene evvel birinden hurma satın aldın demiş. Mendiline doldururken yere bir
hurma düştü demiş. Hurma düştü. Hurmacı senin sanarak senin mendiline attı demiş.
Halbuki o tartıda yoktu, hurmacınındı dedi. Bu haram içine girdi senin dedi. Git onu
helalaş!
Ertesi günü sabahtan Hasanül- Basrî yollara düşüyor.
Gidip buluyor herifi. Şeyi hurmacıyı.
Diyor ki Ağam diyor ben iki sene evvel senden bir hurma aldım.
Diyor ki Ulaa Ağam ben on senedir hurma satarım!.
Neyise diyor ben senden hurma aldım! Hurmandan bir tane yere düştü onu sen benim
mendilime koymuşsun! diyor. Yanlışlıkla sen onu şey etmiş. Onu helal et! diyor.
Hurmacı bir nara atıyor: Bu ne biçim işyir bu ne. Ne büyük fazilettir! Hurmacı da ERiyor,
Beyim Veliyullah oluyor.
Ondan sonra helal ettikten sonra, Hasanül- Basrî namazını düzgün kılıyor.

Onun için çocukluğundan beri bu yaşına gelinceye kadar o yanlışlığı hatırlımanlar
Allahuekber! deyip de kendinden geçemeyenler hesap etsin!
Çetele tutsun bir bokluk vardır içinde.
Bir şey vardır.
Ya hayvan öldürmüştür.
Ya hırsızlık yapmıştır.
Ya bilmem midesine haram sokmuştur.
Bir zina yapmıştır.
Yetim hakkı yemiştir
Bilmem eşkiyalık yapmıştır bir şey vardır.
Onu tövbeynen yıkatmağa çalış yıkatmağa çalış.
Jet Fabrikasında git de yıkat elbiseni.
Geceleyin geçer o Jet Fabrikasının islimgileri, İslami İslimgileri.
Yoksa: Allahuekber! dedi mi Allahın Yed-i Kudretinin Denizinin içine girdin seni kimse
sarsamaz.
Ama imamı dinlediğin yok senin.
Sen, Bit Pazarında geziyorsun!.
Bunlar maalesef hakikat ağam bunlar maalesef hakikat söylediklerim.

Doğruluktan ayrılmaz, yalan söylemez, midene haram sokmazsan, gençliğinde de
başlarsan Allah seni ihtiyarlığında da bırakmaz bu hal sıhatte kalmanın, dinç ve faziletli
olmanın sırrı budur ağam.
Böyle hakiki Müslümanlar vardır ki seksen sene yaşamış adam seksen sene başı
ağrıamıştır.
Allaha takmış kancasını be birader!
Biz Allahı göklerde arıyoruz.
Şah damarımızdan daha yakın.

Çünkü kendimizi göremiyoruz, kendimizi göremiyoruz!.

Muhtemelen bir takım mırıltılar ediyor bu adam diyeceksiniz.

Bu sözleri herkes söyler.

Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin esrarı bu söylediklerimde gizlidir arar bulursan.

Onlarda çok iş vardır.

Sözlerimiz teleskopla laboratuvar âletiyle değil.

Başka bir şeyle anlaşılır.

Çünkü öyle sesler vardır ki kulağımız alamaz.

Bu güzel sesleri duyuracak Aks-i Seda yaptıracak adam aramak lazım.

Bir dağa gidersen: Mehmet! diye bağıırırsın Mehmet! diye sesin gelir.

Öyle adam aramak lazım.

Sende koku var koku koku !

Vücunda koku var!..

KELİMELELER:

İftihar: Övünmek. Kendini beğenircesine kendinden ve yaptıklarından bahsetmek. *

Başkasının iyi bir hali ile sevinmek.

Hokkabaz: Elçabukluğu ile birtakım şaşırtıcı oyunlar göstermeyi kendine meslek edinmiş kişi. * Mc: Başkalarını aldatarak yalan ve hile ile iş çeviren kimse.

Soytarı: Söz ve davranışlarıyla halkı güldürüp eğlendiren kimse, maskara.

Selahiyet: Bir işe karışmağa veya o işi yapmağa hakkı olmak, vazifeli olmak, bir iş için emir almış olmak. * Bir dâvaya bakabilmek.

İhtiyarî: Mecburi olmayan. İsteğe bağlı. Bir kimsenin isteğine bırakılmış olan.

Gayri ihtiyarî: Elde olmadan, seçmeden.

Hem: f. Birlikte, beraber olmak mânasını ifade eder.

Bezm: f. Sohbet meclisi. Muhabbet yeri. Yiyip içme, îş u nûş. Meclis.

Muhasebe: Hesablaşmak. Hesab görmek. Hesab işi ile uğraşmak. Hesab işini gören resmi makam.

Halt: Karıştırmak. Münasebetsiz söz söylemek. Bir şeyi bir şeye karıştırmak. Hatâ etmek.

İslim: İstim. Buharla işleyen makinaların kazanında birikip makinayı işleten buğu, buhar.

Jet Fabrikası: o zaman orada olan buharla Kuru temizleme yapan fabrika.

Muhtemel: (Haml. den) Olabilir. Mümkün. Ümid edilir. Kabil. Me'mul.

Aks-i Seda: Sesin bir yere çarpıp geri gelmesi. Yankı. Çok evvelden söylenen bir hakikatın sonradan tekrar edilmesi.

Ümmü Seleme (ra):

Ümmü Seleme (ra) Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem in mübarek hanımlarından. İsmi Hind'dir. Ümmü Seleme künyesiyle Ünlüdür. Babası Ebu Umeyye Süheyl bin Mugire bin Abdullah bin Ömer bin Mahzum; annesi atike binti amir'dir. Mekke'de bi'setten on beş sene kadar önce doğduğu tahmin edilmektedir. Medine'de 667 (H.57) senesinde vefat etti.

İlk önce, halasının oğlu Ebu Seleme bin Abdülesed ile evlendi. Kocasıyla beraber

İslamiyeti ilk kabul edenlerdendir. Mekke'deki kafirlerin, Müslümanlara eziyet ve zararları dayanılmayacak bir hal alınca, Habeşistan'a hicret etti. Habeşistan'da Zeynep, Seleme, Ömer ve Dürre isimlerinde dört çocuğu doğdu. Mekke'ye tekrar geldilerse de, kafirlerin Müslümanlara zulümleri neticesinde bi'setin on birinci senesinde Medine'ye hicret etmek

istediler. Medine yolunda da eziyetle karşılaştılar. Müşrikler yollarını tutarak, Ümmü Seleme'yi, kocası ve çocuklarından ayırıp Mekke'deki evinde yalnız başına bıraktılar. Ümmü Seleme radiyallahü anha, hem kocasının hem de çocuklarının ayrılığına çok üzülmüyordu. Buna amcasıoğlu fazla dayanamayıp insafa geldi ve Mekke'li müşriklere çok kızarak Ümmü Seleme'yi ve ayrı bir yerde hapsedtikleri çocuklarını serbest bıraktı Medine'ye dönmelerini sağladı. Ümmü Seleme, Ebu Seleme'ye; Resulullah'tan bir söz işittim. Ona sevindim; Müslümanlardan musibete uğrayan bir kimse, musibete uğradığı zaman; İnna lillahi ve inna ileyhi raciun der ve sonra da Ya Rabbi! Uğradığım bu musibetimde bana ecir ihsan et. Uğranılan musibetime karşılık daha hayırlısını bedel kıl! diye dua ederse, muhakkak, Allah, bunun mükafatını verir. buyurduğunu rivayet etti. Ebu Seleme, Uhud Gazvesinde yaralandı.

Uhud Gazvesinden sonra şehit oldu ve Ümmü Seleme dul kaldı. Peygamber efendimize (sallallahü aleyhi ve sellem) hazret-i Ebu Seleme'nin şehitliğini haber verip, nasıl dua edeceğim diye sual buyurunca; Ya Rabbi! Beni ve onu affeyle! Bana onun ardından, ondan daha hayırlı, daha güzel, bir bedel ihsan et. duasını öğrenip, hayret etmesine rağmen emrini yerine getirdi. Hayretiye, hayırlının kim olduğu idi. İddet müddeti bitince; önce hazret-i Ebu Bekr sonra da hazret-i Ömer talip olup, istediye de, kabul etmedi. Resulullah sallallahü aleyhi ve sellem istetince, dünürücü Hatib bin Ebi Beltea'ya, Resulullah'a hürmetlerini arz ettikten sonra; kıskançlığını, çocuklarını ve şahit olarak velisinin bulunmadığını bildirdi. Resulullah da, Allahü tealanın kıskançlığı gidereceğini, kendisi çocuklarına bakacağını bildirince, nikah kıyıldı. Mihr ve çeyiz olarak; iki el değirmeni, birer de su testisi, çanak, deri yüzlü ve içi hurma lifi dolu bir yastıkla içi hurma lifi dolu bir döşek verdi. Peygamber efendimizle 626 (H.4) Şevval ayının sonunda evlendi. Hazret-i Ümmü Seleme, Peygamber efendimizin Veda Haccı dahil vefatına kadar yanında kaldı. Pekçok hadiseye şahit olup, 378 hadis rivayet etti. Hazret-i Ümmü Seleme, Peygamber efendimizin en son vefat eden mübarek hanımıdır. 667 (H.57) senesinde vefat etti. Medine-i Münevverede Baki kabristanlığına defn edildi

ÂYETLER:

بِالَّذِينَ يُكَذِّبُ الَّذِينَ آتَتْ أَرْ

E raeytellezî yukezzibu bid dîn(dîne) 🤪ini yalanlayanı gördün mü? (Mâûn 107/1)

لِئْتِي يَدْعُ الَّذِينَ فَذَلِكَ

Fe zâlikellezî yeduul yetîm(yetîme) :İşte yetimi itip kakan, (Mâûn 107/2)

الْمُسْكِينِ طَعَامٍ عَلَى يَحْضُ وَلَا

Ve lâ yahuddu alâ taâmil miskîn(miskîni) :Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur.

(Mâûn 107/3)

لِّلْمُصَلِّينَ فَوَيْلٌ

Fe veylun li'l musallîn(musallîne) :İşte (şu) namaz kılanların vay haline, (Mâûn 107/4)

سَاهُونَ صَلَاتِهِمْ عَنْ هُمُ الَّذِينَ

Ellezîne hum an salâtihim sâhûn(sâhûne) :Ki onlar, namazlarında yanılığdadırlar, (Mâûn 107/5)

يُرَآؤُونَ هُمُ الَّذِينَ

Ellezîne hum yurâûn(yurâûne) :Onlar gösteriş yapmaktadırlar, (Mâûn 107/6)

الْمَاعُونَ وَيَمْنَعُونَ

Ve yemneûnel mâûn(mâûne) :Ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da' engellemektedirler.1 (Mâûn 107/7)

ALLAH DOSTU
Münir DERMAN (ks)
DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-55

DERMAN NAMAZI!..

Aziz cemaat hepimizle beraber namaz kıldık.
Herkesin kendine göre bir tertibi, bir namaz usulü vardır.
Evinde herkes kimisi ayakta yer, kimisi yerde yer, kimisi yan yatar, kimisi kuş tüyü şeyde yatar.
Kimisi ellen yemek yer herkesin bir huyu vardır.
Namazda da herkesin bir huyu vardır.
Sizin içinizde en yaşlınız ne kadarsa ben de o vakitten beri yedi yaşından beri namaz kılarım ben de oğlum.
Hiç kimse namaz kıldığının iftihar etmesin.
Hepimiz müslümanız.
Yarın Huzur-u İlahîye çıkacağız ben namazı iade ettim.
Huzur duyamadım namazda?..
Namaz arkadan seyrettiğiniz zaman doğrudan doğruya soyтары oyununa dönüşüyor.
Vallahi ve Billahi aha bu namaz olmaz!
Hepiniz cehennemden çıkmazsınız.
Allahın Huzur-u ilahîye yoluna temiz durunuz.
İmam Allahuekber! demeden sen secdeye. Secdeye başlar.
Daha Es selâmün aleyküm demeden herif kafasını çeviriyor.
Allah rızası için yapmayın bunu.
Benden daha lakırtı istemeyin de, buraya da artık gelmeyeceğim.
Böyle size yanlışlarınızı Allah rızası için öğretmeye çalışıyorum.
Siz hokkabazlık yapıyorsunuz.
Yapmayın bunu rica ederim.
Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vesellem aşkına yapmayınız.
Vallahi yanarsınız hepimiz haa!..
Böyle şey olmaz yahuu.
Allahnan alay olmaz aziz cemaat Allah ile alay olmaz.
Başkasının da dinsiz, sokakta gebertirim ben adamı sokakta.
Ama siz, hepimiz müslümanız.
Birbirimize söylemek mecburiyetindeyiz bunu yapmayın Allah rızası için.
Allahın huzurundasın yahuu..
İmam semi allahu limen hamideh! diyor daha içinden herif başlıyor inmeye.
Neriye gidiyorsun Efendi neriye gidiyorsun?
Vallahi de billahi de Rasûlullahın şefaâtından mahrum kalayım ki bu namaz olmaz efendiler.
Olmaz bu namaz.
İslamda bir tek namaz kaldı, bari Allah rızası için onu dinleyin.
İstersen kılma daha iyi olur, böyle edepsizlikle kılacaksın!..
Secdeye gidiyor herif, sünneti kılıyor: sebbi semi semi semiallahu limen hamideh Allahu ekber subhâne rabbiyel azim! olmaz efendim olmaz.
Allah Es Semi ve El Basîrdır.

Böyle soytarılık olmaz aziz cemaat, böyle soytarılık olmaz.
Yapmayın Allah rızası için.
Kılma vallahi daha iyidir. Kılma daha iyidir.
Hepiniz yaşını başını almış herifler.
Sonra öne geçiyorsun, imamin arkasındasın Sahabe-yi Kirâmin yerinde duruyorsun bir de orada bu edepsizliği yapıyorsun çıkta dışarıda yap bari.
Yapmayın Allah rızası için.
Sonra ben de sizin gibi bir müminim, hepimizin bir Hukuk-i İlahîyemiz var birbirimize karşı.
Benim namazımı önümdekinin bozma hakkı selâhiyeti yoktur dinde.
Benim namazımı bozma hakkı selâhiyeti yoktur.
Ama huzur ben huzur bulmağa geldim burda imam efendinin arkasında.
Rasûlullah sallallahu aleyhi veselleme taklid eden İmam Efendinin arkasında uydum Allahıma ibadet ediyorum.

Benim önümdekiğin böyle deyip kafasını eğip benim namazımı bozma hakkı yoktur.
Ve hakkımı da helâl etmiyorum.
Yaaa benim hakkımda bu dünyada burnundan fitir fitil fitil insanın gelir.
Yapmayın bunu Allah rızası için.
Öyle namaz kılınmaz.

Bir yobazın birisi de gelmiş bir yerde söylemiş.
Onu da aha size söyleyim.
Çarşı Câmisine gelmiş Konyadan bir yobaz kimise.
Yobaz dolu Konya zâten.
Kadukametis- selah kadekametis- selah. Allahuekber Allahuekber!
Müezzin okumuş peşine İmam Efendi bakmış Allahuekber!
Namazdan sonra çıkmış: Sen demiş gadıgametiselatü gadıgametiselah dan sonra namaza başlamadın niye bekledin? demiş
Ulan haydut herif. Kadukametis- selah kadekametis- selah, namaz başladı! değil, namaz başladı değil!
Hazırsan kalk ayağa kalk! demektir. Ayağa kalk!
Kadukametis- selah, artık ayağa kalk! demektir.
Bunlar yobaz işi zâten bu memleketi yobazlar yıktı, anladın mı?
O yarı yarı yarı yarı soytarı herifler.
Bunu söylemek mecburiyetindeyim.
Böyle olduğu için bize herkes hafif görüyor, başını namazı koyanlar.
Bu yobazlara uymayınız efendim!

Ben size Kurân-ı Kerimin aklımın erdiği bilgim hududu dahilinde Rasûlullahın söylediği emirleri söylüyorum.
İçine cehennem zebanisi, tokmaklar, katıran kazanları sokmuyoruz!
Kurân-ı Kerimde böyle bir şey yok!
Böyle yapa yapa yapa bu milleti bu hale getirdiler.
Birisi namaz kıldı mı, başka birisi böyle bakıyor Ne yobaz adamdır! diye. Yobazlık hiç birimizde yok bu yarı câhil insanlar bu hale soktular dinimizi.
Çarşı Câmisi önünden dün geçiyordum orda bir tesbihçi vardı orda bir hoş bir adamcağız.
Bir iki de hacı oturuyor orada.
Ne yazıyor amuca burada, baksana Arapça bir şey yazıyor burda.
Kâlû Allahu Teâlâ diye başlayan.
Vallahi bilmiyorum Efendi dedi.
Peki!
Ordan birisi katıldı dedi ki: Efendi bunu dedi felan Hoca Efendi söyledi dedi.
Mescidleri temiz tutunuz diye.
Hangi hoca efendi söyledi? dedim.
Felan Hoca Efendi!
O Hoca Efendi öyle söylemez! dedim.
Mescidleri temiz tutun nerden çıktı.
Bakın bir adam bir şey söylüyor yarım kafalının aklına giriyor.
O gidiyor orda başka söylüyor, o gidiyor orda başka.
Bunlar asırlarca öyle gele gele bizi soytarı haline sokmuştur.
Bir yobazlıktır bir gericiliktir bir ilericiliktir gidiyor.

Onun için hakiki namaz kılana oğlum hiçbir şey yanaşmaz.
Hiiç bir şey yanaşmaz.
Ama böyle namaz olmaz!
Vallahi de olmaz Billahi de olmaz.
Bu İsveç Cimnastiği bile olmaz.
Allahın huzurunda alay olmaz hepiniz alay ediyorsunuz öye kılanlar.
Era'eytellezî yükezzibü biddîn. Fezâlikellezî, yedu'ulyetîm. Ve lâ yehüddü alâ ta'âmilmiskîn.
Feveylün lilmüsallîn. Ellezîne hüm an salâtihim sâhûn.
Vay haline öyle edepsizce namaz kılanların vay haline vay haline!
İşte âyet-i kerime.
Yapmayın bunu yapmayın Allah rızası için.
Bak çoğumuz bu kadar daha yaşayacak değiliz mezara yanaştık, mezara yanaştık.

Orda yazıyor diyor kapının üzerinde: Mescidler Allahın Evidir burada ancak Allahın BİRLİĞİNE ve TEKLIĞİNE dua ve ibadet edilir.

Câmide kavga olmaz.
Câmide parti işi olmaz.
Câmi de dedi kodu olmaz.
Kapıdan içeri girdin mi ahiret âleminin namzetisin burada Allah ile Rasûlu ile meşgul olunuz demek ki.
Câmileri temiz tutunuz! dedin de tuttu! Git bak!
Gir içeri beyaz pantolunan veyahut mendilini sür şeye simsiyah çıkarsın.
Hani Âyet-i Kerime idi?
Öyle Müslümanlık olmaz aziz cemaat öyle Müslümanlık olmaz!
Olmaz olmaz! olmaz!
Yularını nefesine kaptıran insanlar bu lakırtıdan da bir şey anlamaz.
Sizin çoğunuz yularını nefesine kaptırmışsınız.
Git, Gel, Kıldık, Yattık Allahuekber! kendinizi kandırıyorsunuz.
Yularlarınız nefsinizde, nefsinizde!
Bu dediklerimi içinizde ancak AŞKla yanan kıvranan insanlar bunları kalblerinde seyredip anlarlar o zaman hasret içinde girerler.
Bunları seyredip anlayabilmek için ilk defa Allahı memnun etmek lâzımdır.
Allahı memnun etmek istersen samimi ol.
Yalandan uydurmasyondan şey yapma.
Allahı memnun etmek mi istiyorsun ağam?
Evet!
Doğruluktan ayrılma, katiyen yalan söyleme.
Allah doğrularla beraberdir.
Servet içinde olup da onu kalbine sokmamak en büyük iştir.
Paran olabilir onu kalbine sokma.
Ye, iç, sarf et!
Yani şudur Allahta kendini yok et, onun aşkıyla doğmuş büyük insan olmağa gayret et!
Bu gayrete girebilmek için de doğru namaz kılmak lâzım ağalar.
Öyle namaz olmaz. Vallahi de olmaz Billahi de olmaz!
Sonra Hacı Efendinin, öteki Hacı Efendinin namazını bozdurmağa hakkı yoktur.
Sen gelmişsin burda Huzur-u Kalb ile namaz kılıyorsun.
Allahuekber! dedin.
Semiallahulimen hamideh! dedin.
Mübârek Nur-u İlahî ile dolu Müslüman Kalbini Kâbeye çevirdin.
Öndeki aşağıya giderse sende gayri ihtiyarî öyle yaparsın!

Bilirsiniz koyunların bir tanesini suya atmışlar hepisi gitmiş onun gibi.
Namazda herkes dalmıştır ağam dalmıştır.
Dalmıştır, daldığı için insanın hareketine bakar.
Şuuru Allaha doğru yükseliyor.
Gidiyor böyle onunan hembezm oluyor.
Senin onun namazını bozmağa hakkın yoktur.
Ama hep burdan giriyor burdan çıkıyor.
Yarın belli olur bunlar.
Bu lakırtıları söyleyip söylese hakiki Müslüman kafasının derisini yonmağa başlar.
Ne yapıyorum ben.
Yonamıyorsunuz değil mi?
Kendi inanışınızdan şüphe edin.
Şüphe içindesiniz hepiniz.
Acaba ahiret var mı yok mu?
Hala şüphedesiniz. Ben insanın suratından anlarım işi.
Gençliğinde Allah ile irtibatını kesmeyen ihtiyarlığında da Allah ondan irtibatını kesmez.

Böyle yapıyorsan kendini geç bir aynanın karşısında Muhasebe-yi Ruhuye yap!
Küçükten ananın kucağından ve babanın okşamasından kurtulufta mektebe gitmeye başladığın zaman aklın ermeğe başladığın zaman bu güne kadar ne haltlar işledin.
Onların bir hesabını ver!
O haltardan muhakkak bir şeyler vardır insanda ki namazını kılamıyor.

Hasan-ı Basrî Hazretleri, 54 yaşında iken iki sene namazdan huzur duyamamış.
Duyamamış huzur.
Allahuekber! diyor kafası başka yerde kılıyor adam.
Bir gece Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz rüyasına giriyor.

Biliyorsunuz Hasanül- Basrî Ezvacut- Tahirattan.
Museb Ümmü Seleme Rasûllahın zevce-yi muhteremelerinden hanı.
Bizim validelerimizden.
Allah şefaata nail eyleye.
Bunun cariyesi Cafer binti Ensarînin kölesiyle evlenmiş bundan Hasanül- Basrî doğmuştur 22 hicri senesinde.
Rasûlullahın kucağında oturmuştur küçükken Hasanül- Basrî Hazretleri.
Rasulullah kendi bardağınan su içirmiş bu mübarek adama.
Bu zat-ı muhterem 58 yaşında iken iki sene devam etmiş, namazda huzur bulamıyor.
Ağlamağa başlamış.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem ruhaniyetiyle görünmüş: Yâ Basrî! demiş Sen bundan iki sene evvel birinden hurma satın aldın demiş. Mendiline doldururken yere bir hurma düştü demiş. Hurma düştü. Hurmacı senin sanarak senin mendiline attı demiş. Halbuki o tartıda yoktu, hurmacınındı dedi. Bu haram içine girdi senin dedi. Git onu helalaş!
Ertesi günü sabahtan Hasanül- Basrî yollara düşüyor.
Gidip buluyor herifi. Şeyi hurmacıyı.
Diyor ki Ağam diyor ben iki sene evvel senden bir hurma aldım.
Diyor ki Ulaa Ağam ben on senedir hurma satarım!
Neyise diyor ben senden hurma aldım! Hurmandan bir tane yere düştü onu sen benim mendilime koymuşsun! diyor. Yanlışlıkla sen onu şey etmiş. Onu helal et! diyor.
Hurmacı bir nara atıyor: Bu ne biçim işyir bu ne. Ne büyük fazilettir! Hurmacı da ERiyor, Beyim Veliyullah oluyor.
Ondan sonra helal ettikten sonra, Hasanül- Basrî namazını düzgün kılıyor.

Onun için çocukluğundan beri bu yaşına gelinceye kadar o yanlışlığı hatırlımanlar Allahuekber! deyip de kendinden geçemeyenler hesap etsin!
Çetele tutsun bir bokluk vardır içinde.
Bir şey vardır.
Ya hayvan öldürmüştür.
Ya hırsızlık yapmıştır.
Ya bilmem midesine haram sokmuştur.
Bir zina yapmıştır.
Yetim hakkı yemiştir
Bilmem eşkiyalık yapmıştır bir şey vardır.
Onu tövbeynen yıkatmağa çalış yıkatmağa çalış.
Jet Fabrikasında git de yıkat elbiseni.
Geceleyin geçer o Jet Fabrikasının islimcileri, İslami İslimcileri.
Yoksa: Allahuekber! dedi mi Allahın Yed-i Kudretinin Denizinin içine girdin seni kimse sarsamaz.
Ama imamı dinlediğin yok senin.
Sen, Bit Pazarında geziyorsun!.
Bunlar maalesef hakikat ağam bunlar maalesef hakikat söylediklerim.

Doğruluktan ayrılmaz, yalan söylemez, midene haram sokmazsan, gençliğinde de başlarsan Allah seni ihtiyarlığında da bırakmaz bu hal sıhatte kalmanın, dinç ve faziletli olmanın sırrı budur ağam.
Böyle hakiki Müslümanlar vardır ki seksen sene yaşamış adam seksen sene başı ağrıamamıştır.
Allaha takmış kancasını be birader!
Biz Allahı göklerde arıyoruz.
Şah damarımızdan daha yakın.
Çünkü kendimizi göremiyoruz, kendimizi göremiyoruz!.

Muhtemelen bir takım mırıltılar ediyor bu adam diyeceksiniz.
Bu sözleri herkes söyler.
Söylenmeyenlerin veya söylenemeyenlerin esrarı bu söylediklerimde gizlidir arar bulursan.
Onlarda çok iş vardır.
Sözlerimiz teleskopla laboratuvar âletiyle değil.
Başka bir şeyle anlaşılır.
Çünkü öyle sesler vardır ki kulağımız alamaz.
Bu güzel sesleri duyuracak Aks-i Seda yaptıracak adam aramak lazım.
Bir dağa gidersin: Mehmet! diye bağırırsın Mehmet! diye sesin gelir.
Öyle adam aramak lazım.
Sende koku var koku koku !
Vücunda koku var!..

KELİMELER:

İftihar: Övünmek. Kendini beğenircesine kendinden ve yaptıklarından bahsetmek. * Başkasının iyi bir hali ile sevinmek.

Hokkabaz: Elçabukluğu ile birtakım şaşırtıcı oyunlar göstermeyi kendine meslek edinmiş kişi. * Mc: Başkalarını aldatarak yalan ve hile ile iş çeviren kimse.

Soytarı: Söz ve davranışlarıyla halkı güldürüp eğlendiren kimse, maskara.

Selahiyet: Bir işe karışmağa veya o işi yapmağa hakkı olmak, vazifeli olmak, bir iş için emir almış olmak. * Bir dâvaya bakabilmek.

İhtiyarî: Mecburi olmayan. İsteğe bağlı. Bir kimsenin isteğine bırakılmış olan.

Gayri ihtiyarî: Elde olmadan, seçmeden.

Hem: f. Birlikte, beraber olmak mânasını ifade eder.

Bezm: f. Sohbet meclisi. Muhabbet yeri. Yiyip içme, îş u nûş. Meclis.

Muhasebe: Hesablaşmak. Hesab görmek. Hesab işi ile uğraşmak. Hesab işini gören resmi makam.

Halt: Karıştırmak. Münasebetsiz söz söylemek. Bir şeyi bir şeye karıştırmak. Hatâ etmek.

İslim: İstim. Buharla işleyen makinaların kazanında birikip makinayı işleten buğu, buhar.

Jet Fabrikası: o zaman orada olan buharla Kuru temizleme yapan fabrika.

Muhtemel: (Haml. den) Olabilir. Mümkün. Ümid edilir. Kabil. Me'mul.

Aks-i Seda: Sesin bir yere çarpıp geri gelmesi. Yankı. Çok evvelden söylenen bir hakikatin sonradan tekrar edilmesi.

Ümmü Seleme (ra):

Ümmü Seleme (ra) Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem in mübarek hanımlarından. İsmi Hind'dir. Ümmü Seleme künyesiyle Ünlüdür. Babası Ebu Umeyye Süheyl bin Mugire bin Abdullah bin Ömer bin Mahzum; annesi atike binti amir'dir. Mekke'de bi'setten on beş sene kadar önce doğduğu tahmin edilmektedir. Medine'de 667 (H.57) senesinde vefat etti.

İlk önce, halasının oğlu Ebu Seleme bin Abdülesed ile evlendi. Kocasıyla beraber İslamiyeti ilk kabul edenlerdendir. Mekke'deki kafirlerin, Müslümanlara eziyet ve zararları dayanılmayacak bir hal alınca, Habeşistan'a hicret etti. Habeşistan'da Zeynep, Seleme, Ömer ve Dürre isimlerinde dört çocuğu doğdu. Mekke'ye tekrar geldilerse de, kafirlerin Müslümanlara zulümleri neticesinde bi'setin on birinci senesinde Medine'ye hicret etmek istediler. Medine yolunda da eziyetle karşılaştılar. Müşrikler yollarını tutarak, Ümmü Seleme'yi, kocası ve çocuklarından ayırıp Mekke'deki evinde yalnız başına bıraktılar. Ümmü Seleme radiyallahü anha, hem kocasının hem de çocuklarının ayrılığına çok üzülmüyordu. Buna amcasıoğlu fazla dayanamayıp insafa geldi ve Mekke'ye müşriklere çok kızarak Ümmü Seleme'yi ve ayrı bir yerde hapsettikleri çocuklarını serbest bıraktırıp Medine'ye dönmelerini sağladı. Ümmü Seleme, Ebu Seleme'ye; Resulullah'tan bir söz işittim. Ona sevindim; Müslümanlardan musibete uğrayan bir kimse, musibete uğradığı zaman; İnna lillahi ve inna ileyhi raciun der ve sonra da Ya Rabbi! Uğradığım bu musibetimde bana ecir ihsan et. Uğranılan musibetime karşılık daha hayırlısını bedel kıl! diye dua ederse, muhakkak, Allah, bunun mükafatını verir. buyurduğunu rivayet etti. Ebu Seleme, Uhud Gazvesinde yaralandı.

Uhud Gazvesinden sonra şehit oldu ve Ümmü Seleme dul kaldı. Peygamber efendimize (sallallahü aleyhi ve sellem) hazret-i Ebu Seleme'nin şehitliğini haber verip, nasıl dua edeceğim diye sual buyurunca; Ya Rabbi! Beni ve onu affeyle! Bana onun ardından, ondan daha hayırlı, daha güzel, bir bedel ihsan et. duasını öğrenip, hayret etmesine rağmen emrini yerine getirdi. Hayretiyse, hayırlının kim olduğu idi. İddet müddeti bitince; önce hazret-i Ebu Bekr sonra da hazret-i Ömer talip olup, istediye de, kabul etmedi. Resulullah sallallahü aleyhi ve sellem istetince, dünürücü Hatib bin Ebi Beltea'ya, Resulullah'a hürmetlerini arz ettikten sonra; kıskançlığını, çocuklarını ve şahit olarak velisinin bulunmadığını bildirdi. Resulullah da, Allahü tealanın kıskançlığı gidereceğini, kendisi çocuklarına bakacağını bildirince, nikah kıyıldı. Mihr ve çeyiz olarak; iki el değirmeni, birer de su testisi, çanak, deri yüzlü ve içi hurma lifi dolu bir yastıkla içi hurma lifi dolu bir döşek verdi. Peygamber efendimizle 626 (H.4) Şevval ayının sonunda evlendi. Hazret-i Ümmü Seleme, Peygamber efendimizin Veda Haccı dahil vefatına kadar yanında kaldı. Pekçok hadiseye şahit olup, 378 hadis rivayet etti. Hazret-i Ümmü Seleme, Peygamber efendimizin en son vefat eden mübarek hanımıdır. 667 (H.57) senesinde vefat etti. Medine-i Münevverede Baki kabristanlığına defn edildi

ÂYETLER:

بِالَّذِينَ يُكَذِّبُ الَّذِي يَلُوْا

E raeytellezî yukezzibu bid dîn(dîne) 😊ini yalanlayanı gördün mü? (Mâûn 107/1)

الَّتِي تَدْعُ الَّذِي فَذَلِكَ

Fe zâlikellezî yeduul yetîm(yetîme) :İşte yetimi itip kakan, (Mâûn 107/2)

الْمُسْكِينِ طَعَامٌ عَلَى يَحْضُ وَلَا

Ve lâ yahuddu alâ taâmil miskîn(miskîni) :Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. (Mâûn 107/3)

لِّلْمُصَلِّينَ فَوَيْلٌ

Fe veylun lil musallîn(musallîne) :İşte (şu) namaz kılanların vay haline, (Mâûn 107/4)

سَاهُونَ صَلَاتِهِمْ عَنْ هُمُ الَّذِينَ

Ellezîne hum an salâtihim sâhûn(sâhûne) :Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, (Mâûn 107/5)

يُرَآوُونَ هُمُ الَّذِينَ

Ellezîne hum yurâûn(yurâûne) :Onlar gösteriş yapmaktadırlar, (Mâûn 107/6)

الْمَاعُونَ وَيَمْنَعُونَ

Ve yemneûnel mâûn(mâûne) :Ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da' engellemektedirler.1 (Mâûn 107/7)

ALLAH DOSTU

Münir DERMAN (ks)

DEMİŞDİ Kİ

SOHBET MD-56

7 MEHMET-ler!..

Genç bir insan şeklinde gördüm diyor.

Topraktan, toprak nerden alındı.

Suyunan karışımından.

Ondan sonra Büyük insan deriz.

Bu Dünya da iken Âdemiyet Hamulesi ile görünmek hünerine sırrına ermiştir.

Onun için burada elmas çelik, ikincisi işlenmesi görürüz biz insanoğlunu.

Cesed başka, insan başka.

Namaz, miracta emrolunmuştur.

Doğrudan doğruya, arada Cebrail yoktur.

Geçen gününde biraz iş karışıyor.

(Sesim o kadar benim siz biraz kulağınızı daha şey edin!)

Gittik oturuyoruz orada Sabri Bey var şu var bu var daha tanıdıklarım var eskiden.

Birisi geldi. Reislerden birisi herkes ayağa kalktı. Bizde kalktık.

Sabri Bey dedi. Nerden malumatı varsa bu gün.

Ben dedi felan yerde apartumanda oturuyorum ikinci katta dairede benimdir o kat dedi. Karşımda da bir mütekaid oturuyor dedi.

Cuma günü akşamı bizim eve geldi dedi.
Bizim hanım da onlara gitti dedi.
Orada tek teke bir hanım varmış.
Oturduk koşuyoruz.
Bu gün kü Vaiz Efendi, Kurtuluş neresi bilmiyorum.
O câmide demiş ki: Namaz kılmayan kâfirdir!
Bu yobaz herif dedi nasıl söyler, bunu böyle şey olur mu? dedi.
Bu Reis, bilmem kaçınıcı daire reisi oluyor.
Sabri Bey dedi ki: Burda bir Hocamız var dedi ona soralım dedi, beni gösterdi.
Bu yobazlık değil mi Beyefendi? dedi.
Değil sil! dedim.
Efendi yetiş! dedi.
Dedim: Anlamadınız.
Dedim: Eskiden Efendi varıdı.
Abdülmeccid Efendi varıdı Abdülmeccid Bey!
Bilir: Peygamber Efendimiz! der Peygamber Bey! demez.
Efendilik gitti şimdi kapıcıda dedim can çekişiyor.
Ahmed Ağa Ahmed Efendi şurdan şeyi al!
Hatta Ahmed Efendiye, Kapıcı Ahmed Bey demeğe utanırmış.
Yok dedim efendim o vaizin elinde bir defter vardır. bir yazı vardır. şeyden okumuştur. Diyanet İşleri vermiştir.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz söylemiştir.
Hadisi vardır.
Birisi: men terekes- salate mutaammiden fekad kefare hadisi vardır.
Kim ki namazı terk etti mi, küfürdedir.
Müşriklerde yani inkarda şirkte olanlarla, İslamlar arasındaki perde namazdır.
Bu hadislere göre şey etmiştir.
Onun için denilecek bir şey.
İyi dedi ben onu sormuyorum. Namaz kılmak dedi. Kılmayan kâfir midir? dedi.
Bende insanım benimde bir sinir sistemin var değil mi? dedi.
Efendim kızacak bir şey yok. Zât-i Âliniz namaz kılar mısınız? dedim.
Hayır! dedi.
Namaz kılmayan kâfir değildir! dedim
Kâfirler, namaz kılmaz Efendim! dedim.
Dedi ki: Benim yukarıda imzam var!
Kızdı o tarafa gitti

Onun için oğlum din bahsini bilmem neyi zırlıtlı mırıltı edenlere cevap:
Sen haklısın Beyim! diyorsun.
Ama varyozunu biliyorsan.
Dur orada.
İnsan başka Âdem başka.
Şimdi buradan okuyalım da işimize bakalım.
İzmir de bir müsabaka açılmış.
Eskiye ve yeniye anlatmak için.
Ahmed geldi dedi: Hocam bir şey yaz da dedi gönderelim dedi.
Ben de şeylerimden varıdı anamla konuşurken yazdığım bazı şeyler vardı.
Dedem varıdı benim Dedemiz vardı sizin de vardır sizin Dedeleri vardı hepimizin.
Nur yüzlü melekler kadar temiz.
Gül kokan Nineleri vardı hepimizin.
Bizden uzaklaştı gittiler. Niçin?
Onlar Efendi ve Hatun oldular.
Efendi ve Hatun nasıl olunur?
Efendiliklerini geride bırakmayarak göçüp gittiler Rabbülâlemine.

biliyorlardı ki bir gün istihza duyacaklar.

Artık söz bağıdır.

Söz sizin ne diyeceksiniz, bir şey söyleyecek halde değilsiniz değil mi? Evet.

O halde içinizi yoklayın, birazcık hürmet ve gözlerinizde yaş belirdiyse bu kitabı okuyun.

Yoksa bu kitabı lekelemekte hiç olmazsa .

İmza, namsız nişansız biri.

O ne demek efendim.

Kul nedir?

Kulum! der Cenâb-ı Allah bu söylemek kelimesinden gelir Allah namına konuşmaktan.

Konuştuklarınızın hepsi vahyin devamıdır.

Rasûlullahın hadisleri hep var.

O halde Allah namına konuşunuz.

Hepimizin akli başında.

Daha niçin akıl etmiyoruz?

Ben iki kul hatırlıyorum.

Birinci dünya savaşı başlamak üzereydi bu hakikattir.

Bir gün hava birden kararmıştı.

Doğuda gök kıpkırmızı oldu.

Büyük bir kuyruklu yıldız görülmüştü.

Onu, herkes dünyaya bir felaket gelecek diye yorumlamış.

Bu yazı o zamanın çocuk zihninde kalmış bir hakikatı kısa olarak anlatacağım.

Ninem olarak benim.

Halı döşeli, sedirli, raflı, duvarında yeşil kadife kılıf içinde Kurânı asılı odasında.

Seccadesinde daima, yeşil gözlü, beyaz pembe ciltli.

Başında kar gibi beyaz yaşmağı.

Dâima güzel gözleri yaşlı dua eder, dudakları ötelere bir şey fısıldar.

Ruhunun güzelliği yüzüne şekillenmiş temiz yüzünün altında hiçbir günah izlerine rastanmaz.

Gözleri çevrili nur dolu kalbine, kalbini ise Hakka doğuru çevirmiş ve hepimizin ninesi, benim ninem, ama sizinde nineniz.

Çünkü yalnız benim ninem olsaydı ben burda utanırdım kibir duyuyorum gibi.

Kanaat sabır, merhamet, hoş görme, güzel yüz timsalı Pembe Ninem.

Anasının ismi Gül Hatun veya Evliya Kadın derdiler.

Eski Gümüşhane nin Hedre Köyünde türbesi vardır hâlâ.

Hedre Köyü o zamanlar 40 hâneliydi.

Gitmiş o Köyde kalmıştık.

Sonra da oradan muhacir çıktık.

O günden bu güne uzun yıllar geçti.

(Yorulduğunuz zaman söyleyin. Yok Hocam Allah razı olsun!)

Köyü ceseden ziyaret mümkün ve nasip olmadı.

Muhacir çıktık. Kâfile halinde yürüyerek Hedreden.

Nerelerden geçtik nerelerde konakladık.

Ankaraya kadar geldik.

Pempe Ninem Ankarada Hakka göçtü.

Bend Deresi denilen semtte küçük bir ev kurduk, buldum orayı.

Hacı Bayramı Velinin Türbesi yanındaki mezarlığa defnettik.

Sonra o mezarlıktan rahmetli dayım, Ninemin kabrini toprak ve kemikleriyle aldı, Hedre Köyüne götürerek büyük Ninesi Evliya Kadın kabri üstüne koydu.

Benim çocuk hatıramda kalan bu kadar.

Rahmetli anam anlatırdı.
Hedre Köyünde yedi Mehmet vardı o zamanlar.
Yaşları yirminin üstünde idi. Ben kendilerini gördüm.
Ama çok küçüktüm simâları hafızamda buğulu bir hayal âleminde kalmış, zorla hatırlıyorum onları.
Anam söyledi sözleri.
Ve sözlerle resimlerini şöyle çizerdi Mehmetlerin.
Bu 7 Mehmetin boyları boy boy, elleri el el, hep aynı makinadan çıkmış aslan gibi.
Yüzleri Analarının sabrı kadar ak.
Siyah gözler, siyah saçlar, beyaz tenli evliyalar kadar temiz yürekli, burada anamın gözlerinden yaşlar gelmeye başladı.
Noldu Ana niçin ağlıyorsun?
Hiç oğlum!
Bazı yaşlar vardır sebebi bilinmez.
Yaşları sessiz devam ediyordu, içini çekiyordu.
Ben biliyordum. Harb bitmişti.
Dal Mehmet, İnce Mehmet, Deli Mehmet, Çakır Mehmet, Koca Uzun Mehmet, Hafız Mehmet bu Mehmetlerden bir manga olurdu.
Gün doğmamıştı bunların üzerine.
Sabah namazlarını Hedrenin tahtadan yapılmış câmisinde dâima bir saf halinde kılarlardı.
Bu 7 Mehmetin kursaklarına haram girmemiş.
Analarından abdestli olarak helâl süt emmişlerdi.
Vücutlarında, gözlerinde, seslerinde tavırlarında temkinli bir sevgi görülürdü.
Dertlerini söyleyemezlerde Allaha bile dua ederlerdi.
Bunlar her tohumun içinde bir orman gizlendiğini bilirler amma.
Ormana baltayla girenlerden dâima kaçarlardı.
Yalan bilmezlerdi.
Gözleri dâima yere bakar, yalnız birbirlerinin yüzlerine bakarlardı.
Ana ve babalarının yüzlerine da âdeta utanarak nazar eder.
Gözleri çevrili idi kalblerine.
Kalbleri ise Hakka doğru çevrili onların.
Anam durmadan anam anlatıyordu.
Henüz içlerinde Uzun Mehmet çok doğruydı.
Aynaya bile bakmaktan utanırdı.
Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellemin hadisi var Geceleri aynaya bakmayınız!
Şimdi ben niye bakmayınız diye anlatırsam bu kitap İslamın dışına çıkar.
Zaten bize İslamı anlatmamışlar.
İlmihalde okuttular.
Bunların hakikatı anlatılırsa bilinilir bunlar oğlum.
Secdeden başımızı kaldıramazsınız burda var Anamın sözleri.
Hepisinin ayrı ayrı mânevî bir hüner ve Hakk Vergisi birbirinden üstün şahıslarınan Hass Meziyyetleri vardı ki bu meziyyetlerine ayrı ayrı büyük hürmet ve tazim gösterirlerdi birbirlerine karşı.
Herkes söylerdi bunlar için.
Evliya Duası almışlar, Evliya kibeti takınmışlar.
Büyüklerden derin bir himmet aldıkları hareketlerinde ve yüzlerinde âdeta sessiz sözsüz okunurdu.
Anamın sesin de:
Muhacır Köyde kimse kalmadı.
Hayvanlarımızı, tavuklarımızı bile yanımıza aldık.
Hatırlar mısın? Bir gün senin bir kedin, siyah bir horozun vardı.
Onları da baban almıştı.

Kediyi bir torbaya, horuzu bir kafese koymuştu.
Sen ağlamıştın bunları da alalım diye!
Ana, hatırlamıyorum! dedim.
Hatırlamadığın iyi oğlum.
O dertlere tahammül edecek aza insan vücudunda yok.
Yalnız 7 Mehmet köyü terk etmediler.
Niçinini de kimse bilmiyor..
Onlar bir defa cihada gitmesinler, aklın derir görünmeyen melekler hep bunlar anamın sözleri oğlum.
Anam çok güzel anlatırdı, aklın derir görünmeyen meleklerdir.
Evliyalar fırlardı kabirlerinden.
Bu bir manga teşkil eden 7 Mehmetin vücudlarında gözlerinde narelerinde saldırışlarında, secdadelerden dua eden gül kokan yaşmaklı ninelerin duaları arşta kabul olunmuş diye
Anam sustu, gözlerinden sessiz yaşlar süzülüyordu.
Ne için ağlıyorsun? dedim.
Oğul! Nur yüzlü oğlum!
Bu bir insanın diğerine öğreteceği, anlatacağı şeyler değil.
Öğretmek çok güç.
Anlatılmasına da söz yok bulunmaz dil yetmez.
Ağlayan bile anlayamaz niçin ağladığını,
Bu soruları çok az kişi söyler söylemediyse bile cevabını çok kişi az bilir.
Bana sordun kulağında kalsın.
Bu ANA GÖZ YAŞIDIR.
Büyük Nenemiz Gül Hatuna sormuşlar da o böyle cevap vermiş ben de onun sözünü söylüyorum.
ANA GÖZ YAŞIDIR, onu ancak ALLAH bilir!

Ana dedim Rasûlullahın bir hadisi var: Bir kimse anasının ayağını öpürse cennetin eşini öpmüş olur.
Diğer bir hadiste cennet anaların ayağı altında buyuruluyor.
Bu ne demek? diye sordum anama.
İyi de anam onların birisini kitapta görmedi.
Ben üç tane fakülte bitirdim.
Ah oğul, onun ne olduğunu bir bilseler insanlar, sana bir iki söz söyleyeyim onlarla bunu çözmeye çalış.
Ben sana izahını beceremem.
Kadınlara Cuma Namazı farz değildir.
Cuma Namazı vakitle FARZDIR.
Bu farz, haftada bir gün muayyen bir vakitte edâ olunur.
O vakit, o dakika girmeden de farz olmaz.
Kadınlardan imam olmaz. Sebebi büyüktür.
Hayzlı kadınlara namaz bağışlanır, kaza edilmez.
Bunların niçinleri vardır.
Bu mertebe, makam meselesi değildir.
Kadın erkekten küçük, erkek ondan büyüktür! deyip hataya girersiniz.
Hatta oğlum küfre girersiniz.
Hayyın Tezgâhı olan kadınlar hayzdan kesildikten sonra çocuk dahi yapamazlar.
Hayy Tezgâhı artık onlardan alınmıştır.
Onun hikmeti nedir?
Onun ne olduğunu kadınlar bilseler secdeden başlarını kaldırmazlardı.
Onun hikmetini erkekler bilselerdi böyle kadınların ayaklarının altına öperlerdi.
Onun için Allah cenneti anaların ayağının altına sermiştir.
Âdem topraktan halk edildi.

Havva Âdemin eğe kemiğinden.
Havvayı Âdem gibi yaratmaması Hakkın bir sırrı.
Böyle olmasaydı Hakk analarının ayağının altına cenneti seremezdi.
Sermezdi değil.
Hakkın Şanı ne?
Bir müddet Anam sustu.
Bana: Kalk oğul imam ol sen akşam namazı kılalım birlikte. Kıldık.
Ana kokan küçük odasında küçük tenceresinde pişirdiği yemeği beraber yedik,
kahvesini yanında da beraber içtik.
Ana daha anlatmayacak mısın?
Olurr oğul!
Anam çok güzel konuşurdu.
Bir şeyleri anlatırken öyle basit cümlelerle söylediğini söyledik ki sanki o anda o
geçmişi yaşıyor gibi olursun.
Uzun yıllar geçti anam göçeli.
Hâlâ kokusu yanımdadır.
Anam 27 yaşımda dul kaldı.
Ömrünü, ağabeyimle bizi vermişti. 86 yaşımda göçtü gitti.
Ağabeyim anamdan 10 sene evvel Hakk yürüdü.
Bir akşam namazından sonra benimle helallaştı: Korkma ağlama oğul Hakk sana
Ana Hakkı sormasın! diye dua etti
Yassı namazı okunduktan sonra mezara anamı ben kendim indirdim.
Nur içinde yatsın!.

Anam: Oğul dedi Koca Uzun Mehmet var ya onun anası Emine Hatun uzun boylu
heybetli bir kadındı.
Siyah saçlı, beyaz tenli gözleri dâima yaşlı.
Bizim eve çok gelirmiş.
Anam kendisine çok hürmet ederdi.
Anamın elini üç defa öperdi emine hatun.
Koca Uzun Mehmetten küçük bir oğlu daha vardı Hasan.
Babasız büyüdükleri için Hasan abisini, baba gibi sayar herkes bu hale şaşardı.
Hasan Gümüşhanede gurut denilen topraktan çömlek, güveç yapan yerler vardı
gurut derlerdi.
Bunların ustaları Ermenilerdi.
Hasan bunların yanında çalışırdı.
Her gün Mehmet ve Hasan öğleleri eve yemeğe gelirdi.
Emine Hatunun pişirdiği ne varsa onları yerlerdi.
Dışardan katiyyen yemezlerdi.
Koca Mehmetin arkasında bir dönümde tarlası vardı.
Dâima orada çalışır biber, tomates, maydanoz, nâne yetiştirir, onları mevsiminde
taze nâneyi yalnız kurutarak satardı.
Bahçe o kadar temizdi ki o bütün köy halkı şaşardı bu bahçenin temizliğine.
Bahçede vişne, kızcık ağaçları ve armut.
Bir de iki tane kütükten yapılmış kovan arı beslerlerdi.
Anam: Hey gidi oğlum hey.
Bu küçük basit gibi görünen yaşamayı hayal bile edemiyoruz.
Ne güzel günlerdi onlar gitti bir daha gelmeyecek.
Fakat sana vasiyetim olsun.
Benden gördüğün aza kanaat et!
Sadelikten ayrılma!
Açta kalsan, manevî gururunu kaybetme!
Başka kapı çalma! Hakk Kapısı dururken.
Bir yoksula imkan bulup da yardım edeceksen o yoksulun gururunu okşa!

Zedelemeyeceğini anladığın zaman yardım et!
Başa kalkarsan verdiğin her türlü yardım ne sana helâl olur ne arkana.
Bu sözüm çok ince bir hikmettir.
Hakkın Rezzak-ı Âlem olduğunu bu hareketinle tesbih et.
Cömert ol, Hâsid olma!
Cömert olursan El Ganiyy esması seni zırh gibi içine alır.
Oğul bir gün öğle üstü Hasan eve geldi.
Yemek yedi. Odada öğle namazı kıldı.
O sırada Koca Mehmet geldi.
Ana şehre ineceğim bana bir parça ekmek veya bazlama ver hemen gideceğim!
dedi.
Koca Mehmet anasının pişirdiği ve yaptığı yemek ve ekmekten başka kimseden
yemek yemezdi.
Hani Hasan gelmedi mi?
Geldi oğlum içerde öğle namazı kılıyor. Kılmamış onu kılıyor.
Mehmet odanın kapısını araladı Hasana baktı, Hasan namaz kılıyor. Mehmet
kapıdan baktı, içini çekti: Hayy kardeş hayy! dedi. Kapıyı çekti.
Anasının elini öptü, gitti.
Mehmet gittikten sonra Hasan namazı bitirdi.
Geldi anasının elini öptü gidiyor.
Birden geri döndü:
Ana kapıyı açan Ağam mıydı?
Evet oğlum Koca Mehmet idi!
Niye güldü ağam, benimle alay mı etti?
Emine Hatun: Yok oğlum sen çıldırdın mı. Ağam hiç seninle alay eder mi?
O hiç kimseyle alay etmez, bilmez. Ben size bunları öğretmedim.
O halde, yavrum seni namazda gördü kardeşin Mehmet gülerek farkında değil.
Yanındaki seninle namaz kılan melekleri gördü de ondan sevindi. Ondan dolayı
güldü!
Görülür mü?
Görülür oğlum!.
Aha bunu göremezsin, onu görürsün.
Köyü bir zamanlar kerrü vakit dolu mikrobu görmüyorsun.
Elini yere sürüpte ağzına götürmüyorsun mikroskop arıyorsun.
Hep mikroskopu da sen buldun senin gözünde onun için.
Biraz aç gözünü.
Hepimize söylüyorum.
Ben 70 yaşındayım oğlum.
Peki Ana ben niçin göremiyorum da ağam melekleri görüyor?
Niçin ana.
Oğul sana bir gün çok ağlıyordun, namaz abdestsiz mememden süt verdimde ben,
ondan Beni bağışla oğul. Bunu sana söylemezdim. Hakk ile aramda SIRR idi. demiş
Emine Hatun!
Benim gözlerim dolmağa başladı.
Anamın gözleri de doldu.
Geldi anam: Oğlum niye dolsun gözlerin ben ne sana ne rahmetli ağabeyine namaz
abdestsiz süt vermezdim.
Büyük Nenemiz söylerdi: Sütün abdestle süslenmesi lâzımdır! diye.
Abdestiz ne babana, ne size ne de hizmetçiye yemek pişirmedim! dedi.
Kalktım anamın ellerine sarıldım.
Hakk senden razı olsun ana! dedim.
Oğul bu benim vazifemdir. Analık kolay şey değil zor oğlum anladın mı sen söyledin
Hakk cenneti ayağının altına sermiş.
Analar bu Hakkın verdiği kıymetini nasıl ödeyebilir.

Sütün musluğu memedir amma oğlum, o çok uzak pınarlardan gelen Allahın büyük bir lütfudur Analar!
Gül Hatun Ninemizin sözüdür bu.
Hele bil sen sen bi de

KELİMELER:

Hamule: f. Yük. Yük taşıyan nakil vasıtalarının yükü

Mütekaid: Tekaüd olan. Emekli.Yobaz: Dinde bağnazlığıaşırılığa vardiyan, başkalarına baskıyapmaya yönelen (kimse). Bir düşünceye, bir inanca aşırıölçüde bağlıolan (kimse). Kaba saba, inceliiksiz (kimse).

İstihza: Alay etmek, birisi ile eğlenmek. Birisini gülünç duruma düşürmek, maskara etmek.

Vahy: Bir fikrin, bir hakikatın veya emrin Allah (C.C.) tarafından Peygambere bildirilmesi.

Muhacir: Göç eden, bir memleketten kalkıp, başka bir yere yerleşen. Mc: Allah'ın yasak ettiğinden uzaklaşan.

Ceseden: Bedenen.

Defn: Gömmek, gömülmek. Cenazenin mezara gömülmesi.

Hass: (C.: Havass) Hususi. Hâlis.

Meziyyet: (Meziyyet. C.) Meziyyatlar. Üstünlük vasıfları.

Tazim: Hürmet. Riayet. İkranda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek surette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

Himmet: Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı Hakk'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. Allah indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevi yardımı ile birisini koruması, yardım etmesi. Tabîî şevk ve meyil ve heves. Lütuf, yardım.

Aklın derir: aklını derer-toplar götürür.

Manga: Ask. Tek bir kumandanın kolaylıkla sevk ve idare edebileceği kadar erden kurulu küçük askerî birlik.

Edâ: Yerine getirmek. Ödemek. Borcunu vermek. Vazifesini yapmak.

Mertebe: Derece. Basamak. Rütbe. Pâye.

Hayz: (C.: Hiyaz) Kadınlara mahsus aybaşı. Kadının âdet hâli. Böyle bir kadına hayize denir. (Kadını döl yatağı denen rahminden, bir hastalık veya çocuk doğurma sebebi olmaksızın, muayyen müddetlerde kan gelmesine o kadının "aybaşısı" denir. Buna ve kan geldiği müddete de hayız müddeti denir. İslâmiyetçe, bu halde bulunan bir kadın, namaz kılamaz, oruç tutamaz ve cinsî münasebette bulunamaz, haramdır.)

Tezgâh: f. Dokuma âleti. Ticaret masası. İş yeri.

Heybet: Hürmetle beraber koruk hissini veren hal. Sakınıp korkulacak hal. Azamet.

Rezzak: Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah).

Hâsid: Hased eden, kıskanan.

Kerrü vakit: Bir vakit.

Ganiyy:Ganî, Zengin, kimseye muhtaç olmayan, elindekinden fazla istemiyen. Varlıklı, bol.

El Ganiyy: (Gani-yi ale-l itlak) Cenab-ı Hak. Her şeye sahip ve hiç kimseye hiçbir cihetle ihtiyacı olmayan gani.

Varyoz: Balyoz, Taşlarıkırmak, kazık çakmak gibi işlerde kullanılan, çok iri ve ağır çekiç, varyos.

HADİSLER:

☞---Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: " Men terekes- salate mutaammiden fekad kefer: Kim namazı terkederse "kâfir" olur" dedi.
(İbnu Mes'ud (ra)'dan; Taberâni Kebir de (8939) ve Âcurri Şeria da (133) sahih olarak)

☞---Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "Şübhesiz ki, kişi ile "şirk ve küfür" arasındaki şey sâdece namazı terketmektir."
(Câbir (ra)'dan; Müslim (82) Ebû Davut (4678) Tirmizi (2619) Nesei (465) ve ibnu Mâce (1078)

☞---Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "Her kim ki, kasten "namazı" terkederse "açıkça küfre" düşmüştür."
(Enes İbnu Malik (ra)'dan; Taberâni Evsat; Heysemi Mecmau-Zevaid'de (1/295)

🌟---**Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: "Her kim ki namaz'ı kılmazsa o kâfirdir."**(Ali İbnu Ebi Talib (Ali kerremullahi veche)den; Muhammed İbnu Nasr Kitabus-Salat'ta (933) Acurri Şeria'da (135) İbnu Ebi Şeybe Musannaf da (10485) ve İman'da (126) Beyhaki Şuabul' İman'da (41) ve Buhâri Tarihul' Kebir'de sahih olarak rivayet etmişlerdir.)

🌟--- **Muâviye İbn Câhimenin anlattığına göre; Câhime radiyallahu anh Peygamber aleyhissalâtu vesselâma gelir ve: Yâ Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem , ben gazveye (cihad) katılmak istiyorum, bu konuda sizinle istişare etmeye geldim der. Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem: Annen var mı? diye sorar. Evet deyince, Öyleyse ondan ayrılma, zira cennet onun ayağının altındadır buyurur. (Nesâî, Cihâd, 12)**

Değerli Arkadaşlar,

Mehmet DOĞRAMACI Beyin, Sayın Sabri TANDOĞAN Bey ile 2006 yılında yaptığı bu sohbet içeriği bakımından manevi dünyama değerli katkılarda bulunmuştur.... Bu yazıyı yayımlandığı yıllarda okuyan değerli kardeşlerim yeniden hatırlasın, okumamış olanlar ise bu güzel sohbetten feyz alsın istedim..

Maneviyat ehli bu insanın, bakış açısından yararlanmak benim için olduğu kadar siz değerli kardeşlerimin de ilgisini çeker düşüncesi ile bu sohbeti sizlerle paylaşmayı diledim ...

Tarih: 21.Ekim.2006

Saat: İftar Vakti

Yer: Kent Oteli / Sıhhiye-Ankara

Gavs- ı Azam ile Rabıta

- Sizi bir miktar tanımak isteriz. Ama özgeçmiş ve hayat hikayesinden çok feyizlendiğiniz zatlar hakkında bilgi edinmek istiyoruz.

- Evliyanın en büyüğü Abdülkadir-i Geylani Hazretleri bizim evimizde daima ismini duyduğumuz, kerametlerini dinlediğimiz bir zat idi efendim. Babaannem ve annem Ona karşı derin bir muhabbet beslerdi. İşte öyle bir atmosferde büyüdüm. Onun feyzini ve yardımını ömür boyu üzerimizde hissetmişizdir.

- Söz Gavs-ı Azamdan açılmışken, Füyûzat-ı Rabbani isimli eserinde Mürid ne zaman bunalsa imdadına yetişirim, maddi manevi yardımcısı olurum tarzında bir hitabı mevcut. Böylesi bir olay yaşadınız mı?..

- Evet Efendim. Bu çok sırlı bir olaydır. Bu hitaba yürekten inananlar için Gavs-ı Azamın himmeti her an hâzır ve nâzırdır. Şöyle izah edeyim efendim. Bundan seneler evvel. Ankaranın dışında bir yerlerde bir sohbeta davet edildim. Bendeniz dini olan her şeye ilgi duyarım efendim. Bunu bilen bir arkadaşım Sabri gel bu akşam mübarek bir zatın sohbeti var dedi. Evlerin bitip de bozkırın başladığı uzak bir semt. Akşam oraya gittim. Eve girdiğimde kalabalık bir cemaatin bir hoca efendiyi dinlediğini gördüm. Bir kenara ben de iliştim. Sohbet içimi daralttı. Çünkü o zat durmadan Cehennem, azabı anlatıyor, sürekli korkutucu bir üslupla ders veriyordu. Epey bir sabırdan sonra söz aldım. Efendim sizin elinizde Cehennem biletlerinin koçanı mı var? Habire bilet kesip, insanları dolduruyorsunuz! İslam bu mu? Sorum üzerine ortalık buz kesti. Bir süre sonra müsaade istedim ve evden ayrıldım. Saat gecenin 01iDışarı çıktım. Öyle uzak ve ücra bir yer ki ne belediye otobüsü, ne dolmuş ne de bir taksi o saatte oradan geçmez. Adamı kesseler

duyulmayacak bir yer

sizin anlayacağınız. Ellerimi açtım ve Yetiş Ya Geylani diye dua ettim. İnanın 10 dakika geçmedi karanlıklar içinden bir mercedes araba belirdi ve önümde durdu. Şoförü kapıyı açtı ve : Buyurun sizi evinize bırakayım dedi. Evimi biliyor musunuz? dedim. Evet buyurun dedi. Yol boyunca aynadan seyrettiğim o sima ne bir insandı ne de başka bir şey. Adeta balmumu bir heykel sanki elbise giymiş gibi öylece duruyor idi. Ama inanın o sima hala gözümün önünde. Gecenin o vaktinde hiç adres sormadan beni evime bıraktı efendim.

[color=brown]- Bu olay ve benzeri şeyler, herkese olmuyor değil mi? Sanıyorum gönül bağı olanlar arasında cereyan ediyor!..[/color]

- Öyle efendim!

- Bunun mantıkla da pek izahı yok sanıyorum. Bu açılım nasıl geliyor?

- Efendim rahmetli annem Edebiyat öğretmeniydi. 3 dil bilirdi. Hayatta tanıdığım en kültürlü anne idi. Fakat bir o kadar da rıza ehli idi. 7 yaşında namaza başlamış.75 yaşında Hakka göçtü. Hayatında bir tek gün, o günün namazını ertesi güne bırakmadı. Senenin 4/5 ini oruçlu geçirirdi. Bu kızım da her gün oruçludur.(Yanında misafiri bulunan yeğeni Dr. Hanımefendiyi işaret ediyor)

Annem Abdülkadir Geylani (ks) Hazretlerine bağlı idi. Bir gün bana dedi ki; Oğlum eğer, rabita kurabilirsen, daraldığın, bunaldığın zaman Hazreti yardıma çağır, Hazret gelir. Bir iki kere çağırdım efendim, derhal himmeti var oldu!..

Hocam Dr. Münir Derman (k.s)

- Hocam çok mübarek bir insandı. Belki tanırırsınız. 30 yıl Eskişehir Devlet Hastanesinde operatörlük yaptı. Dr. Münir Derman.

- Sağlığında görmek nasip olmadı ama methini duydum.Eskişehirde hem doktorluk hem de kürsü vazifesi yapmış. Hayatını araştırmak istedim. Çok fazla kaynak yok. Onun bendesi biriyle görüşmek istedim, Rabbim sizi çıkardı. Görüşmemiz bu açıdan da manidar benim için!

- Münir Beyin sırrı pek anlaşılamamıştır. Eskişehirli derlerdi. (Gülüşmeler)

Münir Bey Kırklardandır efendim.

- Ricali Gayb ordusunda bahsi geçen Kırklar?

- Evet efendim Kırklardandı. Kelimelerle, sözle ifadesi mümkün olmayan muhteşem bir insandı. Münir Beye gelene kadar 39 Efendi Zatin sohbetinde bulundum. Hizmetinde bulundum. Ama 39 u bir yana Münir Bey bir yana!

Çok Yönlü Okuma

- Sanıyorum Türkiyede benim kadar çok yönlü kitap okuyan kimse de yoktur. Sadece Tasavvuf değil, Batıyı ve Doğuyu da okudum. Mesela Türk Komünistleri içinde hiç kimse benim kadar Komünizme ait kitap okumamıştır.

İslama Gönül Verdim, Aşık Oldum

- Ama ben küçük yaştan itibaren İslama gönül verdim. Hz. Muhammed(s.a.v) e aşık oldum. Hz.Ebubekire aşık oldum. Hz. Ömere aşık oldum. Bilal-i Habeşi Hazretlerine aşık oldum. Onu o kadar çok seviyorum ki Ama o kadar çok seviyorum kiSanki karşıma çıkıverecekmiş gibi geliyor. Allah Onun elinden ayağından öpmek nasip etsin. Bana çok sevimli geliyor Bilal-i Habeşi

Yunusa Hayranım

- Bir de Yunusu çok seviyorum efendim. Yunusa hayranım. Ben Konya Ermenekliyim ama Yunus Mevlana ile de mukayese edilmez. Yunus kainatın en büyük şairi. O başka bir şey Çok başka biri. Bugün insanlık kültürü Yunusu anlayacak seviyeye gelemedi. Yunus çok büyük bir insan. Dünyadaki bütün psikologları, psikiyatristleri toplayın Yunusun bir mısraını sorun, hiçbir izahını yapamazlar. Bir tek mısraı: Seni deli eden şey / Yine sendedir sende

Her Şey Bizde, Dışarıda Değil

- Bizler dışarıda bir şeyler arıyoruz. Karım beni mutsuz etti, kocam beni mutsuz etti, sayıyoruz artık. Hiçbir şey bulamayan da Fenerbahçe tutmaktan mutsuz oldum diyor. (Gülüşmeler)
Ama Yunus meseleyi bir mısradaki hallediyor efendim: Seni deli eden şey yine sendedir sende! İnsanları ben çok inceledim efendim. Mesleki açıdan çok insan tanıdım. Dört fakültede okudum. Hukuk- Tıp- İlahiyat- Felsefe
Şu kanaate vardım efendim. Bütün mesele şu kafanın içi Kendi kendimizle dost muyuz, arkadaş mıyız, sevgili miyiz?... Bütün mesele burada. Hep başkalarına hamlediyoruz olayları. Filanca Başbakan olmasa ben mutlu olurum. Fenerbahçe şampiyon olsa ben mutlu olurum. Ne alakası var efendim. Filanca Cumhurbaşkanı olmasa ben mutlu olurum. Ne alakası var?.. Sen mutlu olamazsın , çünkü dava burada. Kafada efendim. Böyle böyle efendim insanlar nesiller boyu, binlerce yıldır kendi kendilerini aldatmış!... Yunus bir tek mısradaki çözümü getiriyor: Seni deli eden şey / Yine sendedir sende

Rehbere Bağlanmak Kişiyi Ne Verir?

- Peki bu noktada önemli bir husus geldi. Bunları tespit eden Yunusun düzenli tahsili yok.
- Evet yok.
- Dergaha odun taşımış kırk yıl. Burada dergaha hizmet, birine bağlanmak insanda nasıl bir şuurlu hali açıyor ki karşımızda asırlardır canlı bir Yunus var?.. Bunu açar mısınız?..
- Efendim çoğu tarikatla olay şöyle işlermiş eskiden. Bir padişah şeyhe gelir ve el almak ister. Ona derler ki al eline süpürgeyi tuvaleti temizle! Ben padişahım nasıl olur derse kapıyı dışarıdan kapar mısın derlermiş.
Bunda amaç ne?... O padişaha zulmetmek mi?.. Ona hakaret etmek mi?..Hayır. Mesele şurada efendim bizim kafamızın içindeki o kavgayı dindirmedikçe sulh, sükûna kavuşamayız. Bu nasıl olacak? Nefis arka plana geçtiğinde olacak!
- Benlik yok edilecek öyle mi?..
- Evet efendim. Başka türlü olmuyor. Gidin 15 tane fakülte bitirin. Nolacak?... Sadece bilginiz artar. Ne demiş Yunus: İlim ilim bilmektir/ İlim kendin bilmektir/ Sen kendini bilmezsin/ Ya nice okumaktır 15 fakülte bitirsen ne olacak ki?.. Hiç..
- O zaman insan benliğini kendi kendine öldüremiyor. İlla murşid, yada rehber biri mi öldürecek?..
- Sultanım biz zat-ı alinizle Hindistana gitsek. Himalayaları incelesek. Oradaki mabedleri gezelim. Hint felsefesinin derinliklerine inelim deseniz. Himalaya dağına da çıkmak istesek. Çıkalım demekle çıkabilir miyiz? Ne lazım?... Bir rehber lazım.
Bugün bakın en küçüğünden en büyüğüne kadar her futbol takımının bir antrenörü var. Dünyanın parasını öderler onlara. Yol gösteren olmadan siz bir şey öğrenemezsiniz. Yol gösteren olmadan yüzme öğrenemezsiniz. Öğrenirim dersiniz, soluğu öte yanda alırsınız. Denizle şaka olmaz.
- Kitaplar var, kitaplardan öğrenirim yüzmeyi. Hem de güzelce izah ediyorlar!
- Öğrenemezsiniz efendim. Vallahi öğrenemezsiniz!..
- İlla zat mı lazım?

- İlla lazım. Mesela annesi kötü yemek yapan bir ev hanımı sittiyn sene iyi yemek pişiremez. Niçin?.. Çünkü damak hücrelerindeki lezzet kavramı anneden gördüğü ilk yaşlardaki yemeğe göre şekil alır! Ondan sonra bunu düzeltmek mümkün değil efendim. Anlatabildim mi? Mesele burada. Hiçbirimiz kitap okuyarak, hatta sohbet dinleyerek manevi alemde yol alamayız efendim. Bir rehber lazım. Adı yada unvanı mühim değil. Ona rehber deyin, müşid deyin, antrenör deyin, çalıştırıcı deyin, ne derseniz deyin, kelimeler önemli değil kavram önemli!.. Bir yol gösteren lazım. Ben böyle düşünüyorum. **Birine bağlanmak, hizmet etmek aslında Ona bir şey kazandırmıyor. Ne verirse bize veriyor. Yani biz o rehberle kendimizdeki cevheri açığa çıkarıyoruz diyebilir miyiz?**

- O kadar efendim!.. Tabii O mübareklerin bizim gibi gariban ve zavallıların hizmetine ihtiyacı yok ki! İcabında melekler gelir onlara yardım eder. Ne kadar güzel söylediniz. Kendi kafamızdaki anarşi bitiyor böylece. Kendi kafamızın içinde, kendi kalbimizde sulhe, sükûna, güzelliğe ulaşıyoruz. Mesele burada. Bunları kitaplardan edinemezsiniz!.. Ben şimdiye kadar kitaplardan kendi kendini yetiştirip de manevi kemale ulaşmış, hiç görmedim.

Teslimiyet Niçin Zor?

- **Peki günümüzde insanların bir zata teslimiyetleri neden zor?**

- Nefis!... Nefis ve Ene!.. Benim bir arkadaşım vardı lisede. Çok okuyordu, parçalıyordu kendini. Fakat ateistti. Dedim ki; ya kardeşim senin gayretin, aşkın hepimizden fazla. Niçin Hz. Muhammed(s.a.v) e bende olmuyorsun?.. Hala ürperirim ve gözümünden yaş gelir. Dedi ki; gururum engel oluyor. Ben kendimden üstün hiç kimse tanımıyorum! Peygamber de olsa ben kendimden üstün insan düşünemiyorum! Aman Ya Rabbi!...Nefs!... Yani ondan sonra o arkadaş bana şeytanın somutlaşmış bir örneği gibi geldi. Onu hala tehlikeli bulurum.

Nefis Öldürülmez, Mülâyemet Edilir!

- Asırlarca insanlar nefis problemi ile uğraşmış. Nefsimizi nasıl öldürebiliriz diye yollar aramışlar. Ve hiçbir netice alamamışlar. Fransada özellikle Pariste adım başında manastır var. Oraya bir takım insanlar gidecek, toplumdan soyutlanacaklar ve orada ibadetle vakit geçirecekler. Kendi kendilerini aldatmışlar efendim. Yüzlerce, binlerce sene kendi kendilerini aldatmışlar. Ama ne zamanki Rasulullah(s.a.v) Efendimiz teşrif buyurmuş, bir cümlede meseleyi halletmiş: Nefsine rıfk ile, mülâyemet ile(yumuşaklıkla) muamele et buyurmuş.

Nefsinizi öldüremezsiniz efendim. Siz öldüremezsiniz, ben de öldüremem. Yani tatlılıkla muamele et.

- **Haliym sıfatı ile mi?...**

- Eeeeeetttt Yoksa nefisle zıtlaşarak, ben onu aç bırakacağım, ben onu susuz bırakacağım, ben uyumayacağım ile hiçbir şey elde edemezsin!..Uyuma nolacak?..

Bakırköy bir kişi daha kazanır!...(Gülüşmeler)

Açlıkla susuzlukla nefsini eğitmiş olamazsın sen! Ne işkenceler yapmış insanlar asırlarca kendilerine. Ama hiçbir netice alınamamış. Nur içinde yatsın Hocam Münir Bey derdi ki; Nefsinle didişme! Sen nefsini alt edemezsin! Peki o zaman ne yapacağız?.. Yapılacak şey şu;nefsimizi şöyle bir tarafa koyacağız. Ona sen aslansın, kaplasın, sen Fenerbahçelisin deyip okşayarak onu bırakacağız öte yana. Biz bu yanda Ayetleri- Hadisleri hayatımıza tatbik etmeye çalışacağız. Gene Kuranda bir ayet var, şöyle buyrulur:Nur gelince zulmet gider

- **Hak geldi batıl zail oldu!**

- Evet. Işık gelince karanlık gider. Yazık olmuş insanlığa. Nefsimizi öldürelim diye olmadık şeyler denemişler. İnsanlık Kültür Tarihinde nefsini öldürmüş bir tek kişi

gösteremezsiniz!..

Nefsi bir yana koyup işimizle, gücümüzle, ibadetimizle meşgul olacağız. Hizmet aşkımızla, kalbimizdeki insan sevgisi ile öylesine meşgul olacağız ki bu garibim nefsim başını kaldıracak fırsat vakit bulamayacak!.. (Kahkahalar)

- **EnteresanÇok güzel çooookk.**

Asi gençlik diyorlar, tinerici, uyuşturucu alan gençlik diyorlar, bir çare bulamıyorlar. Bulamazlar. Çünkü; çocuklarımıza iyyinin, güzelin, temiz ve asil olanın yolu gösterilmedikçe mesafe alamazsınız!.

Hakiki Başarı

- Kişisel Gelişim gibi bazı konular hakiki huzur verebilir mi? Dünyaya endeksli bir başarı anlayışı pompalanıyor. Ev, araba, lüks, kazanç üzerine. Bir yanda da dünyadan geçen Yunus ve Mevlana lar var. Bunlar da asırlardır ayakta. Başarı anlayışımız ne olmalı?

- Materyalist Batı, garipler bula bula bu kadarını bulmuş efendim. Başarı anlayışı değişmeli tabi. Ama bunun arkasında dev gibi bir inanç felsefesi yatar! Dev gibi.

- **Karşılıksız verme üzerine kurulu o dev gibi inanç sanıyorum.**

- Tabii Ne diyor Rasulullah? Veren el alan elden üstündür! Batılının kafası bunu almaz ki!.. O diyor ki alan el üstündür. Hani Yahudinin biri denize düşmüş. Koşmuşlar Salomon uzat elini, vermemiş Yahudi elini. Gluk gluk boğulmak üzere. İşi bilen biri koşmuş, çekilin demiş ve Salomon al elimi demiş, Yahudi almış çekip çıkarmış. Olay bu. Al elimi Vermeye değil, almaya alışmış.

Gönül; İçimizdeki Allah!

- **Gönül kavramının Batı dillerinde karşılığı yok. Nedir gönül sizce?**

- Gönül sadece Batıda değil Arapçada da yok. Sadece Türkçede var!

- **Nedir gönül?**

- Bunu benden mi istiyorsunuz?

-**Evet Gönül Sohbetleri yapan sizden istirham ediyorum.**

- İçimizdeki Allah!.. Evet gönül; içimizdeki Allah!.. Batılı bu kavramlardan o kadar uzak ki?..

Süper Güç; İmandır!

- Bakın şu anda ben zat-ı alinize bir sual sorsam. Desem ki dünyada şu anda süper güç kimdir? Hemen diyeceksiniz Amerika. Ama Amerika süper devlet değil bence, zavallı bir devlet. Başında Bush diye bir çılgın var. Dünyadan habersiz, kültürsüz, görgüsüz, ilkel, hayattan, sanattan, bilimden, felsefeden, tasavvuftan uzak.

Vietnam dedi yenildi. Afganistan dedi yenildi. Yemin ederim ki Irakta da yenilecek. Sefih, perişan olacak. İrana dedi ki; uranyum araştırmalarını durdur. Gelirsem taş üstünde taş koymam dedi İranın başında bir aslan var: Ahmedinecad. Uzaktan bakınca musluk tamircisi gibi bir adam. Ama Himalaya gibi iman var adamda. Cevap verdi Busha: Erkeksen gel ne duruyorsun? Bekliyorum dedi. Gelebildi mi, gelememi. Olay bu efendim. Bizim hiçbir devlet adamımız ABD ye musluk tamircisinin sözünü söyleyemez. Çünkü o adamın içindeki aşk ve iman maalesef benim devlet adamlarımda yok. Olay bu efendim.

Dinleme Sanatı

- Yıllar evvelce idi, bir matematik profesörü arkadaşım Japonyaya gidecek. Gitmeden evvel bana Japonyadan bir arzun var mı dedi. Ondan şunu istedim. Tokyo da ana caddede en büyük kitapçıya gir ve sor: Sizde Güzel Konuşma Sanatı üzerine kaç kitap

var?.. Güzel Dinleme Sanatı üzerine kaç kitap var?.. Tek istediğim rakamlar ve oran!.. Arkadaşım gidip sorar ve öğrenir. Konuşma Sanatı üzerine 3 kitap, Dinleme Sanatı üzerine 21 adet kitap var!.. Henüz ben Türkiyede Dinleme Sanatı üzerine kitap görmedim efendim. Konuş diye başlayan kutsal kitap yok. Kuranımız Oku diye başlar. Mesnevi Bîşnev: Dinle diye başlar. İki kulağımız bir ağzımız var. Bir söyle iki dinle. Dinlemek çok ince bir mekanizmadır.

Dinleme Sanatı; sadece karşıdakinin söylediklerini anlamak değil, aynı zamanda söyleyemediklerini de anlayabilme sanatıdır. Böyle diyor Japonlar. Dinleme sanatına önem vermemekle çok şey kaybettik. Sanki pek çok insan konuşma yarışına çıkmış. Devrilen çamların, kırılan gönüllerin farkında mıyız?.. Konuşmak çok dikkat, itidal, teenni ister. Çünkü bir kalp yarası bazen bir ömür boyu kanar!..

Söz ola kese savaşı

Söz ola kestire başı

Söz ola ağulu aşı

Yağ ile bal ede bir söz (Yunus Emre)

Dinginlik ve Huzur

- Gerek telefon konuşmalarınız, gerek mailleriniz ve gerekse şu anda karşımdaki haliniz dingin ve sükun içinde bir ruhu yansıtıyor. Kaygı, tedirginlik, telaş ve acele yok sizde. Bu hali neye borçlusunuz?

- Efendim bunun bir tek nedeni var; O kafadaki kavga dedik ya, işte onun sulhe sükuna dönüşümü! Pek çok kafaların içinde kavga olanca şiddeti ile devam ediyor. Gayet tabii onların ses tonları tırmalayıcı oluyor. Sıkıntı verici oluyor. Ama kendi kafasının içini gül bahçesi eyleyen, orada yalnız beyaz güller, kırmızı ve sarı güller buluyor. Olay bu!

Muhabbet; Bilinci Gül Bahçesi Eyler

- Kafamızı nasıl gül bahçesi yaparız? Muhabbet ve aşkla mı oluyor bu?

- Gayet tabii.

- Aşkın yaşanma biçimleri olarak iki tarz biliyoruz. Üveysi meşrep dediğimiz zat olmaksızın gönülde bulmak, bir de Yunus - Taptuk, Mevlana - Şems örneği gibi bir mahalde seyir. Aşkın zuhuru hakkında neler denebilir?- Çok şey söylenemez efendim. Bu insanın elinde olan bir şey değil. Aşk insanın elinde değil.

Mesela ben Münir Beyi gördüm, tanır tanımaz Ona aşık oldum.

- O zaman aşk tamamen Allah lütfu?

- Gayet tabii. Çünkü benim orada ne bir çabam, ne bir gayretim, ne bir telaşım olmadı. Hani divan edebiyatında bir şiir var: Göz gördü gönül sevdi seni ey yüzü mâhım / Kurban olayım söyle, var mı benim bunda günahım. İşte onun gibi efendim. Daha açıkçasını söyleyeyim mi?..

- Lütfen buyurun!

- Nasip meselesi!.. Mesela Münir Beye gelene kadar benim bütün hayatım çok farklı geçti. Mesela annem zahiren edebiyat öğretmeni, çok şık giyinen, modern bir hanımdı. Bu bir yönü. Ama bir yönü daha var ki Allah Aşkı ile Peygamber Aşkı ile doluydu. Geylani Hazretlerinin Aşkı ile dolu idi. Ve o anne beni yetiştirdi. Anlatabiliyor muyum?

Asalet ve Genetik Önemli

- O zaman şöyle anlıyorum. Hakka yolculukta asalet, genetik ve yetişilen ortam mühim?

- ÇoooooookkkkkHem de çoooooookkkkk.. Annem sabah okula gider akşam gelirdi. Gündüz bana babaannem bakardı. Babaannem Konya Ermenek ten gelmiş, Ermenek dışında ilk çıktığı yer Ankara, okuma yazması olmayan, alfabe bilmeyen bir hanımdı. Ama, veli bir hanımdı.

Gönül gözü açıldı. Mahalledeki profesör teyzeler ailevi ve mesleki bazı problemleri onunla istişare ederlerdi.

Ezeli Plan ve Nasip

- Yani her şey öyle bir ayarlanıyor ki Öyle bir tertipleniyor ki

- **İnsanın elinde bir şey yok o zaman?**

- Daha 5 yaşındayım. Babamın bir arkadaşı bize geldi. Elini öptüm, harçlık verdi. O yaştaki çocuk ne yapar?... Gider çikolata ve çerez alır. Ben ne yaptım?... Kitapçıya gittim ve YUNUS EMRE DİVANI satın aldım. 3.5 yaşında okuma yazma öğrendim. 5 yaşında Yunus Divanı aldım. Ben daha bunun izahını yapabilmemiş değilim.

- **5 yaşında Yunus Divanı?..**

- Evet bir gizli kuvvet elimi Ona götürdü. Beş yaşından beri her gün Yunus okudum. Yunus okumadığım günüm olmadı.

- **Anlıyor muydunuz peki? 5 yaş ve o terkipler?**

- Gayet tabi hepsini anlamıyordum. Ama muhabbetle okuyordum. Okul hayatım farklı geçti. Çok kıymetli hocalar derslerime geldi. Lise hocalarımın pek çoğu sonraki yıllarda üniversitede profesör oldu. Ben onların rahle-i tedrisinde yetiştim. Bilmiyorum, benim yetişmemde kendi rolüm falan yok efendim.

- **O diledi O yaptı?**

-O kadar efendim. Her şey öyle tertiplendi, düzenlendi ki!..

- **O diledi O yaptı demek kolay ama bir de himmet isteyeneye gayret deniyor. Talebimizi nasıl ortaya koyarız sizce? Yönelmek dileyenlere neler söylersiniz?**

- Fazla bir şey söylenemez. Vermeyince Mabud neylesin Mahmut demiş. Nasip işi Ben o kanaattem. 5 yaşında Yunus Divanı. Haydi izah edin!.. Çıkamazsınız içinden. Tüm bilim adamları toplansa gene izah edemez.

Kalbime o aşkı veren ne idi? Hani zengin bir adam kölesi ile alış verişe gitmiş pazara. Köle camide ezan okununca izin istemiş. İbadete koşmak için. Adam izin vermiş. Millet dağılmış camiden köle çıkmaz. Beklemiş beklemiş gelmemiş. İçeri seslenmiş camiye: Hey demiş niçin çıkmıyorsun, seni dışarı salmayan mı var? O da içeriden seslenmiş: Efendim seni içeri salmayan kuvvet beni de dışarı salmıyor!.. (Gülüşmeler)

Hepsi O kuvvetin eseri. Yani açıkça söyleyeyim, yetişmem, evlenmem, inanın pek bir rolüm yok. Mesela ben eşim rahmetli Rânâ Hanımı görene kadar bekar kalma kararı almış idim. Danıştay sınavını birinci olarak kazandım. Bana dediler ki git İkinci Dairede çalış. İkinci Daire Memurun Muhakematına bakar.

Ne zaman ki Danıştay 2. Dairenin kapısını açıp içeri girdim, o ana kadar kararım evlenmemek. Bu kızlarla evlenemem başımı derde sokamam derdim önceden. Onu gördüm, işte o an karar verdim. Daha doğrusu verdirildim!.. Gri bir tayyör giymiş, sanki bir melek. Allahın bir meleğiNe oldu ise o an oldu. İzahı yok efendim.

Sentez İnancı

- **Uzun birikimlerinizin sonucu vardığınız noktaya SENTEZ İNANCI diyorsunuz. Nedir sentez inancı?**- Tevhid!... İslami Tevhid.. Hz. Peygamberin sunduğu tevhid. Tevhidin bir sentez olduğuna inanırım. Neyin sentezi?... Madde ile mana, ruh ile beden, akılla duygu, kadınla erkek, iç güzellik ile dış güzellik, dünya ile ahiretin sentezi. Ancak mutluluk, sevgi, güzellik bu sentezle o zaman oluyor efendim.

Bakın Batı uzaya gidiyor. Ne makineler yaptı, akıl fikir duruyor. Allah nasip etti ben bütün Avrupayı karış karış gezdim. Olağanüstü güzellikler gördüm. Ama bir de şunu gördüm bütün Avrupada yüzü gülen bir tek kişi yok! Mesut, huzurlu, bahtiyar bir tek insan görmedim.

Dikkat edin bir Amerikan ya da Avrupa filmi seyredin, film başlıyor viski bardağı ellerinde,

film bitiyor gene viski bardağı ellerinde. Öyle bir dünya kurmuşlar ki ancak o viski denen tahta kurusu kokulu içkiyle bu hayata dayanabiliyorlar!...

Niçin?... Çünkü İslami Tevhidden uzaklar!.. Papa!..Eşeklik yapıp İslam düşmanlığında ayak direyinceye kadar oturup biraz da Kuran ve Hadisleri okusa, Sünneti Seniyyeyi incelese hem kendi mesut olacak, hem kendi cemaati huzura erecek. Ama yapamıyor!

- Bu da nasip meselesi herhalde?

- Tabii bu da nasiple!

Nefisle Sevgi Beraber Olmaz!

- Sevmek kolay derler. Kalp sevmekle yorulmaz derler. Verdikçe artacak şey sevgi derler. Kin, nefret kalbe yük derler. Bunların hepsini biliyor insanlar. Bilmelerine rağmen niçin sevemiyorlar?

- Şunun için sevemiyorlar; ancak nefsanîyetini arka plana itebilen insan sevebilir. Nefisle sevgi olmaz.

- Olmaz mı?.

- Kesinlikle olmaz. Yeminle söylüyorum olmaz. Ona sevgi denmez: Tutku olur, şehvet olur, ihtiras olur ama sevgi olmaz. Ancak hizmet olunca, nefsanîyetimizi şöyle bir kenara koyunca sevgi doğar!

Huzurda Olmak, Huzurlu Olmak

- Huzura erenler, huzurda olduğunu fark edenlerdir diyorsunuz bir yazınızda. Huzurda olmak nasıl bir şuur hali?..

- Her zerrede Hakkın varlığını müşahade etmektir huzurda olmak. Her zerrede.. İnsanda, hayvanda, eşyada, yerdeki kum tanesinden gökteki samanyoluna kadar tüm kainatın Hakkın varlığı olduğunu müşahade etmek.

Vahdet-i Vücut

- Yeri gelmişken sorayım; Vahdet-i Vücut inancı hakkında görüşünüz?

- Ben de Vahdet-i Vücutcuyum! Vahdet-i Vücut hakkında binlerce kitap yazıldı. Ben onu iki cümlede özetledim: VAR OLAN HAKTIR. GAYRISI YOKTUR. O kadar!... Hakkın varlığından başka bir şey yok efendim.

- Gayrısı vehim mi?

- Kuruntu ve zan Mecellede bir kaide vardır; ZAN İLE YAKİYN HASIL OLMAZ!...

Cezbe Hali

- Zaman zaman Allah dendiğinde titreyen bazı insanlar görüyoruz. Ya da bazı zatların adı anılınca titriyorlar. Az önce sizde de müşahade ettim; Geylani Hazretleri denince titrediniz ve kaşınız gözünüz çekildi. Cezbe dedikleri bu hali açar mısınız?

- Cezbe Aşkın zirveye ulaşmasıdır. O anda Onun varlığı sizin varlığınızı siler sürpürür. Sadece Allah kalır. Varlığımızdan zerre eser kalmaz, sadece Allah kalır.

- Cezbe hali, manayı bedenın kaldıramamasıdır, ya da zafiyettir gibi bir yaklaşıma ne dersiniz?

- Bu çok çirkin! Haset dolu, kıskançlık dolu çirkin bir görüş bu! Çünkü ben bilinçli bir biçimde aman bana aşık desinler, aman bana Hak yolunda desinler diye titreme olayını, ürperme olayını dünyanın en çirkin en adi olayı olarak kabul ediyorum. Ben titrediğimde kendimde değilim. Siz beni o anda ölüme mahkum etseniz, boynumu uzatır buyurun derim!.. Benim seçimimle, ihtiyarım ile olan bir şey değil o cezbe! O anda ben yokum. O anda Sabri yok! O aşk birdenbire çepeçevre sarıveriyor beni. Onun için bunu böyle yanlış

nitelendirmek hoş değil.

Zikir Önerisi

- Tecrübe ve çalışmalarınıza dayanarak soracağım. İnsanlara en kolay zikir öneriniz nedir? Sizin özelde bize bir öneriniz olabilir mi?
- Onu insan kendisi bulacak sultanım. Çünkü benim için faydalı olan bir başka kardeşim için faydalı olmayabilir. Esmâi Husnayı inceleyecek, manevi büyüklere bakacak, en çok hangisi onu aşk haline taşıyor ise onu uygulayacak. Şahsa göre değişir. Tabiatı pek çok sebze var, bana sebze tavsiye et ömür boyu yiyeyim diyemezsiniz. Ben fasülye severim de kardeşim patlıcan sever. Onun gibi işte.

Hac ve Kabe

- Hac ve Kabe nin insana verdiklerini konuşmak isterim biraz. Size sanıyorum hac nasip olmuştur.
- Olmadı efendim. Çünkü biraz kalp zafiyetim var, doktorlar müsaade etmedi. Yıllardır kalp ilacı alırım. Ama hacı çok istiyorum. Şu mübarek günlerde dua buyurun da Allah bana hac nasip etsin. Çok istiyorum çokook.

Mirac ve Namaz

- Mirac malumunuz sırlar yumağı. Bir de müminin miracı namaz var. Mirac-ı Rasulullah ile müminin miracı namaz arasında ne tür bağlar kurabiliriz?..
- Peygamber Efendimiz evinden kalktı Cebrail (as) ile beraber Kudüs e geldiler. Cebrail dedi, Ya Rasulallah, bana müsaade. Niye, beraber gidelim dedi. Cebrail gelemem, yanarım dedi. İnsanlık kültür tarihinin en muhteşem olayıdır mirac. Kudüsten sonraki kısım. Koskoca Cebrail yanarım demiş. Bu çok çok özel bir durum. Yani insan miracta Allahla beraber. Namazımızı öyle eda etmeliyiz ki biz o namaz sırasında kendimizde değil yalnız Allah ile olmalıyız. İşte o zaman namaz müminin miracı olur.

Gözyaşı

- Kuran okunurken ağlamaya çalışınız hadisi var. Gözyaşındaki sır ne?
- Samimi dökülen gözyaşı sırasında insan Allaha çok yaklaşıyor. O anda tabiri caizse nefsanîyet eriyor. Onun için Efendimiz bir hadisinde ürpermeyen kalpten, gözyaşı dökmeyen gözden Rabbim sana sığınırım buyurmuş. Gözyaşı önemli. Bir nevi demin buyurduğunuz cezbe halinin bir alt kademesi gözyaşı. Yerine göre bir melodi, yerine göre bir mısra, asil bir bakış, bir duruş insanın gözlerini yaşartabilir. Artık o anda nefis yoktur. Beni bende demen bu ben değilim
Bir ben vardır bende benden içerü
Süleyman kuş dilin bilür dediler
Süleyman var Süleyman dan içerü

Dr. Münir Derman (k.s)

- Hocanız ve sizi en fazla etkileyen zat diye nitelediğiniz, müridiniz Dr. Münir Derman hakkında detaylı hatıralar almak isterdim ama vakit bir hayli geçti. Sizi en çok etkileyen yönleri, ya da zahiren şahit olduğunuz kerametleri?
- Çok var efendim nasıl anlatsam. Mesela bir tarihte bundan 35 sene önce eşim o zaman savcı idi. Elinde egzama çıktı. Benden rica etti Sabri dedi heyette dosya okurken elim cılk

yara, egzamalı halde çok utanıyorum. Dua eder misin dedi. Rânâ gel Münir Beye dua ettirelim dedim. Münir Bey de o gün Eskişehir e gidecek. Gardayız. Tren hareket etmek üzere neredeyse kampana çalacak.

Efendim Rânâ nın eline okur musunuz dedim. Gel kızım dedi elini eline aldı şahadet parmağını ağzına götürüp ıslattı ve yarayı meshetti. Geçmiş olsun dedi. O oldu, yaradan eser kalmadı. Halbuki o ana kadar ne cilt profesörlerine gitmiş idik. Münir Bey okudu, geçti.

Ve Rânâ nın eli bir hafta gül koktu!.. Bir de hastanede ateist bir doktorla tartışması var Münir Beyin.

- **Nasıl, lütfen buyurun**

- Ateist doktor ateş yakar doğa kanunu demiş. Münir Bey Allah yurun.

dilemezse yakmaz demiş. Bak göstereyim demiş Münir Bey. Çakmak taşırdı merhum.

Elini uzatmış ve avucunun altına çakmağı çakmış. Tam 45 dakika avucuna ateş tutmuş. Normalde bu durumda el kömür olur. Nice sonra avucunu o doktora göstermiş, hiçbir şey yok ve ateş yakmamış. Münir Bey kükremiş, gördün mü Allah dilemedikçe yakmadı demiş. Ateist doktor gözyaşına boğulmuş hayretten ama, iman bana zor geliyor demiş!..

Nasip meselesi dedik ya!

- **Münir Derman Bey yaz kış kısa kollu gömlek ve pantolonla gezermiş öyle mi?.**

- Evet bir tişört, gri bir pantolon. Hatta çoğu kere tişörtün içine atlet de giymezdi. Öyle gezerdi. Mesela bize geleceği zaman biz 10 bardak su koyardık buzluğa. Öyle su içerdi ki bardağın yarısı buz, yarısı su olurdu. Hem de zemheride!.. Bazen öyle bir aşk ateşi basardı ki gömleğinin birkaç düğmesini açardı. Ondan bir koku yayılırdı ki gül kokusu, manevi bir koku, sanki cennet efendim. Hiçbir kokuya benzemezdi!

- **O kokuyu herkes hissedermiydi?**

- Hayır efendim herkes hissedemez! Bu gönül bağı ile alakalı!..

- **Münir Beyin kabri Ankara Memluk Köyünde. Biz yarın gitmek istesek yakın mıdır?..**

- Uzak efendim. Nasip olursa bir daha ki Ankaraya gelişinizde birlikte gideriz.

- **Allah razı olsun sizden. Çok vaktinizi aldık, yorduk sizi.**

- Hepimizden efendim. Davetimizi kabul ettiniz, şeref verdiniz, Allah sizden de razı olsun.

Evet Dostlar!

Hakikate adanmış 72 yıllık bir ömür.

Dingin ve huzur içinde bir gönül.

Rızanın, kulluk neşesinin, hakikatle yaşama sevincinin canlı timsali Sabri Tandoğan ı dinledik. Ömrü uzun ve bereketli olsun. Daha nice Gönül Sohbetlerinde İman ve Aşkın nurlu ışıklarını saçsın!..(Amin)

9/11/2006 · Kategori: Tanıdığım Hak Dostlari

Mehmet DOĞRAMACI

Meraklısına:

- Sabri Tandoğanın sitesi: www.gonulsohbetleri.net

- Dr.Münir DERMAN (k.s): <http://sufism.20m.com>

**UMARIM YAZIDAN YARARLANMIŞSINIZDIR
ALLAHA EMANET OLUNUZ SEVGİLİ ARKADAŞLAR**